CODUL FISCAL din 8 septembrie 2015

(**Legea nr. 227/2015**)

EMITENT • **PARLAMENTUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 688 din 10 septembrie 2015**

Data intrării în vigoare 01-01-2016

Formă consolidată valabilă la data 07-02-2020

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 03-02-2020 până la data de 07-02-2020

Notă CTCE

Forma consolidată a CODULUI FISCAL din 8 septembrie 2015, publicat în Monitorul Oficial nr. 688 din 10 septembrie 2015, la data de 07 Februarie 2020 este realizată prin includerea modificărilor şi completărilor aduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 57 din 9 decembrie 2015; LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016; ORDINUL nr. 412 din 24 martie 2016; LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016; LEGEA nr. 57 din 11 aprilie 2016; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 46 din 31 august 2016; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016; ORDINUL nr. 2.883 din 19 decembrie 2016; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017; LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 9 din 27 ianuarie 2017; ORDINUL nr. 350 din 23 februarie 2017; LEGEA nr. 26 din 24 martie 2017; LEGEA nr. 61 din 12 aprilie 2017; LEGEA nr. 107 din 18 mai 2017; LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017; LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017; ORDONANŢA nr. 4 din 20 iulie 2017; ORDONANŢA nr. 25 din 30 august 2017; RECTIFICAREA nr. 25 din 30 august 2017; LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017; LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 2 din 31 ianuarie 2018; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 8 februarie 2018; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018; LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018; ORDINUL nr. 1.695 din 28 martie 2018; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018; LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018; LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 63 din 12 iulie 2018; LEGEA nr. 198 din 20 iulie 2018; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018; LEGEA nr. 285 din 29 noiembrie 2018; LEGEA nr. 175 din 13 iulie 2018; LEGEA nr. 354 din 27 decembrie 2018; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018; LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019; RECTIFICAREA nr. 114 din 28 decembrie 2018; LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019; ORDINUL nr. 1.719 din 25 februarie 2019; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 15 din 12 martie 2019; LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 35 din 23 mai 2019; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 31 din 14 mai 2019; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 43 din 12 iunie 2019; LEGEA nr. 156 din 25 iulie 2019; LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019; LEGEA nr. 179 din 10 octombrie 2019; LEGEA nr. 185 din 17 octombrie 2019; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 30 decembrie 2019; LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020; ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020.

Conţinutul acestui act aparţine exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamţ şi nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat informării utilizatorilor.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Titlul I
Dispoziţii generale

Capitolul I
Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

Articolul 1

Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

(1) Prezentul cod stabileşte: cadrul legal privind impozitele, taxele şi contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2), care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru şomaj şi fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale; contribuabilii care au obligaţia să plătească aceste impozite, taxe şi contribuţii sociale; modul de calcul şi de plată a acestora; procedura de modificare a acestor impozite, taxe şi contribuţii sociale. De asemenea, autorizează Ministerul Finanţelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucţiuni şi ordine în aplicarea prezentului cod şi a legilor de ratificare a convenţiilor de evitare a dublei impuneri în aplicare.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor, taxelor şi contribuţiilor sociale obligatorii reglementate de prezentul cod este stabilit prin Codul de procedură fiscală.

(3) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(4) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispoziţiilor legale în vigoare privind ajutorul de stat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

6. Facilităţile fiscale de natura ajutorului de stat, aşa cum acesta este definit la art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat, precum şi pentru modificarea şi completarea Legii concurenţei nr. 21/1996, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, se acordă cu respectarea prevederilor naţionale şi comunitare în domeniul ajutorului de stat.

Articolul 2

Impozitele, taxele şi contribuţiile sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal

(1) Impozitele şi taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

a) impozitul pe profit;

b) impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;

c) impozitul pe venit;

d) impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi;

e) impozitul pe reprezentanţe;

f) taxa pe valoarea adăugată;

g) accizele;

h) impozitele şi taxele locale;

i) impozitul pe construcţii.

(2) Contribuţiile sociale obligatorii reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

a) contribuţiile de asigurări sociale, datorate bugetului asigurărilor sociale de stat;

b) contribuţia de asigurări sociale de sănătate, datorată bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate;

c) contribuţia asiguratorie pentru muncă, datorată bugetului general consolidat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 2 , Capitolul I , Titlul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul II
Aplicarea şi modificarea Codului fiscal

Articolul 3

Principiile fiscalităţii

Impozitele şi taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori şi capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând prin nivelul impunerii condiţii egale investitorilor, capitalului român şi străin;

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea şi sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceştia să poată urmări şi înţelege sarcina fiscală ce le revine, precum şi să poată determina influenţa deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;

c) justeţea impunerii sau echitatea fiscală asigură ca sarcina fiscală a fiecărui contribuabil să fie stabilită pe baza puterii contributive, respectiv în funcţie de mărimea veniturilor sau a proprietăţilor acestuia;

d) eficienţa impunerii asigură niveluri similare ale veniturilor bugetare de la un exerciţiu bugetar la altul prin menţinerea randamentului impozitelor, taxelor şi contribuţiilor în toate fazele ciclului economic, atât în perioadele de avânt economic, cât şi în cele de criză;

e) predictibilitatea impunerii asigură stabilitatea impozitelor, taxelor şi contribuţiilor obligatorii, pentru o perioadă de timp de cel puţin un an, în care nu pot interveni modificări în sensul majorării sau introducerii de noi impozite, taxe şi contribuţii obligatorii.

Articolul 4

Modificarea şi completarea Codului fiscal

(1) Prezentul cod se modifică şi se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul în care prin lege se introduc impozite, taxe sau contribuţii obligatorii noi, se majorează cele existente, se elimină sau se reduc facilităţi existente, acestea vor intra în vigoare cu data de 1 ianuarie a fiecărui an şi vor rămâne nemodificate cel puţin pe parcursul acelui an.

(3) În situaţia în care modificările şi/sau completările se adoptă prin ordonanţe, se pot prevedea termene mai scurte de intrare în vigoare, dar nu mai puţin de 15 zile de la data publicării, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2) modificările care decurg din angajamentele internaţionale ale României.

Articolul 5

Norme metodologice, instrucţiuni şi ordine

(1) Ministerul Finanţelor Publice are atribuţia elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înţelesul prezentului cod, prin norme se înţelege norme metodologice, instrucţiuni şi ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, şi sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Ordinele şi instrucţiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanţelor publice şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele şi instrucţiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor şi taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, cu excepţia bugetelor locale, se emit de preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele şi instrucţiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor şi taxelor locale, reglementate de prezentul cod, se aprobă prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice.

(5) Sub sancţiunea nulităţii absolute, instituţiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanţelor Publice, nu pot elabora şi emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepţia celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanţelor Publice colectează şi sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod şi publică această colecţie oficială.

Articolul 6

Aplicarea unitară a legislaţiei

Aplicarea unitară a prezentului cod şi a legislaţiei subsecvente acestuia se asigură prin Comisia fiscală centrală constituită potrivit Codului de procedură fiscală.

Capitolul III
Definiţii

Articolul 7

Definiţii ale termenilor comuni

În înţelesul prezentului cod, cu excepţia titlurilor VII şi VIII, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. activitate dependentă - orice activitate desfăşurată de o persoană fizică într-o relaţie de angajare generatoare de venituri;

2. activitate dependentă la funcţia de bază - orice activitate desfăşurată în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, declarată angajatorului ca funcţie de bază de către angajat; în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi angajatori, angajatul este obligat să declare numai angajatorului ales că locul respectiv este locul unde exercită funcţia pe care o consideră de bază;

3. activitate independentă - orice activitate desfăşurată de către o persoană fizică în scopul obţinerii de venituri, care îndeplineşte cel puţin 4 dintre următoarele criterii:

3.1. persoana fizică dispune de libertatea de alegere a locului şi a modului de desfăşurare a activităţii, precum şi a programului de lucru;

3.2. persoana fizică dispune de libertatea de a desfăşura activitatea pentru mai mulţi clienţi;

3.3. riscurile inerente activităţii sunt asumate de către persoana fizică ce desfăşoară activitatea;

3.4. activitatea se realizează prin utilizarea patrimoniului persoanei fizice care o desfăşoară;

3.5. activitatea se realizează de persoana fizică prin utilizarea capacităţii intelectuale şi/sau a prestaţiei fizice a acesteia, în funcţie de specificul activităţii;

3.6. persoana fizică face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare şi supraveghere a profesiei desfăşurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea şi exercitarea profesiei respective;

3.7. persoana fizică dispune de libertatea de a desfăşura activitatea direct, cu personal angajat sau prin colaborare cu terţe persoane în condiţiile legii;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. (1) În aplicarea prevederilor art. 7 pct. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare (Codul fiscal), se are în vedere ca raportul juridic încheiat între părţi să conţină, în mod obligatoriu, clauze contractuale clare privind obiectul contractului, drepturile şi obligaţiile părţilor, astfel încât să nu rezulte existenţa unei relaţii de subordonare, ci libertatea persoanei fizice de a dispune în ceea ce priveşte desfăşurarea activităţii. La încadrarea unei activităţi ca activitate independentă, părţile vor avea în vedere ca raportul juridic încheiat să reflecte conţinutul economic real al tranzacţiei/activităţii.

(2) Criteriul privind libertatea persoanei de a alege locul, modul de desfăşurare a activităţii, precum şi programul de lucru este îndeplinit atunci când cele trei componente ale sale sunt îndeplinite cumulativ. În raportul juridic părţile pot conveni asupra datei, locului şi programului de lucru în funcţie de specificul activităţii şi de celelalte activităţi pe care prestatorul le desfăşoară.

(3) Persoana fizică dispune de libertatea de a desfăşura activitatea chiar şi pentru un singur client, dacă nu există o clauză de exclusivitate în desfăşurarea activităţii.

(4) Riscurile asumate de prestator pot fi de natură profesională şi economică, cum ar fi: incapacitatea de adaptare la timp şi cu cele mai mici costuri la variaţiile mediului economico-social, variabilitatea rezultatului economic, deteriorarea situaţiei financiare, în funcţie de specificul activităţii.

(5) În desfăşurarea activităţii persoana fizică utilizează predominant bunurile din patrimoniul afacerii.

4. autoritate fiscală centrală - Ministerul Finanţelor Publice, instituţie cu rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislaţiei fiscale;

5. autoritate fiscală competentă - Ministerul Finanţelor Publice şi serviciile de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, după caz, care au responsabilităţi fiscale;

6. centrul intereselor vitale - locul de care relaţiile personale şi economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. În analiza relaţiilor personale se va acorda atenţie familiei soţului/soţiei, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreţinerea persoanei fizice şi care sosesc în România împreună cu aceasta, calitatea de membru într-o organizaţie caritabilă, religioasă, participarea la activităţi culturale sau de altă natură. În analiza relaţiilor economice se va acorda atenţie dacă persoana este angajat al unui angajator român, dacă este implicată într-o activitate de afaceri în România, dacă deţine proprietăţi imobiliare în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România;

7. contract de leasing financiar - orice contract de leasing care îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:

a) riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opţiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferenţa dintre durata normală de funcţionare maximă şi durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcţionare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depăşeşte 80% din durata normală de funcţionare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înţelesul acestei definiţii, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puţin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului;

8. contract de leasing operaţional - orice contract de leasing încheiat între locator şi locatar, care transferă locatarului riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate, mai puţin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, şi care nu îndeplineşte niciuna dintre condiţiile prevăzute la pct. 7 lit. b)-e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opţiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului;

9. comision - orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operaţiune economică;

10. contribuţii sociale obligatorii - prelevare obligatorie realizată în baza legii, care are ca scop protecţia persoanelor fizice obligate a se asigura împotriva anumitor riscuri sociale, în schimbul cărora aceste persoane beneficiază de drepturile acoperite de respectiva prelevare;

11. dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant, drept consecinţă a deţinerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuire de titluri de participare noi sau majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, ca urmare a unei operaţiuni de majorare a capitalului social, potrivit legii;

b) o distribuire efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică;

c) o distribuire în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuire în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii;

e) o distribuire de prime de emisiune, proporţional cu partea ce îi revine fiecărui participant;

f) o distribuire de titluri de participare în legătură cu operaţiuni de reorganizare, prevăzute la art. 32 şi 33.

Se consideră dividende din punct de vedere fiscal şi se supun aceluiaşi regim fiscal ca veniturile din dividende:

(i) câştigurile obţinute de persoanele fizice din deţinerea de titluri de participare, definite de legislaţia în materie, la organisme de plasament colectiv;

(ii) veniturile în bani şi în natură distribuite de societăţile agricole, cu personalitate juridică, constituite potrivit legislaţiei în materie, unui participant la societatea respectivă drept consecinţă a deţinerii părţilor sociale;

12. dobânda - orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

13. dreptul de autor şi drepturile conexe - constituie obiect al acestora operele originale de creaţie intelectuală în domeniul literar, artistic sau ştiinţific, oricare ar fi modalitatea de creaţie, modul sau forma de exprimare şi independent de valoarea şi destinaţia lor, operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, precum şi drepturile conexe dreptului de autor şi drepturile sui-generis, potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare;

14. entitate transparentă fiscal, cu/fără personalitate juridică - orice asociere, asociere în participaţiune, asocieri în baza contractelor de exploatări în participaţie, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este persoană impozabilă distinctă, fiecare asociat/participant fiind subiect de impunere în înţelesul impozitului pe profit sau pe venit, după caz;

15. franciza - un sistem de comercializare a produselor şi/sau al serviciilor şi/sau al tehnologiilor, bazat pe o colaborare continuă între persoanele fizice sau juridice independente din punct de vedere juridic şi financiar, prin care o persoană, denumită francizor, acordă altei persoane, denumită francizat, dreptul şi impune obligaţia de a exploata o afacere în conformitate cu conceptul francizorului; acest drept autorizează şi obligă pe francizat, în schimbul unei contribuţii financiare directe sau indirecte, să utilizeze mărcile de produse şi/sau de servicii, alte drepturi de proprietate intelectuală sau industrială protejate, know-how-ul, drepturile de autor, precum şi însemne ale comercianţilor, beneficiind de un aport continuu de asistenţă comercială şi/sau tehnică din partea francizorului, în cadrul şi pe durata contractului de franciză încheiat între părţi în acest scop;

La data de 14-10-2019 Punctul 15. din Articolul 7 , Capitolul III , Titlul I a fost modificat de Articolul II din LEGEA nr. 179 din 10 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 829 din 11 octombrie 2019

16. impozitul pe profit amânat - impozitul plătibil/recuperabil în perioadele viitoare în legătură cu diferenţele temporare impozabile/deductibile dintre valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii şi valoarea fiscală a acestora;

17. know-how - orice informaţie cu privire la o experienţă industrială, comercială sau ştiinţifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent şi a cărei dezvăluire către alte persoane nu este permisă fără autorizaţia persoanei care a furnizat această informaţie; în măsura în care provine din experienţă, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate şti din simpla examinare a produsului şi din simpla cunoaştere a progresului tehnicii;

18. locul conducerii efective - locul în care se iau deciziile economice strategice necesare pentru conducerea activităţii persoanei juridice străine în ansamblul său şi/sau locul unde îşi desfăşoară activitatea directorul executiv şi alţi directori care asigură gestionarea şi controlul activităţii acestei persoane juridice;

19. metoda creditului fiscal - o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului plătit în alt stat, conform convenţiilor de evitare a dublei impuneri;

20. metoda scutirii - scutirea de impozit a venitului sau profitului obţinut în alt stat, luând în considerare acel venit sau profit pentru determinarea cotei de impozit aplicabile pentru venitul/profitul total obţinut, cota de impozit determinată aplicându-se numai asupra venitului/profitului rămas după deducerea venitului/profitului obţinut în acel alt stat, conform convenţiei pentru evitarea dublei impuneri aplicabile;

21. mijloc fix - orice imobilizare corporală, care este deţinută pentru a fi utilizată în producţia sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terţilor sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an şi o valoare egală sau mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

22. nerezident - orice persoană juridică străină, orice persoană fizică nerezidentă şi orice alte entităţi străine, inclusiv organisme de plasament colectiv în valori mobiliare fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii;
23. operaţiuni cu instrumente financiare - orice transfer, exercitare sau executare a unui instrument financiar, definit de legislaţia în materie din statul în care a fost emis, indiferent de piaţa/locul de tranzacţionare unde are loc operaţiunea;
24. organizaţie nonprofit - orice asociaţie, fundaţie, casă de ajutor reciproc sau federaţie înfiinţată în România, în conformitate cu legislaţia în vigoare, dar numai dacă veniturile şi activele asociaţiei, casei de ajutor reciproc, fundaţiei sau federaţiei sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau fără scop patrimonial;
25. participant - orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;
26. persoane afiliate - o persoană este afiliată dacă relaţia ei cu altă persoană este definită de cel puţin unul dintre următoarele cazuri:
a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică dacă acestea sunt soţ/soţie sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;
b) o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot ale unei persoane juridice ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;
c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puţin aceasta deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv acea persoană juridică;
d) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă o persoană deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv acea persoană juridică.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1.

(2) Prevederile art. 7 pct. 26 lit. d) din Codul fiscal stabilesc o relaţie de afiliere între două persoane juridice pentru cazul în care o persoană terţă deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor sale afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât şi la cea de-a doua.

Între persoane afiliate, preţul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preţ de transfer;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 7 pct. 26 din Codul fiscal, se consideră că o persoană controlează în mod efectiv o persoană juridică dacă se stabileşte faptul că, atât din punct de vedere faptic cât şi legal, prin utilizarea informaţiilor şi/sau a documentelor, administratorul/personalul de conducere, are capacitatea de decizie asupra activităţii persoanei juridice vizate, prin încheierea de tranzacţii cu alte persoane juridice care sunt sub controlul aceluiaşi administrator/personal de conducere sau că persoana de conducere din cadrul persoanei juridice este acţionar sau administrator în cadrul persoanei juridice vizate.

Pentru justificarea controlului exercitat în mod efectiv sunt luate în considerare contractele încheiate între persoanele vizate, drepturile atribuite prin: acte constitutive ale persoanelor juridice, procuri, contracte de muncă sau de prestări de servicii.

27. persoană fizică nerezidentă - orice persoană fizică ce nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la pct. 28, precum şi orice persoană fizică cetăţean străin cu statut diplomatic sau consular în România, cetăţean străin care este funcţionar ori angajat al unui organism internaţional şi interguvernamental înregistrat în România, cetăţean străin care este funcţionar sau angajat al unui stat străin în România şi membrii familiilor acestora;
28. persoană fizică rezidentă - orice persoană fizică ce îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:
a) are domiciliul în România;
b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;
c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade care depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;
d) este cetăţean român care lucrează în străinătate, ca funcţionar sau angajat al României într-un stat străin;
29. persoană juridică română - orice persoană juridică ce a fost înfiinţată şi funcţionează în conformitate cu legislaţia României;
30. persoană juridică înfiinţată potrivit legislaţiei europene - orice persoană juridică constituită în condiţiile şi prin mecanismele prevăzute de reglementările europene;

31. persoană juridică străină - orice persoană juridică ce nu este persoană juridică română şi orice persoană juridică înfiinţată potrivit legislaţiei europene care nu are sediul social în România;
32. preţ de piaţă - suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în acelaşi moment şi în acelaşi loc, pentru acelaşi bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiţii de concurenţă loială;
33. principiul valorii de piaţă - atunci când condiţiile stabilite sau impuse în relaţiile comerciale sau financiare între două persoane afiliate diferă de acelea care ar fi existat între persoane independente, orice profituri care în absenţa condiţiilor respective ar fi fost realizate de una dintre persoane, dar nu au fost realizate de aceasta din cauza condiţiilor respective, pot fi incluse în profiturile acelei persoane şi impozitate corespunzător;
34. profesii liberale - acele ocupaţii exercitate pe cont propriu de persoane fizice, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea şi exercitarea profesiei respective;
35. proprietate imobiliară - orice teren, clădire sau altă construcţie ridicată ori încorporată într-un teren;
36. redevenţă:
(1) Se consideră redevenţă plăţile de orice natură primite pentru folosirea ori dreptul de folosinţă al oricăruia dintre următoarele:
a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau ştiinţifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum şi efectuarea de înregistrări audio, video;
b) dreptul de a efectua înregistrări audio, video, respectiv spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau altele similare, şi dreptul de a le transmite sau retransmite către public, direct sau indirect, indiferent de modalitatea tehnică de transmitere - inclusiv prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;
c) orice brevet, invenţie, inovaţie, licenţă, marcă de comerţ sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiţă, formulă secretă sau procedeu de fabricaţie ori software;
d) orice echipament industrial, comercial sau ştiinţific, container, cablu, conductă, satelit, fibră optică sau tehnologii similare;
e) orice know-how;
f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.
(2) Nu se consideră redevenţă în sensul prezentei legi:
a) plăţile pentru achiziţionarea integrală a oricărei proprietăţi sau a oricărui drept de proprietate asupra tuturor elementelor menţionate la alin. (1);
b) plăţile pentru achiziţiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, inclusiv pentru instalarea, implementarea, stocarea, personalizarea sau actualizarea acestuia;
c) plăţile pentru achiziţionarea integrală a unui drept de autor asupra unui software sau a unui drept limitat de a-l copia exclusiv în scopul folosirii acestuia de către utilizator sau în scopul vânzării acestuia în cadrul unui contract de distribuţie;
d) plăţile pentru obţinerea drepturilor de distribuţie a unui produs sau serviciu, fără a da dreptul la reproducere;
e) plăţile pentru accesul la sateliţi prin închirierea de transpondere sau pentru utilizarea unor cabluri ori conducte pentru transportul energiei, gazelor sau petrolului, în situaţia în care clientul nu se află în posesia transponderelor, cablurilor, conductelor, fibrelor optice sau unor tehnologii similare;
f) plăţile pentru utilizarea serviciilor de telecomunicaţii din acordurile de roaming, a frecvenţelor radio, a comunicaţiilor electronice între operatori;
37. rezident - orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, şi orice persoană fizică rezidentă;
38. România - teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială şi spaţiul aerian de deasupra teritoriului şi mării teritoriale, asupra cărora România îşi exercită suveranitatea, precum şi zona contiguă, platoul continental şi zona economică exclusivă, asupra cărora România îşi exercită drepturile suverane şi jurisdicţia în conformitate cu legislaţia sa şi potrivit normelor şi principiilor dreptului internaţional;
39. stock option plan - un program iniţiat în cadrul unei persoane juridice prin care se acordă angajaţilor, administratorilor şi/sau directorilor acesteia sau ai persoanelor juridice afiliate ei, prevăzute la pct. 26 lit. c) şi d), dreptul de a achiziţiona la un preţ preferenţial sau de a primi cu titlu gratuit un număr determinat de titluri de participare, definite potrivit pct. 40, emise de entitatea respectivă.
Pentru calificarea unui program ca fiind stock option plan, programul respectiv trebuie să cuprindă o perioadă minimă de un an între momentul acordării dreptului şi momentul exercitării acestuia (achiziţionării titlurilor de participare);
La data de 01-01-2017 Punctul 39. din Articolul 7 , Capitolul III , Titlul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

40. titlu de participare - orice acţiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acţiuni, societate în comandită pe acţiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică ori la un fond deschis de investiţii;
41. titlu de valoare - orice titlu de participare şi orice instrumente financiare calificate astfel prin legislaţia în materie din statul în care au fost emise;
42. transfer - orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate, precum şi transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operaţiunii de fiducie potrivit Codului civil;
43. transport internaţional - orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o întreprindere în trafic internaţional, precum şi activităţile auxiliare, strâns legate de această operare şi care nu constituie activităţi separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport internaţional cazurile în care transportul este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României;
44. valoarea fiscală reprezintă:
a) valoarea de înregistrare în patrimoniu, potrivit reglementărilor contabile aplicabile - pentru active şi pasive, altele decât cele menţionate la lit. b)-d);
b) valoarea de achiziţie sau de aport, utilizată pentru calculul profitului impozabil - pentru titlurile de participare. În valoarea fiscală se includ şi evaluările înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. Valoarea de aport se determină în funcţie de modalităţile de constituire a capitalului social, categoria activelor aduse ca aport sau modalitatea de impozitare a aportului, potrivit normelor metodologice;
c) costul de achiziţie, de producţie sau valoarea de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz - pentru mijloace fixe amortizabile şi terenuri. În valoarea fiscală se includ şi reevaluările contabile efectuate potrivit legii. În cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziţie, de producţie sau al valorii de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziţie, de producţie sau a valorii de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz. În situaţia reevaluării terenurilor care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziţie sau sub valoarea de piaţă a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziţie sau valoarea de piaţă a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz;
d) valoarea deductibilă la calculul profitului impozabil - pentru provizioane şi rezerve;
e) valoarea de achiziţie sau de aport utilizată pentru calculul câştigului sau al pierderii, în înţelesul impozitului pe venit - pentru titlurile de valoare.
În cazul titlurilor de valoare primite sub forma avantajelor de către contribuabilii care obţin venituri din salarii şi asimilate salariilor, altele decât cele dobândite în cadrul sistemului stock options plan, valoarea fiscală este valoarea de piaţă la momentul dobândirii titlurilor de valoare;
45. valoarea fiscală pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu standardele internaţionale de raportare financiară reprezintă şi:
a) pentru imobilizările necorporale, în valoarea fiscală se includ şi reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează reevaluări ale imobilizărilor necorporale care determină o descreştere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza valorii de înregistrare în patrimoniu, valoarea fiscală rămasă neamortizată a imobilizărilor necorporale se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza valorii de înregistrare în patrimoniu;
b) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, în valoarea fiscală a activelor şi pasivelor stabilită potrivit regulilor prevăzute la pct. 44, cu excepţia mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, nu se include actualizarea cu rata inflaţiei;
c) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, din valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor se scad reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile şi se include actualizarea cu rata inflaţiei;
d) pentru proprietăţile imobiliare clasificate ca investiţii imobiliare, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziţie, de producţie sau de valoarea de piaţă a investiţiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale investiţiilor imobiliare care determină o descreştere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziţie/producţie sau valorii de piaţă a investiţiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a investiţiilor imobiliare se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziţie/producţie sau valorii de piaţă, după caz, a investiţiilor imobiliare;

e) pentru mijloacele fixe amortizabile clasificate ca active biologice, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziţie, de producţie sau de valoarea de piaţă în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, după caz, utilizată pentru calculul amortizării fiscale. În valoarea fiscală se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale activelor biologice care determină o descreştere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziţie/producţie sau valorii de piaţă în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a activelor biologice se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziţie/producţie sau a valorii de piaţă, după caz;

46. reţinere la sursă numită şi reţinere prin stopaj la sursă - metodă de colectare a impozitelor şi contribuţiilor sociale obligatorii prin care plătitorii de venituri au obligaţia, potrivit legii, de a le calcula, reţine, declara şi plăti;

47. impozite şi contribuţii sociale obligatorii cu reţinere la sursă sau reţinute prin stopaj la sursă - acele impozite şi contribuţii sociale reglementate în prezentul cod pentru care plătitorii de venituri au obligaţia să aplice metoda privind reţinerea la sursă sau reţinerea prin stopaj la sursă.

Articolul 8

Definiţia sediului permanent

(1) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfăşoară integral sau parţial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile de la art. 5 "Sediul permanent" din modelul convenţiei de evitare a dublei impuneri al Organizaţiei pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, o sucursală, un birou, o fabrică, un magazin, un atelier, precum şi o mină, un puţ de ţiţei sau de gaze, o carieră sau alte locuri de extracţie a resurselor naturale, precum şi locul în care continuă să se desfăşoare o activitate cu activele şi pasivele unei persoane juridice române care intră într-un proces de reorganizare prevăzut la art. 33.

(3) Un sediu permanent presupune un şantier de construcţii, un proiect de construcţie, un ansamblu sau montaj ori activităţi de supervizare legate de acestea, numai dacă şantierul, proiectul sau activităţile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1)-(3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalaţii numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparţin nerezidentului;

b) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziţii sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziţiei;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziţionării de produse sau bunuri ori culegerii de informaţii pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfăşurării de activităţi cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinaţie a activităţilor prevăzute la lit. a)-f), cu condiţia ca întreaga activitate desfăşurată în locul fix să fie de natură pregătitoare sau auxiliară.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce priveşte activităţile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acţionează în România în numele nerezidentului şi dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiţii:

a) persoana este autorizată şi exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepţia cazurilor în care activităţile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a)-f);

b) persoana menţine în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfăşoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obişnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activităţile unui astfel de agent sunt desfăşurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relaţiile comerciale şi financiare dintre nerezident şi agent există condiţii diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfăşoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(8) Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum şi persoanele juridice străine care desfăşoară activitate în România printr-un sediu permanent/sediu permanent desemnat, beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităţilor de lucrări de construcţii, montaj, supraveghere, consultanţă, asistenţă tehnică şi orice alte activităţi, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligaţia să înregistreze contractele încheiate cu aceşti parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. Contractele încheiate pentru activităţi desfăşurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziţii. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau a activităţilor de supraveghere legate de acestea şi a altor activităţi similare se vor avea în vedere data de începere a activităţii din contractele încheiate sau orice alte informaţii ce probează începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.

(9) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a
Definiţia sediului permanent

3. (1) În aplicarea prevederilor art. 8 din Codul fiscal, sintagma "loc prin care se desfăşoară integral sau parţial activitatea" acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalaţii utilizate pentru desfăşurarea activităţii nerezidentului, indiferent dacă acestea sunt ori nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există şi dacă nerezidentul dispune doar de un spaţiu, nefiind necesare clădiri pentru desfăşurarea activităţii sale. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalaţiile sunt deţinute în proprietate, sunt închiriate ori se găsesc în alt fel la dispoziţia nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piaţă sau poate fi situat în clădirea unei alte societăţi, atunci când un nerezident are în permanenţă la dispoziţie clădirea sau părţi ale acesteia.

(2) Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziţia sa un spaţiu utilizat pentru activităţi economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar niciun înscris prin care să se facă referinţă la dreptul de utilizare a respectivului spaţiu.

(3) Deşi nu este necesar niciun înscris prin care să se facă referinţă la dreptul de utilizare a respectivului spaţiu, pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezenţă a unui nerezident într-o anumită locaţie nu înseamnă că locaţia respectivă se găseşte la dispoziţia acelui nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situaţii în care reprezentanţi ai unui nerezident sunt prezenţi în spaţiile unei alte societăţi:

a) Un vânzător care îşi vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi şi se întâlneşte cu directorul de achiziţii sau persoana care ocupă o funcţie similară în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziţia societăţii pentru care lucrează vânzătorul şi nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfăşoară activităţile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcţie de situaţia existentă, se poate aplica art. 8 alin. (5) din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăţi căruia i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăţi pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligaţiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfăşoară activităţi legate de obiectul primei societăţi, iar biroul ce se găseşte la dispoziţia sa în sediul celeilalte societăţi va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziţia sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un "loc de activitate" şi dacă activităţile efectuate acolo nu intră în categoriile de activităţi precizate la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care foloseşte zilnic, o perioadă limitată, o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziţionate de acel client. În acest caz, nu se consideră că societatea de transport rutier are acel loc la dispoziţia sa pentru a fi considerat sediu permanent.

d) Un zugrav care, timp de 2 ani, petrece 3 zile pe săptămână într-o clădire de birouri ce aparţine principalului lui client. În acest caz, prezenţa zugravului în acea clădire de birouri în care îşi desfăşoară activitatea, respectiv zugrăveşte, constituie un sediu permanent al zugravului.

(4) Cuvintele "prin care" trebuie să se aplice în toate situaţiile în care activităţile economice sunt desfăşurate într-o anumită locaţie ce este la dispoziţia societăţii în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum îşi desfăşoară activitatea "prin" locaţia în care are loc activitatea.

(5) Locul de activitate trebuie să fie "fix", astfel încât să existe o legătură între locul de activitate şi un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Dacă există mai multe locuri de activitate şi dacă celelalte condiţii ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea mai multe sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locaţie, în interiorul căreia sunt deplasate activităţile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic, în ceea ce priveşte activitatea respectivă. Acest principiu poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activităţile pot fi deplasate dintr-o locaţie în alta în interiorul acelei mine, deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică şi comercială din punct de vedere al activităţii miniere. Un "hotel de birouri" în care o firmă de consultanţă închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă, deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanţă. O stradă pietonală, o piaţă deschisă sau un târg în care îşi fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activităţile pot fi desfăşurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulţi clienţi diferiţi, într-o clădire de birouri, fără să existe contract pentru zugrăvirea întregii clădiri, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect şi clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic.

c) O zonă în care activităţile sunt desfăşurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi care nu întruneşte aceleaşi condiţii din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locaţii diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaţilor unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiaşi sucursale, se va considera că el rămâne în acelaşi loc de activitate. Locaţia unică a sucursalei se încadrează în condiţia de tot unitar din punct de vedere geografic, situaţie care lipseşte în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locaţii diferite.

(6) Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are permanenţă. Se consideră astfel că există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menţinut pe o perioadă mai lungă de 6 luni. Astfel, în cazul activităţilor a căror natură este repetitivă, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinaţie cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuşi să constituie un sediu permanent, chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenţei sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp, dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) Situaţiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de mai multe societăţi conduse de aceeaşi persoană sau de persoane asociate.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost la început conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă, încât nu constituia sediu permanent, dar a fost menţinut mai mult, devine un loc fix de activitate şi se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de

asemenea constitui un sediu permanent de la înfiinţarea sa, chiar dacă a existat doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost lichidat înainte de termen datorită unor situaţii deosebite, cum ar fi eşecul investiţiei.

(7) Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să îşi desfăşoare integral sau parţial activităţile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operaţiunilor, ci operaţiunile trebuie desfăşurate cu regularitate.

(8) Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau ştiinţifice, clădirile, ori activele necorporale, precum brevetele, procedurile şi alte proprietăţi similare, sunt închiriate sau acordate în leasing unor terţi printr-un loc fix de activitate menţinut de o persoană juridică străină în România, această activitate va conferi locului de activitate caracterul de sediu permanent. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o persoană juridică străină închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăţi necorporale unei societăţi din România fără ca pentru această închiriere să menţină un loc fix de activitate, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietăţile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului, cu condiţia ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor sau echipamentelor. Acesta este şi cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării, pentru a opera echipamentul, cu condiţia ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea şi întreţinerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea şi controlul locatarului. Dacă personalul are responsabilităţi mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul, sau dacă operează, asigură service, inspectează şi întreţine echipamentul sub responsabilitatea şi controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăşi simpla închiriere a echipamentului şi poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenţei.

(9) Activitatea unei societăţi este desfăşurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relaţie de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajaţi şi alte persoane care primesc instrucţiuni de la societate ca agenţi dependenţi. Prerogativele acestui personal în relaţiile sale cu terţii sunt irelevante. Nu are nicio importanţă dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte, dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat şi dacă activitatea societăţii este desfăşurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activităţile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea şi întreţinerea acestui echipament. Deci, maşinile cu câştiguri, automatele cu vânzare şi celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui stat în celălalt stat constituie un sediu permanent în funcţie de desfăşurarea de către societate şi a altor activităţi în afară de instalarea iniţială a maşinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează maşinile şi apoi le închiriază altor societăţi. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează maşinile se ocupă pe cont propriu şi de operarea acestora şi de întreţinerea lor. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când maşinile sunt operate şi întreţinute de un agent dependent al societăţii.

(10) Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să îşi desfăşoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregăteşte activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înfiinţat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiţia ca această activitate să difere substanţial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunţarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activităţi desfăşurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele şi măsurile ce au legătură cu activităţile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate, cum ar fi finalizarea tranzacţiilor curente, întreţinerea şi repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operaţiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activităţii. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăţi, acesta va servi numai activităţilor acelei societăţi, nu şi activităţilor locatorului. Sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepţia situaţiilor în care acesta continuă să îşi desfăşoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

(11) Deşi o locaţie în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în ţara în care este situat, trebuie făcută o distincţie între un computer, ce poate fi instalat într-o locaţie astfel încât în anumite condiţii poate constitui sediu permanent, şi datele şi software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web internet, care reprezintă o combinaţie de software şi date electronice, nu constituie un activ corporal, nu are o locaţie care să poată constitui un "loc de activitate" şi nu există "un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje" în ceea ce priveşte software-ul şi datele ce constituie

site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web şi prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locaţie fizică şi locaţia fizică poate constitui un "loc fix de activitate" al societăţii care operează serverul.

(12) Distincţia dintre site-ul web şi serverul pe care acesta este stocat şi utilizat este importantă, deoarece societatea care operează serverul poate fi diferită de societatea care desfăşoară activităţi prin site-ul web. Este frecventă situaţia ca un site web prin care o societate desfăşoară activităţi să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deşi onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spaţiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul şi datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul şi locaţia acestuia nu sunt la dispoziţia societăţii, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească că site-ul său web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locaţie. În acest caz, societatea nu are nicio prezenţă fizică în locaţia respectivă, deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea care desfăşoară activităţi printr-un site web are serverul la dispoziţia sa, aceasta deţine în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat şi utilizat site-ul web şi operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societăţii, dacă sunt îndeplinite celelalte condiţii ale art. 8 din Codul fiscal.

(13) Computerul într-o anumită locaţie poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplineşte condiţia de a avea un loc fix de activitate. Un server trebuie să fie amplasat într-un anumit loc, pentru o anumită perioadă de timp, pentru a fi considerat loc fix de activitate.

(14) Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăţi este desfăşurată integral sau parţial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă datorită acestui echipament societatea are la dispoziţie facilităţi acolo unde sunt îndeplinite funcţiile de activitate ale societăţii.

(15) Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locaţie, poate exista un sediu permanent, chiar dacă nu este necesară prezenţa niciunui angajat al societăţii în locaţia respectivă pentru a opera computerul. Prezenţa personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate îşi desfăşoară activităţile parţial sau total într-o locaţie, atunci când nu se impune prezenţa personalului pentru a desfăşura activităţi în acea locaţie. Această situaţie se aplică comerţului electronic în aceeaşi măsură în care se aplică şi altor activităţi în care echipamentul funcţionează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

(16) Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operaţiunile de comerţ electronic desfăşurate prin computer într-o anumită locaţie dintr-o ţară sunt limitate la activităţile pregătitoare sau auxiliare descrise în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activităţi efectuate într-o astfel de locaţie intră sub incidenţa art. 8 alin. (4) din Codul fiscal, ele trebuie analizate de la caz la caz, ţinând seama de diversele funcţii îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activităţile pregătitoare sau auxiliare includ în special:

a) furnizarea unei legături de comunicaţii - foarte asemănătoare cu o linie telefonică - între furnizori şi clienţi;

b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;

c) transmiterea informaţiilor printr-un server-oglindă în scopuri de securitate şi eficienţă;

d) culegerea de date de piaţă pentru societate;

e) furnizarea de informaţii.

(17) Există un sediu permanent când aceste funcţii constituie partea esenţială şi semnificativă a activităţii de afaceri a societăţii sau când alte activităţi principale ale societăţii sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societăţii, întrucât aceste funcţii depăşesc activităţile prevăzute la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

(18) Activităţile principale ale unei anumite societăţi depind de natura activităţii de afaceri desfăşurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicaţii pentru alte societăţi. Pentru aceşti furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienţilor reprezintă o componentă a activităţii comerciale care nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară.

În cazul unei societăţi denumite "e-tailer" sau "e-comerciant" ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet şi nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locaţie nu este suficientă pentru a concluziona că activităţile desfăşurate în acel loc sunt mai mult decât activităţi pregătitoare şi auxiliare. Într-o astfel de situaţie trebuie să se analizeze natura activităţilor desfăşurate din perspectiva activităţii derulate de societate. Dacă aceste

activităţi sunt strict pregătitoare sau auxiliare faţă de activitatea de vânzare de produse pe internet şi locaţia este utilizată pentru a opera un server ce găzduieşte un site web care este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informaţii potenţialilor clienţi, se aplică art. 8 alin. (4) din Codul fiscal şi locaţia nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcţiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locaţie, cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plăţii şi livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activităţi nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

(19) Unui furnizor de servicii internet care oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăţi nu-i sunt aplicate prevederile art. 8 alin. (5) din Codul fiscal, deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt consideraţi agenţi ai societăţilor cărora le aparţin site-urile web, nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăţi şi nu încheie în mod obişnuit astfel de contracte, ei sunt consideraţi agenţi cu statut independent ce acţionează conform activităţii lor obişnuite, lucru evidenţiat şi de faptul că ei găzduiesc site-uri web pentru societăţi diferite. Întrucât site-ul web prin care o societate îşi desfăşoară activitatea nu este în sine o "persoană", conform definiţiei prevăzute la art. 7 din Codul fiscal, art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent, în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societăţii, în sensul acelui alineat.

(20) Prin sintagma "orice alte activităţi" din art. 8 alin. (8) din Codul fiscal se înţelege serviciile prestate în România, care generează venituri impozabile.

(21) Atunci când nu este încheiat contract în formă scrisă, se înregistrează documentele care justifică prestările efective de servicii pe teritoriul României: situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piaţă sau orice alte documente corespunzătoare.

Capitolul IV
Reguli de aplicare generală

Articolul 9

Moneda de plată şi de calcul al impozitelor şi taxelor

(1) Impozitele, taxele şi contribuţiile sociale obligatorii se plătesc în moneda naţională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declaraţie fiscală se exprimă în moneda naţională a României.

(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda naţională a României, după cum urmează:

a) în cazul unei persoane care desfăşoară o activitate într-un stat străin şi îşi ţine contabilitatea acestei activităţi în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activităţi independente şi impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda naţională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;

b) în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda naţională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută expres în prezentul cod.

(4) În înţelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda naţională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru datele respective, exceptând cazurile prevăzute expres în prezentul cod.

Articolul 10

Venituri în natură

(1) În înţelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar şi/sau în natură.

(2) În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabileşte pe baza cantităţii şi a preţului de piaţă pentru bunurile sau serviciile respective.

Articolul 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuţii sociale obligatorii, autorităţile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacţie care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacţii/activităţi pentru a reflecta conţinutul economic al tranzacţiei/activităţii.

Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacţii sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacţii, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul şi conţinutul tranzacţiei ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum şi a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4. În sensul prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, prin tranzacţie fără scop economic se înţelege orice tranzacţie/activitate care nu este destinată să producă avantaje economice, beneficii, profituri şi care determină, în mod artificial ori conjunctural, o situaţie fiscală mai favorabilă. În situaţia reîncadrării formei unei tranzacţii/activităţi pentru ajustarea efectelor fiscale se aplică regulile de determinare specifice impozitelor, taxelor şi a contribuţiilor sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal.

(2) Tranzacţiile transfrontaliere sau o serie de tranzacţii transfrontaliere care sunt calificate ca fiind artificiale de organele fiscale competente nu vor face parte din domeniul de aplicare a convenţiilor de evitare a dublei impuneri.

(3) Prin tranzacţii transfrontaliere artificiale se înţelege tranzacţiile transfrontaliere sau seriile de tranzacţii transfrontaliere care nu au un conţinut economic şi care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obişnuite, scopul esenţial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obţine avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate. Tranzacţiile transfrontaliere sau seriile de tranzacţii transfrontaliere sunt acele tranzacţii efectuate între două sau mai multe persoane dintre care cel puţin una se află în afara României.

(4) Tranzacţiile între persoane afiliate se realizează conform principiului valorii de piaţă. În cadrul unei tranzacţii, al unui grup de tranzacţii între persoane afiliate, organele fiscale pot ajusta, în cazul în care principiul valorii de piaţă nu este respectat, sau pot estima, în cazul în care contribuabilul nu pune la dispoziţia organului fiscal competent datele necesare pentru a stabili dacă preţurile de transfer practicate în situaţia analizată respectă principiul valorii de piaţă, suma venitului sau a cheltuielii aferente rezultatului fiscal oricăreia dintre părţile afiliate pe baza nivelului tendinţei centrale a pieţei. Procedura de ajustare/estimare şi modalitatea de stabilire a nivelului tendinţei centrale a pieţei, precum şi situaţiile în care autoritatea fiscală poate considera că un contribuabil nu a furnizat datele necesare stabilirii respectării principiului pentru tranzacţiile analizate se stabilesc potrivit Codului de procedură fiscală. La stabilirea valorii de piaţă a tranzacţiilor desfăşurate între persoane afiliate se foloseşte metoda cea mai adecvată dintre următoarele:

a) metoda comparării preţurilor;

b) metoda cost plus;

c) metoda preţului de revânzare;

d) metoda marjei nete;

e) metoda împărţirii profitului;

f) orice altă metodă recunoscută în Liniile directoare privind preţurile de transfer emise de către Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică pentru societăţile multinaţionale şi administraţiile fiscale, cu amendamentele/modificările şi completările ulterioare.

În aplicarea prezentului alineat se utilizează prevederile din Liniile directoare privind preţurile de transfer emise de către Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică pentru societăţile multinaţionale şi administraţiile fiscale, cu amendamentele/modificările şi completările ulterioare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a
Reguli pentru aplicarea principiului valorii de piaţă

5. (1) În aplicarea prevederilor art. 11 alin. (4) din Codul fiscal, la ajustarea/estimarea preţului de piaţă al tranzacţiilor se utilizează metoda cea mai adecvată dintre următoarele:

a) metoda comparării preţurilor, care se bazează pe compararea preţului tranzacţiei analizate cu preţurile practicate de alte entităţi independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, preţul de piaţă este acel preţ pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condiţiile existente pe pieţe, comparabile din punct de vedere comercial, pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantităţi comparabile, în acelaşi punct din lanţul de producţie şi de distribuţie şi în condiţii comparabile de livrare şi de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piaţă se poate recurge la compararea internă a preţurilor utilizate de persoana juridică vizată în tranzacţiile cu persoane independente sau la compararea externă a preţurilor utilizate în tranzacţii convenite între persoane independente. În cazul în care cantităţile nu sunt comparabile, se utilizează preţul de vânzare pentru mărfurile şi serviciile identice sau similare, vândute în cantităţi diferite. Pentru aceasta, preţul de vânzare se corectează cu diferenţele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferenţa de cantitate;

b) metoda cost plus, care se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de produse, mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite

folosindu-se aceeaşi metodă de calcul pe care persoana care face transferul îşi bazează şi politica de stabilire a preţurilor faţă de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, preţul de piaţă al tranzacţiei controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costuri. În cazul în care produsele, mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul şi activităţile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Profitul care majorează costurile furnizorului într-o tranzacţie controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referinţă la marja de profit utilizată de un furnizor independent în tranzacţii comparabile;

c) metoda preţului de revânzare, prin care preţul pieţei este determinat pe baza preţului de revânzare al produselor şi serviciilor către entităţi independente, diminuat cu cheltuielile de distribuţie, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la preţul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preţ este redus cu o marjă brută corespunzătoare, denumită marja preţului de revânzare, reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului îşi acoperă cheltuielile de vânzare şi alte cheltuieli de operare în funcţie de operaţiunile efectuate, luând în considerare activele utilizate şi riscul asumat, şi să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, preţul de piaţă pentru transferul bunului între persoane afiliate este preţul care rămâne după scăderea marjei şi după ajustarea cu alte costuri asociate achiziţionării produsului. Marja preţului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacţie controlată poate fi determinată prin referinţă la marja profitului de revânzare pe care acelaşi ultim vânzător o câştigă pentru bunurile procurate şi vândute în cadrul tranzacţiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza şi marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacţii necontrolate comparabile. La stabilirea valorii marjei preţului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

(i) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea iniţială şi revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piaţă în ceea ce priveşte cheltuielile, ratele de schimb valutar şi inflaţia;

(ii) modificările survenite în starea şi gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacţiei, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

(iii) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influenţa decizia asupra unei schimbări a marjei de preţ. Metoda preţului de revânzare este utilizată în cazul în care persoana care revinde nu majorează substanţial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată şi atunci când, înainte de revânzare, bunurile sunt nesemnificativ prelucrate şi, în aceste circumstanţe, se poate stabili marja adecvată;

d) metoda marjei nete, implică calcularea marjei nete a profitului, obţinută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacţii cu persoane afiliate, şi estimarea acestei marje pe baza nivelului obţinut de către aceeaşi persoană în tranzacţii cu persoane independente sau pe baza marjei obţinute în tranzacţii comparabile efectuate de persoane independente. Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparaţii între anumiţi indicatori financiari ai persoanelor afiliate şi aceiaşi indicatori ai persoanelor independente care activează în cadrul aceluiaşi domeniu de activitate. În efectuarea comparaţiei este necesar să se ia în considerare diferenţele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile, avându-se în vedere factori cum sunt: competitivitatea persoanelor şi a bunurilor echivalente pe piaţă, eficienţa şi strategia de management, poziţia pe piaţă, diferenţa în structura costurilor, precum şi nivelul experienţei în afaceri;

e) metoda împărţirii profitului presupune estimarea profitului obţinut de persoanele afiliate în urma uneia sau a mai multor tranzacţii şi împărţirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporţional cu profitul care ar fi fost obţinut de către persoane independente. Aceasta se foloseşte atunci când tranzacţiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente, astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacţii comparabile. Împărţirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate şi a costurilor suportate în urma uneia sau mai multor tranzacţii de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărţite astfel încât să reflecte funcţiile efectuate, riscurile asumate şi activele folosite de către fiecare dintre părţi;

f) orice altă metodă recunoscută în Liniile directoare privind preţurile de transfer emise de către Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică pentru societăţile multinaţionale şi administraţiile fiscale, cu amendamentele, modificările şi completările ulterioare.

(2) În cazul comparării tranzacţiilor dintre persoane afiliate şi cele independente se au în vedere:

a) diferenţele determinate de particularităţile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacţiilor comparabile, în măsura în care aceste particularităţi influenţează preţul de piaţă al obiectului respectivei tranzacţii;

b) funcţiile îndeplinite de persoane în tranzacţiile respective.

(3) La analiza funcţiilor persoanelor participante într-o tranzacţie vor fi avute în vedere: importanţa economică a funcţiilor îndeplinite de fiecare participant, împărţirea riscurilor şi a responsabilităţilor între părţile ce participă la tranzacţie, volumul resurselor angajate, al utilajelor şi echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

(4) La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor dintre persoane afiliate se foloseşte una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite preţurile supuse liberei concurenţe pe pieţe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcţionarea efectivă a persoanelor afiliate implicate în tranzacţii supuse liberei concurenţe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obţinerii comparabilităţii;

d) circumstanţele cazului individual;

e) activităţile desfăşurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieţei şi ale activităţii contribuabilului;

g) documentaţia care poate fi pusă la dispoziţie de către contribuabil.

(5) Circumstanţele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea preţului de piaţă sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum şi gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor şi serviciilor transferate;

b) condiţiile pieţei pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activităţile desfăşurate şi stadiile din lanţul producţiei şi distribuţiei ale entităţilor implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer privind: obligaţiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanţiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relaţii de transfer pe termen lung, avantajele şi riscurile legate de acestea;

f) condiţiile speciale de concurenţă.

(6) În aplicarea metodelor se iau în considerare datele şi documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul. În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă părţi terţe independente ţin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare.

(7) În aplicarea metodelor se iau în considerare aranjamente financiare speciale, cum sunt: condiţii de plată sau facilităţi de credit pentru client diferite de practica comercială obişnuită. De asemenea, în cazul furnizării de către client de materiale sau de servicii auxiliare, la determinarea preţului de piaţă trebuie să se ia în considerare şi aceşti factori.

(8) La aplicarea metodelor nu se iau în considerare preţurile care au fost influenţate de situaţii competitive speciale, cum ar fi:

a) preţuri practicate pe pieţe speciale închise, unde aceste preţuri sunt stabilite diferit de condiţiile de pe piaţa din care se face transferul;

b) preţuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piaţă;

c) preţuri care sunt influenţate de reglementările autorităţilor publice.

(9) Atunci când se stabileşte preţul de piaţă al serviciilor în cadrul tranzacţiilor dintre persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoanele afiliate, luând în considerare tarifele obişnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii, cum sunt: transport, asigurare. În cazul în care nu există tarife comparabile se foloseşte metoda "cost plus".

(10) În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicităţii făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporţional cu beneficiul. La calculul rezultatului fiscal, autorităţile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporţional cu beneficiile câştigate de aceste persoane din publicitate.

Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază şi o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de-a doua persoane servicii comerciale, proporţional cu natura şi sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă. Pentru a stabili mai clar proporţiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare pieţele pe care s-a făcut publicitatea şi cota de piaţă a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri şi servicii cărora li s-a făcut reclama. În situaţia în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana afiliată.

(11) Când un contribuabil acordă un împrumut/credit unei persoane afiliate sau atunci când acesta primeşte un astfel de împrumut/credit, indiferent de scopul şi destinaţia sa, preţul pieţei pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiţii comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului. În cazul serviciilor de finanţare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfăşurării activităţii beneficiarului şi a fost utilizat în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuţie a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuţie a profitului se va efectua dacă la data acordării împrumutului nu se aşteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conţine clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se analizează cheltuielile/veniturile cu dobânda, trebuie luate în considerare: suma şi durata împrumutului, natura şi scopul împrumutului, garanţia implicată, valuta implicată, riscurile de schimb valutar şi costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb valutar, precum şi alte circumstanţe de acordare a împrumutului.

Raportarea condiţiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile şi în aceeaşi zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se ţină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărţi riscul de schimb valutar, de exemplu: clauze care menţin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de acoperire a riscului valutar sau pentru plata la termen pe cheltuiala împrumutătorului.

În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri şi de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obişnuită sau dacă părţile care fac tranzacţia cer dobândă acolo unde, în tranzacţii comparabile, bunurile şi serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere şi la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

(12) Atunci când se stabileşte preţul de piaţă al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacţiilor dintre persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licenţelor, know-how şi altele de aceeaşi natură, costurile folosirii proprietăţii nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii şi dacă sunt incluse în preţul acestora.

(13) În cazul serviciilor de administrare şi conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanţă sau funcţii similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societăţii-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remuneraţie pentru aceste activităţi, în măsura în care baza lor legală este relaţia juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entităţi. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entităţi furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în preţul bunurilor şi în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare şi serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care foloseşte aceste servicii luând în considerare relaţia juridică dintre ele, numai pentru propriile condiţii, ţinând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existenţă a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

(14) Ajustarea/Estimarea evidenţelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării principiului valorii de piaţă a produselor, mărfurilor şi serviciilor, se efectuează şi la cealaltă persoană afiliată.

Pentru ajustări/estimări efectuate între persoane române afiliate se aplică şi procedura pentru eliminarea dublei impuneri între persoane române afiliate stabilită, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (Codul de procedură fiscală), iar pentru ajustări/estimări efectuate între persoane române afiliate cu persoane nerezidente se aplică şi procedura amiabilă stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

(15) Ajustarea/Estimarea preţurilor de transfer, pentru a reflecta principiul valorii de piaţă în cadrul tranzacţiilor derulate între persoane al produselor, mărfurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacţiei, va fi efectuată de organele de inspecţie fiscală la nivelul tendinţei centrale a pieţei. Tendinţa centrală a pieţei va fi considerată valoarea mediană a intervalului de comparare a indicatorilor financiari ai societăţilor/tranzacţiilor comparabile identificate sau în situaţia în care nu se găsesc suficiente societăţi/tranzacţii comparabile, pentru a putea stabili un interval de comparabilitate, se vor identifica cel mult trei societăţi sau tranzacţii comparabile şi se va utiliza media aritmetică a indicatorilor financiari ai acestora sau a tranzacţiilor identificate.

(5) Prevederile alin. (1)-(4) se aplică în scopul stabilirii impozitelor directe.

(6) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, declaraţi inactivi conform Codului de procedură fiscală, care desfăşoară activităţi economice în perioada de inactivitate, sunt supuşi obligaţiilor privind plata impozitelor, taxelor şi contribuţiilor sociale obligatorii prevăzute de prezentul cod, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor efectuate. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12), persoana impozabilă îşi exercită dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12), pentru livrările de bunuri /prestările de servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, contribuabilii emit facturi în care înscriu distinct taxa pe valoarea adăugată colectată în perioada respectivă, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323. În situaţia în care inactivitatea şi reactivarea, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în acelaşi an fiscal, cheltuielile respective vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării. În cazul în care inactivitatea, respectiv reactivarea sunt declarate în ani fiscali diferiţi, cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedent/precedenţi celui în care se înregistrează sunt luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea şi depunerea unei declaraţii rectificative în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării.

La data de 01-01-2017 Alineatul (6) din Articolul 11 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(7) Beneficiarii care achiziţionează bunuri şi/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivaţi conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor respective, cu excepţia achiziţiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achiziţiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului, potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/ prestatorului, beneficiarii care au achiziţionat bunuri şi/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat îşi exercită dreptul de deducere a TVA pentru achiziţiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (6), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior. În situaţia în care inactivitatea şi reactivarea furnizorului, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în acelaşi an fiscal, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării furnizorului. În cazul în care inactivitatea, respectiv reactivarea furnizorului sunt declarate în ani fiscali diferiţi, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedent/precedenţi celui în care se declară reactivarea, pentru determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea şi depunerea unei

declaraţii rectificative în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul declarării reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul declarării reactivării.
La data de 01-01-2017 Alineatul (7) din Articolul 11 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(8) Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c)-e) şi lit. h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor efectuate, dar sunt supuse obligaţiei de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operaţiunilor taxabile desfăşurate în perioada respectivă. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12), persoana impozabilă îşi exercită dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12), pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, persoanele impozabile emit facturi în care înscriu distinct taxa pe valoarea adăugată colectată în perioada respectivă, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323.
La data de 01-01-2017 Alineatul (8) din Articolul 11 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 2^1
Reguli speciale pentru aplicarea TVA

5^1.

(1) În sensul art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, persoanele impozabile care au avut codul de înregistrare anulat în baza prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, îşi pot exercita dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal depus după reînregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. Deducerea taxei se efectuează în limitele şi condiţiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile.

(2) După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să emită facturi în care să înscrie distinct taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată». În funcţie de modalitatea în care au acţionat pe perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, se disting următoarele situaţii:

a) persoana impozabilă a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile, respectiv a depus declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar nu a emis facturi. În această situaţie, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, care să includă informaţiile obligatorii prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, care a fost colectată în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat. Aceste facturi nu se includ în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferenţe între taxa colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile;

b) persoana impozabilă a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile, respectiv a depus declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, şi a emis facturi. În această situaţie, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi de corecţie conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. În situaţia în care nu există diferenţe între taxa colectată în perioada în care persoana

impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, facturile emise după reînregistrare nu se includ în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată»;

c) persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, respectiv nu a depus declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar a emis facturi. În această situaţie, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi de corecţie conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de corecţie nu se înscriu în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferenţe între taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, ci în «Declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal». Persoana impozabilă datorează obligaţii fiscale accesorii conform art. 173 şi 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală , cu modificările şi completările ulterioare, de la data la care avea obligaţia să plătească TVA aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, şi până la data plăţii taxei, în baza declaraţiei sus-menţionate;

d) persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, respectiv nu a depus declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal şi nu a emis facturi. În această situaţie, facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA nu se înscriu în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferenţe între taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, ci în «Declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal». Persoana impozabilă datorează obligaţii fiscale accesorii conform art. 173 şi 181 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, de la data la care avea obligaţia să plătească TVA aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, şi până la data plăţii taxei, în baza declaraţiei sus-menţionate.

(3) În situaţiile prevăzute la alin. (2), în cazul în care există diferenţe între taxa colectată/care ar fi trebuit colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», se înscriu numai aceste diferenţe.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică în cazul în care persoana impozabilă se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal începând cu 1 ianuarie 2017, în situaţia în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat în baza prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, respectiv în baza prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) şi h) din Legea nr. 571 /2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în vigoare până la 1 ianuarie 2016.

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în situaţia în care persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite facturi conform art. 319 din Codul fiscal.

(6) În aplicarea prevederilor art. 11 alin. (7) şi (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care au efectuat achiziţii de la furnizori/prestatori în perioada în care aceştia au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat îşi exercită dreptul de deducere a TVA pentru achiziţiile respective, în limitele şi condiţiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, pe baza facturilor emise de furnizor /prestator conform alin. (2), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după reînregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7) Exemple pentru aplicarea prevederilor alin. (2) referitoare la emiterea facturilor după înregistrarea în scopuri de TVA:

Exemplul nr. 1: persoana impozabilă a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile, dar nu a emis facturi.

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoare înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, care nu include TVA. Societatea X nu emite factură, dar depune declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal. Calculul taxei colectate de plată se va efectua astfel, ambele variante fiind corecte:

A. Societatea X, având codul de TVA anulat, nu mai poate încasa de la client valoarea TVA şi colectează TVA din totalul sumei aferente livrării, respectiv 5.000.000 lei x 20/120 = 833.333 lei TVA colectată. Având în vedere că furnizorul nu mai este înregistrat în scopuri de TVA, dacă beneficiarul nu mai acceptă ca la preţul din contract să se adauge şi TVA, se consideră că preţul acceptat de beneficiar include TVA datorată de furnizor.

B. Societatea X recuperează de la client şi valoarea TVA, clientul acceptând să îi plătească suma de 6.000.000 lei, şi colectează TVA aplicând 20% la totalul sumei aferente livrării, respectiv 5.000.000 lei x 20/100 = 1.000.000 lei.

2. În cazul în care între societatea X şi societatea Y nu există niciun contract sau contractul prevede că preţul include TVA sau nu menţionează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situaţia de la lit. A poate emite factura astfel: baza impozabila 4.166.667 şi TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y sau, dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă preţul fără TVA şi taxa aferentă, baza impozabilă înscrisă în factură va fi de 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferenţa faţă de taxa colectată determinată la lit. A se înscrie în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă şi TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei.

În situaţia de la lit. B, societatea X va emite o factură corectă de 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată“, de către furnizorul X, care permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

2. Societatea X are obligaţia de a emite factură cu baza impozabilă de 4.166.667 lei şi TVA 833.333 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată“, de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 2: persoana impozabilă a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile şi a emis facturi

1. Prezentarea situaţiei este aceeaşi ca la exemplul nr. 1, cu excepţia faptului că în acest exemplu societatea X a emis facturi pe perioada în care a avut codul anulat. Calculul taxei colectate de plată se va efectua astfel, ambele variante de determinare a taxei colectate fiind corecte:

A. În ipoteza în care valoarea livrării acceptată de beneficiar este de 5.000.000 lei, societatea X se poate regăsi în următoarele situaţii:

– ori a emis factura de 5.000.000 lei, fără să înscrie TVA în factură şi plăteşte TVA din această sumă, respectiv 833.333 lei (5.000.000 lei x 20/120),

– ori a emis factura calculând TVA din suma facturată şi înscriind această taxă în factură: respectiv bază 4.166.667 şi TVA 833.333 lei.

B. Societatea X recuperează de la client şi valoarea TVA pe lângă preţul din contract, situaţie în care solicită clientului să îi plătească suma de 6.000.000 lei, şi, referitor la facturare, se poate regăsi ori în situaţia în care a emis o factură de 6.000.000 lei, în care nu a evidenţiat TVA, ori a facturat 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei. Pe baza prevederilor contractuale, furnizorul consideră în această situaţie că are de plată suma de 1.000.000 lei TVA colectată.

2. În cazul în care între societatea X şi societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă preţul include TVA sau nu menţionează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situaţia de la lit. A poate emite factura astfel:

– o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, va factura cu plus, baza impozabilă de 4.166.667 şi TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei. Factura nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», al societăţii X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y; sau,

– dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă preţul fără TVA din contract şi taxa aferentă, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, facturează cu plus baza impozabilă 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferenţa faţă de taxa colectată iniţial se înscrie de societatea X în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă şi TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei.

În situaţia de la lit. B, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat iniţial (cu sau fără TVA), şi facturează baza impozabilă 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei.

2. Societatea X are obligaţia de a emite factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, facturează baza impozabilă de 4.166.667 lei şi TVA 833.333 lei. Această factură nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 3: persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, dar a emis facturi

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoarea înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, exclusiv TVA. Societatea X emite factură, dar nu depune declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal. Facturile au fost emise în următoarele variante:

A. În ipoteza în care valoarea livrării acceptată de beneficiar este de 5.000.000 lei, societatea X se poate regăsi în următoarele situaţii:

– ori a emis factura de 5.000.000 lei, fără să înscrie în factură taxa datorată de 833.333 lei,

– ori a emis factura calculând TVA din suma facturată şi înscriind acest TVA în factură: respectiv bază 4.166.667 şi TVA 833.333 lei.

B. Societatea X recuperează de la client şi valoarea TVA pe lângă preţul din contract, situaţie în care solicită clientului să îi plătească suma de 6.000.000 lei, şi, referitor la facturare, se poate regăsi ori în situaţia în care a emis o factură de 6.000.000 lei, în care nu a evidenţiat TVA, ori a facturat 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei.

2. În cazul în care între societatea X şi societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă preţul include TVA sau nu menţionează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, avea obligaţia de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situaţia de la lit. A poate emite factura astfel:

– o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, va factura cu plus baza impozabilă 4.166.667 şi TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei. Factura nu se înscrie în decontul de TVA al societăţii X, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», ci în declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y;

– dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă preţul fără TVA din contract şi taxa aferentă, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, facturează cu plus baza impozabilă 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferenţa faţă de taxa care ar fi trebuit colectată iniţial se înscrie de societatea X în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă şi TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei. Taxa care ar fi trebuit colectată de 833.333 lei se va plăti pe baza Declaraţiei privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, în timp ce diferenţa de 166.667 lei se înscrie în decont.

În situaţia de la lit. B, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat iniţial (cu sau fără TVA), şi facturează baza impozabilă 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei.

2. Societatea X are obligaţia de a emite factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, facturează baza impozabilă de 4.166.667 lei şi TVA 833.333 lei. Această factură nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, ci în declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 4: persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile şi nici nu a emis facturi

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoarea înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, exclusiv TVA. Societatea X nu emite factură şi nu depune declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

a) dacă clientul nu este de acord să plătească TVA, societatea X facturează baza impozabilă 4.166.667 şi TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, ci în declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y;

b) dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă preţul fără TVA din contract şi taxa aferentă, societatea X facturează baza impozabilă 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y. Diferenţa de 166.667 lei faţă de taxa care ar fi trebuit colectată, respectiv 833.333 lei, pornind de la premisa că anterior reînregistrării societăţii X beneficiarul nu ar fi fost de acord să îi achite acestuia decât valoarea bunurilor exclusiv TVA (5.000.000 lei), se va înscrie în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă şi TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei. Diferenţa de taxă de 833.333 lei se va plăti pe baza declaraţiei privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal.

2. În cazul în care între societatea X şi societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă preţul include TVA sau nu menţionează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000 lei, societatea X ar fi trebuit să colecteze TVA de 833.333 lei. După înregistrarea în scopuri de TVA, societatea X are obligaţia de a emite factură cu baza impozabilă de 4.166.667 lei şi TVA 833.333 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, ci în declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

(9) Beneficiarii care achiziţionează bunuri şi/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c)-e) şi lit. h) şi au fost înscrişi în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor respective, cu excepţia achiziţiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achiziţiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziţionat bunuri şi/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat îşi exercită dreptul de deducere a TVA pentru achiziţiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (8), prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior.

La data de 01-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 11 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(10) În cazurile prevăzute la alin. (6)-(9), în situaţia în care apar evenimentele menţionate la art. 287, ajustarea bazei de impozitare a TVA şi, respectiv, ajustarea taxei deductibile de către beneficiar se realizează conform prevederilor din normele metodologice.

(11) În domeniul taxei pe valoarea adăugată şi al accizelor, autorităţile fiscale şi alte autorităţi naţionale trebuie să ţină cont de jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene.

(12) În cazul în care se constată că există un abuz de drept, tranzacţiile implicate în astfel de practici abuzive trebuie redefinite, astfel încât să se restabilească situaţia care ar fi prevalat în lipsa tranzacţiilor ce au constituit abuzul. Organele fiscale competente au dreptul de a anula TVA dedusă în legătură cu fiecare tranzacţie ori de câte ori se constată că dreptul de deducere a fost exercitat în mod abuziv. Pentru a invoca abuzul de drept, trebuie să fie îndeplinite cumulativ două condiţii:

a) tranzacţiile în cauză, în pofida aplicării formale a condiţiilor prevăzute de dispoziţiile legale, au drept rezultat garantarea unor avantaje fiscale care ar contraveni scopului acelor dispoziţii legale;

b) trebuie dovedit, în mod obiectiv, faptul că scopul esenţial al operaţiunilor în cauză este de a se obţine un avantaj fiscal.

(13) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Articolul 12

Venituri obţinute din România de nerezidenţi

Sunt considerate ca fiind obţinute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, în special următoarele venituri:

a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;

b) venituri din activităţile dependente desfăşurate în România;

c) dividende de la un rezident;

d) dobânzi de la un rezident;

e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

f) redevenţe de la un rezident;

g) redevenţe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevenţa este o cheltuială a sediului permanent;

h) veniturile unei persoane juridice străine obţinute din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăţi, inclusiv închirierea sau cedarea folosinţei bunurilor proprietăţii imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum şi veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română;

i) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România, din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, deţinute la o persoană juridică română, şi din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenţi români;

j) veniturile din pensii definite la art. 99;

k) veniturile din servicii prestate în România, exclusiv transportul internaţional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanţă din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obţinute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

m) venituri reprezentând remuneraţii primite de nerezidenţii ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

n) comisioane de la un rezident;

o) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

p) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;

q) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

r) venituri obţinute la jocurile de noroc practicate în România;

s) venituri realizate din lichidarea unei persoane juridice române;

ş) venituri realizate din transferul masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operaţiunii de fiducie.

Titlul II
Impozitul pe profit

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 13

Contribuabili

(1) Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, cu excepţiile prevăzute la alin. (2);

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. (1) În aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, din categoria persoanelor juridice române fac parte companiile naţionale, societăţile naţionale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societăţile, indiferent de forma juridică de organizare şi de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societăţile agricole şi alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, cooperativele agricole, societăţile cooperative, instituţiile financiare şi instituţiile de credit, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile, precum şi orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislaţiei române, cu excepţiile prevăzute la art. 13 alin. (2) din Codul fiscal. În cazul persoanelor juridice române care deţin participaţii în capitalul altor societăţi şi care întocmesc situaţii financiare consolidate, calculul şi plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(2) În aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile şi orice entităţi similare, înfiinţate şi organizate în conformitate cu legislaţia unei alte ţări, devin subiect al impunerii atunci când îşi desfăşoară activitatea, integral sau parţial, prin intermediul unui sediu permanent în România, aşa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activităţii sediului permanent.

c) persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România;

d) persoanele juridice străine care realizează venituri astfel cum sunt prevăzute la art. 12 lit. h);

e) persoanele juridice cu sediul social în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene;

f) persoanele juridice străine rezidente într-un stat terţ care desfăşoară activitate în România prin intermediul unuia sau mai multor elemente tratate drept sedii permanente, în ceea ce priveşte situaţiile ce implică existenţa unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride sau tratamente neuniforme ale rezidenţei fiscale, astfel cum acestea sunt reglementate în cadrul cap. III^1;La data de 03-02-2020 Alineatul (1) din Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

g) entitatea transparentă fiscal, în ceea ce priveşte situaţiile ce implică existenţa unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride inversate, astfel cum acestea sunt reglementate la art. 40^7.La data de 03-02-2020 Alineatul (1) din Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(2) Nu intră sub incidenţa prezentului titlu următoarele persoane juridice române:

a) Trezoreria Statului;

b) instituţia publică, înfiinţată potrivit legii, cu excepţia activităţilor economice desfăşurate de aceasta;

c) Academia Română, precum şi fundaţiile înfiinţate de Academia Română în calitate de fondator unic, cu excepţia activităţilor economice desfăşurate de acestea;

d) Banca Naţională a României;

e) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

f) Fondul de compensare a investitorilor, înfiinţat potrivit legii;

g) Fondul de garantare a pensiilor private, înfiinţat potrivit legii;

g^1) Fondul de garantare a asiguraţilor, constituit potrivit legii;

Lit. g^1) a alin. (2) al art. 13 a fost introdusă de pct. 1 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu un nou punct.

h) persoana juridică română care plăteşte impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile titlului III;

i) fundaţia constituită ca urmare a unui legat;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1.

(3) În sensul art. 13 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal, fundaţia constituită ca urmare a unui legat, în condiţiile legii, este subiectul de drept înfiinţat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent şi irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, în interesul unor colectivităţi.

j) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică ce nu se află în cazul prevăzut la alin. (1) lit. g);

La data de 03-02-2020 Litera j) din Alineatul (2) , Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

k) asociaţiile de proprietari constituite ca persoane juridice şi asociaţiile de locatari recunoscute ca asociaţii de proprietari, cu excepţia celor care obţin venituri din exploatarea proprietăţii comune, potrivit legii.La data de 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 14

Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române, al persoanelor juridice străine având locul de exercitare a conducerii efective în România, precum şi al persoanelor juridice cu sediul social în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene, asupra profitului impozabil obţinut din orice sursă, atât din România, cât şi din străinătate;

b) în cazul persoanelor juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, asupra profitului impozabil atribuibil sediului permanent, respectiv asupra profitului impozabil la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligaţiile fiscale;

c) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri astfel cum sunt prevăzute la art. 12 lit. h), asupra profitului impozabil aferent acestora.

Articolul 15

Reguli speciale de impozitare

(1) În cazul următoarelor persoane juridice române, la calculul rezultatului fiscal sunt considerate venituri neimpozabile următoarele tipuri de venituri:

a) pentru cultele religioase, veniturile obţinute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activităţii de cult, potrivit legii, veniturile obţinute din chirii, veniturile obţinute din cedarea/înstrăinarea activelor corporale, alte venituri obţinute din activităţi economice sau de natura celor prevăzute la alin. (2), veniturile din despăgubiri, în formă bănească, obţinute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiţia ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent şi/sau în anii următori, pentru întreţinerea şi funcţionarea unităţilor de cult, pentru lucrări de construcţie, de reparaţie şi de consolidare a lăcaşurilor de cult şi a clădirilor ecleziastice, pentru învăţământ, pentru furnizarea, în nume propriu şi/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condiţiile legii, pentru acţiuni specifice şi alte activităţi nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, republicată;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. Veniturile obţinute de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. a), b), c) şi d) din Codul fiscal, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporţional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

b) pentru unităţile de învăţământ preuniversitar şi instituţiile de învăţământ superior, particulare, acreditate, precum şi cele autorizate, veniturile obţinute şi utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit reglementărilor legale din domeniul educaţiei naţionale;

Lit. b) a alin. (1) al art. 15 a fost modificată de pct. 1 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. Veniturile obţinute de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. a), b), c) şi d) din Codul fiscal, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporţional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

c) pentru asociaţiile de proprietari constituite ca persoane juridice şi asociaţiile de locatari recunoscute ca asociaţii de proprietari, veniturile obţinute şi utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru îmbunătăţirea utilităţilor şi a eficienţei clădirii, pentru întreţinerea şi repararea proprietăţii comune, potrivit legii;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. Veniturile obţinute de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. a), b), c) şi d) din Codul fiscal, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporţional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

d) pentru Societatea Naţională de Cruce Roşie din România, veniturile obţinute şi utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii Societăţii Naţionale de Cruce Roşie din România nr. 139/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. Veniturile obţinute de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. a), b), c) şi d) din Codul fiscal, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporţional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

(2) În cazul organizaţiilor nonprofit, organizaţiilor sindicale, organizaţiilor patronale, la calculul rezultatului fiscal, următoarele tipuri de venituri sunt venituri neimpozabile:

a) cotizaţiile şi taxele de înscriere ale membrilor;

b) contribuţiile băneşti sau în natură ale membrilor şi simpatizanţilor;

c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislaţiei în vigoare;

d) veniturile obţinute din vize, taxe şi penalităţi sportive sau din participarea la competiţii şi demonstraţii sportive;

e) donaţiile, precum şi banii sau bunurile primite prin sponsorizare/mecenat;

f) veniturile din dividende, dobânzi, precum şi din diferenţele de curs valutar aferente disponibilităţilor şi veniturilor neimpozabile;

g) veniturile din dobânzi obţinute de casele de ajutor reciproc din acordarea de împrumuturi potrivit legii de organizare şi funcţionare;

h) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;

i) resursele obţinute din fonduri publice sau din finanţări nerambursabile;

j) veniturile realizate din acţiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferinţe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;

k) veniturile rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizaţiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;

l) veniturile obţinute din reclamă şi publicitate, veniturile din închirieri de spaţii publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărţi, reviste, ziare, realizate de organizaţiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare şi funcţionare, din domeniul culturii, cercetării ştiinţifice, învăţământului, sportului, sănătăţii, precum şi de camerele de comerţ şi industrie, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale; nu se includ în această categorie veniturile obţinute din prestări de servicii de intermediere în reclamă şi publicitate;

m) sumele primite ca urmare a nerespectării condiţiilor cu care s-a făcut donaţia/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizaţiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului şi obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;

n) veniturile realizate din despăgubiri de la societăţile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;

o) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului IV;

p) sumele colectate de organizaţiile colective autorizate, potrivit legii, pentru îndeplinirea responsabilităţilor de finanţare a gestionării deşeurilor.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3. (1) Organizaţiile nonprofit care obţin venituri, altele decât cele menţionate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, şi care depăşesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pe profit pentru profitul

impozabil corespunzător acestora. Determinarea rezultatului fiscal se face în conformitate cu prevederile titlului II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere şi următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor paşi:

(i) calculul sumei în lei reprezentând echivalentul a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/RON comunicat de Banca Naţională a României pentru anul fiscal respectiv;

(ii) calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);

(iii) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) şi b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c), precum şi a celorlalte venituri neimpozabile prevăzute de titlul II din Codul fiscal;

e) determinarea valorii deductibile a cheltuielilor corespunzătoare veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor corespunzătoare veniturilor impozabile de la lit. d) prin scăderea din totalul cheltuielilor a celor aferente activităţii nonprofit şi a unei părţi din cheltuielile comune, determinată prin utilizarea unei metode raţionale de alocare, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

(ii) ajustarea cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. i), luându-se în considerare prevederile art. 25 din Codul fiscal;

f) stabilirea rezultatului fiscal ca diferenţă între veniturile impozabile de la lit. d) şi cheltuielile deductibile stabilite la lit. e); la stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul şi elementele similare veniturilor şi cheltuielilor, deducerile fiscale, precum şi pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31 din Codul fiscal;

g) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra rezultatului fiscal pozitiv stabilit potrivit lit. f).

(2) Veniturile realizate de organizaţiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea rezultatului fiscal.

(3) În cazul organizaţiilor nonprofit, organizaţiilor sindicale, organizaţiilor patronale, pentru calculul rezultatului fiscal sunt neimpozabile şi alte venituri realizate, până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale neimpozabile prevăzute la alin. (2). Aceste organizaţii datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil care corespunde veniturilor, altele decât cele considerate venituri neimpozabile, potrivit alin. (2) sau potrivit prezentului alineat, asupra căreia se aplică cota prevăzută la art. 17 sau 18, după caz.

(4) Formele asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetaţie forestieră, păşunilor şi fâneţelor, cu personalitate juridică, aplică pentru calculul rezultatului fiscal prevederile alin. (2) şi (3).

(5) Prevederile prezentului articol se aplică cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat.

Articolul 16

Anul fiscal

(1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înfiinţează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

(3) Când un contribuabil se înfiinţează în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia în registrul comerţului, dacă are această obligaţie potrivit legii;

b) de la data înregistrării în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti sau alte autorităţi competente, dacă are această obligaţie, potrivit legii;

c) pentru sediul permanent, de la data la care persoana juridică străină începe să îşi desfăşoare, integral sau parţial, activitatea în România, potrivit art. 8, cu excepţia sediului care, potrivit legii, se înregistrează în registrul comerţului, pentru care perioada impozabilă începe la data înregistrării în registrul comerţului.

(4) Când un contribuabil încetează în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă se încheie:

a) în cazul fuziunilor sau divizărilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanelor juridice absorbite /divizate prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

1. la data înregistrării în registrul comerţului/registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente sau de alte autorităţi competente a noii persoane juridice ori a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor persoane juridice noi;

2. la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operaţiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părţilor în cazul în care se stipulează că operaţiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

3. la data înmatriculării persoanei juridice înfiinţate potrivit legislaţiei europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;

b) în cazul dizolvării urmate de lichidarea contribuabilului, la data încheierii operaţiunilor de lichidare, dar nu mai târziu de data depunerii situaţiilor financiare la organul fiscal competent;

c) în cazul încetării existenţei unui sediu permanent, potrivit art. 8, la data radierii înregistrării fiscale.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii care au optat, în conformitate cu legislaţia contabilă în vigoare, pentru un exerciţiu financiar diferit de anul calendaristic pot opta ca anul fiscal să corespundă exerciţiului financiar. Primul an fiscal modificat include şi perioada anterioară din anul calendaristic cuprinsă între 1 ianuarie şi ziua anterioară primei zi a anului fiscal modificat, acesta reprezentând un singur an fiscal. Contribuabilii comunică organelor fiscale competente opţiunea pentru anul fiscal modificat, în termen de 15 zile de la data începerii anului fiscal modificat sau de la data înregistrării acestora, după caz.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5), (5^1), (5^2) şi (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât şi din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile şi a pierderii nete din diferenţe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv şi 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii şi a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40^2 din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

(5^1) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (5) care îşi modifică exerciţiul financiar, potrivit reglementărilor contabile, pot opta ca anul fiscal modificat să corespundă cu exerciţiul financiar. Pentru stabilirea anului fiscal modificat se aplică următoarele reguli:

a) dacă anul fiscal modificat redevine anul fiscal calendaristic, ultimul an fiscal modificat include şi perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat şi 31 decembrie a anului respectiv; declaraţia anuală de impozit pe profit aferentă ultimului an fiscal modificat se depune până la data de 25 martie inclusiv a anului următor;

b) dacă se modifică perioada anului fiscal modificat, primul an nou fiscal modificat include şi perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat şi ziua anterioară primei zile a noului an fiscal modificat.

Contribuabilii comunică organelor fiscale competente modificarea perioadei anului fiscal astfel:

a) contribuabilii care modifică anul fiscal potrivit lit. a), până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la data la care s-ar fi închis anul fiscal modificat;

b) contribuabilii care modifică anul fiscal potrivit lit. b), în termen de 15 zile de la data începerii noului an fiscal modificat.

La data de 01-01-2017 Articolul 16 din Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5), (5^1), (5^2) şi (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât şi din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile şi a pierderii nete din diferenţe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv şi 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii şi a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40^2 din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

(5^2) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (5) care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 47 depun declaraţia privind impozitul pe profit aferentă anului anterior aplicării sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru perioada cuprinsă între data începerii anului modificat şi 31 decembrie, până la data de 25 martie a anului fiscal următor.La data de 01-01-2017 Articolul 16 din Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5), (5^1), (5^2) şi (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât şi din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile şi a pierderii nete din diferenţe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv şi 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii şi a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40^2 din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (5), în cazul contribuabililor care se dizolvă cu lichidare, perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare se consideră un singur an fiscal.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5), (5^1), (5^2) şi (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât şi din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile şi a pierderii nete din diferenţe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv şi 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii şi a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40^2 din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

(7) În cazul contribuabililor prevăzuţi la alin. (5), dreptul organului fiscal de a stabili impozitul pe profit se prescrie în termen de 5 ani începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se împlinesc 6 luni de la încheierea anului fiscal pentru care se datorează obligaţia fiscală.

Articolul 17

Cota de impozitare

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%.

Articolul 18

Regimul special pentru contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor

Contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, şi în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activităţile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective, sunt obligaţi la plata impozitului în cotă de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4. Intră sub incidenţa prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, încadraţi potrivit dispoziţiilor legale în vigoare; aceştia trebuie să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru stabilirea veniturilor şi cheltuielilor corespunzătoare activităţilor vizate. La determinarea profitului

aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din activităţile vizate în veniturile totale realizate de contribuabil. În cazul în care impozitul pe profit datorat este mai mic decât 5% din veniturile înregistrate în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, aferente activităţilor vizate, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acest impozit se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activităţi, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal.

Capitolul II
Calculul rezultatului fiscal

Articolul 19

Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferenţă între veniturile şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile şi deducerile fiscale şi la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul şi elemente similare veniturilor şi cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum şi pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Reguli generale

5. (1) În aplicarea art. 19 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul rezultatului fiscal, veniturile şi cheltuielile sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte sume care, din punct de vedere fiscal, sunt elemente similare veniturilor şi cheltuielilor.

(2) Exemple de elemente similare veniturilor:

a) diferenţele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe şi a imobilizărilor necorporale, potrivit prevederilor art. 26 alin. (6) şi (7) din Codul fiscal;

c) rezerva legală şi rezervele reprezentând facilităţi fiscale, potrivit prevederilor art. 26 alin. (8) şi (9) din Codul fiscal;

d) sumele înregistrate în soldul creditor al contului "Rezultatul reportat din provizioane specifice", potrivit art. 46 din Codul fiscal, reprezentând rezervele devenite impozabile în conformitate cu art. 26 alin. (5) din Codul fiscal;

e) sumele înregistrate în rezultatul reportat care se impozitează potrivit art. 21 din Codul fiscal;

f) sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudenţiale care au fost deductibile la determinarea profitului impozabil, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal;

g) câştigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite /răscumpărate.

(3) Exemple de elemente similare cheltuielilor:

a) sumele înregistrate în rezultatul reportat care se deduc la calculul rezultatului fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul fiscal;

b) diferenţele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

c) valoarea neamortizată a cheltuielilor de dezvoltare care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, această valoare este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata iniţială stabilită conform legii, mai puţin perioada pentru care s-a calculat amortizarea;

d) pierderea înregistrată la data vânzării titlurilor de participare proprii reprezentând diferenţa dintre preţul de vânzare al titlurilor de participare proprii şi valoarea lor de dobândire /răscumpărare. Pierderile din anularea titlurilor de participare proprii, reprezentând diferenţa dintre valoarea de răscumpărare a titlurilor de participare proprii anulate şi valoarea lor nominală, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

e) pentru sumele transferate din contul 233 "Imobilizări necorporale în curs de execuţie" în creditul contului 1176 "Rezultatul reportat provenit din trecerea la aplicarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene", potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se au în vedere următoarele:

(i) sumele de natura cheltuielilor specifice localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activităţi pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale reprezintă elemente similare cheltuielilor potrivit prevederilor art. 28 alin. (15) din Codul fiscal;

(ii) sumele de natura cheltuielilor, altele decât cele prevăzute la pct. i), sunt elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile art. 25 şi 28 din Codul fiscal.

(4) La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidenţă a stocurilor.

(5) La calculul rezultatului fiscal al contribuabililor care plătesc trimestrial impozit pe profit, limitele cheltuielilor deductibile se aplică trimestrial, astfel încât, la finele anului acestea să se încadreze în prevederile titlului II din Codul fiscal. Pentru contribuabilii care plătesc impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de titlul II din Codul fiscal se aplică anual. În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal modificat care cuprinde atât perioade din anul 2015, cât şi din anul 2016, se au în vedere următoarele:

a) pentru veniturile, cheltuielile sau orice alte elemente, înregistrate până la data de 31 decembrie 2015, se aplică regimul fiscal prevăzut de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare; pentru determinarea bazei de calcul a rezultatului fiscal se iau în considerare veniturile, cheltuielile şi elementele înregistrate până la data de 31 decembrie 2015;

b) pentru veniturile, cheltuielile sau orice alte elemente, înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016, al căror regim fiscal, limită de deducere şi/sau metodologie de calcul au fost modificate, se aplică prevederile în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2016 luând în considerare regimul fiscal, limită de deducere şi/sau metodologia de calcul, astfel cum au fost reglementate începând cu această dată; pentru determinarea bazei de calcul a rezultatului fiscal se iau în considerare veniturile, cheltuielile şi elementele înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(6) Pentru calculul rezultatului fiscal, dobânzile penalizatoare/ penalităţile/daunele-interese contractuale anulate prin convenţii încheiate între părţile contractante sunt cheltuieli deductibile/ venituri impozabile, în anul fiscal în care se înregistrează în evidenţa contabilă anularea acestora, în condiţiile în care dobânzile penalizatoare/penalităţile/daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor iniţiale încheiate în derularea activităţii economice, pe măsura înregistrării lor, au reprezentat venituri impozabile/cheltuieli deductibile.

6. Intră sub incidenţa prevederilor art. 19 alin. (5) din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale şi care aplică regulile de evidenţă şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convenţiilor la care România este parte, de exemplu: convenţia în domeniul serviciilor poştale, comunicaţiilor electronice, transporturilor internaţionale etc.

7. În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (1) şi (6) din Codul fiscal, pe baza deciziei de ajustare /estimare a veniturilor sau cheltuielilor uneia din persoanele afiliate, emise de organul fiscal competent, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, ajustările/estimările de preţuri de transfer astfel stabilite se iau în calcul, de către persoana juridică română afiliată, la determinarea rezultatului fiscal al perioadei în care s-a derulat tranzacţia, după cum urmează:

a) venitul/cheltuiala stabilite la nivelul unuia dintre contribuabili reprezintă cheltuială/venit la nivelul celuilalt contribuabil;

b) venitul stabilit suplimentar din ajustare/estimare este luat în calcul prin intermediul unui element similar venitului, respectiv cheltuiala stabilită suplimentar din ajustare/estimare este luată în calcul prin intermediul unui element similar cheltuielii, şi prin aplicarea tratamentului fiscal, de impozitare sau de deducere, corespunzător celui aplicat venitului/cheltuielii iniţial/iniţiale în legătură cu care aceste ajustări/estimări au fost efectuate, venitul/cheltuiala suplimentară reprezentând o diferenţă de preţ a unei tranzacţii anterioare şi nu o tranzacţie nouă.

(2) Rezultatul fiscal se calculează trimestrial/anual, cumulat de la începutul anului fiscal.

(3) Pentru determinarea rezultatului fiscal, erorile înregistrate în contabilitate se corectează astfel:

a) erorile care se corectează potrivit reglementărilor contabile pe seama rezultatului reportat, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea şi depunerea unei declaraţii rectificative în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală;

b) erorile care se corectează potrivit reglementărilor contabile pe seama contului de profit şi pierdere sunt luate în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal în anul în care se efectuează corectarea acestora.

(4) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieşirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul rezultatului fiscal.

(5) În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale, în baza convenţiilor la care România este parte, veniturile şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenţii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

6. Intră sub incidenţa prevederilor art. 19 alin. (5) din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale şi care aplică regulile de evidenţă şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convenţiilor la care România este parte, de exemplu: convenţia în domeniul serviciilor poştale, comunicaţiilor electronice, transporturilor internaţionale etc.

(6) Tranzacţiile între persoane afiliate se realizează conform principiului valorii de piaţă. La stabilirea rezultatului fiscal al persoanelor afiliate se au în vedere reglementările privind preţurile de transfer, prevăzute de Codul de procedură fiscală.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7. În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (1) şi (6) din Codul fiscal, pe baza deciziei de ajustare /estimare a veniturilor sau cheltuielilor uneia din persoanele afiliate, emise de organul fiscal competent, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, ajustările/estimările de preţuri de transfer astfel stabilite se iau în calcul, de către persoana juridică română afiliată, la determinarea rezultatului fiscal al perioadei în care s-a derulat tranzacţia, după cum urmează:

a) venitul/cheltuiala stabilite la nivelul unuia dintre contribuabili reprezintă cheltuială/venit la nivelul celuilalt contribuabil;

b) venitul stabilit suplimentar din ajustare/estimare este luat în calcul prin intermediul unui element similar venitului, respectiv cheltuiala stabilită suplimentar din ajustare/estimare este luată în calcul prin intermediul unui element similar cheltuielii, şi prin aplicarea tratamentului fiscal, de impozitare sau de deducere, corespunzător celui aplicat venitului/cheltuielii iniţial/iniţiale în legătură cu care aceste ajustări/estimări au fost efectuate, venitul/cheltuiala suplimentară reprezentând o diferenţă de preţ a unei tranzacţii anterioare şi nu o tranzacţie nouă.

(7) În scopul determinării rezultatului fiscal, contribuabilii sunt obligaţi să evidenţieze în registrul de evidenţă fiscală veniturile impozabile înregistrate într-un an fiscal, potrivit alin. (1), precum şi cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, în acelaşi an fiscal, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit art. 25.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

8. În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (7) din Codul fiscal, pentru calculul rezultatului fiscal contribuabilii sunt obligaţi să întocmească un registru de evidenţă fiscală, ţinut în formă scrisă sau electronică, cu respectarea dispoziţiilor Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la utilizarea sistemelor informatice de prelucrare automată a datelor. În registrul de evidenţă fiscală trebuie înscrise veniturile şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, potrivit art. 19 alin. (1) din Codul fiscal, veniturile neimpozabile potrivit art. 23 din Codul fiscal, deducerile fiscale, elementele similare veniturilor, elementele similare cheltuielilor, cheltuielile nedeductibile, potrivit art. 25 din Codul fiscal, precum şi orice informaţie cuprinsă în declaraţia fiscală, obţinută în urma unor prelucrări ale datelor furnizate de înregistrările contabile. Evidenţierea veniturilor şi a cheltuielilor aferente se efectuează pe natură economică, prin totalizarea acestora pe trimestru şi/sau an fiscal, după caz.

(8) La calculul rezultatului fiscal, la momentul vânzării/cesionării titlurilor de participare, contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară şi care înregistrează evaluarea titlurilor de participare la valoare justă prin alte elemente ale rezultatului global, ca urmare a aplicării opţiunii irevocabile de a recunoaşte astfel titlurile de participare, tratează sumele reprezentând diferenţe din evaluare/reevaluare care se regăsesc în debitul/creditul conturilor de rezerve, ca elemente similare cheltuielilor /veniturilor, după caz, dacă la data vânzării/cesionării nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 23 lit. i).La

data de 09-10-2018 Articolul 19 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018

Articolul 20

Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

(1) La calculul rezultatului fiscal, pentru activităţile de cercetare-dezvoltare, definite potrivit legii, se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul rezultatului fiscal, în proporţie de 50%, a cheltuielilor eligibile pentru aceste activităţi; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispoziţiilor art. 31;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată şi în cazul aparaturii şi echipamentelor destinate activităţilor de cercetare-dezvoltare.

(2) Stimulentele fiscale se acordă, cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat, pentru activităţile de cercetare-dezvoltare desfăşurate în scopul obţinerii de rezultate ale cercetării, valorificabile de către contribuabil, activităţi efectuate atât pe teritoriul naţional, cât şi în statele membre ale Uniunii Europene sau în statele care aparţin Spaţiului Economic European.

(3) Activităţile de cercetare-dezvoltare eligibile pentru acordarea deducerii suplimentare la determinarea rezultatului fiscal trebuie să fie din categoriile activităţilor de cercetare aplicativă şi/sau de dezvoltare tehnologică, relevante pentru activitatea desfăşurată de către contribuabili.

(4) Stimulentele fiscale se acordă separat pentru activităţile de cercetare-dezvoltare din fiecare proiect desfăşurat.

(5) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului educaţiei şi cercetării ştiinţifice.

(6) Deducerile prevăzute de acest articol nu se recalculează în cazul nerealizării obiectivelor proiectului de cercetare-dezvoltare.

Articolul 21

Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară pentru determinarea rezultatului fiscal vor avea în vedere şi următoarele reguli:

a) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din actualizarea cu rata inflaţiei, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară ca bază a contabilităţii, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, sunt tratate ca rezerve şi impozitate potrivit art. 26 alin. (5), cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct;

2. în situaţia în care sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, nu sunt menţinute în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, sumele respective se impozitează astfel:

(i) sumele care au fost anterior deduse se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 26 alin. (5); diminuarea soldului creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor cu sumele rezultate din actualizarea cu rata inflaţiei a amortizării mijloacelor fixe, se consideră utilizare a rezervei;

(ii) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe şi terenurilor, după caz;

3. sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflaţiei a activelor, cu excepţia actualizării cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor;

4. sumele înregistrate în debitul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflaţiei a pasivelor, cu excepţia actualizării cu rata inflaţiei a amortizării mijloacelor fixe, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

b) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară ca bază a contabilităţii sau ca urmare a modificării politicilor contabile determinate de adoptarea iniţială a noi standarde internaţionale de raportare financiară, cu excepţia sumelor care provin din actualizarea cu rata inflaţiei, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă elemente similare veniturilor;
2. sumele care reprezintă elemente de natura veniturilor înregistrate potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară reprezintă elemente similare veniturilor, cu excepţia celor prevăzute la art. 23 şi 24;
3. sumele care reprezintă elemente de natura cheltuielilor înregistrate potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară sunt considerate elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile art. 25 şi 26;
4. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă elemente similare veniturilor;
5. sumele care provin din anularea unor venituri care au reprezentat venituri neimpozabile nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;
6. sumele care provin din anularea unor venituri care au reprezentat venituri impozabile reprezintă elemente similare cheltuielilor;
La data de 09-10-2018 Litera b) din Articolul 21 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018
c) în cazul în care în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară ca bază a contabilităţii sau ca urmare a modificării politicilor contabile determinate de adoptarea iniţială a noi standarde internaţionale de raportare financiară, se înregistrează sume care provin din retratarea unor provizioane, sumele care provin din anularea provizioanelor care au reprezentat cheltuieli nedeductibile nu reprezintă elemente similare veniturilor, iar sumele rezultate din constituirea provizioanelor potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară nu reprezintă elemente similare cheltuielilor.
La data de 09-10-2018 Litera c) din Articolul 21 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018
Norme de aplicare
NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a
Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară

9. În aplicarea prevederilor art. 21 lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor nu reprezintă elemente similare veniturilor la momentul înregistrării, acestea fiind tratate ca rezerve şi impozitate potrivit art. 26 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, potrivit art. 21 lit. a) pct. 1 din Codul fiscal.
Exemplu - Retratarea mijloacelor fixe amortizabile ca urmare a trecerii de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost.
Un contribuabil prezintă următoarea situaţie cu privire la un mijloc fix amortizabil:
– cost de achiziţie: 1.000.000 lei;
– rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2003: 300.000 lei;
– rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2004: 500.000 lei;
– amortizarea rezervelor din reevaluare cumulată la momentul retratării este de 350.000 lei, din care:
– suma de 150.000 lei a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare pentru perioadele respective şi nu a intrat sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015, respectiv art. 26 alin. (6) din Codul fiscal;
– suma de 200.000 lei nu a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal;
– actualizarea cu rata inflaţiei a mijlocului fix, evidenţiată în contul rezultatul reportat, este de 200.000 lei (suma brută), iar amortizarea cumulată aferentă costului actualizat cu rata inflaţiei este de 50.000 lei;
– metoda de amortizare utilizată: amortizare liniară.
Pentru simplificare considerăm că durata de amortizare contabilă este egală cu durata normală de utilizare fiscală.
Operaţiuni efectuate la momentul retratării

În situaţia în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, au loc următoarele operaţiuni:

Etapa I: Eliminarea efectului reevaluărilor:

1. eliminarea surplusului din reevaluare în sumă de 800.000 lei;

2. anularea sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei.

Operaţiunea de anulare a rezervei nu are impact fiscal, deoarece, în acest caz, impozitarea se efectuează ca urmare a anulării sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei. Pentru sumele provenite din anularea amortizării rezervelor de reevaluare, din punct de vedere fiscal, se va face distincţia dintre amortizarea rezervei din reevaluare care a fost dedusă la calculul profitului impozabil şi amortizarea rezervei din reevaluare care nu a fost dedusă la calculul profitului impozabil, astfel:

– suma de 150.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 21 lit. b) pct. 1 din Codul fiscal;

– suma de 200.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 21 lit. b) pct. 4 din Codul fiscal.

Etapa II: Înregistrarea actualizării cu rata inflaţiei:

1. actualizarea cu rata inflaţiei a valorii mijlocului fix cu suma de 200.000 lei;

2. actualizarea cu rata inflaţiei a valorii amortizării mijlocului fix cu suma de 50.000 lei.

Conform art. 21 lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, sunt tratate ca rezerve şi impozitate potrivit art. 26 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct.

Prin urmare, suma de 200.000 lei este tratată ca rezervă dacă aceasta este evidenţiată în soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct.

Suma de 50.000 lei reprezintă element similar cheltuielilor, potrivit art. 21 lit. a) pct. 4 din Codul fiscal.

În situaţia în care suma de 50.000 lei diminuează soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele brute din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, concomitent cu deducerea acesteia, se impozitează suma de 50.000 lei din suma brută de 200.000 lei, deoarece o parte din rezervă este utilizată.

10. Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară şi care la momentul retratării utilizează valoarea justă drept cost presupus vor avea în vedere şi următoarele reguli:

a) valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 7 pct. 45 din Codul fiscal;

b) regimul fiscal al rezervelor din reevaluarea mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor este prevăzut la art. 26 alin. (5) şi (6) din Codul fiscal;

c) transferul sumelor aferente reevaluării din contul 105 "Rezerve din reevaluare" în contul 1178 "Rezultatul reportat provenit din utilizarea, la data trecerii la aplicarea IFRS, a valorii juste drept cost presupus", respectiv al sumelor din contul 1065 "Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" în contul 1175 "Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" nu se impozitează, cu condiţia evidenţierii şi menţinerii sumelor respective în soldul creditor al conturilor 1178, respectiv 1175, analitice distincte. În situaţia în care sumele respective nu sunt menţinute în soldul creditor al conturilor 1178, respectiv 1175, analitice distincte, acestea se impozitează astfel:

(i) sumele care au fost anterior deduse şi care nu au fost impozitate potrivit art. 22 alin. (5^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015, respectiv art. 26 alin. (6) din Codul fiscal, se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 26 alin. (5); diminuarea soldului creditor al conturilor de rezultat reportat, analitice distincte, se consideră utilizare a rezervei;

(ii) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe şi terenurilor, după caz.

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară utilizează referinţele pentru simbolul şi denumirea conturilor corespunzător reglementărilor contabile aplicabile.

Articolul 22

Scutirea de impozit a profitului reinvestit

(1) Profitul investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice şi echipamente periferice, maşini şi aparate de casă, de control şi de facturare, în programe informatice, precum şi pentru dreptul de utilizare a programelor informatice, produse şi/sau achiziţionate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, şi puse în funcţiune, folosite în scopul desfăşurării activităţii economice, este scutit de impozit. Activele corporale pentru care se aplică scutirea de impozit sunt cele prevăzute în subgrupa 2.1, respectiv în clasa 2.2.9 din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

La data de 01-01-2017 Alineatul (1) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

11. (1) În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, pentru profitul investit în achiziţionarea dreptului de utilizare a programelor informatice scutirea de impozit se aplică pentru cele achiziţionate şi utilizate începând cu data de 1 ianuarie 2017.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit şi pierdere, respectiv profitul contabil brut cumulat de la începutul anului, obţinut până în trimestrul sau în anul punerii în funcţiune a activelor prevăzute la alin. (1). Scutirea de impozit pe profit aferentă investiţiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

11.

(2) În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (2) din Codul fiscal, profitul contabil brut cumulat de la începutul anului este profitul contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, înregistrat până în trimestrul punerii în funcţiune a activelor menţionate la art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, fără a lua în considerare sursele proprii sau atrase de finanţare ale acestora. Pentru activele menţionate la art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, achiziţionate în baza contractelor de leasing financiar, scutirea de impozit pe profit se aplică de către utilizator, cu condiţia respectării prevederilor art. 22 alin. (8) din Codul fiscal.

(3) Determinarea scutirii de impozit pe profit - exemple de calcul:

Exemplul 1 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit

Societatea A achiziţionează şi pune în funcţiune în luna octombrie 2016 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei. Profitul contabil brut aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016 este 500.000 lei.

La sfârşitul anului 2016 societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de 600.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit se parcurg următoarele etape:

– se calculează impozitul pe profit aferent anului 2016:

600.000 x 16% = 96.000 lei, din care impozitul pe profit aferent trimestrului IV este 40.000 lei;

– se calculează impozitul pe profit aferent profitului reinvestit: având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016 în sumă de 500.000 lei acoperă investiţia realizată, impozitul pe profit scutit este:

70.000 x 16% = 11.200 lei; impozit pe profit scutit = 11.200 lei;

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puţin partea aferentă rezervei legale:

a) determinarea sumei aferente rezervei legale, dacă contribuabilul are obligaţia constituirii acesteia potrivit legii. Presupunem, în acest caz, că societatea A repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 3.500 lei;

b) determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

70.000 - 3.500 = 66.500 lei.

Valoarea fiscală a echipamentului tehnologic este 70.000 lei care se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal. Pentru acest echipament tehnologic contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

Exemplul 2 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii care aplică sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit

La sfârşitul anului 2016 o societate înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil brut aferent anului 2016 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziţionează şi pune în

funcţiune în luna martie 2016 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, în luna iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei şi în luna octombrie mai multe calculatoare în valoare totală de 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit se parcurg următoarele etape:

– se calculează impozitul pe profit aferent anului 2016:

2.500.000 x 16% = 400.000 lei;

– se determină valoarea totală a investiţiilor realizate în echipamente tehnologice şi calculatoare:

70.000 + 110.000 + 30.000 = 210.000 lei;

– având în vedere faptul că profitul contabil brut acoperă investiţiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului reinvestit este:

210.000 x 16% = 33.600 lei; impozit pe profit scutit = 33.600 lei;

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puţin partea aferentă rezervei legale. Presupunem, în acest caz, că societatea repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 10.500 lei;

– determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

210.000 - 10.500 = 199.500 lei.

Valoarea fiscală a activelor respective se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal. Pentru aceste active contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

Exemplul 3 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit în echipamente tehnologice care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi. Contribuabilul aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit.

În perioada 1 ianuarie 2016-31 martie 2016 o societate înregistrează profit impozabil în sumă de 2.000.000 lei. Profitul contabil brut aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 martie 2016 este de 600.000 lei.

Societatea efectuează investiţii într-un echipament tehnologic: în luna septembrie 2014 în valoare de 50.000 lei, în luna ianuarie 2015 în valoare de 80.000 lei şi în luna februarie 2016 în valoare de 90.000 lei. Pentru echipamentul tehnologic respectiv nu sunt puneri în funcţiune parţiale, punerea în funcţiune a întregii investiţii realizându-se în luna martie 2016.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit şi a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilităţii, se parcurg următoarele etape:

– se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului I al anului 2016:

2.000.000 x 16% = 320.000 lei;

– se determină valoarea totală a investiţiilor realizate în echipamente tehnologice:

50.000 + 80.000 + 90.000 = 220.000 lei;

– având în vedere faptul că profitul contabil brut din trimestrul punerii în funcţiune al investiţiei acoperă investiţiile anuale realizate, impozitul pe profit aferent profitului reinvestit este:

220.000 x 16% = 35.200 lei; impozit pe profit scutit = 35.200 lei;

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puţin partea aferentă rezervei legale. Presupunem, în acest caz, că la sfârşitul anului societatea repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 11.000 lei;

– determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

220.000 - 11.000 = 209.000 lei.

Valoarea fiscală a activelor respective se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal. Pentru aceste active contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

(5) În înţelesul prevederilor art. 22 alin. (7) din Codul fiscal, activele considerate noi sunt cele care nu au fost utilizate anterior datei achiziţiei.

(3) Pentru contribuabilii care au obligaţia de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situaţia în care se efectuează investiţii în trimestrele anterioare, din profitul contabil brut cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea. În cazul în care în trimestrul în care se pun în funcţiune activele prevăzute la alin. (1) se înregistrează pierdere contabilă, iar în trimestrul următor sau la sfârşitul anului se înregistrează profit contabil, impozitul pe profit aferent profitului investit nu se recalculează.

(4) În cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 47 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (5^2) şi art. 52, pentru aplicarea facilităţii se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul trimestrului respectiv investit în activele prevăzute la alin. (1), puse în funcţiune începând cu trimestrul în care aceştia au devenit plătitori de impozit pe profit.

La data de 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(5) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz. Suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puţin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârşitul exerciţiului financiar, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurenţa profitului contabil înregistrat la sfârşitul exerciţiului financiar. În cazul în care la sfârşitul exerciţiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează recalcularea impozitului pe profit aferent profitului investit, iar contribuabilul nu repartizează la rezerve suma profitului investit.

(6) Pentru activele prevăzute la alin. (1), care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru investiţiile puse în funcţiune parţial în anul respectiv, în baza unor situaţii parţiale de lucrări.

(7) Prevederile alin. (1) se aplică pentru activele considerate noi, potrivit normelor metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(5) În înţelesul prevederilor art. 22 alin. (7) din Codul fiscal, activele considerate noi sunt cele care nu au fost utilizate anterior datei achiziţiei.

(8) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligaţia de a păstra în patrimoniu activele respective cel puţin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiţii, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit şi se percep creanţe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la data aplicării facilităţii, potrivit legii. În acest caz, contribuabilul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale rectificative. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi activele menţionate la alin. (1) care se înscriu în oricare dintre următoarele situaţii:

a) sunt transferate în cadrul operaţiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;

b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;

c) sunt distruse, pierdute, furate sau defecte şi înlocuite, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul activelor furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

d) sunt scoase din patrimoniu ca urmare a îndeplinirii unor obligaţii prevăzute de lege.La data de 30-03-2018 Alineatul (8) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(9) Prin excepţie de la prevederile art. 28 alin. (5) lit. b), contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) nu pot opta pentru metoda de amortizare accelerată pentru activele respective.

(10) Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5) aplică prevederile prezentului articol în mod corespunzător pentru anul fiscal modificat.

(11) Abrogat.

La data de 01-01-2017 Alineatul (11) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost abrogat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Articolul 22^1

Scutirea de impozit pe profit a contribuabililor care desfăşoară exclusiv activitate de inovare, cercetare-dezvoltare

Contribuabilii care desfăşoară exclusiv activitate de inovare, cercetare-dezvoltare, definită potrivit Ordonanţei Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi activităţi conexe acesteia sunt scutiţi de impozit pe profit în primii 10 ani de activitate. Această facilitate fiscală va fi pusă în aplicare în condiţiile respectării reglementărilor în domeniul ajutorului de stat.

La data de 06-01-2017 Capitolul II din Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

Notă CTCE

Potrivit art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 22^1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt deja înfiinţaţi la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, scutirea de impozitul pe profit se aplică pe o perioadă de 10 ani de la această dată.

Articolul 23

Venituri neimpozabile

La calculul rezultatului fiscal, următoarele venituri sunt neimpozabile:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română;

b) dividende primite de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terţ, astfel cum acesta este definit la art. 24 alin. (5) lit. c), cu care

România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, dacă persoana juridică română care primeşte dividendele deţine la persoana juridică străină din statul terţ, la data înregistrării acestora potrivit reglementărilor contabile aplicabile, pe o perioadă neîntreruptă de un an, minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12. (1) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. b) din Codul fiscal, pentru dividendele primite de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terţ, astfel cum acesta este definit la art. 24 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal, cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, persoana juridică română care primeşte dividendele trebuie să deţină:

a) certificatul de atestare a rezidenţei fiscale a persoanei juridice străine, emis de autoritatea competentă din statul terţ al cărui rezident fiscal este;

b) declaraţia pe propria răspundere a persoanei juridice străine din care să rezulte că aceasta este plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit în statul terţ respectiv;

c) documente prin care să facă dovada îndeplinirii condiţiei de deţinere, pe o perioadă neîntreruptă de 1 an, a minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende.

c) valoarea titlurilor de participare noi sau sumele reprezentând majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de participare. Acestea sunt impozabile la data cesionării, transmiterii cu titlu gratuit, retragerii capitalului social sau lichidării persoanei juridice la care se deţin titlurile de participare, cu excepţia celor aferente titlurilor de participare pentru care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la lit. i) şi j);

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(2) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. c) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit art. 7 pct. 40 din Codul fiscal. În cazul majorării capitalului social la persoana juridică la care se deţin titlurile de participare, se au în vedere următoarele:

a) valoarea fiscală a titlurilor de participare noi este valoarea de înregistrare, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) sumele reprezentând majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente se adaugă la valoarea de achiziţie sau de aport a acestora.

(3) Exemple privind aplicarea art. 23 lit. c) din Codul fiscal:

Exemplul 1:

În anul 2016, societatea A a achiziţionat de pe piaţa reglementată un număr de 5.000 de acţiuni ale societăţii B la un preţ unitar de 100 lei/acţiune.

Societatea B comunică societăţii A faptul că, în conformitate cu hotărârea adunării generale a acţionarilor, se majorează capitalul social al societăţii B prin încorporarea profitului. Majorarea se efectuează prin emiterea de titluri de participare noi, societatea A primind 4.000 de acţiuni la valoarea nominală de 100 de lei. Societatea A deţine 5% din titlurile de participare ale societăţii B.

Veniturile înregistrate de societatea A ca urmare a majorării capitalului social la societatea B, în sumă de 400.000 lei, reprezintă, potrivit art. 23 lit. c) din Codul fiscal, venituri neimpozabile, acestea urmând să fie impozitate la momentul vânzării titlurilor de participare respective.

Ulterior, societatea A vinde titlurile de participare deţinute la societatea B la o valoare de 350 lei /acţiune, realizând venituri din vânzarea titlurilor de participare în sumă de 3.150.000 lei (9.000 acţiuni x 350 lei/acţiune).

Pentru determinarea profitului impozabil obţinut din vânzarea titlurilor de participare se au în vedere următoarele:

– valoarea fiscală a titlurilor de participare achiziţionate de pe piaţa reglementată este valoarea de achiziţie, respectiv 500.000 lei (5.000 acţiuni x 100 lei/acţiune);

– valoarea fiscală a titlurilor de participare primite ca urmare a majorării capitalului social la societatea B este valoarea de aport, respectiv 400.000 lei (4.000 acţiuni x 100 lei/acţiune).

Prin urmare, la momentul vânzării titlurilor de participare, întrucât nu sunt îndeplinite condiţiile de la art. 23 lit. i) din Codul fiscal, profitul impozabil, înregistrat din operaţiunea de vânzare de titluri de participare, este:

Profit impozabil = 3.150.000 – 900.000 + 400.000 = 2.650.000 lei

Exemplul 2:

Societatea A a achiziţionat de pe piaţa reglementată un număr de 4.000 de acţiuni ale societăţii B la un preţ unitar de 150 lei/acţiune.

Societatea B comunică societăţii A faptul că, în conformitate cu hotărârea adunării generale a acţionarilor, se majorează capitalul social al societăţii B prin încorporarea rezervelor în sumă de 500.000 lei. Majorarea se efectuează prin emiterea de titluri de participare noi, societatea A primind 5.000 de acţiuni la valoarea nominală de 100 lei. Societatea A deţine 5% din titlurile de participare ale societăţii B.
Sumele reprezentând valoarea titlurilor de participare noi, înregistrate de societatea A în rezerve, potrivit reglementărilor contabile, ca urmare a majorării capitalului social la societatea B nu reprezintă elemente similare veniturilor potrivit art. 23 lit. c) din Codul fiscal, acestea urmând să fie impozitate la momentul vânzării titlurilor de participare respective.
Ulterior, societatea A vinde titlurile deţinute la societatea B la o valoare de 250 lei/acţiune, realizând venituri din vânzarea titlurilor de participare în sumă de 2.250.000 lei.
Având în vedere faptul că nu sunt îndeplinite condiţiile de la art. 23 lit. i) din Codul fiscal, sumele reprezentând valoarea titlurilor de participare noi primite de societatea A se impozitează la momentul vânzării titlurilor de participare.
Profit impozabil = 2.250.000 - 1.100.000 + 500.000 = 1.650.000 lei
Veniturile reprezentând anularea rezervei potrivit reglementărilor contabile, sunt venituri neimpozabile potrivit art. 23 lit. d) din Codul fiscal.

d) veniturile din anularea, recuperarea, inclusiv refacturarea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din restituirea ori anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi pentru care nu s-a acordat deducere, precum şi veniturile reprezentând anularea rezervei înregistrate ca urmare a participării în natură la capitalul altor persoane juridice sau ca urmare a majorării capitalului social la persoana juridică la care se deţin titlurile de participare;

e) veniturile din impozitul pe profit amânat determinat şi înregistrat de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară;

f) veniturile reprezentând modificarea valorii juste a investiţiilor imobiliare/activelor biologice, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară. Aceste sume sunt impozabile concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor investiţii imobiliare/active biologice, după caz;

g) veniturile reprezentând creşteri de valoare rezultate din reevaluarea mijloacelor fixe, terenurilor, imobilizărilor necorporale, după caz, care compensează cheltuielile cu descreşterile anterioare aferente aceleiaşi imobilizări;

h) veniturile prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri ca fiind neimpozabile aprobate prin acte normative;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(4) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. h) din Codul fiscal, contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activităţi nu este impozabil sunt obligaţi să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru delimitarea veniturilor şi a cheltuielilor aferente acestora. În situaţia în care evidenţa contabilă nu asigură informaţia necesară delimitării cheltuielilor comune, la determinarea profitului aferent acestor activităţi, cheltuielile comune se iau în calcul proporţional cu ponderea veniturilor obţinute din aceste activităţi în veniturile totale realizate de contribuabil.

i) veniturile din evaluarea/reevaluarea/vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, dacă la data evaluării/reevaluării/vânzării/cesionării inclusiv contribuabilul deţine pe o perioadă neîntreruptă de un an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice la care are titlurile de participare. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(5) Veniturile din evaluarea/reevaluarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, în aplicarea prevederilor art. 23 lit. i) din Codul fiscal, sunt cele înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

j) veniturile din lichidarea unei alte persoane juridice române sau unei persoane juridice străine situate într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, dacă la data începerii operaţiunii de lichidare, potrivit legii, contribuabilul deţine pe o perioadă neîntreruptă de un an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice supuse operaţiunii de lichidare;

k) sumele colectate, potrivit legii, pentru îndeplinirea responsabilităţilor de finanţare a gestionării deşeurilor;

l) veniturile aferente titlurilor de plată obţinute de persoanele îndreptăţite, potrivit legii, titulari iniţiali aflaţi în evidenţa Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moştenitorii legali ai acestora;

m) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curţii Europene a Drepturilor Omului;

n) veniturile înregistrate printr-un sediu permanent dintr-un stat străin, în condiţiile în care se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin respectiv, iar convenţia respectivă prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii;

o) sumele primite ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturile acţionarilor/asociaţilor, cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(6) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. o) din Codul fiscal, se vor avea în vedere următoarele:

a) sumele în bani sau în natură primite de către acţionarii/asociaţii iniţiali, ca urmare a reducerii capitalului social la persoana juridică la care se deţin acţiunile/părţile sociale, sunt venituri neimpozabile dacă reprezintă capital aportat de acţionari/asociaţi din patrimoniul personal;

b) în cazul restituirilor în bani sau în natură, efectuate cu ocazia reducerii capitalului social către acţionarii/asociaţii care au achiziţionat ulterior acţiunile/părţile sociale, sunt venituri neimpozabile sumele primite până la nivelul costului de achiziţie a acţiunilor/părţilor sociale respective.

Articolul 24

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

(1) La calculul rezultatului fiscal sunt neimpozabile şi:

a) dividendele distribuite unei persoane juridice române, societate-mamă, de o filială a sa situată într-un stat membru, inclusiv cele distribuite sediului său permanent situat într-un alt stat membru decât cel al filialei, dacă persoana juridică română întruneşte cumulativ următoarele condiţii:

1. are una dintre următoarele forme de organizare: societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acţiuni, societate în comandită pe acţiuni, societate cu răspundere limitată;

2. plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări;

3. deţine minimum 10% din capitalul social al filialei situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

4. la data înregistrării venitului din dividende deţine participaţia minimă prevăzută la pct. 3, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin un an;

b) dividendele distribuite unor persoane juridice străine din state membre, societăţi-mamă, de filialele acestora situate în alte state membre, prin intermediul sediilor permanente din România, dacă persoana juridică străină întruneşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu;

2. în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru este considerată a fi rezident al statului membru respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

4. deţine minimum 10% din capitalul social al filialei situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deţine participaţia minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin un an.

(2) În situaţia în care, la data înregistrării venitului din dividende, condiţia legată de perioada minimă de deţinere de un an nu este îndeplinită, venitul este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiţia este îndeplinită, venitul respectiv este considerat neimpozabil, cu recalcularea impozitului din anul fiscal în care acesta a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună o declaraţie rectificativă privind impozitul pe profit, în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(4) În situaţia în care dividendele distribuite persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru sunt deductibile la nivelul filialei din statul membru, prevederile alin. (1) nu se aplică.

(5) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) stat membru - stat al Uniunii Europene;

b) filială dintr-un stat membru - persoană juridică străină al cărei capital social include şi participaţia minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) pct. 3 şi lit. b) pct. 4, deţinută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru şi care întruneşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu;

2. în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru este considerată a fi rezident al statului membru respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

c) stat terţ - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(6) Prevederile prezentului articol nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obţine un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste, având în vedere toate faptele şi circumstanţele relevante. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părţi. În înţelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. Dispoziţiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislaţia internă sau în acorduri, referitoare la prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

(7) Dispoziţiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăţilor-mamă şi filialelor acestora din diferite state membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 345 din 29 decembrie 2011, cu amendamentele ulterioare.

Articolul 25

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum şi taxele de înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile datorate către camerele de comerţ şi industrie, organizaţiile patronale şi organizaţiile sindicale.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

13. (1) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) cheltuielile de reclamă şi publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstraţii la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri şi servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

b) cheltuielile de transport şi de cazare în ţară şi în străinătate şi pentru alte persoane fizice în condiţiile în care cheltuielile respective sunt efectuate în legătură cu lucrări executate sau servicii prestate de acestea în scopul desfăşurării activităţii economice a contribuabilului;

c) cheltuielile pentru marketing, studiul pieţei, promovarea pe pieţele existente sau noi, participarea la târguri şi expoziţii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

d) cheltuielile de cercetare, precum şi cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condiţiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale din punct de vedere contabil;

e) cheltuielile pentru perfecţionarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreţinerea şi perfecţionarea sistemelor de management al calităţii, obţinerea atestării conform cu standardele de calitate;

f) cheltuielile pentru protejarea mediului şi conservarea resurselor;

g) cheltuielile efectuate cu editarea publicaţiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative şi în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuţie;

h) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării prevederilor titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal, în situaţia în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziţionate în scopul desfăşurării activităţii economice, de exemplu: aplicare pro rată, efectuare de ajustări, taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru al UE;

i) abrogată;

j) cheltuielile reprezentând dobânzi penalizatoare, penalităţi şi daune-interese, stabilite în cadrul contractelor încheiate, în derularea activităţii economice, cu persoane rezidente/ nerezidente, pe măsura înregistrării lor;

k) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operaţională şi /sau financiară a activităţii contribuabilului;

l) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare şi a obligaţiunilor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dacă la data evaluării/reevaluării nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 23 lit. i) din Codul fiscal;

m) cheltuielile generate de evaluarea ulterioară şi executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile.

(2) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli deductibile la calculul rezultatului fiscal şi cheltuielile reglementate prin acte normative în vigoare. De exemplu:

a) cheltuielile efectuate pentru securitate şi sănătate în muncă, potrivit legii;

b) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale efectuate potrivit legislaţiei specifice;

c) cheltuielile înregistrate ca urmare a restituirii subvenţiilor primite, potrivit legii, de la Guvern, agenţii guvernamentale şi alte instituţii naţionale şi internaţionale.

(2) Cheltuielile cu salariile şi cele asimilate salariilor astfel cum sunt definite potrivit titlului IV sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal, cu excepţia celor reglementate la alin. (3) şi (4).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

14. În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Codul fiscal, cheltuielile cu salariile şi cele asimilate salariilor, astfel cum sunt definite potrivit titlului IV "Impozitul pe venit" din Codul fiscal, sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal, indiferent de regimul fiscal aplicabil acestora la nivelul persoanei fizice.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra profitului contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit şi cheltuielile de protocol. În cadrul cheltuielilor de protocol se includ şi cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VII, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare mai mare de 100 lei;

b) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 5%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii. Intră sub incidenţa acestei limite următoarele:

1. ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru proteze, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii, ajutorarea copiilor din şcoli şi centre de plasament;

2. cheltuielile pentru funcţionarea corespunzătoare a unor unităţi aflate în administrarea contribuabililor, precum: creşe, grădiniţe, şcoli, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamilişti şi altele asemenea;

3. cheltuielile reprezentând: cadouri în bani sau în natură, inclusiv tichete cadou oferite salariaţilor şi copiilor minori ai acestora, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale şi al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, tichete culturale şi tichete de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislaţia în vigoare, contravaloarea serviciilor turistice şi/sau de tratament, inclusiv transportul, acordate de angajator pentru salariaţii proprii şi membrii lor de familie, precum şi contribuţia la fondurile de intervenţie ale asociaţiilor profesionale ale minerilor;

La data de 20-01-2019 Punctul 3. din Litera b) , Alineatul (3) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 1^1, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei a) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1^1 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

4. alte cheltuieli cu caracter social efectuate în baza contractului colectiv de muncă sau a unui regulament intern;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

15. (1) Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidenţa prevederilor art. 25 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel naţional, de ramură, grup de unităţi şi unităţi, altele decât cele menţionate în mod expres în cadrul art. 25 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal.

c) cheltuielile reprezentând tichetele de masă şi vouchere de vacanţă acordate de angajatori, potrivit legii;

d) scăzămintele, perisabilităţile, pierderile rezultate din manipulare/depozitare, potrivit legii;

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

f) cheltuielile reprezentând cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include şi consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuţiei energiei electrice;

g) cheltuielile cu provizioane/ajustări pentru depreciere şi rezerve, în limita prevăzută la art. 26;

h) cheltuielile cu dobânzile şi alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, potrivit art. 40^2;

La data de 01-01-2018 Litera h) din Alineatul (3) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 28;

j) cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea locuinţelor de serviciu, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor construite prevăzute de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

15.

(2) În aplicarea art. 25 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal, în cazul locuinţei de serviciu date în folosinţa unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafaţa construită prevăzută de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, majorată cu 10%, şi totalul suprafeţei construite a locuinţei de serviciu respective.

k) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente unui sediu aflat în locuinţa proprietate personală a unei persoane fizice, folosită şi în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor puse la dispoziţia societăţii în baza contractelor încheiate între părţi, în acest scop;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

15.

(3) În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuinţa proprietate a unei persoane fizice, în aplicarea art. 25 alin. (3) lit. k) din Codul fiscal, cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafaţa pusă la dispoziţie contribuabilului, menţionată în contractul încheiat între părţi, şi suprafaţa totală a locuinţei. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilităţi şi alte documente.

l) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietatea sau în folosinţa contribuabilului. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situaţiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către şcolile de şoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidenţa acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate reprezentând diferenţe de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, limita de 50% se aplică asupra diferenţei nefavorabile dintre veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente creanţelor şi datoriilor cu decontare în

funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora şi cheltuielile din diferenţe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

16. (1) În sensul prevederilor art. 25 alin. (3) lit. l) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii şi expresiile utilizate, condiţiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, sunt cele prevăzute la pct. 68 din normele metodologice date în aplicarea art. 298 al titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal.

(2) Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilităţii integrale la calculul rezultatului fiscal, se efectuează pe baza documentelor financiar-contabile şi prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cadrul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile unui vehicul, cum sunt: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecţiile tehnice periodice, rovinieta, chiriile, partea nedeductibilă din taxa pe valoarea adăugată, dobânzile, comisioanele, diferenţele de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării altor contracte decât cele de leasing. În cazul cheltuielilor reprezentând diferenţe de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, limita de 50% se aplică asupra diferenţei nefavorabile dintre veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente datoriilor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, şi cheltuielile din diferenţe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente.

Aplicarea limitei de 50% pentru stabilirea valorii nedeductibile la determinarea rezultatului fiscal se efectuează după aplicarea limitării aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv aceasta se aplică şi asupra taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Exemplul 1. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice

– cheltuielile cu întreţinerea şi reparaţiile - 2.000 lei
– partea de TVA nedeductibilă - 200 lei
– baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile - 2.200 lei (2.000 + 200)
– valoarea nedeductibilă a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile - 2.200 x 50% = 1.100 lei.

Exemplul 2. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilul aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice

– cheltuieli privind combustibilul - 1.000 lei
– partea de TVA nedeductibilă - 100 lei
– baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilul - 1.100 lei (1.000 + 100)
– valoarea nedeductibilă a cheltuielilor privind combustibilul - 1.100 x 50% = 550 lei.

m) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcţii de conducere şi de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat potrivit lit. l) la un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuţii.

n) Eliminată.

(la 26-03-2018, litera n) din Alineatul (3), Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost eliminată ca urmare a abrogării pct. 1 al art. I din Ordonanţa nr. 25 din 30 august 2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 706 din 31 august 2017, de către pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 260 din 23 martie 2018).

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferenţe din anii precedenţi sau din anul curent, precum şi impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi cheltuielile cu impozitele nereţinute la sursă în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România, precum şi cheltuielile cu impozitul pe profit amânat înregistrat în conformitate cu reglementările contabile aplicabile;

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările şi penalităţile, datorate către autorităţile române /străine, potrivit prevederilor legale, cu excepţia celor aferente contractelor încheiate cu aceste autorităţi;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17. (1) Prin autorităţi române/străine, în sensul art. 25 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, se înţelege totalitatea instituţiilor, organismelor şi autorităţilor din România şi din străinătate care urmăresc şi încasează amenzi, dobânzi/majorări şi penalităţi de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VII. Aceste cheltuieli sunt deductibile în următoarele situaţii/condiţii:

1. bunurile/mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră, în condiţiile stabilite prin norme;

2. bunurile/mijloacele fixe amortizabile pentru care au fost încheiate contracte de asigurare;

3. bunurile/mijloacele fixe amortizabile degradate calitativ, dacă se face dovada distrugerii;

4. alimentele destinate consumului uman, cu data-limită de consum aproape de expirare, altele decât cele aflate în situaţiile/condiţiile prevăzute la pct. 1 şi 2, dacă transferul acestora este efectuat potrivit prevederilor legale privind diminuarea risipei alimentare;

5. subprodusele de origine animală, nedestinate consumului uman, altele decât cele aflate în situaţiile/condiţiile prevăzute la pct. 1-3, dacă eliminarea acestora este efectuată potrivit prevederilor legale privind diminuarea risipei alimentare;

6. produsele agroalimentare, devenite improprii consumului uman sau animal, dacă direcţionarea/dirijarea vizează transformarea acestora în compost/biogaz sau neutralizarea acestora, potrivit prevederilor legale privind diminuarea risipei alimentare;

7. alte bunuri decât cele aflate în situaţiile/condiţiile prevăzute la pct. 1-6, dacă termenul de valabilitate/expirare este depăşit, potrivit legii;

La data de 01-10-2017 Litera c) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 1^1, Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17.

(2) În sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul rezultatului fiscal, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate afectate, potrivit prevederilor legale pentru fiecare domeniu. Cauzele de forţă majoră pot fi: epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

(3) În sensul art. 25 alin. (4) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, condiţia referitoare la distrugerea stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile se consideră îndeplinită atât în situaţia în care distrugerea se efectuează prin mijloace proprii, cât şi în cazul în care stocurile sau mijloacele fixe amortizabile sunt predate către unităţi specializate.

d) cheltuielile făcute în favoarea acţionarilor sau asociaţilor, altele decât cele generate de plăţi pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la preţul de piaţă pentru aceste bunuri sau servicii;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17.

(4) În sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea acţionarilor sau asociaţilor, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) bunurile, mărfurile şi serviciile acordate acţionarilor sau asociaţilor, precum şi lucrările executate în favoarea acestora;

b) cheltuielile cu chiria şi întreţinerea spaţiilor puse la dispoziţie acestora.

e) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile. În situaţia în care evidenţa contabilă nu asigură informaţia necesară identificării acestor cheltuieli, la determinarea rezultatului fiscal se iau în calcul cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, prin utilizarea unei metode raţionale de alocare a acestora sau proporţional cu ponderea veniturilor neimpozabile respective în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil. În sensul prezentei litere, funcţiile de conducere şi administrare sunt cele definite prin lege sau prin reglementări interne ale angajatorului; pentru veniturile prevăzute la art. 23 lit. d), e), f), g), l), m) şi o) nu se alocă cheltuieli de conducere şi administrare/cheltuieli comune aferente.

La data de 01-01-2017 Litera e) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016 (*actualizat*)

17.

(4^1) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal:

La sfârşitul anului 2017, societatea A prezintă următoarea situaţie financiară:

- venituri din vânzarea mărfurilor = 3.000.000
- venituri din prestări servicii = 2.000.000
- venituri din dividende primite de la o persoană juridică română = 1.000.000
- venituri din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere = 300.000

.....

Total venituri 6.300.000

- cheltuieli privind mărfurile = 1.500.000
- cheltuieli cu salariile personalului de conducere = 500.000

.....

Total cheltuieli = 2.000.000

Societatea A nu are organizată o evidenţă contabilă distinctă care să asigure informaţia necesară identificării cheltuielilor pentru administrarea titlurilor de participare deţinute la o altă persoană juridică română. Prin urmare, potrivit prevederilor art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, societatea A trebuie să aloce o parte din cheltuielile de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende, prin utilizarea unei metode raţionale de alocare a acestora sau proporţional cu ponderea veniturilor neimpozabile respective în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil. Pentru veniturile din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere nu se alocă cheltuieli de conducere.

Pentru determinarea părţii din cheltuielile de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende, în acest exemplu, se foloseşte regula de alocare «ponderea veniturilor neimpozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil».

Astfel, pentru determinarea părţii din cheltuielile cu salariile personalului de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende se parcurg următoarele etape:

– determinarea ponderii veniturilor din dividende primite de la o persoană juridică română în total venituri:

1.000.000 : 6.300.000 = 15,87%

– determinarea părţii din cheltuielile cu salariile personalului de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende:

500.000 * 15,87% = 79.350 lei

Prin urmare, din totalul cheltuielilor cu salariile personalului de conducere de 500.000 lei, 79.350 lei reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal.

f) cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţă sau alte servicii, prestate de o persoană situată într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii. Aceste prevederi se aplică numai în situaţia în care cheltuielile sunt efectuate ca urmare a unor tranzacţii calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (3);

g) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele şi riscurile asociate activităţii contribuabilului, cu excepţia celor care privesc bunurile reprezentând garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

h) pierderile înregistrate la scoaterea din evidenţă a creanţelor, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 26, precum şi cele înregistrate în alte cazuri decât următoarele:

1. punerea în aplicare a unui plan de reorganizare confirmat printr-o sentinţă judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2014;

2. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătoreşti;

3. debitorul a decedat şi creanţa nu poate fi recuperată de la moştenitori;

4. debitorul este dizolvat, în cazul societăţii cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;

5. debitorul înregistrează dificultăţi financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17.

(5) Dificultăţile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului, în sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. h) pct. 5 din Codul fiscal, sunt cele care rezultă din situaţii

excepţionale determinate de calamităţi naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

6. au fost încheiate contracte de asigurare;

i) cheltuielile de sponsorizare şi/sau mecenat şi cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cei care acordă burse private, potrivit legii, scad sumele aferente din impozitul pe profit datorat la nivelul valorii minime dintre următoarele:

1. valoarea calculată prin aplicarea a 0,75% la cifra de afaceri; pentru situaţiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul cifra de afaceri, această limită se determină potrivit normelor;

La data de 29-07-2019 Punctul 1. din Litera i) , Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 156 din 25 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 625 din 26 iulie 2019

2. valoarea reprezentând 20% din impozitul pe profit datorat.

În cazul sponsorizărilor efectuate către entităţi persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv unităţi de cult, sumele aferente acestora se scad din impozitul pe profit datorat, în limitele prevăzute de prezenta literă, doar dacă beneficiarul sponsorizării este înscris, la data încheierii contractului, în Registrul entităţilor/unităţilor de cult pentru care se acordă deduceri fiscale, potrivit alin. (4^1).

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleaşi condiţii, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

La data de 01-04-2019 Litera i) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 1^2, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

18. (1) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal, în cazul în care reglementările contabile aplicabile nu definesc "cifra de afaceri", aceasta se determină astfel:

a) pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, cu excepţia instituţiilor de credit - persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituţiilor de credit - persoane juridice străine, "cifra de afaceri" cuprinde veniturile din vânzarea de bunuri şi prestarea de servicii din care se scad sumele reprezentând reduceri comerciale acordate şi se adaugă subvenţiile de exploatare aferente cifrei de afaceri;

b) pentru instituţiile de credit - persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituţiilor de credit - persoane juridice străine, "cifra de afaceri" cuprinde:

(i) venituri din dobânzi;

(ii) venituri din dividende;

(iii) venituri din taxe şi comisioane;

(iv) câştiguri/pierderi realizate aferente activelor şi datoriilor financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere - net;

(v) câştiguri sau pierderi privind activele şi datoriile financiare deţinute în vederea tranzacţionării - net;

(vi) câştiguri sau pierderi privind activele şi datoriile financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere - net;

(vii) câştiguri sau pierderi din contabilitatea de acoperire - net;

(viii) diferenţe de curs de schimb - câştig/pierdere - net;

(ix) câştiguri/pierderi din derecunoaşterea activelor, altele decât cele deţinute în vederea vânzării - net;

(x) alte venituri din exploatare;

c) pentru instituţiile prevăzute la art. 2 lit. a)-d) din Ordinul Băncii Naţionale a României nr. 6/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, "cifra de afaceri" cuprinde:

(i) venituri din dobânzi şi venituri asimilate;

(ii) venituri privind titlurile: venituri din acţiuni şi din alte titluri cu venit variabil, venituri din participaţii, venituri din părţi în cadrul societăţilor legate;

(iii) venituri din comisioane;

(iv) profit sau pierdere netă din operaţiuni financiare;

(v) alte venituri din exploatare.

(2) Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, care are ca obiect plata unei sume de 15.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 noiembrie 2016, în aceeaşi lună efectuându-se şi plata sumei de 15.000 lei.

La calculul profitului impozabil pentru anul 2016, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	= 1.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii	= 2.000 lei
Total cifră de afaceri	
Cheltuieli privind mărfurile	= 1.002.000 lei
Cheltuieli cu personalul	= 750.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare	= 20.000 lei
din care: 15.000 lei sponsorizare	= 90.000 lei
Total cheltuieli	860.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru anul 2016:

Profitul impozabil = 1.002.000 - 860.000 + 15.000 = 157.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000 x 16% = 25.120 lei.

Avându-se în vedere condiţiile de deducere prevăzute la art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

– 0,5% din cifra de afaceri reprezintă 5.010 lei;

– 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 5.010 lei.

Pentru anul 2016 impozitul pe profit datorat este de:

25.120 - 5.010 = 20.110 lei.

Suma care nu s-a scăzut din impozitul pe profit, respectiv suma de 9.990 lei, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestei sume se va efectua, în aceleaşi condiţii, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

j) cheltuielile înregistrate în evidenţa contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil declarat inactiv conform prevederilor Codului de procedură fiscală, cu excepţia celor reprezentând achiziţii de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achiziţiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014;

k) cheltuielile cu taxele, contribuţiile şi cotizaţiile către organizaţiile neguvernamentale sau asociaţiile profesionale care au legătură cu activitatea desfăşurată de contribuabili şi care depăşesc echivalentul în lei a 4. 000 euro anual, altele decât cele prevăzute de lege şi la alin. (1);

l) cheltuielile din reevaluarea imobilizărilor necorporale/mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înregistrează o descreştere a valorii acestora;

m) cheltuielile reprezentând modificarea valorii juste a investiţiilor imobiliare, în cazul în care, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, se înregistrează o descreştere a valorii acestora;

n) cheltuielile reprezentând deprecierea/amortizarea mijloacelor fixe, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, la momentul transferului din categoria activelor imobilizate deţinute în vederea vânzării în categoria activelor imobilizate deţinute pentru activitatea proprie;

o) cheltuielile din evaluarea activelor biologice în cazul în care, ca urmare a efectuării unei evaluări utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, se înregistrează o descreştere a valorii acestora;

p) cheltuielile cu dobânzile, stabilite în conformitate cu reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, în cazul în care mijloacele fixe/imobilizările necorporale/stocurile sunt achiziţionate în baza unor contracte cu plată amânată, pentru contribuabilii care nu aplică prevederile art. 40^2 ;

La data de 01-01-2018 Litera p) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

q) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaţilor în instrumente de capitaluri cu decontare în acţiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea sunt impozitate conform titlului IV;

r) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaţilor în instrumente de capitaluri cu decontare în numerar la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea nu sunt impozitate conform titlului IV;

s) cheltuielile înregistrate în evidenţa contabilă, indiferent de natura lor, dovedite ulterior ca fiind legate de fapte de corupţie, potrivit legii;

ş) cheltuielile din evaluarea/reevaluarea titlurilor de participare, dacă la data evaluării/reevaluării sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 23 lit. i).

(4^1) Registrul entităţilor/unităţilor de cult pentru care se acordă deduceri fiscale se organizează de A.N.A.F., astfel cum se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. Registrul este public şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul entităţilor/unităţilor de cult pentru care se acordă deduceri fiscale se realizează pe baza solicitării entităţii, dacă sunt îndeplinite cumulativ, la data depunerii cererii, următoarele condiţii:

a) desfăşoară activitate în domeniul pentru care a fost constituită, pe baza declaraţiei pe propria răspundere;

b) şi-a îndeplinit toate obligaţiile fiscale declarative prevăzute de lege;

c) nu are obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, mai vechi de 90 de zile;

d) a depus situaţiile financiare anuale, prevăzute de lege;

e) nu a fost declarată inactivă, potrivit art. 92 din Codul de procedură fiscală.

La data de 20-01-2019 Articolul 25 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1^3, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Reproducem mai jos prevederile art. V din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019:

Articolul V

În termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi se aprobă ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la art. 25 alin. (4^1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Regia Autonomă "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat" deduce la calculul rezultatului fiscal cheltuielile curente şi de capital pentru conservarea, protecţia, întreţinerea, repararea, funcţionarea, instruirea personalului specializat, consolidarea, precum şi alte cheltuieli aferente bazei materiale de reprezentare şi protocol pe care o are în administrare.

(6) Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S. A. deduce la calculul rezultatului fiscal:

a) cheltuielile aferente producerii şi emiterii permiselor de şedere temporară/permanentă pentru cetăţenii străini, în condiţiile reglementărilor legale;

b) cheltuielile aferente producerii şi eliberării cărţii electronice de identitate, a cărţii de identitate, a cărţii de alegător aferente şi a cărţii de identitate provizorii, în condiţiile prevăzute la art. 10 alin. (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 69/2002 privind unele măsuri pentru operaţionalizarea sistemului informatic de emitere şi punere în circulaţie a documentelor electronice de identitate şi rezidenţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) cheltuielile aferente producerii şi eliberării cărţii electronice de rezidenţă şi a cărţii de rezidenţă în condiţiile prevăzute la art. 10 alin. (3) din Ordonanţa Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate de operatorii economici cu evaluarea/reevaluarea activelor fixe corporale care aparţin domeniului public al statului sau al unităţilor administrativ-teritoriale, primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituţiei titulare a dreptului de proprietate.

(8) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate de operatorii economici cu înscrierea în cărţile funciare sau cărţile de publicitate imobiliară, după caz, a dreptului de proprietate a statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale asupra bunurilor publice primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituţiei titulare a dreptului de proprietate.

(9) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate pentru organizarea şi desfăşurarea învăţământului profesional şi tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educaţiei naţionale. La data de 01-01-2017 Articolul 25 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(10) În cazul creanţelor cesionate, pierderea netă reprezentând diferenţa dintre preţul de cesiune şi valoarea creanţei cesionate este deductibilă în limita unui plafon de 30% din valoarea acestei pierderi. În cazul în care cesionarul cedează creanţa, pierderea netă se determină ca diferenţă între preţul de cesiune şi costul de achiziţie

al creanţei. În cazul instituţiilor de credit, în situaţia în care creanţele cesionate sunt acoperite parţial sau integral cu ajustări pentru pierderi aşteptate, precum şi în situaţia în care creanţele sunt scoase din evidenţă în conturi în afara bilanţului şi apoi sunt cesionate, 70% din diferenţa dintre valoarea creanţei înstrăinate şi preţul de cesiune reprezintă elemente similare veniturilor.La data de 26-03-2018 Articolul 25 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 26

Provizioane/ajustări pentru depreciere şi rezerve

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor şi provizioanelor/ajustărilor pentru depreciere, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicate asupra profitului contabil, la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris şi vărsat sau din patrimoniu, după caz;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19. (1) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, rezerva se calculează cumulat de la începutul anului şi este deductibilă la calculul rezultatului fiscal trimestrial sau anual, după caz. Rezervele astfel constituite se majorează sau se diminuează în funcţie de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează şi în funcţie de nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului. În situaţia în care, ca urmare a efectuării unor operaţiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depăşeşte a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale la nivelul prevăzut de lege nu este obligatorie.

În cazul în care rezerva legală este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, inclusiv pentru majorarea capitalului social, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări, în aceeaşi limită, este deductibilă la calculul rezultatului fiscal.

b) provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor. Provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor se deduc trimestrial/anual numai pentru bunurile livrate, lucrările executate şi serviciile prestate în cursul trimestrului/anului respectiv pentru care se acordă garanţie în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în convenţiile încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19.

(2) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) pentru lucrările de construcţii care necesită garanţii de bună execuţie, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiţia reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate şi confirmate de beneficiar pe baza situaţiilor de lucrări;

b) înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanţiile de bună execuţie se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanţie înscrise în contract;

c) aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul provizioanelor pentru garanţii de bună execuţie a contractelor externe, acordate în condiţiile legii producătorilor şi prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporţional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiţia ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate/facturile emise.

c) ajustările pentru deprecierea creanţelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, în limita unui procent de 30% din valoarea acestora, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) şi i), dacă creanţele îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenţei;

2. nu sunt garantate de altă persoană;

3. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19.

(3) În aplicarea art. 26 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) creanţele, altele decât creanţele asupra clienţilor reprezentând sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, sunt cele înregistrate după data de 1 ianuarie 2016;

b) ajustările pentru deprecierea creanţelor sunt deductibile, în limita prevăzută de lege, la nivelul valorii creanţelor neîncasate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată;

c) în cazul creanţelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influenţate cu diferenţele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora;

d) ajustările pentru deprecierea creanţelor sunt luate în considerare la determinarea rezultatului fiscal începând cu trimestrul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal şi nu poate depăşi valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori.

d) provizioanele specifice, constituite de instituţiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ţinut de Banca Naţională a României, de instituţiile de plată persoane juridice române care acordă credite legate de serviciile de plată, de instituţiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, care acordă credite legate de serviciile de plată, precum şi provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice, potrivit legilor de organizare şi funcţionare;

e) ajustările pentru depreciere aferente activelor pentru care, potrivit reglementărilor prudenţiale ale Băncii Naţionale a României, se determină ajustări prudenţiale de valoare sau, după caz, valori ale pierderilor aşteptate, înregistrate de către instituţiile de credit persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituţiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparţin Spaţiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, şi filtrele prudenţiale potrivit reglementărilor emise de Banca Naţională a României. Sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudenţiale sunt elemente similare veniturilor;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19.

(4) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudenţiale înregistrate potrivit reglementărilor emise de Banca Naţională a României, care au fost deduse la calculul rezultatului fiscal se impozitează în ordinea inversă înregistrării acestora.

f) ajustările pentru depreciere înregistrate de către sucursalele din România ale instituţiilor de credit din state membre ale Uniunii Europene şi state aparţinând Spaţiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, aferente creditelor şi plasamentelor care intră în sfera de aplicare a reglementărilor prudenţiale ale Băncii Naţionale a României referitoare la ajustările prudenţiale de valoare aplicabile instituţiilor de credit persoane juridice române şi sucursalelor din România ale instituţiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparţin Spaţiului Economic European;

g) rezervele tehnice constituite de societăţile de asigurare şi reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare şi funcţionare, cu excepţia rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19.

(5) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, în cazul societăţilor din domeniul asigurărilor şi reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare. Conform dispoziţiilor acestei legi rezervele de prime şi de daune se constituie din cote-părţi corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

h) provizioanele tehnice constituite de persoanele juridice, administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv administratori de fonduri de pensii administrate privat, potrivit prevederilor legale;

i) provizioanele de risc pentru operaţiunile pe pieţele financiare, constituite potrivit reglementărilor Autorităţii de Supraveghere Financiară;

j) ajustările pentru deprecierea creanţelor înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, în limita unui procent de 100% din valoarea creanţelor, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) şi i), dacă creanţele îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt deţinute la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătoreşti prin care se atestă această situaţie, sau la o persoană fizică asupra căreia este deschisă procedura de insolvenţă pe bază de:

– plan de rambursare a datoriilor;
– lichidare de active;
– procedură simplificată;
2. nu sunt garantate de altă persoană;
3. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19.

(6) În aplicarea art. 26 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, creanţele, altele decât creanţele asupra clienţilor reprezentând sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, sunt cele înregistrate după data de 1 ianuarie 2016. De asemenea, pentru deducerea ajustărilor pentru deprecierea creanţelor se au în vedere şi regulile prevăzute la alin. (3).

k) provizioanele pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitelor de deşeuri, constituite de contribuabilii care desfăşoară activităţi de depozitare a deşeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părţi din tarifele de depozitare percepute;

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreţinere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreţinere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19.

(7) Pentru aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, companiile aeriene din România deduc, la calculul rezultatului fiscal, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreţinere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreţinere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat şi al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

m) rezervele reprezentând cota de cheltuieli necesare dezvoltării şi modernizării producţiei de ţiţei şi gaze naturale, rafinării, transportului şi distribuţiei petroliere, precum şi cele aferente programului geologic sau altor domenii de activitate, prevăzute prin acte normative, constituite potrivit legii. Acestea se includ în veniturile impozabile pe măsura amortizării acestor active sau a scăderii lor din evidenţă, respectiv pe măsura efectuării cheltuielilor finanţate din această sursă;

n) ajustările pentru deprecierea mijloacelor fixe amortizabile constituite pentru situaţiile în care:
1. sunt distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră, în condiţiile stabilite prin norme;
2. au fost încheiate contracte de asigurare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19.

(8) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. n) pct. 1 din Codul fiscal, starea de calamitate naturală sau alte cauze de forţă majoră sunt cele reglementate la pct. 17 alin. (2), reprezentând evenimente produse după data de 1 ianuarie 2016.

(2) Contribuabilii autorizaţi să desfăşoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligaţi să înregistreze în evidenţa contabilă şi să deducă provizioane pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalaţiilor, a dependinţelor şi anexelor, precum şi pentru reabilitarea mediului, inclusiv refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra rezultatului contabil din exploatare aferent segmentului de exploatare şi producţie de resurse naturale, cu excepţia rezultatului din exploatare corespunzător perimetrelor marine ce includ zone de adâncime cu apă mai mare de 100 m şi fără a include rezultatul altor segmente de activitate ale contribuabilului, pe toată durata de funcţionare a exploatării zăcămintelor naturale.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

20. În sensul art. 26 alin. (2) din Codul fiscal, domeniul exploatării zăcămintelor naturale este reprezentat de exploatarea de resurse minerale şi petroliere, potrivit legii.

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfăşoară operaţiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalaţiilor, a dependinţelor şi anexelor, precum şi pentru reabilitarea mediului este de 10%,

aplicată asupra părţii din rezultatul contabil din exploatare aferent segmentului de explorare şi producţie de resurse naturale ce corespunde acestor perimetre marine şi fără a include rezultatul altor segmente de activitate ale contribuabilului, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă Administraţia Română a Serviciilor de Trafic Aerian - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferenţa dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană şi costurile efective ale activităţii de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depăşesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă, inclusiv rezerva legală, se include în rezultatul fiscal, ca venituri impozabile sau elemente similare veniturilor, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinaţiei provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării sub orice formă, fuziunii contribuabilului sau oricărui altui motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, sub orice formă, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare acelui provizion sau rezervă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

21. În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (5) din Codul fiscal, în cazul operaţiunilor de reorganizare, contribuabilul cedent şi contribuabilul beneficiar efectuează şi următoarele operaţiuni:

a) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informaţii fiscale referitoare la rezervele/provizioanele transferate, care au fost deduse şi neimpozitate;

b) contribuabilul beneficiar înregistrează în registrul de evidenţă fiscală, distinct, rezervele /provizioanele preluate în baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

22. În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, transferate în cadrul operaţiunilor de reorganizare, potrivit legii, prin utilizarea metodei valorii globale, rezervele aferente reevaluărilor efectuate după data de 1 ianuarie 2004 cuprinse în valoarea cheltuielilor cu activele cedate se impozitează la persoana juridică cedentă, în situaţia în care nu se aplică prevederile art. 33, respectiv art. 34 din Codul fiscal.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea imobilizărilor necorporale, efectuată de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor cu cedarea imobilizărilor necorporale, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor imobilizări necorporale, după caz.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), în cazul în care nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului a fost diminuat, partea din rezerva legală corespunzătoare diminuării, care a fost anterior dedusă, reprezintă elemente similare veniturilor. Prevederile prezentului alineat nu se aplică în situaţia în care, ca urmare a efectuării unor operaţiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depăşeşte a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, sau în situaţia în care rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilităţi societăţilor care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează este folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acţiuni obţinut în urma procedurii de conversie a creanţelor.

(9) Rezervele reprezentând facilităţi fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, aceste sume se impozitează ca elemente similare veniturilor în perioada fiscală în care sunt utilizate. În situaţia în care sunt menţinute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul la rezultatul fiscal al lichidării. Nu se supun impozitării rezervele de influenţe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităţilor în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de instituţiile de credit - persoane juridice române şi sucursalele băncilor străine, care îşi desfăşoară activitatea în România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

23. Intră sub incidenţa art. 26 alin. (9) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanţare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferenţele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile şi reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului reinvestit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferenţa dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri şi/sau servicii şi cota standard, precum şi cele prevăzute în legi speciale.

(10) În înţelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înţelege şi majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

(11) Prevederile alin. (1) lit. c) şi j) se aplică pentru creanţele, altele decât cele asupra clienţilor reprezentând sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri vândute, lucrări executate şi servicii prestate, înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

Alin. (11) al art. 26 a fost introdus de pct. 2 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 1^1.

Articolul 27

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 27 din Capitolul II , Titlul II a fost abrogat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 28

Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziţionării, producerii, construirii mijloacelor fixe amortizabile, precum şi investiţiile efectuate la acestea se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) este deţinut şi utilizat în producţia, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terţilor sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală egală sau mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investiţiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune, asociere în participaţiune şi altele asemenea;

b) mijloacele fixe puse în funcţiune parţial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investiţiile efectuate pentru descopertă în vederea valorificării de substanţe minerale utile, precum şi pentru lucrările de deschidere şi pregătire a extracţiei în subteran şi la suprafaţă;

d) investiţiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătăţirii parametrilor tehnici iniţiali şi care conduc la obţinerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investiţiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparţinând domeniului public, precum şi în dezvoltări şi modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri;

g) activele biologice, înregistrate de către contribuabili potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

h) mijloacele fixe deţinute şi utilizate pentru organizarea şi desfăşurarea învăţământului profesional şi tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educaţiei naţionale;La data de 01-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 28 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

i) investiţiile efectuate pentru organizarea şi desfăşurarea învăţământului profesional şi tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educaţiei naţionale.La data de 01-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 28 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

b) tablourile şi operele de artă;

c) fondul comercial;

d) lacurile, bălţile şi iazurile care nu sunt rezultatul unei investiţii;
e) bunurile din domeniul public finanţate din surse bugetare;
f) orice mijloc fix care nu îşi pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;
g) casele de odihnă proprii, locuinţele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate pentru desfăşurarea activităţii economice;
h) imobilizările necorporale cu durată de viaţă utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile aplicabile.
(5) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:
a) în cazul construcţiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;
b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al maşinilor, uneltelor şi instalaţiilor de lucru, precum şi pentru computere şi echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;
c) în cazul oricărui altui mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.
(6) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabileşte prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.
(7) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienţii următori:
a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 şi 5 ani;
b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 6 şi 10 ani;
c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

25. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă, în aplicarea art. 28 alin. (7) din Codul fiscal. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:
– valoarea de intrare: 350.000 lei;
– durata normală de funcţionare conform catalogului: 10 ani;
– cota anuală de amortizare: 10%;
– cota anuală de amortizare degresivă: 10% x 2,0 = 20%;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

An	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	350.000 x 20%	70.000	280.000
2	280.000 x 20%	56.000	224.000
3	224.000 x 20%	44.800	179.200
4	179.200 x 20%	35.840	143.360
5	143.360 x 20%	28.672	114.688
6	114.688/5 ani	22.937,6	91.750,4
7		22.937,6	68.812,8
8		22.937,6	45.875,2
9		22.937,6	22.937,6
10		22.937,6	0

(8) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:
a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăşi 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;
b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

C.T.C.E. Piatra Neamţ

(9) Cheltuielile aferente achiziţionării de brevete, drepturi de autor, licenţe, mărci de comerţ sau fabrică, drepturi de explorare a resurselor naturale şi alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepţia cheltuielilor de constituire, a fondului comercial, a imobilizărilor necorporale cu durată de viaţă utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile aplicabile, precum şi cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară sau degresivă pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenţie se poate utiliza şi metoda de amortizare degresivă sau accelerată. Cheltuielile aferente achiziţionării contractelor de clienţi, recunoscute ca imobilizări necorporale potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se amortizează pe durata acestor contracte.

(10) Cheltuielile ulterioare recunoscute în valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada din contract/durata de utilizare rămasă. În cazul în care cheltuielile ulterioare sunt recunoscute în valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale după expirarea duratei de utilizare, amortizarea fiscală se determină pe baza duratei normale de utilizare stabilite de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent.

(11) În cazul în care cheltuielile de constituire sunt înregistrate ca imobilizări necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, acestea se recuperează prin intermediul cheltuielilor cu amortizarea pe o perioadă de maximum 5 ani.

(12) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcţiune, prin aplicarea regimului de amortizare prevăzut la alin. (5);

b) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesionare sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune, de cel care a efectuat investiţia, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz; în cazul investiţiilor efectuate la mijloace fixe utilizate în asocieri fără personalitate juridică de cel care a efectuat investiţia, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz, urmând să se aplice prevederile art. 34;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

26. În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (12) lit. c) din Codul fiscal, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investiţiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune, se calculează astfel:

a) pe baza perioadei iniţiale/duratei rămase din perioada iniţială a contractului, indiferent dacă acesta se prelungeşte ulterior, în cazul investiţiilor efectuate în cadrul perioadei iniţiale a contractului de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune;

b) pe baza perioadei prelungite/duratei rămase din perioada prelungită a contractului, în cazul investiţiilor efectuate în cadrul perioadei prelungite a contractului de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune;

c) pe durata normală de funcţionare, potrivit opţiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiţiei, în cazul investiţiilor ce pot fi identificate potrivit Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

d) pentru investiţiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătăţirii parametrilor tehnici iniţiali şi care conduc la obţinerea de beneficii economice viitoare, amortizarea fiscală se calculează pe baza valorii rămase majorate cu investiţiile efectuate, a metodei de amortizare utilizată pentru mijlocul fix îmbunătăţit, pe durata normală de utilizare rămasă. În cazul în care investiţiile se efectuează la mijloace fixe amortizabile pentru care durata normală de utilizare este expirată, amortizarea fiscală se determină pe baza metodei de amortizare corespunzătoare mijlocului fix îmbunătăţit, pe durata normală de utilizare stabilită de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent;

e) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

f) amortizarea clădirilor şi a construcţiilor minelor, salinelor cu extracţie în soluţie prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanţe minerale solide şi cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor şi care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, se calculează pe unitate de produs, în funcţie de rezerva exploatabilă de substanţă minerală utilă. Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează la un interval maxim de:

1. 5 ani la mine, cariere, extracţii petroliere, precum şi la cheltuielile de investiţii pentru descopertă;

2. 10 ani la saline;

g) în cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară şi care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activităţii de explorare şi producţie a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanţe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanţă cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile şi practicile acceptate ale domeniului de activitate, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe casate se deduce prin utilizarea metodei de amortizare fiscală utilizate înainte de casarea acestora, pe perioada rămasă. Aceste prevederi se aplică şi pentru valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul retratării mijloacelor fixe specifice activităţii de explorare şi producţie a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanţe minerale;

h) mijloacele de transport pot fi amortizate şi în funcţie de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcţionare prevăzut în cărţile tehnice;

i) pentru locuinţele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeţei construite prevăzute de Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

j) numai pentru autoturismele folosite în condiţiile prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. m);

k) în cazul în care mijloacele fixe amortizabile sunt trecute în regim de conservare, în funcţie de politica contabilă adoptată, valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul trecerii în conservare se recuperează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare ieşirii din conservare a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală;

l) prin excepţie de la prevederile lit. a), mijloacele fixe amortizabile transferate în cadrul operaţiunilor de reorganizare, prevăzute la art. 32 şi 33, se amortizează prin continuarea regimului de amortizare aplicat anterior momentului transferului, începând cu luna efectuării transferului, respectiv prin continuarea regimului de conservare potrivit lit. k), după caz;

m) pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set;

n) pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se poate determina pentru fiecare componentă în parte.

(13) Prin excepţie de la prevederile art. 7 pct. 44 şi 45, în situaţia în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, contribuabilul deduce subvenţia guvernamentală la calculul valorii contabile a mijloacelor fixe, valoarea rezultată este şi valoare fiscală.

(14) Prin excepţie de la prevederile art. 7 pct. 44 şi 45, pentru mijloacele de transport de persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, din categoria M1, astfel cum sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip şi eliberarea cărţii de identitate a vehiculelor rutiere, precum şi omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinţei nr. 211/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile cu amortizarea sunt deductibile, pentru fiecare, în limita a 1.500 lei/lună. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (12) lit. h). Sunt exceptate situaţiile în care mijloacele de transport respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii, precum şi pentru test drive şi pentru demonstraţii;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închiriere către alte persoane, transmiterea dreptului de folosinţă, în cadrul contractelor de leasing operaţional sau pentru instruire de către şcolile de şoferi.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

27. În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (14) din Codul fiscal, la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor de transport din categoria M1, valoarea rămasă neamortizată este deductibilă în limita a 1.500 lei înmulţită cu numărul de luni rămase de amortizat din durata normală de funcţionare stabilită de contribuabil potrivit Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

28. Pentru determinarea valorii fiscale a mijloacelor fixe se au în vedere următoarele:

a) în cazul mijloacelor fixe care au fost reevaluate, înregistrându-se o creştere a valorii acestora, şi la care, ulterior, se efectuează o reevaluare care determină o descreştere a valorii acestora, se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor şi valoarea fiscală rămasă

neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situaţii, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă şi nu a fost impozitată reprezintă elemente similare veniturilor în perioada în care se efectuează operaţiunile de reevaluare;

b) în valoarea fiscală a mijloacelor fixe, la data intrării în patrimoniu, se include şi taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal.

(15) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activităţi pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale, inclusiv cele reprezentând investiţiile prevăzute la alin. (3) lit. c) care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înregistrează direct în contul de profit şi pierdere, se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. În cazul în care aceste cheltuieli se capitalizează potrivit reglementărilor contabile aplicabile, recuperarea se efectuează astfel:

a) pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporţional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor, în cazul în care resursele naturale sunt exploatate;

b) în rate egale pe o perioadă de 5 ani, în cazul în care nu se găsesc resurse naturale.

Intră sub incidenţa acestor prevederi şi sondele de explorare abandonate, potrivit regulilor din domeniul petrolier.

(16) Cheltuielile aferente achiziţionării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporţional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(17) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câştigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcţiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală, cu excepţia celor prevăzute la alin. (14).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

29. (1) În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (17) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice.

(2) Prin casarea unui mijloc fix se înţelege operaţia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia şi valorificarea părţilor componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

30. Valoarea imobilizărilor necorporale/corporale în curs de execuţie care nu se mai finalizează şi se scot din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, în baza aprobării/deciziei de sistare, precum şi valoarea rămasă a investiţiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune, în situaţia în care contractele se reziliază înainte de termen, reprezintă cheltuieli nedeductibile, dacă nu au fost valorificate prin vânzare sau casare.

(18) În cazul în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înlocuiesc părţi componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale cu valoare fiscală rămasă neamortizată, cheltuielile reprezentând valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părţilor înlocuite reprezintă cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil. Valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale se recalculează în mod corespunzător, prin diminuarea acesteia cu valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părţilor înlocuite şi majorarea cu valoarea fiscală aferentă părţilor noi înlocuite, şi se amortizează pe durata normală de utilizare rămasă.

(19) În cazul în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înlocuiesc părţi componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale, după expirarea duratei normale de utilizare, pentru determinarea amortizării fiscale se va stabili o nouă durată normală de utilizare de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent.

(20) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, precum şi înfiinţării şi funcţionării cabinetelor medicale pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcţiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(21) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

31. În aplicarea art. 28 alin. (21) din Codul fiscal, opţiunea se efectuează la data intrării imobilizării corporale în patrimoniul contribuabilului şi determină efecte din punct de vedere al calculului rezultatului fiscal, în funcţie de abordarea pentru care s-a optat, fie la data punerii în funcţiune prin deducerea întregii valori fiscale de la data intrării în patrimoniu, fie începând cu luna următoare celei

în care imobilizarea corporală este pusă în funcţiune, prin efectuarea de deduceri de amortizare fiscală, potrivit dispoziţiilor art. 28 din Codul fiscal.

(22) Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil şi clienţi, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care îşi menţine dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(23) Ministerul Finanţelor Publice elaborează normele privind clasificaţia şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

(24) Pentru titularii de acorduri petroliere şi subcontractanţii acestora, care desfăşoară operaţiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 m, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale şi necorporale aferente operaţiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcţie de rezerva exploatabilă de substanţă minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investiţiilor în curs, imobilizărilor corporale şi necorporale efectuate pentru operaţiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât şi în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârşitul fiecărui exerciţiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Naţională a României pentru ultima zi a fiecărui exerciţiu financiar.

(25) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se aplică la calculul rezultatului fiscal, cu excepţia prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) şi ale art. 8 din aceeaşi lege.

(26) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, pentru activele imobilizate deţinute pentru activitatea proprie, transferate în categoria activelor imobilizate deţinute în vederea vânzării şi reclasificate în categoria activelor imobilizate deţinute pentru activitatea proprie, valoarea fiscală rămasă neamortizată este valoarea fiscală dinaintea reclasificării ca active imobilizate deţinute în vederea vânzării. Durata de amortizare este durata normală de utilizare rămasă, determinată în baza duratei normale de utilizare iniţiale, din care se scade durata în care a fost clasificat în categoria activelor imobilizate deţinute în vederea vânzării. Amortizarea fiscală se calculează începând cu luna următoare celei în care a fost reclasificat în categoria activelor imobilizate deţinute pentru activitatea proprie, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

Articolul 29

Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce, în cazul leasingului operaţional, locatorul are această calitate.

(2) Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, şi de către locator, în cazul leasingului operaţional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 28.

(3) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operaţional locatarul deduce chiria (rata de leasing), potrivit prevederilor prezentului titlu.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

32. În aplicarea art. 29 din Codul fiscal, încadrarea operaţiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 pct. 7 şi 8 din Codul fiscal şi clauzele contractului de leasing.

Articolul 30

Contracte de fiducie

(1) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispoziţiilor Codului civil, în care constituitorul are şi calitatea de beneficiar, se aplică următoarele reguli:

a) transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar nu este transfer impozabil în înţelesul prezentului titlu;

b) fiduciarul va conduce o evidenţă contabilă separată pentru masa patrimonială fiduciară şi va transmite trimestrial către constituitor, pe bază de decont, veniturile şi cheltuielile rezultate din administrarea patrimoniului conform contractului;

c) valoarea fiscală a activelor cuprinse în masa patrimonială fiduciară, preluată de fiduciar, este egală cu valoarea fiscală pe care acestea au avut-o la constituitor;

d) amortizarea fiscală pentru orice activ amortizabil prevăzut în masa patrimonială fiduciară se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 28, care s-ar fi aplicat la persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc.

(2) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispoziţiilor Codului civil, în care calitatea de beneficiar o are fiduciarul sau o terţă persoană, cheltuielile înregistrate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar sunt considerate cheltuieli nedeductibile.

Articolul 31

Pierderi fiscale

(1) Pierderea anuală, stabilită prin declaraţia de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obţinute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33. (1) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora;

b) pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declaraţia de impunere a anului precedent.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de fuziune sau divizare totală se recuperează de către contribuabilii nouînfiinţaţi ori de către cei care preiau patrimoniul societăţii absorbite sau divizate, după caz, proporţional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care nu îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de desprindere a unei părţi din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se recuperează de aceşti contribuabili şi de cei care preiau parţial patrimoniul societăţii cedente, după caz, proporţional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menţinute de persoana juridică cedentă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 10-a

Pierderi fiscale

33.

(2) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (2) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) pierderile fiscale anuale din anii precedenţi anului operaţiunilor de fuziune, divizare sau desprindere a unei părţi din patrimoniul acestuia, nerecuperate de contribuabilul cedent şi transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operaţiuni produc efecte, potrivit legii, pe perioada de recuperare rămasă din perioada iniţială de 7 ani, în ordinea în care au fost înregistrate acestea de către contribuabilul cedent;

b) pierderile fiscale înregistrate de contribuabilul cedent în perioada din anul fiscal curent, cuprinsă între data începerii anului fiscal şi data la care operaţiunea respectivă produce efecte, transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operaţiuni produc efecte, potrivit legii. Această pierdere este luată în calcul de către contribuabilul beneficiar, la stabilirea rezultatului fiscal din anul fiscal respectiv, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenţi;

c) în scopul recuperării pierderii fiscale transferate sau menţinute, după caz, contribuabilul cedent şi contribuabilul beneficiar efectuează şi următoarele operaţiuni:

(i) contribuabilul cedent calculează pierderea fiscală pe perioada cuprinsă între data începerii anului fiscal şi data la care operaţiunea de desprindere a unei părţi din patrimoniu produce efecte, în vederea stabilirii părţii de pierdere transmise contribuabilului beneficiar, respectiv părţii pe care continuă să o recupereze, proporţional cu activele transferate/ menţinute;

(ii) contribuabilul cedent evidenţiază partea de pierdere fiscală din anul curent, precum şi din anii precedenţi transferată/menţinută, în registrul de evidenţă fiscală;

(iii) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informaţii fiscale referitoare la pierderile fiscale anuale transferate contribuabilului beneficiar, înregistrate în declaraţiile sale de impozit pe profit, inclusiv cea pentru anul în care operaţiunea de reorganizare produce efecte, detaliate pe fiecare an fiscal, iar în cazul operaţiunilor de desprindere a unei părţi din patrimoniu, transmite şi partea din pierderea fiscală înregistrată în anul curent, stabilită prin ajustarea pierderii fiscale calculate la pct. i), precum şi pierderile fiscale din anii precedenţi, proporţional cu activele transmise contribuabilului beneficiar, potrivit proiectului de divizare;

d) contribuabilul beneficiar înregistrează, în registrul de evidenţă fiscală, pierderile fiscale preluate pe baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent, în care evidenţiază distinct şi perioada de recuperare pentru fiecare pierdere fiscală transferată.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 31 alin. (2) din Codul fiscal, prin parte de patrimoniu transferată ca întreg în cadrul unei operaţiuni de desprindere efectuate potrivit legii, se înţelege

ramura de activitate aşa cum aceasta este definită de art. 32 alin. (2) lit. g), respectiv de art. 33 alin. (2) pct. 11 din Codul fiscal. Caracterul independent al unei ramuri de activitate se apreciază potrivit prevederilor pct. 34. În situaţia în care partea de patrimoniu desprinsă nu este transferată ca întreg, în sensul identificării unei ramuri de activitate independente, pierderea fiscală înregistrată de contribuabilul cedent înainte ca operaţiunea de desprindere să producă efecte potrivit legii se recuperează integral de către acest contribuabil.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile şi cheltuielile atribuibile sediului permanent, respectiv veniturile şi cheltuielile atribuibile fiecărui sediu permanent cumulate la nivelul sediului permanent desemnat în România.

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor şi care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 7 ani.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016 (*actualizat*)

33.

(5) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2017, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor au în vedere şi următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

a) pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2017 se recuperează potrivit prevederilor art. 31 din Codul fiscal, anul 2017 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi;

b) pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie-31 ianuarie 2017 inclusiv, înregistrată de către un contribuabilul care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor art. 31 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2018 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

c) în cazul în care contribuabilul revine, în cursul anului 2017, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit art. 48 alin. (5^2), respectiv art. 52 din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie-31 ianuarie 2017 inclusiv este luată în calcul la stabilirea rezultatului fiscal aferent perioadei în care a redevenit plătitor de impozit pe profit, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenţi anului 2017, şi se recuperează potrivit art. 31 din Codul fiscal, începând cu anul 2018, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada în care contribuabilul redevine plătitor de impozit pe profit nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.

(5) În cazul contribuabililor care se dizolvă cu lichidare, perioada cuprinsă între prima zi a anului următor celui în care a început operaţiunea de lichidare şi data închiderii procedurii de lichidare se consideră un an în ceea ce priveşte recuperarea pierderii fiscale, potrivit alin. (1).

Articolul 32

Regimul fiscal care se aplică fuziunilor, divizărilor totale, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi achiziţiilor de titluri de participare între persoane juridice române

(1) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operaţiuni de fuziune, divizare totală, divizare parţială, transferurilor de active şi operaţiunilor de achiziţie de titluri de participare, efectuate între persoane juridice române potrivit legii, şi anume:

a) fuziune - operaţiunea prin care:

1. una sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanţii lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăţi şi, dacă este cazul, al plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

2. două sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor unei alte societăţi care se înfiinţează, în schimbul emiterii către participanţii lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăţi şi, dacă este cazul, a plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

3. o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către societatea care deţine toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

b) divizare totală - operaţiunea prin care o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către două sau mai multe societăţi existente ori nou-înfiinţate, în

schimbul emiterii către participanţii săi de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

c) divizare parţială - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăţi existente ori nouînfiinţate, lăsând cel puţin o ramură de activitate în societatea cedentă, în schimbul emiterii către participanţii săi de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

d) transfer de active - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activităţii sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societăţii beneficiare;

e) achiziţie de titluri de participare - operaţiunea prin care o societate dobândeşte o participaţie în capitalul altei societăţi în aşa fel încât dobândeşte majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deţinând această majoritate, achiziţionează încă o participaţie, în schimbul emiterii către participanţii acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societăţii iniţiale şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb.

(2) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) societate cedentă - persoana juridică ce transferă activele şi pasivele ori care transferă totalitatea sau una /mai multe ramuri de activitate;

b) societate beneficiară - persoana juridică ce primeşte activele şi pasivele sau totalitatea ori una/mai multe ramuri de activitate ale societăţii cedente;

c) societate achiziţionată - persoana juridică în care altă persoană juridică dobândeşte o participaţie, potrivit alin. (1) lit. e);

d) societate achizitoare - persoana juridică ce dobândeşte o participaţie în capitalul unei alte persoane juridice, potrivit alin. (1) lit. e);

e) active şi pasive transferate - activele şi pasivele societăţii cedente care, în urma fuziunii, divizării totale sau divizării parţiale, sunt transferate societăţii beneficiare şi care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare a societăţii beneficiare;

f) valoare fiscală a unui activ/pasiv/titlu de participare - valoarea prevăzută la art. 7 pct. 44 şi 45, după caz;

g) ramură de activitate - totalitatea activelor şi pasivelor unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcţioneze prin propriile mijloace.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

34. În aplicarea prevederilor art. 32 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă şi vizează îndeplinirea în mod cumulativ a unor condiţii referitoare la:

(i) existenţa ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societăţii cedente;

(ii) diviziunea să funcţioneze ca un ansamblu independent, în condiţii normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia, prin verificarea existenţei clientelei proprii, activelor corporale şi necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu, precum şi a altor active şi pasive care sunt legate în mod indirect de ramura transferată. Dacă este cazul, ramura cuprinde şi servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

(iii) exercitarea efectivă a activităţii la momentul aprobării operaţiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăţi, cedentă şi beneficiară, sau la data la care operaţiunea are efect, dacă aceasta este diferită;

b) ramura de activitate independentă nu cuprinde:

(i) elemente de activ şi/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societăţii cedente;

(ii) elemente de activ şi/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societăţii cedente;

(iii) elemente izolate de activ şi/sau de pasiv.

(3) Transferul activelor şi pasivelor, efectuat în cadrul operaţiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (1), este tratat, în înţelesul prezentului titlu, ca transfer neimpozabil, pentru diferenţa dintre preţul de piaţă al activelor /pasivelor transferate şi valoarea lor fiscală.

(4) Emiterea de către societatea beneficiară/achizitoare de titluri de participare în legătură cu fuziunea, divizarea totală, divizarea parţială sau achiziţia de titluri de participare, prevăzute la alin. (1), unui participant al societăţii cedente/achiziţionate, în schimbul unor titluri deţinute la o societate cedentă/achiziţionată, nu reprezintă transfer impozabil în înţelesul prezentului titlu, respectiv titlului IV, după caz.

(5) În situaţia în care o societate beneficiară deţine o participaţie la capitalul societăţii cedente, veniturile acesteia, provenite din anularea participaţiei sale, nu se impozitează dacă participaţia societăţii beneficiare la capitalul societăţii cedente este mai mare de 10%.

(6) În cazul operaţiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (1) se aplică următoarele reguli:

a) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, transferate societăţii beneficiare, este egală cu valoarea fiscală pe care activul/pasivul a avut-o la societatea cedentă;

b) în cazul divizării totale şi divizării parţiale, valoarea fiscală a titlurilor de participare deţinute de un participant al societăţii cedente înainte de divizare se alocă titlurilor de participare emise de societatea beneficiară, proporţional cu raportul dintre valoarea de înregistrare sau preţul de piaţă a titlurilor de participare emise de societatea beneficiară şi valoarea de înregistrare sau preţul de piaţă a titlurilor de participare deţinute la societatea cedentă înainte de divizare;

c) în cazul fuziunii şi achiziţiei de titluri de participare, valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de un participant al unei societăţi cedente/achiziţionate, de la o societate beneficiară/achizitoare, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare deţinute de către această persoană, înainte de efectuarea operaţiunii;

d) în cazul transferului de active, valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de societatea cedentă este egală cu valoarea fiscală pe care activele şi pasivele transferate au avut-o la această societate înainte de efectuarea operaţiunii;

e) societatea beneficiară calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu regulile prevăzute la art. 28, precum şi orice câştig sau pierdere, aferente activelor şi pasivelor transferate, în concordanţă cu dispoziţiile care ar fi fost aplicate societăţii cedente dacă fuziunea, divizarea totală, divizarea parţială sau transferul de active nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve, anterior deduse din baza impozabilă a societăţii cedente, care nu provin de la sediile permanente din străinătate ale acesteia, dacă sunt preluate, în aceleaşi condiţii de deducere, de către societatea beneficiară, nu se consideră reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit art. 26 alin. (5), la momentul transferului;

g) în situaţia în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, în anul curent sau din anii precedenţi, nerecuperată până la data la care operaţiunile respective produc efecte, aceasta se recuperează potrivit prevederilor art. 31.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea sub orice formă, transferul de active sau achiziţia de titluri de participare are drept consecinţă frauda şi evaziunea fiscală constatată în condiţiile legii.

Articolul 33

Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor totale, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni între societăţi din România şi societăţi din alte state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică:

a) operaţiunilor de fuziune, divizare totală, divizare parţială, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni în care sunt implicate societăţi din două sau mai multe state membre, din care una este din România;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33.

(3) În cazul operaţiunilor menţionate la art. 33 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prevederile alin. (2) se aplică, în mod corespunzător, şi pentru recuperarea pierderii fiscale înregistrate de societatea cedentă, de către sediul permanent al societăţii beneficiare.

b) transferului sediului social al unei societăţi europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societăţii europene (SE), publicat în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 294 din 10 noiembrie 2001, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societăţii cooperative europene (SCE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 207 din 18 august 2003.

(2) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. fuziune - operaţiunea prin care:

a) una sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanţii lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăţi şi, dacă este cazul, al plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor unei alte societăţi care se înfiinţează, în schimbul emiterii către participanţii lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăţi şi, dacă este cazul, a plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către societatea care deţine toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. divizare totală - operaţiunea prin care o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către două sau mai multe societăţi existente ori nou-înfiinţate, în schimbul emiterii către participanţii săi, pe bază de proporţionalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. divizare parţială - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăţi existente ori nouînfiinţate, lăsând cel puţin o ramură de activitate în societatea cedentă, în schimbul emiterii către participanţii săi, pe bază de proporţionalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. active şi pasive transferate - activele şi pasivele societăţii cedente care, în urma fuziunii, divizării totale sau divizării parţiale, sunt integrate unui sediu permanent al societăţii beneficiare, situat în statul membru al societăţii cedente, şi care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;

5. transfer de active - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activităţii sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societăţii beneficiare;

6. schimb de acţiuni - operaţiunea prin care o societate dobândeşte o participaţie în capitalul altei societăţi în aşa fel încât dobândeşte majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deţinând această majoritate, achiziţionează încă o participaţie, în schimbul emiterii către participanţii acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societăţii iniţiale şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

7. societate cedentă - societatea care îşi transferă activele şi pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activităţii sale;

8. societate beneficiară - societatea care primeşte activele şi pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societăţii cedente;

9. societate achiziţionată - societatea în care altă societate deţine o participaţie, în urma unui schimb de titluri de participare;

10. societate achizitoare - societatea care achiziţionează o participaţie, din acţiunile unei societăţi, în urma unui schimb de titluri de participare;

11. ramură de activitate - totalitatea activului şi pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcţioneze prin propriile mijloace;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

35. În scopul aplicării prevederilor art. 33 alin. (2) pct. 11 din Codul fiscal, se au în vedere criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate prevăzute la pct. 34. Nu se consideră active şi pasive aparţinând unei ramuri de activitate independente elementele de activ şi/sau de pasiv aparţinând altor ramuri de activitate, activele şi/sau pasivele izolate, precum şi cele care se referă la gestiunea patrimonială a persoanei juridice care efectuează transferul.

12. societate dintr-un stat membru - orice societate care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) are una dintre formele de organizare prezentate în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru, este considerată ca având-şi sediul fiscal în statul membru şi, în temeiul convenţiei încheiate cu un stat terţ privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul titlu, sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

13. transferul sediului social - operaţiunea prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, îşi transferă sediul social din România într-un alt stat membru.

(3) Operaţiunile de fuziune, divizare sub orice formă nu sunt transferuri impozabile pentru diferenţa dintre preţul de piaţă al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală.

(4) Dispoziţiile alin. (3) se aplică numai dacă societatea beneficiară calculează amortizarea şi orice câştig sau pierdere, aferente activelor şi pasivelor transferate, în concordanţă cu dispoziţiile care ar fi fost aplicate societăţii cedente dacă fuziunea, divizarea sub orice formă nu ar fi avut loc.

(5) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse la calculul rezultatului fiscal de către societatea cedentă şi nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleaşi condiţii de deducere, de către sediul permanent al societăţii beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-şi astfel drepturile şi obligaţiile societăţii cedente.

(6) Referitor la operaţiunile menţionate la alin. (1) lit. a), în situaţia în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societăţii beneficiare situat în România.

(7) Atunci când o societate beneficiară deţine o participaţie la capitalul societăţii cedente, veniturile societăţii beneficiare provenite din anularea participaţiei sale nu se impozitează în cazul în care participaţia societăţii beneficiare la capitalul societăţii cedente este mai mare de 10%.

(8) În cazul schimbului de acţiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării totale sau al unui schimb de acţiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societăţii beneficiare ori achizitoare unui participant al societăţii cedente sau achiziţionate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăţi, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului IV, după caz;

b) atribuirea, în cazul divizării parţiale, a titlurilor de participare ale societăţii cedente, reprezentând capitalul societăţii beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului IV, după caz;

c) dispoziţiile lit. a) se aplică numai dacă acţionarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare totală sau schimb de acţiuni;

d) dispoziţiile lit. b) se aplică numai dacă acţionarul nu atribuie titlurilor de participare primite şi celor deţinute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deţinute la societatea cedentă înainte de divizarea parţială;

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului IV, după caz;

f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societăţii.

(9) Dispoziţiile alin. (3)-(8) se aplică şi transferului de active.

(10) În cazul în care activele şi pasivele societăţii cedente din România transferate într-o operaţiune de fuziune, divizare totală, divizare parţială sau transfer de active includ şi activele şi pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(11) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăţi europene sau al unei societăţi cooperative europene:

a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferenţă între preţul de piaţă al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală, pentru acele active şi pasive ale societăţii europene ori societăţii cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societăţii europene sau al societăţii cooperative europene în România şi care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;

b) transferul este neimpozabil numai dacă societăţile europene sau societăţile cooperative europene calculează amortizarea şi orice câştiguri sau pierderi aferente activelor şi pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca şi cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;

c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse la calculul rezultatului fiscal de către societăţile europene ori societăţile cooperative europene şi care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleaşi condiţii de deducere, de către sediul permanent din România al societăţii europene sau al societăţii cooperative europene;

d) referitor la operaţiunile menţionate la alin. (1) lit. b), în situaţia în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societăţii europene ori al societăţii cooperative europene situat în România;

e) transferul sediului social al societăţilor europene sau al societăţilor cooperative europene nu trebuie să determine impozitarea venitului, profitului sau plusvalorii acţionarilor.

(12) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea sub orice formă, transferul de active sau schimbul de acţiuni:

a) are drept consecinţă frauda şi evaziunea fiscală constatată în condiţiile legii;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operaţiune, nu mai îndeplineşte condiţiile necesare reprezentării angajaţilor în organele de conducere ale societăţii, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operaţiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societăţile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispoziţiile comunitare care conţin norme echivalente privind reprezentarea angajaţilor în organele de conducere ale societăţii.

(13) Dispoziţiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parţiale, cesionării de active şi schimburilor de acţiuni între societăţile din state membre diferite şi transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 310 din 25 noiembrie 2009, cu amendamentele ulterioare.

Articolul 34

Asocieri cu sau fără personalitate juridică

(1) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, conform prevederilor contractului de asociere.

(2) Veniturile şi cheltuielile determinate de operaţiunile asocierii, transmise pe bază de decont fiecărui asociat, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se iau în calcul pentru determinarea profitului impozabil al fiecărui asociat. Documentele justificative aferente operaţiunilor asocierii sunt cele care au stat la baza înregistrării în evidenţa contabilă de către persoana desemnată de asociaţi, conform prevederilor contractului de asociere.

(3) Persoana juridică română, parteneră într-o asociere cu personalitate juridică, înregistrată într-un stat străin, la stabilirea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor prezentului titlu, va lua în calcul şi veniturile/cheltuielile atribuite, respectiv repartizările de profit primite, după caz, conform prevederilor contractuale.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

36. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (3) din Codul fiscal, pentru situaţia în care profitul obţinut de persoana juridică română, participantă într-o asociere cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectuează similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfăşoară activităţi prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementată conform normelor metodologice date în aplicarea art. 39 din Codul fiscal.

Articolul 35

Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene, şi persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România

Prevederile referitoare la persoana juridică română cuprinse în art. 24, art. 27 alin. (9), art. 32, 34, 38, precum şi art. 39 se aplică în aceleaşi condiţii şi situaţii persoanelor juridice cu sediul în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene, şi persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România.

Capitolul III
Aspecte fiscale internaţionale

Articolul 36

Rezultatul fiscal al unui sediu permanent

(1) Persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligaţia de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Rezultatul fiscal se determină în conformitate cu regulile stabilite în cap. II al prezentului titlu, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se iau în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii acestor venituri se iau în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal.

(3) Rezultatul fiscal al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea valorii de piaţă a unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Pentru cheltuielile alocate sediului permanent de către sediul său principal, documentele justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

37. (1) În aplicarea prevederilor art. 36 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele juridice străine care desfăşoară activităţile menţionate la art. 8 din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul

activităţii, în măsura în care se determină depăşirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situaţia în care nu se determină înainte de sfârşitul anului fiscal dacă activităţile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situaţia în care durata specificată este depăşită.

(2) Pentru încadrarea unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea şi a altor activităţi similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activităţii din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau alte informaţii ce probează începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

(3) În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul acestuia, precum şi de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiţii:

a) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităţilor fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

(i) natura şi valoarea totală a serviciului prestat;

(ii) părţile implicate;

(iii) criteriile proprii de împărţire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul; acestea trebuie să fie adecvate naturii serviciului şi activităţii desfăşurate de sediul permanent;

(iv) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaştere a cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situaţiile de lucrări, procesele-verbale de recepţie, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piaţă sau cu orice alte asemenea documente;

b) serviciul prestat trebuie să fie justificat şi prin natura activităţii desfăşurate la sediul permanent.

(4) La stabilirea preţului de piaţă al transferurilor efectuate între persoana juridică străină şi sediul său permanent, precum şi între acesta şi orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile preţurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

(4) În situaţia în care, înainte de sfârşitul unui an fiscal, nu se determină dacă activităţile unui nerezident în România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile şi cheltuielile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situaţia în care durata legală de 6 luni sau termenul prevăzut în convenţia de evitare a dublei impuneri, după caz, sunt depăşite. Din impozitul pe profit datorat de sediul permanent, de la începutul activităţii, se scad, dacă au fost plătite în perioada anterioară înregistrării sediului permanent, potrivit titlului VI, sumele reprezentând impozite cu reţinere la sursă.

(5) În situaţia în care persoana juridică străină îşi desfăşoară activitatea în România printr-un singur sediu permanent, acesta este şi sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care revin potrivit prezentului titlu.

Articolul 37

Rezultatul fiscal al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România

(1) Persoana juridică străină care desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România are obligaţia să stabilească unul dintre aceste sedii ca sediu permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care îi revin potrivit prezentului titlu. La nivelul sediului permanent desemnat se cumulează veniturile, respectiv cheltuielile sediilor permanente aparţinând aceleiaşi persoane juridice străine.

(2) Rezultatul fiscal al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente se determină la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligaţiile care îi revin potrivit prezentului titlu, în conformitate cu regulile stabilite în cap. II, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligaţiile fiscale;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii veniturilor fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligaţiile fiscale.

(3) Rezultatul fiscal la nivelul sediului permanent desemnat se determină pe baza veniturilor şi cheltuielilor înregistrate de fiecare sediu permanent aparţinând aceleiaşi persoane juridice străine, cu respectarea prevederilor alin. (2), şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea valorii de piaţă a unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Pentru cheltuielile alocate de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer.

(4) Sediul permanent desemnat în România calculează, declară şi plăteşte obligaţiile ce revin potrivit titlului II, pe baza veniturilor şi cheltuielilor înregistrate de toate sediile permanente care aparţin aceleiaşi persoane juridice străine.

(5) În situaţia în care sediul fix care îndeplineşte obligaţiile fiscale potrivit titlului VII constituie şi sediu permanent în sensul art. 8, sediul fix este şi sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care revin potrivit prezentului titlu.

Articolul 38

Veniturile unei persoane juridice străine obţinute din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăţi, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România şi veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română

(1) Persoanele juridice străine au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru rezultatul fiscal aferent următoarelor activităţi/operaţiuni:

a) transferul proprietăţilor imobiliare situate în România, inclusiv din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii sau a oricăror drepturi legate de această proprietate imobiliară;

b) vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 23 lit. i), în următoarele cazuri:

1. nu se face dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri;

2. între România şi statul de rezidenţă al persoanei juridice străine care înstrăinează titlurile de participare nu este încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri;

3. dreptul de impozitare revine României, în condiţiile aplicării prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri;

c) exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

(2) Persoana juridică străină care obţine veniturile menţionate la alin. (1) are obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit, potrivit art. 41 şi 42.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

38. (1) În aplicarea art. 38 din Codul fiscal, persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) În cazul vânzării de proprietăţi imobiliare situate în România, rezultatul fiscal reprezintă diferenţa dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare şi costul de cumpărare, construire sau îmbunătăţire a proprietăţii, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente achiziţionării/vânzării.

(3) Rezultatul fiscal rezultat din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România se calculează ca diferenţă între veniturile obţinute şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reţinere la sursă.

(4) Rezultatul fiscal rezultat din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare se determină ca diferenţă între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare şi valoarea fiscală de achiziţie a acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziţionării/vânzării unor astfel de titluri de participare.

Articolul 39

Evitarea dublei impuneri

(1) Impozitul plătit unui stat străin se scade din impozitul pe profit, dacă se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin.

(2) Dacă o persoană juridică română obţine venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse unui impozit cu reţinere la sursă care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de

evitare a dublei impuneri metoda creditului, impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect, prin reţinerea şi virarea de o altă persoană, se scade din impozitul pe profit determinat potrivit prevederilor prezentului titlu.

(3) Dacă o persoană juridică străină rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spaţiul Economic European îşi desfăşoară activitatea în România printr-un sediu permanent şi acel sediu permanent obţine venituri dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spaţiul Economic European, iar acele venituri sunt impozitate atât în România, cât şi în statul unde au fost obţinute veniturile, atunci impozitul plătit în statul de unde au fost obţinute veniturile, fie direct, fie indirect, prin reţinerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), impozitul plătit de un sediu permanent din România pentru veniturile obţinute dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat din Spaţiul Economic European este dedus în România, dacă:

a) venitul a fost obţinut de sediul permanent din România al unei persoane juridice străine rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spaţiul Economic European;

b) venitul a fost obţinut dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spaţiul Economic European; şi

c) se prezintă documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit în acel stat membru al Uniunii Europene sau în acel stat din Spaţiul Economic European.

(5) Prevederile alin. (3) şi (4) nu se aplică sediilor permanente din România ale persoanelor juridice străine rezidente într-un stat din Spaţiul Economic European, altul decât un stat membru al Uniunii Europene, cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii.

(6) Creditul acordat pentru impozitele plătite unui stat străin într-un an fiscal nu poate depăşi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 la profitul impozabil obţinut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu, sau la venitul obţinut din statul străin. Creditul se acordă din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin, dacă se prezintă documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă plata impozitului în străinătate.

(7) Când o persoană juridică română realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Evitarea dublei impuneri

39. (1) În aplicarea prevederilor art. 39 din Codul fiscal, impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin.

(2) Din punct de vedere fiscal, la sfârşitul anului fiscal, operaţiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în monedă străină, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât şi impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea cursului valutar mediu anual, comunicat de Banca Naţională a României.

(3) O persoană juridică română care desfăşoară activităţi printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează rezultatul fiscal la nivelul întregii societăţi, potrivit dispoziţiilor titlului II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil şi impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

(4) Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispoziţiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autorităţile fiscale a declaraţiei privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declaraţii rectificative.

(5) Limitarea prevăzută la art. 39 alin. (6) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeaşi ţară străină vor fi considerate ca având aceeaşi sursă.

(6) Exemplu: un contribuabil desfăşoară activităţi atât în România, cât şi în ţara străină X unde realizează venituri printr-un sediu permanent, precum şi din alte surse, în mod independent de sediul permanent. Contribuabilul aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri, iar

respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului. Sumele au fost transformate în lei prin utilizarea cursului valutar mediu anual, comunicat de Banca Naţională a României.

Pentru activitatea desfăşurată în ţara străină X situaţia este următoarea:

Pentru sediul permanent:

– profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din ţara străină X, este de 100.000 lei;

– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform regulilor din ţara străină X, este de 30.000 lei, cota de impozit fiind de 30%;

– profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din legea română, este de 80.000 lei, deoarece legislaţia română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în ţara străină X;

– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform prevederilor din legea română, este de 12.800 lei, cota de impozit fiind de 16%;

Alte venituri realizate din ţara X:

– venituri din dobânzi: 10.000 lei;

– impozit de 10% cu reţinere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 1.000 lei.

Pentru activitatea desfăşurată atât în România, cât şi în ţara străină X situaţia este următoarea:

– profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din legea română, este de 1.000.000 lei, respectiv 80.000 lei profit impozabil al sediului permanent şi 920.000 lei profit impozabil pentru activitatea din România;

– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform regulilor din legea română, este de 160.000 lei, cota de impozit fiind de 16%.

Potrivit situaţiei prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 13.800 lei, respectiv 12.800 lei impozit pe profit plus 1.000 lei impozit cu reţinere la sursă.

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 31.000 lei este mai mare decât limita maximă de 13.800 lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activităţi suma de 13.800 lei.

(7) Când o persoană juridică rezidentă în România obţine venituri/profituri care în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitării în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenţie, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

(8) Când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România. Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate. În scopul aplicării "metodei scutirii", pentru determinarea rezultatului fiscal la nivelul persoanei juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate prin intermediul sediului permanent reprezintă venituri neimpozabile, potrivit art. 23 lit. n) din Codul fiscal, respectiv cheltuieli nedeductibile potrivit art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

Articolul 40

Pierderi fiscale externe

Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obţinute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează şi se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a

Pierderi fiscale externe

40. Potrivit art. 40 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfăşurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri se recuperează numai din profitul impozabil realizat de acel sediu permanent. În

sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înţelege ţara în care este situat sediul permanent. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 31 din Codul fiscal, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Capitolul III^1

Norme împotriva practicilor de evitare a obligaţiilor fiscale care au incidenţă directă asupra funcţionării pieţei interne

La data de 01-01-2018 Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 40^1

Definiţii specifice

În sensul prezentului capitol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. costurile îndatorării - cheltuiala reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile, inclusiv alte cheltuieli suportate în legătură cu obţinerea de finanţare potrivit reglementărilor legale în vigoare, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea: plăţi în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligaţiunile convertibile şi obligaţiunile cu cupon zero, sume în cadrul unor mecanisme de finanţare alternative cum ar fi «finanţele islamice», costul de finanţare al plăţilor de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent sau amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanţării în temeiul normelor privind preţurile de transfer acolo unde este cazul, dobânzi noţionale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului aferente împrumuturilor unei entităţi, anumite câştiguri şi pierderi generate de diferenţele de curs valutar la împrumuturi şi instrumente legate de obţinerea de finanţare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanţare, comisioane de intermediere şi costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(1) În aplicarea prevederilor art. 40^1 pct. 1 din Codul fiscal, pierderile generate de diferenţele de curs valutar la împrumuturi şi instrumente legate de obţinerea de finanţare se determină ca diferenţă între cheltuielile din diferenţe de curs valutar/cheltuielile financiare în cazul celor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, şi veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente.

2. costurile excedentare ale îndatorării - suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depăşesc veniturile din dobânzi şi alte venituri echivalente din punct de vedere economic pe care le primeşte contribuabilul;

3. perioadă fiscală - perioada impozabilă stabilită potrivit prevederilor art. 16;

4. întreprindere asociată - oricare dintre următoarele situaţii:

a) o entitate în care contribuabilul deţine direct sau indirect o participaţie, şi anume drepturi de vot sau deţineri de capital în proporţie de 25% sau mai mult, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul entităţii respective;

b) o persoană fizică sau o entitate care deţine direct sau indirect o participaţie, şi anume drepturi de vot sau deţineri de capital în proporţie de 25% sau mai mult într-un contribuabil, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul contribuabilului;

c) în cazul în care o persoană fizică sau o entitate deţine direct sau indirect o participaţie de 25% sau mai mult într-un contribuabil şi în una sau mai multe entităţi, toate entităţile în cauză, inclusiv contribuabilul, sunt considerate întreprinderi asociate;

4^1. în sensul art. 40^6 şi 40^7:

a) în cazul în care tratamentul neuniform decurge din situaţiile prevăzute de pct. 11 al prezentului articol lit. a) subpct. (ii)-(v) sau dintr-o dublă deducere şi, respectiv, în cazul în care este necesară o ajustare în temeiul art. 40^6 alin. (3) sau al art. 40^7, definiţia întreprinderii asociate se modifică astfel încât procentul impus de 25% să fie înlocuit cu un procent impus de 50%;

b) o persoană care acţionează împreună cu o altă persoană în ceea ce priveşte drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entităţi este considerată deţinătoare a unei participaţii în ceea ce priveşte toate drepturile de vot în cadrul entităţii respective sau proprietatea asupra capitalului entităţii respective care sunt deţinute de cealaltă persoană;

c) o întreprindere asociată înseamnă, de asemenea, o entitate care face parte din acelaşi grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară ca şi contribuabilul, o întreprindere în care contribuabilul are o influenţă semnificativă asupra conducerii sau o întreprindere care are o influenţă semnificativă asupra conducerii contribuabilului;

La data de 03-02-2020 Articolul 40^1 din Capitolul III^1 , Titlul II a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

5. întreprindere financiară - oricare dintre următoarele entităţi:

a) o instituţie de credit sau o întreprindere de investiţii, potrivit art. 7 alin. (1^1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare, şi art. 2 alin. (1) pct. 10 din Legea nr. 24/2017 privind emitenţii de instrumente financiare şi operaţiuni de piaţă, sau un administrator de fonduri de investiţii alternative, astfel cum este definit la art. 3 pct. 2 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiţii alternative, cu modificările şi completările ulterioare, sau o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) şi art. 5 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare şi societăţile de administrare a investiţiilor, precum şi pentru modificarea şi completarea Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările ulterioare;

b) o întreprindere de asigurare, definită ca fiind un asigurător potrivit art. 1 alin. (2) pct. 3 din Legea nr. 237 /2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare, cu modificările ulterioare;

c) o întreprindere de reasigurare, definită ca fiind un reasigurător potrivit art. 1 alin. (2) pct. 45 din Legea nr. 237 /2015, cu modificările ulterioare;

d) un administrator de pensii, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 8 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

f) un fond de investiţii alternative (FIA) administrat de un AFIA, astfel cum este definit la art. 3 pct. 20-22 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiţii alternative, cu modificările ulterioare;

g) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2012 , cu modificările ulterioare;

h) o contraparte centrală, astfel cum este definită la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului;

i) un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului;

6. stat membru - are înţelesul dat la art. 24 alin. (5) lit. a);

7. stat terţ - are înţelesul dat la art. 24 alin. (5) lit. c);

8. transferul de active - operaţiunea prin care România pierde dreptul de a impozita activele transferate, în timp ce activele rămân în proprietatea legală sau economică a aceluiaşi contribuabil;

9. transferul rezidenţei fiscale - operaţiunea prin care contribuabilul nu mai are rezidenţa fiscală în România şi dobândeşte rezidenţă fiscală în alt stat membru sau într-un stat terţ;

10. transferul unei activităţi economice desfăşurate printr-un sediu permanent - operaţiunea prin care contribuabilul nu mai are prezenţă fiscală în România şi dobândeşte o astfel de prezenţă în alt stat membru sau într-un stat terţ, fără să dobândească rezidenţă fiscală în acel stat membru sau stat terţ.

11. tratament neuniform al elementelor hibride - o situaţie care implică un contribuabil sau o entitate, în ceea ce priveşte art. 40^6 alin. (3), şi conduce la un tratament neuniform de deducere fără includere sau de dublă deducere; în înţelesul acestei definiţii se au în vedere următoarele:

a) deducerea fără includere apare atunci când:

(i) plata este efectuată în temeiul unui instrument financiar şi aceasta nu urmează să fie inclusă într-o perioadă de timp rezonabilă, iar tratamentul neuniform poate fi pus pe seama diferenţelor în ceea ce priveşte calificarea instrumentului sau a plăţii respective. În sensul prezentului subpunct, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar este tratată ca fiind inclusă în venit într-un interval de timp rezonabil, în cazul în care acea plată este inclusă de către jurisdicţia plătitorului într-o perioadă fiscală care debutează în termen de 12 luni de la sfârşitul perioadei fiscale a plătitorului sau este rezonabil să se prevadă că plata va fi inclusă de către jurisdicţia beneficiarului plăţii într-o perioadă fiscală viitoare, iar condiţiile plăţii sunt cele preconizate a fi convenite între întreprinderi independente;

(ii) plata este efectuată către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferenţe privind alocarea plăţilor efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislaţiei jurisdicţiei în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată şi al legislaţiei jurisdicţiei oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;

(iii) plata este efectuată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferenţe privind alocarea plăţilor între sediul central şi sediul permanent sau între două

sau mai multe sedii permanente ale aceleiaşi entităţi în temeiul legislaţiei jurisdicţiei în care îşi desfăşoară activitatea entitatea respectivă;
(iv) plata este efectuată către un sediu permanent ignorat;
(v) plata este efectuată de către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislaţiei din jurisdicţia beneficiarului plăţii;
(vi) plata este o plată preconizată între sediul central şi sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislaţiei din jurisdicţia beneficiarului plăţii;
b) o plată reprezentând randamentul aferent unui instrument financiar transferat nu conduce la un tratament neuniform al elementelor hibride în conformitate cu lit. a) subpct. (i), în cazul în care plata este efectuată de un comerciant financiar în cadrul unui transfer hibrid pe piaţa reglementată, cu condiţia ca jurisdicţia plătitorului să impună comerciantului financiar includerea tuturor sumelor încasate în legătură cu instrumentul financiar transferat;
c) un tratament neuniform apare numai în temeiul lit. a) subpct. (v) şi (vi), precum şi dintr-o dublă deducere, în măsura în care jurisdicţia plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere;
d) un tratament neuniform nu este considerat tratament neuniform al unor elemente hibride, cu excepţia cazului în care apare între întreprinderi asociate, între un contribuabil şi o întreprindere asociată, între sediul central şi sediul permanent, între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiaşi entităţi sau în cadrul unui acord structurat;
e) în sensul pct. 11 al art. 40^1, art. 40^6, art. 40^7, precum şi al art. 40^8, se utilizează termenii şi expresiile următoare:
(i) tratament neuniform - o dublă deducere sau o deducere fără includere;
(ii) dublă deducere - o deducere a aceleiaşi plăţi sau a aceloraşi cheltuieli sau pierderi în jurisdicţia în care îşi are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile, în jurisdicţia plătitorului, precum şi într-o altă jurisdicţie, respectiv jurisdicţia investitorului. În cazul unei plăţi efectuate de către o entitate hibridă sau un sediu permanent, jurisdicţia plătitorului este jurisdicţia în care îşi are sediul sau se situează entitatea hibridă sau sediul permanent;
(iii) deducere fără includere - deducerea unei plăţi sau a unei plăţi preconizate între sediul principal şi sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente în orice jurisdicţie în care plata sau plata preconizată este tratată ca efectuată, în jurisdicţia plătitorului fără o includere corespunzătoare în scopuri fiscale a aceleiaşi plăţi sau plăţi preconizate, în jurisdicţia beneficiarului plăţii. Jurisdicţia beneficiarului plăţii este orice jurisdicţie în care plata sau plata preconizată este primită sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislaţia oricărei alte jurisdicţii;
(iv) deducere - suma care este tratată ca deductibilă din rezultatul fiscal/venitul impozabil în temeiul legislaţiei din jurisdicţia plătitorului sau a investitorului. Deducerea/Deductibilitatea pentru o plată înseamnă că, după o determinare corespunzătoare a caracterului şi a modului de tratare a plăţii în conformitate cu legislaţia din jurisdicţia plătitorului, plata este luată în considerare ca o deducere sau o scutire fiscală echivalentă de impozit în temeiul legislaţiei acestei jurisdicţii atunci când se calculează venitul net al contribuabilului;
(v) includere - suma luată în considerare la calcularea rezultatului fiscal/venitului impozabil în temeiul legislaţiei din jurisdicţia beneficiarului plăţii. O plată în temeiul unui instrument financiar nu ar trebui tratată ca inclusă în măsura în care plata se califică pentru orice avantaj fiscal exclusiv datorită modului în care plata se califică în temeiul legislaţiei din jurisdicţia beneficiarului plăţii;
(vi) venituri cu dublă includere - orice element de venit care este inclus atât în temeiul prezentului titlu, cât şi în temeiul legislaţiei celeilalte jurisdicţii implicate în apariţia tratamentului neuniform;
(vii) instrument financiar - orice instrument, în măsura în care generează rentabilitate financiară sau o rentabilitate a capitalurilor proprii, care este impozitată pe baza normelor de impozitare a datoriei, participaţiei sau instrumentelor financiare derivate în conformitate cu legislaţia din jurisdicţia beneficiarului plăţii sau din cea a plătitorului şi include un transfer hibrid;
(viii) transfer hibrid - orice acord referitor la transferul unui instrument financiar, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obţinut simultan de mai mult de una dintre părţile la acordul respectiv;
(ix) avantaj fiscal - o scutire fiscală, o reducere a cotei de impozitare sau orice tip de credit/rambursare fiscală, altul decât un credit fiscal pentru impozitul reţinut la sursă;
(x) entitate hibridă - orice entitate sau acord care este considerată/considerat ca fiind o entitate impozabilă în temeiul legislaţiei existente dintr-o jurisdicţie şi ale cărei/cărui venituri sau cheltuieli sunt tratate ca venituri sau cheltuieli ale uneia sau mai multor altor persoane în temeiul legislaţiei dintr-o altă jurisdicţie;
(xi) persoană - o persoană fizică sau o entitate;

(xii) sediu permanent ignorat - orice entitate care este tratată ca dând naştere unui sediu permanent în temeiul legislaţiei din jurisdicţia în care se află sediul social şi care nu este tratată ca dând naştere unui sediu permanent în temeiul legislaţiei din cealaltă jurisdicţie;

(xiii) comerciant financiar - o persoană sau o entitate care desfăşoară activitatea de cumpărare şi vânzare de instrumente financiare, în mod regulat şi în nume propriu, cu scop lucrativ;

(xiv) transfer hibrid pe piaţa reglementată - orice transfer hibrid încheiat de un comerciant financiar în cursul activităţii uzuale desfăşurate, şi nu ca parte a unui acord structurat;

La data de 03-02-2020 Articolul 40^1 din Capitolul III^1 , Titlul II a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

12. grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară - un grup compus din toate entităţile care sunt incluse în totalitate în situaţiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaţionale de raportare financiară sau cu sistemul naţional de raportare financiară al unui stat membru;La data de 03-02-2020 Articolul 40^1 din Capitolul III^1 , Titlul II a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

13. acord structurat - orice acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care preţul tratamentului neuniform este fixat în clauzele acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepţia cazului în care nu s-ar fi putut aştepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o întreprindere asociată să aibă cunoştinţă de tratamentul neuniform şi acesta/aceasta nu a beneficiat de o parte din valoarea avantajului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride.La data de 03-02-2020 Articolul 40^1 din Capitolul III^1 , Titlul II a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

La data de 01-01-2018 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 40^2

Reguli privind limitarea deductibilităţii dobânzii şi a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic

(1) În sensul prezentului articol, diferenţa dintre costurile excedentare ale îndatorării, astfel cum sunt definite potrivit art. 40^1 pct. 2, şi plafonul deductibil prevăzut la alin. (4) este dedusă limitat în perioada fiscală în care este suportată, până la nivelul a 30% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la alin. (2).

La data de 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 40^2 , Capitolul III^1 , Titlul II a fost modificat de Punctul 1^4, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1^4 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

(2) Baza de calcul utilizată pentru stabilirea costurilor excedentare ale îndatorării, deductibile la calculul rezultatului fiscal, o reprezintă diferenţa dintre veniturile şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, în perioada fiscală de referinţă, din care se scad veniturile neimpozabile şi la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, costurile excedentare ale îndatorării, precum şi sumele deductibile reprezentând amortizarea fiscală, determinate potrivit art. 28.

(3) În condiţiile în care baza de calcul are o valoare negativă sau egală cu zero, diferenţa dintre costurile excedentare ale îndatorării şi plafonul deductibil prevăzut la alin. (4) este nedeductibilă în perioada fiscală de referinţă şi se reportează potrivit alin. (7).

La data de 20-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 40^2 , Capitolul III^1 , Titlul II a fost modificat de Punctul 1^4, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1^4 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

(4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal, după caz.

La data de 20-01-2019 Alineatul (4) din Articolul 40^2 , Capitolul III^1 , Titlul II a fost modificat de Punctul 1^4, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1^4 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(2) În aplicarea prevederilor art. 40^2 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care calculează, declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial, cursul de schimb utilizat pentru determinarea plafonului deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro se actualizează în funcţie de cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României pentru ultima zi a fiecărui trimestru şi pentru ultima zi a anului fiscal.

(5) Prin excepţie de la alin. (1) şi (4), în cazul în care contribuabilul este o entitate independentă, în sensul că nu face parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară, şi nu are nicio întreprindere asociată şi niciun sediu permanent, acesta deduce integral costurile excedentare ale îndatorării, în perioada fiscală în care acestea sunt suportate.

(6) Se exclud din domeniul de aplicare al alin. (1) şi (4) costurile excedentare ale îndatorării rezultate din împrumuturi utilizate pentru finanţarea unui proiect de infrastructură publică pe termen lung care are scopul de a furniza, de a îmbunătăţi, de a opera şi/sau de a menţine un activ de mari dimensiuni, considerat a fi de interes public general, dacă operatorii de proiect sunt înregistraţi în Uniunea Europeană, iar costurile îndatorării, activele utilizate în scopul proiectului şi veniturile înregistrate de operatorii de proiect provin din/sunt în Uniunea Europeană. Excluderea ia în considerare atât veniturile din dobânzi şi alte venituri echivalente din punct de vedere economic dobânzilor, cât şi cheltuielile reprezentând dobânzi şi alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, aferente unor proiecte de infrastructură publică pe termen lung.

(7) Costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală de calcul în conformitate cu alin. (1) se reportează, fără limită de timp, în anii fiscali următori în aceleaşi condiţii de deducere, conform prezentului articol. Dreptul de reportare al contribuabililor care îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de fuziune sau divizare se transferă contribuabililor nou-înfiinţaţi, respectiv celor care preiau patrimoniul societăţii absorbite sau divizate, după caz, proporţional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Dreptul de reportare al contribuabililor care nu îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de desprindere a unei părţi din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se împarte între aceşti contribuabili şi cei care preiau parţial patrimoniul societăţii cedente, după caz, proporţional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menţinute de persoana juridică cedentă.

La data de 20-01-2019 Alineatul (7) din Articolul 40^2 , Capitolul III^1 , Titlul II a fost modificat de Punctul 1^4, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1^4 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

(8) Pentru contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) şi (4), prin excepţie de la art. 7 pct. 44 şi 45, valoarea fiscală a activelor nu include costuri de dobândă şi alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(4) În aplicarea prevederilor art. 40^2 alin. (8) din Codul fiscal, excepţia de la art. 7 pct. 44 şi 45 din Codul fiscal se aplică pentru activele produse şi/sau achiziţionate după data de 1 ianuarie 2018.

(9) Regulile prevăzute de prezentul articol sunt aplicabile şi dobânzilor şi pierderilor nete din diferenţe de curs valutar, reportate potrivit prevederilor art. 27, prevederi în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv. În cazul entităţilor independente prevăzute la alin. (5), dobânzile şi pierderile nete din diferenţe de curs valutar, reportate potrivit prevederilor art. 27 în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv, sunt integral deductibile.

La data de 01-01-2018 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5), (5^1), (5^2) şi (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât şi din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile şi a pierderii nete din diferenţe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv şi 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii şi a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40^2 din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

(5) Exemplu privind aplicarea art. 40^2 din Codul fiscal:

Societăţile A şi B sunt asociate în sensul că societatea A deţine direct 50% din capitalul societăţii B. Societatea A acordă un împrumut societăţii B, în sumă de 500.000.000 lei, pentru finanţarea activităţii acesteia. Societatea B calculează, declară şi plăteşte impozitul pe profit trimestrial. Cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României pentru ultima zi a anului fiscal este 4,6 lei/euro. Societatea B prezintă următoarea situaţie, la sfârşitul anului fiscal:

-lei-		
Veniturile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	=	200.000.000
- venituri din dobânzi		150.000
Cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	=	180.000.000
- cheltuieli cu dobânzile		25.000.000
Veniturile neimpozabile	=	200.000
Cheltuiala cu impozitul pe profit	=	3.200.000
Cost excedentar al îndatorării (25.000.000 – 150.000)	=	24.850.000
Amortizare fiscală	=	300.000

Pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile la societatea B se parcurg următoarele etape:

a) Potrivit art. 40^1 pct. 2 din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării reprezintă suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depăşesc veniturile din dobânzi şi alte venituri echivalente dobânzilor din punct de vedere economic pe care le primeşte contribuabilul.

Astfel, în cazul prezentat, costul excedentar al îndatorării este:

25.000.000 – 150.000 = 24.850.000 lei

b) Potrivit art. 40^2, alin. (1) din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării, care depăşesc plafonul deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, sunt deduse limitat în perioada fiscală în care sunt suportate, până la nivelul a 10% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la art. 40^2 alin. (2) din Codul fiscal.

Astfel, costul excedentar al îndatorării în sumă de 24.850.000 lei este deductibil până la plafonul reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, respectiv până la suma de 920.000 lei utilizând cursul de schimb de 4,6 lei/euro.

Prin urmare:

– suma de 920.000 lei este deductibilă integral şi

– partea din costul excedentar al îndatorării de 24.850.000 lei, ce depăşeşte plafonul de 920.000 lei, respectiv suma de 23.930.000 lei, este dedusă limitat până la nivelul a 10% din baza de calcul, stabilită potrivit legii.

Potrivit art. 40^2 alin. (2) din Codul fiscal baza de calcul este:

Baza de calcul = Venituri – Cheltuieli – Venituri neimpozabile + Cheltuielile cu impozitul pe profit + Costurile excedentare ale îndatorării + Amortizare fiscală

Baza de calcul = 200.000.000 - 180.000.000 – 200.000 + 3.200.000 + 24.850.000 + 300.000 = 48.150.000 lei

Se determină nivelul de deducere al costului excedentar în funcţie de baza de calcul, astfel:

48.150.000 x 10% = 4.815.000 lei

Întrucât partea din costul excedentar al îndatorării rămasă după scăderea plafonului deductibil în sumă de 23.930.000 lei este peste limita de 4.815.000 lei, în perioada de calcul, costul excedentar al îndatorării deductibil este 4.815.000 lei.
Diferenţa dintre 23.930.000 lei şi 4.815.000 lei, respectiv suma de 19.115.000 lei, se reportează pentru perioada următoare, fiind dedusă prin aplicarea aceleiaşi reguli de calcul.

Articolul 40^3

Regimul fiscal al transferurilor de active, de rezidenţă fiscală şi/sau de activitate economică desfăşurată printr-un sediu permanent pentru care România pierde dreptul de impozitare

(1) Pentru transferurile de active, de rezidenţă fiscală şi/sau de activitate economică desfăşurată printr-un sediu permanent, aşa cum sunt definite la pct. 8, 9 şi 10 ale art. 40^1, contribuabilul este supus impozitului pe profit, în conformitate cu următoarele reguli:

a) se determină diferenţa între valoarea de piaţă a activelor, potrivit alin. (10), transferate într-o perioadă impozabilă şi valoarea lor fiscală, potrivit art. 7 pct. 44 şi 45;

b) în cazul în care diferenţa calculată potrivit lit. a) reprezintă un câştig, asupra acestuia se aplică cota prevăzută la art. 17;

c) în cazul în care diferenţa calculată potrivit lit. a) reprezintă o pierdere, aceasta se recuperează din câştigurile rezultate din operaţiuni de aceeaşi natură, potrivit modalităţii de recuperare prevăzute de art. 31.

(2) Impozitul calculat potrivit alin. (1) se declară şi se plăteşte, pentru perioada fiscală de referinţă, potrivit prevederilor art. 41 şi 42.

(3) Prezentul articol se aplică în următoarele situaţii:

a) contribuabilul transferă active de la sediul central din România la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terţ, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

b) contribuabilul transferă active de la sediul permanent din România la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terţ, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

c) contribuabilul îşi transferă rezidenţa fiscală din România într-un alt stat membru sau într-un stat terţ, cu excepţia acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în România;

d) contribuabilul transferă activitatea economică desfăşurată în România printr-un sediu permanent către un alt stat membru sau către un stat terţ, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate.

(4) Contribuabilul care aplică regulile de la alin. (1)-(3) beneficiază de dreptul de eşalonare la plată pentru acest impozit, prin achitarea în tranşe pe parcursul a cinci ani, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală şi dacă se află în oricare dintre următoarele situaţii:

a) transferă active de la sediul central din România la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terţ care este parte la Acordul privind Spaţiul Economic European, denumit în continuare Acordul privind SEE, iar, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

b) transferă active de la sediul permanent din România la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terţ care este parte la Acordul privind SEE, iar, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

c) transferă rezidenţa fiscală din România într-un alt stat membru sau într-un stat terţ care este parte la Acordul privind SEE, cu excepţia acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în România;

d) transferă activitatea economică desfăşurată în România printr-un sediu permanent către un alt stat membru sau către un stat terţ care este parte la Acordul privind SEE, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică în ceea ce priveşte statele terţe care sunt parte la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor fiscale, echivalentă cu asistenţa reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului, ale cărei prevederi sunt transpuse în cadrul capitolului II «Asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor legate de taxe, impozite, drepturi şi alte măsuri» al titlului X «Aspecte internaţionale» din Codul de procedură fiscală.

(6) Eşalonarea la plată acordată potrivit alin. (4) îşi pierde valabilitatea, pe lângă cazurile prevăzute în Codul de procedură fiscală, şi în următoarele cazuri:

a) activele transferate sau activitatea economică desfăşurată printr-un sediu permanent sunt vândute sau sunt cedate în oricare alt mod;

b) activele transferate sunt ulterior retransferate într-un stat terţ;

c) rezidenţa fiscală a contribuabilului sau activitatea economică transferată iniţial din România la un sediu permanent dintr-un alt stat membru este ulterior retransferată într-un stat terţ.

(7) Prevederile de la lit. b) şi c) ale alin. (6) nu se aplică în ceea ce priveşte statele terţe care sunt părţi la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor fiscale, echivalentă cu asistenţa reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului, ale cărei prevederi au fost transpuse în cadrul capitolului II «Asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor legate de taxe, impozite, drepturi şi alte măsuri» al titlului X «Aspecte internaţionale» din Codul de procedură fiscală.

(8) Dispoziţiile alin. (4)-(6) se completează cu prevederile capitolului IV «Înlesniri la plată» din cadrul titlului VII «Colectarea creanţelor fiscale» din Codul de procedură fiscală.

(9) În cazul transferului activelor, al rezidenţei fiscale sau al activităţii economice desfăşurate printrun sediu permanent, din alt stat membru în România, prin excepţie de la art. 7pct. 44 şi 45, valoarea fiscală a acestor active, utilizată la determinarea rezultatului fiscal, este valoarea stabilită de către statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent care a efectuat transferul în România, întrebuinţată pentru calculul impozitului pe profit la momentul pierderii dreptului de impozitare de către celălalt stat membru, în afară de cazul în care această valoare nu reflectă valoarea de piaţă.

(10) În sensul alin. (1) şi (9), prin valoare de piaţă se înţelege suma în schimbul căreia un activ poate fi transferat sau obligaţiile reciproce pot fi stinse între cumpărători şi vânzători independenţi interesaţi, într-o tranzacţie directă. Valoarea de piaţă se stabileşte potrivit prevederilor art. 11.

(11) Sub condiţia stabilirii faptului că activele transferate revin în termen de maximum 12 luni în România, prezentul articol nu se aplică transferurilor de active legate de: finanţarea prin instrumente financiare sau constituite ca garanţie, îndeplinirea anumitor cerinţe prudenţiale de capital sau de gestionare a lichidităţilor.

La data de 01-01-2018 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 40^4

Regula generală antiabuz

(1) În scopul calculării obligaţiilor fiscale, nu se ia în considerare un demers sau o serie de demersuri care, având în vedere toate faptele şi circumstanţele relevante, nu sunt oneste, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obţine un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului urmărit prin prevederile fiscale aplicabile. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părţi.

(2) În sensul alin. (1), un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică, astfel cum prevede art. 11.

(3) În cazul în care un demers sau o serie de demersuri nu este/sunt luat/luate în considerare în conformitate cu alin. (1), obligaţia fiscală se calculează în conformitate cu prezentul titlu.

La data de 01-01-2018 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 40^5

Reguli privind societăţile străine controlate

(1) O entitate este considerată societate străină controlată şi i se aplică prevederile prezentului articol, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) contribuabilul, singur sau împreună cu întreprinderile sale asociate, deţine o participaţie directă sau indirectă de mai mult de 50% din drepturile de vot sau deţine direct sau indirect mai mult de 50% din capitalul entităţii sau are dreptul să primească mai mult de 50% din profiturile entităţii respective;

b) impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitatea sau sediul permanent este mai mic decât diferenţa dintre impozitul pe profit care ar fi fost perceput de la entitate sau sediul permanent, calculat în conformitate cu prevederile prezentului titlu şi impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitate sau de către sediul permanent. În sensul prezentei litere, nu este luat în considerare sediul permanent al unei entităţi tratate ca societate străină controlată, în măsura în care sediul nu este supus impozitării sau este scutit de impozit în jurisdicţia societăţii străine controlate respective.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică şi sediilor permanente din state membre/state terţe ale unui contribuabil plătitor de impozit pe profit, ale căror profituri nu sunt supuse impozitării sau sunt scutite de impozit în România.

(3) În cazul în care o entitate sau un sediu permanent este considerată/considerat societate străină controlată, potrivit prevederilor alin. (1), contribuabilul plătitor de impozit pe profit care o controlează include în baza impozabilă veniturile nedistribuite ale entităţii care au provenit din următoarele:

a) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare;

b) redevenţe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală;

c) dividende şi venituri din transferul titlurilor de participare;

d) venituri din leasing financiar;

e) venituri din activităţi de asigurare, activităţi bancare sau alte activităţi financiare;

f) venituri de la societăţi care le obţin din bunuri şi servicii cumpărate de la întreprinderi asociate şi sunt vândute acestora fără nicio valoare economică adăugată sau cu o valoare adăugată mică.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată îşi are rezidenţa fiscală sau este situată într-un stat membru/stat terţ care este parte la Acordul privind SEE şi desfăşoară o activitate economică semnificativă, susţinută de personal, echipamente, active şi spaţii, astfel cum o demonstrează faptele şi circumstanţele relevante.

La data de 20-01-2019 Alineatul (4) din Articolul 40^5 , Capitolul III^1 , Titlul II a fost modificat de Punctul 1^5, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1^5 [din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

(5) Nu sunt considerate societăţi străine controlate în conformitate cu prevederile alin. (1) şi (2) următoarele:

a) entitatea sau sediul permanent, dacă aceasta/acesta înregistrează într-o perioadă fiscală venituri din categoriile prevăzute de alin. (3), reprezentând o treime sau mai puţin de o treime din totalul veniturilor înregistrate în perioada fiscală de calcul;

b) întreprinderea financiară care înregistrează într-o perioadă fiscală venituri de natura celor prevăzute la alin. (3) care provin din operaţiuni desfăşurate cu contribuabilul român sau cu întreprinderile asociate ale acestuia, reprezentând o treime sau mai puţin de o treime din totalul veniturilor înregistrate de întreprinderea financiară.

(6) Veniturile prevăzute la alin. (3) se includ în baza impozabilă a contribuabilului plătitor de impozit pe profit, potrivit dispoziţiilor prezentului titlu, proporţional cu participaţia contribuabilului în entitate, astfel cum este definită la alin. (1) lit. a).

(7) Veniturile prevăzute de alin. (3) se includ în baza impozabilă a contribuabilului, aferentă perioadei sale fiscale în cursul căreia se încheie perioada fiscală a entităţii controlate/sediului permanent.

(8) Pierderile fiscale înregistrate de un sediu permanent calificat, potrivit alin. (1) şi (2), ca entitate străină controlată, urmează regimul instituit la art. 40.

(9) Pentru evitarea dublei impuneri, în situaţia în care entitatea distribuie profit contribuabilului, iar acest profit distribuit este deja inclus în veniturile impozabile ale contribuabilului în temeiul prezentului articol, cuantumul veniturilor incluse anterior în baza impozabilă a contribuabilului se deduce în perioada fiscală în care se calculează cuantumul impozitului datorat pentru profitul distribuit.

(10) Pentru evitarea dublei impuneri, în cazul în care contribuabilul cedează participaţia sa într-o entitate controlată sau activitatea economică desfăşurată printr-un sediu permanent, iar o parte a încasărilor din cedare a fost inclusă anterior în baza impozabilă a contribuabilului, în temeiul prezentului articol, cuantumul respectiv se deduce în perioada fiscală în care se calculează cuantumul impozitului datorat pentru încasările respective.

(11) Contribuabilul scade din impozitul pe profit datorat, potrivit prevederilor art. 39, impozitul plătit unui stat străin de către entitatea controlată/sediul său permanent.

La data de 01-01-2018 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 40^6

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride

(1) În situaţia în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o dublă deducere se aplică una dintre următoarele reguli:

a) în cazul unui contribuabil care desfăşoară activitate într-o altă jurisdicţie, printr-un sediu permanent, respectiv deţine o entitate hibridă stabilită/înregistrată într-o altă jurisdicţie, nu i se acordă deducere pentru suma duplicată aferentă unei plăţi efectuate/cheltuieli suportate/pierderi suferite de sediul permanent/entitatea hibridă, dedusă în jurisdicţia în care este stabilit/înregistrat sediul permanent, respectiv entitatea hibridă;

b) în cazul unei entităţi hibride/entităţi tratate drept sediu permanent, nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de aceasta, în măsura în care jurisdicţia investitorului său acordă deducere pentru suma duplicată aferentă plăţii/cheltuielii/pierderii realizate de entitate;

c) orice deducere pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de un contribuabil este eligibilă pentru compensare cu venituri cu dublă includere, indiferent dacă acestea apar în perioada fiscală curentă sau în cea ulterioară.

(2) În măsura în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o deducere fără includere se aplică una dintre următoarele reguli:

a) în situaţia în care contribuabilul are calitatea de plătitor, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată;

b) în situaţia în care contribuabilul are calitatea de beneficiar al unei plăţi, acesta include în veniturile impozabile cuantumul plăţii respective dacă jurisdicţia în care îşi are originea plata a permis deducerea acesteia.

(3) Unui contribuabil nu i se acordă dreptul de deducere a unei plăţi în măsura în care acea plată finanţează, direct sau indirect, cheltuieli deductibile care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride prin intermediul unei tranzacţii sau al unei serii de tranzacţii între întreprinderi asociate sau încheiate ca parte a unui acord structurat, cu excepţia cazului în care unul dintre statele implicate în tranzacţie sau în seria de tranzacţii a realizat o ajustare echivalentă în raport cu un astfel de tratament neuniform al elementelor hibride.

(4) Se exclud din domeniul de aplicare al alin. (2):

a) pentru lit. b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride, astfel cum sunt definite la art. 40^1 pct. 11 lit. a) subpct. (ii), (iii), (iv) sau (vi);

b) pentru lit. a) şi b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-o plată de dobânzi efectuată în cadrul unui instrument financiar către o întreprindere asociată, în cazul în care:

(i) instrumentul financiar are caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile;

(ii) instrumentul financiar a fost emis cu scopul unic de a satisface cerinţele de capacitate de absorbţie a pierderilor aplicabile sectorului bancar şi instrumentul financiar este recunoscut ca atare în cerinţele de capacitate de absorbţie a pierderilor care se aplică contribuabilului;

(iii) instrumentul financiar a fost emis:

(a) în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăţi-mamă;

(b) la un nivel necesar pentru a satisface cerinţele aplicabile în materie de capacitate de absorbţie a pierderilor;

(c) nu ca parte a unui acord structurat; şi

(iv) deducerea totală netă pentru grupul consolidat în cadrul acordului nu depăşeşte cuantumul la care s-ar fi ridicat dacă contribuabilul ar fi emis un astfel de instrument financiar direct pe piaţă.

(5) Prevederile alin. (4) lit. b) se aplică până la 31 decembrie 2022.

(6) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat, care nu face obiectul impozitării în România, prin care un contribuabil cu rezidenţa fiscală în România îşi desfăşoară activitatea într-un alt stat membru/stat terţ, contribuabilul român include în baza impozabilă veniturile care, în caz contrar, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepţia cazului în care România scuteşte veniturile respective în temeiul unei convenţii de evitare a dublei impuneri încheiate cu un stat terţ.

(7) În măsura în care un transfer hibrid are rolul de a genera o reducere a impozitului reţinut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar transferat către mai multe părţi implicate, beneficiile unei astfel de reduceri se limitează proporţional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată.

La data de 03-02-2020 Articolul 40^6 din Capitolul III^1 , Titlul II a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Articolul 40^7

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate

(1) În cazul în care una sau mai multe entităţi nerezidente asociate care deţin în total o participare directă sau indirectă de minimum 50% privind drepturile de vot, capitalul sau cota de profit într-o entitate hibridă înregistrată sau stabilită în România, sunt situate într-o jurisdicţie sau în jurisdicţii care tratează respectiva entitate hibridă ca pe un contribuabil, entitatea hibridă este considerată rezident fiscal în România şi i se percepe impozit pe profit, potrivit prevederilor prezentului titlu, în măsura în care venitul entităţii hibride nu este impozitat într-un alt mod în temeiul legislaţiei din oricare altă jurisdicţie implicată.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică unui organism de plasament colectiv, stabilit în România, care îmbracă forma unui fond sau a unui organism de investiţii cu deţinere largă şi care deţine un portofoliu diversificat de titluri de valoare şi face obiectul regulamentului privind protecţia investitorilor, conform legilor speciale în materie, inclusiv în ceea ce priveşte protecţia investitorilor.

La data de 03-02-2020 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Articolul 40^8

Tratamentele neuniforme ale rezidenţei fiscale

În măsura în care sumele reprezentând plăţi, cheltuieli sau pierderi realizate de un contribuabil care îşi are rezidenţa fiscală în România şi într-o altă jurisdicţie fiscală sunt deductibile din baza impozabilă în ambele jurisdicţii, contribuabilului nu i se acordă dreptul de deducere în cazul în care cealaltă jurisdicţie fiscală permite ca deducerea duplicată să fie compensată cu venituri care nu reprezintă venituri cu dublă includere. În situaţia în care cealaltă jurisdicţie este tot un stat membru şi, în temeiul unei convenţii de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi acel stat, contribuabilul nu este considerat ca fiind rezident fiscal în România, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plăţile/cheltuielile/pierderile respective.

La data de 03-02-2020 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Articolul 40^9

Utilizarea normelor elaborate de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică în materie de tratamente neuniforme ale elementelor hibride

În aplicarea art. 40^6-40^8 se utilizează şi normele/conceptele/definiţiile/exemplele elaborate de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică cuprinse în raportul său privind neutralizarea efectelor schemelor bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride, acţiunea 2 - raport final 2015, cu modificările şi completările ulterioare.

La data de 03-02-2020 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Articolul 40^10

Compatibilitatea cu legislaţia europeană

Dispoziţiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2016/1.164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligaţiilor fiscale care au incidenţă directă asupra funcţionării pieţei interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 193 din 19 iulie 2016, precum şi pe cele ale Directivei 2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1.164 în ceea ce priveşte tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 144 din 7 iunie 2017.

La data de 03-02-2020 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Capitolul IV
Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale

Articolul 41

Declararea şi plata impozitului pe profit

(1) Calculul, declararea şi plata impozitului pe profit, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I-III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare.

(2) Contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), pot opta pentru calculul, declararea şi plata impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate, efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

(3) Opţiunea pentru sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2). Opţiunea este obligatorie pentru cel puţin 2 ani fiscali consecutivi. Ieşirea din sistemul anual de declarare şi plată a impozitului se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (1). Contribuabilii comunică organelor fiscale competente modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv. Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5) comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual /trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit, în termen de 30 de zile de la începutul anului fiscal modificat.

(4) Instituţiile de credit - persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituţiilor de credit - persoane juridice străine - au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

41. (1) Contribuabilii nou-înfiinţaţi în cursul unui an fiscal, alţii decât cei prevăzuţi la art. 41 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, aplică, pentru anul înfiinţării, sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 41 alin. (1) din Codul fiscal.

(5) Următorii contribuabili au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, astfel:

a) persoanele juridice române prevăzute la art. 15 au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul, cu excepţia celor care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5), care au obligaţia să depună declaraţia şi să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv până la data de 25 a celei de-a doua luni inclusiv de la închiderea anului fiscal modificat;

b) contribuabilii care obţin venituri majoritare din cultura cerealelor, a plantelor tehnice şi a cartofului, pomicultură şi viticultură au obligaţia de a declara şi de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul, cu excepţia celor care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5), care au obligaţia să depună declaraţia şi să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv până la data de 25 a celei de-a doua luni inclusiv de la închiderea anului fiscal modificat;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

41.

(2) Încadrarea în activităţile prevăzute la art. 41 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obţinute de contribuabili din cultura cerealelor, a plantelor tehnice şi a cartofului, pomicultură şi viticultură se face la sfârşitul fiecărui an fiscal, iar în situaţia în care veniturile majoritare se obţin din alte activităţi decât cele menţionate, aceştia vor aplica pentru anul fiscal următor sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 41 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) În situaţia în care, în cursul anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică şi se corectează în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, plăţile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

c) contribuabilii prevăzuţi la art. 13 alin. (1) lit. d) au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), aplică sistemul de declarare şi plată prevăzut la alin. (1) în anul pentru care se datorează impozit pe profit, dacă în anul precedent se încadrează în una dintre următoarele situaţii:

a) au fost nou-înfiinţaţi, cu excepţia contribuabililor nou-înfiinţaţi ca efect al unor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii;

b) au înregistrat pierdere fiscală sau nu au datorat impozit pe profit anual, cu excepţia prevăzută la alin. (11);

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activităţi la sediul social/sediile secundare, situaţii înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerţului sau în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuţi la alin. (4) nou-înfiinţaţi, înfiinţaţi în cursul anului precedent sau care la sfârşitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, precum şi cei care în anul precedent au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor efectuează plăţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I-III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare.

La data de 20-01-2019 Alineatul (7) din Articolul 41 , Capitolul IV , Titlul II a fost modificat de Punctul 1^6, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, determină plăţile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele preţurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului iniţial al anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului

pentru care se efectuează plata, cu excepţia plăţii anticipate aferente trimestrului IV care se declară şi se plăteşte până la data de 25 decembrie, respectiv până la data de 25 a ultimei luni din anul fiscal modificat. Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5) actualizează plăţile anticipate trimestriale cu ultimul indice al preţurilor de consum comunicat pentru anul în care începe anul fiscal modificat. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plăţile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit anual, conform declaraţiei privind impozitul pe profit. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare.

(9) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, plăţile anticipate trimestriale se efectuează în sumă de o pătrime din impozitul pe profit aferent anului precedent determinat potrivit alin. (8), fără a lua în calcul influenţa ce provine din aplicarea prevederilor art. 21.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) şi care, în primul an al perioadei obligatorii prevăzute la alin. (3), înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, pentru cel de-al doilea an al perioadei obligatorii efectuează plăţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I-III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(11) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) şi care, în anul precedent, au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează şi se efectuează plăţile anticipate nu mai beneficiază de facilităţile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plăţile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declaraţiei privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul şi impozitul pe profit scutit.

(12) În cazul următoarelor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăţilor anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societăţi cedente;

b) contribuabilii înfiinţaţi prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societăţile cedente. În situaţia în care toate societăţile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înfiinţaţi determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (10);

c) contribuabilii înfiinţaţi prin divizarea sub orice formă a unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situaţia în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nouînfiinţaţi determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (10) ;

d) contribuabilii care primesc active şi pasive prin operaţiuni de divizare sub orice formă a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăţi beneficiare, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor menţinute de către persoana juridică care transferă activele.

(13) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, şi care, în cursul anului, devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operaţiunilor prevăzute la art. 33, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăţilor anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbţie, sediul permanent determină plăţile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării totale, divizării parţiale şi transferului de active, sediile permanente determină plăţile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat pentru

fiecare sediu permanent, proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, potrivit legii. Societăţile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operaţiuni, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plăţile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (12) lit. e).

(14) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, implicaţi în operaţiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (13), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plăţile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plăţile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operaţiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puţin o persoană juridică română şi cel puţin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operaţiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societăţi române cedente;

c) contribuabilii înfiinţaţi prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societăţile române cedente. În situaţia în care toate societăţile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înfiinţat determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (10).

(15) Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5), pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

a) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial şi pentru care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică şi în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic;

b) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, pentru anul fiscal modificat continuă efectuarea plăţilor anticipate la nivelul celor stabilite înainte de modificare; în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi efectuării plăţilor anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică şi în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic.

Nu intră sub incidenţa acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

41.

(5) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (15) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial, pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

(i) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua lună a trimestrului calendaristic, prima lună a trimestrului calendaristic respectiv va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

(ii) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a treia lună a trimestrului calendaristic, primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

b) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

(i) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua lună a trimestrului calendaristic, prima lună a trimestrului calendaristic respectiv va constitui un trimestru pentru care contribuabilul are

obligaţia declarării şi efectuării plăţilor anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

(ii) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a treia lună a trimestrului calendaristic, primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv vor constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi efectuării plăţilor anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv.

(6) Exemplu privind calculul şi plata impozitului pe profit în cazul contribuabililor care au optat pentru anul fiscal diferit de anul calendaristic:

Un contribuabil a optat, în conformitate cu legislaţia contabilă în vigoare, în anul 2016, pentru un exerciţiu financiar diferit de anul calendaristic. Astfel, contabil, exerciţiul financiar este perioada 1 august 2016-31 iulie 2017. Potrivit art. 16 alin. (5) din Codul fiscal, optează şi pentru modificarea anului fiscal. Contribuabilul comunică organelor fiscale competente, în data de 10 august 2016, opţiunea ca anul fiscal să corespundă exerciţiului financiar.

În acest caz, în funcţie de sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit, contribuabilul aplică următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

a) pentru primul an fiscal modificat:

1. în cazul în care aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit:

(i) luna iulie 2016 va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit, până la data de 25 octombrie 2016;

(ii) declaraţia privind impozitul pe profit, formularul "101" va cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 2016-31 iulie 2017, iar termenul de depunere a declaraţiei şi de plată a impozitului pe profit aferent este până la data de 25 octombrie 2017, inclusiv;

2. în cazul în care aplică sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial:

(i) luna iulie 2016 va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi efectuării plăţii anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul 2015, până la data de 25 octombrie 2016;

(ii) declaraţia privind impozitul pe profit, formularul "101" va cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 2016-31 iulie 2017, iar termenul de depunere a declaraţiei şi de plată a impozitului pe profit aferent este până la data de 25 octombrie 2017, inclusiv;

b) perioada 1 august 2017-31 iulie 2018 reprezintă următorul an fiscal modificat, format din trimestrele august-octombrie 2017, noiembrie 2017-ianuarie 2018, februarie-aprilie 2018, mai-iulie 2018.

(16) Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, au obligaţia să depună declaraţia anuală de impozit pe profit pentru perioada prevăzută la art. 16 alin. (6) şi să plătească impozitul pe profit aferent până la data depunerii situaţiilor financiare la organul fiscal competent.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

41.

(7) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (16) din Codul fiscal, la calculul rezultatului fiscal al contribuabililor care îşi încetează existenţa în urma operaţiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit sau ale unor scutiri de impozit, repartizate ca rezerve, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

(17) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligaţia să depună declaraţia anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(18) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

(19) Prin excepţie de la prevederile alin. (18), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere şi amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi cele datorate de societăţile în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârşitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

41.

(4) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (19) din Codul fiscal, regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi societăţile în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, au obligaţia de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligaţia de a contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreţinere, înlocuire şi dezvoltare.

(20) Pentru aplicarea sistemului de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, indicele preţurilor de consum necesar pentru actualizarea plăţilor anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanţelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plăţile anticipate.

Articolul 42

Depunerea declaraţiei de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligaţia să depună o declaraţie anuală de impozit pe profit până la data de 25 martie inclusiv a anului următor, cu excepţia contribuabililor prevăzuţi la art. 41 alin. (5) lit. a) şi b), alin. (16) şi (17), care depun declaraţia anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(2) Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5) au obligaţia să depună o declaraţie anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv, până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat, cu excepţia contribuabililor prevăzuţi la art. 41 alin. (5) lit. a) şi b), alin. (16) şi (17), care depun declaraţia anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(3) Contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat sau acordă burse private au obligaţia de a depune declaraţia informativă privind beneficiarii sponsorizărilor/ mecenatului/burselor private, aferentă anului în care au înregistrat cheltuielile respective, precum şi, după caz, aferentă anului în care se aplică prevederile art. 25 alin. (4) lit. i), până la termenele prevăzute la alin. (1) şi (2). Modelul şi conţinutul declaraţiei informative se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.La data de 30-03-2018 Articolul 42 din Capitolul IV , Titlul II a fost completat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Capitolul V
Impozitul pe dividende

Articolul 43

Declararea, reţinerea şi plata impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care plăteşte dividende către o persoană juridică română are obligaţia să reţină, să declare şi să plătească impozitul pe dividende reţinut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabileşte prin aplicarea unei cote de impozit de 5% asupra dividendului brut plătit unei persoane juridice române. Impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plăteşte dividendul.

Alin. (2) al art. 43 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015 , publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), în cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plăteşte, după caz, până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale. Aceste prevederi nu se aplică pentru dividendele distribuite şi neplătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică română care primeşte dividendele îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (4).

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă persoana juridică română care primeşte dividendele deţine, la data plăţii dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de un an împlinit până la data plăţii acestora inclusiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

42. Nu intră sub incidenţa prevederilor art. 43 din Codul fiscal, nefiind considerate dividende, distribuirile cuprinse în excepţiile prevăzute la art. 7 pct. 11 din Codul fiscal.

(5) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română:

a) fondurilor de pensii administrate privat, fondurilor de pensii facultative;

b) organelor administraţiei publice care exercită, prin lege, drepturile şi obligaţiile ce decurg din calitatea de acţionar al statului/unităţii administrativ-teritoriale la acea persoană juridică română.

(6) Abrogat.

Alin. (6) al art. 43 a fost abrogat de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Capitolul VI
Dispoziţii tranzitorii

Articolul 44

Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 31. Pierderea fiscală netă este diferenţa dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire şi profitul impozabil total în aceeaşi perioadă.

Articolul 45

Reguli specifice

(1) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleaşi termene scadente, proporţional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

(2) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenţie amortizabile şi care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcţiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenţie, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligaţia să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puţin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere de la data aplicării facilităţii respective, potrivit legii.

(3) Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013, de sediile permanente care aparţin aceleiaşi persoane juridice străine, care au aplicat prevederile art. 37, rămasă nerecuperată la data de 30 iunie 2013, se recuperează pe perioada rămasă din perioada iniţială de 7 ani, în ordinea înregistrării acesteia.

(4) În aplicarea prevederilor art. 22, pentru activele care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi şi care sunt puse în funcţiune în anul 2016, se ia în considerare valoarea acestora înregistrată începând cu 1 iulie 2014. Scutirea de impozit a profitului reinvestit se aplică şi în cazul activelor produse/achiziţionate în perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2015 inclusiv şi puse în funcţiune în anul 2016.

Articolul 46

Reguli pentru contribuabilii-instituţii de credit care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară

Sumele înregistrate în rezultatul reportat din provizioane specifice, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară ca bază a contabilităţii, în soldul creditor al contului Rezultatul reportat din provizioane specifice, reprezentând diferenţele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naţionale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor şi plasamentelor, precum şi constituirea, regularizarea şi utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ajustările pentru depreciere, evidenţiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaţionale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, sunt tratate ca rezerve, acestea urmând să fie impozitate potrivit art. 26 alin. (5), iar sumele înregistrate în soldul debitor al contului Rezultatul reportat din provizioane specifice, reprezentând diferenţele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naţionale a României nr. 3/2009, cu modificările şi completările ulterioare, şi ajustările pentru depreciere, evidenţiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaţionale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, reprezintă elemente similare cheltuielilor, în mod eşalonat, în tranşe egale, pe o perioadă de 3 ani.

Anexa nr. 1

LISTA SOCIETĂŢILOR

la care se face referire la art. 24 alin. (1) lit. b) pct. 1, alin. (5) lit. b) pct. 1,

respectiv art. 229 alin. (1) lit. c)

Pentru aplicarea prevederilor art. 24 şi art. 229, formele de organizare pentru persoanele juridice străine, societăţi-mamă sau filiale, sunt:

a) societăţi constituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societăţii europene (SE) şi al Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societăţii europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor, precum şi societăţi cooperative înfiinţate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societăţii cooperative europene (SCE) şi al Directivei 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societăţii cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor;

b) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei belgiene, denumite "societe anonyme"/"naamloze vennootschap", "societe en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "societe privee a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "societe en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "societe en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderile publice care au adoptat una dintre formele juridice menţionate anterior, precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia belgiană şi care sunt supuse impozitului pe profit în Belgia;

c) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei bulgare, denumite "събирателно дружество", "командитно дружество", "дружество с ограничена отговорност", "акционерно дружество", "командитно дружество с акции", "неперсонифицирано дружество", "кооперации", "кооперативни съюзи", "държавни предприятия", constituite în conformitate cu legislaţia bulgară şi care desfăşoară activităţi comerciale;

d) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei cehe, denumite "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

e) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei daneze, denumite "aktieselskab" şi "anpartsselskab". Alte societăţi comerciale care sunt supuse impozitului pe profit în temeiul Legii privind impozitarea societăţilor comerciale, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu normele generale în materie fiscală aplicabile societăţilor comerciale "aktieselskaber";

f) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei germane, denumite "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia germană şi care sunt supuse impozitului pe profit în Germania;

g) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei estoniene, denumite "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

h) societăţi constituite sau existente sub incidenţa legislaţiei irlandeze, instituţii înregistrate sub sistemul "Industrial and Provident Societies Act" sau "building societies" înregistrate sub sistemul "Building Societies Act" şi "trustee savings banks" în înţelesul "Trustee Savings Banks Act" din anul 1989;

i) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei greceşti, denumite "ανώνυμη εταιρεία", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)", precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia greacă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Grecia;

j) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei spaniole, denumite "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", precum şi entităţi de drept public ce funcţionează în regim de drept privat. Alte entităţi înfiinţate în conformitate cu legislaţia spaniolă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Spania ("Impuesto sobre Sociedades");

k) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei franceze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societes par actions simplifiees", "societes d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "societes civiles", care sunt supuse de drept impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", instituţii şi întreprinderi publice cu caracter industrial şi comercial, precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia franceză şi care sunt supuse impozitului pe profit în Franţa;

l) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia;

m) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei italiene, denumite "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", precum şi entităţi private şi publice care desfăşoară, în mod exclusiv sau în principal, activităţi comerciale;

n) sub incidenţa legislaţiei cipriote: "εταιρείες" astfel cum sunt definite în legislaţia privind impozitul pe venit;

o) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei letone, denumite "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

p) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei lituaniene;

q) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei luxemburgheze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societe cooperative", "societe cooperative organisee comme une societe anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia luxemburgheză şi supuse impozitului pe profit în Luxemburg;

r) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei ungare, denumite "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "szovetkezet";

s) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei malteze, denumite "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

ş) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei olandeze, denumite "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "cooperaţie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia olandeză şi care sunt supuse impozitului pe profit în Ţările de Jos;

t) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei austriece, denumite "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Korperschaften des offentlichen Rechts", "Sparkassen", precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia austriacă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Austria;

ţ) societăţile înfiinţate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia", "spolka komandytowo-akcyjna";

u) societăţi comerciale sau societăţi civile care îmbracă o formă comercială şi cooperative şi întreprinderi publice înfiinţate în conformitate cu legislaţia portugheză;

v) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei slovene, denumite "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

w) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei slovace, denumite "akciova spolocnost", "spolocnost s rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost";

x) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei finlandeze, denumite "osakeyhtio"/"aktiebolag", "osuuskunta"/" andelslag", "saastopankki"/"sparbank" şi "vakuutusyhtio"/"forsakringsbolag";

y) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei suedeze, denumite "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag", "forsakringsforeningar";

z) societăţi constituite în conformitate cu legislaţia din Regatul Unit.

Anexa nr. 2

LISTA IMPOZITELOR
la care se face referire la art. 24 alin. (1) lit. b) pct. 3, alin. (5) lit. b) pct. 3,
respectiv art. 229 alin. (1) lit. c)

Pentru îndeplinirea condiţiei de la art. 24 alin. (1) lit. b) pct. 3, alin. (5) lit. b) pct. 3, respectiv art. 229 alin. (1) lit. c), persoanele juridice străine din state membre, societăţi-mamă şi filiale, trebuie să plătească, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

– impot des societes/vennootschapsbelasting în Belgia;
– корпоративен данък în Bulgaria;
– dan z prijmu pravnickych osob în Republica Cehă;
– selskabsskat în Danemarca;
– Korperschaftssteuer în Germania;
– tulumaks în Estonia;
– corporation tax în Irlanda;
– φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia;
– impuesto sobre sociedades în Spania;
– impot sur les societes în Franţa;
– porez na dobit în Croaţia;
– imposta sul reddito delle societa în Italia;
– φόρος εισοδήματος în Cipru;

– uznemumu ienakuma nodoklis în Letonia;
– pelno mokestis în Lituania;
– impot sur le revenu des collectivites în Luxemburg;
– tarsasagi ado, osztalekado în Ungaria;
– taxxa fuq l-income în Malta;
– vennootschapsbelasting în Ţările de Jos;
– Korperschaftssteuer în Austria;
– podatek dochodowy od osob prawnych în Polonia;
– imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia;
– davek od dobicka pravnih oseb în Slovenia;
– dan z prijmov pravnickych osob în Slovacia;
– yhteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund în Finlanda;
– statlig inkomstskatt în Suedia;
– corporation tax în Regatul Unit.

Anexa nr. 3

LISTA SOCIETĂŢILOR
la care se face referire la art. 33 alin. (2)
pct. 12 lit. a)

a) societăţi constituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societăţii europene (SE) şi al Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societăţii europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor, precum şi societăţi cooperative înfiinţate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societăţii cooperative europene (SCE) şi al Directivei 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societăţii cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor;

b) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei belgiene, denumite "societe anonyme"/"naamloze vennootschap", "societe en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "societe privee a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "societe en nom collectif" /"vennootschap onder firma", "societe en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderile publice care au adoptat una dintre formele juridice menţionate anterior, precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia belgiană şi care sunt supuse impozitului pe profit în Belgia;

c) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei bulgare, denumite "събирателно дружество", "командитно дружество", "дружество с ограничена отговорност", "акционерно дружество", "командитно дружество с акции", "неперсонифицирано дружество", "кооперации", "кооперативни съюзи", "държавни предприятия", constituite în conformitate cu legislaţia bulgară şi care desfăşoară activităţi comerciale;

d) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei cehe, denumite "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

e) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei daneze, denumite "aktieselskab" şi "anpartsselskab". Alte societăţi comerciale care sunt supuse impozitului pe profit în temeiul Legii privind impozitarea societăţilor comerciale, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu normele generale în materie fiscală aplicabile societăţilor comerciale "aktieselskaber";

f) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei germane, denumite "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia germană şi care sunt supuse impozitului pe profit în Germania;

g) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei estoniene, denumite "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

h) societăţi constituite sau existente sub incidenţa legislaţiei irlandeze, instituţii înregistrate sub sistemul "Industrial and Provident Societies Act" sau "building societies" înregistrate sub sistemul "Building Societies Act" şi "trustee savings banks" în înţelesul "Trustee Savings Banks Act" din anul 1989;

i) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei greceşti, denumite "ανώνυμη εταιρεία", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)", precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia greacă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Grecia;

j) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei spaniole, denumite "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", precum şi entităţi de drept public ce funcţionează în regim de drept privat. Alte entităţi înfiinţate în conformitate cu legislaţia spaniolă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Spania ("Impuesto sobre Sociedades");

k) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei franceze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societes par actions simplifiees", "societes d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "societes civiles", care sunt supuse de drept impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", instituţii şi întreprinderi publice cu caracter industrial şi comercial, precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia franceză şi care sunt supuse impozitului pe profit în Franţa;

l) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia;

m) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei italiene, denumite "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", precum şi entităţi private şi publice care desfăşoară, în mod exclusiv sau în principal, activităţi comerciale;

n) sub incidenţa legislaţiei cipriote: "εταιρείες" astfel cum sunt definite în legislaţia privind impozitul pe venit;

o) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei letone, denumite "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

p) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei lituaniene;

q) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei luxemburgheze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societe cooperative", "societe cooperative organisee comme une societe anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia luxemburgheză şi supuse impozitului pe profit în Luxemburg;

r) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei ungare, denumite "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "szovetkezet";

s) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei malteze, denumite "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

ş) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei olandeze, denumite "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "cooperaţie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia olandeză şi care sunt supuse impozitului pe profit în Ţările de Jos;

t) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei austriece, denumite "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Korperschaften des offentlichen Rechts", "Sparkassen", precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia austriacă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Austria;

ţ) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei poloneze, denumite "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

u) societăţi comerciale sau societăţi civile care îmbracă o formă comercială şi cooperative şi întreprinderi publice înfiinţate în conformitate cu legislaţia portugheză;

v) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei române, cunoscute drept: "societăţi pe acţiuni", "societăţi în comandită pe acţiuni" şi "societăţi cu răspundere limitată";

w) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei slovene, denumite "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

x) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei slovace, denumite "akciova spolocnost", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost";

y) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei finlandeze, denumite "osakeyhtio"/"aktiebolag", "osuuskunta"/" andelslag", "saastopankki"/"sparbank" şi "vakuutusyhtio"/"forsakringsbolag";

z) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei suedeze, denumite "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag", "forsakringsforeningar";

aa) societăţi constituite în conformitate cu legislaţia din Regatul Unit.

Anexa nr. 4

LISTA IMPOZITELOR
la care se face referire la art. 33

alin. (2) pct. 12 lit. c)

Pentru îndeplinirea condiţiei de la art. 33 alin. (2) pct. 12 lit. c), societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislaţia fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

– impot des societes/vennootschapsbelasting în Belgia;
– корпоративен данък în Bulgaria;
– dan z prijmu pravnickych osob în Republica Cehă;
– selskabsskat în Danemarca;
– Korperschaftssteuer în Germania;
– tulumaks în Estonia;
– corporation tax în Irlanda;
– φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia;
– impuesto sobre sociedades în Spania;
– impot sur les societes în Franţa;
– porez na dobit în Croaţia;
– imposta sul reddito delle societa în Italia;
– φόρος εισοδήματος în Cipru;
– uznemumu ienakuma nodoklis în Letonia;
– pelno mokestis în Lituania;
– impot sur le revenu des collectivites în Luxemburg;
– tarsasagi ado în Ungaria;
– taxxa fuq l-income în Malta;
– vennootschapsbelasting în Ţările de Jos;
– Korperschaftssteuer în Austria;
– podatek dochodowy od osob prawnych în Polonia;
– imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia;
– impozit pe profit în România;
– davek od dobicka pravnih oseb în Slovenia;
– dan z prijmov pravnickych osob în Slovacia;
– yhteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund în Finlanda;
– statlig inkomstskatt în Suedia;
– corporation tax în Regatul Unit.

Titlul III
Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Articolul 47

Definiţia microîntreprinderii

(1) În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 47 , Titlul III a fost abrogată de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

b) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 47 , Titlul III a fost abrogată de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

c) a realizat venituri care nu au depăşit echivalentul în lei a 1.000.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exerciţiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;

La data de 01-01-2018 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 47 , Titlul III a fost modificată de Punctul 7, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1.

C.T.C.E. Piatra Neamţ

(1) Pentru încadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiaşi exerciţiu financiar.

(2) Persoanele juridice române care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 47 alin. (1) din Codul fiscal şi care desfăşoară ca activitate principală sau secundară activităţile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activităţi aplică prevederile titlului III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea în sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în anul 2018, verificarea condiţiei prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, respectiv încadrarea în nivelul veniturilor realizate de 1.000.000 euro, se verifică pe baza veniturilor care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, realizate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv. În cazul persoanelor juridice române care intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7), respectiv art. 48 alin. (8) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 1.000.000 euro, echivalentul în lei, sunt cele înregistrate în întreg anul 2017.

d) capitalul social al acesteia este deţinut de persoane, altele decât statul şi unităţile administrativ-teritoriale;

e) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerţului sau la instanţele judecătoreşti, potrivit legii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi persoanelor juridice române care intră sub incidenţa Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activităţi. Prevederile prezentului titlu prevalează faţă de prevederile Legii nr. 170/2016.La data de 24-07-2017 Articolul 47 din Titlul III a fost completat de Punctul 2^1, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(3) Nu intră sub incidenţa prezentului titlu următoarele persoane juridice române:

a) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

b) Fondul de compensare a investitorilor, înfiinţat potrivit legii;

c) Fondul de garantare a pensiilor private, înfiinţat potrivit legii;

d) Fondul de garantare a asiguraţilor, constituit potrivit legii;

e) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică.

La data de 01-01-2018 Articolul 47 din Titlul III a fost completat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 48

Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este obligatoriu.

(2) Persoanele juridice române aplică impozitul reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor celui în care îndeplinesc condiţiile de microîntreprindere prevăzute la art. 47.

(3) O persoană juridică română care este nou-înfiinţată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă condiţia prevăzută la art. 47 alin. (1) lit. d) este îndeplinită la data înregistrării în registrul comerţului.

La data de 24-07-2017 Alineatul (3) din Articolul 48 , Titlul III a fost modificat de Punctul 2^2, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(3^1) Prin excepţie de la prevederile art. 47 alin. (1), microîntreprinderile care au subscris un capital social de cel puţin 45.000 lei şi au cel puţin 2 salariaţi pot opta, o singură dată, să aplice prevederile titlului II începând cu trimestrul în care aceste condiţii sunt îndeplinite cumulativ, opţiunea fiind definitivă. În cazul în care aceste condiţii nu sunt respectate, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei şi/sau numărul salariaţilor scade sub 2, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 47 alin. (1). În cazul în care, în perioada în care persoana juridică aplică prevederile titlului II, numărul de salariaţi variază în cursul anului, în sensul scăderii sub 2, condiţia trebuie reîndeplinită în termen de 60 de zile, termen care se prelungeşte şi în anul fiscal următor. Ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor ca urmare a opţiunii se comunică organelor fiscale competente, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Calculul şi plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv.La data de 01-04-2018 Articolul 48 din Titlul III a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. În aplicarea prevederilor art. 48 alin. (3^1) din Codul fiscal, microîntreprinderile care îndeplinesc condiţiile impuse de lege pot opta pentru aplicarea prevederilor titlului II din Codul fiscal în cursul

oricărui trimestru ulterior datei de 1 aprilie 2018, care reprezintă data intrării în vigoare a acestor prevederi. Calculul şi plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate începând cu trimestrul exercitării opţiunii.

(4) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (4) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(5) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(5^1) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (5^1) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(5^2) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (5^2) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(6) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(7) Pentru anul 2017, persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit care la data de 31 decembrie 2016 îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 47 sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu 1 februarie 2017, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, până la data de 25 februarie 2017 inclusiv. Prin excepţie de la prevederile art. 41 şi 42, până la acest termen se va depune şi declaraţia privind impozitul pe profit datorat pentru profitul impozabil obţinut în perioada 1-31 ianuarie 2017. Rezultatul fiscal se ajustează corespunzător acestei perioade fiscale.La data de 06-01-2017 Articolul 48 din Titlul III a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

(8) Persoanele juridice române care intră sub incidenţa Legii nr. 170/2016 şi care la data de 31 decembrie 2016 au realizat venituri cuprinse între 100.001 euro - 500.000 euro, inclusiv, îndeplinind şi celelalte condiţii prevăzute la art. 47 alin. (1), sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu luna următoare intrării în vigoare a acestor prevederi, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a acestor prevederi, inclusiv. Prin derogare de la prevederile art. 8 din Legea nr. 170/2016, respectiv prin excepţie de la prevederile art. 41 şi 42, până la acest termen se calculează, se declară şi se plăteşte impozitul specific unor activităţi, respectiv impozitul pe profit, pentru perioada 1 ianuarie 2017 - sfârşitul lunii intrării în vigoare a acestor prevederi. Impozitul specific unor activităţi aferent acestei perioade se determină prin împărţirea impozitului specific anual la 365 de zile şi înmulţirea cu numărul de zile aferent perioadei 1 ianuarie 2017 - sfârşitul lunii intrării în vigoare a acestor prevederi. Pentru determinarea impozitului specific unor activităţi se aplică şi celelalte reguli prevăzute de Legea nr. 170/2016. Impozitul pe profit se determină luând în considerare veniturile şi cheltuielile înregistrate în această perioadă, iar rezultatul fiscal se ajustează corespunzător acestei perioade.La data de 24-07-2017 Articolul 48 din Titlul III a fost completat de Punctul 3^1, Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2^1.

(1) Intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit la data de 31 ianuarie 2017 şi care la data de 31 decembrie 2016 au realizat venituri cuprinse între 100.001-500.000 euro inclusiv, echivalentul în lei, îndeplinind concomitent şi celelalte condiţii prevăzute la art. 47 din Codul fiscal.

(2) Pentru microîntreprinderile care au optat să aplice prevederile art. 48 alin. (5) şi (5^2) din Codul fiscal, înregistrate ca plătitori de impozit pe profit până la data de 31 ianuarie 2017 inclusiv, opţiunea exprimată rămâne definitivă. Contribuabilii respectivi nu intră sub incidenţa art. 48 alin. (7) din Codul fiscal dacă menţin, pentru anul 2017, valoarea impusă de lege pentru capitalul social.

(3) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit la data de 31 ianuarie 2017 care devin microîntreprinderi începând cu data de 1 februarie 2017 şi care optează, în perioada 1 februarie-31 martie 2017 inclusiv, să aplice prevederile art. 48 alin. (5^2) din Codul fiscal calculează, declară şi plătesc impozitul pe profit aferent trimestrului I 2017 luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate începând cu 1 februarie 2017.

(4) Persoanele juridice române plătitoare de impozit specific unor activităţi potrivit prevederilor Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activităţi nu intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal, chiar dacă realizează venituri şi din alte activităţi în afara celor corespunzătoare codurilor CAEN pentru care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit.

Articolul 49

Aria de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul titlu, denumit impozit pe veniturile microîntreprinderilor, se aplică asupra bazei impozabile determinate potrivit art. 53.

Articolul 50

Anul fiscal

(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei microîntreprinderi care se înfiinţează sau îşi încetează existenţa, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3. (1) În cazul înfiinţării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului, dacă are această obligaţie;

b) de la data înregistrării în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti sau alte autorităţi competente, dacă are această obligaţie, potrivit legii.

(2) Perioada impozabilă a unei microîntreprinderi se încheie, în cazul divizărilor sau al fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanei juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerţului/registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente a noii societăţi sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau a mai multor societăţi noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operaţiunea sau la altă dată stabilită prin acordul părţilor, în cazul în care se stipulează că operaţiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii.

(3) Perioada impozabilă a microîntreprinderii se încheie, în cazul dizolvării urmate de lichidare, la data depunerii situaţiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, potrivit legii, înfiinţarea persoanei juridice respective.

(4) În cazul microîntreprinderilor care îşi încetează existenţa în cursul anului, data până la care se depune declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este una dintre datele menţionate la alin. (2) şi (3), la care se încheie perioada impozabilă.

Articolul 51

Cotele de impozitare

(1) Cotele de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor sunt:

a) 1% pentru microîntreprinderile care au unul sau mai mulţi salariaţi;

La data de 06-01-2017 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 51 , Titlul III a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

b) Abrogată.

La data de 06-01-2017 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 51 , Titlul III a fost abrogată de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

c) 3%, pentru microîntreprinderile care nu au salariaţi.

Alin. (1) al art. 51 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015 , publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 5-a

Baza impozabilă

5. (1) Baza impozabilă asupra căreia se aplică cotele de impozitare prevăzute la art. 51 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", potrivit reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad categoriile de venituri menţionate la art. 53 alin. (1) şi se adaugă elementele menţionate la art. 53 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Microîntreprinderile care îşi încetează existenţa în urma unei operaţiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, şi care pe parcursul perioadei de funcţionare au fost şi plătitoare de impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum şi sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit sau ale unor scutiri de impozit, repartizate ca rezerve, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

(3) În cazul în care se achiziţionează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcţiune. Punerea în funcţiune se face potrivit prevederilor legale.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), pentru persoanele juridice române nouînfiinţate, care au cel puţin un salariat şi sunt constituite pe o durată mai mare de 48 de luni, iar acţionarii/asociaţii lor nu au deţinut titluri de participare la alte persoane juridice, cota de impozitare este 1% pentru primele 24 de luni de la data înregistrării persoanei juridice române, potrivit legii. Cota de impozitare se aplică până la sfârşitul trimestrului în care se încheie perioada de 24 de luni. Prevederile prezentului alineat se aplică dacă, în cadrul unei perioade de 48 de luni de la data înregistrării, microîntreprinderea nu se află în următoarele situaţii:

– lichidarea voluntară prin hotărârea adunării generale, potrivit legii;
– dizolvarea fără lichidare, potrivit legii;
– inactivitate temporară, potrivit legii;
– declararea pe propria răspundere a nedesfăşurării de activităţi la sediul social/sediile secundare, potrivit legii;
– majorarea capitalului social prin aporturi efectuate, potrivit legii, de noi acţionari/asociaţi;
– acţionarii/asociaţii săi vând/cesionează/schimbă titlurile de participare deţinute.

Condiţia privitoare la salariat se consideră îndeplinită dacă angajarea se efectuează în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării persoanei juridice respective.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4. (1) Intră sub incidenţa prevederilor art. 51 alin. (2) din Codul fiscal microîntreprinderile nou-înfiinţate începând cu 1 ianuarie 2016.

(2) Perioada de 60 de zile nu se raportează la anul fiscal.

Secţiunea a 5-a

Baza impozabilă

5. (1) Baza impozabilă asupra căreia se aplică cotele de impozitare prevăzute la art. 51 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", potrivit reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad categoriile de venituri menţionate la art. 53 alin. (1) şi se adaugă elementele menţionate la art. 53 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Microîntreprinderile care îşi încetează existenţa în urma unei operaţiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, şi care pe parcursul perioadei de funcţionare au fost şi plătitoare de impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum şi sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit sau ale unor scutiri de impozit, repartizate ca rezerve, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

(3) În cazul în care se achiziţionează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcţiune. Punerea în funcţiune se face potrivit prevederilor legale.

(3) În cazul în care persoana juridică română nou-înfiinţată nu mai are niciun salariat în primele 24 de luni, aceasta aplică prevederile alin. (1) începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea. Pentru persoana juridică cu un singur salariat, al cărui raport de muncă încetează, condiţia prevăzută la alin. (2) se consideră îndeplinită dacă în cursul trimestrului respectiv este angajat un nou salariat.

(4) În sensul prezentului titlu, prin salariat se înţelege persoana angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Condiţia se consideră îndeplinită şi în cazul microîntreprinderilor care:

a) au persoane angajate cu contract individual de muncă cu timp parţial dacă fracţiunile de normă prevăzute în acestea, însumate, reprezintă echivalentul unei norme întregi;

b) au încheiate contracte de administrare sau mandat, potrivit legii, în cazul în care remuneraţia acestora este cel puţin la nivelul salariului de bază minim brut pe ţară garantat în plată.

La data de 30-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 51 , Titlul III a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(3) În aplicarea prevederilor art. 51 alin. (4) din Codul fiscal, pentru stabilirea numărului de salariaţi se iau în considerare şi contractele individuale de muncă/convenţiile individuale de muncă, încheiate potrivit legilor speciale, precum şi contractele suspendate, potrivit legii.

(5) În cazul în care, în cursul anului fiscal, numărul de salariaţi se modifică, cotele de impozitare prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător, începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea, potrivit legii. Pentru microîntreprinderile care au un salariat şi care aplică cota de impozitare prevăzută la alin. (1) lit. a), al căror raport de muncă încetează, condiţia referitoare la numărul de salariaţi se consideră îndeplinită dacă în cursul aceluiaşi trimestru este angajat un nou salariat cu respectarea condiţiei prevăzute la alin. (6).

La data de 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 51 , Titlul III a fost modificat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(6) Pentru microîntreprinderile care nu au niciun salariat, în situaţia în care angajează un salariat, în scopul modificării cotelor de impozitare prevăzute la alin. (1), noul salariat trebuie angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puţin 12 luni.

La data de 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 51 , Titlul III a fost modificat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 52

Reguli de ieşire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderii în cursul anului

(1) Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 1.000.000 euro, aceasta datorează impozit pe profit, începând cu trimestrul în care s-a depăşit această limită.

(2) Limita fiscală prevăzută la alin. (1) se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulat de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exerciţiului financiar precedent.

(3) Calculul şi plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care se încadrează în prevederile alin. (1) se efectuează luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv.

La data de 01-01-2018 Articolul 52 din Titlul III a fost modificat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 4^1

Reguli de ieşire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în cursul anului

4^1. În aplicarea prevederilor art. 52 din Codul fiscal, pentru persoanele juridice române care intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 500.000 euro, echivalentul în lei, precum şi veniturile din consultanţă şi management luate în calcul pentru determinarea ponderii de 20% sunt cele înregistrate începând cu data de 1 februarie 2017.

Articolul 53

Baza impozabilă

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;

b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuţie;

c) veniturile din producţia de imobilizări corporale şi necorporale;

d) veniturile din subvenţii;

e) veniturile din provizioane, ajustări pentru depreciere sau pentru pierdere de valoare, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil sau au fost constituite în perioada în care persoana juridică română era supusă impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;

La data de 01-10-2017 Litera e) din Alineatul (1) , Articolul 53 , Titlul III a fost modificată de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

e^1) veniturile din ajustări pentru pierderi aşteptate aferente activelor financiare constituite de persoanele juridice române care desfăşoară activităţi în domeniul bancar, în domeniile asigurărilor şi reasigurărilor, al pieţei de capital, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil sau au fost constituite în perioada în care persoana juridică română era supusă impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.La data de 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 53 , Titlul III a fost completat de Punctul 4^1, Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;

g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;

h) veniturile din diferenţe de curs valutar;

i) veniturile financiare aferente creanţelor şi datoriilor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora;

j) valoarea reducerilor comerciale acordate ulterior facturării, înregistrate în contul "709", potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

k) veniturile aferente titlurilor de plată obţinute de persoanele îndreptăţite, potrivit legii, titulari iniţiali aflaţi în evidenţa Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moştenitorii legali ai acestora;

l) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curţii Europene a Drepturilor Omului;

m) veniturile obţinute dintr-un stat străin cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, dacă acestea au fost impozitate în statul străin.

(2) Pentru determinarea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, la baza impozabilă determinată potrivit alin. (1) se adaugă următoarele:

a) valoarea reducerilor comerciale primite ulterior facturării, înregistrate în contul "609", potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) în trimestrul IV sau în ultimul trimestru al perioadei impozabile, în cazul contribuabililor care îşi încetează existenţa, diferenţa favorabilă dintre veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente creanţelor şi datoriilor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, şi cheltuielile din diferenţe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente, înregistrate cumulat de la începutul anului;

c) rezervele, cu excepţia celor reprezentând facilităţi fiscale, reduse sau anulate, reprezentând rezerva legală, rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse la calculul profitului impozabil şi nu au fost impozitate în perioada în care microîntreprinderile au fost şi plătitoare de impozit pe profit, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinaţiei rezervei, distribuirii acesteia către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui altui motiv;

d) rezervele reprezentând facilităţi fiscale, constituite în perioada în care microîntreprinderile au fost şi plătitoare de impozit pe profit, care sunt utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire către participanţi sub orice formă, pentru acoperirea pierderilor sau pentru oricare alt motiv. În situaţia în care rezervele fiscale sunt menţinute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul pentru determinarea bazei impozabile ca urmare a lichidării.

(3) În cazul în care o microîntreprindere achiziţionează case de marcat, valoarea de achiziţie a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcţiune, potrivit legii.

Articolul 54

Reguli de determinare a condiţiilor de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

Pentru încadrarea în condiţiile privind nivelul veniturilor prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) şi art. 52 se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53.

La data de 01-01-2018 Articolul 54 din Titlul III a fost modificat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 54^1

Reguli tranzitorii

Intră sub incidenţa art. 47 şi microîntreprinderile care au optat să aplice prevederile art. 48 alin. (5) şi (5^2) până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv, precum şi persoanele juridice române care desfăşoară activităţile care nu au intrat sub incidenţa prevederilor prezentului titlu aplicabil până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv.

La data de 01-01-2018 Titlul III a fost completat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 55

Termenele de declarare a menţiunilor

(1) Persoanele juridice care se înfiinţează în cursul unui an fiscal, precum şi microîntreprinderile care intră sub incidenţa prevederilor art. 52 comunică organelor fiscale competente aplicarea/ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(2) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit comunică organelor fiscale competente aplicarea sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului pentru care se plăteşte impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condiţiile impuse la art. 47 alin. (1) lit. d) şi e) nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea comunică organelor fiscale competente ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului fiscal următor.

La data de 24-07-2017 Alineatul (3) din Articolul 55 , Titlul III a fost modificat de Punctul 6^3, Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 56

Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale

(1) Calculul şi plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(1^1) Microîntreprinderile care efectuează sponsorizări, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994, cu modificările şi completările ulterioare, pentru susţinerea entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care la data încheierii contractului sunt înscrise în Registrul entităţilor/unităţilor de cult pentru care se acordă deduceri fiscale potrivit art. 25 alin. (4^1), scad sumele aferente din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor până la nivelul valorii reprezentând 20% din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat pentru trimestrul în care au înregistrat cheltuielile respective.La data de 01-04-2019 Alineatul (1^1) din Articolul 56, Titlul III a fost modificat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(1^2) Sumele care nu sunt scăzute potrivit prevederilor alin. (1^1) din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat se reportează în trimestrele următoare, pe o perioadă de 28 de trimestre consecutive. Scăderea acestor sume din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat, în următoarele 28 de trimestre consecutive, se efectuează în ordinea înregistrării acestora, în aceleaşi condiţii, la fiecare termen de plată a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.La data de 01-04-2018 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(1^3) Microîntreprinderile care efectuează sponsorizări au obligaţia de a depune declaraţia informativă privind beneficiarii sponsorizărilor, aferentă anului în care au înregistrat cheltuielile respective, potrivit alin. (1^1), precum şi, după caz, aferentă anului în care se aplică prevederile alin. (1^2). Modelul şi conţinutul declaraţiei informative se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.La data de 01-04-2018 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(1^4) Declaraţia informativă prevăzută la alin. (1^3) se depune până la următoarele termene:

a) până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor;

b) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare primului trimestru pentru care datorează impozit pe profit, în situaţiile prevăzute la art. 48 alin. (3^1) şi art. 52; microîntreprinderile care exercită opţiunea prevăzută la art. 48 alin. (3^1) sau depăşesc limita veniturilor, conform art. 52, în primul trimestru al anului fiscal, nu au obligaţia depunerii declaraţiei informative privind beneficiarii sponsorizărilor;

La data de 20-01-2019 Litera b) din Alineatul (1^4) , Articolul 56 , Titlul III a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

c) până la termenele prevăzute la alin. (3) şi (4), după caz.

La data de 01-04-2018 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(2) Microîntreprinderile au obligaţia de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, în cursul aceluiaşi an în care a început lichidarea au obligaţia să depună declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor şi să plătească impozitul aferent până la data depunerii situaţiilor financiare la organul fiscal competent.

(4) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligaţia să depună declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor şi să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(5) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

Articolul 57

Prevederi fiscale referitoare la amortizare şi impozitul pe dividende

(1) Microîntreprinderile sunt obligate să ţină evidenţa amortizării fiscale, potrivit art. 28 al titlului II.

(2) Pentru declararea, reţinerea şi plata impozitului pe dividendele plătite către o persoană juridică română, microîntreprinderile sunt obligate să aplice prevederile art. 43 al titlului II.

Titlul IV
Impozitul pe venit

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 58

Contribuabili

Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu şi sunt numite în continuare contribuabili:

a) persoanele fizice rezidente;

b) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activităţi dependente în România;

d) persoanele fizice nerezidente care obţin venituri prevăzute la art. 129.

Articolul 59

Sfera de cuprindere a impozitului

(1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:

a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(20) Veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea şi veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

(21) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care au desfăşurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea îşi prelungesc ulterior perioada de şedere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenţie, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reţine şi nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în acel stat.

(22) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator

care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea. În această situaţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România şi care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal nu are obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea.

(23) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfăşoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea, dar detaşarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenţie, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român, astfel:

a) în situaţia în care persoana fizică îşi continuă relaţia contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reţinut şi nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat faţă de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reţine de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detaşării şi până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detaşată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorităţii fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detaşării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detaşate;

b) în situaţia în care persoana fizică nu mai are relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul şi acesta din urmă nu poate efectua reţinerea diferenţelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declaraţiei privind veniturile realizate din străinătate.

(24) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea şi salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

(25) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătiţi de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), veniturilor obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu data de la care acestea devin rezidenţi în România;

c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;

d) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;

e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obţin veniturile prevăzute la art. 58 lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.

(2) Persoanele fizice nerezidente care îndeplinesc condiţiile de rezidenţă prevăzute la art. 7 pct. 28 lit. b) sau c) vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu data de la care acestea devin rezidente în România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(20) Veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea şi veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

(21) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care au desfăşurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea îşi prelungesc ulterior perioada de şedere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenţie, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reţine şi nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în acel stat.

(22) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea. În această situaţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România şi care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal nu are obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea.

(23) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfăşoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea, dar detaşarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenţie, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român, astfel:

a) în situaţia în care persoana fizică îşi continuă relaţia contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reţinut şi nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat faţă de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reţine de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detaşării şi până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detaşată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorităţii fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detaşării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detaşate;

b) în situaţia în care persoana fizică nu mai are relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul şi acesta din urmă nu poate efectua reţinerea diferenţelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declaraţiei privind veniturile realizate din străinătate.

(24) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea şi salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

(25) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătiţi de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

(3) Fac excepţie de la prevederile alin. (2) persoanele fizice care dovedesc că sunt rezidenţi ai unor state cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, cărora le sunt aplicabile prevederile convenţiilor.

(4) Persoana fizică nerezidentă care a îndeplinit pe perioada şederii în România condiţiile de rezidenţă potrivit art. 7 pct. 28 lit. b) sau c) va fi considerată rezidentă în România până la data la care persoana fizică părăseşte România. Această persoană are obligaţia completării şi depunerii la autoritatea competentă din România a

formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de şedere în străinătate care depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, şi nu va mai face dovada schimbării rezidenţei fiscale într-un alt stat.

(5) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedeşte schimbarea rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, până la data schimbării rezidenţei. Această persoană are obligaţia completării şi depunerii la autoritatea competentă din România a formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de şedere în străinătate care depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, şi va face dovada schimbării rezidenţei fiscale într-un alt stat.

(6) Rezidenţii statelor cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri trebuie să îşi dovedească rezidenţa fiscală printr-un certificat de rezidenţă emis de către autoritatea fiscală competentă din statul străin sau printr-un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis.

(7) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedeşte schimbarea rezidenţei într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, pentru anul calendaristic în care are loc schimbarea rezidenţei, precum şi în următorii 3 ani calendaristici. Această persoană are obligaţia completării şi depunerii la autoritatea competentă din România a formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de şedere în străinătate care depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive.

Articolul 60

Scutiri

Sunt scutiţi de la plata impozitului pe venit următorii contribuabili:

1. persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat, pentru veniturile realizate din:

a) activităţi independente, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere;

a^1) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;La data de 23-03-2018 Punctul 1. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

b) salarii şi asimilate salariilor, prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3);

c) pensii;

d) activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, altele decât cele prevăzute la art. 105, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. În înţelesul art. 60 pct. 1 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se aplică pentru veniturile realizate începând cu data încadrării contribuabilului în gradul de handicap grav sau accentuat, conform documentelor justificative. Pentru a beneficia de prevederile art. 60 pct. 1 lit. a)-c) din Codul fiscal, în cazul veniturilor pentru care angajatorul/plătitorul de venituri are obligaţia reţinerii la sursă a impozitului pe venit, contribuabilii au obligaţia de a depune la angajatorul/plătitorul de venituri documentele care atestă încadrarea în gradul de handicap grav sau accentuat. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, angajatorul/plătitorul de venituri păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul. Pentru veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d), documentele justificative nu se depun la organul fiscal împreună cu declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 120 şi 122 din Codul fiscal, se arhivează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

2. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), ca urmare a desfăşurării activităţii de creare de programe pentru calculator, în condiţiile stabilite prin ordin comun al ministrului comunicaţiilor şi societăţii informaţionale, al ministrului muncii şi justiţiei sociale, al ministrului educaţiei naţionale şi al ministrului finanţelor publice;

La data de 01-01-2018 Punctul 2. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. Potrivit prevederilor art. 60 pct. 2 din Codul fiscal, condiţiile privind acordarea facilităţii fiscale de către angajator angajaţilor care desfăşoară activitatea de creare de programe pentru calculator se

stabilesc prin ordin comun al ministrului comunicaţiilor şi societăţii informaţionale, al ministrului muncii şi justiţiei sociale, al ministrului educaţiei naţionale şi al ministrului finanţelor publice. Pentru acordarea facilităţii fiscale nu este necesar acordul instituţiilor emitente ale actului normativ menţionat.

3. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), ca urmare a desfăşurării activităţii de cercetare-dezvoltare şi inovare, definită conform Ordonanţei Guvernului nr. 57 /2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit procedurii stabilite prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului cercetării şi inovării, în următoarele condiţii:

a) scutirea se acordă pentru toate persoanele care sunt incluse în echipa unui proiect de cercetare-dezvoltare şi inovare, astfel cum este definit în Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cu indicatori de rezultat definiţi;

b) scutirea se acordă în limita cheltuielilor cu personalul alocat proiectului de cercetare-dezvoltare şi inovare, evidenţiate distinct în bugetul proiectului;

c) statul de plată aferent veniturilor din salarii şi asimilate salariilor, obţinute de fiecare angajat din activităţile desfăşurate în proiectul de cercetare-dezvoltare şi inovare, se întocmeşte separat pentru fiecare proiect.

La data de 17-06-2017 Punctul 3. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2^1.

(1) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal se acordă doar persoanelor care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, ca urmare a desfăşurării activităţii de cercetare-dezvoltare şi inovare definită conform Ordonanţei Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt incluse în proiectul de cercetare-dezvoltare şi inovare.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor ca urmare a desfăşurării altor activităţi decât cele de cercetare-dezvoltare şi inovare prevăzute la alin. (1) nu beneficiază de scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal.

Notă CTCE

Potrivit alin. (2) al art. II din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017, prevederile art. 60 pct. 3 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică începând cu veniturile realizate din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi.

4. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), ca urmare a desfăşurării activităţii pe bază de contract individual de muncă încheiat pe o perioadă de 12 luni, cu persoane juridice române care desfăşoară activităţi sezoniere dintre cele prevăzute la art. 1 al Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activităţi, în cursul unui an.La data de 06-01-2017 Articolul 60 din Capitolul I , Titlul IV a fost completat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2^2.

(1) În înţelesul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se acordă persoanelor fizice ca urmare a desfăşurării activităţii pe bază de contract individual de muncă încheiat pe o perioadă de 12 luni de către angajatorul care desfăşoară activităţi cu caracter sezonier în cursul unui an, corespunzătoare următoarelor coduri CAEN:

– 5510 - «Hoteluri şi alte facilităţi de cazare similare»;
– 5520 - «Facilităţi de cazare pentru vacanţe şi perioade de scurtă durată»;
– 5530 - «Parcuri pentru rulote, campinguri şi tabere»;
– 5590 - «Alte servicii de cazare»;
– 5610 - «Restaurante»;
– 5621 - «Activităţi de alimentaţie (catering) pentru evenimente»;
– 5629 - «Alte servicii de alimentaţie n.c.a.»;
– 5630 - «Baruri şi alte activităţi de servire a băuturilor».

(2) Caracterul sezonier al unei activităţi, în sensul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, presupune o perioadă care se repetă de la an la an, în care anumite activităţi se impun a fi realizate pe durate relativ fixe în funcţie de anotimp/de sezon.

(3) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se aplică şi în situaţia în care persoana fizică desfăşoară activitate în baza unui contract de muncă cu timp parţial de lucru, în condiţiile prevăzute la alin. (1) şi (2).

(4) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se acordă pe perioada de derulare a contractului.

Notă CTCE

Potrivit alin. (2) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 7 şi 8 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanţe de urgenţă, iar prevederile art. I pct. 9 se aplică numai pentru tranzacţiile încheiate începând cu data de 1 a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Notă CTCE

Conform alin. (2) al art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016, prevederile art. I pct. 1 se aplică începând cu veniturile aferente lunii august 2016, iar prevederile art. I pct. 5 se aplică începând cu data de 1 august 2016. Până la această dată se aprobă ordinele prevăzute la art. 60 pct. 3 şi la art. 291 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum a fost completată prin prezenta ordonanţă de urgenţă.

5. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) angajatorii desfăşoară activităţi în sectorul construcţii care cuprind:

(i) activitatea de construcţii definită la codul CAEN 41.42.43 - secţiunea F - Construcţii;

(ii) domeniile de producere a materialelor de construcţii, definite de următoarele coduri CAEN:

2312 - Prelucrarea şi fasonarea sticlei plate;
2331 - Fabricarea plăcilor şi dalelor din ceramică;
2332 - Fabricarea cărămizilor, ţiglelor şi altor produse pentru construcţii din argilă arsă;
2361 - Fabricarea produselor din beton pentru construcţii;
2362 - Fabricarea produselor din ipsos pentru construcţii;
2363 - Fabricarea betonului;
2364 - Fabricarea mortarului;
2369 - Fabricarea altor articole din beton, ciment şi ipsos;
2370 - Tăierea, fasonarea şi finisarea pietrei;
2223 - Fabricarea articolelor din material plastic pentru construcţii;
1623 - Fabricarea altor elemente de dulgherie şi tâmplărie pentru construcţii;
2512 - Fabricarea de uşi şi ferestre din metal;
2511 - Fabricarea de construcţii metalice şi părţi componente ale structurilor metalice;
0811 - Extracţia pietrei ornamentale şi a pietrei pentru construcţii, extracţia pietrei calcaroase, ghipsului, cretei şi a ardeziei;
0812 - Extracţia pietrişului şi nisipului;
2351 - Fabricarea cimentului;
2352 - Fabricarea varului şi ipsosului;
2399 - Fabricarea altor produse din minerale nemetalice n.c.a.;

(iii) 711 - Activităţi de arhitectură, inginerie şi servicii de consultanţă tehnică;

b) angajatorii realizează cifră de afaceri din activităţile menţionate la lit. a) şi alte activităţi specifice domeniului construcţii în limita a cel puţin 80% din cifra de afaceri totală. Pentru societăţile comerciale nou-înfiinţate, respectiv înregistrate la registrul comerţului începând cu luna ianuarie a anului 2019, cifra de afaceri se calculează cumulat de la începutul anului, inclusiv luna în care se aplică scutirea, iar pentru societăţile comerciale existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri realizată cumulat pe anul fiscal anterior. Pentru societăţile comerciale existente la data de 1 ianuarie al fiecărui an care au avut o cifra de afaceri din activităţile menţionate la lit. a) realizată cumulat pe anul fiscal anterior de peste 80% inclusiv, facilităţile fiscale se vor acorda pe toata durata anului în curs, iar pentru societăţile comerciale existente la aceeaşi dată care nu realizează această limită minimă a cifrei de afaceri se va aplica principiul societăţilor comerciale nou-înfiinţate. Această cifră de afaceri se realizează pe bază de contract sau comandă şi acoperă manoperă, materiale, utilaje, transport, echipamente, dotări, precum şi alte activităţi auxiliare necesare activităţilor menţionate la lit. a). Cifra de afaceri va cuprinde inclusiv producţia realizată şi nefacturată;

c) veniturile brute lunare din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea sunt calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 3.000 lei lunar. Scutirea se aplică pentru sumele din venitul brut lunar de până la 30.000 lei, obţinut din

salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice. Partea din venitul brut lunar ce depăşeşte 30.000 lei nu va beneficia de facilităţi fiscale;

d) scutirea se aplică potrivit instrucţiunilor la ordinul comun al ministrului finanţelor publice, al ministrului muncii şi justiţiei sociale şi al ministrului sănătăţii, prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate reprezintă declaraţie pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiţiilor de aplicare a scutirii;

e) mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prevăzut la lit. b), în vederea aplicării facilităţii fiscale, se va stabili prin ordin al preşedintelui Comisiei Naţionale de Strategie şi Prognoză, care se va publica pe site-ul instituţiei.

La data de 21-07-2019 Punctul 5. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 43 din 12 iunie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 507 din 21 iunie 2019

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

Notă

Reproducem mai jos prevederile art. 68 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018:

Articolul 68

(1) Prin derogare de la prevederile art. 224 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfăşoară activităţi în sectorul construcţii şi care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sunt asigurate în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 în sistemul asigurărilor sociale de sănătate fără plata contribuţiei.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) beneficiază în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 de drepturile acordate din sistemul asigurărilor pentru accidente de muncă şi boli profesionale, sistemul asigurărilor pentru şomaj, conform legislaţiei în vigoare, inclusiv de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, fără plata de către angajatori a contribuţiei asiguratorii pentru muncă prevăzută de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Perioadele lucrate în sectorul construcţiilor de către persoanele prevăzute la alin. (1) constituie stagiu de cotizare pentru stabilirea dreptului la indemnizaţie de şomaj şi indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă acordate în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Articolul 61

Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activităţi independente, definite conform art. 67;

a^1) venituri din drepturi de proprietate intelectuală, definite potrivit art. 70;La data de 23-03-2018 Articolul 61 din Capitolul I , Titlul IV a fost completat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

b) venituri din salarii şi asimilate salariilor, definite conform art. 76;

c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor, definite conform art. 83;

d) venituri din investiţii, definite conform art. 91;

e) venituri din pensii, definite conform art. 99;

f) venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, definite conform art. 103;

g) venituri din premii şi din jocuri de noroc, definite conform art. 108;

h) venituri din transferul proprietăţilor imobiliare, definite conform art. 111;

i) venituri din alte surse, definite conform art. 114 şi 117.

Articolul 62

Venituri neimpozabile

În înţelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizaţiile şi alte forme de sprijin cu destinaţie specială, primite de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice sau colectate public, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum şi cele de aceeaşi natură primite de la organizaţii neguvernamentale, potrivit statutelor proprii, sau de la alte persoane;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3. (1) În categoria veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 62 lit. a) din Codul fiscal se cuprind veniturile obţinute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

a) alocaţia de stat pentru copii;

b) alocaţia lunară de plasament, acordată pentru fiecare copil, potrivit legii;

c) indemnizaţia lunară primită de persoanele cu handicap grav şi accentuat, potrivit legii;

d) indemnizaţia lunară, respectiv indemnizaţia de însoţitor prevăzute la art. 43, respectiv la art. 58 alin. (3) din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

e) contravaloarea serviciilor hoteliere acordate membrilor de familie care însoţesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi, potrivit legii;

f) ajutorul pentru încălzirea locuinţei;

g) indemnizaţia lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizaţiei pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România, republicată;

h) ajutorul social acordat potrivit legii;

i) ajutorul de urgenţă acordat de Guvern şi de primari în situaţii de necesitate, ca urmare a calamităţilor naturale, incendiilor, accidentelor, precum şi altor situaţii deosebite stabilite prin lege;

j) ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;

k) ajutorul lunar primit de personalul militar trecut în rezervă, poliţişti şi funcţionari publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat şi care nu îndeplinesc condiţiile de pensie, fiind clasaţi "apt limitat" sau ca urmare a împlinirii limitei de vârstă în grad, a reorganizării unor unităţi, a reducerii unor funcţii din statele de organizare ori pentru alte motive sau nevoi ale instituţiilor din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională, apte de muncă, dar care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

l) indemnizaţia de şomaj şi alte drepturi neimpozabile acordate conform legislaţiei în materie;

m) echivalentul salariului primit de membrii familiei funcţionarului public, care au dreptul la pensie de urmaş, în caz de deces al acestuia;

n) indemnizaţiile acordate în baza Legii recunoştinţei pentru victoria Revoluţiei Române din Decembrie 1989 şi pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Braşov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

o) indemnizaţiile acordate în baza Decretului-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

p) indemnizaţiile acordate în baza Legii nr. 8/2006 privind instituirea indemnizaţiei pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite şi recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, cu modificările şi completările ulterioare;

q) suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii şi accidentaţii de război, marii mutilaţi şi cei încadraţi în gradul I de invaliditate, potrivit legii;

r) indemnizaţia lunară primită de magistraţii care în perioada anilor 1945-1989 au fost înlăturaţi din justiţie din motive politice, potrivit legii;

s) indemnizaţiile şi sporurile invalizilor, veteranilor şi văduvelor de război, precum şi alte sume acordate în baza Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizaţii şi sporuri invalizilor, veteranilor şi văduvelor de război, cu modificările şi completările ulterioare;

t) renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

u) ajutorul anual pentru acoperirea unei părţi din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice, acordat veteranilor de război şi văduvelor de război, precum şi altor persoane defavorizate, potrivit legii;

v) sprijinul material lunar primit de soţul supravieţuitor, precum şi de copiii minori, urmaşi ai membrilor titulari, corespondenţi şi de onoare din ţară ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soţul supravieţuitor şi pentru urmaşii membrilor Academiei Române;

w) ajutoarele acordate emigranţilor politici potrivit legislaţiei în vigoare;

x) ajutorul nerambursabil pentru refugiaţi sau pentru persoanele cărora li s-a acordat protecţie subsidiară;

y) ajutoarele umanitare, medicale şi sociale;

z) ajutorul de deces acordat potrivit legislaţiei privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze şi de alte produse ortopedice, acordate în baza legislaţiei de pensii;

aa) ajutorul lunar pentru soţul supravieţuitor, acordat potrivit legii;

bb) renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale şi din alte fonduri publice, potrivit legii;

cc) indemnizaţia de merit acordată în condiţiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizaţiei de merit şi a Regulamentului de funcţionare a Comisiei naţionale pentru acordarea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare;

dd) drepturi reprezentând transportul gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulţii cu handicap accentuat sau grav şi pentru asistenţii personali, asistenţii personali profesionişti şi însoţitorii acestora, precum şi pentru asistenţii personali şi însoţitorii copiilor cu handicap grav sau accentuat;

ee) indemnizaţia lunară de invaliditate acordată cadrelor militare, soldaţilor şi gradaţilor profesionişti, precum şi rezerviştilor voluntari şi personalului civil, potrivit legii, ca urmare a participării la acţiuni militare;

ff) drepturile, reprezentând ajutoare, indemnizaţii şi orice forme de sprijin, acordate potrivit reglementărilor în vigoare personalului participant la misiuni şi operaţiuni în afara teritoriului statului român, personalului participant la acţiuni militare, pentru cazurile de invaliditate survenite în timpul sau din cauza serviciului, potrivit legii;

gg) alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

(2) Prin alte persoane în sensul art. 62 lit. a) se înţelege, cu titlu de exemplu, casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale şi sociale acordate membrilor din contribuţiile acestora, organizaţiile umanitare, organizaţiile sindicale, Crucea Roşie, unităţile de cult recunoscute în România şi alte entităţi care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

(3) Potrivit prevederilor art. 62 lit. a) din Codul fiscal, în categoria veniturilor neimpozabile se cuprind şi formele de sprijin cu destinaţie specială acordate din bugetul de stat şi din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislaţia internă şi reglementările europene, de exemplu:

a) forme de sprijin acordate producătorilor agricoli din sectorul vegetal sub forma schemelor de plăţi directe şi ajutoarelor naţionale tranzitorii în conformitate cu Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăţi care se aplică în agricultură în perioada 2015-2020 şi pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

b) ajutoare de stat şi forme de sprijin acordate fermierilor din sectorul zootehnic potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.179/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creşterii animalelor, cu modificările ulterioare, şi Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 3/2015, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

c) sprijinul nerambursabil acordat potrivit Programului Naţional pentru Dezvoltare Rurală 2014-2020, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C(2015) 3.508 din mai 2015, de aprobare a Programului de Dezvoltare Rurală al României pentru sprijin din Fondul European Agricol pentru dezvoltare rurală;

d) forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Operaţional pentru Pescuit 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2007) 6.664 din 14 decembrie 2007 şi Programului Operaţional pentru Pescuit şi Afaceri Maritime 2014-2020, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2015) 8416 din 25 noiembrie 2015;

e) formele de sprijin acordate în cadrul operaţiunilor finanţate prin Programul operaţional sectorial "Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013", în bani şi în natură, primite de către cursanţi pentru participarea la cursuri, precum şi bursele acordate în cadrul acestui program.

b) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate, potrivit legii, persoanelor fizice, altele decât cele care obţin venituri din salarii şi asimilate salariilor;

c) indemnizaţiile pentru: risc maternal, maternitate, creşterea copilului şi îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;

d) recompense acordate conform legii din fonduri publice;

e) veniturile realizate din valorificarea, prin centrele de colectare, a bunurilor mobile sub forma deşeurilor care fac obiectul programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

f) veniturile de orice fel, în bani sau în natură, primite la predarea deşeurilor din patrimoniul personal;

g) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum şi orice alte drepturi, cu excepţia câştigurilor primite de la societăţile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi, cu ocazia tragerilor de amortizare;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(4) În aplicarea prevederilor art. 62 lit. g) din Codul fiscal sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate şi orice alte drepturi acordate asiguraţilor, beneficiarilor sau terţelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislaţiei privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraţilor pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parţiale în contul persoanei asigurate, plăţi eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asiguraţi, precum şi orice alte sume de aceeaşi natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfăşoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

h) despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

i) sumele primite ca urmare a exproprierii pentru cauză de utilitate publică, conform legii;

j) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităţilor naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(5) În sensul prevederilor art. 62 lit. j) din Codul fiscal, în această categorie se includ, cu titlu de exemplu:

a) produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităţilor naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părţi;

b) despăgubirile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces pentru personalul militar încadrat în instituţiile publice de apărare, ordine publică şi securitate naţională, participant la misiuni şi operaţii în afara teritoriului statului român;

c) despăgubirile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces produse ca urmare a unor acţiuni militare, prin accidente, catastrofe sau alte asemenea evenimente survenite în timpul sau din cauza serviciului militar pe teritoriul naţional;

d) despăgubirile acordate poliţiştilor sau, în cazul decesului, pentru familiile acestora, în situaţia producerii riscurilor specifice activităţii de poliţie.

k) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, pensiile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces pentru personalul participant, potrivit legii, la misiuni şi operaţii în afara teritoriului statului român, pensiile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces, survenite în timpul sau din cauza serviciului, personalului încadrat în instituţiile publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadraţi în gradul I de invaliditate, precum şi pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuţii obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanţate de la bugetul de stat;

l) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat, conform legii;

m) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare şi/sau aurului financiar prevăzute la cap. V - Venituri din investiţii, precum şi altele decât cele definite la cap. IX - Venituri din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;

n) drepturile în bani şi în natură primite de:

– militarii în termen, soldaţii şi gradaţii profesionişti care urmează modulul instruirii individuale, elevii, studenţii şi cursanţii instituţiilor de învăţământ din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională;

– personalul militar, militarii în termen, poliţiştii şi funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, rezerviştii, pe timpul concentrării sau mobilizării;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(6) În sensul prevederilor art. 62 lit. n) din Codul fiscal, în această categorie se includ, dar nu sunt limitate:

a) drepturile în bani primite de elevii şi studenţii din instituţiile militare de învăţământ;

b) indemnizaţia lunară şi indemnizaţia suplimentară stabilită în raport cu anul de studiu şi funcţia îndeplinită pentru persoanele care urmează cursurile de formare a cadrelor militare şi militarilor în termen;

c) indemnizaţia lunară primită de soldaţii profesionişti în perioada programului de instruire.

o) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de şcolarizare sau perfecţionare în cadru instituţionalizat;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(7) Prin cadru instituţionalizat menţionat la art. 62 lit. o) din Codul fiscal se înţelege orice entitate care are ca obiect de activitate educaţia şcolară, universitară, pregătirea şi/sau perfecţionarea profesională, recunoscută de autorităţi ale statului român.

o^1) bursele, premiile şi alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport, echipamente de lucru/protecţie şi altele asemenea primite de elevi pe parcursul învăţământului profesional şi tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educaţiei naţionale;La data de 01-01-2017 Articolul 62 din Capitolul I , Titlul IV a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

p) sumele sau bunurile, inclusiv titluri de valoare şi aur financiar, primite cu titlu de moştenire ori donaţie. Pentru proprietăţile imobiliare, în cazul moştenirilor şi donaţiilor se aplică reglementările prevăzute la art. 111 alin. (2) şi (3);

q) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice şi ai posturilor consulare pentru activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, în condiţii de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internaţional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

r) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, precum şi veniturile în valută primite de personalul încadrat în instituţiile publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, trimis în misiune permanentă în străinătate, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

s) veniturile primite de oficialii organismelor şi organizaţiilor internaţionale din activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, cu condiţia ca poziţia acestora de oficial să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

ş) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activitatea de consultanţă desfăşurată în România, în conformitate cu acordurile de finanţare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaţionale şi organizaţii neguvernamentale;

t) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activităţi desfăşurate în România, în calitate de corespondenţi de presă, cu condiţia reciprocităţii acordate cetăţenilor români pentru venituri din astfel de activităţi şi cu condiţia ca poziţia acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

ţ) sumele reprezentând diferenţa de dobândă subvenţionată pentru creditele primite în conformitate cu legislaţia în vigoare;

u) subvenţiile primite pentru achiziţionarea de bunuri, dacă subvenţiile sunt acordate în conformitate cu legislaţia în vigoare;

v) veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natură, stabilite potrivit legii, primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii, orfanii şi văduvele de război, accidentaţii de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, persoanele care au efectuat stagiul militar în detaşamentele de muncă din cadrul Direcţiei Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961 şi soţiile celor decedaţi, urmaşii eroilor-martiri, răniţii şi luptătorii pentru victoria Revoluţiei Române din Decembrie 1989 şi pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Braşov din noiembrie 1987, precum şi persoanele persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(8) Veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natură prevăzute la art. 62 lit. v) din Codul fiscal, sunt acordate prin legi speciale şi cuprind, printre altele:

a) contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilaţi şi persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii şi

baze de tratament aparţinând Ministerului Sănătăţii, Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne şi altor instituţii potrivit legii;

b) contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidenţa prevederilor art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

c) contravaloarea asistenţei medicale şi a medicamentelor acordate în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât şi pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun şi pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o staţiune balneoclimaterică şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidenţa prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

d) contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuităţile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenţei medicale gratuite în toate instituţiile medicale civile de stat sau militare şi asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât şi pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităţilor existente, în staţiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a fotoliilor rulante, a aparatelor auditive şi implanturilor cardiace, mijloacelor moto şi auto speciale pentru persoanele cu handicap fizic şi altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

e) contravaloarea transportului gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulţii cu handicap accentuat sau grav, pentru asistenţii personali, asistenţii personali profesionişti şi însoţitorii acestora, precum şi pentru asistenţii personali şi însoţitorii copiilor cu handicap grav sau accentuat, asistenţă medicală gratuită în conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Persoanele fizice prevăzute la art. 62 lit. v) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 61 din Codul fiscal.

w) premiile obţinute de sportivii medaliaţi la campionatele mondiale, europene şi la jocurile olimpice /paralimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi în legislaţia în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanţă: clasarea pe locurile 1-6 la campionatele europene, campionatele mondiale şi jocurile olimpice /paralimpice, precum şi calificarea şi participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale şi europene, prima grupă valorică, precum şi la jocurile olimpice/paralimpice, în cazul jocurilor sportive. De asemenea, nu sunt venituri impozabile primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi de legislaţia în materie, în vederea pregătirii şi participării la competiţiile internaţionale oficiale ale loturilor reprezentative ale României. Au acelaşi regim fiscal primele acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi în legislaţia în materie, din sumele încasate de cluburi ca urmare a calificării şi participării la competiţii intercluburi oficiale europene sau mondiale;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(9) Beneficiază de prevederile art. 62 lit. w) din Codul fiscal următorii specialişti din domeniul sportiv: profesorii cu diplomă de licenţă sau de absolvire, instructorii şi managerii din domeniu, precum şi alte persoane calificate pentru asistenţă medicală, cercetare şi asistenţă ştiinţifică, organizare şi conducere tehnică şi alte ocupaţii complementare, potrivit reglementărilor în materie.

x) premiile şi alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport şi altele asemenea, obţinute de elevi şi studenţi în cadrul competiţiilor interne şi internaţionale, inclusiv elevi şi studenţi nerezidenţi în cadrul competiţiilor desfăşurate în România;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(10) În categoria veniturilor neimpozabile menţionate la art. 62 lit. x) din Codul, fiscal se cuprind:

a) premii obţinute la concursuri pe obiecte sau discipline de învăţământ, pe meserii, cultural-ştiinţifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-ştiinţifice, premii obţinute la campionate şi concursuri sportive şcolare, naţionale şi internaţionale;

b) contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare şi transport;

c) alte drepturi primite de participanţi cu ocazia acestor manifestări.

y) prima de stat acordată pentru economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

z) alte venituri care nu sunt impozabile, astfel cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Articolul 63

Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operaţiunea de fiducie

(1) Transferul de la constituitor la fiduciar al masei patrimoniale fiduciare nu generează venituri impozabile, în înţelesul prezentului titlu, la momentul transferului, pentru părţile implicate, respectiv constituitor şi fiduciar, în cazul în care părţile respective sunt contribuabili potrivit prezentului titlu.

(2) Remuneraţia fiduciarului contribuabil potrivit prezentului titlu, notar public sau avocat, primită pentru administrarea masei patrimoniale, constituie, în înţelesul prezentului titlu, venit din activitatea adiacentă şi se supune impunerii cumulat cu veniturile din activitatea desfăşurată de notar sau avocat, potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente.

(3) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remuneraţia fiduciarului, se stabileşte în funcţie de natura venitului respectiv şi se supune impunerii potrivit regulilor proprii fiecărei categorii de venituri. La determinarea venitului impozabil nu se deduc pierderile fiscale ale constituitorului, acestea reprezentând pierderi definitive. În cazul în care constituitorul este contribuabil potrivit prezentului titlu, obligaţiile fiscale ale acestuia în legătură cu masa patrimonială administrată vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Venitul realizat în bani şi în natură de beneficiarul persoană fizică la transferul masei patrimoniale de la fiduciar se supune impunerii potrivit prevederilor cap. X - Venituri din alte surse. Fac excepţie veniturile realizate de beneficiar din transferul masei patrimoniale, în situaţia în care acesta este constituitorul, caz în care veniturile respective sunt neimpozabile. Obligaţia evaluării veniturilor realizate, la preţul stabilit prin expertiză tehnică, la locul şi la data primirii acestora, revine fiduciarului. Pierderile fiscale înregistrate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar reprezintă pierderi definitive şi nu se deduc la determinarea venitului impozabil pentru beneficiar ulterior transferului masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul persoană fizică.

Articolul 64

Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit este de 10% şi se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

La data de 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (1) din Articolul 64 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

a) activităţi independente;

a^1) drepturi de proprietate intelectuală;La data de 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 64, Capitolul I, Titlul IV a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

b) salarii şi asimilate salariilor;

c) cedarea folosinţei bunurilor;

d) investiţii;

e) pensii;

f) activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură;

g) premii;

h) alte surse.

(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute expres pentru categoriile de venituri cuprinse în titlul IV.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4. În aplicarea prevederilor art. 64 din Codul fiscal, la determinarea impozitului anual/lunar, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la un leu, prin neglijarea fracţiunilor de până la 50 de bani inclusiv sau prin majorarea la leu a fracţiunilor ce depăşesc 50 de bani.

Articolul 65

Perioada impozabilă

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

5. (1) În aplicarea prevederilor art. 65 alin. (1) din Codul fiscal, anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situaţia în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

5.

(2) În aplicarea prevederilor art. 65 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Articolul 66

Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe

(1) Deducerea personală, precum şi celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la 10 lei, în sensul că fracţiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

Norme de aplicare

ORDIN nr. 52 din 14 ianuarie 2016

Articolul 1

Se aprobă calculatorul pentru determinarea deducerilor personale lunare pentru contribuabilii care realizează venituri din salarii la funcţia de bază, începând cu luna ianuarie 2016, stabilit potrivit prevederilor art. 77 alin. (2) şi ale art. 66 din Legea nr. 227/2016 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 2

Calculatorul prevăzut la art. 1 este cuprins în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Articolul 3

La calculul deducerilor personale lunare degresive potrivit art. 1, în funcţie de venitul brut lunar din salarii şi de numărul de persoane aflate în întreţinerea contribuabilului, s-a utilizat următorul algoritm de calcul:

- lei -

Venit brut lunar din salarii (VBL)	Deducerea personală lunară stabilită pentru un contribuabil în funcţie de numărul persoanelor aflate în întreţinere				
	Fără persoane în întreţinere	Cu o persoană în întreţinere	Cu 2 persoane în întreţinere	Cu 3 persoane în întreţinere	Cu 4 sau mai multe persoane în întreţinere
Până la 1.500	300	400	500	600	800
De la 1.501 la 3.000	300 x [1 - (VBL - 1.500)/ 1.500]	400 x [1 - (VBL - 1.500)/ 1.500]	500 x [1 - (VBL - 1.500)/ 1.500]	600 x [1 - (VBL - 1.500)/ 1.500]	800 x [1 - (VBL - 1.500)/ 1.500]
Peste 3.001	0	0	0	0	0

Articolul 4

Pentru stabilirea deducerilor personale potrivit art. 3, venitul brut lunar din salarii se rotunjeşte la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin rotunjire la leu pentru fracţiunile de peste 50 de bani inclusiv şi prin neglijarea fracţiunilor de până la 50 de bani.

Articolul 5

Sumele reprezentând deducerile personale potrivit art. 2 şi 3 pentru venitul brut lunar din salarii cuprins între 1.501 şi 3.000 lei sunt calculate prin rotunjire la 10 lei, în sensul că fracţiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

Articolul 6

Prin venituri din salarii realizate începând cu luna ianuarie 2016 se înţelege orice sumă primită sub formă de salarii începând cu data de 1 ianuarie 2016, cu excepţia plăţilor reprezentând lichidarea pe luna decembrie 2015.

Anexă

CALCULATOR

pentru determinarea deducerilor personale lunare pentru contribuabilii

care realizează venituri din salarii la funcţia de bază,
începând cu luna ianuarie 2016

1. Pentru contribuabilii care nu au persoane în întreţinere

- lei -

Venitul brut lunar din salarii de la .... la	Deducere personală lunară
0-1549	300
1550-1599	290
1600-1649	280
1650-1699	270
1700-1749	260
1750-1799	250
1800-1849	240
1850-1899	230
1900-1949	220
1950-1999	210
2000-2049	200
2050-2099	190
2100-2149	180
2150-2199	170
2200-2249	160
2250-2299	150
2300-2349	140
2350-2399	130
2400-2449	120
2450-2499	110
2500-2549	100
2550-2599	90

C.J.R.S.F. Piatra Neamţ

2600-2649	80
2650-2699	70
2700-2749	60
2750-2799	50
2800-2849	40
2850-2899	30
2900-2949	20
2950-2999	10
peste 2999	0

2. Pentru contribuabilii care au o singură persoană în întreţinere

- lei -

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la .... la	
0-1537	400
1538-1574	390
1575-1612	380
1613-1649	370
1650-1687	360
1688-1724	350
1725-1762	340
1763-1799	330
1800-1837	320
1838-1874	310
1875-1912	300
1913-1949	290
1950-1987	280
1988-2024	270

C.J.C.E. Piatra Neamţ

2025-2062	260
2063-2099	250
2100-2137	240
2138-2174	230
2175-2212	220
2213-2249	210
2250-2287	200
2288-2324	190
2325-2362	180
2363-2399	170
2400-2437	160
2438-2474	150
2475-2512	140
2513-2549	130
2550-2587	120
2588-2624	110
2625-2662	100
2663-2699	90
2700-2737	80
2738-2774	70
2775-2812	60
2813-2849	50
2850-2887	40
2888-2924	30
2925-2962	20
2963-2999	10

C.J.C.E. Piatra Neamț

peste 2999	0

3. Pentru contribuabilii care au 2 persoane în întreţinere

- lei -

Venitul brut lunar din salarii de la .... la	Deducere personală lunară
0-1529	500
1530-1559	490
1560-1589	480
1590-1619	470
1620-1649	460
1650-1679	450
1680-1709	440
1710-1739	430
1740-1769	420
1770-1799	410
1800-1829	400
1830-1859	390
1860-1889	380
1890-1919	370
1920-1949	360
1950-1979	350
1980-2009	340
2010-2039	330
2040-2069	320
2070-2099	310
2100-2129	300
2130-2159	290

C.J.R.S.P. Piatra Neamţ

2160-2189	280
2190-2219	270
2220-2249	260
2250-2279	250
2280-2309	240
2310-2339	230
2340-2369	220
2370-2399	210
2400-2429	200
2430-2459	190
2460-2489	180
2490-2519	170
2520-2549	160
2550-2579	150
2580-2609	140
2610-2639	130
2640-2669	120
2670-2699	110
2700-2729	100
2730-2759	90
2760-2789	80
2790-2819	70
2820-2849	60
2850-2879	50
2880-2909	40
2910-2939	30

C.J.C.E. Piatra Neamţ

2940-2969	20
2970-2999	10
peste 2999	0

4. Pentru contribuabilii care au 3 persoane în întreţinere

- lei -

Venitul brut lunar din salarii de la .... la	Deducere personală lunară
0-1524	600
1525-1549	590
1550-1574	580
1575-1599	570
1600-1624	560
1625-1649	550
1650-1674	540
1675-1699	530
1700-1724	520
1725-1749	510
1750-1774	500
1775-1799	490
1800-1824	480
1825-1849	470
1850-1874	460
1875-1899	450
1900-1924	440
1925-1949	430
1950-1974	420
1975-1999	410

C.J.C.E. Piatra Neamţ

2000-2024	400
2025-2049	390
2050-2074	380
2075-2099	370
2100-2124	360
2125-2149	350
2150-2174	340
2175-2199	330
2200-2224	320
2225-2249	310
2250-2274	300
2275-2299	290
2300-2324	280
2325-2349	270
2350-2374	260
2375-2399	250
2400-2424	240
2425-2449	230
2450-2474	220
2475-2499	210
2500-2524	200
2525-2549	190
2550-2574	180
2575-2599	170
2600-2624	160
2625-2649	150

C.J.C.E. Piatra Neamţ

2650-2674	140
2675-2699	130
2700-2724	120
2725-2749	110
2750-2774	100
2775-2799	90
2800-2824	80
2825-2849	70
2850-2874	60
2875-2899	50
2900-2924	40
2925-2949	30
2950-2974	20
2975-2999	10
peste 2999	0

5. Pentru contribuabilii care au 4 sau mai multe persoane în întreţinere

- lei -

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la .... la	
0-1518	800
1519-1537	790
1538-1556	780
1557-1574	770
1575-1593	760
1594-1612	750
1613-1631	740
1632-1649	730

C.J.C.E. Piatra Neamţ

1650-1668	720
1669-1687	710
1688-1706	700
1707-1724	690
1725-1743	680
1744-1762	670
1763-1781	660
1782-1799	650
1800-1818	640
1819-1837	630
1838-1856	620
1857-1874	610
1875-1893	600
1894-1912	590
1913-1931	580
1932-1949	570
1950-1968	560
1969-1987	550
1988-2006	540
2007-2024	530
2025-2043	520
2044-2062	510
2063-2081	500
2082-2099	490
2100-2118	480
2119-2137	470

C.J.C.E. Piatra Neamț

2138-2156	460
2157-2174	450
2175-2193	440
2194-2212	430
2213-2231	420
2232-2249	410
2250-2268	400
2269-2287	390
2288-2306	380
2307-2324	370
2325-2343	360
2344-2362	350
2363-2381	340
2382-2399	330
2400-2418	320
2419-2437	310
2438-2456	300
2457-2474	290
2475-2493	280
2494-2512	270
2513-2531	260
2532-2549	250
2550-2568	240
2569-2587	230
2588-2606	220
2607-2624	210

C.J.C.E. Piatra Neamț

2625-2643	200
2644-2662	190
2663-2681	180
2682-2699	170
2700-2718	160
2719-2737	150
2738-2756	140
2757-2774	130
2775-2793	120
2794-2812	110
2813-2831	100
2832-2849	90
2850-2868	80
2869-2887	70
2888-2906	60
2907-2924	50
2925-2943	40
2944-2962	30
2963-2981	20
2982-2999	10
peste 2999	0

Capitolul II
Venituri din activităţi independente

Articolul 67

Definirea veniturilor din activităţi independente

(1) Veniturile din activităţi independente cuprind veniturile din activităţi de producţie, comerţ, prestări de servicii şi veniturile din profesii liberale, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activităţi adiacente.

La data de 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 67 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

C.J.C.E. Piatra Neamţ

(2) Constituie venituri din profesii liberale veniturile obţinute din prestarea de servicii cu caracter profesional, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea şi exercitarea profesiei respective.

(3) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 67 , Capitolul II , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Definirea veniturilor din activităţi independente

6. (1) În aplicarea prevederilor art. 67 din Codul fiscal, se supun impozitului pe veniturile din activităţi independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual şi/sau într-o formă de asociere constituită potrivit dispoziţiilor legale şi care nu dă naştere unei persoane juridice, în vederea desfăşurării de activităţi în scopul obţinerii de venituri.

(2) Exercitarea unei activităţi independente, reglementată prin art. 67 din Codul fiscal, presupune desfăşurarea acesteia cu regularitate, în mod continuu, pe cont propriu şi urmărind obţinerea de venituri.

(3) O activitate desfăşurată de către o persoană fizică în scopul obţinerii de venituri, care îndeplineşte cel puţin 4 din criteriile prevăzute la art. 7 pct. 3 din Codul fiscal este o activitatea independentă.

(4) Activităţile care generează venituri din activităţi independente cuprinse în cadrul art. 67 alin. (1) din Codul fiscal sunt, cu titlu de exemplu:

a) activităţi de producţie;

b) activităţi de comerţ, respectiv cumpărare de bunuri în scopul revânzării acestora;

c) organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive şi altele asemenea;

d) activităţi al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacţii printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agenţie, de agent de asigurare şi alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului civil, precum şi a altor acte normative, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;

e) vânzarea în regim de consignaţie a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;

f) activităţi de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, şi altele asemenea;

g) transport de bunuri şi de persoane;

h) activităţi de prestări de servicii.

(5) Veniturile reglementate la art. 67 din Codul fiscal obţinute din valorificarea în regim de consignaţie sau prin vânzare directă către agenţi economici şi alte instituţii a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activităţi independente. În această situaţie consignatarul/cumpărătorul va solicita documente care atestă provenienţa bunurilor respective, precum şi cele care atestă desfăşurarea unei activităţi independente. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

(6) Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obţinute din desfăşurarea în România, potrivit legii, a unei activităţi independente în conformitate cu reglementările art. 67 din Codul fiscal, printr-un sediu permanent.

(7) În aplicarea art. 67 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societăţii civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

(8) În sensul art. 67 alin. (2) din Codul fiscal, în categoria venituri din profesii liberale sunt cuprinse, cu titlu de exemplu, veniturile obţinute de către: medici, avocaţi, notari publici, executori judecătoreşti, experţi tehnici şi contabili, contabili autorizaţi, auditori financiari, consultanţi fiscali, arhitecţi, traducători, sportivi, precum şi alte persoane fizice cu profesii reglementate în condiţiile legii şi a îndeplinirii a cel puţin 4 din criteriile prevăzute la art. 7 pct. 3 din Codul fiscal.

(9) Abrogat.

Articolul 67^1

Definirea veniturilor din România din activităţi independente

Veniturile obţinute din activităţi independente desfăşurate în România, potrivit legii, se consideră ca fiind obţinute din România, indiferent dacă sunt primite din România sau din străinătate.

La data de 23-03-2018 Articolul 67^1 din Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 68

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Venitul net anual din activităţi independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferenţă între venitul brut şi cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, cu excepţia situaţiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 68^1 şi 69.

La data de 30-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfăşurarea activităţii;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanţe comerciale sau din alte creanţe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activităţii;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă;

f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(1^1) Aportul în numerar şi/sau echivalentul în lei al aporturilor în natură, efectuat la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia, din patrimoniul personal în patrimoniul afacerii, nu reprezintă venit brut potrivit art. 68 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal.

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări şi mecenat, conform legii, sau donaţii.

(4) Condiţiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii independente, pentru a putea fi deduse, în funcţie de natura acestora, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităţilor independente, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să reprezinte cheltuieli cu salariile şi cele asimilate salariilor astfel cum sunt definite potrivit cap. III - Venituri din salarii şi asimilate salariilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul capitol;

d) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

e) să respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiţii în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (20);

f) să reprezinte cheltuieli cu prime de asigurare efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;

3. bunurile utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

4. asigurarea de risc profesional;

g) să fie efectuate pentru salariaţi pe perioada delegării/detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, reprezentând indemnizaţiile plătite acestora, precum şi cheltuielile de transport şi cazare;

h) să fie efectuate pe perioada deplasării contribuabilului care îşi desfăşoară activitatea individual şi/sau într-o formă de asociere, în ţară şi în străinătate, în scopul desfăşurării activităţii, reprezentând cheltuieli de cazare şi transport, altele decât cele prevăzute la alin. (7) lit. k);

i) să reprezinte contribuţii de asigurări sociale plătite la sistemele proprii de asigurări sociale şi/sau contribuţii profesionale obligatorii plătite, potrivit legii, organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii;

La data de 01-01-2018 Litera i) din Alineatul (4) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 16, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

j) să fie efectuate în scopul desfăşurării activităţii şi reglementate prin acte normative în vigoare;

k) în cazul activelor neamortizabile prevăzute la art. 28 alin. (4), cheltuielile sunt deductibile la momentul înstrăinării şi reprezintă preţul de cumpărare sau valoarea stabilită prin expertiză tehnică la data dobândirii, după caz.

La data de 01-01-2016 Lit. k) a alin. (4) al art. 68 a fost modificată de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(4^1) Sunt cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate pentru organizarea şi desfăşurarea învăţământului profesional şi tehnic, în conformitate cu reglementările legale din domeniul educaţiei naţionale, cu excepţia cheltuielilor cu amortizarea care sunt deductibile potrivit prevederilor alin. (4) lit. d).La data de 01-01-2017 Articolul 68 din Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) cheltuielile sociale, în limita sumei obţinute prin aplicarea unei cote de până la 5% asupra valorii anuale a cheltuielilor efectuate cu salariile personalului, pentru destinaţiile prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. b) din titlul II, după caz;

d) scăzămintele, perisabilităţile, pierderile rezultate din manipulare/depozitare, potrivit legislaţiei în materie, inclusiv cheltuielile cu bunuri cu termen depăşit de valabilitate potrivit legii;

e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f) cheltuielile reprezentând voucherele de vacanţă acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuţiile la fonduri de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele reprezentând contribuţii la schemele de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, plătite în scopul personal al contribuabilului, indiferent dacă activitatea se desfăşoară individual sau într-o formă de asociere, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

h) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, plătite în scopul personal al contribuabilului, indiferent dacă activitatea se desfăşoară individual sau într-o formă de asociere, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

La data de 26-03-2018 Litera h) din Alineatul (5) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaţilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activităţii independente;

j) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii, aferente autoturismelor folosite de contribuabil sau membru asociat sunt deductibile limitat potrivit alin. (7) lit. k) la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane;

k) cheltuielile reprezentând contribuţii sociale obligatorii datorate în calitate de angajatori, potrivit titlului V;

La data de 01-01-2018 Litera k) din Alineatul (5) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 17, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

l) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Litera l) din Alineatul (5) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost abrogată de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

m) cheltuieli pentru asigurarea securităţii şi sănătăţii în muncă, potrivit legii;

n) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituţiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României, pentru împrumuturile în lei, în vigoare la data restituirii împrumutului şi, respectiv, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută, prevăzută la art. 27 alin. (7) lit. b);

o) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;

p) cotizaţii plătite la asociaţiile profesionale în limita a 4.000 euro anual;

q) cheltuielile reprezentând contribuţiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferenţă între venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, precum şi cu serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. f), alin. (5) lit. h) şi cele efectuate pentru persoanele care obţin venituri din salarii şi asimilate salariilor, definite potrivit prevederilor cap. III - Venitul din salarii şi asimilate salariilor;

La data de 26-03-2018 Litera d) din Alineatul (7) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

e) donaţii de orice fel;

f) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispoziţiilor legale în vigoare şi penalităţile, datorate autorităţilor române/străine, potrivit prevederilor legale, cu excepţia celor plătite, conform clauzelor din contractele comerciale încheiate cu aceste autorităţi;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) cheltuielile de achiziţionare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

i) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliţă de asigurare;

j) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

k) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii şi a căror masă totală maximă autorizată nu depăşeşte 3.500 kg şi nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietate sau în folosinţă. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situaţiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către şcolile de şoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidenţa acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosinţă, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor, se vor aplica regulile generale de deducere.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabileşte prin normele metodologice date în aplicarea art. 68;

l) alte sume prevăzute prin legislaţia în vigoare.

(8) Contribuabilii pentru care determinarea venitului anual se efectuează în sistem real au obligaţia să completeze Registrul de evidenţă fiscală, în vederea stabilirii venitului net anual.

(9) Modelul şi conţinutul Registrului de evidenţă fiscală se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

7. (1) Potrivit prevederilor art. 68 din Codul fiscal, în venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natură, cum ar fi: venituri din vânzarea de produse şi de mărfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, şi orice alte venituri obţinute din exercitarea activităţii, inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciţii fiscale, precum şi veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilităţile băneşti aferente afacerii, din alte activităţi adiacente şi altele asemenea. În venitul brut se includ şi veniturile încasate ulterior încetării activităţii independente, pe baza facturilor emise şi neîncasate până la încetarea activităţii.

Prin activităţi adiacente se înţelege toate activităţile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

(1^1) Aportul în numerar şi/sau echivalentul în lei al aporturilor în natură, efectuat la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia, din patrimoniul personal în patrimoniul afacerii, nu reprezintă venit brut potrivit art. 68 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal.

(2) În venitul brut al afacerii se include şi suma reprezentând contravaloarea bunurilor şi drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activităţii în patrimoniul personal al contribuabilului, operaţiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la preţurile practicate pe piaţă sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul schimbării modalităţii de exercitare a unei activităţi, precum şi al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, în condiţiile continuării activităţii, se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/schimbe şi contravaloarea bunurilor şi drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat /schimbat.

În cazul bunurilor şi al drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, se aplică următoarele reguli:

a) cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar la această valoare, care constituie şi bază de calcul al amortizării;

b) cele complet amortizate se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la preţul practicat pe piaţă; pentru acestea nu se calculează amortizare şi valoarea acestora nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activităţi.

În cazul bunurilor şi al drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidenţa contabilă din care provin şi nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activităţi.

În cazul începerii unei activităţi ca urmare a schimbării modalităţii de exercitare a activităţii şi/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

(3) În cazul schimbării modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, în timpul anului, venitul net /pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfăşurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea venitului net/pierderii înregistrat /înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea şi/sau transformarea formei de exercitare a activităţii.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declaraţia privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc schimbarea modalităţii de exercitare a activităţii şi/sau transformarea formei de exercitare a activităţii se reportează şi se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 118 din Codul fiscal.

(4) Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidenţele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 68 alin. (4)-(7) din Codul fiscal.

(5) Sunt cheltuieli deductibile, cu titlul de exemplu următoarele:

a) cheltuielile cu achiziţionarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar şi mărfuri;

b) cheltuielile cu lucrările executate şi serviciile prestate de terţi;

c) cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări şi prestarea de servicii pentru clienţi;

d) chiria aferentă spaţiului în care se desfăşoară activitatea, cea aferentă utilajelor şi altor instalaţii utilizate în desfăşurarea activităţii, în baza unui contract de închiriere;

e) dobânzile aferente creditelor bancare;

f) cheltuielile cu comisioanele şi cu alte servicii bancare;

g) cheltuielile cu primele de asigurare care privesc active corporale şi/sau necorporale, inclusiv pentru stocurile deţinute, precum şi primele de asigurare efectuate pentru asigurarea de risc profesional;

h) cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile (activele) din patrimoniul personal /patrimoniul afacerii, când acestea reprezintă garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;

i) cheltuielile poştale şi taxele de telecomunicaţii;
j) cheltuielile cu energia şi apa;
k) cheltuielile cu transportul de bunuri şi de persoane, altele decât cele prevăzute la art. 68 alin. (5) lit. j) din Codul fiscal;
l) cheltuieli de natură salarială;
m) cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
n) cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu prevederile art. 28 din Codul fiscal, după caz;
o) valoarea rămasă neamortizată a bunurilor şi drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din preţul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării şi limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;
p) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria/rata de leasing în cazul leasingului operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile în cazul leasingului financiar, stabilite în conformitate cu reglementările în materie privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;
q) cheltuielile pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea contribuabilului şi a salariaţilor acestuia;
r) cheltuielile cu funcţionarea şi întreţinerea aferente bunurilor imobile care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înţelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;
s) cheltuielile ocazionate de participarea la congrese şi alte întruniri cu caracter profesional;
t) cheltuielile efectuate pentru salariaţi pe perioada delegării/detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, reprezentând indemnizaţiile plătite acestora, precum şi cheltuielile de transport şi cazare;
u) cheltuielile de reclamă şi publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama şi publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstraţii la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;
v) contravaloarea cotei de 10% aplicată la venitul brut din activitatea de expertiză contabilă şi tehnică, judiciară şi extrajudiciară, datorată biroului de expertiză locală, potrivit legislaţiei privind organizarea activităţii de expertiză tehnică judiciară şi extrajudiciară;
v^1) plăţi efectuate în avans care se referă la perioade fiscale următoare;
w) alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.
Sunt cheltuieli deductibile şi cele efectuate pentru întreţinerea şi funcţionarea spaţiilor folosite pentru desfăşurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, şi nu pe numele contribuabilului.
(6) Limita echivalentului în euro a cheltuielilor deductibile limitat, prevăzută la art. 68 din Codul fiscal, se transformă în lei la cursul mediu comunicat de Banca Naţională a României pentru anul în care s-a efectuat plata.
(7) În sensul prevederilor art. 68 alin. (7) lit. k) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii şi expresiile prevăzute, condiţiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii au semnificaţiile prevăzute la pct. 68 din normele metodologice date în aplicarea art. 298 alin. (6) din Codul fiscal din titlul VII "Taxa pe valoarea adăugată".
Dacă vehiculele respective nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii, se limitează la 50% dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate conform art. 68 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal legate de aceste vehicule, cu excepţia cheltuielilor privind amortizarea pentru care se aplică regulile privind amortizarea prevăzute la art. 28 titlul II din Codul fiscal, după caz. În cadrul cheltuielilor supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile fiecărui vehicul, inclusiv cele reprezentând: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecţiile tehnice periodice, rovinieta etc.
În vederea acordării deductibilităţii integrale la calculul venitului net anual, justificarea utilizării vehiculelor se efectuează pe baza documentelor justificative şi prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(8) În aplicarea prevederilor art. 68 din Codul fiscal, toate bunurile, drepturile şi obligaţiile aferente desfăşurării activităţii se înscriu în Registrul-inventar şi constituie patrimoniul afacerii.

Articolul 68^1

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activităţi independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, potrivit legii

(1) Contribuabilii care realizează venituri în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, datorează impozit pe venit, impozitul fiind final.

(2) Plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entităţi care au obligaţia de a conduce evidenţă contabilă au şi obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite prin reţinere la sursă.

(3) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut şi se reţine la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuţi la alin. (2), la momentul plăţii venitului.

(4) Impozitul calculat şi reţinut reprezintă impozit final şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

(5) Plătitorii de venituri prevăzuţi la alin. (2) nu au obligaţia calculării, reţinerii la sursă şi plăţii impozitului din veniturile plătite dacă efectuează plăţi către asocierile fără personalitate juridică, precum şi către entităţi cu personalitate juridică, care organizează şi conduc contabilitate proprie, potrivit legii, pentru care plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.

(6) Contribuabilii nu au obligaţia de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

(7) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123^1.La data de 01-04-2019 Alineatul (7) din Articolul 68^1, Capitolul II, Titlul IV a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 5 din lege raportat la articolul I punctul 7 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 68^1 alin. (7) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legi se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

(8) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (8) din Articolul 68^1, Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(9) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (9) din Articolul 68^1, Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(10) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (10) din Articolul 68^1, Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(11) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (11) din Articolul 68^1, Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2^1-a

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activităţi independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, potrivit legii

7^1.

(1) În aplicarea prevederilor art. 68^1 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69 /2000, cu modificările şi completările ulterioare, plătitorii de astfel de venituri care au obligaţia de a conduce evidenţă contabilă au şi obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite prin reţinere la sursă, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susţinerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(3) Opţiunea se exercită, în scris, pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (2) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor;

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opţiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.

(5) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeaşi opţiune şi la organul fiscal competent, pentru aceeaşi sursă de venit.

(6) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(7) În aplicarea art. 68^1 alin. (9) din Codul fiscal, pentru acordarea de burse private contribuabilii au următoarele obligaţii:

a) să prezinte, în copie şi original, contractul de bursă privată încheiat în condiţiile Legii nr. 376 /2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, în termen de 30 de zile de la încheierea acestuia, plătitorii de venituri păstrând copiile documentelor cu menţiunea «conform cu originalul»;

b) să prezinte plătitorilor de venituri, lunar, până la termenul de virare a impozitului pe venit, documentele justificative, în copie şi original, privind cheltuielile cu bursa privată efectuate în luna în care impozitul a fost reţinut.

Dacă suma înscrisă în documentele justificative depuse la plătitorul de venit privind cheltuiala efectuată cu bursa privată depăşeşte plafonul de 2% din impozitul pe venit, atunci suma totală luată în calcul de plătitorul de venit este limitată la nivelul acestui plafon.

Dacă suma înscrisă în documentele justificative depuse la plătitorul de venit privind cheltuiala efectuată cu bursa privată este mai mică decât plafonul de 2% din impozitul pe venit, atunci suma totală luată în calcul de plătitorul de venit este limitată la suma efectiv plătită.

Neprezentarea documentelor justificative până la termenul de virare a impozitului pe venit atrage pierderea dreptului conferit de lege.

(8) Exemplu privind aplicarea prevederilor alin. (3) lit. b)

O persoană fizică, sportiv de performanţă, realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală încheiat cu entitatea A. Plata drepturilor se efectuează lunar. Impozitul datorat în lună este de 600 lei.

Sportivul a solicitat plătitorului de venit să îi calculeze, să îi reţină şi să distribuie cota de 3,5% din impozitul pe venit datorat către entitatea nonprofit furnizoare de servicii sociale acreditată cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii, entitatea B.

Entitatea A procedează după cum urmează:

a) stabileşte cuantumul cotei de 3,5% din impozitul datorat de 600 lei

600 lei x 3,5% = 21 lei

Rezultă următoarele:

impozit datorat 600 lei

cotă 3,5% 21 lei

impozit de plată 579 lei

Articolul 69

Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit

(1) În cazul contribuabililor care realizează venituri din activităţi independente, altele decât venituri din profesii liberale definite la art. 67 alin. (2), venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfăşurării activităţii.

La data de 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(2) Ministerul Finanţelor Publice elaborează nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, care se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice, în conformitate cu activităţile din Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin ordin al preşedintelui Institutului Naţional de Statistică. Direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti au următoarele obligaţii:

a) stabilirea nivelului normelor de venit;

b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica, precum şi a coeficienţilor de corecţie stabiliţi prin consultarea consiliilor judeţene/Consiliului General al Municipiului Bucureşti, după caz.

La data de 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(3) Norma de venit pentru fiecare activitate desfăşurată de contribuabil nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.

(4) La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulţirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe ţară garantat în plată reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor. Criteriile pentru stabilirea normelor de venit de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice sunt cele prevăzute în normele metodologice.

(5) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate care generează venituri din activităţi independente, altele decât venituri din profesii liberale, definite la art. 67 alin. (2), pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activităţi se reduce proporţional, astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfăşurată activitatea respectivă.

La data de 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(6) Dacă un contribuabil desfăşoară două sau mai multe activităţi care generează venituri din activităţi independente, altele decât venituri din profesii liberale, definite la art. 67 alin. (2), venitul net din aceste activităţi se stabileşte de către contribuabil prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activităţi.

La data de 23-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(7) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate inclusă în nomenclatorul prevăzut la alin. (2) şi o altă activitate independentă, venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activităţi pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligaţia să completeze numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidenţă fiscală şi nu au obligaţii privind evidenţa contabilă.

(9) Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit şi care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro, începând cu anul fiscal următor au obligaţia determinării venitului net anual în sistem real. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 100.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţională a României, la sfârşitul anului fiscal. Această categorie de contribuabili are obligaţia să completeze corespunzător şi să depună declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

La data de 23-03-2018 Alineatul (9) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(10) Contribuabilii pot ajusta normele anuale de venit de la alin. (4) în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice. Ajustarea normelor anuale de venit se realizează de către contribuabil prin aplicarea coeficienţilor de corecţie publicaţi de către Direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti, asupra normelor anuale de venit.La data de 23-03-2018 Articolul 69 din Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(11) Procedura de ajustare a normei de venit, pentru determinarea venitului net anual, se stabileşte prin norme. La data de 23-03-2018 Articolul 69 din Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

8.

(1) În sensul prevederilor art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri din desfăşurarea activităţilor de producţie, comerţ şi prestări servicii cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanţelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti vor fi consultate consiliile judeţene/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

(2) În situaţia în care un contribuabil desfăşoară aceeaşi activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină, de către contribuabil, pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfăşurare a activităţii.

(3) În cazul în care un contribuabil desfăşoară mai multe activităţi pentru care venitul net se determină de către contribuabil pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit corectate potrivit criteriilor specifice.

(4) Pentru contribuabilii persoane fizice care desfăşoară individual o activitate independentă ca persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală şi activitatea este prevăzută în nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, venitul net anual se determină de către contribuabil pe baza normelor anuale de venit, cu respectarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal.

(5) În aplicarea art. 69 din Codul fiscal, în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12 luni. Pentru determinarea venitului net anual fiecare membru asociat aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit proprii.

(6) În aplicarea prevederilor art. 69 alin. (11) din Codul fiscal, norma anuală de venit se ajustează de către contribuabili, în sensul majorării/reducerii, prin aplicarea coeficienţilor de corecţie corespunzători criteriilor prevăzute la alin. (7) asupra normelor anuale de venit stabilite şi publicate de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti.

(7) La stabilirea coeficienţilor de corecţie a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

a) vadul comercial şi clientela;

b) vârsta contribuabililor;

c) timpul afectat desfăşurării activităţii, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (8) şi (9);

d) gradul de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;

e) activitatea se desfăşoară într-un spaţiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;

f) realizarea de lucrări, prestarea de servicii şi obţinerea de produse cu material propriu sau al clientului;

g) folosirea de maşini, dispozitive şi scule, acţionate manual sau de forţă motrice;

h) caracterul sezonier al unor activităţi;

i) durata concediului legal de odihnă;

j) desfăşurarea activităţii cu salariaţi;

k) contribuţia fiecărui asociat în cazul activităţii desfăşurate în cadrul unei asocieri;

l) informaţiile cuprinse în declaraţia informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor art. 324 din Codul fiscal;

m) alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

Contribuabilii care beneficiază de mai mulţi coeficienţi de corecţie, în sensul reducerii/majorării normelor de venit anuale, iau în calcul coeficientul cel mai mare.

(8) Venitul net din activităţi independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, în sensul art. 69 din Codul fiscal se reduce de către contribuabil, proporţional cu:

a) perioada de la începutul anului şi până la momentul autorizării din anul începerii activităţii;

b) perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situaţia încetării activităţii, la cererea contribuabilului.

(9) Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, cauzate de accidente, spitalizare sau alte cauze obiective, inclusiv cele de forţă majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc, de către contribuabil, proporţional cu perioada nelucrată. În situaţia încetării activităţii în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, contribuabilul/fiecare asociat, în cazul asocierilor fără personalitate juridică, este obligat ca în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului să depună Declaraţia unică, privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la organele fiscale competente şi să îşi recalculeze impozitul pe venit. Documentele justificative în baza cărora se reduc normele anuale de venit se păstrează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

(10) Pentru contribuabilii impuşi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situaţiile prevăzute la alin. (8) şi (9), norma anuală de venit aferentă perioadei efectiv lucrate se recalculează de către contribuabili, prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulţeşte cu numărul zilelor de activitate.

(11) Venitul net din activităţi independente desfăşurate de persoana fizică cu handicap grav sau accentuat, în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, se reduce, de către contribuabil, proporţional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului. Impozitul datorat va fi calculat pentru venitul net anual redus proporţional cu numărul de zile. Prevederea se aplică atât în cazul contribuabilului încadrat, în cursul perioadei impozabile, în gradul de handicap grav sau accentuat, cât şi în cazul contribuabilului care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii.

(12) În sensul art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investiţii în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investiţiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a activităţii sau în caz de încetare a activităţii majorează norma de venit proporţional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real şi a efectuat investiţii care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activităţii vor majora norma de venit.

(13) În aplicarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului fiscal îşi completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuşi în sistem real, pentru veniturile realizate din întreaga activitate, de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea, de către contribuabili, a fracţiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidenţa contabilă.

(14) Exemplu privind ajustarea normei de venit şi stabilirea impozitului datorat:

O persoană fizică realizează venituri ca urmare a desfăşurării unei activităţi independente (croitorie) pentru care norma anuală de venit este de 23.000 lei.
Persoana fizică este salariată cu normă întreagă şi urmează cursurile unui institut de învăţământ superior şi are un salariat.
Coeficienţii de corecţie, publicaţi de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice şi a municipiului Bucureşti, sunt următorii:
a) În sensul majorării, coeficientul de ajustare pentru faptul că persoana fizică are un salariat este de 25%.
b) În sensul reducerii normei anuale de venit:
a) pentru calitatea proprie de salariat se aplică un coeficient de corecţie în cotă de 60%;
b) pentru calitatea de student se aplică un coeficient de corecţie în cotă de 30%.
Stabilirea normei anuale de venit prin ajustare:
a) majorarea normei anuale de venit = 23.000 lei x 25% = 5.750 lei
b) reducerea normei anuale de venit (se alege un singur coeficient, în cota cea mai mare, respectiv 60%)
(23.000 lei + 5.750 lei) x 60% = 17.250 lei
Venitul net anual este în sumă de 11.500 lei (23.000 lei + 5.750 lei –17.250 lei)
Impozitul aferent se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, astfel:
Impozit datorat = 11.500 lei x 10% = 1.150 lei

Articolul 69^1

Opţiunea de a stabili venitul net anual, în sistem real pe baza datelor din contabilitate

(1) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente, impuşi pe bază de norme de venit, au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 68.

(2) Opţiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 15 martie inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani, începând cu anul 2019.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:
Articolul V
(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) Începând cu anul 2019, opţiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice cu informaţii privind determinarea venitului net anual în sistem real şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 15 martie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 30 de zile de la începerea activităţii, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.La data de 23-03-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:
Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3^1-a

Opţiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

8^1. În sensul art. 69^1 din Codul fiscal, opţiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impuşi pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice şi depunerea acesteia până la data de 15 martie inclusiv a anului pentru care se exercită opţiunea;

b) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei prevăzute la lit. a) şi depunerea acesteia în termen de 30 de zile de la data începerii activităţii.

Articolul 69^2

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activităţi independente pentru care venitul net anual se stabileşte pe baza normelor de venit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente pentru care venitul net anual se stabileşte pe baza normelor de venit au obligaţia stabilirii impozitului anual datorat, pe baza declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit ajustate, impozitul fiind final.

(2) Plata impozitului anual datorat determinat potrivit prevederilor alin. (1) se efectuează la bugetul de stat, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

La data de 23-03-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

Articolul 69^3

Impozitarea venitului net anual din activităţi independente

Venitul net anual din activităţi independente determinat în sistem real pe baza datelor din contabilitate se impozitează potrivit prevederilor cap. XI - Venitul net anual impozabil.

La data de 23-03-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Capitolul II^1

Venituri din drepturi de proprietate intelectuală

La data de 23-03-2018 Capitolul II^1 a fost introdus de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 70

Definirea veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală

Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din drepturi de autor şi drepturi conexe dreptului de autor, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, brevete de invenţie, desene şi modele, mărci şi indicaţii geografice, topografii pentru produse semiconductoare şi altele asemenea.

La data de 23-03-2018 Articolul 70 din Capitolul II^1 , Titlul IV a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9.

(1) Potrivit prevederilor art. 70 din Codul fiscal, veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenţii, know-how, mărci înregistrate, francize şi altele asemenea, recunoscute şi protejate prin înscrisuri ale instituţiilor specializate, precum şi a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor.

(2) Sunt incluse în categoria drepturilor de proprietate intelectuală şi drepturile care fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licenţă, franciză şi altele asemenea, precum şi cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remuneraţie directă, remuneraţie secundară, onorariu, redevenţă şi altele asemenea. De asemenea sunt considerate venituri din drepturi de proprietate intelectuală şi veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumţia de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

Articolul 71

Definirea veniturilor din România din drepturi de proprietate intelectuală

Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt considerate ca fiind obţinute din România, numai dacă sunt primite de la un plătitor de venit din România sau de la un nerezident prin intermediul unui sediu permanent al acestuia stabilit în România.

La data de 23-03-2018 Articolul 71 din Capitolul II^1 , Titlul IV a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 72

Stabilirea impozitului pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală plătite de persoane juridice sau alte entităţi care au obligaţia de a conduce evidenţă contabilă

(1) Contribuabilii care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală datorează impozit pe venit, impozitul fiind final.

(2) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, se determină de către plătitorii venitului, persoane juridice sau alte entităţi care au obligaţia de a conduce evidenţă contabilă, prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 40% asupra venitului brut.

(3) În cazul exploatării de către moştenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum şi în cazul remuneraţiei reprezentând dreptul de suită şi al remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (2).

(4) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net şi se reţine la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuţi la alin. (2), la momentul plăţii veniturilor.

(5) Impozitul calculat şi reţinut reprezintă impozit final şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

(6) Plătitorii de venituri prevăzuţi la alin. (2) nu au obligaţia calculării, reţinerii la sursă şi plăţii impozitului din veniturile plătite dacă efectuează plăţi către asocierile fără personalitate juridică, precum şi către entităţi cu personalitate juridică, care organizează şi conduc contabilitate proprie, potrivit legii, pentru care plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.

(7) Contribuabilii nu au obligaţia de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

(8) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (4), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123^1.La data de 01-04-2019 Alineatul (8) din Articolul 72, Capitolul II^1, Titlul IV a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 7 din lege raportat la articolul I punctul 8 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 72 alin. (8) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

(9) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (9) din Articolul 72, Capitolul II^1, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(10) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (10) din Articolul 72, Capitolul II^1, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(11) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (11) din Articolul 72, Capitolul II^1, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(12) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (12) din Articolul 72, Capitolul II^1, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

11.

(1) Plătitorii veniturilor prevăzute la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal au obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira în cursul anului fiscal impozitul datorat de contribuabili. Impozitul datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net. Reţinerea impozitului se efectuează din veniturile plătite.

Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligaţia calculării şi reţinerii impozitului, sunt, după caz:

a) utilizatorii de opere, invenţii, know-how şi altele asemenea, în situaţia în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relaţia contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală şi utilizatorul respectiv este directă;

b) organismele de gestiune colectivă sau alte entităţi, care, conform dispoziţiilor legale, au atribuţii de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredinţată de către titulari. În această situaţie se încadrează şi producătorii şi agenţii mandataţi de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează şi se repartizează drepturile respective.

(2) În sensul art. 72 alin. (2) din Codul fiscal, venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât şi echivalentul în lei al veniturilor în natură. Evaluarea veniturilor în natură se face la preţul pieţei sau la preţul stabilit prin expertiză tehnică, la locul şi la data primirii acestora.

(3) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină de către plătitorii de venituri prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 40% asupra venitului brut. În cheltuielile forfetare se includ, printre altele: contribuţiile sociale datorate, comisioanele, sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceştia din urmă către titularii de drepturi.

(4) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferenţă între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuţii de colectare şi de repartizare a veniturilor către titularii de drepturi, în următoarele situaţii:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;

b) venituri din exercitarea dreptului de suită;

c) venituri reprezentând remuneraţia compensatorie pentru copia privată.

(5) În sensul art. 72 din Codul fiscal, în situaţia în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entităţi asemănătoare, obligaţia calculării şi reţinerii impozitului revine organismului sau entităţii care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

(6) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susţinerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(7) Opţiunea se exercită, în scris, pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (6) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor;

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(8) Pentru opţiunea de la alin. (7) lit. b), distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată a impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.

(9) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(10) În aplicarea art. 72 alin. (10) în situaţia în care opţiunea se exercită potrivit alin. (6) lit. b) şi alin. (7) lit. b), se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7^1 alin. (7).

(11) În situaţia în care opţiunea se exercită conform alin. (6) lit. b) şi alin. (7) lit. a), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent contractul privind bursa privată, în copie cu menţiunea «conform cu originalul», precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(12) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (6) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeaşi opţiune şi la organul fiscal competent, pentru aceeaşi sursă de venit.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. II și VIII din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018:

„Articolul II

(1) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din drepturi de proprietate intelectuală în perioada cuprinsă între data de 1 ianuarie 2018, inclusiv, şi data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică următoarele reguli:

a) contribuabilii au obligaţia efectuării calculului venitului net aferent anului 2018, stabilit pe baza cotei forfetare de cheltuieli sau în sistem real, a determinării şi a plăţii impozitului pentru veniturile aferente anului 2018, până la data de 15 martie 2019 inclusiv;

b) plăţile anticipate reţinute la sursă pentru drepturile de proprietate intelectuală vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual de plată pentru anul 2018;

(2) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din drepturi de proprietate intelectuală începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, obligaţiile privind calcularea, reţinerea la sursă, virarea şi declararea impozitului sunt cele prevăzute la art. 72 şi art. 72^1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanţă şi festivaluri de poker, în perioada cuprinsă între data de 1 ianuarie 2018 inclusiv şi data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică următoarele reguli:

a) obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului, cu excepţia declaraţiei privind venitul realizat care va fi înlocuită cu declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice;

b) contribuabilii au obligaţia efectuării determinării şi plăţii impozitului datorat pentru fiecare venit brut primit în perioada respectivă, de la un organizator/plătitor de venituri din jocuri de noroc, până la data de 15 martie 2019 inclusiv.
(4) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanţă şi festivaluri de poker, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, obligaţiile privind calcularea, reţinerea la sursă, virarea şi declararea impozitului sunt cele prevăzute la art. 110 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.
(5) Pentru veniturile aferente perioadelor anterioare anului fiscal 2018, contribuţiile sociale obligatorii sunt cele în vigoare în perioada căreia îi sunt aferente veniturile, iar pentru regularizarea contribuţiei de asigurări sociale şi a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate sunt aplicabile reglementările legale în vigoare în respectiva perioadă.
(6) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II, titlului III din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, sau Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activităţi, pentru care contribuţia de asigurări sociale şi, după caz, contribuţia de asigurări sociale de sănătate, se reţin la sursă de către plătitorul de venit, acesta are obligaţia ca până la data de 15 martie 2019 inclusiv să stabilească, să reţină, să plătească şi să declare contribuţiile anuale datorate de beneficiarul de venit pentru anul 2018.
(7) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (6) ale căror contracte au încetat în cursul anului 2018 până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, iar veniturile realizate sunt singurele venituri obţinute în anul în curs, şi care datorează contribuţii sociale obligatorii potrivit titlului V din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum a fost modificat şi completat prin art. I din prezenta ordonanţă de urgenţă, au obligaţia depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.
(8) În anul 2018, contribuabilii persoane fizice nu au obligaţia depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice pentru veniturile realizate în anul 2017, dacă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă au depus la organul fiscal declaraţia privind veniturile realizate din România - formular 200 sau declaraţia privind veniturile realizate din străinătate - formular 201. În cazul în care, pentru veniturile realizate în anul 2017, se depune şi declaraţia unică prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, organul fiscal utilizează pentru definitivarea anului 2017 datele declarate în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.
(9) Declaraţia privind venitul estimat/norma de venit - formular 220, declaraţia privind veniturile din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit - formular 221, declaraţia privind venitul asupra căruia se datorează contribuţia de asigurări sociale şi cu privire la încadrarea veniturilor realizate în plafonul minim pentru stabilirea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate - formular 600, depuse la organul fiscal competent în anul 2018, pentru anul curent, vor fi înlocuite cu declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, ce se va depune până la 15 iulie 2018.
(10) Persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, care au depus până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă declaraţia pentru stabilirea obligaţiilor de plată cu titlu de contribuţie de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art. 180 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare - formular 604 şi care îşi menţin în continuare opţiunea exercitată nu depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.
(11) În cazul în care persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, nu îşi menţin opţiunea exercitată prin depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (9) depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.
(12) În anul 2018 declaraţia prevăzută la art. 122 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se poate depune şi pe suport hârtie, la sediul organului fiscal competent.
(13) Pentru stabilirea contribuţiilor sociale obligatorii aferente veniturilor realizate în anul 2017, organul fiscal utilizează datele declarate în Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, depusă până la data de 15 iulie 2018 inclusiv."
Articolul VIII
(1) Termenul de emitere a ordinului privind procedura prevăzută la art. 72, 79 şi 123 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum a fost modificat şi completat prin art. I din prezenta ordonanţă de urgenţă, este de 90 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia.
(2) Termenul de emitere a ordinului privind modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut la art. 122 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum a fost modificat şi completat prin art. I din prezenta ordonanţă de urgenţă, este de 30 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia.

(3) Termenul de emitere a ordinului privind aprobarea Procedurii de acordare a asistenţei realizată de organul fiscal local în colaborare cu organul fiscal central şi de transmitere a declaraţiei unice, prevăzut la art. 103 alin. (1^2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, este de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.
(4) Termenul de emitere a ordinului comun al preşedintelui ANAF şi al preşedintelui CNAS privind Structura informaţiilor şi periodicitatea transmiterii acestora de către ANAF, precum si procedura de acces la informaţiile referitoare la declararea/ achitarea contribuţiei, precum şi la persoanele fizice prevăzute la art. 224 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, înregistrate în Registrul unic de evidenţă al asiguraţilor din Platforma informatică din asigurările de sănătate, prevăzut la art. 332 alin. (6) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, este de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă".

Articolul 72^1

Stabilirea venitului net anual din drepturi de proprietate intelectuală

(1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, primit de la alţi plătitori decât cei prevăzuţi la art. 72 alin. (2), se stabileşte de contribuabili prin scăderea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(2) În cazul exploatării de către moştenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum şi în cazul remuneraţiei reprezentând dreptul de suită şi al remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii pot completa numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidenţă fiscală.

(4) Obligaţiile declarative sunt cele stabilite pentru veniturile nete anuale din activităţi independente determinate în sistem real.

La data de 23-03-2018 Capitolul II^1 din Titlul IV a fost completat de Punctul 16, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 73

Opţiunea de a stabili venitul net anual, în sistem real pe baza datelor din contabilitate

(1) Contribuabilii care obţin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 68.

(2) Opţiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 15 martie, inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani, începând cu anul 2019.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii"/"Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) Începând cu anul 2019, opţiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, cu informaţii privind determinarea venitului net anual în sistem real şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 15 martie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate în anul

precedent, respectiv în termen de 30 de zile de la începerea activităţii, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(4) Obligaţiile declarative şi regulile de impunere sunt cele stabilite pentru veniturile nete anuale din activităţi independente determinate în sistem real.

La data de 23-03-2018 Articolul 73 din Capitolul II^1 , Titlul IV a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 7-a

Opţiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

11^1. În sensul art. 73 din Codul fiscal, opţiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin depunerea declaraţiei prevăzute la art. 120 din Codul fiscal la termenul şi în condiţiile prevăzute de lege.

Articolul 74

Abrogat.

La data de 23-03-2018 Articolul 74 din Capitolul II^1 , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 18, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 75

Abrogat.

La data de 23-03-2018 Articolul 75 din Capitolul II^1 , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 19, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Capitolul III

Venituri din salarii şi asimilate salariilor

Articolul 76

Definirea veniturilor din salarii şi asimilate salariilor

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natură obţinute de o persoană fizică rezidentă ori nerezidentă ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detaşare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obţin venituri din salarii şi asimilate salariilor.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1

Definirea veniturilor din salarii şi asimilate salariilor

12. (1) În sensul art. 76 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, veniturile brute din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate şi/sau contravaloarea veniturilor în natură primite ca urmare a unei relaţii contractuale de muncă, raport de serviciu, act de detaşare, precum şi orice sume de natură salarială primite în baza unor statute speciale prevăzute de lege, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

(i) salariile de bază;

(ii) sporurile şi adaosurile de orice fel;

(iii) indemnizaţii pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum şi alte indemnizaţii de orice fel, altele decât cele menţionate la pct. 3 alin. (1), având aceeaşi natură;

(iv) recompensele şi premiile de orice fel;

(v) sumele reprezentând premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituţiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaţilor agenţilor economici;

(vi) sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepţia sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

(vii) sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

(viii) valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creşă, voucherelor de vacanţă, acordate potrivit legii;

(ix) orice alte câştiguri în bani şi în natură, primite de la angajatori de către angajaţi, ca plată a muncii lor;

b) indemnizaţiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorităţii publice, alese sau numite în funcţie, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu funcţiile de demnitate publică, determinate potrivit sistemului de stabilire a indemnizaţiilor pentru persoane care ocupă funcţii de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare reprezentând solda lunară/salariul lunar acordat potrivit legii;

d) sumele reprezentând plăţile compensatorii acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, ajutoarele acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere, cu drept de pensie, precum şi ajutoarele sau plăţile compensatorii primite de poliţişti şi funcţionari publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare aflaţi în situaţii similare, acordate potrivit legislaţiei în materie.

e) indemnizaţiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entităţi, cum ar fi: organizaţii sindicale, organizaţii patronale, alte organizaţii neguvernamentale;

f) veniturile obţinute de condamnaţii care execută pedepse la locul de muncă;

g) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiţii sportive, precum şi sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti în domeniu pentru rezultatele obţinute la competiţiile sportive, de către structurile sportive cu care aceştia au relaţii contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepţia celor prevăzute la art. 62 lit. w) din Codul fiscal;

h) compensaţii băneşti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispoziţiilor prevăzute în contractul de muncă;

i) sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii;

j) indemnizaţii sau alte drepturi acordate angajaţilor cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziţii legale, cu excepţia celor prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. m) şi n) din Codul fiscal;

k) indemnizaţii prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă ca urmare a participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii;

l) indemnizaţii lunare brute şi alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenţi şi membrilor de onoare ai Academiei Române;

m) indemnizaţii primite la data încetării raporturilor de serviciu;

n) remuneraţia plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfăşurată în cadrul societăţii civile profesionale de avocaţi şi societăţii profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

o) ajutorul acordat la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, pentru activitatea depusă;

p) indemnizaţia lunară acordată, potrivit reglementărilor în vigoare, soţilor sau soţiilor cadrelor militare mutate într-o altă garnizoană, care au fost încadrate în muncă şi au întrerupt activitatea datorită mutării împreună cu soţii sau soţiile, până la o nouă angajare sau până la prestarea unei activităţi autorizate aducătoare de venituri, dar nu mai mult de 9 luni de la data mutării cadrului militar;

q) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

În categoria persoanelor juridice fără scop patrimonial prevăzute la art. 76 alin. (2) lit. b) se cuprind, cu titlu de exemplu, entităţi, persoane juridice, care potrivit legilor proprii de organizare şi funcţionare desfăşoară activităţi nonprofit, cum ar fi: asociaţii, fundaţii, partide politice, organizaţii patronale, organizaţii sindicale, case de ajutor reciproc, culte religioase.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică şi următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) solda lunară acordată potrivit legii;

d) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) sume reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

f) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari, cu modificările şi completările ulterioare;

h) sumele primite de membrii fondatori ai societăţilor constituite prin subscripţie publică;

i) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea;

j) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

l) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenţi, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului nerezident de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

m) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

n) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi nerezidente, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii nerezidente de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

o) remuneraţia administratorilor societăţilor, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi /numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

p) sume reprezentând salarii/solde, diferenţe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/ hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

q) indemnizaţiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurenţă, stabilite conform contractului individual de muncă;

r) remuneraţia brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii;

r^1) veniturile obţinute de către persoanele fizice care desfăşoară activităţi în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale româneşti din străinătate, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din cap. IV secţiunea a 3-a al anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

La data de 01-01-2018 Litera r^1) din Alineatul (2) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 21, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

s) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12. (1) În sensul art. 76 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, veniturile brute din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate şi/sau contravaloarea veniturilor în natură primite ca urmare a unei relaţii contractuale de muncă, raport de serviciu, act de detaşare, precum şi orice sume de natură salarială primite în baza unor statute speciale prevăzute de lege, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

(i) salariile de bază;

(ii) sporurile şi adaosurile de orice fel;

(iii) indemnizaţii pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum şi alte indemnizaţii de orice fel, altele decât cele menţionate la pct. 3 alin. (1), având aceeaşi natură;

(iv) recompensele şi premiile de orice fel;

(v) sumele reprezentând premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituţiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaţilor agenţilor economici;

(vi) sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepţia sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

(vii) sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

(viii) valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creşă, voucherelor de vacanţă, acordate potrivit legii;

(ix) orice alte câştiguri în bani şi în natură, primite de la angajatori de către angajaţi, ca plată a muncii lor;

b) indemnizaţiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorităţii publice, alese sau numite în funcţie, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu funcţiile de demnitate publică, determinate potrivit sistemului de stabilire a indemnizaţiilor pentru persoane care ocupă funcţii de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare reprezentând solda lunară/salariul lunar acordat potrivit legii;

d) sumele reprezentând plăţile compensatorii acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, ajutoarele acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere, cu drept de pensie, precum şi ajutoarele sau plăţile compensatorii primite de poliţişti şi funcţionari publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare aflaţi în situaţii similare, acordate potrivit legislaţiei în materie.

e) indemnizaţiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entităţi, cum ar fi: organizaţii sindicale, organizaţii patronale, alte organizaţii neguvernamentale;

f) veniturile obţinute de condamnaţii care execută pedepse la locul de muncă;

g) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiţii sportive, precum şi sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti în domeniu pentru rezultatele obţinute la competiţiile sportive, de către structurile sportive cu care aceştia au relaţii contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepţia celor prevăzute la art. 62 lit. w) din Codul fiscal;

h) compensaţii băneşti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispoziţiilor prevăzute în contractul de muncă;

i) sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii;

j) indemnizaţii sau alte drepturi acordate angajaţilor cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziţii legale, cu excepţia celor prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. m) şi n) din Codul fiscal;

k) indemnizaţii prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă ca urmare a participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii;

l) indemnizaţii lunare brute şi alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenţi şi membrilor de onoare ai Academiei Române;

m) indemnizaţii primite la data încetării raporturilor de serviciu;

n) remuneraţia plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfăşurată în cadrul societăţii civile profesionale de avocaţi şi societăţii profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

o) ajutorul acordat la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, pentru activitatea depusă;

p) indemnizaţia lunară acordată, potrivit reglementărilor în vigoare, soţilor sau soţiilor cadrelor militare mutate într-o altă garnizoană, care au fost încadrate în muncă şi au întrerupt activitatea datorită mutării împreună cu soţii sau soţiile, până la o nouă angajare sau până la prestarea unei activităţi autorizate aducătoare de venituri, dar nu mai mult de 9 luni de la data mutării cadrului militar;

q) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

În categoria persoanelor juridice fără scop patrimonial prevăzute la art. 76 alin. (2) lit. b) se cuprind, cu titlu de exemplu, entităţi, persoane juridice, care potrivit legilor proprii de organizare şi funcţionare desfăşoară activităţi nonprofit, cum ar fi: asociaţii, fundaţii, partide politice, organizaţii patronale, organizaţii sindicale, case de ajutor reciproc, culte religioase.

(3) Avantajele, în bani sau în natură, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menţionată la alin. (1) şi (2) includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii sau închiriat de la o terţă persoană, în scop personal, cu excepţia deplasării pe distanţă dus-întors de la domiciliu sau reşedinţă la locul de muncă/locul desfăşurării activităţii;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit ori la un preţ mai mic decât preţul pieţei;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanţe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare, precum şi cu serviciile medicale furnizate sub formă de abonament plătite de către suportator pentru angajaţii proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii şi asimilate salariilor, la momentul plăţii acestora, altele decât cele obligatorii şi cele care se încadrează în condiţiile prevăzute la alin. (4) lit. t);
La data de 26-03-2018 Litera g) din Alineatul (3) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018
h) bilete de valoare sub forma tichetelor cadou acordate potrivit legii, cu excepţia destinaţiilor şi limitelor prevăzute la alin. (4) lit. a), tichetelor de masă, voucherelor de vacanţă, tichetelor de creşă şi tichetelor culturale, acordate potrivit legii.
La data de 29-12-2018 Litera h) din Alineatul (3) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 2, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16 , 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

i) indemnizaţia de hrană şi indemnizaţia de vacanţă acordate potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările şi completările ulterioare.La data de 29-12-2018 Alineatul (3) din Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 3, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(2) Avantajele în bani şi în natură prevăzute la art. 76 alin. (3) din Codul fiscal sunt considerate a fi orice foloase primite de angajat de la terţi sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relaţii contractuale între părţi, după caz.

(3) La stabilirea venitului impozabil se au în vedere şi avantajele primite de persoana fizică, în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (3) din Codul fiscal, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică şi altele;

c) abonamentele la radio şi televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile, inclusiv tichetele cadou primite cu diverse ocazii, cu excepţia celor menţionate la art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinţei unei locuinţe în scop personal şi a cheltuielilor conexe de întreţinere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică şi termică şi altele asemenea, cu excepţia celor prevăzute în mod expres la art. 76 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal;

g) cazarea şi masa acordate în unităţi proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate (angajator), pentru angajaţii proprii, precum şi pentru alţi beneficiari, cu excepţia primelor de asigurare obligatorii potrivit legislaţiei în materie şi cele care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. t) din Codul fiscal.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

a) pentru beneficiarii care obţin venituri salariale şi asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

b) pentru alţi beneficiari care nu au o relaţie generatoare de venituri salariale şi asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 114 din Codul fiscal;

c) contravaloarea contribuţiilor la un fond de pensii facultative potrivit legii, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, precum şi pentru alţi beneficiari, cu excepţia celor care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 76 alin (4) lit. ş) din Codul fiscal sunt impuse prin cumularea cu veniturile de natură salarială ale lunii în care sunt plătite.

Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri şi servicii, precum şi sumele acordate pentru distracţii sau recreere.

Avantajele în bani şi echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entităţii care le acordă.

Fac excepţie veniturile care sunt expres menţionate ca fiind neimpozabile, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 76 alin. (4) din Codul fiscal.

(4) Veniturile în natură, precum şi avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parţială sunt evaluate ca diferenţă între preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului şi suma reprezentând plata parţială.

(5) Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terţă persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a locuinţei primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafeţele locative deţinute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreţinere şi reparaţii şi altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul şi locuinţa se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul preţului practicat pentru terţi.

(6) Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosinţă mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform alin. (5) lit. a), iar avantajul se determină proporţional cu numărul de kilometri parcurşi în interes personal din totalul kilometrilor. Fac excepţie de la evaluare avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cotă de 50% conform prevederilor art. 25 alin. (3) lit. l) din Codul fiscal şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 68 alin. (7) lit. k) din Codul fiscal, acestea fiind venituri neimpozabile la nivelul persoanei fizice beneficiare;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor alin. (5) şi avantajul se determină proporţional cu numărul de metri pătraţi folosiţi pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

(7) Nu sunt considerate avantaje:

a) contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajaţii a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localităţii;

b) reducerile de preţuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienţii persoane fizice;

c) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice efectuate, precum şi utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

d) diferenţele de tarif la cazare în locaţiile reprezentând amenajări recreative şi sportive din dotarea instituţiilor publice de care beneficiază personalul propriu, conform legii;

e) primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori /directori, încheiate şi suportate de societate pentru care desfăşoară activitatea, potrivit prevederilor Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

f) cazarea gratuită în centrele de refacere a capacităţii de muncă/cabanele militare pentru personalul armatei, potrivit legii.

(8) Angajatorul stabileşte partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosinţa în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condiţiile art. 76 alin. (3) din Codul fiscal, şi se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primeşte acest avantaj. În acest scop angajatorul stabileşte limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depăşeşte această limită să fie considerat avantaj în natură, în situaţia în care salariatului în cauză nu i sa imputat costul convorbirilor respective.

(9) La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosinţă mixtă, pus la dispoziţie unui angajat, nu se iau în considerare distanţa dus-întors de la domiciliu sau reşedinţă la locul de muncă/locul desfăşurării activităţii, precum şi cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

(4) Următoarele venituri nu sunt impozabile, în înţelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani şi/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaţilor, cât şi cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, contravaloarea serviciilor turistice şi/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada

concediului, pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori salariaţilor, cât şi cele oferite în beneficiul copiilor minori ai acestora, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile, inclusiv tichetele cadou, oferite salariatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanţate din buget;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(10) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. a), ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât şi în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

(11) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal limita de 150 lei se aplică separat pentru cadourile, inclusiv tichetele cadou, acordate pentru fiecare ocazie din cele prevăzute, pentru fiecare angajat şi pentru fiecare copil minor al angajatului, chiar şi în cazul în care părinţii lucrează la acelaşi angajator. Partea care depăşeşte limita de 150 lei reprezintă venit impozabil din salarii.

(12) Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale şi finanţate din buget, cu respectarea destinaţiilor şi cuantumului prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. a) paragrafele 1 şi 2 din Codul fiscal, cum ar fi:

a) ajutorul acordat soţiei sau soţului supravieţuitor ori copiilor, iar în lipsa acestora, părinţilor, în cazul decesului personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare;

b) ajutorul suplimentar, în cuantum de două solde lunare/salarii de bază brute, acordat la decesul cadrelor militare în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare.

b) drepturile de hrană acordate de angajatori angajaţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(13) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, în categoria drepturilor de hrană acordate de angajatori angajaţilor, potrivit legii, se cuprind:

a) alocaţiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanţă, internă şi internaţională, diferenţiată pe categorii de acţiuni;

b) contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentaţiei de efort necesare în perioada de pregătire;

c) drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi securitate naţională, precum şi valoarea financiară a normei de hrană, atunci când nu beneficiază de drepturi în natură, acordată personalului militar şi civil, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special şi personalul civil din sistemul administraţiei penitenciare în conformitate cu legislaţia în vigoare;

d) alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocaţia de hrană zilnică pentru personalul navigant şi auxiliar îmbarcat pe nave; alocaţia zilnică de hrană pentru consumurile colective din unităţile bugetare şi din regiile autonome/societăţile cu specific deosebit; alocaţia de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocaţia de hrană pentru consumurile colective din unităţile sanitare publice şi altele asemenea.

c) hrană acordată de angajatori angajaţilor, în cazul în care potrivit legislaţiei în materie este interzisă introducerea alimentelor în incinta unităţii;

d) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu sau a locuinţei din incinta unităţii ori căminului militar de garnizoană şi de unitate, potrivit repartiţiei de serviciu, numirii conform legii sau specificităţii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensaţia lunară pentru chirie pentru personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(14) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. d) prin locuinţe acordate ca urmare a specificităţii activităţii se înţelege acele locuinţe asigurate angajaţilor când activitatea se desfăşoară în locuri izolate, precum staţiile meteo, staţiile pentru controlul mişcărilor seismice, sau în condiţiile în care este solicitată prezenţa permanentă pentru supravegherea unor instalaţii, utilaje şi altele asemenea.

e) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuinţele puse la dispoziţia persoanelor cu rol de reprezentare a intereselor publice, a angajaţilor consulari şi diplomatici care lucrează în afara ţării, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

f) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentaţiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi privind sănătatea şi securitatea în muncă, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(15) Potrivit prevederilorart. 76 alin. (4) lit. f), nu sunt venituri impozabile:

a) contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;

b) contravaloarea echipamentului individual de protecţie cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;

c) contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea şi încălţămintea;

d) contravaloarea alimentaţiei de protecţie primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în condiţii de muncă ce impun acest lucru, conform reglementărilor privind securitatea şi sănătatea în muncă;

e) contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice, conform reglementărilor privind securitatea şi sănătatea în muncă;

f) contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare în activitate, sportivi, personalul navigant şi alte categorii de personal, potrivit legii;

g) contravaloarea echipamentului şi a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat şi de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparaţii şi întreţinere, rechizite şi furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi securitate naţională, în condiţiile legii;

h) valoarea financiară anuală a normelor de echipare, valoarea financiară a drepturilor de echipament, precum şi materiale de resortul echipamentului în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi securitate naţională;

i) altele asemenea.

g) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajaţii îşi au reşedinţa şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situaţiile în care nu se asigură locuinţă sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

h) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării /detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. k), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(16) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. h), în categoria cheltuielilor de delegare şi detaşare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizaţia de delegare şi de detaşare în ţară şi în străinătate, stabilite în condiţiile prevăzute de lege sau în contractul de muncă aplicabil.

i) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenţi, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. l), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, şi de către manageri, în

baza contractului de management prevăzut de lege, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. m), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare. Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfăşurării activităţii;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi nerezidente, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. n), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare.

Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfăşurării activităţii;

l) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură primite de persoanele fizice care desfăşoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării sau detaşării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

m) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(17) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. m), prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înţelege cheltuielile cu transportul personal şi al membrilor de familie ai angajatului, precum şi al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situaţia în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

n) indemnizaţiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizaţiile de instalare şi mutare acordate personalului din instituţiile publice, potrivit legii;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(18) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. n), sunt considerate venituri neimpozabile:

a) indemnizaţia de instalare acordată elevilor şi studenţilor militari la absolvirea instituţiilor de învăţământ militar;

b) indemnizaţia de mutare acordată personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, mutaţi sau transferaţi, în interes de serviciu, într-o altă localitate decât cea de domiciliu;

c) indemnizaţiile de instalare şi mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

o) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activităţi dependente desfăşurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv, inclusiv din activităţi dependente desfăşurate la bordul navelor şi aeronavelor operate în trafic internaţional. Fac excepţie veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România ori are sediul permanent în România, care sunt impozabile în România numai în situaţia în care România are drept de impunere;

La data de 01-01-2018 Litera o) din Alineatul (4) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA nr. 25 din 30 august 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 31 august 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12.

(19) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. o) din Codul fiscal, veniturile din activităţi dependente desfăşurate în străinătate şi plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile şi nu se declară în România potrivit prevederilor Codului fiscal.

(20) Veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea şi veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

(21) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care au desfăşurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea îşi prelungesc ulterior perioada de şedere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenţie, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reţine şi nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în acel stat.

(22) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea. În această situaţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România şi care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal nu are obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea.

(23) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfăşoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea, dar detaşarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenţie, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român, astfel:

a) în situaţia în care persoana fizică îşi continuă relaţia contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reţinut şi nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat faţă de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reţine de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detaşării şi până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detaşată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorităţii fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detaşării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detaşate;

b) în situaţia în care persoana fizică nu mai are relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul şi acesta din urmă nu poate efectua reţinerea diferenţelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declaraţiei privind veniturile realizate din străinătate.

(24) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea şi salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

(25) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătiţi de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

p) cheltuielile efectuate de angajatori/plătitori pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea angajaţilor, administratorilor stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat şi directorilor care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pregătire legată de activitatea desfăşurată de persoanele respective pentru angajator/plătitor;

q) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

r) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestora;

s) diferenţa favorabilă dintre dobânda preferenţială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piaţă, pentru credite şi depozite;

ş) contribuţiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele reprezentând contribuţii la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, în limita a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

t) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

La data de 26-03-2018 Litera t) din Alineatul (4) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

ţ) avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50% conform prevederilor art. 25 alin. (3) lit. l) şi art. 68 alin. (7) lit. k).

(5) Avantajele primite în bani şi în natură şi imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

(6) Indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, impozabile, primite pe perioada delegării în altă localitate, în România şi în străinătate, se consideră venituri aferente lunii în care se aprobă decontul. Impozitul se calculează şi se reţine prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective, iar plata impozitului la bugetul de stat se efectuează lunar sau trimestrial, potrivit prevederilor art. 80 şi 82, după caz.

(7) Pentru indemnizaţii şi orice alte sume de aceeaşi natură, impozabile, primite pe perioada detaşării/deplasării, potrivit prevederilor alin. (2) lit. k)-n), impozitul se calculează şi se reţine la fiecare plată, iar plata impozitului la bugetul de stat se efectuează lunar sau trimestrial, potrivit prevederilor art. 80 şi 82, după caz.

Articolul 77

Deducere personală

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcţia de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 1.950 lei inclusiv, astfel:

i) pentru contribuabilii care nu au persoane în întreţinere - 510 lei;

(ii) pentru contribuabilii care au o persoană în întreţinere - 670 lei;

(iii) pentru contribuabilii care au două persoane în întreţinere - 830 lei;

(iv) pentru contribuabilii care au trei persoane în întreţinere - 990 lei;

(v) pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreţinere - 1.310 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 1.951 lei şi 3.600 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive faţă de cele de mai sus şi se stabilesc potrivit următorului tabel:

Venit lunar brut		Persoane aflate în întreţinere				
de la .... la		fără	1 pers.	2 pers.	3 pers.	4 şi peste 4 pers.
1	1950	510	670	830	990	1310
1951	2000	495	655	815	975	1295
2001	2050	480	640	800	960	1280
2051	2100	465	625	785	945	1265
2101	2150	450	610	770	930	1250
2151	2200	435	595	755	915	1235
2201	2250	420	580	740	900	1220
2251	2300	405	565	725	885	1205
2301	2350	390	550	710	870	1190
2351	2400	375	535	695	855	1175
2401	2450	360	520	680	840	1160
2451	2500	345	505	665	825	1145
2501	2550	330	490	650	810	1130
2551	2600	315	475	635	795	1115
2601	2650	300	460	620	780	1100
2651	2700	285	445	605	765	1085
2701	2750	270	430	590	750	1070
2751	2800	255	415	575	735	1055
2801	2850	240	400	560	720	1040

2851	2900	225	385	545	705	1025
2901	2950	210	370	530	690	1010
2951	3000	195	355	515	675	995
3001	3050	180	340	500	660	980
3051	3100	165	325	485	645	965
3101	3150	150	310	470	630	950
3151	3200	135	295	455	615	935
3201	3250	120	280	440	600	920
3251	3300	105	265	425	585	905
3301	3350	90	250	410	570	890
3351	3400	75	235	395	555	875
3401	3450	60	220	380	540	860
3451	3500	45	205	365	525	845
3501	3550	30	190	350	510	830
3551	3600	15	175	335	495	815

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 3.600 lei nu se acordă deducerea personală.

La data de 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 77 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 22, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(3) Persoana în întreţinere poate fi soţia/soţul, copiii sau alţi membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soţului/soţiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile şi neimpozabile, nu depăşesc 510 lei lunar, cu excepţia veniturilor prevăzute la art. 62 lit. o), w) şi x) şi/sau a pensiilor de urmaş cuvenite conform legii, precum şi a prestaţiilor sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

La data de 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 77 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 22, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(4) În cazul în care o persoană este întreţinută de mai mulţi contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înţelegerii între părţi. Pentru copiii minori ai contribuabililor, suma reprezentând deducerea personală se atribuie fiecărui contribuabil în întreţinerea căruia/cărora se află aceştia.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniţi, ai contribuabilului, sunt consideraţi întreţinuţi.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreţinerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreţinute. Perioada se rotunjeşte la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere persoanele fizice care deţin terenuri agricole şi silvice în suprafaţă de peste 10.000 m² în zonele colinare şi de şes şi de peste 20.000 m² în zonele montane.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a
Deducere personală

13. (1) În sensul art. 77 din Codul fiscal, deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcţia de bază, în limita venitului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcţie de venitul brut lunar din salarii realizat la funcţia de bază de către contribuabil şi numărul de persoane aflate în întreţinerea acestuia.

(2) Obligaţia stabilirii persoanelor aflate în întreţinerea contribuabilului în funcţie de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcţia de bază.

Persoana aflată în întreţinere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreţinere se află.

Sunt considerate persoane aflate în întreţinere soţul/soţia contribuabilului, copiii acestuia, precum şi alţi membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

(3) În sensul art. 77 alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreţinere" se cuprind rudele contribuabilului şi ale soţului/soţiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

(4) Sunt considerate persoane aflate în întreţinere militarii în termen, studenţii şi elevii militari ai instituţiilor de învăţământ militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obţinute sunt mai mici sau egale cu 510 lei lunar.

(5) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

(6) Copilul minor este considerat întotdeauna întreţinut, cu excepţia celor încadraţi în muncă, indiferent dacă se află în unităţi speciale sanitare sau de protecţie specială şi altele asemenea, precum şi în unităţi de învăţământ, inclusiv în situaţia în care costul de întreţinere este suportat de aceste unităţi. În acest caz eventualele venituri obţinute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 510 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreţinerea părinţilor sau a tutorelui, deducerea personală se acordă fiecăruia dintre părinţi, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul la deducerea personală revine părintelui căruia i-a fost încredinţat copilul şi unuia dintre soţi care formează noua familie.

Pentru copilul minor pentru care s-a dispus plasamentul, în condiţiile Legii nr. 272/2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, dreptul de a fi preluat ca persoană aflată în întreţinere pentru acest copil se acordă:

a) persoanei căreia i s-a dat în plasament copilul; sau

b) ambilor soţi care formează familia căreia i s-a dat în plasament copilul.

În situaţia în care într-o familie sunt mai mulţi copii aflaţi în întreţinere, cu excepţia copiilor minori, aceştia vor fi preluaţi în întreţinerea unuia dintre părinţi conform înţelegerii dintre părţi. În aceste situaţii contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declaraţie pe propria răspundere din partea soţului/soţiei, fie o adeverinţă emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor care sunt preluaţi în întreţinere de fiecare soţ/soţie.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 şi 18 ani, încadrat în muncă în condiţiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, devine contribuabil şi beneficiază de deducerea personală, situaţie în care, pentru perioada respectivă, părinţii nu mai beneficiază de deducerea personală.

Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 510 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreţinere.

(7) În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obţine venituri la funcţia de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreţinere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreţinere cu suma de 510 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreţinere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizaţiilor, alocaţiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreţinută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câştiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiţii, dividende, dobânzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreţinere se determină prin împărţirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreţinută realizează atât venituri lunare, cât şi aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

La stabilirea venitului lunar, în sumă de 510 lei, al persoanei aflate în întreţinere nu se iau în calcul veniturile prevăzute la art. 62 lit. o), w), x) din Codul fiscal şi/sau pensiile de urmaş cuvenite conform legii, precum şi prestaţiile sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(8) Dacă venitul unei persoane aflate în întreţinere depăşeşte 510 lei lunar, ea nu este considerată întreţinută.

În funcţie de venitul lunar al persoanei întreţinute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situaţia în care una dintre persoanele aflate în întreţinere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obţine în cursul anului un venit lunar mai mare de 510 lei, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreţinere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situaţia în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreţinere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 510 lei, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreţinere odată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

(9) Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declaraţie pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele şi prenumele, domiciliul, codul numeric personal);

b) datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreţinere (numele şi prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce priveşte copiii aflaţi în întreţinere care nu sunt minori, la această declaraţie contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa şi adeverinţa de la plătitorul de venituri din salarii a celuilalt soţ sau declaraţia pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

(10) Declaraţia pe propria răspundere a persoanei aflate în întreţinere, cu excepţia copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) datele de identificare a persoanei aflate în întreţinere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

b) datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

c) acordul persoanei întreţinute ca întreţinătorul să o preia în întreţinere;

d) nivelul şi natura venitului persoanei aflate în întreţinere, inclusiv menţiunea privind suprafeţele de teren agricol şi silvic deţinute, precum şi declaraţia cu privire la desfăşurarea de activităţi agricole, silvicultură şi/sau piscicultură;

e) angajarea persoanei aflate în întreţinere de a comunica persoanei care contribuie la întreţinerea sa orice modificări în situaţia venitului realizat.

Declaraţiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu se emit ca formulare tipizate.

(11) Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreţinere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naştere ale copiilor, adeverinţa de venit a persoanei întreţinute sau declaraţia pe propria răspundere şi altele. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

(12) Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influenţă asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată şi această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înştiinţeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

(13) În situaţia în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariţiei evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată odată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

(14) Deducerea personală nu se fracţionează în funcţie de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parţial, la funcţia de bază.

Articolul 78

Determinarea impozitului pe veniturile din salarii şi asimilate salariilor

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează şi se reţine la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcţia de bază, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinată ca diferenţă între venitul net din salarii calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, şi următoarele:

La data de 01-01-2018 Partea introductivă a literei a) din Alineatul (2) , Articolul 78 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(i) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

(ii) cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;

(iii) contribuţiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, suportate de angajaţi, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

(iv) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajaţi, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro. Contractul de asigurare, respectiv abonamentul vizează servicii medicale furnizate angajatului şi/sau oricărei persoane aflate în întreţinerea sa, aşa cum este definită la art. 77 alin. (3);

La data de 26-03-2018 Punctul (iv) din Litera a), Alineatul (2), Articolul 78, Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorate potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora.

La data de 01-01-2018 Litera b) din Alineatul (2) , Articolul 78 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(3) În cazul veniturilor din salarii şi/sau al diferenţelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcţiei de bază la data plăţii, şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(4) În cazul veniturilor reprezentând salarii/solde, diferenţe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, impozitul se calculează şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii pentru veniturile realizate în afara funcţiei de bază, şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.

(5) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (5), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123^1.La data de 01-04-2019 Articolul 78, Capitolul III, Titlul IV a fost completat de Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 9 din lege raportat la articolul I punctul 8^2 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 78 alin. (6) [care se introduce] pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legi se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Determinarea impozitului pe veniturile din salarii şi asimilate salariilor

14. (1) Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

Pentru persoanele fizice care desfăşoară activităţi pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum şi de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

(2) Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat şi reţinut de către plătitorul de venituri. Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 10%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul al impozitului la funcţia de bază şi deducerea personală stabilită potrivit art. 77 din Codul fiscal, după caz.

(3) Drepturile salariale acordate în natură, precum şi avantajele acordate angajaţilor se evaluează conform pct. 12 alin. (4)-(6) şi se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor şi avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

(4) Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creşă, tichetelor cadou, voucherelor de vacanţă, acordate potrivit legii, luată în calcul la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.

(5) Transformarea în lei a sumelor obţinute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României, astfel:

a) în situaţia în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

b) în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

(6) Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 10% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obţinute la locul unde se află funcţia de bază, ca diferenţă între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii şi următoarele:

(i) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

(ii) cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;

(iii) contribuţiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, suportate de angajaţi, care la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

(iv) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajaţi, care la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro.

Deducerea contribuţiilor reţinute pentru fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului.

Pe parcursul anului plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro, prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) şi (iv) din Codul fiscal, şi verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Naţională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

În cazul unui angajat care se mută în cursul anului la un alt angajator unde obţine venituri din salarii la funcţia de bază, verificarea încadrării în plafonul anual a sumelor reprezentând contribuţiile la fondurile de pensii facultative, primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, potrivit legii, pentru care se acordă deducerea, se efectuează în baza documentelor justificative eliberate de către angajatorul anterior prin care se atestă nivelul deducerilor acordate până la momentul mutării.

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică şi în cazul veniturilor sub forma:

(i) drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

(ii) sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. d) şi i);

(iii) veniturilor prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. n).

În sensul prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, prin instrumente juridice internaţionale se înţelege regulamentele europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum şi acordurile şi convenţiile în domeniul securităţii sociale la care România este parte.

(7) În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la un fond de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, contribuţiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară şi efectuate către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuţiei, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative. Deducerea acestor contribuţii se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatului.

(8) În cazul sumelor plătite direct de către angajat, membru de sindicat, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, cotizaţia sindicală plătită se deduce, în limitele stabilite potrivit legii, din veniturile lunii în care s-a efectuat plata cotizaţiei, pe baza documentelor justificative emise de către organizaţia de sindicat.

(9) În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcţia de bază se înţelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii;

b) în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligaţia să declare numai angajatorului la care a ales funcţia pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declaraţiei pe propria răspundere. Declaraţia pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcţia de bază poate fi declarată de angajat şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parţial. La schimbarea locului unde se află funcţia de bază, angajatul are obligaţia depunerii unei declaraţii pe propria răspundere de renunţare la funcţia de bază la angajatorul ales iniţial.

(10) Suma care reprezintă prima de vacanţă sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plăteşte această primă.

(11) Indemnizaţiile aferente concediilor de odihnă se defalcă pe lunile la care se referă şi se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

(12) Contribuţiile sociale obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit alin. (6) pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, astfel:

a) contribuţia de asigurări sociale;

b) contribuţia de asigurările sociale de sănătate;

c) alte contribuţii individuale obligatorii, datorate potrivit legii.

(13) În situaţia în care, în cursul aceleiaşi luni, contribuabilul obţine atât venituri din desfăşurarea activităţii de cercetare-dezvoltare şi inovare, scutite de la plata impozitului, potrivit prevederilor art. 60 pct. 3 din Codul fiscal, cât şi venituri supuse impunerii, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului prevăzută la art. 78 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sunt aplicabile următoarele reguli:

a) acordarea deducerii personale pentru luna respectivă se stabileşte în funcţie de nivelul venitului brut lunar care include atât veniturile supuse impunerii, cât şi veniturile scutite de la plata impozitului;

b) plafoanele prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) şi (iv) din Codul fiscal sunt deductibile şi nu se fracţionează în funcţie de nivelul veniturilor scutite.

Articolul 79

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

(1) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (1) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(2) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (2) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(3) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (3) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(4) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (4) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(5) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (5) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

15.

(1) În înţelesul art. 79 din Codul fiscal, în categoria entităţilor nonprofit se cuprind, de exemplu: asociaţiile, fundaţiile, organizaţiile sindicale, patronatele, camerele de comerţ, partidele politice, asociaţiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaţilor, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare şi funcţionare, desfăşoară activităţi nonprofit, iar sumele primite din impozit sunt folosite în acest scop.

(2) Angajaţii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susţinerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) acordarea de burse private sau

c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(3) Opţiunea se exercită pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (2) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor;

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opţiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.

(5) În aplicarea art. 79 alin. (4) în situaţia în care opţiunea se exercită potrivit alin. (2) lit. b) şi alin. (3) lit. b) se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7^1 alin. (7).

(6) În situaţia în care opţiunea se exercită conform alin. (2) lit. b) şi alin. (3) lit. a), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu menţiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(7) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeaşi opţiune şi la organul fiscal competent, pentru aceeaşi sursă de venit.

Articolul 80

Termenul de plată a impozitului

(1) Plătitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia de a calcula şi de a reţine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plăţii acestor venituri, precum şi de a-l plăti la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, calculat şi reţinut la data efectuării plăţii acestor venituri, se plăteşte, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, de către următorii plătitori de venituri din salarii şi venituri asimilate salariilor:

a) asociaţii, fundaţii sau alte entităţi fără scop patrimonial, persoane juridice;

b) persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat venituri totale de până la 100.000 euro şi au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate şi întreprinderile individuale, precum şi persoanele fizice care exercită profesii liberale şi asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, persoanele fizice care deţin capacitatea de a încheia contracte individuale de muncă în calitate de angajator, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

Lit. d) a alin. (2) al art. 80 a fost modificată de pct. 3 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct 11^1.

(3) Numărul mediu de salariaţi şi veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor art. 147 alin. (6) şi (7).

(4) În cazul instituţiilor publice, plătitori de salarii şi de venituri asimilate, sunt aplicabile prevederile alin. (1).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 5-a

Termenul de plată a impozitului

16. (1) În sensul art. 80 veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor şi avantajelor în natură se reţine din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeaşi lună.

(2) Impozitul pe veniturile din salarii şi asimilate salariilor se calculează şi se reţine lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

(3) Calculul şi reţinerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăţi a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 78 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans şi lichidare.

În situaţia în care în cursul unei luni se efectuează plăţi de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat şi altele asemenea, reprezentând plăţi intermediare, impozitul se calculează şi se reţine la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăţilor intermediare diminuate cu contribuţiile sociale obligatorii, după caz.

La data ultimei plăţi a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 78 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plăţile intermediare.

Impozitul de reţinut la această dată reprezintă diferenţa dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale şi suma impozitelor reţinute la plăţile intermediare.

(4) În cazul în care un angajat care obţine venituri din salarii la funcţia de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeaşi lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

(5) Impozitul calculat şi reţinut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25, inclusiv, a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 80 alin. (2) din Codul fiscal.

Articolul 81

Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

(1) Plătitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia să completeze şi să depună Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul de plată a impozitului, inclusiv.

La data de 01-01-2017 Alineatul (1) din Articolul 81 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puţin informaţii privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat şi reţinut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 6-a

Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

17. (1) În aplicarea prevederilor art. 81 declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit şi se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidenţă fiscală.

(2) Declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru angajaţii care au fost detaşaţi la o altă entitate se completează de către angajator sau de către plătitorul de venituri din salarii în cazul în care angajatul detaşat este plătit de entitatea la care a fost detaşat.

(3) În situaţia în care plata venitului salarial se face de entitatea la care angajaţii au fost detaşaţi, angajatorul care a detaşat comunică plătitorului de venituri din salarii la care aceştia sunt detaşaţi date referitoare la deducerea personală la care este îndreptăţit fiecare angajat.

Pe baza acestor date plătitorul de venituri din salarii la care angajaţii au fost detaşaţi întocmeşte statele de salarii şi calculează impozitul, în scopul completării declaraţiei privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.

(4) Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii şi asimilate salariilor este obligat, potrivit prevederilor art. 78 alin. (5) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil, prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii şi asimilate salariilor de la acesta.

(5) Plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor au obligaţia de a completa declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit şi pentru veniturile din salarii plătite angajaţilor pentru activitatea desfăşurată de aceştia în străinătate, indiferent dacă impozitul aferent acestor venituri a fost sau nu calculat, reţinut şi virat. La completarea declaraţiei, plătitorii de venituri din salarii identifică persoanele care în cursul anului precedent au desfăşurat activitate salariată în străinătate.

(6) Pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 82 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor şi pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului aferent acestor venituri, obligaţia determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

(7) În situaţia în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii şi asimilate salariilor şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective şi stabilirea diferenţelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferenţele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

Articolul 82

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale şi asimilate salariilor

(1) Contribuabililor care îşi desfăşoară activitatea în România şi care obţin venituri sub formă de salarii şi asimilate salariilor din străinătate, precum şi persoanelor fizice române care obţin venituri din salarii, ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligaţia de a declara şi de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul. Impozitul aferent unei luni se stabileşte potrivit art. 78.

(3) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) care îşi prelungeşte perioada de şedere în România, peste perioada menţionată în convenţia de evitare a dublei impuneri, este obligat să declare şi să plătească impozit pentru întreaga perioadă de desfăşurare a activităţii în România, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare împlinirii termenului prevăzut de respectiva convenţie.

(4) Misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi reprezentanţele organismelor internaţionale ori reprezentanţele societăţilor şi ale organizaţiilor economice străine, autorizate potrivit legii să îşi desfăşoare activitatea în România, pot opta ca, pentru angajaţii acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi plata impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opţiunea de mai sus este formulată şi comunicată organului fiscal competent.

(5) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea, potrivit alin. (1) , este obligată să ofere informaţii organului fiscal competent referitoare la data începerii desfăşurării activităţii de către contribuabil şi, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, cu excepţia situaţiei în care îndeplineşte obligaţia privind calculul, reţinerea şi plata impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (4).

(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123^1.La data de 01-04-2019 Alineatul (6) din Articolul 82, Capitolul III, Titlul IV a fost modificat de Punctul 12, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 12 din lege raportat la articolul I punctul 10 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 82 alin. (6) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legi se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

”Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 «Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii»/«Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat», după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.”

(7) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (7) din Articolul 82, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 13, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 7-a

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale şi asimilate salariilor

18. (1) În sensul art. 82 din Codul fiscal, contribuabilii care desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii şi asimilate salariilor din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum şi persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice şi ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplineşte obligaţiile privind calculul, reţinerea şi plata impozitului pe salarii, au obligaţia să depună lunar o declaraţie la organul fiscal competent.

Persoanele fizice, juridice sau orice altă entitate la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilii prevăzuţi la art. 82 alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia să depună o declaraţie informativă privind începerea/încetarea activităţii acestor contribuabili. Declaraţia informativă se depune la organul

fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidenţa fiscală persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul.
Declaraţia informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activităţii în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.
(2) În înţelesul art. 82 alin. (6) din Codul fiscal, sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

Capitolul IV
Venituri din cedarea folosinţei bunurilor

Articolul 83

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natură, provenind din cedarea folosinţei bunurilor mobile şi imobile, obţinute de către proprietar, uzufructuar sau alt deţinător legal, altele decât veniturile din activităţi independente.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor, califică aceste venituri în categoria venituri din activităţi independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se emite ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(3) Sunt considerate venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi veniturile obţinute de către proprietar din închirierea camerelor situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una şi 5 camere inclusiv.

(4) În categoria venituri din cedarea folosinţei bunurilor se cuprind şi cele realizate de contribuabilii prevăzuţi la alin. (3) care, în cursul anului fiscal, obţin venituri din închirierea în scop turistic a unui număr mai mare de 5 camere de închiriat, situate în locuinţe proprietate personală. De la data producerii evenimentului, respectiv de la data depăşirii numărului de 5 camere de închiriat, şi până la sfârşitul anului fiscal, determinarea venitului net se realizează în sistem real, potrivit regulilor de stabilire prevăzute în categoria venituri din activităţi independente.

(5) Veniturile obţinute din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare mai mare de 5 camere de închiriat, sunt calificate ca venituri din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină pe bază de normă de venit sau în sistem real şi se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19. (1) În categoria veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor, în înţelesul art. 83 din Codul fiscal, se cuprind veniturile din închirieri şi subînchirieri de bunuri mobile şi imobile, precum şi veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

(2) Veniturile obţinute din închirieri şi subînchirieri de bunuri imobile, în sensul art. 83 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cele din cedarea folosinţei locuinţei, caselor de vacanţă, garajelor, terenurilor şi altora asemenea, inclusiv a unor părţi din acestea, utilizate în scop de reclamă, afişaj şi publicitate, a căror folosinţă este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct şi altele asemenea.

Articolul 84

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Venitul brut din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole, reprezintă totalitatea sumelor în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părţi, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispoziţiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(2) În cazul veniturilor obţinute din închirierea bunurilor mobile şi imobile din patrimoniul personal, venitul brut se stabileşte pe baza chiriei prevăzute în contractul încheiat între părţi pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei.

(3) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se stabileşte prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(4) În cazul veniturilor obţinute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabileşte pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părţi şi reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(5) În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se face pe baza preţurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor judeţene şi, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului

Bucureşti, ca urmare a propunerilor direcţiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit, în cadrul aceluiaşi termen, direcţiilor generale regionale ale finanţelor publice, pentru a fi comunicate unităţilor fiscale din subordine.

(6) În cazul în care preţurile medii ale produselor agricole, stabilite potrivit prevederilor alin. (5), au fost modificate în cursul anului fiscal de realizare a venitului, potrivit procedurii de la alin. (5) noile preţuri pentru evaluarea în lei a veniturilor din arendă exprimate în natură, pentru determinarea bazei impozabile, se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare comunicării acestora către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice.

(7) Venitul net din arendă se stabileşte la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(8) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reţinere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plăţii venitului, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net, impozitul fiind final.

La data de 01-01-2018 Alineatul (8) din Articolul 84 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(9) Impozitul astfel calculat şi reţinut pentru veniturile din arendă se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68. Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi nu determină venitul net din cedarea folosinţei bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

(11) Dispoziţiile privind opţiunea prevăzută la art. 71 alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul determinării venitului net potrivit prevederilor alin. (3).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a
Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor

20. (1) În aplicarea art. 84 din Codul fiscal, în vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani şi/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, şi valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispoziţiilor legale sau înţelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(2) Reprezintă venit brut şi valoarea investiţiilor la bunurile mobile şi imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deţinător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinţei bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, şi care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investiţiilor, partea care a efectuat investiţia este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deţinător legal valoarea investiţiei. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deţinător legal are obligaţia să declare la organul fiscal competent valoarea investiţiei, în declaraţia privind venitul realizat.

(3) Proprietarul are obligaţia de a efectua cheltuielile referitoare la întreţinerea şi repararea locuinţei închiriate, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(4) În cazul efectuării de către chiriaş a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului şi se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

(5) În situaţia în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

(6) Venitul net se determină ca diferenţă între sumele reprezentând chiria în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părţi, şi cota de cheltuială forfetară de 40% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

Pentru recunoaşterea deductibilităţii cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 40% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate şi cheltuielile ocazionate de întreţinerea şi repararea acestora, impozitele şi taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reţinut de intermediari, primele

de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosinţă, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiţii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundaţii, incendii şi altele asemenea.

Articolul 85

Reguli privind stabilirea impozitului pe venitul determinat pe baza normei anuale de venit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare cuprinsă între una şi 5 camere inclusiv, datorează un impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit.

(2) Norma anuală de venit corespunzătoare unei camere de închiriat se determină de direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, pe baza criteriilor stabilite prin ordin comun al ministrului economiei, comerţului şi turismului şi al ministrului finanţelor publice şi a propunerilor Ministerului Economiei, Comerţului şi Turismului privind nivelul normelor anuale de venit. Propunerile privind nivelul normelor anuale de venit se transmit anual de către Ministerul Economiei, Comerţului şi Turismului, A.N.A.F., în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica normele anuale de venit.

(3) Direcţiile generale regionale ale finanţelor publice au obligaţia publicării anuale a normelor anuale de venit, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(4) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului de realizare a veniturilor, a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice. În cazul în care contribuabilii încep să realizeze în cursul anului venituri definite potrivit art. 83 alin. (3), au obligaţia completării şi depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice - cap. II, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, pentru anul fiscal în curs.

La data de 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 22, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(5) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(6) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit, impozitul fiind final.

La data de 23-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(7) Impozitul anual datorat se plăteşte integral la bugetul de stat.

(8) Plata impozitului se efectuează la bugetul de stat până la data de 15 martie inclusiv a anului fiscal următor celui de realizare a venitului.

La data de 23-03-2018 Alineatul (8) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(8^1) În cazul încetării sau suspendării temporare a activităţii în cursul anului, contribuabilul va notifica evenimentul organului fiscal competent în termen de 30 de zile de la data producerii acestuia, prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice şi îşi va recalcula impozitul anual datorat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (8^1) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(9) Contribuabilii care obţin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

Articolul 86

Reguli privind stabilirea impozitului în cazul opţiunii pentru determinarea venitului net în sistem real

(1) Contribuabilii care realizează veniturile definite la art. 83 alin. (3) au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, iar în cazul în care îşi exprimă această opţiune, au obligaţia de a completa Registrul de evidenţă fiscală.

(2) Opţiunea se exercită pentru fiecare an fiscal, prin completarea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru anul în curs şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 15 martie inclusiv a anului de realizare a veniturilor. În cazul în care contribuabilii încep să realizeze, în cursul anului, venituri definite potrivit art. 83 alin. (3), opţiunea se exercită pentru anul fiscal în curs, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, prin completarea şi depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) Plata impozitului se efectuează la bugetul de stat până la data de 15 martie inclusiv a anului fiscal următor celui de realizare a venitului.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:
Articolul V
(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(4) În cazul încetării sau suspendării temporare a activităţii în cursul anului, contribuabilul va notifica organului fiscal competent prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, şi îşi va recalcula impozitul anual.
(5) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia de a depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:
Articolul V
(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(6) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, impozitul fiind final.
(7) Impozitul anual datorat se plăteşte integral la bugetul de stat.
La data de 23-03-2018 Articolul 86 din Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 25, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 87

Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depăşirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal
(1) În cazul în care, în cursul anului fiscal, contribuabilii prevăzuţi la art. 83 alin. (4) realizează venituri din închirierea unui număr mai mare de 5 camere, aceştia sunt obligaţi să notifice organului fiscal competent evenimentul, respectiv depăşirea numărului de 5 camere de închiriat, prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la data producerii acestuia. Pentru perioada din anul fiscal în care venitul a fost determinat pe baza normei de venit, conform prevederilor art. 85, contribuabilul va recalcula norma de venit şi impozitul anual datorat.
La data de 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 87 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 26, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(2) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(3) Pentru perioada rămasă din anul fiscal, venitul net se stabileşte în sistem real, potrivit prevederilor art. 68, contribuabilii având obligaţia de a completa Registrul de evidenţă fiscală. Contribuabilii respectivi sunt obligaţi să completeze şi să depună la organul fiscal competent declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, pentru veniturile aferente perioadei rămase până la sfârşitul anului fiscal. Regulile de impunere aplicabile pentru venitul realizat în perioada rămasă sunt cele prevăzute la art. 86 alin. (4)-(7).

La data de 23-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 87 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 26, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 88

Impozitarea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor determinat în sistem real

Venitul net anual din cedarea folosinţei bunurilor, determinat în sistem real pe baza datelor din contabilitate potrivit prevederilor art. 68, se impozitează potrivit prevederilor cap. XI - Venitul net anual impozabil.

La data de 23-03-2018 Articolul 88 din Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 89

Impozitarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se impune potrivit prevederilor cap. XI - Venitul net anual impozabil .

(2) Pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor prevăzute la art. 83 alin. (3) şi (4) nu sunt aplicabile reglementările cap. XI - Venitul net anual impozabil.

Articolul 90

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 90 din Capitolul IV , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul V
Venituri din investiţii

Articolul 91

Definirea veniturilor din investiţii

Veniturile din investiţii cuprind:

a) venituri din dividende;

b) venituri din dobânzi;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

22. (1) În aplicarea art. 91 lit. b) din Codul fiscal sunt considerate venituri din dobânzi, fără a fi limitate, următoarele:

a) dobânzi obţinute din obligaţiuni;

b) dobânzi obţinute pentru conturile curente, conturi escrow, depozitele la vedere, colaterale şi la termen, inclusiv la certificatele de depozit;

c) suma primită sub forma de dobândă pentru împrumuturile acordate;

d) dobânzi obţinute din instrumente alternative de investire de tipul structurilor (depozite structurate) în care este legat un instrument derivat cu un depozit;

e) alte venituri obţinute din deţinerea de titluri de creanţă.

c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare şi orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

22.

(2) În aplicarea art. 91 lit. c) din Codul fiscal în cadrul instrumentelor financiare derivate tranzacţionate pe piaţa la buna înţelegere (OTC) se includ, fără a se limita, următoarele:

a) forward pe cursul de schimb fără livrare la scadenţă;

b) swap pe cursul de schimb;

c) swap pe rata dobânzii;
d) opţiuni pe cursul de schimb fără livrare la scadenţă;
e) opţiuni pe rata dobânzii;
f) opţiuni pe acţiuni sau indici bursieri;
g) opţiuni pe alte active suport (de exemplu: mărfuri);
h) opţiuni binare;
i) forward rate agreement;
j) swap pe acţiuni;
k) sau orice combinaţii ale acestora.
Pentru scopuri fiscale, sunt incluse în categoria instrumentelor financiare derivate tranzacţionate pe piaţa la buna înţelegere (OTC) şi tranzacţiile în marjă.

d) câştiguri din transferul aurului financiar, definit potrivit legii;
e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Articolul 92

Definirea veniturilor din România din transferul titlurilor de valoare

În cazul titlurilor de valoare, veniturile din transferul titlurilor de valoare, astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 41, emise de rezidenţi români, sunt considerate ca fiind obţinute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate.

Articolul 93

Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile următoarele:

a) veniturile realizate din deţinerea şi transferul instrumentelor financiare care atestă datoria publică a statului, precum şi a unităţilor administrativ-teritoriale, inclusiv din operaţiunile de tip repo şi reverse/repo cu aceste instrumente, indiferent de piaţa/locul de tranzacţionare unde are loc operaţiunea;

b) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcţie de fondul social deţinut;

c) veniturile realizate la prima tranzacţionare a acţiunilor emise de Fondul Proprietatea de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acţiuni, în condiţiile titlurilor I şi VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările şi completările ulterioare.

Acelaşi regim fiscal se aplică şi veniturilor realizate la prima tranzacţionare a acţiunilor emise de Fondul Proprietatea, de către moştenitorii titlurilor de conversie sau acţiunilor dobândite înainte de prima tranzacţionare;

d) veniturile aferente titlurilor de plată obţinute de persoanele îndreptăţite potrivit legii, titularii iniţiali aflaţi în evidenţa Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moştenitorii acestora.

(2) Nu generează venituri impozabile următoarele:

a) transferul de titluri de valoare şi/sau aur financiar la momentul dobândirii acestora cu titlu de moştenire ori donaţie;

b) transferurile directe de proprietate asupra valorilor mobiliare/părţilor sociale, în următoarele situaţii:

(i) ieşirea din indiviziune, la momentul transferului respectiv, inclusiv în cazul celor operate de către depozitarul central, potrivit legislaţiei pieţei de capital;

(ii) transferurile între soţi;

c) acordarea şi valorificarea prin orice modalitate a punctelor primite drept măsuri compensatorii, de către titularii drepturilor de proprietate, foşti proprietari sau moştenitorii acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările şi completările ulterioare;

d) conversia certificatelor de depozit în acţiuni suport/drepturi de alocare suport şi a acţiunilor/drepturilor de alocare în certificate de depozit în conformitate cu prevederile legislaţiei în materie privind acţiunile suport pentru certificatele de depozit;

e) acordarea valorilor mobiliare sub forma drepturilor de preferinţă în conformitate cu prevederile legislaţiei în materie, inclusiv subscrierea;

f) distribuirea de titluri de participare noi, definite la art. 7, sau majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de valoare, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecinţă a deţinerii unor titluri de participare la acea persoană juridică;

g) distribuirea în bani sau în natură, efectuată ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturi, cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii;

h) distribuirea de prime de emisiune, proporţional cu partea ce îi revine fiecărui participant la persoana juridică;

i) conversia acţiunilor nominative în acţiuni la purtător sau a acţiunilor la purtător în acţiuni nominative, a acţiunilor dintr-o categorie în cealaltă, a unei categorii de obligaţiuni în altă categorie sau în acţiuni, în conformitate cu prevederile legislaţiei în materie;

j) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul transferului ca efect al împrumutului de valori mobiliare conform legislaţiei aplicabile, de la cel care le dă cu împrumut, denumit creditor, respectiv la cel care are obligaţia să le returneze, denumit debitor, precum şi la momentul restituirii valorilor mobiliare împrumutate;

k) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul constituirii de garanţii în legătură cu împrumutul de valori mobiliare, conform legislaţiei aplicabile;

l) operaţiunile efectuate în condiţiile prevăzute la art. 32 şi 33;

m) aportul în natură reprezentând acţiuni emise de societăţi/părţi sociale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 94

Determinarea câştigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar

(1) Câştigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate şi cele reglementate la alin. (2)-(6), reprezintă diferenţa pozitivă/negativă realizată între valoarea de înstrăinare/preţul de vânzare şi valoarea lor fiscală, după caz, pe tipuri de titluri de valori, care include costurile aferente tranzacţiei şi costuri legate de transferul de proprietate aferente împrumutului de valori mobiliare, dovedite cu documente justificative.

(2) În cazul tranzacţiilor cu acţiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, câştigul/pierderea se determină ca diferenţă pozitivă/negativă realizată între preţul de vânzare şi valoarea fiscală, reprezentată de valoarea nominală a acestora.

(3) În cazul tranzacţiilor cu acţiuni dobândite la preţ preferenţial sau gratuit, în cadrul sistemului stock options plan, câştigul se determină ca diferenţă între preţul de vânzare şi valoarea fiscală a acestora reprezentată de preţul de achiziţie preferenţial care include costurile aferente tranzacţiei. Pentru cele dobândite cu titlu gratuit valoarea fiscală este considerată egală cu zero.

(4) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare, câştigul/pierderea se determină ca diferenţă pozitivă/negativă între preţul de vânzare şi valoarea fiscală, reprezentată de preţul de cumpărare, definit în norme aprobate prin instrucţiuni comune emise de preşedintele Autorităţii de Supraveghere Financiară şi ministrul finanţelor publice.

Pentru vânzarea în lipsă a valorilor mobiliare, câştigul/pierderea obţinut/obţinută de către contribuabilul care efectuează tranzacţia de vânzare în lipsă se determină ca diferenţă pozitivă/negativă între preţul de vânzare în lipsă al valorilor mobiliare împrumutate şi valoarea fiscală a valorilor mobiliare cu care se închide tranzacţia de vânzare în lipsă, din care sunt scăzute costurile aferente operaţiunii de împrumut al valorilor mobiliare şi cele aferente tranzacţiilor.

În cazul executării garanţiilor aferente valorilor mobiliare împrumutate şi nerestituite la scadenţă câştigul /pierderea obţinut/obţinută de către contribuabilul creditor se determină ca diferenţă pozitivă/negativă între valoarea garanţiei şi valoarea fiscală a valorilor mobiliare care trebuiau restituite.

În cazul împrumutului de valori mobiliare, câştigul obţinut de persoana fizică în calitate de creditor este reprezentat de comisionul aferent împrumutului, aşa cum este prevăzut în contractul de împrumut, se consideră câştig obţinut din transferul titlurilor de valoare şi se impozitează în conformitate cu prevederile prezentului cod, în acest sens.

(5) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv câştigul/pierderea se determină ca diferenţă pozitivă/ negativă între preţul de vânzare/răscumpărare şi valoarea fiscală, reprezentată de preţul de cumpărare/subscriere/emisiune care include şi cheltuielile de tranzacţionare/subscriere, definite în norme aprobate prin instrucţiuni comune emise de preşedintele Autorităţii de Supraveghere Financiară şi ministrul finanţelor publice.

(6) Câştigul/pierderea din operaţiuni cu aur financiar, definit potrivit legii, reprezintă diferenţa pozitivă/negativă dintre preţul de vânzare şi valoarea fiscală, care include şi costurile aferente tranzacţiei.

(7) Câştigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare dobândite prin schimb, inclusiv cu ocazia reorganizărilor, se determină la înstrăinarea ulterioară a acestora, ca fiind diferenţa pozitivă/negativă dintre preţul de vânzare şi valoarea fiscală definită/stabilită potrivit prevederilor art. 32 şi 33, după caz.

(8) În cazul operaţiunilor reglementate potrivit legii pentru excluderea/retragerea persoanelor fizice asociaţi /acţionari, câştigul/pierderea se determină ca diferenţa între valoarea reprezentând drepturile cuvenite asociatului /acţionarului cu luarea în calcul a datoriilor societăţii şi valoare fiscală a titlurilor de valoare transferate.

(9) Pentru titlurile de valoare dobândite în urma unei succesiuni, preţul de cumpărare/valoarea fiscală la momentul transferului ulterior o reprezintă preţul de achiziţie plătit de deţinătorul defunct dovedit cu documente justificative, al cărui moştenitor este persoana care dobândeşte titlurile de valoare în cauză, la care se adaugă cheltuielile aferente întocmirii actelor de succesiune. În cazul în care nu există documente pentru justificarea preţului de cumpărare/valoarea fiscală de către deţinătorul defunct, valoarea fiscală este considerată zero.

Pentru titlurile de valoare dobândite în urma unei donaţii, la momentul înstrăinării acestora, valoarea fiscală luată în calcul pentru determinarea câştigului este zero.

(10) Determinarea câştigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, se efectuează, după caz, la data:

a) încheierii tranzacţiei, pe baza documentelor justificative, de către intermediarul definit potrivit legislaţiei în materie, rezident fiscal român, dacă operaţiunea se efectuează prin intermediar;

b) efectuării plăţilor preţului tranzacţiei, pe baza documentelor justificative, de către beneficiarul de venit dacă operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român;

c) încheierii tranzacţiei de vânzare în lipsă, indiferent de modalitatea prin care se realizează decontarea acesteia, de către intermediar definit potrivit legislaţiei în materie, rezident fiscal român, pe baza documentelor justificative, în cazul tranzacţiilor de vânzare în lipsă.

Dacă intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câştigului se efectuează de către beneficiarul de venit, pe baza documentelor justificative primite de la intermediarul rezident străin;

d) la data plăţii comisionului aferent operaţiunii de împrumut de valori mobiliare prevăzută în contractul de împrumut, în cazul operaţiunii de împrumut de valori mobiliare.

Determinarea câştigului se face de către intermediar, definit potrivit legislaţiei în materie, pe baza documentelor justificative. Dacă operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câştigului se efectuează de către beneficiarul de venit, pe baza documentelor justificative;

e) la data stabilirii valorii de răscumpărat a titlurilor de participare, în cazul răscumpărării titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv, de către societăţile de administrare a investiţiilor, dacă acestea sunt rezidenţi fiscali români.

În cazul în care societatea de administrare a investiţiilor este nerezidentă, obligaţia determinării câştigului /pierderii revine beneficiarului de venit;

f) la momentul încheierii tranzacţiei, pe baza documentelor justificative, în cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv ca urmare a tranzacţionării acestora pe pieţe reglementate sau sisteme alternative de tranzacţionare, de către intermediari, dacă aceştia sunt rezidenţi fiscali români.

În cazul în care intermediarul este nerezident, obligaţia determinării câştigului/pierderii revine beneficiarului de venit.

(11) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuţiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unei persoane juridice, din punct de vedere fiscal, şi veniturile obţinute în cazul reducerii capitalului social, potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferenţa între distribuţiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

23. (1) În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, prevăzute la art. 94 din Codul fiscal, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câştigului şi a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru ziua determinării câştigului.

(2) În sensul art. 94 alin. (11) în cazul lichidării unei persoane juridice, la transmiterea universală a patrimoniului societăţii către asociaţi/acţionari activele din situaţiile financiare vor fi evaluate la valoarea justă, respectiv preţul de piaţă.

Baza impozabilă în cazul lichidării unei persoane juridice se stabileşte astfel:

a) determinarea sumei reprezentând diferenţa între valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societăţii;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Articolul 95

Stabilirea venitului din operaţiuni cu instrumentele financiare derivate

(1) Câştigul/pierderea din operaţiuni cu instrumentele financiare derivate reprezintă diferenţa pozitivă/negativă dintre veniturile realizate din poziţiile închise începând din prima zi de tranzacţionare a anului fiscal şi până în ultima zi de tranzacţionare a acestuia (inclusiv) şi cheltuielile aferente acestor poziţii, evidenţiate în cont, pentru

fiecare tip de contract şi scadenţă, indiferent dacă acesta a ajuns sau nu la scadenţă. În cazul instrumentelor financiare derivate ce prevăd decontări periodice între părţi, fără închiderea poziţiei, în cadrul unui an fiscal, câştigul/pierderea din operaţiuni cu astfel de instrumente financiare reprezintă diferenţa pozitivă/negativă dintre veniturile realizate cu ocazia decontărilor periodice şi cheltuielile aferente, evidenţiate în cont.

(2) Determinarea câştigului/pierderii din operaţiuni cu instrumentele financiare derivate se face de către intermediar, aşa cum este definit de legislaţia în materie, rezident fiscal român, la sfârşitul anului fiscal, cumulat, pentru toate instrumentele financiare derivate, pe bază de documente justificative, dacă operaţiunile se efectuează prin intermediar. Dacă operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar, determinarea câştigului se efectuează anual cumulat, la sfârşitul anului fiscal, de către beneficiarul de venit, pe bază de documente justificative.

(3) Veniturile realizate din operaţiuni cu poziţii închise cu instrumente financiare derivate reprezintă încasările efective din toate aceste operaţiuni, cu poziţii închise, realizate în cursul unui an fiscal şi evidenţiate în contul beneficiarului de venit, mai puţin încasările de principal.

(4) Cheltuielile aferente operaţiunilor cu poziţii închise cu instrumente financiare derivate reprezintă plăţile aferente acestor poziţii închise efectuate în cursul unui an fiscal şi evidenţiate în contul beneficiarului de venit, inclusiv costurile aferente tranzacţiilor, mai puţin plăţile de principal.

(5) Determinarea câştigului/pierderii se efectuează la sfârşitul anului fiscal, cumulat, pentru instrumente financiare derivate, în cazul poziţiilor închise în anul respectiv, de către intermediar definit potrivit legislaţiei în materie, rezident fiscal român dacă operaţiunea se efectuează prin intermediar.

Dacă operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câştigului se efectuează anual cumulat la sfârşitul anului fiscal, în cazul poziţiilor închise în anul respectiv de către beneficiarul de venit.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Stabilirea venitului din operaţiuni cu instrumentele financiare derivate

24. (1) Câştigul/pierderea obţinută din operaţiuni de tip repo/reverse repo care au la bază transferul instrumentelor financiare derivate se determină conform regulilor de la art. 95 din Codul fiscal.

(2) Venitul realizat din operaţiuni cu instrumente financiare derivate îl reprezintă încasările efective din toate aceste operaţiuni realizate în cursul unui an şi evidenţiate în contul contribuabilului din aceste operaţiuni, mai puţin încasările de principal.

Costurile aferente tranzacţiei reprezintă plăţile efective din toate aceste operaţiuni realizate în cursul unui an şi evidenţiate în contul contribuabilului din aceste operaţiuni, mai puţin plăţile de principal.

Prima încasată în cadrul opţiunilor încheiate pe pieţe la buna înţelegere (OTC) se include în veniturile realizate, iar prima plătită se include în costurile aferente.

În cazul contractelor forward pe cursul de schimb fără livrare la scadenţă, baza de impozitare o reprezintă diferenţă favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacţia iniţială şi cursul spot/forward la care tranzacţia se închide printr-o operaţiune legată de sens contrar, multiplicată cu suma contractului şi evidenţiată ca atare în contul clientului la închiderea tranzacţiei.

Schimbul valutar la vedere sau la termen nu este inclus în operaţiuni cu instrumente financiare derivate, dacă prin natura lor aceste tranzacţii nu sunt asimilate contractelor forward sau opţiuni pe cursul de schimb fără livrare la scadenţă.

În cazul tranzacţiilor în marjă, câştigul/pierderea din aceste tranzacţii reprezintă diferenţa pozitivă /negativă realizată între preţul de vânzare şi preţul de cumpărare evidenţiată în contul de marjă al beneficiarului de venit, diminuată cu costurile aferente tranzacţiei dovedite prin documente justificative.

Pentru opţiunile cu profit fix (binare), în cazul în care opţiunea se exercită, baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabilă dintre suma încasată/plătită în urma exercitării opţiunii şi prima plătită /încasată pentru cumpărarea/vânzarea opţiunii. În cazul în care opţiunea nu se exercită, baza impozabilă o reprezintă suma încasată pentru vânzarea opţiunii.

Articolul 96

Determinarea câştigului net anual/pierderii nete anuale din transferul titlurilor de valoare şi orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, precum şi din transferul aurului financiar

(1) Câştigul net anual/pierderea netă anuală se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului fiscal respectiv, cumulat de la începutul anului din transferul titlurilor de valoare, şi orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar, definit potrivit legii.
La determinarea câştigului net anual/pierderii nete anuale sunt luate în calcul şi costurile aferente tranzacţiilor care nu pot fi alocate direct fiecărei tranzacţii.
(2) Câştigul net anual/Pierderea netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, depusă potrivit prevederilor art. 122.
La data de 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificat de Punctul 28, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018
(3) Intermediarii, societăţile de administrare a investiţiilor sau societăţile de investiţii autoadministrate, care efectuează tranzacţiile prevăzute la art. 94 şi 95, au următoarele obligaţii:
La data de 23-03-2018 Partea introductivă a Alineatului (3) din Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018
a) calcularea câştigului/pierderii pentru fiecare tranzacţie efectuată pentru contribuabil sau anual, după caz;
b) transmiterea către fiecare contribuabil a informaţiilor privind totalul câştigurilor/pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului fiscal, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior;
La data de 23-03-2018 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018
c) să depună anual, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declaraţie informativă privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.
La data de 23-03-2018 Litera c) din Alineatul (3) , Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018
(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (3) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Articolul 97

Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii
(1) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum şi cele la depozitele clienţilor, constituite în baza legislaţiei privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Plata impozitului se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont. Impozitul datorat se plăteşte integral la bugetul de stat.
La data de 01-01-2018 Prima teză a alineatului (1) a articolului 97, Capitolul V, Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017
(2) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situaţia sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plăţii dobânzii. Plata impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plăţii dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile. Impozitul datorat se plăteşte integral la bugetul de stat.
La data de 01-01-2018 Prima teză a alineatului (2) a articolului 97, Capitolul V, Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017
(3) Veniturile sub forma dobânzilor plătite de societatea emitentă a valorilor mobiliare împrumutate, pe parcursul perioadei de împrumut înaintea restituirii acestora, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final. Calculul şi reţinerea impozitului se efectuează de plătitorul de venit la data la care acestea sunt plătite. Termenul de plată al impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite contribuabilului îndreptăţit.

La data de 01-01-2018 Prima teză a alineatului (3) a articolului 97, Capitolul V, Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(4) În situaţia în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din dobânzi şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care plătitorul de venit a efectuat calculul impozitului pe venit, stabilirea diferenţelor de impozit se efectuează la data constatării elementelor care generează modificarea. Regularizarea diferenţelor de impozit se efectuează de către plătitorul de venit începând cu luna constatării.

(5) Venitul impozabil obţinut din lichidarea unei persoane juridice de către acţionari/asociaţi persoane fizice sau din reducerea capitalului social, potrivit legii, care nu reprezintă distribuţii în bani sau în natură ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturi se impun cu o cotă de 10%, impozitul fiind final. Obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat şi reţinut la sursă în cazul lichidării persoanei juridice se plăteşte până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de lichidatori, respectiv până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost distribuit venitul reprezentând reducerea capitalului social.

La data de 01-01-2018 Prima teză a alineatului (5) a articolului 97, Capitolul V, Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

25. În aplicarea art. 97 alin. (5), în cazul lichidării unei persoane juridice obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

(6) În aplicarea prevederilor prezentului capitol se utilizează şi norme aprobate prin instrucţiuni comune emise de preşedintele Autorităţii de Supraveghere Financiară şi ministrul finanţelor publice.

(7) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv câştigul obţinut ca urmare a deţinerii de titluri de participare definite de legislaţia în materie la organisme de plasament colectiv se impun cu o cotă de 5% din suma acestora, impozitul fiind final. Obligaţia calculării şi reţinerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor/sumelor reprezentând câştigul obţinut ca urmare a deţinerii de titluri de participare de către acţionari/asociaţi/investitori. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor/câştigurilor obţinute ca urmare a deţinerii de titluri de participare, distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor/asociaţilor/investitorilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende/câştig se plăteşte până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor. Impozitul datorat se virează integral la bugetul de stat.

Prima teză a alin. (7) al art. 97 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(8) În cazul dividendelor şi/sau dobânzilor plătite de societatea emitentă a valorilor mobiliare împrumutate, pe parcursul perioadei de împrumut înaintea restituirii acestora, calculul şi reţinerea impozitului se efectuează de plătitorul de venit la data la care acestea sunt plătite. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite contribuabilului îndreptăţit.

(9) Abrogat.

Alin. (9) al art. 97 a fost abrogat de pct. 13 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015 , publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 98

Impozitarea câştigului net anual impozabil

Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, din orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar se impozitează potrivit prevederilor cap. XI din prezentul titlu.

Capitolul VI
Venituri din pensii

Articolul 99

Definirea veniturilor din pensii

(1) Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înfiinţate din contribuţiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanţate de la bugetul de stat, diferenţe de venituri din pensii, precum şi sume reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflaţie.

(2) Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii.

La data de 01-01-2018 Articolul 99 din Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 100

Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

(1) Venitul impozabil lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din venitul din pensie a sumei neimpozabile lunare de 2.000 lei.

(2) La stabilirea venitului impozabil lunar aferent sumelor primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, fiecare fond de pensii acordă un singur plafon de venit neimpozabil stabilit potrivit prevederilor alin. (1).

La data de 01-01-2018 Articolul 100 din Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 101

Reţinerea impozitului din venitul din pensii

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligaţia de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reţine şi de a-l plăti la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 10% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

La data de 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 101 , Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(3) Impozitul calculat se reţine la data efectuării plăţii pensiei şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reţinut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reţinut se stabileşte prin împărţirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalcă pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reţinerii şi plăţii acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaş vor fi individualizate în funcţie de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaş.

(8) În cazul veniturilor din pensii şi/sau al diferenţelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii, şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

26.

(4) Diferenţele de venituri din pensii, prevăzute la art. 101 alin. (8) din Codul fiscal, primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat faţă de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar impozabil din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală, reprezentând diferenţele de venituri din pensii, a plafonului neimpozabil lunar stabilit potrivit art. 100 din Codul fiscal.

(9) În cazul veniturilor din pensii şi/sau al diferenţelor de venituri din pensii, sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflaţie, stabilite în baza hotărârilor judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărârilor judecătoreşti definitive şi executorii, impozitul se calculează separat faţă de impozitul aferent drepturilor lunii curente, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului impozabil, impozitul reţinut fiind impozit final. Venitul impozabil din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală a contribuţiei individuale de asigurări sociale de sănătate, datorată, după caz, potrivit legii în vigoare în perioada căreia îi sunt aferente şi a sumei neimpozabile lunare, stabilită potrivit legislaţiei în vigoare la data plăţii. Impozitul se reţine la data efectuării plăţii, în

conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii veniturilor respective. Impozitul astfel reţinut se plăteşte până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.
La data de 01-01-2018 Prima teză a alineatului (9) a articolului 101, Capitolul VI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 31, Articolul I ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017
La data de 15-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 101 , Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017

(10) Impozitul pe veniturile din pensii se reţine şi se plăteşte la bugetul de stat.

(11) Plătitorul de venituri din pensii este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din pensii, pentru fiecare contribuabil.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1

Reţinerea impozitului din venitul din pensii

26.

(3) La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăţi eşalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, plafonul de venit neimpozabil stabilit potrivit art. 100 din Codul fiscal se acordă pentru fiecare rată lunară de la fiecare fond de pensii.

(4) Diferenţele de venituri din pensii, prevăzute la art. 101 alin. (8) din Codul fiscal, primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat faţă de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar impozabil din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală, reprezentând diferenţele de venituri din pensii, a plafonului neimpozabil lunar stabilit potrivit art. 100 din Codul fiscal.

(5) Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reţine lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se plăteşte de către unităţile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază îşi au sediul plătitorii de venituri.

(6) Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor alin. (5).

(12) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (11), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123^1.La data de 01-04-2019 Articolul 101, Capitolul VI, Titlul IV a fost completat de Punctul 14, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 14 din lege raportat la articolul I punctul 11^1 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 101 alin. (12) [care se introduce], pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legi se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

Articolul 102

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

(1) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (1) din Articolul 102, Capitolul VI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(2) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (2) din Articolul 102, Capitolul VI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 16, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(3) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (3) din Articolul 102, Capitolul VI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 16, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Capitolul VII

Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură

Articolul 103

Definirea veniturilor

(1) Veniturile din activităţi agricole cuprind veniturile obţinute individual sau într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, din:

a) cultivarea produselor agricole vegetale;

b) exploatarea plantaţiilor viticole, pomicole, arbuştilor fructiferi şi altele asemenea;

c) creşterea şi exploatarea animalelor, inclusiv din valorificarea produselor de origine animală, în stare naturală.

(2) Veniturile din silvicultură şi piscicultură reprezintă veniturile obţinute din recoltarea şi valorificarea produselor specifice fondului forestier naţional, respectiv a produselor lemnoase şi nelemnoase, precum şi cele obţinute din exploatarea amenajărilor piscicole.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Definirea veniturilor

28. (1) În aplicarea art. 103 din Codul fiscal, veniturile din activităţi agricole realizate individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, stabilite pe baza normelor de venit, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. VII al titlului IV din Codul fiscal, indiferent de forma de organizare a activităţii. Veniturile din activităţi agricole supuse impunerii pe bază de norme de venit în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul fiscal cuprind veniturile rezultate din cultivarea terenurilor, creşterea şi exploatarea animalelor, deţinute cu orice titlu, inclusiv cele luate în arendă.

(2) Veniturile din activităţi agricole menţionate la art. 103 alin. (1) lit. a)-c) din Codul fiscal, pentru care sunt stabilite norme de venit conform art. 106 din Codul fiscal, sunt impozabile indiferent dacă se face sau nu dovada valorificării produselor.

(3) Terminologia folosită pentru definirea grupelor de produse vegetale şi animale prevăzute la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit este cea stabilită potrivit legislaţiei în materie, astfel:

a) Produsele vegetale cuprinse în grupele pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, aprobat prin ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale.

În cadrul grupei de produse vegetale - leguminoase pentru boabe se cuprind:

(i) mazăre pentru boabe;

(ii) fasole pentru boabe;

(iii) bob;

(iv) linte;

(v) năut;

(vi) lupin.

b) Grupele de produse animale pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit sunt definite după cum urmează:

1. vaci şi bivoliţe:

(i) vaci - femele din specia taurine care au fătat cel puţin o dată;

(ii) bivoliţe - femele din specia bubaline care au fătat cel puţin o dată;

2. ovine şi caprine:

(i) oi - femele din specia ovine care au fătat cel puţin o dată;

(ii) capre - femele din specia caprine care au fătat cel puţin o dată;

3. porci pentru îngrăşat - porci peste 35 de kg, inclusiv scroafele de reproducţie;

4. albine - familii de albine;

5. păsări de curte - totalitatea păsărilor din speciile găini, raţe, gâşte, curci, bibilici, prepeliţe.

(4) În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activităţi agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vegetale şi fiecare grupă de animale vor fi avute în vedere suprafeţele/capetele de animal însumate în cadrul grupei respective.

(5) Sunt considerate în stare naturală produsele agricole vegetale obţinute după recoltare, precum şi produsele de origine animală: lapte, lână, ouă, piei crude, carne în viu şi carcasă, miere şi alte produse apicole definite potrivit legislaţiei în materie, precum şi altele asemenea.

Preparatele din lapte şi din carne sunt asimilate produselor de origine animală obţinute în stare naturală.

Cabinet Filipeia Neamţ

Norma de venit stabilită în condiţiile prevăzute la art. 106 din Codul fiscal include şi venitul realizat din înstrăinarea produselor vegetale, a animalelor şi a produselor de origine animală, în stare naturală.

(6) Modificarea structurii suprafeţelor destinate producţiei agricole vegetale/numărului de capete de animale/familiilor de albine, intervenite după data de 15 martie inclusiv, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.

În cazul suprafeţelor destinate produselor vegetale hamei, pomi şi vie, suprafeţele declarate cuprind numai grupele de produse vegetale intrate pe rod începând cu primul an de intrare pe rod. Suprafeţele din grupa pomii pe rod cuprind numai pomii plantaţi în livezi.

Norma de venit corespunzătoare veniturilor realizate din creşterea şi exploatarea animalelor, precum şi din valorificarea produselor de origine animală în stare naturală, în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul fiscal, include şi venitul realizat din:

a) exemplarele feminine din speciile respective care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (3) lit. b);

b) exemplarele masculine din speciile respective reprezentând animale provenite din propriile fătări şi cele achiziţionate numai în scop de reproducţie pentru animalele deţinute de contribuabili şi supuse impunerii potrivit prevederilor art. 106 din Codul fiscal (de exemplu: viţei, tauri, bivoli, miei, berbeci, purcei).

Veniturile din activităţi agricole generate de exemplarele prevăzute la lit. a) şi b) incluse în norma de venit nu se impozitează distinct faţă de veniturile realizate din creşterea şi exploatarea animalelor din grupele prevăzute la alin. (3) lit. b). Contribuabilii au obligaţii declarative numai pentru animalele cuprinse în grupele care îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (3) lit. b).

Veniturile din activităţi agricole realizate din creşterea şi exploatarea exemplarelor masculine din speciile taurine, bubaline, ovine, caprine, indiferent de vârstă, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II "Venituri din activităţi independente" al titlului IV din Codul fiscal, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, numai în cazul în care acestea au fost achiziţionate în scopul creşterii şi valorificării lor sub orice formă.

(7) Contribuabilii care obţin doar venituri din activităţi agricole pentru care au fost stabilite norme de venit nu au obligaţii contabile.

(8) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate agricolă pentru care venitul net se determină pe bază de normă de venit şi o altă activitate agricolă pentru care nu există obligaţia stabilirii normelor de venit potrivit art. 104 alin. (3) cheltuielile efectuate în comun, care sunt aferente veniturilor pentru care există regimuri fiscale diferite, vor fi alocate proporţional cu suprafeţele de teren/numărul de capete de animale/numărul de familii de albine deţinute.

(9) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate agricolă pentru care venitul net se determină pe bază de normă de venit şi o altă activitate independentă pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate se aplică regimul fiscal specific fiecărei activităţi în parte.

Articolul 104

Determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Veniturile din silvicultură şi piscicultură se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente -, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, contribuabilii având obligaţia de a completa Registrul de evidenţă fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate. Pentru veniturile din silvicultură calificate drept venituri din alte surse se aplică prevederile cap. X.

(2) Veniturile obţinute din valorificarea produselor prevăzute la art. 103 alin. (1) în altă modalitate decât în stare naturală reprezintă venituri din activităţi independente şi se supun regulilor de impunere proprii categoriei respective.

(3) Veniturile definite la art. 103 alin. (1) pentru care nu există obligaţia stabilirii normelor de venit sunt venituri impozabile şi se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente -, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, contribuabilii având obligaţia de a completa Registrul de evidenţă fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

Articolul 105

Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

a) produse culese din flora sălbatică, exclusiv masa lemnoasă. În cazul masei lemnoase sunt venituri neimpozabile numai veniturile realizate din exploatarea şi valorificarea acesteia în volum de maximum 20 mc/an din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate;

b) produse capturate din fauna sălbatică, cu excepţia celor realizate din activitatea de pescuit comercial supuse impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente.

(2) Veniturile definite la art. 103 alin. (1) sunt venituri neimpozabile în limitele stabilite potrivit tabelului următor:

Nr. crt.	Produse vegetale	Suprafaţă
1.	Cereale	până la 2 ha
2.	Plante oleaginoase	până la 2 ha
3.	Cartof	până la 2 ha
4.	Sfeclă de zahăr	până la 2 ha
5.	Tutun	până la 1 ha
6.	Hamei pe rod	până la 2 ha
7.	Legume în câmp	până la 0,5 ha
8.	Legume în spaţii protejate	până la 0,2 ha
9.	Leguminoase pentru boabe	până la 1,5 ha
10.	Pomi pe rod	până la 1,5 ha
11.	Vie pe rod	până la 1 ha
12.	Arbuşti fructiferi	până la 1 ha
13.	Flori şi plante ornamentale	până la 0,3 ha
14.	Plante medicinale şi aromatice	până la 2 ha
	Animale	Nr. capete/Nr. de familii de albine
1.	Vaci	până la 2
2.	Bivoliţe	până la 2
3.	Oi	până la 50
4.	Capre	până la 25
5.	Porci pentru îngrăşat	până la 6
6.	Albine	până la 75 de familii
7.	Păsări de curte	până la 100

La data de 01-01-2019 Tabelul din alineatul (2) din Articolul 105 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Articolul I din LEGEA nr. 354 din 27 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1110 din 28 decembrie 2018

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile obţinute din exploatarea păşunilor şi fâneţelor naturale.

(4) În cazul persoanelor fizice/membrilor asocierilor fără personalitate juridică, cultivarea terenurilor cu soiuri de plante pentru producţia destinată furajării animalelor deţinute de contribuabilii respectivi pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit şi a celor prevăzute la alin. (2) nu generează venit impozabil.

La data de 29-12-2018 Alineatul (4) din Articolul 105 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 4, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

(5) Metodologia de aplicare a prevederilor alin. (4) se stabileşte prin ordin al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale, cu avizul Ministerului Finanţelor Publice.La data de 29-12-2018 Articolul 105 din Capitolul VII , Titlul IV a fost completat de Punctul 5, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Venituri neimpozabile

29. (1) În aplicarea prevederilor art. 105 nu au obligaţii de declarare şi nu datorează impozit potrivit prevederilor cap. VII al titlului IV din Codul fiscal:

a) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică ce deţin cu orice titlu suprafeţe de teren destinate producţiei agricole, pentru cele necultivate, pentru cele cultivate cu plante furajere graminee şi leguminoase pentru producţia de masă verde, destinate furajării animalelor deţinute de contribuabilii respectivi, pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit şi a celor prevăzute la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal;

b) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică care obţin venituri din exploatarea păşunilor şi fâneţelor naturale, în conformitate cu prevederile art. 105 alin. (3);

c) contribuabilii arendatori, care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IV al titlului IV din Codul fiscal;

d) contribuabilii care obţin venituri din activităţi agricole şi îşi desfăşoară activitatea în mod individual, în limitele stabilite potrivit tabelului prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul în care veniturile sunt obţinute din exploatarea bunurilor deţinute în comun sau în devălmăşie şi sunt atribuite conform pct. 30 alin. (2). Suprafeţele de teren/animalele respective sunt considerate din punct de vedere fiscal ca fiind incluse în patrimoniul personal şi generează venituri neimpozabile conform art. 62 lit. m) din Codul fiscal.

(2) În cazul contribuabililor care obţin venituri din activităţi agricole şi îşi desfăşoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, plafonul neimpozabil se acordă la nivel de asociere.

Articolul 106

Stabilirea venitului anual din activităţi agricole pe bază de norme de venit

(1) Venitul dintr-o activitate agricolă se stabileşte pe bază de norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele prevăzute la art. 105 alin. (2).

(3) Normele de venit, precum şi datele necesare calculului acestora se stabilesc de către entităţile publice mandatate de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, pe baza metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, şi se publică de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, până cel târziu la data de 5 februarie a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

La data de 30-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 106 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri din desfăşurarea a două sau mai multe activităţi agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, contribuabilul stabileşte venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activităţi.

La data de 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 106 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(5) În anul fiscal curent, pentru veniturile realizate de persoanele fizice individual sau într-o formă de asociere, în cazul în care s-au înregistrat pierderi ca urmare a unor fenomene meteorologice nefavorabile ce pot fi asimilate dezastrelor naturale ca îngheţ, grindină, polei, ploaie abundentă, secetă şi inundaţii, precum şi a epizootiilor ce afectează peste 30% din suprafeţele destinate producţiei agricole vegetale/animalele deţinute, norma de venit se reduce proporţional cu pierderea respectivă.

(6) Constatarea pagubelor prevăzute la alin. (5) şi evaluarea pierderilor se fac la cererea persoanelor fizice /asocierilor fără personalitate juridică, care desfăşoară activităţi agricole pentru care venitul anual se stabileşte pe bază de norme de venit, de o comisie numită prin ordin al prefectului judeţului/municipiului Bucureşti, la propunerea directorului executiv al direcţiei agricole judeţene/municipiului Bucureşti, comisie formată pe plan local dintr-un reprezentant al primăriei, un specialist de la Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură, un delegat din partea Administraţiei Naţionale de Meteorologie, un specialist al Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă şi un reprezentant al direcţiei generale regionale a finanţelor publice teritoriale din cadrul A.N.A.F.

(7) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (5) şi (6) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., cu avizul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

(8) Contribuabilii care obţin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

(9) În cazul reducerii normelor de venit potrivit alin. (5) şi (6), contribuabilul are obligaţia să depună declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice şi să recalculeze venitul anual şi impozitul anual, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubelor, prin diminuarea normei de venit aferentă fiecărei categorii de produse vegetale/categorii de animale prevăzute la art. 105 alin. (2) corespunzător cu procentul reprezentând gradul de afectare stabilit potrivit procesului-verbal de constatare şi evaluare a pagubelor, conform procedurii prevăzute la alin. (7).La data de 30-03-2018 Articolul 106 din Capitolul VII , Titlul IV a fost completat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Stabilirea venitului anual din activităţi agricole pe bază de norme de venit

30. (1) În aplicarea prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal, pentru stabilirea venitului net anual contribuabilii au următoarele obligaţii:

(1) În aplicarea prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal, pentru stabilirea venitului net anual contribuabilii au următoarele obligaţii:

a) să stabilească suprafeţele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele care depăşesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal;

b) să calculeze venitul net anual prin înmulţirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafeţele (ha) /cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele deţinute.

(2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică care desfăşoară activităţi agricole pentru care venitul se stabileşte pe bază de norme de venit, asociatul desemnat care răspunde pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice are următoarele obligaţii:

a) să stabilească suprafeţele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele care depăşesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal şi deţinute în asociere. Plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal se acordă la nivel de asociere;

b) să calculeze venitul net anual prin înmulţirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafeţele (ha) /cap de animal/familie de albine deţinute;

c) să distribuie fiecărui asociat cota din venitul net anual stabilit la lit. b), ce revine fiecărui asociat conform contractului de asociere, impozitul fiind calculat de fiecare membru asociat.

(3) Persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d) din Codul fiscal, încadrate în cursul anului fiscal în gradul de handicap grav sau accentuat, cât şi cele care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii, reduc norma de venit proporţional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului.

(4) Impozitul anual se calculează la nivelul venitului net anual determinat potrivit alin. (1) lit. b) după reducerea normei anuale de venit prevăzută la alin. (3).

(5) Veniturile din activităţi agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor deţinute în comun sau în devălmăşie de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activităţi agricole, în situaţia în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafeţelor destinate producţiei vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activităţi agricole.

Articolul 107

Calculul şi plata impozitului pe veniturile din activităţi agricole

(1) Impozitul pe venitul din activităţi agricole se calculează de către contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului anual din activităţi agricole stabilit pe baza normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilul care desfăşoară o activitate agricolă prevăzută la art. 103 alin. (1) pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligaţia de a depune anual, pentru veniturile anului în curs, declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, până la data de 15 martie inclusiv a anului de realizare a venitului.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) Contribuabilii care desfăşoară activităţi agricole pentru care venitul se stabileşte pe bază de norme de venit şi deţin suprafeţe destinate producţiei agricole vegetale/animale în localităţi/judeţe diferite vor opta pentru stabilirea localităţii/judeţului sau localităţilor/judeţelor unde vor beneficia de încadrarea în limitele veniturilor neimpozabile prevăzute pentru fiecare grupă de produse vegetale/animale de la art. 105 alin. (2). Opţiunea se exercită prin completarea corespunzătoare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(4) Declaraţia prevăzută la alin. (2) nu se depune pentru veniturile prevăzute la art. 105.

(5) În cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligaţia depunerii declaraţiei anuale de venit pentru asocierile fără personalitate juridică şi entităţi supuse regimului transparenţei fiscale la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice până la data de 15 februarie inclusiv a anului fiscal în curs. Declaraţia cuprinde şi cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii. Asociatul desemnat are obligaţia transmiterii către fiecare membru asociat a informaţiilor referitoare la venitul impozabil ce îi revine corespunzător cotei de distribuire din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii, în cadrul aceluiaşi termen.

La data de 30-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 107 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(6) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi agricole, silvicultură şi pisciculturăau obligaţia să determine venitul net anual impozabil/pierderea netă anuală la nivelul fiecărei surse de venit din cadrul categoriei, cu excepţia veniturilor pentru care impozitul este final.

(7) Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(8) Reprezentantul desemnat care răspunde pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice optează pentru stabilirea localităţii/judeţului sau localităţilor/ judeţelor unde va beneficia de încadrarea în limitele veniturilor neimpozabile prevăzute pentru fiecare grupă de produse vegetale/animale de la art. 105 alin. (2) prin declaraţia anuală de venit pentru asocierile fără personalitate juridică şi entităţi supuse regimului transparenţei fiscale, la termenul prevăzut la alin. (5).

(9) Pentru aplicarea prevederilor referitoare la scutirea de la plata impozitului pe venit, prevăzută la art. 76 lit. a^3) din Legea cooperaţiei agricole nr. 566/2004, cu modificările şi completările ulterioare, de care beneficiază persoanele fizice care obţin venituri individual, reducerea normei de venit se calculează de către contribuabil. Metodologia de calcul al reducerii normei de venit se stabileşte prin hotărâre a Guvernului.La data de 30-03-2018 Articolul 107 din Capitolul VII , Titlul IV a fost completat de Punctul 16, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

La data de 23-03-2018 Articolul 107 din Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a

Calculul, declararea şi plata impozitului aferent veniturilor din activităţi agricole

31.

(1) În aplicarea prevederilor art. 107 din Codul fiscal, impozitul pe venitul din activităţi agricole se calculează de contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului net anual din activităţi agricole stabilite potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), impozitul fiind final.

(2) Declararea suprafeţelor cultivate/cap de animal/familie de albine deţinute la data depunerii declaraţiei, a venitului anual impozabil stabilit potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), precum şi a impozitului datorat, calculat potrivit alin. (1), se efectuează prin declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, iar termenul legal de depunere este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs.

(3) În situaţia modificării structurii suprafeţelor destinate producţiei agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine, contribuabilii care au depus declaraţia prevăzută la art. 107 alin. (2) din Codul fiscal, înainte de termenul prevăzut de lege, pot depune o nouă declaraţie pentru anul în curs, până la data de 15 martie, inclusiv. În cazul asocierilor fără personalitate juridică care au depus declaraţia prevăzută la art. 107 alin. (5) din Codul fiscal, înainte de termenul prevăzute de lege, asociatul desemnat poate depune o nouă declaraţie până la data de 15 februarie, inclusiv, a anului în curs.

Informaţiile cuprinse în declaraţie vizează suprafeţele cultivate/capetele de animale/familiile de albine deţinute de către contribuabili la data de 15 martie, inclusiv, sau de către asocierile fără personalitate juridică la data de 15 februarie, inclusiv.

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri din activităţi agricole în asociere fără personalitate juridică, fiecare asociat înscrie în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, venitul net anual pe care asociatul desemnat îl distribuie corespunzător cotei din venitul anual impozabil potrivit reglementărilor prevăzute la pct. 30 alin. (2).

(5) Exemplu privind stabilirea venitului net anual potrivit prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal:

O persoană fizică deţine o suprafaţă de 5 ha de teren pe care cultivă cereale. Norma anuală de venit stabilită este de 360 lei/ha.

Stabilirea venitului net anual se efectuează după cum urmează:

a) stabilirea suprafeţelor de teren pentru care se datorează impozit, prin scăderea din totalul suprafeţei de teren deţinute a suprafeţei neimpozabile prevăzută la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv:

Suprafaţa de teren impozabilă 5 ha – 2 ha = 3 ha

b) stabilirea venitului net anual, prin înmulţirea suprafeţei de teren impozabil cu norma anuală de venit stabilită pentru 1 ha, după cum urmează:

360 lei x 3 ha = 1.080 lei

c) stabilirea impozitului datorat 1.080 lei x 10% = 108 lei

(6) Exemplu privind stabilirea venitului net anual în cazul asocierilor fără personalitate juridică:

3 persoane fizice, A, B, şi C, constituie o asociere fără personalitate juridică în vederea cultivării terenurilor pe care le deţin cu cereale, pentru care în anul în curs s-a stabilit o normă anuală de venit de 360 lei/ha.

Fermierul A deţine în proprietate o suprafaţă de teren de 4 ha, fermierul B deţine în proprietate o suprafaţă de teren de 5 ha şi fermierul C deţine în proprietate o suprafaţă de teren 2 ha.

În contractul de asociere, cotele de distribuire ale venitului net sunt următoarele:

a) fermierul A participă cu o cotă de 36%;

b) fermierul B participă cu o cotă de 45%;

c) fermierul C participă cu o cotă de 19%.

Asociatul desemnat să răspundă pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei are următoarele obligaţii:

a) să stabilească suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit, respectiv:

suprafaţă totală = 4 ha + 5 ha +2 ha = 11 ha

suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit = 11 ha – 2 ha = 9 ha.

b) să stabilească venitul anual impozabil:

360 lei/ha x 9 ha = 3.240 lei

c) să distribuie venitul anual impozabil asociaţilor:

– fermierului A 3.240 lei x 36% = 1.166 lei

– fermierului B 3.240 lei x 45% = 1.458 lei

– fermierului C 3.240 lei x 19% = 616 lei

Fermierul A depune declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabileşte impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabileşte astfel:

1.166 lei x 10% = 117 lei

Fermierul B depune declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabileşte impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabileşte astfel:

1.458 lei x 10% = 146 lei

Fermierul C depune declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabileşte impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabileşte astfel:

616 lei x 10% = 62 lei

Capitolul VIII
Venituri din premii şi din jocuri de noroc

Articolul 108

Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 62, sumele primite ca urmare a participării la Loteria bonurilor fiscale, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 166/2015, precum şi din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

32. (1) În sensul aplicării prevederilor art. 108 alin. (1) din Codul fiscal în această categorie se cuprind venituri în bani şi/sau în natură, ca de exemplu:

a) venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, ştiinţă şi artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naţionale sau internaţionale, concursuri pe meserii sau profesii;

b) venituri sub formă de premii în bani şi/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti prevăzuţi în legislaţia în materie, pentru rezultatele obţinute la competiţii sportive interne şi internaţionale, altele decât:

(i) veniturile prevăzute la art. 62 din Codul fiscal;

(ii) veniturile plătite de entitatea cu care aceştia au relaţii generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului IV din Codul fiscal;

c) venituri impozabile obţinute din jocuri de noroc.

(2) În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câştiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanţilor la joc de către orice persoană juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislaţiei în materie.

(2) Nu sunt venituri impozabile materialele publicitare, pliantele, mostrele, punctele bonus acordate cu scopul stimulării vânzărilor.

(3) Veniturile din jocuri de noroc cuprind toate sumele încasate, bunurile şi serviciile primite, ca urmare a participării la jocuri de noroc, indiferent de denumirea venitului sau de forma în care se acordă, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice.

Articolul 109

Stabilirea venitului net din premii

Venitul net este diferenţa dintre venitul din premii şi suma reprezentând venit neimpozabil.

Articolul 110

Determinarea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reţinerea la sursă, cu o cotă de 10% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun prin reţinere la sursă. Impozitul datorat se determină la fiecare plată, prin aplicarea următorului barem de impunere asupra fiecărui venit brut primit de un participant, de la un organizator sau plătitor de venituri din jocuri de noroc:

Tranşe de venit brut - lei -	Impozit - lei -
până la 66.750, inclusiv	1%
peste 66.750 - 445.000, inclusiv	667,5 + 16% pentru ceea ce depăşeşte suma de 66.750
peste 445.000	61.187,5 + 25% pentru ceea ce depăşeşte suma de 445.000

(2^1) Pentru veniturile realizate de către persoanele fizice ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanţă sau on-line, definite potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea şi exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările şi completările ulterioare, impozitul datorat potrivit prevederilor alin. (2) se determină şi se reţine la sursă la fiecare transfer din contul de pe platforma de joc în contul bancar sau similar.La data de 23-03-2018 Articolul 110 din Capitolul VIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 32, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(3) Obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii impozitului revine organizatorilor/plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile următoarele venituri obţinute în bani şi/sau în natură:

a) premii sub valoarea sumei neimpozabile stabilite în sumă de 600 lei, inclusiv, realizate de contribuabil pentru fiecare premiu;

b) veniturile obţinute ca urmare a participării la jocurile de noroc caracteristice cazinourilor, cluburilor de poker, slot-machine şi lozuri sub valoarea sumei neimpozabile de 66.750 lei, inclusiv, realizate de contribuabil pentru fiecare venit brut primit.

Verificarea încadrării în plafonul neimpozabil se efectuează la fiecare plată, indiferent de tipul de joc din care a fost obţinut venitul respectiv.

În cazul în care venitul brut primit la fiecare plată depăşeşte plafonul neimpozabil de 66.750 lei, inclusiv, impozitarea se efectuează distinct faţă de veniturile obţinute din participarea la alte tipuri de jocuri de noroc.

(5) Impozitul calculat şi reţinut în momentul plăţii este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat şi reţinut se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

(7) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (7) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(8) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (8) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(9) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (9) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(10) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (10) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(11) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (11) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(12) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (12) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(13) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (13) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Capitolul IX
Venituri din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

Articolul 111

Definirea venitului din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

(1) La transferul dreptului de proprietate şi al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcţiilor de orice fel şi a terenurilor aferente acestora, precum şi asupra terenurilor de orice fel fără construcţii, contribuabilii datorează un impozit care se calculează prin aplicarea cotei de 3% asupra venitului impozabil. Venitul impozabil se stabileşte prin deducerea din valoarea tranzacţiei a sumei neimpozabile de 450.000 lei.

La data de 06-01-2017 Alineatul (1) din Articolul 111 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

Notă CTCE

Potrivit alin. (2) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 7 şi 8 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanţe de urgenţă, iar prevederile art. I pct. 9 se aplică numai pentru tranzacţiile încheiate începând cu data de 1 a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33. (1) În aplicarea prevederilor art. 111 alin. (1) din Codul fiscal se definesc următorii termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 111 din Codul fiscal, se înţelege persoana fizică căreia îi revine obligaţia de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credirentierul, transmiţătorul în cazul contractului de întreţinere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacţie etc., cu excepţia transferului prin donaţie.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toţi copermutanţii, coschimbaşii, cu excepţia schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situaţie în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donaţie, calitatea de contribuabil revine donatarului, în situaţia în care acesta este contribuabil potrivit prevederilor titlului IV "Impozitul pe venit" din Codul fiscal.

Contribuabil este şi persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moştenitorilor legali sau testamentari, precum şi legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcţii de orice fel se înţelege:

(i) construcţii cu destinaţia de locuinţă;

(ii) construcţii cu destinaţia de spaţii comerciale;

(iii) construcţii industriale, hale de producţie, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcări;

(iv) orice construcţie sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizaţia de construcţie în condiţiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) prin terenul aferent construcţiilor se înţelege terenuri-curţi, construcţii şi anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic - numărul cadastral - sau care constituie un singur corp funciar;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcţii, se înţelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosinţă, cum ar fi: curţi, grădini, teren arabil, păşune, fâneaţă, teren forestier, vii, livezi şi altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcţii şi nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcţiilor în înţelesul lit. c);

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înţelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donaţie, rentă viageră, întreţinere, schimb, dare în plată, tranzacţie, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătoreşti şi altele asemenea;

f) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă /hotărâre judecătorească definitivă şi executorie a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii;

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;

b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donaţie între rude şi afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi;

c) în cazul actelor de desfiinţare cu efect retroactiv pentru actele de transfer al dreptului de proprietate asupra proprietăţilor imobiliare;

d) constatarea în condiţiile art. 13 din Legea cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

e) în cazul transferului dreptului de proprietate imobiliară din patrimoniul personal, în condiţiile prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligaţiilor asumate prin credite, pentru o singură operaţiune de dare în plată.

Lit. e) a alin. (2) al art. 111 a fost introdusă de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

Notă CTCE

Conform art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016, persoanele fizice care până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă au efectuat darea în plată în condiţiile prevederilor Legii nr. 77/2016 beneficiază de prevederile art. 111 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, completată prin prezenta ordonanţă de urgenţă, o singură dată, pentru prima operaţiune de dare în plată efectuată după intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33.

(2) În aplicarea art. 111 alin. (2) din Codul fiscal, nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul următoarelor legi speciale: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi orice alte acte normative cu caracter reparatoriu.

Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donaţie între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi. Dovada calităţii de soţ, rudă sau afin se face cu acte de stare civilă.

Înstrăinarea ulterioară a proprietăţilor imobiliare dobândite în condiţiile prevăzute la paragrafele 1 şi 2 va fi supusă impozitării, cu excepţia transmiterii dreptului de proprietate prin donaţie între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi.

Face excepţie de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietăţile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 7 alin. (8) din normele metodologice date în aplicarea art. 68 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza datelor din contabilitate. Pentru aplicarea regimului fiscal stabilit în cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru proprietăţile imobiliare din patrimoniul afacerii, contribuabilii au obligaţia prezentării următoarelor documente: certificatul de înregistrare sau, după caz, certificatul de înregistrare fiscală şi extrasul de carte funciară din care să rezulte că imobilul face parte din patrimoniul afacerii.
În cazul partajului judiciar sau voluntar, precum şi al regimului separaţiei de bunuri nu se datorează impozit.

(2^1) Dispoziţiile alin. (2) lit. e) se aplică atât debitorului, cât şi codebitorilor, coplătitorilor, garanţilor personali sau ipotecari ai debitorului, în cazul în care prin operaţiunea de dare în plată se transferă dreptul de proprietate imobiliară din patrimoniul personal al acestora.

Alin. (2^1) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

(2^2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (2^1) beneficiază de prevederile alin. (2) lit. e) o singură dată, pentru prima operaţiune de dare în plată, astfel cum rezultă din registrul prevăzut la alin. (2^3), indiferent de calitatea pe care acestea o au într-o altă operaţiune de dare în plată efectuată în condiţiile prevederilor Legii nr. 77/2016.

Alin. (2^2) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

(2^3) Pentru identificarea primei operaţiuni de dare în plată, în vederea aplicării prevederilor alin. (2) lit. e), se înfiinţează la nivelul Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România Registrul naţional notarial de evidenţă a actelor de dare în plată prevăzute de Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligaţiilor asumate prin credite, denumit în continuare RNNEADP, în care se înscriu actele autentificate de notarul public şi hotărârile judecătoreşti de dare în plată emise în conformitate cu prevederile Legii nr. 77/2016 . RNNEADP este administrat de Centrul Naţional de Administrare a Registrelor Naţionale Notariale (CNARNN - Infonot).

Alin. (2^3) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

(2^4) În cazul în care darea în plată pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2) lit. e) se face prin notarul public, persoanele fizice prevăzute la alin. (2^1) solicită acestuia un certificat eliberat de CNARNN care să ateste faptul că nu s-a mai înregistrat niciun alt act de dare în plată potrivit Legii nr. 77/2016, până la data autentificării actului de dare în plată de către acesta.

Alin. (2^4) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

(2^5) Aplicarea prevederilor alin. (2) lit. e) de către notarul public se efectuează în baza certificatului eliberat potrivit alin. (2^4).

Alin. (2^5) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

(2^6) Notarii publici care autentifică acte de dare în plată potrivit Legii nr. 77/2016 au obligaţia să le transmită la RNNEADP în aceeaşi zi, în vederea înregistrării lor, cu evidenţierea distinctă a persoanelor fizice care au calitatea de parte în actul de dare în plată.

Alin. (2^6) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

(2^7) În cazul în care darea în plată pentru care persoanele fizice, prevăzute la alin. (2^1), solicită aplicarea prevederilor alin. (2) lit. e) se face pe cale judecătorească, acestea au obligaţia transmiterii unui exemplar al hotărârii judecătoreşti definitive la CNARNN, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, în vederea înregistrării acesteia în RNNEADP.

Alin. (2^7) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

(2^8) În situaţia prevăzută la alin. (2^7), pentru a beneficia de prevederile alin. (2) lit. e), persoanele fizice prevăzute la alin. (2^1) au obligaţia depunerii unei cereri la organul fiscal competent, în termen de 90 de zile de la data comunicării hotărârii judecătoreşti, sub sancţiunea decăderii, la care să anexeze certificatul eliberat de CNARNN, din care să rezulte faptul că hotărârea judecătorească definitivă s-a înregistrat în RNNEADP şi nu s-a mai înregistrat niciun alt act de dare în plată potrivit Legii nr. 77/2016, până la data înregistrării hotărârii judecătoreşti. Certificatul se obţine de la CNARNN - Infonot de persoana fizică, direct sau prin intermediul unui notar public.

Alin. (2^8) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

Notă CTCE

Art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016 prevede:

Articolul III

(1) În situaţia prevăzută la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, pentru a beneficia de prevederile art. 111 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, completată prin prezenta ordonanţă de urgenţă, contribuabilul depune o cerere însoţită de certificatul eliberat de CNARNN prevăzut la art. 111 alin. (2^8) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, la organul fiscal competent care procedează după cum urmează:

a) în cazul în care decizia de impunere nu a fost emisă sau nu a fost comunicată până la data depunerii cererii, decizia de impunere nu se mai emite sau, după caz, nu se mai comunică;

b) în cazul în care decizia de impunere a fost emisă şi comunicată contribuabilului, impozitul şi accesoriile aferente acestora, neachitate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, se anulează, prin emiterea unei decizii de anulare a obligaţiilor fiscale care se comunică contribuabilului.

(2) Sub sancţiunea decăderii, cererea prevăzută la alin. (1) se depune la organul fiscal competent în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării hotărârii judecătoreşti definitive.

(3) Organul fiscal nu începe sau suspendă executarea silită a impozitului pe venitul din transferul dreptului de proprietate imobiliară din patrimoniul personal atunci când contribuabilul a notificat organul fiscal cu privire la exercitarea dreptului prevăzut la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016.

(4) Obligaţiile fiscale reprezentând impozit pe venitul din transferul dreptului de proprietate imobiliară din patrimoniul personal datorate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă şi stinse, prin orice modalitate, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă şi data pronunţării hotărârii judecătoreşti definitive potrivit dispoziţiilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 se restituie la cererea contribuabilului adresată organului fiscal competent.

(2^9) Cererea prevăzută la alin. (2^8) va cuprinde cel puţin informaţii privind: datele de identificare ale contribuabilului, calitatea de parte în cadrul unei hotărâri judecătoreşti obţinute în conformitate cu prevederile Legii nr. 77/2016, numărul şi data hotărârii judecătoreşti definitive, adresa la care este situat bunul imobil înstrăinat care face obiectul transferului dreptului de proprietate ca urmare a actului de dare în plată.

Alin. (2^9) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate şi a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moştenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută şi finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moştenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33.

(3) În cazul procedurii succesorale se aplică următoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesorale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

b) impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public;

c) în situaţia în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută şi finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situaţia în care, după finalizarea succesiunii, se solicită certificat de moştenitor suplimentar şi se întocmeşte încheierea finală suplimentară înainte de expirarea termenului de 2 ani;

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moştenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în art. 111 alin. (3) din Codul fiscal;

e) în cazul în care succesiunea a fost finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani şi se solicită certificat de moştenitor suplimentar după expirarea termenului de 2 ani, calculat de la data decesului autorului succesiunii, moştenitorii datorează impozit în condiţiile art. 111 alin. (3) din Codul fiscal numai pentru proprietăţile imobiliare ce se vor declara şi menţiona în încheierea finală suplimentară;

f) în cazul succesiunilor vacante şi al partajului succesoral nu se datorează impozit;

g) impozitul se calculează şi se încasează la valoarea proprietăţilor imobiliare cuprinse în masa succesorală.

Masa succesorală, din punct de vedere fiscal şi în condiţiile art. 111 alin. (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar declarat de succesibili.

În cazul în care în activul succesoral se cuprind şi bunuri mobile, drepturi de creanţă, acţiuni, certificate de acţionar etc., se va stabili proporţia valorii proprietăţilor imobiliare din totalul activului succesoral, iar pasivul succesoral se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporţional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile.

După deducerea pasivului succesoral corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispoziţiile prezentului alineat.

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii minime stabilite prin studiul de piaţă realizat de către camerele notarilor publici, notarul public notifică organelor fiscale respectiva tranzacţie.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33.

(4) În sensul prevederilor art. 111 alin. (4) din Codul fiscal, la transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 111 alin. (1) din Codul fiscal se calculează prin aplicarea cotei de 3% asupra venitului impozabil, care se stabileşte ca diferenţă între valoarea tranzacţiei şi plafonul neimpozabil de 450.000 lei. Valoarea tranzacţiei proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal, luată în calcul la stabilirea venitului impozabil, nu include TVA aferentă, în cazul în care aceasta se aplică tranzacţiei respective.

În cazul unei/unor proprietăţi imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, venitul impozabil se determină astfel:

a) în situaţia în care legislaţia în materie impune întocmirea unui raport de evaluare, venitul impozabil se stabileşte prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea proprietăţii/proprietăţilor imobiliare din actul de transfer aduse ca aport, care nu poate fi mai mică decât valoarea rezultată din raportul de evaluare;

b) în situaţia în care legislaţia în materie nu impune întocmirea unui raport de evaluare, venitul impozabil se stabileşte prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea proprietăţii/ proprietăţilor imobiliare din actul de transfer aduse ca aport.

Pentru construcţiile neterminate, la înstrăinarea acestora, venitul impozabil se stabileşte prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea determinată pe baza unui raport de expertiză/evaluare, care va cuprinde valoarea construcţiei neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părţi. Raportul de expertiză/evaluare se întocmeşte pe cheltuiala contribuabilului de un expert/evaluator autorizat în condiţiile legii.

În cazul schimbului unei/unor proprietăţi imobiliare cu altă/alte proprietăţi imobiliare se consideră că au loc două tranzacţii, iar venitul impozabil aferent fiecăreia dintre cele două tranzacţii se determină prin deducerea din valoarea fiecărei tranzacţii a plafonului neimpozabil de 450.000 lei.

În cazul schimbului unei proprietăţi imobiliare cu un bun mobil al unei persoane fizice, venitul impozabil se stabileşte pentru persoana fizică ce transmite proprietatea imobiliară, la valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea proprietăţii imobiliare din actul de transfer diminuată cu plafonul neimpozabil de 450.000 lei.

Studiul de piaţă reprezintă colectarea informaţiilor de pe piaţa imobiliară în ceea priveşte oferta /cererea şi valorile de piaţă corespunzătoare proprietăţilor imobiliare care fac obiectul transferului dreptului de proprietate potrivit prevederilor art. 111 din Codul fiscal. Acesta trebuie să conţină

informaţii privind valorile minime consemnate pe piaţa imobiliară în anul precedent în funcţie de tipul proprietăţii imobiliare, de categoria localităţii unde se află situată aceasta, respectiv zone în cadrul localităţii/rangul localităţii. Studiile de piaţă sunt comunicate de către Camerele Notarilor Publici, după fiecare actualizare, direcţiilor generale regionale ale finanţelor publice din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora.

În anul 2016, expertizele privind valoarea de circulaţie a proprietăţilor imobiliare pentru anul 2015, actualizate pentru anul 2016, sunt asimilate studiului de piaţă.

În cazul în care valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale este inferioară valorii minime stabilite prin studiul de piaţă, notarul public transmite o notificare organului fiscal competent cu privire la respectiva tranzacţie, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare semestrului în care a avut loc aceasta. Notificarea trebuie să cuprindă cel puţin următoarele elemente:

a) părţile contractante;

b) numărul actului notarial;

c) valoarea înscrisă în actul de transfer;

d) valoarea stabilită în studiul de piaţă.

(4^1) În cazul transferului unei proprietăţi imobiliare deţinute în coproprietate, venitul impozabil se stabileşte pentru proprietatea imobiliară transferată prin deducerea din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea totală din actul de transfer a plafonului neimpozabil de 450.000 lei. Venitul impozabil ce revine coproprietarilor se atribuie fiecăruia, corespunzător cotei de deţinere. În situaţia în care cotele de deţinere nu sunt precizate, se prezumă că fiecare coproprietar deţine o cotă egală cu a celorlalţi.

(4^2) În cazul transferului unei proprietăţi imobiliare deţinute în devălmăşie, venitul impozabil se stabileşte pentru proprietatea imobiliară transferată prin deducerea din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea totală din actul de transfer a plafonului neimpozabil de 450.000 lei. Venitul impozabil ce revine coproprietarilor devălmaşi se atribuie fiecăruia în cote egale.

(4^3) În cazul în care sunt transferate mai multe proprietăţi imobiliare din patrimoniul personal, printr-un singur act juridic între vii şi indiferent de numărul proprietarilor, plafonul neimpozabil de 450.000 lei se deduce o singură dată din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea totală din actul de transfer. Venitul impozabil ce revine fiecărui proprietar se determină în funcţie de valoarea cotei de proprietate înstrăinate aşa cum rezultă din actul de transfer.

(5) Camerele notarilor publici actualizează cel puţin o dată pe an studiile de piaţă care trebuie să conţină informaţii privind valorile minime consemnate pe piaţa imobiliară specifică în anul precedent şi le comunică direcţiilor generale regionale ale finanţelor publice din cadrul A.N.A.F.

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează şi se încasează de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat şi încasat se plăteşte până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost încasat. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (3), se realizează prin hotărâre judecătorească ori prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează şi se încasează de către organul fiscal competent, pe baza deciziei de impunere în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Instanţele judecătoreşti care pronunţă hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii comunică organului fiscal competent hotărârea şi documentaţia aferentă în termen de 30 de zile de la data hotărârii judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărârii judecătoreşti definitive şi executorii.

Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligaţia de a declara venitul obţinut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului.

În cazul transferului prin executare silită impozitul datorat de contribuabilul din patrimoniul căruia a fost transferată proprietatea imobiliară se calculează şi se încasează de către organul fiscal competent, pe baza deciziei de impunere în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33.

(5) În aplicarea art. 111 alin. (6) din Codul fiscal, impozitul se va calcula şi se va încasa de către notarul public, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesorale.

Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, pe chitanţă, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plăţii impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menţiona în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesorale şi în certificatul de moştenitor.
Modelul chitanţelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili şi se va tipări de Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România.
În situaţia în care instanţele judecătoreşti nu transmit în termenul legal documentaţia prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentaţiei prezentate de acesta. În situaţia în care la primirea documentaţiei transmise de instanţele judecătoreşti constată diferenţe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.
În situaţia în care o hotărâre judecătorească sau documentaţia aferentă acesteia includ valoarea proprietăţii imobiliare, stabilită de un expert autorizat în condiţiile legii, venitul impozabil pentru transferul proprietăţii imobiliare se determină ca diferenţă între valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea proprietăţii imobiliare şi suma neimpozabilă de 450.000 lei.
În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea proprietăţii imobiliare stabilită de un expert autorizat în condiţiile legii sau în documentaţia aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulaţie a imobilului, venitul impozabil se determină prin deducerea din valoarea tranzacţiei stabilită potrivit art. 111 alin. (5) din Codul fiscal a sumei neimpozabile de 450.000 lei.
În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul are obligaţia declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalităţi decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului şi emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentaţiei aferente transferului.
În cazul în care transferul proprietăţilor imobiliare se realizează prin procedura de executare silită la stabilirea venitului impozabil se deduce suma neimpozabilă de 450.000 lei.

(7) Impozitul stabilit în condiţiile alin. (1) şi (3) se distribuie astfel:

a) o cotă de 50% se face venit la bugetul de stat;

b) o cotă de 50% se face venit la bugetul unităţilor administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării.

(8) Procedura de calculare, încasare şi plată a impozitului perceput în condiţiile alin. (1) şi (3), precum şi obligaţiile declarative se stabilesc prin norme metodologice emise prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului justiţiei, cu consultarea Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România.

Articolul 112

Rectificarea impozitului

În cazul în care, după autentificarea actului sau întocmirea încheierii de finalizare în procedura succesorală de către notarul public, se constată erori ori omisiuni în calcularea şi încasarea impozitului prevăzut la art. 111 alin. (1) şi (3), notarul public va comunica organului fiscal competent această situaţie, cu motivarea cauzelor care au determinat eroarea sau omisiunea. Organele fiscale competente vor emite decizii de impunere pentru contribuabilii desemnaţi la art. 111 alin. (1) şi (3), în vederea încasării impozitului. Răspunderea notarului public pentru neîncasarea sau calcularea eronată a impozitului prevăzut la art. 111 alin. (1) şi (3) este angajată numai în cazul în care se dovedeşte că neîncasarea integrală sau parţială este imputabilă notarului public care, cu intenţie, nu şi-a îndeplinit această obligaţie.

Articolul 113

Obligaţiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăţilor imobiliare

Notarii publici au obligaţia să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declaraţie informativă privind transferurile de proprietăţi imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacţie:

a) părţile contractante;

b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;

c) impozitul pe venitul din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;

d) taxele notariale aferente transferului.

Capitolul X
Venituri din alte surse

Articolul 114

Definirea veniturilor din alte surse

(1) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a)-h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

34.

(1) În aplicarea art. 114 din Codul fiscal, în această categorie se includ, pe lângă veniturile enumerate la art. 114 alin. (2) din Codul fiscal, de exemplu, şi următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

a) remuneraţiile pentru munca prestată în interesul unităţilor aparţinând Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, precum şi în atelierele locurilor de deţinere, acordate, potrivit legii, condamnaţilor care execută pedepse privative de libertate;

b) veniturile primite de studenţi sub forma indemnizaţiilor pentru participarea la şedinţele senatului universitar;

c) sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoţesc elevii la concursuri şi alte manifestări şcolare;

d) indemnizaţiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor şi personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuţiilor privind desfăşurarea alegerilor prezidenţiale, parlamentare şi locale;

e) veniturile obţinute de persoanele care fac figuraţie la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate şi altele asemenea;

f) tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relaţii generatoare de venituri din salarii;

g) venituri sub forma anumitor bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariaţi, şi membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

h) sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare şi regenerare a pădurilor şi a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare;

i) veniturile obţinute de persoanele fizice sub forma bacşişului, potrivit prevederilor legale.

(2) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activităţi pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relaţie generatoare de venituri din salarii şi asimilate salariilor, potrivit cap. III - Venituri din salarii şi asimilate salariilor;

a^1) veniturile, cu excepţia celor obţinute ca urmare a unor contracte încheiate în baza Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, sau în baza raporturilor de serviciu încheiate în baza Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, obţinute de către operatorii statistici din activitatea de colectare a datelor de la populaţie şi de la persoanele juridice cuprinse în cercetările statistice efectuate în vederea producerii de statistici oficiale;

Lit. a^1) a alin. (2) al art. 114 a fost introdusă de pct. 4 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

a^2) indemnizaţiile pentru limită de vârstă acordate în condiţiile Legii nr. 357/2015 pentru completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaţilor şi al senatorilor;La data de 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 9^1, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

a^3) indemnizaţiile lunare acordate persoanelor care au avut calitatea de şef al statului român, potrivit prevederilor Legii nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de şef al statului român;La data de 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 9^1, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

b) câştiguri primite de la societăţile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri, sub forma diferenţelor de preţ pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariaţi, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;

e) venituri obţinute de persoana fizică în baza contractului de administrare încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată. Fac excepţie veniturile realizate din exploatarea şi valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, care sunt neimpozabile;

f) veniturile distribuite persoanelor fizice membrii formelor asociative de proprietate - persoane juridice, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, altele decât veniturile neimpozabile realizate din:

1. exploatarea şi valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, pentru fiecare membru asociat;

2. exploatarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, acordată fiecărui membru asociat;

g) veniturile din activităţi, altele decât cele de producţie, comerţ, prestări de servicii, profesii liberale şi din drepturi de proprietate intelectuală, precum şi activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, pentru care sunt aplicabile prevederile cap. II - Venituri din activităţi independente şi cap. VII - Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

34.

(2) În veniturile din activităţile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal sunt cuprinse veniturile realizate de contribuabilii care nu sunt înregistraţi fiscal potrivit legislaţiei în materie şi care desfăşoară activităţi de producţie, comerţ, prestări de servicii, profesii liberale, din drepturi de proprietate intelectuală, precum şi venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, fără a avea caracter de continuitate şi pentru care nu sunt aplicabile prevederile cap. II "Venituri din activităţi independente" şi cap. VII "Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură" din titlul IV al Codului fiscal.

h) bunurile şi/sau serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate/furnizate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia;

i) suma plătită unui participant la o persoană juridică, în folosul personal al acestuia, pentru bunurile sau serviciile achiziţionate de la acesta, peste preţul pieţei pentru astfel de bunuri ori servicii;

j) distribuirea de titluri de participare, definite la art. 7, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecinţă a deţinerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, altele decât cele prevăzute la art. 93 alin. (2) lit. f);

k) dobânda penalizatoare plătită în condiţiile nerespectării termenului de plată a dividendelor distribuite participanţilor, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

l) veniturile obţinute de cedent ca urmare a cesiunii de creanţă, respectiv de cesionar din realizarea venitului din creanţa respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanţe salariale obţinute în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a)-h) şi art. 62.

m) venituri din transferul de monedă virtuală.La data de 20-01-2019 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 16^1, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16^1 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(3) Contribuabilii care obţin venituri din alte surse nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

Articolul 115

Calculul impozitului şi termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reţinere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepţia veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) şi m).

La data de 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 115 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 16^2, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16^2 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(1^1) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) contribuabilii care obţin venituri din activităţile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g), care fac dovada înregistrării fiscale pentru activitatea respectivă, potrivit legislaţiei în materie, prin depunerea declaraţiei pe propria răspundere, la plătitorii de venituri, la momentul plăţii veniturilor.La data de 24-07-2017 Articolul 115 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 9^2, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(2) Impozitul calculat şi reţinut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reţinut se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

Articolul 116

Declararea, stabilirea şi plata impozitului pentru unele venituri din alte surse

(1) Contribuabilii care realizează venituri din alte surse identificate ca fiind impozabile, altele decât cele prevăzute la art. 115 alin. (1), precum şi cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) şi m) au obligaţia de a depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

La data de 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 16^3, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16^3 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) Impozitul pe venit datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra:

La data de 23-03-2018 Partea introductivă a Alineatului (2) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificată de Punctul 34, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

a) venitului brut, în cazul veniturilor din alte surse pentru care contribuabilii au obligaţia depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) şi m);

La data de 20-01-2019 Litera a), alin. (2) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificată de Punctul 16^4, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16^4 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ

nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

b) venitului impozabil determinat ca diferenţă între veniturile şi cheltuielile aferente tuturor operaţiunilor efectuate în cursul anului fiscal, în cazul veniturilor din alte surse prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l).

c) câştigului din transferul de monedă virtuală în cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. m), determinat ca diferenţă pozitivă între preţul de vânzare şi preţul de achiziţie, inclusiv costurile directe aferente tranzacţiei. Câştigul sub nivelul a 200 lei/tranzacţie nu se impozitează cu condiţia ca totalul câştigurilor într-un an fiscal să nu depăşească nivelul de 600 lei.La data de 20-01-2019 Alineatul (2), articolul 116 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 16^5, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16^5 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(3) În cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l), veniturile reprezintă sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură, iar cheltuielile reprezintă plăţile efectuate, în cursul unui an fiscal, din toate operaţiunile respective, evidenţiate în baza documentelor justificative.

La stabilirea veniturilor realizate/cheltuielilor efectuate ca urmare a cesiunii de creanţă aferente unui împrumut sau în cazul realizării venitului din creanţa respectivă, încasările şi plăţile de principal efectuate în cursul anului fiscal nu vor fi luate în calcul.

(3^1) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. c) se pot emite norme.La data de 20-01-2019 Articolul 116 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 16^6, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16^6 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(4) Impozitul reprezintă impozit final.

La data de 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 34, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(5) Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

La data de 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 34, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(6) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(7) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

Articolul 117

Definirea şi impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condiţiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului şi al accesoriilor.

Capitolul XI
Venitul net anual impozabil

Articolul 118

Stabilirea venitului net anual impozabil

(1) Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. c) şi f), contribuabilul stabileşte venitul net anual impozabil pe fiecare sursă din categoriile de venituri respective, prin deducerea din venitul net anual, a pierderilor fiscale reportate.

(2) Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. a) şi a^1), la determinarea venitului net anual impozabil, contribuabilul stabileşte:

a) venitul net anual recalculat/pierderea netă recalculată pe fiecare sursă din categoriile de venituri prevăzute, prin deducerea din venitul net anual, determinat în sistem real, a pierderilor fiscale reportate;

b) venitul net anual impozabil care se determină prin însumarea tuturor veniturilor nete anuale recalculate prevăzute la lit. a), din care se deduce contribuţia de asigurări sociale datorată potrivit prevederilor titlului V - Contribuţii sociale obligatorii.

(3) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 61 lit. a), a^1), c) şi f), ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual.

(4) Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activităţi independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din cedarea folosinţei bunurilor şi din activităţi agricole, silvicultură şi pisciculturăă, determinată în sistem real, se reportează şi se compensează de către contribuabil cu venituri obţinute din aceeaşi sursă de venit din următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(5) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcţie de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(6) Prevederile alin. (1)-(5) nu se aplică în cazul veniturilor din activităţi agricole definite la art. 103 alin. (1), pentru care sunt stabilite norme de venit, precum şi pentru tipurile de venituri prevăzute expres pentru categoriile de venituri pentru care impozitul este final.

(7) Pierderile din categoriile de venituri prevăzute la art. 61 lit. a), a^1), c) şi f) provenind din străinătate se reportează şi se compensează de către contribuabil cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali consecutivi.

La data de 23-03-2018 Articolul 118 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 36, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Stabilirea venitului net anual impozabil

35.

(1) În aplicarea art. 118 din Codul fiscal, venitul net anual impozabil se calculează de contribuabil, pe fiecare sursă pentru veniturile din România şi/sau din străinătate.

(2) În cazul veniturilor realizate din activităţi independente, din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impunerea se realizează în sistem real, în baza datelor din contabilitate, venitul net anual impozabil se determină de către contribuabil, după cum urmează:

a) se stabileşte venitul net anual recalculat/pierderea netă recalculată pe fiecare sursă de venit, prin deducerea din venitul net anual, determinat potrivit prevederilor art. 68 din Codul fiscal, a pierderilor fiscale reportate;

b) se stabileşte venitul net anual impozabil, prin deducerea contribuţiei de asigurări sociale datorată potrivit reglementărilor titlului V din Codul fiscal din suma veniturilor nete anuale recalculate potrivit reglementărilor prevăzute la lit. a).

(3) În cazul veniturilor realizate din activităţi agricole, silvicultură, piscicultură, precum şi cedarea folosinţei bunurilor, pentru care impunerea se efectuează în sistem real, în baza datelor din contabilitate venitul net anual impozabil este egal cu suma veniturilor nete anuale recalculate potrivit alin. (2) lit. a).

(4) Pentru persoanele fizice care sunt constituite în asocieri fără personalitate juridică, venitul net /pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net /pierderea distribuit/distribuită de reprezentantul asocierii corespunzător cotelor de distribuire ale venitului net prevăzute în contractul de asociere.

(5) Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrat pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

(6) Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse de venit sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

(7) În aplicarea art. 118 alin. (4) din Codul fiscal, dacă în urma compensării efectuate pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al şaptelea an inclusiv.

(8) Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi nu poate fi transmis moştenitorilor sau oricărei altei persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

(9) Exemplu privind aplicarea art. 118 din Codul fiscal

Exemplul 1

O persoană fizică realizează venituri din activităţi independente impuse în sistem real, astfel:

Din fabricarea de furnire şi panouri din lemn în anul 2017 înregistrează o pierdere fiscală de 45.000 lei, iar în anul 2018 realizează un venit net anual de 60.000 lei.

Din dulgherie, tâmplărie înregistrează în anul 2018 o pierdere de 12.000 lei

Din lăcătuşărie realizează în anul 2018 un venit net anual de 30.000 lei.

Venitul ales pentru care datorează contribuţia de asigurări sociale în anul 2018 este de 25.000 lei.

Contribuţia de asigurări sociale datorată este de 6.250 lei.

Venitul net anual impozabil pentru anul 2018 se calculează după cum urmează:

a) stabilirea venitului net anual recalculat

Din fabricarea de furnire şi panouri din lemn

60.000 lei – 45.000 lei = 15.000 lei

Din lăcătuşărie 30.000 lei

b) stabilirea venitului net impozabil

15.000 lei + 30.000 lei – 6.250 lei = 38.750 lei

c) impozitul anual pe veniturile realizate datorat

38.750 lei x 10% = 3.875 lei

Pierderea înregistrată din activitatea de dulgherie, tâmplărie în sumă de 12.000 lei urmează a fi recuperată în anii următori, potrivit prevederilor art. 118 alin. (4) din Codul fiscal.

Articolul 119

Stabilirea câştigului net anual impozabil

(1) Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, din orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar se determină de contribuabil ca diferenţă între câştigul net anual şi pierderile reportate din anii fiscali anteriori rezultate din aceste operaţiuni.

La data de 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 119 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(2) Pierderea netă anuală din operaţiuni prevăzute la art. 91 lit. c) şi d) stabilită prin declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice se recuperează din câştigurile nete anuale obţinute în următorii 7 ani fiscali consecutivi.
La data de 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 119 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(3) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcţie de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(4) Pierderile nete anuale provenind din străinătate se reportează şi se compensează de către contribuabil cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali.
La data de 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 119 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 120

Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice - Capitolul II. Date privind impozitul pe veniturile estimate/norma de venit a se realiza în România şi contribuţiile sociale datorate

(1) Contribuabilii care desfăşoară activitate, în cursul anului fiscal, în mod individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, sunt obligaţi să depună la organul fiscal competent declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru venitul estimat a se realiza în fiecare an fiscal, indiferent dacă în anul fiscal anterior au înregistrat pierderi, până la data de 15 martie inclusiv a fiecărui an. Fac excepţie contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se reţine la sursă.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:
Articolul V
(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) Contribuabilii care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligaţi să depună declaraţia prevăzută la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului. Fac excepţie contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reţinere la sursă.

(3) Asociaţiile fără personalitate juridică care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligate să depună la organul fiscal competent Declaraţia privind veniturile estimate pentru asocierile fără personalitate juridică şi entităţi supuse regimului transparenţei fiscale, pentru venitul estimat a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum şi cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar şi care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice completată corespunzător, în termenul prevăzut la alin. (1).

(5) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente şi/sau din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură pentru care impozitul se determină în sistem real şi care în cursul anului fiscal îşi încetează activitatea, precum şi cei care intră în suspendare temporară a activităţii, potrivit legislaţiei în materie, au obligaţia de a depune la organul fiscal competent declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(6) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare pentru care impunerea este finală, au obligaţia să depună declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului între părţi.

(7) În situaţiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părţi, pentru care determinarea venitului brut se efectuează potrivit prevederilor art. 84 alin. (2) şi în care chiria este exprimată în lei sau reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, venitul este recalculat de către contribuabil, pe baza declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice. Determinarea venitului anual se efectuează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din ziua precedentă celei în care se depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

La data de 30-03-2018 Alineatul (7) din Articolul 120 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(8) Contribuabilii/asociaţiile fără personalitate juridică care încep o activitate în luna decembrie depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

La data de 23-03-2018 Articolul 120 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 38, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Declaraţii privind venitul estimat/norma de venit

36.

(1) În sensul art. 120 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 61 lit. a), a^1), c) şi f) din Codul fiscal, cu excepţia celor pentru care s-a efectuat reţinerea la sursă a impozitului pe venit, impozitul fiind final, au obligaţia depunerii Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoane fizice prin care se declară venitul estimat a se realiza în anul în curs, chiar dacă în anul precedent s-au înregistrat pierderi, precum şi impozitul pe venit datorat estimat pentru anul în curs.

(2) Contribuabilii prevăzuţi la art. 60 pct. 1 lit. a), a^1) şi d) din Codul fiscal au obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (1).

(3) Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum şi cei care încep să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală reglementate la art. 72 şi 73 din Codul fiscal, cât şi din activităţi agricole, silvicultură, piscicultură, impuse în sistem real, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere stabilite la art. 68 din Codul fiscal, au obligaţia declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (1), pe fiecare sursă şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(4) Obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (1) revine şi contribuabililor care desfăşoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice, cât şi contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

(5) În cazul în care contribuabilii obţin venituri într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii, cu excepţia asociaţiilor care realizează venituri din activităţi agricole pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit, precum şi a asocierilor prevăzute la art. 125 alin. (10) din Codul fiscal.

(6) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia depunerii la organul fiscal competent a declaraţiei pe fiecare sursă de realizare a venitului, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului. În cazul în care chiria este exprimată în valută venitul estimat înscris în declaraţie se evaluează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua precedentă celei în care se depune declaraţia.

Contribuabilii care realizează venituri din arendă nu depun declaraţia prevăzută la alin. (1).

(7) Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente impuse pe bază de norme de venit şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declaraţia prevăzută la alin. (1) până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor expirării perioadei de 2 ani, completată corespunzător.

(9) Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă nu au obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (1). Acestea depun Declaraţia privind veniturile estimate pentru asocierile fără personalitate juridică şi entităţi supuse regimului transparenţei fiscale, pentru venitul estimat a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(10) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, în situaţiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părţi, pentru care determinarea venitului brut se efectuează potrivit prevederilor art. 120 alin. (7) din Codul fiscal şi în care chiria este exprimată în lei sau reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, depun în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

Articolul 120^1

Determinarea şi plata impozitului pe venitul anual estimat

(1) Contribuabilii prevăzuţi la art. 120 au obligaţia estimării venitului net anual pentru anul fiscal curent, în vederea stabilirii impozitului anual estimat, prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale până la data de 15 martie inclusiv a anului de realizare a venitului.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) Impozitul se determină de către contribuabil prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual estimat considerat venit impozabil, iar plata se efectuează la bugetul de stat, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică în cazul contribuabililor care realizează venituri pentru care impozitul se reţine la sursă.

La data de 23-03-2018 Capitolul XI din Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Determinarea şi plata impozitului pe venitul anual estimat

37.

(1) În sensul art. 120^1 din Codul fiscal, impozitul pe veniturile realizate datorat în anul curent de către contribuabilii prevăzuţi la pct. 36 se determină de către aceştia prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra venitului net anual estimat a se realiza în anul în curs.

(2) Termenul de plată este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui pentru care au fost estimate veniturile.

(3) Plata impozitului se poate efectua oricând până la împlinirea termenului legal de plată prevăzut la alin. (2).

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică contribuabililor care realizează venituri pentru care impozitul se reţine la sursă.

(5) Exemplu dat în aplicarea art. 120^1 din Codul fiscal:

O persoană fizică încheie un contract de închiriere valabil începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o chirie în valoare de 500 euro/lună (6.000 euro/an).

Depune declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal în data de 15 ianuarie 2018. Cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua de 14 ianuarie 2018, este de 4,6377 lei/euro.

Venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 27.826 lei (6.000 euro x 4,6377 lei/euro).

Venitul net estimat este de 16.696 lei (27.826 lei -27.826 lei x 40% cota forfetară de cheltuieli).

Impozitul estimat datorat în cursul anului 2018 este în valoare de 1.670 lei. (16.696 lei x 10%).

Termenul de plată al impozitului estimat este până la data de 15 martie 2019, inclusiv. Contribuabilul poate efectua, însă, plăţi în cursul anului 2018.

Articolul 121

Bonificaţii pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe venitul anual estimat

(1) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe venitul anual estimat se acordă o bonificaţie. Nivelul bonificaţiei şi termenele de plată cu anticipaţie se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(2) Bonificaţia prevăzută la alin. (1) se acordă şi în cazul în care la definitivarea impozitului prin declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoane fizice se constată că au fost achitate toate obligaţiile fiscale datorate pentru anul precedent până la termenele stabilite potrivit la alin. (1).

(3) Bonificaţia se determină de contribuabil, iar impozitul de plată va fi diminuat cu valoarea bonificaţiei. Valoarea bonificaţiei se stabileşte de către contribuabil şi se înscrie în mod distinct în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoane fizice, sub rezerva verificării ulterioare.

(4) Valoarea bonificaţiei nu intră în baza de calcul al impozitului pe venit.

(5) În cazul în care, ulterior depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, contribuabilul corectează impozitul pe venitul anual estimat în sensul majorării acestuia, beneficiază de bonificaţie pentru impozitul pe venit anual estimat, inclusiv pentru sumele estimate suplimentar, dacă acestea sunt stinse potrivit alin. (1).

(6) În cazul în care, ulterior depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale, contribuabilul corectează impozitul pe venitul anual estimat în sensul diminuării acestuia, pentru sumele achitate în plus se aplică în mod corespunzător prevederile art. 167 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

La data de 23-03-2018 Articolul 121 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 40, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3^1-a

Bonificaţii pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe venitul anual estimat

37^1.

(1) În sensul art. 121 din Codul fiscal, contribuabilii care au obligaţia stabilirii impozitului prin autoimpunere, pentru plăţile efectuate în cursul anului reprezentând impozit pe venitul anual estimat, au dreptul la o bonificaţie.

În aplicarea prevederilor art. 121 alin. (1) din Codul fiscal, bonificaţia se stabileşte de contribuabil la momentul efectuării ultimei plăţi a obligaţiilor fiscale, atunci când sunt respectate condiţiile prevăzute în legea bugetului de stat, referitoare la termenele până la care contribuabilii pot efectua plăţi ale impozitului pe venit estimat, astfel încât aceştia să poată beneficia de bonificaţie.

În situaţia în care, potrivit prevederilor art. 121 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii au efectuat plata integrală a obligaţiilor fiscale respectând condiţiile reglementate prin legea bugetului de stat privind termenele de plată, dar nu şi-au acordat bonificaţia la ultima plată, ei pot beneficia de aceasta la definitivarea impozitului pe venitul anual estimat, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice. Bonificaţia diminuează cuantumul impozitului pe venit datorat. Pentru sumele plătite în plus sunt aplicabile prevederile Legii nr. 207/2015.

(2) Exemplu privind aplicarea dispoziţiilor art. 121 alin. (1) din Codul fiscal.

O persoană fizică realizează venituri din activităţi independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în sumă de 1.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificaţiei este de 5% din impozitul datorat şi se acordă în condiţiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăţi astfel:

– în data de 15 iunie anul curent, în sumă de 250 lei (plată pentru care nu se acordă bonificaţia);

– în data de 20 septembrie anul curent, în sumă de 700 lei, întrucât în acest moment impozitul pe venitul anual estimat datorat se consideră achitat integral, iar persoana fizică beneficiază de o bonificaţie pentru întreaga sumă achitată în valoare de 50 lei (1.000 lei x 5% bonificaţie).

Ca urmare a aplicării bonificaţiei impozitul de plată este de 950 lei (1.000 lei – 50 lei).

Având în vedere plata efectuată în data de 15 iunie anul curent în valoare de 250 lei, impozitul pe venitul anual estimat ce urmează a fi achitat este de 700 lei (950 lei – 250 lei).

(3) Exemplu privind aplicarea dispoziţiilor art. 121 alin. (2) din Codul fiscal:

O persoană fizică realizează venituri din activităţi independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în valoare de 3.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificaţiei este de 5% din impozitul datorat şi se acordă în condiţiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăţi astfel:

a) în data de 15 martie anul curent, în sumă de 1.000 lei;

b) în data de 30 iunie anul curent, în sumă de 1.000 lei;

c) în data de 15 noiembrie anul curent, în sumă de 1.000 lei.

La definitivarea impozitului constată că a respectat condiţiile stabilite pentru a beneficia de bonificaţie, dar la ultima plată nu şi-a acordat bonificaţia. Prin declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoane fizice îşi determină şi îşi declară bonificaţia de care beneficiază în valoare de 150 lei (3.000 lei x 5% bonificaţie).
Totodată, stabileşte şi valoarea impozitului anual estimat de plată calculat ca urmare a aplicării bonificaţiei, după cum urmează:

- impozit datorat	3.000 lei
- bonificaţie 5%	150 lei
- impozit de plată	2.850 lei

Având în vedere că în cursul anului persoana fizică a efectuat plăţi în valoare de 3.000 lei, faţă de 2.850 lei cât datorează după aplicarea bonificaţiei, suma de 150 lei este considerată o plată în plus.

Articolul 122

Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice - Capitolul I. Date privind veniturile realizate

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri/pierderi din activităţi independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din cedarea folosinţei bunurilor, din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, determinate în sistem real, au obligaţia de a depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor în vederea definitivării impozitului anual pe venit. Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice se completează pentru fiecare sursă din cadrul fiecărei categorii de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale se completează şi de către contribuabilii cărora le sunt aplicabile prevederile de la art. 72^1, art. 84 alin. (3) şi art. 116.

(3) Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale obligatorii se completează şi se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a câştigului net anual/pierderii nete anuale potrivit prevederilor cap. V - Venituri din investiţii.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.

227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(4) Nu se depune Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice - cap. I, pentru următoarele categorii de venituri:
La data de 29-12-2018 Partea introductivă a alineatului (4) din Articolul 122 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018
a) venituri nete determinate pe bază de normă de venit, cu excepţia celor care au completat şi depus declaraţia prevăzută la art. 120 alin. (4);
La data de 29-12-2018 Litera a), alin. (4) din Articolul 122 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018
b) venituri din drepturi de proprietate intelectuală, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 72;
c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor sub formă de arendă, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 84 alin. (8), precum şi venituri din cedarea folosinţei bunurilor pentru care chiria este exprimată în lei şi nu s-a optat pentru stabilirea venitului net anual în sistem real, iar la sfârşitul anului anterior nu îndeplinesc condiţiile pentru calificarea veniturilor în categoria veniturilor din activităţi independente;
La data de 29-12-2018 Litera c), alin. (4) din Articolul 122 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018
d) venituri sub formă de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informaţiile sunt cuprinse în declaraţiile specifice;
e) venituri din investiţii, a căror impunere este finală;
f) venituri din premii şi din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;
g) venituri din pensii;
h) venituri din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;
i) venituri din alte surse, cu excepţia celor prevăzute la art. 116.
(5) Abrogat.La data de 30-05-2019 Alineatul (5) din Articolul 122, Capitolul XI, Titlul IV a fost abrogat de Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 35 din 23 mai 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 427 din 30 mai 2019
(6) Modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
La data de 23-03-2018 Articolul 122 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 41, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018
Norme de aplicare
NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a
Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice

38.
(1) În sensul prevederilor art. 122 din Codul fiscal, contribuabilii care realizează venituri din cele prevăzute la art. 61 lit. a), a^1), c), d), f) şi i) din Codul fiscal, precum şi cele prevăzute la art. 116 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care impozitarea nu se efectuează prin reţinere la sursă, au obligaţia depunerii Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal prevăzut de lege prin care declară veniturile nete anuale impozabile realizate în anul fiscal precedent, precum şi impozitul anual calculat şi datorat, indiferent dacă veniturile sunt realizate individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice.
(2) Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligaţia să le declare în România şi depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere al acesteia, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui în care s-au realizat veniturile.

(3) Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială au avut domiciliul fiscal declaraţia prevăzută la alin. (1) pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

Articolul 123

Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabileşte de contribuabili în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru veniturile realizate în anul fiscal anterior, prin aplicarea cotei de 10% asupra fiecăruia dintre următoarele:

a) venitul net anual impozabil determinat potrivit art. 118;

b) câştigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 119.

(2) Impozitul anual datorat de contribuabilii care au realizat venituri din cedarea folosinţei bunurilor, precum şi venituri din drepturi de proprietate intelectuală, pentru care determinarea venitului net anual se efectuează prin utilizarea cotei forfetare de cheltuieli, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual impozabil.

(3) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil/câştigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 118 şi 119 pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123^1.

La data de 20-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 123 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 18, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 18 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 123 alin. (3) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(4) Contribuabilii care au realizat venituri din activităţi independente/activităţi agricole, impuşi pe bază de normă de venit şi/sau din cedarea folosinţei bunurilor, precum şi venituri din drepturi de proprietate intelectuală, potrivit art. 72, care nu au obligaţia depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, şi contribuabilii care au realizat venituri din drepturi de proprietate intelectuală, potrivit art. 72^1, pot dispune asupra destinaţiei unei sume din impozitul datorat pe venitul anual, a unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii, în conformitate cu reglementările art. 123^1, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancţiunea decăderii.

La data de 20-01-2019 Alineatul (4) din Articolul 123 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 18, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 18 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.

227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(5) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (5) din Articolul 123, Capitolul XI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(6) Abrogat.La data de 01-04-2019 Alineatul (6) din Articolul 123, Capitolul XI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(7) Plata impozitului anual datorat pentru venitul net anual impozabil/câştigul net anual impozabil se efectuează la bugetul de stat, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

La data de 23-03-2018 Articolul 123 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 42, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 5-a
Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

39.

(1) În aplicarea prevederilor art. 123 din Codul fiscal, stabilirea impozitului anual datorat se realizează de contribuabili prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra venitului/câştigului net anual impozabil şi se realizează prin depunerea declaraţiei prevăzută la pct. 38.

(2) Termenul de plată a impozitului este de până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(3) În aplicarea prevederilor art. 123 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil/câştigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 118 şi 119 din Codul fiscal , prin depunerea la organul fiscal competent a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoane fizice până la termenul legal de depunere a acesteia, după cum urmează:

a) 2% pentru entităţile nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) 2% pentru acordarea de burse private; sau

c) 3,5% pentru entităţile nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(4) Contribuabilii prevăzuţi la art. 123 alin. (4) din Codul fiscal pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul anual, prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri până la termenul legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(5) Opţiunea se exercită pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (3) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private.

(6) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(7) În situaţia prevăzută la alin. (3) lit. b), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu menţiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(8) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (3) nu mai pot exercita aceeaşi opţiune pentru aceeaşi sursă de venit.

(9) Dreptul de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozitul pe venit se exercită prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Articolul 123^1

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

(1) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 68^1 alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12), art. 123 alin. (3) şi (4) pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(2) Entităţile nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, precum şi unităţile de cult beneficiază de sumele prevăzute la alin. (1) dacă la momentul plăţii acestora de către organul fiscal sau angajatorul/plătitorul de venit figurează în Registrul entităţilor/unităţilor de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4^1).

(3) Pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 68^1 alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12) şi art. 123 alin. (4), obligaţia calculării şi plăţii sumei prevăzute la alin. (1) revine organului fiscal competent, pe baza cererii depuse de aceştia până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancţiunea decăderii. Distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat poate fi solicitată prin cerere pentru aceiaşi beneficiari pentru o perioadă de cel mult 2 ani şi va putea fi reînnoită după expirarea perioadei respective.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(4) Pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 123 alin. (3), obligaţia calculării şi plăţii sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit revine organului fiscal competent, pe baza declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, depuse de aceştia până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancţiunea decăderii.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (3) şi (4) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(6) Prin excepţie de la alin. (3) şi (4), contribuabilii prevăzuţi la art. 68^1 alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6) şi art. 82 alin. (6), pentru care impozitul pe venitul realizat se reţine la sursă, pot opta, cu acordul angajatorului /plătitorului de venit, printr-un înscris încheiat cu acesta, pentru calcularea, reţinerea, declararea şi plata sumei prevăzute la alin. (1) către beneficiari, până la termenul de plată a impozitului.

(7) Opţiunea de la alin. (6) rămâne valabilă pe perioada prevăzută în înscrisul încheiat între părţi, începând cu veniturile realizate în luna exercitării opţiunii, dar nu mai mult de 2 ani fiscali consecutivi, pentru aceiaşi beneficiari prevăzuţi la alin. (1) şi poate fi reînnoită după expirarea perioadei respective. În acest interval contribuabilul poate renunţa la opţiunea privind distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit sau poate schimba beneficiarii pentru care a optat anterior.

(8) Contribuabilii care optează pentru distribuirea prin reţinerea la sursă a sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit datorat pentru susţinerea beneficiarilor prevăzuţi la alin. (1) nu mai pot exercita aceeaşi opţiune pentru aceeaşi perioadă şi sursă de venit.

(9) Angajatorul/Plătitorul de venit are obligaţia ca la momentul plăţii sumelor reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat de persoanele fizice să verifice dacă entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară figurează în Registrul entităţilor/unităţilor de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4^1).

(10) În situaţia în care entitatea nonprofit/unitatea de cult nu figurează în Registrul entităţilor/unităţilor de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4^1), angajatorul/plătitorul de venit are obligaţia să refuze efectuarea plăţii sumelor către aceasta.

La data de 01-04-2019 Capitolul XI , Titlul IV a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Reproducem mai jos prevederile art. IV din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019:

Articolul IV

Prevederile art. 123^1 se aplică şi în situaţia în care contribuabilii şi-au exprimat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, opţiunea privind distribuirea din impozitul pe venit a unei sume reprezentând cota de 2% sau 3,5% din acesta, conform dispoziţiilor art. 68^1 alin. (11), art. 72 alin. (11) şi art. 79 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin reînnoirea acesteia conform art. 123^1 alin. (2), în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, sub sancţiunea decăderii.

Capitolul XII
Proprietatea comună şi asociaţiile fără personalitate juridică

Articolul 124

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deţinute în comun

Venitul net obţinut din exploatarea bunurilor şi drepturilor de orice fel, deţinute în comun, este considerat ca fiind obţinut de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, şi se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau în mod egal, în situaţia în care acestea nu se cunosc.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

40. (1) În sensul prevederilor art. 124 din Codul fiscal, venitul net obţinut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deţinute în comun se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care titularii acestora le deţin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părţi nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

(2) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun pe cote-părţi se repartizează între coproprietari proporţional cu cotele deţinute de aceştia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun în devălmăşie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condiţiile în care în contractul de cedare a folosinţei se menţionează că partea contractantă care cedează folosinţa este reprezentată de coproprietari. În condiţiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărţiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voinţa părţilor.

Articolul 125

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

a) fondurilor de pensii administrate privat şi fondurilor de pensii facultative constituite conform prevederilor legislaţiei specifice în materie;

b) fondurilor de investiţii constituite ca asociaţii fără personalitate juridică;

c) asocierilor fără personalitate juridică, în cazul în care membrii asociaţi realizează venituri stabilite potrivit art. 69.

Lit. c) a alin. (1) al art. 125 a fost modificată de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

În cazul asocierilor cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlurilor II, III sau Legii nr. 170/2016, sunt aplicabile prevederile alin. (7)-(9).

La data de 24-07-2017 Alineatul (1) din Articolul 125 , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9^3, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociaţii au obligaţia să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activităţii, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părţile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociaţiei;

c) contribuţia asociaţilor în bunuri şi drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuţiei fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice;

f) condiţiile de încetare a asocierii. Contribuţiile asociaţilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociaţie. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

(3) În cazul în care între membrii asociaţi există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părţile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociaţi şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exerciţiu restrânsă.

(4) Asocierile, cu excepţia celor care realizează venituri din activităţi agricole impuse pe baza normelor de venit, au obligaţia să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 februarie a anului următor, declaraţii anuale de venit, conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., care vor cuprinde şi distribuţia venitului net/pierderii aferent asociaţilor.

La data de 29-12-2018 Alineatul (4) din Articolul 125 , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 7, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(5) Venitul/Pierderea anual/anuală realizat(ă) în cadrul asocierii se distribuie asociaţilor proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere.

(6) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (8)-(10), va fi stabilit în aceeaşi manieră ca şi pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) Obligaţia înregistrării veniturilor şi cheltuielilor aferente activităţilor desfăşurate în cadrul asocierilor cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlurilor II, III sau Legii nr. 170/2016, revine persoanei juridice.

La data de 24-07-2017 Alineatul (7) din Articolul 125 , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9^3, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(8) În cazul asocierilor dintre o persoană juridică contribuabil potrivit titlului II - Impozitul pe profit - şi o persoană fizică sau orice altă entitate - asociere fără personalitate juridică (indiferent de modalitatea de stabilire a venitului net pentru activitatea desfăşurată de persoana fizică) se distribuie un/o venit net/pierdere netă asociatului persoană fizică proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere stabilit pe baza regulilor prevăzute la titlul II. Impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reţine şi se plăteşte de către persoana juridică potrivit regulilor prevăzute la titlul II şi reprezintă impozit final. Pierderile nu se compensează şi nu se reportează potrivit prevederilor titlului IV. Contribuabilul persoană fizică nu are obligaţii fiscale potrivit titlului IV.

(8^1) În cazul asocierilor fără personalitate juridică constituite între o persoană juridică, contribuabil potrivit Legii nr. 170/2016, şi o persoană fizică sau orice altă entitate - asociere fără personalitate juridică, indiferent de modalitatea de stabilire a venitului net pentru activitatea desfăşurată de persoana fizică, persoana juridică distribuie un venit net/o pierdere netă proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere, determinate potrivit prevederilor titlului II. Pentru venitul net /pierderea netă obţinută de persoanele fizice din asociere se aplică regimul fiscal stabilit potrivit prevederilor alin. (8).La data de 24-07-2017 Articolul 125 din Capitolul XII , Titlul IV a fost completat de Punctul 9^4, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(9) În cazul asocierilor dintre o persoana juridică contribuabil potrivit titlului III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor - şi o persoană fizică sau o entitate - asociere fără personalitate juridică (indiferent de modalitatea de stabilire a venitului net pentru activitatea desfăşurată de persoana fizică), pentru impunerea veniturilor distribuite asociatului persoană fizică proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare

contribuţiei, conform contractului de asociere, se aplică regulile prevăzute la titlul III. Impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reţine şi se plăteşte de către persoana juridică potrivit regulilor prevăzute la titlul III şi reprezintă impozit final. Pierderile nu se compensează şi nu se reportează potrivit prevederilor titlului IV. Contribuabilul persoană fizică nu are obligaţii fiscale potrivit titlului IV.

(10) În cazul asocierilor fără personalitate juridică constituite între contribuabili care desfăşoară activitate individual sau contribuabili care desfăşoară activitate individual şi o asociere fără personalitate juridică şi pentru care stabilirea venitului anual pentru activitatea desfăşurată se efectuează pe baza normelor de venit sau prin utilizarea cotelor forfetare de cheltuieli, veniturile realizate în cadrul asocierii respective nu sunt considerate distribuite, în vederea impunerii, contribuabililor care datorează impozit potrivit prezentului titlu, fiind aplicabile numai regulile stabilite pentru impunerea venitului determinat pe baza normelor de venit sau stabilit pe baza cotelor forfetare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 7-a

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

41. (1) În sensul art. 125 sunt supuse obligaţiei de încheiere şi înregistrare a unui contract de asociere atât asociaţiile fără personalitate juridică, ale căror constituire şi funcţionare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociaţii familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocaţi, societate civilă profesională de avocaţi, notari publici asociaţi, asociaţii în participaţiune constituite potrivit legii, cât şi orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

(2) Asociatul desemnat conform prevederilor art. 125 alin. (2) din Codul fiscal are şi următoarele obligaţii:

a) să asigure organizarea şi conducerea evidenţelor contabile, în conformitate cu prevederile cap. II al titlului IV din Codul fiscal;

b) să determine venitul net/pierderea obţinut/obţinută în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea venitului net/pierderii pe asociaţi potrivit prevederilor art. 125 alin. (5) din Codul fiscal;

c) să depună o declaraţie privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (3) din Codul fiscal;

d) să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;

e) alte obligaţii ce decurg din aplicarea titlului IV din Codul fiscal.

(3) În cazul asocierilor care realizează venituri din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit, asociatul desemnat are următoarele obligaţii:

a) să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;

b) să determine venitul impozabil obţinut în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea acestuia pe asociaţi potrivit prevederilor art. 107 alin. (5) din Codul fiscal;

c) alte obligaţii ce decurg din aplicarea titlului IV din Codul fiscal.

(4) Asociaţia, cu excepţia celor care realizează venituri din activităţi agricole impuse pe baza normelor de venit, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală o declaraţie anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociaţie, precum şi distribuţia venitului net /pierderii pe fiecare asociat, conform prevederilor art. 125 alin. (4)

O copie de pe declaraţie se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociaţii vor cuprinde venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociaţiei în declaraţia privind venitul realizat.

(5) Venitul net se consideră distribuit şi dacă acesta rămâne la asociaţie sau este pus la dispoziţie asociaţilor.

(6) În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/ intermediară la sfârşitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut şi a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidenţele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcţie de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârşitul anului, din venitul net/pierderea anual/anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/intermediară, iar diferenţa se alocă asociaţilor, în funcţie de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) şi c).

(7) În cazul societăţii civile cu personalitate juridică, constituită potrivit legii speciale şi care este supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activităţi independente.

În cazul filialei constituite potrivit legii speciale prin asocierea unei societăţi profesionale cu răspundere limitată cu una sau mai multe persoane fizice, filiala fiind supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, determinarea venitului obţinut în cadrul entităţii se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

Pentru membrii asociaţi în cadrul filialei se aplică următoarele reguli:

1. persoanele fizice asociate au obligaţia să asimileze acest venit distribuit în funcţie de cota de participare venitului net anual din activităţi independente;

2. societatea profesională cu răspundere limitată asociată în cadrul filialei va include venitul distribuit în funcţie de cota de participare în venitul brut al activităţii independente, pentru anul fiscal respectiv.

Persoanele fizice care obţin venituri dintr-o activitate desfăşurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică constituită potrivit legii speciale şi care este supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, au obligaţia să asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activităţi independente.

Capitolul XIII
Aspecte fiscale internaţionale

Articolul 126

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă care este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 68, în următoarele condiţii:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente

42. (1) În aplicarea prevederilor art. 126 din Codul fiscal pentru veniturile realizate de un nerezident din activităţi independente, atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

(3) După încheierea anului fiscal organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit, la cererea contribuabilului.

Articolul 127

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente

Persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activităţi dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente

43. (1) În sensul prevederilor art. 127 din Codul fiscal, veniturile obţinute de persoanele fizice nerezidente din România din activităţi dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de

realizare, impozitul lunar calculat fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului.

(2) Profesorii şi cercetătorii nerezidenţi care desfăşoară o activitate în România ce depăşeşte perioada de scutire stabilită prin convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depăşeşte perioada de scutire, potrivit titlului IV sau art. 223 alin. (1) şi (2) al titlului VI, după caz, din Codul fiscal.

(3) Veniturile din activităţi dependente obţinute ca urmare a desfăşurării activităţii în România de persoane fizice rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri şi plătite de angajatori rezidenţi sau nerezidenţi se impozitează în România din prima zi de desfăşurare a activităţii. De asemenea, se impun din prima zi de desfăşurare a activităţii dependente în România şi veniturile obţinute de persoanele fizice care nu fac dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri.

(4) a) În aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activităţi dependente realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depăşesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada şi condiţiile menţionate în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin şi numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenţei în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri.

b) În aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activităţi dependente realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România şi sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada şi condiţiile menţionate în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin se impun în România dacă este îndeplinită cel puţin una dintre următoarele condiţii:

(i) salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;

(ii) salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe paşaport, după caz.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârşesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezenţă. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezenţa sa, pe baza datelor din documentele de transport, paşaport şi alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare şi toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracţiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezenţă pentru calculul celor 183 de zile.

(6) Contribuabilii plătiţi din străinătate de un angajator nerezident care îşi prelungesc perioada de şedere în România, precum şi cei care, prin prezenţe repetate în România, depăşesc 183 de zile sau perioada prevăzută în convenţiile de evitare a dublei impuneri datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în România.

(7) În situaţia în care persoanele fizice care au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada şi condiţiile menţionate în convenţiile de evitare a dublei impuneri şi au fost plătite din străinătate îşi prelungesc perioada de şedere în România peste 183 de zile sau peste perioada menţionată în convenţie, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declaraţii lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii şederii în România, potrivit art. 82 alin. (3) din Codul fiscal.

În situaţia în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menţionată în convenţie, sumele înscrise în declaraţii se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărţită la numărul de luni din acea perioadă.

(8) Sintagma activităţi dependente desfăşurate în România include şi activităţile desfăşurate de persoane fizice nerezidente în cadrul transportului internaţional efectuat de întreprinderi cu locul conducerii efective sau rezidentă în România.

(9) Persoanele fizice care realizează venituri din România şi care au rezidenţă într-un stat contractant cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului IV din Codul fiscal pentru venituri, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului VI din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidenţa fiscală.

În aceleaşi condiţii şi pentru aceleaşi categorii de venituri se impun şi persoanele fizice care realizează venituri din România şi sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri.

(12) Cetăţenii străini refugiaţi şi care sunt prezenţi în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Articolul 128

Reguli de stabilire a bazei de calcul al veniturilor impozabile pentru persoanele fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European

(1) Persoana fizică rezidentă într-unul din statele membre ale Uniunii Europene sau într-unul din statele Spaţiului Economic European beneficiază de aceleaşi deduceri ca şi persoanele fizice rezidente, la stabilirea bazei de calcul pentru veniturile impozabile obţinute din România. Baza de calcul se determină după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcţie de natura acestuia, potrivit titlului IV.

(2) Deducerile prevăzute la alin. (1) se acordă în limita stabilită prin legislaţia română în vigoare pentru persoana fizică rezidentă, dacă persoana fizică rezidentă într-unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau într-unul dintre statele Spaţiului Economic European prezintă documente justificative şi dacă acestea nu sunt deduse în statul de rezidenţă al persoanei fizice.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică persoanelor fizice rezidente într-unul dintre statele membre ale Spaţiului Economic European cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii.

Articolul 129

Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obţin alte venituri decât cele prevăzute la art. 126, 127 şi la titlul VI, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepţia plăţii impozitului pe venit prin reţinere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligaţia să declare şi să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

44. În aplicarea prevederilor art. 129 din Codul fiscal, persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România şi cărora le revin potrivit titlului IV din Codul fiscal obligaţii privind declararea acestora depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

Articolul 130

Venituri obţinute din străinătate

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 59 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obţinute din străinătate.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcţie de natura acestuia.

(3) Pentru veniturile obţinute din străinătate de natura celor obţinute din România şi neimpozabile/scutite în conformitate cu prevederile prezentului titlu se aplică acelaşi tratament fiscal ca şi pentru cele obţinute din România.

La data de 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 130 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(4) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligaţia să le declare în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, precum şi să efectueze calculul şi plata impozitului datorat, în cadrul aceluiaşi termen, cu luarea în considerare a metodei de evitare a dublei impuneri, prevăzută de convenţia de evitare a dublei impuneri.
La data de 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 130 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 43, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:
Articolul V
(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(5) Abrogat.
La data de 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 130 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 44, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(6) Abrogat.
La data de 23-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 130 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 44, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(7) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate de aceeaşi natură cu cele obţinute din România pentru care există dreptul de a dispune asupra destinaţiei sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat, prevăzute la art. 123^1 alin. (1), pot dispune şi asupra destinaţiei sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul realizat în străinătate, datorat în România, după deducerea creditului fiscal.La data de 20-01-2019 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 18^3, Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 19, subpunctul 18^3 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 130 alin. (7) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(8) Opţiunea se exercită pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii /unităţilor de cult, care figurează în Registrul entităţilor/unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.La data de 20-01-2019 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 18^3, Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 19, subpunctul 18^3 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 130 alin. (8) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și

funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(9) Pentru contribuabilii prevăzuţi la alin. (7), obligaţia calculării şi plăţii sumei prevăzute reprezentând până la 3,5% din impozit pe venit datorat în România, după deducerea creditului fiscal, revine organului fiscal competent, pe baza declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, depuse de aceştia până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancţiunea decăderii.La data de 20-01-2019 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 18^3, Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 19, subpunctul 18^3 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 130 alin. (9) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(10) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (9) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.La data de 20-01-2019 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 18^3, Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 19, subpunctul 18^3 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 130 alin. (10) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a

Venituri obţinute din străinătate

45.

(1) În aplicarea prevederilor art. 130 din Codul fiscal contribuabilii care obţin venituri din străinătate au obligaţia declarării acestora.

(2) Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obţinute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligaţia să completeze şi să depună declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(3) Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 100 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

(4) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate de aceeaşi natură cu cele obţinute din România şi pentru care contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul pe venitul realizat din România au dreptul să dispună asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat în România pe venitul realizat din străinătate, după deducerea creditului fiscal astfel:

a) în cotă de 2% pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult; sau

b) în cotă de 2% pentru acordarea de burse private, conform legii; sau

c) în cotă de 3,5% pentru susţinerea entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(5) Opţiunea se exercită pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (4) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private.

(6) În situaţia în care se acordă burse private contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu menţiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(7) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(8) Dreptul de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozitul pe venit se exercită prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(9) Obligaţia calculării şi plăţii sumei prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

Articolul 131

Evitarea dublei impuneri prin metoda creditului fiscal sau metoda scutirii

(1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelaşi venit şi pentru aceeaşi perioadă impozabilă, sunt supuşi impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât şi în statul străin cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Contribuabilii persoane fizice rezidente care realizează un venit şi care, potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, poate fi impus în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România şi se înscrie în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

La data de 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 131 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 45, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) Creditul fiscal/Scutirea se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obţinut în străinătate, a fost efectiv plătit de persoana fizică. Plata impozitului în străinătate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv;

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal/scutire face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 61.

(4) Creditul fiscal se stabileşte de către contribuabil la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute la alin. (3), pentru fiecare ţară şi pe fiecare natură de venit. Creditul se stabileşte din impozitul pe venit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin, dacă există documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă plata impozitului în străinătate.

La data de 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 131 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 45, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(5) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 131 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 46, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(6) În vederea calculului creditului fiscal, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum şi impozitul aferent, exprimate în unităţi monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Naţională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulaţie internaţională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din ţara de sursă;

b) din valuta de circulaţie internaţională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Naţională a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 5-a

Evitarea dublei impuneri prin metoda creditului fiscal sau metoda scutirii

46. (1) În aplicarea art. 131 persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România şi persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât şi din străinătate.

În situaţia în care, pentru veniturile din străinătate de natura celor prevăzute la art. 61 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă, pentru fiecare sursă de venit, din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate, în condiţiile prevăzute de Codul fiscal.

Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal, precum şi impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, exprimate în unităţile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

(2) Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înţelege suma veniturilor impozabile din România şi din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi de cele care îndeplinesc condiţia menţionată la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru veniturile menţionate la art. 61 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obţinut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul IV din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

$$\text{Cota medie de impozit} = \frac{\text{impozit plătit în străinătate}}{\text{venit global obţinut în străinătate}}$$

Venitul global obţinut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

(4) Pentru veniturile realizate în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

(5) Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situaţia în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform alin. (2) al prezentului punct.

(6) Calcularea creditului fiscal extern se face de către contribuabil, separat pe fiecare sursă de venit. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit şi pe fiecare ţară.

(7) În cazul veniturilor prevăzute la art. 61 lit. b), d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situaţia în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul IV din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situaţia în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferenţă între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul IV din Codul fiscal şi impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. b), d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor alin. (4).

(8)

a) În situaţia prevăzută la pct. 12 alin. (21) al normelor date în aplicarea art. 76 alin. (4) lit. o) din Codul fiscal, plătitorul de venit din salarii restituie contribuabilului impozitul reţinut pe venitul din salarii potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

b) În vederea regularizării impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfăşurată în străinătate, contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiţi pentru activitatea salarială desfăşurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligaţia să declare în România veniturile respective, la termenul prevăzut de lege, cu excepţia contribuabililor care realizează venituri de această natură în condiţiile prevăzute la pct. 12 alin. (20), alin. (23) lit. a) şi alin. (25), pentru care impozitul este final.

c) Următoarele documente justificative vor fi deţinute de către contribuabil:

(i) documentul menţionat la art. 81 alin. (2) din Codul fiscal întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăţi de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului;

(ii) contractul de detaşare;

(iii) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;

(iv) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat şi impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din ţara în care s-a obţinut venitul, precum şi orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situaţia în care dreptul de impunere a revenit statului străin.

(9) Când o persoană fizică rezidentă în România obţine venituri care în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse

impozitului pe venit în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenţie, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

(10) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) şi cele prevăzute la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit şi care potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii», respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit în situaţia în care contribuabilul deţine documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

(11) Documentele justificative privind venitul realizat şi impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din ţara în care s-a obţinut venitul şi cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, precum şi alte documente care sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri se păstrează de către contribuabil.

(12) Exemple privind aplicarea prevederilor art. 131 din Codul fiscal:

Exemplul 1:

O persoană fizică rezidentă în România obţine venituri de natura dividendelor din Cehia în sumă de 5.000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dividendelor certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată între România şi Cehia de 10%.

5.000 euro * 10% = 500 euro impozit plătit în Cehia, atestat de autoritatea competentă cehă

Dacă venitul ar fi fost obţinut din România	(5.000 euro x 4,5682 = 22.841 lei
Impozitul datorat ar fi fost	22.841 lei x 5% = 1.142 lei
impozitul pe dividende plătit în Cehia a fost de	500 euro x 4,5682 = 2.284 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare comunicat de BNR, din anul de realizare al venitului, potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Cehia (2.284 lei) este mai mare decât cel datorat în România (1.142 lei), persoanei fizice i se recunoaşte suma reprezentând creditul fiscal extern la nivelul celui datorat în România, astfel că nu mai datorează impozit în România.

Exemplul 2

O persoană fizică rezidentă în România obţine venituri de natura dobânzilor din Malta în sumă de 3000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dobânzilor certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată între Romania şi Malta de 5%.

3.000 euro * 5% = 150 euro impozit plătit în Malta, atestat de autoritatea competentă din Malta

Dacă venitul ar fi fost obţinut din România	(3.000 euro x 4,5682 = 13.705 lei
impozitul datorat ar fi fost	13.705 lei x 10% = 1.370 lei
impozitul pe dobândă plătit în Malta a fost de	150 euro x 4,5682 = 685 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare comunicat de BNR, din anul de realizare al venitului, potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Malta (685 lei) este mai mic decât cel datorat în România (1.370 lei), persoanei fizice i se recunoaşte drept credit fiscal extern suma de 685 lei, urmând a plăti la bugetul statului român diferenţa de 685 lei (1.370 – 685 = 685).

Capitolul XIV
Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri cu reţinere la sursă

Articolul 132

Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri cu reţinere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, sunt obligaţi să calculeze, să reţină, să plătească şi să declare impozitul reţinut la sursă, până la termenul de plată a acestuia inclusiv.

(2) Plătitorii de venituri cu regim de reţinere la sursă a impozitelor au obligaţia să depună o declaraţie privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat, cu excepţia plătitorilor de venituri din salarii şi asimilate salariilor, plătitorilor de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, plătitorilor de venituri în baza contractelor de activitate sportivă, venituri din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, aceştia având obligaţia depunerii Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate.

La data de 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 132 , Capitolul XIV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 19, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

La data de 01-01-2017 Articolul 132 din Capitolul XIV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Capitolul XV
Dispoziţii tranzitorii şi finale

Articolul 133

Dispoziţii tranzitorii

(1) Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2015, obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

(2) Abrogat.

La data de 01-01-2016 Alin. (2) al art. 133 a fost abrogat de pct. 16 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) Prevederile prezentului titlu se vor aplica pentru veniturile realizate şi cheltuielile efectuate de persoanele fizice începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(4) Prevederile art. 68 alin. (4) lit. k) se aplică pentru activele neamortizabile achiziţionate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(5) Prevederile art. 68 alin. (4) lit. e) se aplică numai pentru mijloacele fixe achiziţionate începând cu 1 ianuarie 2012.

(6) Prevederile art. 118 alin. (3)-(5) se aplică pentru pierderile înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(7) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (7) din Articolul 133 , Capitolul XV , Titlul IV a fost abrogat de Alineatul (2), Articolul II din LEGEA nr. 61 din 12 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 266 din 14 aprilie 2017

(8) Cota de impozit de 5% se aplică asupra veniturilor din dividende distribuite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

La data de 01-01-2016 Alin. (8) al art. 133 a fost introdus de pct. 17 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(9) Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2017, obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

La data de 01-01-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(10) Prevederile prezentului titlu se aplică pentru veniturile realizate şi cheltuielile efectuate de persoanele fizice începând cu data de 1 ianuarie 2018. La data de 01-01-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(11) În cazul veniturilor din dobânzi pentru depozitele la termen/la vedere/conturi curente constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, anterior datei de 1 ianuarie 2018, cota de impozit de 10% se aplică începând cu veniturile înregistrate în contul curent/de depozit/răscumpărate/plătite, începând cu această dată. La data de 01-01-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(12) În cazul veniturilor din salarii şi asimilate salariilor, precum şi în cazul veniturilor din pensii, prevederile prezentului titlu se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2018.La data de 01-01-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(13) Pentru veniturile realizate în anul 2017, se aplică următoarele reguli:

a) contribuabilii care aveau obligaţia depunerii declaraţiei privind venitul realizat, din România şi din străinătate, potrivit reglementărilor în vigoare la data realizării venitului, au obligaţia depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzute la art. 122, respectiv art. 130, până la data de 15 iulie 2018 inclusiv;

Notă CTCE

Potrivit art. 3 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 63 din 12 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 602 din 13 iulie 2018, termenul prevăzut la art. 133 alin. (13) lit. a), alin. (14) lit. a), alin. (15) lit. a), art. 151 alin. (4) şi art. 174 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2018.

b) organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat prin emiterea deciziei de impunere pe baza declaraţiei prevăzute la art. 122, potrivit reglementărilor în vigoare la data realizării venitului. La stabilirea venitului net anual impozabil/câştigului net anual impozabil vor fi avute în vedere pierderile fiscale reportate pentru fiecare sursă de venit, precum şi metodele de evitare a dublei impuneri, după caz.

La data de 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(14) Pentru veniturile realizate în anul 2018, se aplică următoarele reguli:

a) prin excepţie de la prevederile art. 120, termenul de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice este de până la data de 15 iulie 2018 inclusiv;

Notă CTCE

Potrivit art. 3 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 63 din 12 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 602 din 13 iulie 2018, termenul prevăzut la art. 133 alin. (13) lit. a), alin. (14) lit. a), alin. (15) lit. a), art. 151 alin. (4) şi art. 174 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2018.

b) calculul impozitului pe venitul estimat prevăzut la art. 120^1 se efectuează de contribuabili în cadrul aceluiaşi termen.

La data de 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(15) În anul 2018 se acordă următoarele bonificaţii:

a) pentru depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanţă conform art. 79 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, până la 15 iulie 2018 inclusiv, se acordă o bonificaţie de 5% din impozitul pe venit plătit integral până la 15 martie 2019 inclusiv, reprezentând obligaţiile fiscale anuale pentru anul 2018. Valoarea bonificaţiei diminuează impozitul pe venitul/câştigul net anual şi/sau impozitul pe venitul anual, de plată;

Notă

Potrivit alin. (5) al art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 15 din 12 martie 2019, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 204 din 14 martie 2019, în anul 2019, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut la art. 133 alin. (15) lit. a) din Codul fiscal pentru acordarea bonificaţiei se prorogă până la data de 31 iulie 2019 inclusiv.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

b) pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe venit se acordă o bonificaţie de 5% din impozitul pe venit anual estimat declarat prin Declaraţia unică şi plătit integral până la 15 decembrie 2018 inclusiv. Valoarea bonificaţiei diminuează impozitul pe venitul net anual estimat şi/sau impozitul pe venitul anual estimat, de plată.

c) bonificaţia prevăzută la lit. a) de care beneficiază persoanele fizice care obţin venituri anuale pentru care exista obligaţia completării şi depunerii numai a declaraţiei prevăzute la art. 120 se acordă de către organul fiscal.

La data de 29-12-2018 Alineatul (15) din Articolul 133 , Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 8, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

La data de 09-10-2018 Alineatul (15) din Articolul 133 , Capitolul XV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 3, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018

(15^1) Procedura de acordare a bonificaţiei prevăzută la alin. (15) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.La data de 29-12-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 9, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit alin. (2) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, termenul de emitere a ordinului privind procedura prevăzută la art. 133 alin. (15^1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum a fost modificată şi completată prin prezenta ordonanţă de urgenţă, este de 45 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului act normativ.

(16) În cazul în care condiţiile prevăzute la alin. (15) sunt îndeplinite cumulativ se aplică ambele bonificaţii.La data de 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(17) Prevederile art. 121 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.La data de 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(18) Contribuabilii au obligaţia de determinare a venitului net anual impozabil/câştigului net anual impozabil /pierderii nete anuale, de efectuare a calculului şi de plată a impozitului anual datorat, pentru veniturile realizate din România şi din străinătate, pe fiecare sursă de venit, potrivit prevederilor în vigoare în anul fiscal 2018.La data de 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(19) La stabilirea venitului net anual impozabil/câştigului net anual impozabil vor fi avute în vedere pierderile fiscale reportate pentru fiecare sursă de venit, precum şi metodele de evitare a dublei impuneri, după caz.La data de 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 134

Definitivarea impunerii pe anul fiscal

Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat într-un an fiscal se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Titlul V
Contribuţii sociale obligatorii

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 135

Sfera contribuţiilor sociale

În sensul prezentului titlu, contribuţiile sociale definite la art. 2 alin. (2) sunt contribuţii sociale obligatorii.

Articolul 135^1

Definiţii

În înţelesul prezentului titlu, prin salariu de bază minim brut pe ţară se înţelege salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului.

La data de 01-01-2018 Capitolul I din Titlul V a fost completat de Punctul 40, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul II
Contribuţiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat

Secţiunea 1
Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii

Articolul 136

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii

Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii, cu respectarea legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetăţenii români, cetăţenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul ori reşedinţa în România;

b) cetăţenii români, cetăţenii altor state şi apatrizii care nu au domiciliul sau reşedinţa în România, în condiţiile prevăzute de legislaţia europeană aplicabilă în domeniul securităţii sociale, precum şi de acordurile privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

c) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, atât pe perioada în care persoanele fizice care realizează venituri din salarii ori asimilate salariilor desfăşoară activitate, cât şi pe perioada în care acestea beneficiază de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate;

d) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, prin agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecţie socială ori de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate care se acordă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, şi pentru care dispoziţiile legale prevăd plata de contribuţii de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

e) Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

f) unităţile trimiţătoare, pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, inclusiv pentru categoriile de personal trimise în misiune temporară sau permanentă în străinătate prevăzute prin hotărâre a Guvernului, pentru soţul/soţia care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia /căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu şi pentru membrii Corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă, ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. În înţelesul titlului V din Codul fiscal, prin legislaţie europeană aplicabilă în domeniul securităţii sociale se înţelege regulamentele europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială pe care România le aplică.

2. (1) Prin cetăţenii români, cetăţenii altor state şi apatrizii care nu au domiciliul sau reşedinţa în România, astfel cum sunt prevăzuţi la art. 136 lit. b) din Codul fiscal, se înţelege acele persoane fizice care potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează contribuţia de asigurări sociale în România.

(2) În categoria persoanelor prevăzute la art. 136 lit. c) din Codul fiscal se includ şi persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori şi care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuţiile de asigurări sociale pentru salariaţii lor care sunt supuşi legislaţiei de asigurări sociale din România.

(3) În sensul art. 136 lit. a), b) şi c) din Codul fiscal, persoanele care potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează contribuţia de asigurări sociale în statele respective, precum şi persoanele fizice care desfăşoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii din România.

Secţiunea a 2-a
Veniturile pentru care se datorează contribuţia şi cotele de contribuţii

Articolul 137

Categorii de venituri supuse contribuţiilor de asigurări sociale

(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii, prevăzuţi la art. 136, datorează, după caz, contribuţia de asigurări sociale pentru următoarele categorii de venituri realizate din România şi din afara României, cu respectarea legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligaţia declarării în România:

La data de 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (1) din Articolul 137 , Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 41, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

a) venituri din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b) venituri din activităţi independente, definite conform art. 67;

b^1) venituri din drepturi de proprietate intelectuală, definite la art. 70, cu excepţia veniturilor prevăzute la art. 72 alin. (3);La data de 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 137, Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 49, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

c) indemnizaţii de şomaj;

d) indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţii de asigurări sociale şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

Alin. (2) al art. 137 a fost modificat de pct. 18 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 138

Cotele de contribuţii de asigurări sociale

Cotele de contribuţii de asigurări sociale sunt următoarele:

a) 25% datorată de către persoanele fizice care au calitatea de angajaţi sau pentru care există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale, potrivit prezentei legi;

b) 4% datorată în cazul condiţiilor deosebite de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completările ulterioare, de către persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora;

c) 8% datorată în cazul condiţiilor speciale de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010, de către persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora.

La data de 01-01-2018 Articolul 138 din Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 42, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 138^1

Prevederi speciale pentru domeniul construcţiilor

(1) În perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 inclusiv, pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor realizate în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfăşoară activităţi în sectorul construcţii şi care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 60 pct. 5, cota contribuţiei de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu 3,75 puncte procentuale.

La data de 17-01-2019 Alin. (1) al art. 138^1, Sectiunea a 2-a din Capitolul II , Titlul V a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) care datorează contribuţia la fondul de pensii administrat privat reglementat de Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, sunt scutite de la plata acestei contribuţii în limita cotei prevăzute la alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică potrivit instrucţiunilor la ordinul comun al ministrului finanţelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecţiei sociale şi persoanelor vârstnice şi al ministrului sănătăţii, prevăzut la art. 147 alin. (17).

La data de 29-12-2018 Sectiunea a 2-a din Capitolul II , Titlul V a fost completata de Punctul 10, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

Secţiunea a 3-a

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum şi în cazul persoanelor pentru care plata unor prestaţii sociale se achită de instituţii publice

Articolul 139

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

La data de 01-01-2018 Denumirea marginală a articolului 139 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 43, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câştigul brut realizat din salarii şi venituri asimilate salariilor, în ţară şi în alte state, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

La data de 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (1) din Articolul 139 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 43, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situaţia personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile asupra cărora se datorează contribuţia sunt cele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a);

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) remuneraţia administratorilor societăţilor, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi /numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

e) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

f) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea;

g) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

h) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

i) sume reprezentând salarii/diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/ hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

l) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/ mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem

dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

m) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

n) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

o) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator sau din Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, primite pe perioada în care persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor beneficiază de concedii medicale şi de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, conform prevederilor legale;

La data de 08-02-2018 Litera o), alin. (1) din Articolul 139 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 1, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 8 februarie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 125 din 08 februarie 2018

p) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

q) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă.

r) indemnizaţia de hrană şi indemnizaţia de vacanţă acordată potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările şi completările ulterioare.La data de 29-12-2018 Alineatul (1), articolul 139 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 11, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

s) remuneraţia brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii.La data de 01-05-2019 Articolul 139 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 1, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019

Notă

Potrivit lit. a) a alin. (5) al art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile pct. 1 şi 2 ale art. II intră în vigoare începând cu veniturile lunii mai 2019.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, sunt cele prevăzute la art. 139 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 şi 142 din Codul fiscal.

(2) În categoria sumelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele asemenea, cu excepţia indemnizaţiilor cenzorilor, care se încadrează la art. 139 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(3) În categoria persoanelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se includ administratorii, membrii consiliului de administraţie, consiliului de supraveghere şi comitetului consultativ, precum şi reprezentanţii statului sau reprezentanţii membrilor consiliului de administraţie, fie în adunarea generală a acţionarilor, fie în consiliul de administraţie, după caz.

(4) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 139 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective, potrivit regulilor prevăzute la art. 76 alin. (6) din Codul fiscal.

(5) În înţelesul prevederilor art. 139 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal, prin străinătate se înţelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, orice stat cu care România aplică un acord bilateral de securitate socială, precum şi orice stat care nu face parte din Uniunea Europeană, Spaţiul Economic European sau din Confederaţia Elveţiană.

(6) În categoria sumelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal se includ remuneraţiile acordate în baza contractului de mandat preşedintelui şi membrilor comitetului executiv; remuneraţia cenzorului cu contract de mandat se încadrează la art. 139 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(2) Abrogat.

La data de 06-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 139 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

Notă CTCE

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(3) Abrogat.

La data de 06-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 139 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

Notă CTCE

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(4) Sumele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi f) intră în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiaşi entităţi ori din afara ei, pensionari sau angajaţi cu contract individual de muncă.

La data de 01-01-2018 Alineatul (4) din Articolul 139 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 43, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 140

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajatori sau persoane asimilate acestora

(1) Pentru persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări sociale o reprezintă suma câştigurilor brute prevăzute la art. 139, realizate de persoanele fizice care obţin venituri din salarii sau asimilate salariilor asupra cărora se datorează contribuţia, pentru activitatea desfăşurată în condiţii deosebite, speciale sau în alte condiţii de muncă.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajatorii care desfăşoară activităţi în sectorul construcţii şi care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 60 pct. 5 veniturile din salarii şi asimilate salariilor realizate de persoanele fizice realizate în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu aceşti angajatori, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 inclusiv.

La data de 29-12-2018 Articolul 140 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 12, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4. În baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajatori sau de persoanele asimilate acestora, prevăzută la art. 140 din Codul fiscal, se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajaţi, ţinându-se seama de excepţiile prevăzute la art. 141 şi 142 din Codul fiscal.

Încadrarea locurilor de muncă în condiţii deosebite, speciale şi alte condiţii de muncă se realizează potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 141

Excepţii specifice contribuţiilor de asigurări sociale

Se exceptează de la plata contribuţiilor de asigurări sociale următoarele venituri:

a) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii;

b) veniturile din salarii şi asimilate salariilor realizate de către persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, din activităţi pentru care există obligaţia asigurării în aceste sisteme potrivit legii;

La data de 01-01-2018 Litera b) din Articolul 141 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 45, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

c) veniturile acordate, potrivit legii, personalului militar în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în instituţiile din sectorul de apărare, ordine publică şi securitate naţională, pentru care se datorează contribuţie individuală la bugetul de stat potrivit Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.

d) ajutoarele/sumele acordate potrivit legii, în cazul decesului personalului din cadrul instituţiilor publice de apărare, ordine publică şi securitate naţională, decedat ca urmare a participării la acţiuni militare, şi indemnizaţiile lunare de invaliditate acordate personalului ca urmare a participării la acţiuni militare.

Lit. d) a art. 141 a fost introdusă de pct. 19 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4^1.

(1) În prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii, exceptate de la plata contribuţiilor de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 lit. a) din Codul fiscal, sunt incluse şi indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) În aplicarea prevederilor art. 141 lit. b) din Codul fiscal nu se datorează contribuţia de asigurări sociale pentru veniturile din salarii şi asimilate salariilor realizate de persoane fizice care sunt asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, potrivit legii. În această categorie intră, spre exemplu, avocaţii salarizaţi în cadrul profesiei.

Articolul 142

Venituri din salarii şi venituri asimilate salariilor care nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiilor de asigurări sociale

Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiilor de asigurări sociale următoarele:

a) sumele primite de membrii fondatori ai societăţilor comerciale constituite prin subscripţie publică;

b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani şi/sau în natură oferite salariaţilor, cele oferite pentru copiii minori ai acestora, inclusiv tichetele cadou, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, precum şi contravaloarea serviciilor turistice şi/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, acordate de angajator pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile în bani şi în natură oferite de angajatori angajaţilor, cele oferite în beneficiul copiilor minori ai acestora, inclusiv tichetele cadou, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile în bani şi în natură oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie nu sunt cuprinse în baza lunară de calcul, în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Nu sunt incluse în baza lunară de calcul al contribuţiilor veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanţate din buget;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

5. (1) În aplicarea prevederilor art. 142 lit. b) din Codul fiscal, partea care depăşeşte limita de 150 lei reprezintă venit din salarii şi se cuprinde în baza de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii.

(2) În sensul art. 142 lit. r) din Codul fiscal, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii tichetele cadou acordate potrivit legii, altele decât cele acordate pentru ocaziile prevăzute la art. 142 lit. b) din Codul fiscal.

(3) La încadrarea în categoria veniturilor din salarii şi asimilate salariilor care nu se cuprind în bazele de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii, a sumelor sau avantajelor acordate, prevăzute

la art. 142 din Codul fiscal, primite în legătură cu o activitate dependentă, se aplică, după caz, regulile stabilite prin normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (4) din Codul fiscal.

c) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu, potrivit repartiţiei de serviciu, numirii conform legii sau specificităţii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuinţele puse la dispoziţia persoanelor cu rol de reprezentare a interesului public, a angajaţilor consulari şi diplomatici care lucrează în afara ţării, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentaţiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi privind sănătatea şi securitatea în muncă, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare;

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajaţii îşi au reşedinţa şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situaţiile în care nu se asigură locuinţă sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării /detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. k), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

h) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. l), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

i) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. m), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare. Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfăşurării activităţii;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. n), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare.

Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfăşurării activităţii;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură primite de persoanele fizice care desfăşoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării şi detaşării, în altă localitate, în ţară şi în alte state, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

l) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

m) indemnizaţiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizaţiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituţiile publice, potrivit legii;

n) cheltuielile efectuate de angajatori/plătitori pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea angajaţilor, administratorilor stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat şi directorilor care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pregătire legată de activitatea desfăşurată de persoanele respective pentru angajator /plătitor;

o) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestuia;

q) diferenţa favorabilă dintre dobânda preferenţială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piaţă, pentru credite şi depozite;

r) biletele de valoare sub forma tichetelor de masă, voucherelor de vacanţă, tichetelor cadou, tichetelor de creşă, tichetelor culturale, acordate potrivit legii;

La data de 29-12-2018 Litera r) din Articolul 142 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 13, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

5.

(2) În sensul art. 142 lit. r) din Codul fiscal, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii tichetele cadou acordate potrivit legii, altele decât cele acordate pentru ocaziile prevăzute la art. 142 lit. b) din Codul fiscal.

s) următoarele avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă:

1. utilizarea în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50%, prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. ţ);

2. cazarea în unităţi proprii;

3. hrana şi drepturile de hrană acordate potrivit legii;

4. hrana acordată de angajatori angajaţilor, în cazul în care potrivit legislaţiei în materie este interzisă introducerea alimentelor în incinta unităţii;

5. permisele de călătorie pe orice mijloc de transport, acordate în interes de serviciu;

6. contribuţiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele reprezentând contribuţii la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, precum şi primele de asigurare voluntară de sănătate şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească limitele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. ş) şi t) pentru veniturile neimpozabile, precum şi primele aferente asigurărilor de risc profesional;

La data de 26-03-2018 Punctul 6. din Litera s) , Articolul 142 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

ş) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

t) Abrogată.

La data de 01-05-2019 Litera t) din Articolul 142 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogată de Punctul 2, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019

Notă

Potrivit lit. a) a alin. (5) al art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227 /2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile pct. 1 şi 2 ale art. II intră în vigoare începând cu veniturile lunii mai 2019

ţ) veniturile obţinute de către persoanele fizice care desfăşoară activităţi în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale româneşti din străinătate, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din cap. IV secţiunea a 3-a al anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

La data de 01-01-2018 Litera ţ) din Articolul 142 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 46, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 143

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii

(1) Pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj prevăzute la art. 136 lit. d), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate

bugetului asigurărilor sociale de stat o reprezintă cuantumul drepturilor băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, respectiv indemnizaţia de şomaj, cu excepţia situaţiilor în care potrivit dispoziţiilor legale se prevede altfel.

(2) În situaţia în care totalul veniturilor prevăzute la alin. (1) este mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, contribuţia de asigurări sociale se calculează în limita acestui plafon. Câştigul salarial mediu brut este cel utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

La data de 06-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 143 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

La data de 01-01-2018 Prima teză a alin. (2) al art. 143, Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 47, Articolul I ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Notă CTCE

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(3) Contribuţia de asigurări sociale pentru şomerii care beneficiază de indemnizaţie de şomaj se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj la nivelul cotei stabilite pentru condiţii normale de muncă.

(4) Pe perioada în care şomerii beneficiază de concedii medicale şi de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, cu excepţia cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând indemnizaţia de asigurări sociale de sănătate de care beneficiază conform prevederilor legale, iar contribuţia de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei prevăzute la art. 138 lit. a) şi se reţine din indemnizaţia de asigurări sociale de sănătate.

La data de 08-02-2018 Alineatul (4) din Articolul 143 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 2, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 8 februarie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 125 din 08 februarie 2018

(5) Contribuţia de asigurări sociale pentru persoanele care beneficiază de plăţi compensatorii acordate potrivit legii din bugetul asigurărilor pentru şomaj se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, la nivelul cotei contribuţiei de asigurări sociale prevăzute la art. 138 lit. a), cu excepţia cazurilor în care, potrivit prevederilor legale, se dispune altfel.

La data de 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 143 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 47, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 144

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

Pe perioada în care persoanele fizice prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, beneficiază de concedii medicale şi de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând indemnizaţia de asigurări sociale de sănătate de care beneficiază conform prevederilor legale, iar contribuţia de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei prevăzute la art. 138 lit. a) şi se reţine din indemnizaţia de asigurări sociale de sănătate.

La data de 08-02-2018 Articolul 144 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 3, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 8 februarie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 125 din 08 februarie 2018

Articolul 145

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 136 lit. f)

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 136 lit. f), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat o reprezintă:

La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 145 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

a) câştigul salarial brut lunar în lei, corespunzător funcţiei în care personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, de către persoanele juridice din România, este încadrat în ţară;

b) ultimul salariu avut înaintea plecării, care nu poate depăşi plafonul de 3 salarii de bază minime brute pe ţară, în cazul soţului/soţiei care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu;

c) totalitatea drepturilor salariale corespunzătoare funcţiei de încadrare în cazul membrilor corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice, precum şi în cazul categoriilor de personal trimise în misiune temporară sau permanentă în străinătate, prevăzute prin hotărâre a Guvernului.

(2) Prevederile art. 143 alin. (2), referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, se aplică şi în cazul persoanelor prevăzute la art. 136 lit. f), excepţie fiind în cazul soţului/soţiei care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru care plafonarea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale se face la 3 salarii de bază minime pe ţară.

La data de 06-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 145 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

Notă CTCE

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(3) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 145 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 49, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 4-a

Stabilirea, plata şi declararea contribuţiilor de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituţiilor prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din alte state

Articolul 146

Stabilirea şi plata contribuţiilor de asigurări sociale

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligaţia de a calcula şi de a reţine la sursă contribuţia de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care obţin venituri din salarii sau asimilate salariilor. Instituţiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum şi persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligaţia de a calcula contribuţia de asigurări sociale pe care o datorează potrivit legii, după caz.

La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(3) Contribuţia de asigurări sociale calculată şi reţinută potrivit alin. (1) se plăteşte la bugetul asigurărilor sociale de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuţia angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

La data de 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia de a calcula contribuţia de asigurări sociale datorată de către acestea şi, după caz, pe cea datorată de angajator, precum şi de a le plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

La data de 01-01-2018 Alineatul (4) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(5) Calculul contribuţiei de asigurări sociale datorate de către persoanele fizice care obţin venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum şi de către instituţiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f) se realizează prin aplicarea cotelor stabilite potrivit art. 138 lit. a) sau art. 138^1 alin. (1) şi (2), după caz, asupra bazelor lunare de calcul prevăzute la art. 139, art. 143-145, după caz, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 şi 142.

La data de 29-12-2018 Alineatul (5) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 14, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16 , 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

(5^1) Abrogat.

La data de 01-01-2020 Alineatul (5^1) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Notă

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(5^2) Abrogat.

La data de 01-01-2020 Alineatul (5^2) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Notă

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(5^3) Abrogat.

La data de 01-01-2020 Alineatul (5^3) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Notă

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(5^4) Abrogat.

La data de 01-01-2020 Alineatul (5^4) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Notă

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(5^5) Abrogat.

La data de 01-01-2020 Alineatul (5^5) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Notă

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(6) Pentru persoanele prevăzute la art. 136 lit. d)-f), în cazul în care din calcul rezultă o bază lunară de calcul mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 143 alin. (2), cota contribuţiei de asigurări sociale se aplică asupra echivalentului a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, pe fiecare loc de realizare al venitului.

C.T.C.E. Piatra Neamţ

La data de 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 52, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(7) Calculul contribuţiei de asigurări sociale datorate de persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora se realizează prin aplicarea cotelor corespunzătoare prevăzute la art. 138 lit. b) şi c) asupra bazei de calcul prevăzute la art. 140, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 şi 142.

La data de 01-01-2018 Alineatul (7) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 52, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(8) Calculul contribuţiei de asigurări sociale datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea conform prevederilor alin. (5) şi (7), după caz. Contribuţia se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

La data de 01-01-2020 Alineatul (8) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Notă

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(9) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul public de pensii, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii şi se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(9^1) Prevederile alin. (9) se aplică şi în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferenţe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.La data de 06-12-2016 Articolul 146 din Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 16, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(10) În cazul în care au fost acordate cumulat sume reprezentând indemnizaţii de şomaj, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii şi se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

6.

(2) În sensul art. 146 alin. (10) şi (11) din Codul fiscal, în cazul în care au fost acordate cumulat sume reprezentând indemnizaţii de şomaj sau indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate stabilite pentru perioade anterioare conform legii, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

(11) Prevederile alin. (10) se aplică şi în cazul indemnizaţiilor de asigurări sociale de sănătate dacă aceste sume sunt acordate în termenul prevăzut la art. 40 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

6.

(2) În sensul art. 146 alin. (10) şi (11) din Codul fiscal, în cazul în care au fost acordate cumulat sume reprezentând indemnizaţii de şomaj sau indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate stabilite pentru perioade anterioare conform legii, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

Articolul 147

Depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituţiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum şi persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate.

(2) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 147 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 53, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 146 alin. (10) şi (11), sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul public de pensii, contribuţiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(3^1) Prevederile alin. (3) se aplică şi în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferenţe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.La data de 06-12-2016 Articolul 147 din Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 17, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzuţi la art. 80 alin. (2), în calitate de angajatori sau de persoane asimilate angajatorului, depun trimestrial Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate aferentă fiecărei luni a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(5) Depunerea trimestrială a declaraţiei prevăzute la alin. (1) constă în completarea şi depunerea a câte unei declaraţii pentru fiecare lună din trimestru.

(6) Numărul mediu de salariaţi se calculează ca medie aritmetică a numărului de salariaţi din declaraţiile prevăzute la alin. (1) depuse pentru fiecare lună din anul anterior.

(7) Pentru persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (4), venitul total se stabileşte pe baza informaţiilor din situaţiile financiare ale anului anterior.

(8) Persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (4) pot opta pentru depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate în condiţiile alin. (1), dacă depun declaraţia privind opţiunea până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(9) Persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (4) care au optat pentru depunerea declaraţiei în condiţiile alin. (1) pot trece la regimul de declarare prevăzut la alin. (4) începând cu luna ianuarie a anului pentru care s-a depus opţiunea.

(10) Persoanele şi entităţile prevăzute la art. 80 alin. (2) lit. b) şi c) care se înfiinţează în cursul anului aplică regimul trimestrial de declarare începând cu anul înfiinţării dacă, odată cu declaraţia de înregistrare fiscală, declară că în cursul anului estimează un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv şi, după caz, urmează să realizeze un venit total de până la 100.000 euro.

La data de 01-01-2018 Alineatul (10) din Articolul 147 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(11) Ori de câte ori în cursul trimestrului persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor beneficiază de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate sau le încetează calitatea de asigurat, plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzuţi la art. 80 alin. (2), în calitate de angajatori ori de persoane asimilate angajatorului, depun declaraţia prevăzută la alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit concediul medical sau încetarea calităţii de asigurat. În acest caz, declaraţia /declaraţiile aferentă/aferente perioadei rămase din trimestru se depune/se depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului. În cazul în care încetarea calităţii de asigurat are loc în luna a doua a trimestrului, se vor depune atât declaraţia pentru prima lună a trimestrului, cât şi cea pentru luna a doua, urmând ca după încheierea trimestrului să se depună numai declaraţia pentru luna a treia.

(12) Persoanele fizice care obţin venituri sub formă de salarii ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi la reprezentanţele din România ale persoanelor juridice străine depun declaraţia prevăzută la alin. (1) şi achită contribuţiile sociale obligatorii în

cazul în care misiunile şi posturile, precum şi reprezentanţele respective nu optează pentru îndeplinirea obligaţiilor declarative şi de plată a contribuţiilor sociale.
La data de 01-01-2018 Alineatul (12) din Articolul 147 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(13) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, care îşi desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia să depună declaraţia prevăzută la alin. (1) numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(14) Angajatorii prevăzuţi la alin. (13) au obligaţia să transmită organului fiscal competent informaţii cu privire la acordul încheiat cu angajaţii.

(15) Dacă între angajatorii prevăzuţi la alin. (13) şi persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor nu au fost încheiate acorduri, obligaţia privind plata contribuţiilor sociale datorate de angajatori, reţinerea şi plata contribuţiilor sociale datorate de persoanele fizice respective, precum şi depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (1) revine angajatorilor.
La data de 01-01-2018 Alineatul (15) din Articolul 147 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(16) Declaraţia prevăzută la alin. (1) se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanţă, pe portalul e-România, iar declaraţia privind opţiunea prevăzută la alin. (8) se depune pe suport hârtie, la sediul organului fiscal competent.

(17) Modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei prevăzute la alin. (1) sunt reglementate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecţiei sociale şi persoanelor vârstnice şi al ministrului sănătăţii.

(18) Evidenţa obligaţiilor de plată a contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajatori şi asimilaţii acestora se ţine pe baza codului de identificare fiscală, iar cea privind contribuţia de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care au calitatea de angajaţi sau pentru care există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale, potrivit prezentei legi, pe baza codului numeric personal sau pe baza numărului de identificare fiscală, după caz.
La data de 01-01-2018 Alineatul (18) din Articolul 147 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(19) Declaraţia prevăzută la alin. (1) va cuprinde cel puţin:

a) date de identificare a persoanei fizice sau juridice care depune declaraţia;

b) codul numeric personal sau numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal, după caz;

c) numele, prenumele şi datele privind calitatea de asigurat;

d) date referitoare la raporturile de muncă şi activitatea desfăşurată;

e) date privind condiţiile de muncă;

f) date privind venituri/indemnizaţii/prestaţii.

(20) Datele cu caracter personal cuprinse în declaraţia prevăzută la alin. (1) sunt prelucrate în condiţiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 pentru protecţia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulaţie a acestor date, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Ministerul Afacerilor Interne, prin structurile competente, furnizează gratuit date cu caracter personal necesare punerii în aplicare a prezentului titlu, actualizate, pentru cetăţenii români, cetăţenii Uniunii Europene şi ai statelor membre ale Spaţiului Economic European, Confederaţiei Elveţiene şi pentru străinii care au înregistrată rezidenţa/şederea în România.

(22) Conţinutul, modalităţile şi termenele de transmitere a informaţiilor prevăzute la alin. (20) se stabilesc prin protocoale încheiate, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, între beneficiarii acestora şi Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date sau Inspectoratul General pentru Imigrări, după caz.

Secţiunea a 5-a

Contribuţia de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente
La data de 01-01-2018 Titlul secţiunii a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 55, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 148

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1)lit. b) şi b^1)

(1) Persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) şi b^1), din una sau mai multe surse şi/sau categorii de venituri, datorează contribuţia de asigurări sociale, dacă estimează pentru anul curent venituri nete a căror valoare cumulată este cel puţin egală cu 12 salarii minime brute pe ţară, în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120.

(2) Încadrarea în plafonul anual de cel puţin 12 salarii minime brute pe ţară, în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120, se efectuează prin cumularea veniturilor nete şi/sau a normelor anuale de venit din activităţi independente determinate potrivit art. 68 şi 69, a venitului brut realizat în baza contractelor de activitate sportivă potrivit art. 68^1, precum şi a veniturilor nete din drepturi de proprietate intelectuală determinate potrivit art. 72 şi 73, care se estimează a se realiza în anul curent.

La data de 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 148 , Sectiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 20, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(3) Persoanele fizice care nu se încadrează în plafonul prevăzut la alin. (2) pot opta pentru plata contribuţiei de asigurări sociale pentru anul curent, în condiţiile prevăzute pentru persoanele care estimează că realizează venituri anuale peste nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară.

(4) Baza anuală de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, în cazul persoanelor care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) şi b^1), o reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120.

La data de 23-03-2018 Articolul 148 din Sectiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente

7.

(1) În aplicarea art. 148 din Codul fiscal, venitul net/brut anual estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV - Impozitul pe venit din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri din mai multe surse din activităţi independente şi/sau drepturi de proprietate intelectuală venitul net estimat pentru anul curent se stabileşte prin însumarea veniturilor nete estimate din fiecare sursă şi/sau categorie de venit, după cum urmează:

a) venitul net estimat, stabilit în conformitate cu art. 68 din Codul fiscal, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţia de asigurări sociale;

b) valoarea normelor de venit, determinate după ajustarea prevăzută la art. 69 alin. (10) din Codul fiscal;

c) venitul net estimat, rămas după scăderea din venitul brut a cheltuielii deductibile prevăzute la art. 72 din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se stabileşte potrivit prevederilor art. 72^1 din Codul fiscal;

d) venitul brut estimat a se realiza în baza contractelor de activitate sportivă.

(2) Contribuţia de asigurări sociale se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puţin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii de bază minime brute pe ţară nu datorează contribuţia, dar pot opta pentru plata acesteia.

(3) Persoanele fizice care datorează contribuţia conform alin. (2), precum şi cele care optează pentru plata acesteia îşi aleg o valoare, reprezentând baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, cel puţin egală cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară, care constituie «venitul ales».

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfăşurarea activităţii de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în

cursul anului va obţine un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărţi, în valoare de 10.000 lei. Persoana fizică nu are calitatea de salariat sau pensionar şi nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.
Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.
Plafonul minim lunar în funcţie de care se stabileşte obligaţia plăţii CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)
Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei)
Din aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal rezultă următoarele:
a) încadrarea în plafon:
– venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe ţară (60.000 lei > 22.800 lei)
Rezultă că persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale.
b) stabilirea bazei de calcul al contribuţiei la venitul ales:
– alege ca bază de calcul suma de 30.000 lei.

Articolul 149

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 149 din Sectiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 57, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 150

Excepţii specifice privind veniturile prevăzute laart. 137 alin. (1) lit. b) şi b^1)

(1) Persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, care nu au obligaţia asigurării în sistemul public de pensii potrivit legii, precum şi persoanele care au calitatea de pensionari nu datorează contribuţia de asigurări sociale pentru veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) şi b^1).

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor nu datorează contribuţia de asigurări sociale pentru veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b^1).

La data de 23-03-2018 Articolul 150 din Sectiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 51, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Secţiunea a 6-a

Stabilirea şi plata contribuţiei de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activităţi independente

La data de 01-01-2018 Titlul secțiunii a 6-a din Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 58, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 151

Stabilirea, declararea şi plata contribuţiei de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) şi b^1)

(1) Contribuţia de asigurări sociale se calculează de către contribuabilii prevăzuţi la art. 148 alin. (1) şi (3) prin aplicarea cotei de contribuţie prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei anuale de calcul menţionate la art. 148 alin. (4).

(2) Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală prevăzuţi la art. 72 alin. (2), precum şi plătitorii de venituri în baza contractelor de activitate sportivă prevăzuţi la art. 68^1 alin. (2) stabilesc contribuţia de asigurări sociale datorată de către beneficiarul venitului prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei de calcul menţionate la art. 148 alin. (4).

La data de 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(3) Persoanele fizice prevăzute la art. 148 alin. (1), cu excepţia celor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă de către plătitorul de venit, depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 120, până la data de 15 martie inclusiv a anului pentru care se stabileşte contribuţia datorată.

La data de 30-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(4) În vederea stabilirii contribuţiei datorate pentru anul 2018, termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120 este până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.

La data de 30-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Notă CTCE

Potrivit art. 3 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 63 din 12 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 602 din 13 iulie 2018, termenul prevăzut la art. 133 alin. (13) lit. a), alin. (14) lit. a), alin. (15) lit. a), art. 151 alin. (4) şi art. 174 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2018.

(5) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau venituri în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă, obţinute de la un singur plătitor de venit, iar nivelul net sau brut, după caz, estimat al acestor venituri, pentru anul curent, este cel puţin egal cu 12 salarii minime brute pe ţară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuţia, plătitorul de venit are obligaţia să calculeze, să reţină, să plătească contribuţia de asigurări sociale şi să depună declaraţia menţionată la art. 147 alin. (1). Declaraţia se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. În contractul încheiat între părţi se desemnează plătitorul de venit în vederea calculării, reţinerii şi plăţii contribuţiei prin reţinere la sursă, precum şi venitul ales pentru care datorează contribuţia, în anul în curs. Nivelul contribuţiei calculate şi reţinute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părţi, până la concurenţa contribuţiei aferente venitului ales precizat în contract. Plătitorii de venit care au obligaţia calculării, reţinerii, plăţii şi declarării contribuţiei de asigurări sociale sunt cei prevăzuţi la art. 72 alin. (2) şi art. 68^1 alin. (2).

La data de 30-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(6) În situaţia în care veniturile prevăzute la alin. (5) sunt realizate din mai multe surse, iar veniturile nete estimate a se realiza de la cel puţin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuţia, contribuabilul desemnează prin contractul încheiat între părţi plătitorul de venit de la care venitul realizat este cel puţin egal cu 12 salarii minime brute pe ţară şi care are obligaţia să calculeze, să reţină şi să plătească contribuţia şi stabileşte venitul ales pentru care datorează contribuţia, în anul în curs. Plătitorul de venit desemnat depune declaraţia menţionată la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. Nivelul contribuţiei calculate şi reţinute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părţi, până la concurenţa contribuţiei aferente venitului ales precizat în contract. Plătitorii de venit care au obligaţia calculării, reţinerii, plăţii şi declarării contribuţiei de asigurări sociale sunt prevăzuţi la art. 72 alin. (2) şi art. 68^1 alin. (2).

La data de 30-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(7) Prevederile alin. (5) şi (6) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală sau nivelul venitului brut în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă de venit, este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară în vigoare

în anul pentru care se datorează contribuţia, iar nivelul venitului net sau brut, după caz, cumulat realizat este cel puţin egal cu 12 salarii minime brute pe ţară. În această situaţie, contribuabilul are obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (3) la termenele şi în condiţiile stabilite.
La data de 30-03-2018 Alineatul (7) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(8) Persoanele fizice prevăzute la alin. (5) şi (6) nu depun declaraţia prevăzută la alin. (3).

(9) Dacă persoanele fizice prevăzute la alin. (5) şi (6), pentru care plătitorii de venit au obligaţia calculării, reţinerii, plăţii şi declarării contribuţiei de asigurări sociale, realizează şi venituri din activităţi independente, pentru aceste venituri nu depun declaraţia prevăzută la alin. (3).

(10) Contribuabilii care în cursul anului fiscal încep să desfăşoare o activitate independentă şi/sau să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală, iar venitul net, anual, cumulat, din una sau mai multe surse de venituri, estimat a se realiza în anul în curs este cel puţin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului fiscal, sunt obligaţi să depună declaraţia prevăzută la alin. (3) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului şi să declare venitul ales pentru care datorează contribuţia. Salariul minim brut pe ţară garantat în plată este cel în vigoare la data depunerii declaraţiei. Fac excepţie contribuabilii pentru care plătitorii de venit au obligaţia calculării, reţinerii, plăţii şi declarării contribuţiei de asigurări sociale.

(11) Contribuabilii prevăzuţi la art. 148 alin. (1) care încep o activitate în luna decembrie depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(12) Persoanele fizice care datorează contribuţia şi care în cursul anului fiscal se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuţiei potrivit art. 150, cele care intră în suspendare temporară a activităţii sau îşi încetează activitatea potrivit legislaţiei în materie depun la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declaraţia prevăzută la alin. (3) şi îşi recalculează contribuţia datorată şi declarată pentru anul în curs.

(13) Recalcularea contribuţiei se efectuează, după cum urmează:

a) modificarea plafonului anual prevăzut la art. 148 alin. (2) corespunzător numărului de luni de activitate;

b) încadrarea venitului net realizat pe perioada de activitate în plafonul prevăzut la art. 148 alin. (2) recalculat potrivit lit. a);

c) rectificarea venitului ales care nu poate fi mai mic decât plafonul prevăzut la lit. a);

d) determinarea contribuţiei datorate recalculate prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra venitului ales prevăzut la lit. c).

(14) În situaţia în care venitul net realizat corespunzător lunilor de activitate este mai mic decât plafonul determinat la alin. (13) lit. a) nu se datorează contribuţia de asigurări sociale.

(15) Persoanele fizice al căror venit estimat se modifică în cursul anului în care se realizează veniturile şi nu se mai încadrează în plafonul prevăzut la art. 148 alin. (1) îşi pot modifica contribuţia datorată prin rectificarea venitului estimat, prin depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (3), oricând până la împlinirea termenului legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzute la art. 122.

(16) Contribuţia datorată se evidenţiază în Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(17) În situaţia în care persoanele fizice au estimat pentru anul curent un venit net anual cumulat din veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) şi b^1), din una sau mai multe surse şi/sau categorii de venituri, mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, iar venitul net anual cumulat realizat este cel puţin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, în vigoare la data depunerii declaraţiei prevăzute la art. 120, acestea datorează contribuţia de asigurări sociale şi au obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la art. 122, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor în vederea definitivării contribuţiei de asigurări sociale. În declaraţie se completează venitul ales, care trebuie să fie cel puţin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(18) În situaţia în care persoanele fizice au estimat pentru anul curent un venit net anual cumulat din veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) şi b^1), din una sau mai multe surse şi/sau categorii de venituri, cel puţin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, iar venitul net anual cumulat realizat este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, nu datorează contribuţia de asigurări sociale, cu excepţia celor care au optat pentru plata contribuţiei potrivit art. 148 alin. (3). În acest caz contribuţia plătită nu se restituie, aceasta fiind valorificată la stabilirea elementelor necesare determinării pensiei, potrivit legii.

(19) Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122 constituie titlu de creanţă fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(20) Termenul de plată a contribuţiei de asigurări sociale este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuţia.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(21) Plătitorii de venituri prevăzuţi la alin. (5) şi (6) au obligaţia calculării contribuţiei potrivit alin. (2), reţinerii şi plăţii acesteia până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.

(22) Persoanele fizice prevăzute la art. 148 alin. (1) şi (3) pot efectua plăţi reprezentând contribuţia de asigurări sociale datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată. Prevederile art. 121 şi art. 133 alin. (15) şi (16) se aplică în mod corespunzător.

(23) Bonificaţia acordată la plata contribuţiei de asigurări sociale potrivit alin. (22), evidenţiată distinct în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, se suportă de la bugetul de stat.

(24) Organul fiscal central transmite până la data de 31 martie a fiecărui an, în sistem informatic, unităţilor Trezoreriei Statului un fişier care cuprinde valoarea bonificaţiei acordate potrivit alin. (22) şi (23). Acest fişier cuprinde data plăţii, care reprezintă data depunerii declaraţiei unice. Pe baza acestui fişier se debitează automat un cont distinct de venituri al bugetului de stat codificat cu codul de identificare fiscală al contribuabilului şi se creditează contul de venituri al Bugetului de asigurări sociale codificat cu codul de identificare fiscală al contribuabilului. Documentul justificativ pe baza căruia se realizează fişierul îl reprezintă declaraţia unică prevăzută la alin. (3).

Notă

Potrivit alin. (4) al art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 15 din 12 martie 2019, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 204 din 14 martie 2019, în anul 2019, termenul de 31 martie inclusiv prevăzut la art. 151 alin. (24) din Codul fiscal se prorogă până la data de 16 august 2019 inclusiv.

(25) Organul fiscal central transmite în sistem informatic Casei Naţionale de Pensii Publice informaţiile înscrise în declaraţia prevăzută la alin. (3) necesare, potrivit legii, stabilirii, în sistemul public de pensii, a stagiului de cotizare realizat şi a punctajului lunar, în vederea acordării prestaţiilor de asigurări sociale prevăzute de Legea nr. 263/2010, cu modificările şi completările ulterioare. Informaţiile necesare, precum şi procedura de transmitere a acestora se stabileşte prin protocol încheiat între ANAF şi Casa Naţională de Pensii Publice.

(26) Verificarea modului de determinare a valorii bonificaţiei prevăzute la alin. (22) se realizează potrivit dispoziţiilor Legii nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

La data de 23-03-2018 Articolul 151 din Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 52, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 5-a

Stabilirea, declararea şi plata contribuţiei de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi drepturi de proprietate intelectuală

8.

(1) În aplicarea art. 151 din Codul fiscal, stabilirea contribuţiei se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuţia de asigurări sociale îşi calculează contribuţia de asigurări sociale datorată, prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales. În această categorie intră şi persoanele fizice care realizează de la mai mulţi plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară. Aceştia îşi calculează singuri, potrivit prevederilor art. 151 alin. (7) din Codul fiscal, contribuţia datorată prin Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice. Persoanele fizice care nu datorează contribuţia, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia, depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau care rezultă dintr-un contract de activitate sportivă pentru care persoanele fizice datorează contribuţia conform art. 148 alin. (1) din Codul fiscal calculează contribuţia datorată prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales de persoanele fizice. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, cel puţin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părţi, să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia datorată. De asemenea stabileşte venitul ales pentru care datorează contribuţia în anul în curs, nivelul contribuţiei calculate şi reţinute la fiecare plată, până la concurenţa contribuţiei aferente venitului ales. Acelaşi tratament se aplică şi în situaţia în care veniturile nete anuale cumulate, din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, care depăşesc 12 salarii de bază minime brute pe ţară sunt obţinute de la mai mulţi plătitori, din care la cel puţin unul

dintre aceştia venitul depăşeşte plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declaraţia se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate la termenele şi în condiţiile stabilite la art. 147 din Codul fiscal.

(4) Persoanele fizice care încep să desfăşoare o activitate independentă sau să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală în cursul anului verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 148 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat în calcul se stabileşte proporţional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârşitul anului. În situaţia în care veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârşitul anului sunt cel puţin egale cu plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale pe care o determină conform art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(5) Acelaşi tratament se aplică şi pentru situaţia în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuţiei potrivit art. 150 din Codul fiscal, îşi suspendă temporar activitatea sau îşi încetează activitatea, potrivit legislaţiei în materie. În acest caz, contribuţia nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

(6) Dacă, în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligaţia reţinerii la sursă a contribuţiei dobândeşte, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuţia de asigurări sociale pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situaţie plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuţiei datorate potrivit prevederilor art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(7) Exemple în aplicarea prevederilor art. 151 din Codul fiscal:

Exemplul 1

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Persoana fizică nu are calitatea de pensionar şi nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcţie de care se stabileşte obligaţia plăţii CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni).

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 150.000 lei.

Din aplicarea prevederilor art. 148 şi 151 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

– venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe ţară (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuţiei la venitul ales:

– alege ca bază de calcul suma de 25.000 lei.

c) stabilirea contribuţiei datorate:

– 25.000 lei x 25% = 6.250 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfăşoare o activitate independentă (traducător) şi estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie depune la organul fiscal competent declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice şi îşi stabileşte contribuţia de asigurări sociale datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 148 alin. (2) din Codul fiscal, corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei: 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârşitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale.

c) alegerea venitului ca bază de calcul al contribuţiei care nu poate fi mai mic decât plafonul recalculat de 9.500 lei. Persoana fizică a ales ca bază de calcul al contribuţiei un venit de 10.000 lei.

d) determinarea contribuţiei datorate

10.000 lei x 25% = 2.500 lei

Exemplul 3

O persoană fizică încheie un contract cu o publicaţie, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an şi trei luni. Valoarea contractului este de 90.000 lei. Plata se efectuează, lunar, pe parcursul derulării contractului, în tranşe egale de 6.000 lei, astfel încât venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 72.000 lei.

Venitul net estimat pentru anul 2018 este de 43.200 lei. Întrucât venitul net estimat este mai mare decât plafonul de 22.800 lei, persoana fizică datorează contribuţia.

Prin contract, persoana fizică stabileşte cu beneficiarul lucrării ca acesta să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia datorată, la un venit ales de 23.000 lei.

Având în vedere că plata se efectuează lunar, plătitorul de venit are obligaţia ca lunar să reţină la sursă contribuţia datorată în sumă de 479 lei.

Pe data de 31 august 2018 contractul încetează.

Venitul net realizat aferent perioadei în care contractul s-a aflat în derulare este de 28.800 lei. Până la această dată contribuţia achitată a fost de 3.832 lei (479 lei x 8 luni de activitate).

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel:

22.800 lei : 12 luni x 8 luni de activitate = 15.200 lei.

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei, persoana fizică datorează contribuţia.

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei.

– persoana fizică alege să micşoreze valoarea venitului ales la suma de 16.000 lei.

d) determinarea contribuţiei datorate, recalculate:

16.000 lei x 25% = 4.000 lei, respectiv 500 lei/lună (4.000 lei : 8 luni de activitate).

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 168 lei (4.000 lei – 3.832 lei). Contribuţia va fi reţinută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 4

O persoană fizică încheie un contract cu o publicaţie, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 15 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an. Valoarea contractului este de 75.000 lei. Plata se efectuează în două tranşe, prima tranşă, la încheierea contractului în sumă de 25.000 lei, cea de a doua tranşă, la finalizarea lucrării (15 ianuarie 2019), în sumă de 50.000 lei. Este singurul venit obţinut.

Persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale, prin contract îşi alege venitul, bază de calcul al contribuţiei în sumă de 22.800 lei, respectiv 475 lei/lună reprezentând contribuţia de asigurări sociale. Având în vedere termenele de plată ale venitului stabilite prin contract, persoana fizică stabileşte cu plătitorul de venit ca din prima tranşă să i se reţină contribuţia de asigurări sociale datorată pentru primele 4 luni, în cuantum de 1.900 lei, conform prevederilor art. 151 alin. (5) din Codul fiscal.

Plătitorul de venit are, potrivit prevederilor art. 151 alin. (21) din Codul fiscal, obligaţia calculării, reţinerii, declarării şi plăţii contribuţiei datorate de persoana fizică, astfel:

– pentru prima tranşă plătită persoanei fizice, nivelul contribuţiei calculate şi reţinute este cel stabilit de părţi, respectiv 1.900 lei.

Contractul încetează la data de 31 august 2018.

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel:

22.800 lei : 12 luni x 8 luni de activitate = 15.200 lei.

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei;

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei. Persoana fizică datorează contribuţia.

– persoana fizică nu modifică cuantumul venitului ales, de 22.800 lei.

d) se constată că persoana fizică datorează contribuţie în valoare de 5.700 lei.

22.800 lei x 25% = 5.700 lei, din care plătitorul de venit a reţinut şi achitat contribuţia de asigurări sociale în sumă de 1.900 lei.

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 3.800 lei (5.700 lei – 1.900 lei).

Contribuţia va fi reţinută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 5

Persoana fizică din exemplul 4, după întreruperea contractului, cesionează drepturi de proprietate intelectuală unei persoane juridice pentru suma de 50.000 lei.

În această situaţie se disting două variante:

a) Primul plătitor a reţinut şi plătit suma de 5.700 lei, reprezentând contribuţia de asigurări sociale datorată de persoana fizică, stingând astfel obligaţia de plată a acesteia. Astfel, persoana fizică nu mai datorează contribuţia pentru anul în curs, iar noul plătitor de venit nu va fi desemnat să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia de asigurări sociale.

b) Primul plătitor nu îi poate reţine la sursă diferenţa de 3.800 lei, reprezentând contribuţia de asigurări sociale datorată de persoana fizică, întrucât nu mai efectuează nicio plată către aceasta.

În această situaţie, persoana fizică are obligaţia de a desemna, prin contractul de cesiune încheiat, noul plătitor de venit să reţină, să declare şi să plătească diferenţa de contribuţie datorată, până la concurenţa contribuţiei aferente venitului ales, respectiv 3.800 lei.

Secţiunea a 6-a

Stabilirea şi plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi alte categorii de venituri potrivit art. 155 alin. (1) din Codul fiscal

16^1.

(1) În aplicarea art. 151 alin. (22) şi art. 174 alin. (22) din Codul fiscal, persoanele fizice beneficiază în mod corespunzător de prevederile pct. 37^1 ale titlului IV date în aplicarea art. 121 din Codul fiscal.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 133 din Codul fiscal

Pentru anul 2018

Un contribuabil depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanţă conform Codului de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, până la 15 iulie 2018, prin care stabileşte contribuţia de asigurări sociale datorată în anul 2018 în sumă de 10.000 lei.

În cursul anului efectuează următoarele plăţi:

a) În data de 15 august 2018 plăteşte suma de 5.000 lei

b) În data de 14 decembrie 2018 plăteşte suma de 4.000 lei (sumă diminuată cu 1.000 lei reprezentând bonificaţie în cotă de 10%, întrucât la data efectuării ultimei plăţi a îndeplinit ambele condiţii pentru a beneficia de ambele cote acordate pentru bonificaţie).

Articolul 152

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 152 din Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 60, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul III

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate

La data de 01-01-2018 Titlul capitolului III din Titlul V a fost modificat de Punctul 61, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea 1

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate

Articolul 153

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetăţenii români cu domiciliul sau reşedinţa în România;

La data de 01-01-2018 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 62, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9.

(6) În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, persoanele fizice care desfăşoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

b) cetăţenii străini şi apatrizii care au solicitat şi au obţinut prelungirea dreptului de şedere temporară ori au domiciliul în România;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9. (1) În categoria persoanelor prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se includ cetăţenii străini şi apatrizii care au solicitat şi au obţinut prelungirea dreptului de şedere temporară ori au domiciliul în România, în baza prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, persoanele fizice care desfăşoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

c) cetăţenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi ai Confederaţiei Elveţiene care nu deţin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat şi au obţinut dreptul de a sta în România pentru o perioadă de peste 3 luni;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9.

(2) Persoanele care intră sub incidenţa prevederilor art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal sunt cetăţenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi Confederaţiei Elveţiene care nu deţin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat şi au obţinut dreptul de rezidenţă în România pentru o perioadă mai mare de 3 luni, în baza prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulaţie pe teritoriul României a cetăţenilor statelor membre ale Uniunii Europene şi Spaţiului Economic European şi a cetăţenilor Confederaţiei Elveţiene, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, persoanele fizice care desfăşoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

d) persoanele din statele membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi Confederaţia Elveţiană care îndeplinesc condiţiile de lucrător frontalier şi desfăşoară o activitate salariată sau independentă în România şi care rezidă în alt stat membru în care se întorc de regulă zilnic ori cel puţin o dată pe săptămână;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9.

(3) În categoria persoanelor prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se includ cetăţenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi Confederaţiei Elveţiene care îndeplinesc condiţiile de lucrător frontalier şi cărora li s-a atribuit cod numeric personal de

către autorităţile române, fără eliberarea unui document care să ateste rezidenţa pe teritoriul României, în baza prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulaţie pe teritoriul României a cetăţenilor statelor membre ale Uniunii Europene şi Spaţiului Economic European şi a cetăţenilor Confederaţiei Elveţiene, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, persoanele fizice care desfăşoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

e) Abrogată.

La data de 15-01-2017 Litera e) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017

f) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9.

(5) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal includ şi contribuabilii care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice şi juridice, care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuţiile de asigurări sociale de sănătate pentru salariaţii lor care sunt supuşi legislaţiei de asigurări sociale de sănătate din România.

g) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera g) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

h) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera h) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

i) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera i) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

j) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera j) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

k) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera k) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

l) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera l) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

m) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera m) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

n) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera n) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

o) Abrogată.

La data de 01-01-2018 Litera o) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a)-d), care deţin o asigurare pentru boală şi maternitate în sistemul de securitate socială din alt stat membru al Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi Confederaţia Elveţiană sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală-maternitate, în temeiul legislaţiei interne a statelor respective, care produce efecte pe teritoriul României, şi fac dovada valabilităţii asigurării, în conformitate cu procedura stabilită prin ordin comun al preşedintelui A.N.A.F. şi al Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate, nu au calitatea de contribuabil la sistemul de asigurări sociale de sănătate.

La data de 15-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017

Articolul 154

Categorii de persoane fizice exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele categorii de persoane fizice sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate:

La data de 23-03-2018 Partea introductivă a Alineatului (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 53, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

a) copiii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenţii de liceu, până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni de la terminarea studiilor, ucenici sau studenţi, studenţii-doctoranzi care desfăşoară activităţi didactice, potrivit contractului de studii de doctorat, în limita a 4-6 ore convenţionale didactice pe săptămână, precum şi persoanele care urmează modulul instruirii individuale, pe baza cererii lor, pentru a deveni soldaţi sau gradaţi profesionişti. Dacă realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri lunare cumulate din activităţi independente, activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe ţară, pentru aceste venituri datorează contribuţie;

La data de 23-03-2018 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 53, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri din activităţi independente, activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

b) tinerii cu vârsta de până la 26 de ani care provin din sistemul de protecţie a copilului. Dacă realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri lunare cumulate din activităţi independente, activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe ţară, pentru aceste venituri datorează contribuţie;

La data de 01-01-2018 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 64, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri din activităţi independente, activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

c) soţul, soţia şi părinţii fără venituri proprii, aflaţi în întreţinerea unei persoane asigurate;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

d) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraţilor care au fost înlăturaţi din justiţie pentru considerente politice în perioada anilor 1945-1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoaşterea şi acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcţiei Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Legea recunoştinţei pentru victoria Revoluţiei Române din Decembrie 1989 şi pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Braşov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare, pentru drepturile băneşti acordate de aceste legi;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

e) persoanele cu handicap, pentru veniturile obţinute în baza Legii nr. 448/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

f) bolnavii cu afecţiuni incluse în programele naţionale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătăţii, până la vindecarea respectivei afecţiuni;

La data de 01-01-2018 Litera f) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 64, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

g) femeile însărcinate şi lăuzele;

La data de 01-01-2018 Litera g) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 64, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

h) persoanele fizice care au calitatea de pensionari, pentru veniturile din pensii, precum şi pentru veniturile realizate din drepturi de proprietate intelectuală;

La data de 23-03-2018 Litera h) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 53, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

h^1) persoanele fizice care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor, pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală;La data de 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

i) persoanele fizice care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în urma unor accidente de muncă sau a unor boli profesionale, precum şi cele care se află în concedii medicale acordate potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, pentru indemnizaţiile aferente certificatelor medicale;

La data de 23-03-2018 Litera i) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 53, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

j) persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecţie socială care se acordă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, pentru aceste drepturile băneşti;La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

k) persoanele care se află în concediu de acomodare, potrivit Legii nr. 273/2004 privind procedura adopţiei, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în concediu pentru creşterea copilului potrivit prevederilor art. 2 şi art. 31 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul şi indemnizaţia lunară pentru creşterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările şi completările ulterioare, pentru drepturile băneşti acordate de aceste legi;La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

l) persoanele fizice care beneficiază de ajutor social potrivit Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările şi completările ulterioare, pentru aceste drepturi băneşti;La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

m) persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv în unităţile penitenciare, persoanele reţinute, arestate sau deţinute care se află în centrele de reţinere şi arestare preventivă organizate în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, precum şi persoanele care se află în executarea unei măsuri educative ori de siguranţă privative de libertate, respectiv persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate;La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

n) străinii aflaţi în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum şi pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identităţii şi sunt cazaţi în centrele special amenajate potrivit legii;La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

o) personalul monahal al cultelor recunoscute, aflat în evidenţa Secretariatului de Stat pentru Culte;La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

p) persoanele cetăţeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni.La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

q) voluntarii care îşi desfăşoară activitatea în cadrul serviciilor de urgenţă voluntare, în baza contractului de voluntariat, pe perioada participării la intervenţii de urgenţă sau a pregătirii în vederea participării la acestea, conform prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 88/2001 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea serviciilor publice comunitare pentru situaţii de urgenţă, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 363 /2002, cu modificările şi completările ulterioare.La data de 28-07-2018 Alineatul (1) din Articolul 154, Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Articolul V din LEGEA nr. 198 din 20 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 646 din 25 iulie 2018

r) persoanele fizice pentru veniturile din salarii şi asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfăşoară activităţi în sectorul construcţii şi care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 60 pct. 5, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 inclusiv.La data de 29-12-2018

Alineatul (1) din Articolul 154 din Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 16, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16 , 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

(2) Persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. d)-p) dacă realizează veniturile prevăzute la art. 155, pentru acestea datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate, conform regulilor specifice fiecărei categorii de venituri.

La data de 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 53, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(3) În vederea încadrării în condiţiile privind realizarea de venituri prevăzute la alin. (1), Casa Naţională de Asigurări de Sănătate transmite A.N.A.F. lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidenţă al asiguraţilor din Platforma informatică din asigurările de sănătate, potrivit prevederilor art. 224 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată. Structura informaţiilor şi periodicitatea transmiterii acestora se stabilesc prin ordin comun al preşedintelui A.N.A.F. şi al preşedintelui Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Secţiunea a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuţia şi cota de contribuţie

La data de 01-01-2018 Titlul secțiunii a 2-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 67, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 155

Categorii de venituri supuse contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

(1) Contribuabilii la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuţi la art. 153 alin. (1) lit. a)-d), datorează, după caz, contribuţia de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din România şi din afara României, cu respectarea legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligaţia declarării în România, realizate din următoarele categorii de venituri:

a) venituri din salarii şi asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b) venituri din activităţi independente, definite conform art. 67;

c) venituri din drepturi de proprietate intelectuale, definite conform art. 70;

d) venituri din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit prevederilor titlului II, titlului III sau Legii nr. 170/2016, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125;

e) venituri din cedarea folosinţei bunurilor, definite conform art. 83;

f) venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, definite conform art. 103;

g) venituri din investiţii, definite conform art. 91;

h) venituri din alte surse, definite conform art. 114.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

La data de 23-03-2018 Articolul 155 din Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 55, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 156

Cota de contribuţie de asigurări sociale de sănătate:

Cota de contribuţie de asigurări sociale de sănătate este de 10% şi se datorează de către persoanele fizice care au calitatea de angajaţi sau pentru care există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, potrivit prezentei legi.

La data de 01-01-2018 Articolul 156 din Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 69, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 3-a

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum şi în cazul persoanelor aflate sub protecţia sau în custodia statului

Articolul 157

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor:

La data de 01-01-2018 Denumirea marginală a articolului 157 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 70, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, în ţară şi în străinătate, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, o reprezintă câştigul brut care include:

La data de 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (1) din Articolul 157 , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 70, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situaţia personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază sau, după caz, soldele funcţiilor de bază corespunzătoare funcţiilor în care persoanele respective sunt încadrate în ţară, la care se adaugă, după caz, sporurile şi adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) solda lunară acordată potrivit legii;

e) remuneraţia administratorilor societăţilor, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi /numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

f) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea;

h) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

i) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

j) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

k) sume reprezentând salarii/solde, diferenţe de salarii/solde, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

l) indemnizaţiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurenţă, stabilite conform contractului individual de muncă;

m) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

n) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

o) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

p) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

q) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii, privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

r) ajutoarele şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, care îndeplinesc condiţiile pentru pensionare, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi securităţii naţionale;

s) ajutoarele şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, care nu îndeplinesc condiţiile pentru pensionare, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi securităţii naţionale;

ş) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă.

t) indemnizaţia de hrană şi indemnizaţia de vacanţă acordate potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările şi completările ulterioare.La data de 29-12-2018 Alin. (1), articolul 157 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 17, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) şi art. 142.

Alin. (2) al art. 157 a fost modificat de pct. 23 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) Abrogat.

La data de 06-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 157 , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 18, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017

Notă CTCE

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

11.

(1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, sunt cele prevăzute la art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de

aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În categoria sumelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele, cu excepţia indemnizaţiilor cenzorilor, care se încadrează la art. 157 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

(5) În categoria persoanelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se includ administratorii, membrii consiliului de administraţie, consiliului de supraveghere şi comitetului consultativ, precum şi reprezentanţii statului sau reprezentanţii membrilor consiliului de administraţie, fie în adunarea generală a acţionarilor, fie în consiliul de administraţie, după caz.

(6) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 157 alin. (1) lit. m)-p) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective.

(7) În înţelesul prevederilor art. 157 alin. (1) lit. m)-p) din Codul fiscal, prin străinătate se înţelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, orice stat cu care România aplică un acord bilateral de securitate socială, precum şi orice stat (non-UE) care nu face parte din Uniunea Europeană, Spaţiul Economic European sau din Confederaţia Elveţiană.

(8) În categoria sumelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se includ remuneraţiile acordate în baza contractului de mandat preşedintelui şi membrilor comitetului executiv, iar remuneraţia cenzorului cu contract de mandat se încadrează la art. 157 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

(9) Sumele reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, suportate de angajator potrivit legii, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 157 din Codul fiscal.

Articolul 158

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 158 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 159

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 159 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 160

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 160 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 161

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 161 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 162

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 162 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 163

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 163 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 164

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 164 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 165

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 165 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 166

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 166 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 167

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 167 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 4-a

Stabilirea, plata şi declararea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul veniturilor din salarii şi asimilate salariilor

La data de 01-01-2018 Titlul secțiunii a 4-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 72, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 168

Stabilirea şi plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

La data de 01-01-2018 Denumirea marginală a articolului 168 din Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 73, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligaţia de a calcula şi de a reţine la sursă contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care obţin venituri din salarii sau asimilate salariilor.

La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 73, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(3) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate calculată şi reţinută potrivit alin. (1) se plăteşte până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, potrivit legii.

La data de 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 73, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate în România, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia de a calcula contribuţia de asigurări sociale de sănătate, precum şi de a o plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

La data de 01-01-2018 Alineatul (4) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 73, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(5) Calculul contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei lunare de calcul menţionate la art. 157.

La data de 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 73, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(5^1) Abrogat.

La data de 01-01-2020 Alineatul (5^1) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Notă

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(6) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 74, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(7) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferenţe de salarii/solde şi pensii sau diferenţe de pensii, cu excepţia sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale de sănătate care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii şi se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

La data de 03-01-2016 Alin. (7) al art. 168 a fost modificat de pct. 5 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 23^1.

(7^1) Prevederile alin. (7) se aplică şi în cazul sumelor reprezentând salarii/solde sau diferenţe de salarii/solde şi pensii sau diferenţe de pensii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.La data de 06-12-2016 Articolul 168 din Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 18, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(8) Calculul contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea, conform prevederilor alin. (5). Contribuţia se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

La data de 01-01-2020 Alineatul (8) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Notă

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(9) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (9) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(9^1) Abrogat.
La data de 01-01-2018 Alineatul (9^1) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017
(9^2) Abrogat.
La data de 01-01-2018 Alineatul (9^2) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017
(9^2) Abrogat.
La data de 01-01-2018 Alineatul (9^3) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017
(10) În cazul în care au fost acordate cumulat sume reprezentând ajutoare sociale, indemnizaţii de şomaj, venituri din pensii, indemnizaţii pe perioada concediului de acomodare sau indemnizaţii pentru creşterea copilului, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale de sănătate care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii sumelor respective şi se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.
La data de 12-08-2016 Alin. (10) al art. 168 a fost modificat de pct. 4 al art. VI din LEGEA nr. 57 din 11 aprilie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 283 din 14 aprilie 2016.

Notă CTCE
Reproducem mai jos prevederile articolelor I și III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 8 februarie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 125 din 8 februarie 2018:
Articolul I
(1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor fizice care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă sau a actelor de detaşare, aflate în derulare la data de 31 decembrie 2017, şi care se încadrează în categoriile de persoane scutite de la plata impozitului pe venit potrivit art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, al căror salariu brut lunar este majorat cu cel puţin 20% faţă de nivelul celui din luna decembrie 2017, în perioada de aplicare a prezentului articol, precum şi persoanelor fizice prevăzute la art. 168 alin. (2) şi (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.
(2) În sensul prezentei ordonanţe de urgenţă salariul brut din luna decembrie 2017, prevăzut la alin. (1), cuprinde salariul brut de încadrare şi elementele de natura veniturilor salariale care se acordă, în fiecare lună, conform contractului individual de muncă valabil în luna decembrie 2017, care constituie bază de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii.
(3) În cazul în care contractul individual de muncă a fost suspendat până la data de 31 decembrie 2017 sau este suspendat la data menţionată anterior, iar angajatul îşi reia activitatea în cursul anului 2018, salariul brut luat în considerare este cel prevăzut la alin. (2).
(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică:
a) personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, prevăzut în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările şi completările ulterioare;
b) în situaţiile în care, potrivit acordului de voinţă al părţilor, în cadrul perioadei prevăzute la art. III alin. (1) nivelul salariului brut lunar este diminuat sub nivelul prevăzut la alin. (1), de la data modificării contractului individual de muncă;
c) pentru perioada în care contractul individual de muncă este suspendat potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.
(5) Prin derogare de la prevederile art. 168 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru angajaţii prevăzuţi la alin. (1) şi (3) angajatorii/plătitorii, după caz, stabilesc, reţin la sursă şi plătesc contribuţia de asigurări sociale de sănătate, după următoarea formulă de calcul:
CASS_reţinută = venit brut_2018 – CAS_datorată în 2018 – salariu net _decembrie2017
Simbolurile utilizate au următoarele înţelesuri:
a) CASS_reţinută = contribuţia de asigurări sociale de sănătate reţinută de către angajatori/plătitori din salariul brut în lună, care nu poate fi mai mare decât contribuţia calculată şi datorată conform dispoziţiilor Legii nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;
b) venit brut_2018 = venitul bază de calcul al CASS, realizat în anul 2018;
c) CAS_datorată în 2018 = contribuţia de asigurări sociale, calculată şi reţinută de către angajatori/plătitori, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

d) salariu net_decembrie2017 = salariul net, determinat prin deducerea din salariul brut a contribuţiilor sociale individuale obligatorii, potrivit legii, în luna decembrie 2017, corespunzător salariului brut prevăzut în contractul individual de muncă, aflat în derulare la data de 31 decembrie 2017.
(6) În cazul în care, în cursul lunii, contractul individual de muncă este suspendat, a încetat raportul de muncă sau intervine detaşarea angajatului, salariul brut de referinţă prevăzut la alin. (2) se recalculează proporţional cu numărul de zile lucrate în luna pentru care se datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.
(7) Dispoziţiile prezentului articol sunt aplicabile şi în cazul în care, pentru angajaţii detaşaţi, drepturile salariale sunt plătite de către entitatea la care au fost detaşaţi pe baza informaţiilor transmise de angajator referitoare la îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1), respectiv majorarea cu cel puţin 20% a salariului brut de referinţă prevăzut la alin. (2).
(8) Valoarea reprezentând diferenţa pozitivă dintre contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată şi calculată potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi contribuţia de asigurări sociale de sănătate reţinută potrivit alin. (5) se stabileşte de către angajator/plătitor şi se evidenţiază distinct ca sumă dedusă în Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate, reglementată potrivit Legii nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.
(9) Organul fiscal central transmite zilnic, în sistem informatic, unităţilor Trezoreriei Statului un fişier conţinând sumele deduse potrivit alin. (8). Acest fişier cuprinde şi data plăţii reprezentată de scadenţa contribuţiei de asigurări sociale de sănătate declarată. Pe baza acestui fişier se debitează automat un cont distinct de venituri al bugetului de stat codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului şi se creditează contul de venituri al Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului. Documentul justificativ pe baza căruia se realizează fişierul îl reprezintă Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate.
(10) Organul fiscal central transmite zilnic, în sistem informatic, Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate informaţii cu privire la contribuţia de asigurări sociale de sănătate, datorată şi calculată potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, declarată prin Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate.
(11) Verificarea modului de determinare a diferenţei prevăzute la alin. (8) se realizează de organele fiscale potrivit dispoziţiilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, pe baza unei analize de risc specifice.
(12) Dispoziţiile prezentului articol sunt aplicabile şi în cazul în care sunt stabilite diferenţe în plus faţă de suma dedusă de angajator/plătitor prin declaraţia prevăzută la alin. (8), fie prin corectarea declaraţiei fiscale de către angajator/plătitor, fie prin emiterea unei decizii de impunere de către organul fiscal competent.
(13) În cazul în care sunt stabilite diferenţe în minus faţă de suma dedusă de angajator/plătitor prin declaraţia prevăzută la alin. (8), fie prin corectarea declaraţiei fiscale de către angajator/plătitor, fie prin emiterea unei decizii de impunere de către organul fiscal competent, aceasta se recuperează la bugetul de stat prin debitarea contului de venituri al Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului şi creditarea contului bugetului de stat codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului. În acest caz, angajatorul/plătitorul este obligat la plata diferenţei în minus.
Articolul III
(1) Dispoziţiile art. I sunt aplicabile veniturilor din salarii şi asimilate salariilor realizate de persoanele prevăzute la art. I alin. (1) şi (3) în anul 2018.
(2) Dispoziţiile art. I alin. (12) sunt aplicabile pe perioada prevăzută la alin. (1).
(3) Dispoziţiile art. I alin. (13) sunt aplicabile şi după perioada prevăzută la alin. (1), în cadrul termenului de prescripţie a dreptului de stabilire a creanţelor fiscale prevăzut de Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.
(4) Pentru veniturile din salarii şi asimilate salariilor realizate de persoanele prevăzute la art. I alin. (1) şi (3) în anul 2018, înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, angajatorul/plătitorul poate efectua regularizarea prin depunerea declaraţiei rectificative, până la 31 decembrie 2018.
(5) Dispoziţiile art. II se aplică începând cu obligaţiile declarative aferente lunii ianuarie 2018.

Articolul 169

Depunerea declaraţiilor

(1) Următoarele categorii de persoane sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, declaraţia prevăzută la art. 147 alin. (1):

a) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau persoanele asimilate acestora;

b) persoanele care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

c) instituţiile publice şi alte entităţi care plătesc drepturi de natura celor menţionate la art. 168 alin. (7), (7^1) şi (10), aferente perioadelor în care contribuţia de asigurări sociale de sănătate era suportată, potrivit legii, de către aceste instituţii sau de către beneficiarii de venit, după caz;

La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 77, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(2) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 78, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(3) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferenţe de salarii/solde stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

La data de 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 77, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(3^1) Prevederile alin. (3) se aplică şi în cazul sumelor reprezentând salarii/solde sau diferenţe de salarii/solde stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.

La data de 24-07-2017 Alineatul (3^1) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 21^3, Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(3^2) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (7), (7^1) şi (10), pentru perioadele în care contribuţia de asigurări sociale de sănătate era suportată, potrivit legii, de către aceste instituţii sau de către beneficiarii de venit, după caz, contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume prin depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (1).

La data de 01-01-2018 Alineatul (3^2) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 77, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Notă CTCE

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(4) Prevederile art. 147 alin. (4)-(22) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(5) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 78, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(6) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 78, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(7) Abrogat.

La data de 15-01-2017 Alineatul (7) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017

(8) Abrogat.

La data de 15-01-2017 Alineatul (8) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017

(9) Abrogat.

La data de 15-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017

(10) Abrogat.

La data de 15-01-2017 Alineatul (10) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017

Secţiunea a 5-a

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 154

La data de 01-01-2018 Titlul secțiunii a 5-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 79, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 170

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h)

(1) Persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h), din una sau mai multe surse şi/sau categorii de venituri, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate, dacă estimează pentru anul curent venituri a căror valoare cumulată este cel puţin egală cu 12 salarii minime brute pe ţară, în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h) din Codul fiscal

14.

(1) În aplicarea prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, venitul net/brut lunar estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) – h) din Codul fiscal , din una sau mai multe surse şi/sau categorii de venituri, venitul net estimat pentru anul curent se stabileşte prin însumarea veniturilor nete realizate din fiecare sursă şi/sau categorie de venit.

(2) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puţin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii de bază minime brute pe ţară nu datorează contribuţia, dar pot opta pentru plata acesteia potrivit prevederilor art. 180 din Codul fiscal.

(3) Pentru persoanele fizice care datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, baza de calcul o reprezintă echivalentul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfăşurarea activităţii de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obţine un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărţi, în valoare de 10.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei).

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate este de 22.800 lei.

Din aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

– venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii minime brute pe ţară (60.000 lei > 22.800 lei).

Rezultă că persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuţiei:

– 22.800 lei x 10% = 2.280 lei

(2) Încadrarea în plafonul anual de cel puţin 12 salarii minime brute pe ţară, în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120 se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h) , după cum urmează:

a) venitul net/brut sau norma de venit din activităţi independente, stabilite potrivit art. 68, 68^1 şi 69, după caz;

La data de 30-03-2018 Litera a) din Alineatul (2) , Articolul 170 , Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 22, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

b) venitul net din drepturi de proprietate intelectuală, stabilit după acordarea cotei de cheltuieli forfetare prevăzute la art. 72 şi 72^1, precum şi venitul net din drepturi de proprietate intelectuală determinat potrivit prevederilor art. 73;

c) venitul net distribuit din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II, titlului III sau Legii nr. 170/2016, determinat potrivit prevederilor art. 125 alin. (8) şi (9);

d) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, stabilite potrivit art. 84-87;

e) venitul şi/sau câştigul din investiţii, stabilit conform art. 94-97. În cazul veniturilor din dobânzi se iau în calcul sumele încasate, iar în cazul veniturilor din dividende se iau în calcul dividendele distribuite şi încasate începând cu anul 2018;

La data de 29-12-2018 Litera e) din Alineatul (2) , Articolul 170 , Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 19, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

f) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, stabilite potrivit art. 104-106;

g) venitul brut şi/sau venitul impozabil din alte surse, stabilit potrivit art. 114-116.

(3) La încadrarea în plafonul prevăzut la alin. (2) nu se iau în calcul veniturile neimpozabile, prevăzute la art. 93 şi 105.

(4) Baza anuală de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h) o reprezintă echivalentul a 12 salarii minime brute pe ţară, în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120.

La data de 23-03-2018 Articolul 170 din Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 56, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 171

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 171 din Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 172

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 172 din Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 173

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 173 din Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 6-a

Stabilirea şi plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice prevăzute la art. 155 alin. (2)

La data de 01-01-2018 Titlul secțiunii a 6-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 82, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 174

Stabilirea, declararea şi plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h)

(1) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate se calculează de către contribuabilii prevăzuţi la art. 170 alin. (1) prin aplicarea cotei de contribuţie prevăzute la art. 156 asupra bazei anuale de calcul menţionate la art. 170 alin. (4).

(2) Plătitorii veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, ai veniturilor în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice stabilesc contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul menţionate la art. 170 alin. (4).

La data de 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(3) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h), cu excepţia celor pentru care plătitorii de venituri prevăzuţi la alin. (2) stabilesc şi declară contribuţia, depun declaraţia prevăzută la art. 120 până la data de 15 martie inclusiv a anului pentru care se datorează contribuţia.

La data de 30-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(4) În vederea stabilirii contribuţiei datorate pentru anul 2018, termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120 este până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.

La data de 30-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Notă CTCE

Potrivit art. 3 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 63 din 12 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 602 din 13 iulie 2018, termenul prevăzut la art. 133 alin. (13) lit. a), alin. (14) lit. a), alin. (15) lit. a), art. 151 alin. (4) şi art. 174 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2018.

(5) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activităţi independente în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reţine la sursă, obţinut de la un singur plătitor de venit, iar nivelul net sau brut, după caz, estimat al acestor venituri, pentru anul curent, este cel puţin egal cu 12 salarii minime brute pe ţară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuţia, plătitorul de venit are obligaţia să calculeze, să reţină şi să plătească contribuţia de asigurări sociale de sănătate, precum şi să depună declaraţia menţionată la art. 147 alin. (1). Declaraţia se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. În contractul încheiat între părţi se desemnează plătitorul de venit în vederea calculării, reţinerii şi plăţii contribuţiei prin reţinere la sursă, în anul în curs. Nivelul contribuţiei calculate şi reţinute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părţi, până la concurenţa contribuţiei anuale datorate. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau din activităţi independente în baza contractelor de activitate sportivă, care au obligaţia calculării, reţinerii, plăţii şi declarării contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, sunt cei prevăzuţi la art. 72 alin. (2) şi art. 68^1 alin. (2).

La data de 30-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(6) În situaţia în care, veniturile prevăzute la alin. (5) sunt realizate din mai multe surse şi/sau categorii de venituri, iar veniturile nete estimate a se realiza de la cel puţin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuţia, contribuabilul desemnează, prin contractul încheiat între părţi, plătitorul de venit care are obligaţia calculării, reţinerii, plăţii şi declarării contribuţiei şi de la care venitul realizat este cel puţin egal cu 12 salarii minime brute pe ţară. Plătitorul de venit desemnat depune declaraţia menţionată la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. Nivelul contribuţiei calculate şi reţinute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părţi, până la concurenţa contribuţiei datorate. Plătitorii de venit din drepturi de proprietate intelectuală care au obligaţia calculării, reţinerii, plăţii şi declarării contribuţiei de asigurări sociale de sănătate sunt prevăzuţi la art. 72 alin. (2).

(7) Prevederile alin. (5) şi (6) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, al venitului brut în baza contractelor de activitate sportivă, al venitului net din arendă sau din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reţine la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă şi/sau categorie de venit, este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuţia, dar venitul net cumulat este cel puţin egal cu 12 salarii minime brute pe ţară. În această situaţie, contribuabilul are obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (3) la termenele şi în condiţiile stabilite.

La data de 30-03-2018 Alineatul (7) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(8) Persoanele fizice prevăzute la alin. (5) şi (6) nu depun declaraţia prevăzută la alin. (3).

(9) Persoanele fizice prevăzute la alin. (5) şi (6), pentru care plătitorii de venit au obligaţia calculării, reţinerii, plăţii şi declarării contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, care realizează şi alte venituri de natura celor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) şi d)-h), pentru aceste venituri nu depun declaraţia prevăzută la alin. (3) şi nici declaraţia prevăzută la art. 122.

(10) Persoanele fizice care încep în cursul anului fiscal să desfăşoare activitate şi/sau să realizeze venituri, din cele prevăzute la art. 155 lit. b)-h), iar venitul net anual cumulat din una sau mai multe surse şi/sau categorii de venituri, cu excepţia veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II, titlului III sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reţine la sursă, estimat a se realiza pentru anul curent este cel puţin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului fiscal, sunt obligate să depună declaraţia prevăzută la alin. (3) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului. Salariul minim brut pe ţară garantat în plată este cel în vigoare la data depunerii declaraţiei.

(11) Contribuabilii prevăzuţi la art. 170 alin. (1) care încep o activitate în luna decembrie depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(12) Persoanele fizice prevăzute la art. 170 alin. (1) care în cursul anului fiscal intră în suspendare temporară a activităţii potrivit legislaţiei în materie, precum şi cele care îşi încetează activitatea depun la organul fiscal

competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declaraţia prevăzută la alin. (3) şi îşi recalculează contribuţia datorată şi declarată pentru anul în curs.

(13) Recalcularea contribuţiei se efectuează, astfel:

a) modificarea plafonului anual prevăzut la art. 170 alin. (2) corespunzător numărului de luni de activitate;

La data de 30-03-2018 Litera a) din Alineatul (13) , Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 24, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

b) rectificarea bazei anuale de calcul raportată la numărul lunilor de activitate;

c) încadrarea venitului net realizat pe perioada de activitate în plafonul prevăzut la art. 170 alin. (2) recalculat potrivit lit. a);

d) determinarea contribuţiei datorate, recalculată prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul determinate la lit. b).

(14) În situaţia în care venitul net realizat corespunzător lunilor de activitate este mai mic decât plafonul determinat la alin. (13) lit. a) nu se datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

(15) Persoanele fizice al căror venit estimat se modifică în cursul anului în care se realizează veniturile şi nu se mai încadrează în plafonul prevăzut la art. 170 alin. (1) îşi pot modifica contribuţia datorată prin rectificarea venitului estimat, prin depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (3), oricând până la împlinirea termenului legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzute la art. 122.

(16) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată se evidenţiază în Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(17) În situaţia în care persoanele fizice au estimat pentru anul curent un venit net anual cumulat din una sau mai multe surse şi/sau categorii de venituri, mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, iar venitul net anual cumulat realizat este cel puţin egal cu nivelul a 12 salarii minime pe ţară, în vigoare în anul pentru care se datorează contribuţia, acestea datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate la nivelul a 12 salarii minime pe ţară şi au obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la art. 122, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, în vederea definitivării contribuţiei de asigurări sociale de sănătate.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(18) În cazul în care persoanele fizice aflate în situaţia prevăzută la art. 170 alin. (1) realizează un venit net anual cumulat sub nivelul a 12 salarii minime brute pe ţară, iar în anul fiscal precedent nu au avut calitatea de salariat şi nu s-au încadrat în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1), acestea datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul echivalentă cu 6 salarii minime brute pe ţară şi depun declaraţia prevăzută la art. 122, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, în vederea definitivării contribuţiei de asigurări sociale de sănătate.

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015

privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(19) Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122 constituie titlu de creanţă fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.
(20) Termenul de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuţia.
Notă
Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:
Articolul V
(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(21) Plătitorii de venituri prevăzuţi la alin. (5) şi (6) au obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii contribuţiei până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.
(22) Persoanele fizice prevăzute la art. 170 alin. (1) pot efectua plăţi reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată. Prevederile art. 121 şi art. 133 alin. (15) şi (16) se aplică în mod corespunzător.
La data de 23-03-2018 Articolul 174 din Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 57, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018
Norme de aplicare
NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016
16.
(1) În aplicarea art. 174 din Codul fiscal, stabilirea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se efectuează după cum urmează:
a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuţia de asigurări sociale de sănătate îşi calculează contribuţia datorată, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul echivalentă cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară, în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120 din Codul fiscal. În această categorie intră şi persoanele fizice care realizează de la mai mulţi plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activităţi independente în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reţine la sursă, sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară, iar veniturile nete cumulate sunt peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară. Aceştia îşi calculează singuri contribuţia datorată prin Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

Persoanele fizice care nu datorează contribuţia, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia, depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice în conformitate cu prevederile art. 180 din Codul fiscal.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 şi/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă, realizate de către persoane fizice care datorează contribuţia conform art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care se aplică sistemul de impozitare prin reţinere la sursă, calculează contribuţia datorată prin aplicarea cotei de 10% la baza de calcul stabilită conform art. 170 alin. (4) din Codul fiscal.

Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 şi/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă, cel puţin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părţi, să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia datorată. De asemenea stabileşte nivelul contribuţiei calculate şi reţinute la fiecare plată, până la concurenţa contribuţiei datorate.

Acelaşi tratament se aplică şi în situaţia în care veniturile nete anuale cumulate, realizate din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 şi/sau în baza unui contract de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă, care depăşesc 12 salarii de bază minime brute pe ţară, dar sunt obţinute de la mai mulţi plătitori, din care la cel puţin unul dintre aceştia venitul depăşeşte plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declaraţia se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate la termenele şi în condiţiile stabilite la art. 147 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) Persoanele fizice care, în cursul anului, încep o activitate independentă sau încep să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)-h) verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 170 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat în calcul se stabileşte proporţional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârşitul anului. În situaţia în care veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârşitul anului se încadrează în plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate pe care o determină conform art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(5) Acelaşi tratament se aplică şi pentru situaţia în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuţiei potrivit art. 154 din Codul fiscal, îşi suspendă temporar activitatea sau încetează activitatea, potrivit legislaţiei în materie. În acest caz, contribuţia nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

(6) Dacă în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligaţia reţinerii la sursă a contribuţiei dobândeşte, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situaţie plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuţiei datorate potrivit prevederilor art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(7) Exemple în aplicarea prevederilor art. 174 din Codul fiscal:

Exemplul 1

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcţie de care se stabileşte obligaţia plăţii CASS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni).

Din aplicarea prevederilor art. 170 şi 174 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

– venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe ţară (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea contribuţiei datorate:

– 22.800 lei x 10% = 2.280 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfăşoare o activitate independentă (traducător) şi estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie 2018 depune la organul fiscal competent declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice şi îşi stabileşte contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 170 alin. (2) corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei : 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârşitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

c) determinarea contribuţiei datorate

9.500 lei x 10% = 950 lei

16^1.

(1) În aplicarea art. 151 alin. (22) şi art. 174 alin. (22) din Codul fiscal, persoanele fizice beneficiază în mod corespunzător de prevederile pct. 37^1 ale titlului IV date în aplicarea art. 121 din Codul fiscal.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 133 din Codul fiscal

Pentru anul 2018

Un contribuabil depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanţă conform Codului de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, până la 15 iulie 2018, prin care stabileşte contribuţia de asigurări sociale datorată în anul 2018 în sumă de 10.000 lei.

În cursul anului efectuează următoarele plăţi:

a) În data de 15 august 2018 plăteşte suma de 5.000 lei

b) În data de 14 decembrie 2018 plăteşte suma de 4.000 lei (sumă diminuată cu 1.000 lei reprezentând bonificaţie în cotă de 10%, întrucât la data efectuării ultimei plăţi a îndeplinit ambele condiţii pentru a beneficia de ambele cote acordate pentru bonificaţie).

Articolul 175

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 175 din Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 7-a

Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 7-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 84, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 176

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 176 din Sectiunea a 7-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 177

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 177 din Sectiunea a 7-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

C.T.C.E. Piatra Neamţ

Secţiunea a 8-a
Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 8-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 84, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 178

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 178 din Sectiunea a 8-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 9-a
Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 9-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 84, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 179

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 179 din Sectiunea a 9-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 10-a

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care estimează venituri anuale cumulate sub plafonul prevăzut la art. 170 alin. (2) sau care nu realizează venituri, precum şi de alte persoane fizice care optează pentru plata contribuţiei

La data de 01-05-2019 Titlul secțiunii a 10-a din Capitolul III, Titlul V a fost modificat de Punctul 3, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019

Articolul 180

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuţiei

La data de 01-05-2019 Denumirea marginală a articolului 180 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 4, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019

(1) Următoarele persoane fizice pot opta pentru plata contribuţiei:

a) persoanele fizice care au estimat pentru anul curent venituri anuale cumulate din cele prevăzute la art. 155 lit. b)-h), sub nivelul plafonului minim prevăzut la art. 170 alin. (2);

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. IV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 9 octombrie 2018:

Articolul IV

(1) „Decizia de impunere privind contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“, emisă de organul fiscal central, produce efecte până la data depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(2) În situaţia în care persoana fizică nu îşi exprimă opţiunea de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, „Decizia de impunere privind contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“ îşi păstrează valabilitatea până la termenul de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut de lege pentru declararea venitului estimat a se realiza în anul fiscal 2019.

(3) Încetarea obligaţiei de plată privind contribuţia de asigurări sociale de sănătate stabilită prin „Decizia de impunere privind contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“, se face prin declararea veniturilor în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi

contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, sau prin notificarea organului fiscal de către contribuabilii care se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei sau de către cei care realizează venituri pentru care obligaţia declarării revine plătitorilor, după caz.
(4) Pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (3) se anulează obligaţiile de plată privind contribuţia de asigurări sociale de sănătate stabilite prin „Decizia de impunere privind contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“, aferente perioadei începând cu luna depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, sau începând cu luna depunerii notificării, inclusiv.
(5) Pentru situaţia prevăzută la alin. (2) se anulează obligaţiile de plată privind contribuţia de asigurări sociale de sănătate stabilite prin „Decizia de impunere privind contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“, aferente perioadei începând cu luna împlinirii termenului de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, inclusiv.
(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1)-(5) se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanţe de urgenţă.
Articolul V
(1) În cazul deciziilor de impunere anuală, emise şi comunicate de organul fiscal competent după data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, pentru definitivarea impozitului anual pe veniturile realizate de persoanele fizice în anul 2017 şi pentru definitivarea contribuţiei individuale de asigurări sociale datorată de persoanele fizice, pentru perioada 2016-2017, termenul de plată pentru sumele de plată stabilite prin aceste decizii, este data de 30 iunie 2019.
(2) Pentru plata cu anticipaţie a sumelor prevăzute la alin. (1) se acordă o bonificaţie de 10% din aceste sume, dacă sunt plătite integral până la data de 15 decembrie 2018, inclusiv. Valoarea bonificaţiei diminuează sumele de plată prevăzute la alin. (1).
(3) În cazul deciziilor de impunere anuală, emise şi comunicate de organul fiscal competent după data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, pentru definitivarea contribuţiei individuale de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice, pentru perioada 2014-2017, termenul de plată pentru sumele de plată stabilite prin aceste decizii este data de 30 iunie 2019.
(4) Pentru plata cu anticipaţie a sumelor prevăzute la alin. (3), se acordă o bonificaţie de 10% din aceste sume, dacă sunt plătite integral până la data de 31 martie 2019, inclusiv. Valoarea bonificaţiei diminuează sumele de plată prevăzute la alin. (3).
(5) Bonificaţia acordată la plata contribuţiei de asigurări sociale, potrivit alin. (2), se suportă de la bugetul de stat.
(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1)-(5) se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanţe de urgenţă.

b) persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155 şi nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1).

c) persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155, pentru care nu se datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.La data de 01-05-2019 Alineatul (1) din Articolul 180 , Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 5, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate după cum urmează:

a) dacă depun declaraţia prevăzută la art. 174 alin. (3) până la împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul reprezentând valoarea a 6 salarii de bază minime brute pe ţară, în vigoare la termenul legal prevăzut pentru depunerea declaraţiei prevăzute la art. 120; sau

b) dacă depun declaraţia prevăzută la art. 174 alin. (3) după împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul echivalentă cu valoarea salariului de bază minim brut pe ţară în vigoare la termenul legal de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120, înmulţită cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 122, inclusiv luna în care se depune declaraţia.

La data de 01-05-2019 Alineatul (2) din Articolul 180 , Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 6, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

20^1.

(1) În aplicarea art. 180 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care au estimat pentru anul curent venituri anuale

cumulate sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară şi depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice după împlinirea termenului legal de depunere se determină prin înmulţirea valorii salariului de bază minim brut pe ţară în vigoare la data depunerii declaraţiei cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 122 din Codul fiscal, inclusiv luna în care se depune declaraţia.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 180 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal

O persoană fizică estimează că realizează venituri sub plafonul a 12 salarii minime brute pe ţară şi depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la data de 1 august.

Stabilirea contribuţiei de asigurări de sănătate:

a) valoarea salariului de bază minim brut pe ţară este de 1.900 lei

b) luna în care se depune declaraţia - august

c) numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 122 din Codul fiscal este de 8 luni (august 2018-martie 2019)

d) stabilirea bazei de calcul al contribuţiei

1.900 lei x 8 luni = 15.200 lei

e) determinarea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

15.200 lei x 10% = 1.520 lei

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b) şi c) datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate, pentru 12 luni, la o bază de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe ţară în vigoare la data depunerii declaraţiei prevăzute la art. 174 alin. (3), indiferent de data depunerii acesteia.

La data de 01-05-2019 Alineatul (3) din Articolul 180 , Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 6, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019

La data de 23-03-2018 Articolul 180 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 59, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 181

Abrogat.

La data de 23-03-2018 Articolul 181 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 60, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Articolul 182

Plata contribuţiei

(1) Termenul de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a) este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuţia.

(2) Termenul de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b) şi c) este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui în care au depus declaraţia.

La data de 01-05-2019 Articolul 182 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 7, Articolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019

Notă

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

Articolul 183

Prevederi privind încetarea plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

Persoanele prevăzute la art. 180, care încep să realizeze venituri de natura celor prevăzute la art. 155 sau se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei, depun la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declaraţia prevăzută la art. 174 alin. (3) şi îşi recalculează obligaţia de plată reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs.

La data de 23-03-2018 Articolul 183 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 62, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

20^2.

(1) În aplicarea prevederilor art. 183 din Codul fiscal, privind încetarea plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, contribuabilii depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, inclusiv în situaţia în care au depus anterior «Declaraţia pentru stabilirea obligaţiilor de plată cu titlu de contribuţie de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art. 180 din Codul fiscal» şi îşi recalculează obligaţia de plată reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 183 din Codul fiscal

O persoană care nu realizează venituri în anul 2018 depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice la data de 15 august 2018, prin care optează pentru plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate.

Baza de calcul al contribuţiei o reprezintă echivalentul a 6 salarii de bază minime brute pe ţară.

Persoana fizică datorează un CASS în valoare de 1.140 lei (1.900 lei x 6 luni x 10%).

Persoana fizică începe să realizeze venituri din salarii şi asimilate salariilor începând cu luna noiembrie 2018.

Persoana fizică îşi recalculează obligaţia de plată reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs şi depune la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

Recalculare pentru perioada în care persoana fizică a beneficiat de opţiunea de la art. 180 alin. (3) din Codul fiscal:

a) rectificare bază de calcul:

6 salarii minime brute x 1.900 lei = 11.400 lei la care datorează CASS în sumă de 1.140 lei (11.400 lei x 10%)

11.400 lei : 12 luni = 950 lei

950 lei x 3 luni (august 2018-octombrie 2018) = 2.850 lei (baza de calcul recalculată)

b) determinare contribuţie datorată pentru perioada august-octombrie 2018

2.850 lei x 10% = 285 lei

Capitolul IV

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Capitolul IV din Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea 1

Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea 1, Capitolul IV din Titlul V a fost abrogată de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 184

Abrogat.
La data de 01-01-2018 Articolul 184 din Sectiunea 1 , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 2-a
Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 2-a, Capitolul IV din Titlul V a fost abrogată de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 185
Abrogat.
La data de 01-01-2018 Articolul 185 din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 186
Abrogat.
La data de 01-01-2018 Articolul 186 din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 187
Abrogat.
La data de 01-01-2018 Articolul 187 din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 188
Abrogat.
La data de 01-01-2018 Articolul 188 din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 189
Abrogat.
La data de 01-01-2018 Articolul 189 din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 3-a
Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 3-a, Capitolul IV din Titlul V a fost abrogată de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 190
Abrogat.
La data de 01-01-2018 Articolul 190 din Sectiunea a 3-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 191
Abrogat.
La data de 01-01-2018 Articolul 191 din Sectiunea a 3-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul V
Abrogat.

C.J.C.F. Piatra Neamt

La data de 01-01-2018 Capitolul V din Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea 1

Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea 1, Capitolul V din Titlul V a fost abrogată de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 192

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 192 din Sectiunea 1 , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 2-a

Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 2-a, Capitolul V din Titlul V a fost abrogată de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 193

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 193 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 194

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 194 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 195

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 195 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 196

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 196 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 197

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 197 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 198

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 198 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 3-a

Abrogată.

C.J.C.-F. Piatra Neamt

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 3-a, Capitolul V din Titlul V a fost abrogată de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 199

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 199 din Sectiunea a 3-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 200

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 200 din Sectiunea a 3-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul VI
Abrogat.

La data de 01-01-2018 Capitolul VI din Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea 1
Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea 1, Capitolul VI din Titlul V a fost abrogată de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 201

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 201 din Sectiunea 1 , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 2-a
Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 2-a, Capitolul VI din Titlul V a fost abrogată de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 202

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 202 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 203

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 203 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 204

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 204 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 205

Abrogat.

C.T.C.E. Piatra Neamţ

La data de 01-01-2018 Articolul 205 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 206

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 206 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 3-a

Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul VI , Titlul V a fost abrogată de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 207

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 207 din Sectiunea a 3-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 208

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 208 din Sectiunea a 3-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul VII

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Capitolul VII din Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea 1

Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea 1 din Capitolul VII , Titlul V a fost abrogată de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 209

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 209 din Sectiunea 1 , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 2-a

Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 2-a din Capitolul VII , Titlul V a fost abrogată de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 210

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 210 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 211

Abrogat.

C.T.C.E. Piatra Neamt

La data de 01-01-2018 Articolul 211 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 212

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 212 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 213

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 213 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Secţiunea a 3-a
Abrogată.

La data de 01-01-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul VII , Titlul V a fost abrogată de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 214

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 214 din Sectiunea a 3-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 215

Abrogat.

La data de 01-01-2018 Articolul 215 din Sectiunea a 3-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul VIII
Prevederi comune în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi/sau din activităţi independente, atât în România, cât şi pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene pentru care sunt incidente prevederile legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale

Secţiunea 1
Contribuţiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi/sau din activităţi independente, atât în România, cât şi pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene

Articolul 216

Contribuţiile sociale obligatorii datorate în România

(1) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi/sau din activităţi independente, atât în România, cât şi pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene pentru care autorităţile competente ale acestor state sau organismele desemnate ale acestor autorităţi stabilesc că, pentru veniturile realizate în afara României, legislaţia aplicabilă în domeniul contribuţiilor sociale obligatorii este cea din România, au obligaţia plăţii contribuţiilor sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2), după caz.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor atât în România, cât şi în alte state membre ale Uniunii Europene, într-un stat membru al Spaţiului Economic European sau Confederaţia Elveţiană datorează pentru veniturile din afara României contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2).

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din desfăşurarea unei activităţi independente atât în România, cât şi pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene datorează pentru veniturile din afara României contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) şi b).

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor în România şi venituri din desfăşurarea unei activităţi independente pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene datorează pentru veniturile din afara României contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) şi b).

Secţiunea a 2-a
Înregistrarea în evidenţa fiscală, baza de calcul, declararea, stabilirea şi plata contribuţiilor sociale obligatorii

Articolul 217

Înregistrarea în evidenţa fiscală

Persoanele prevăzute la art. 216 alin. (3) şi (4) au obligaţia să se înregistreze fiscal la organul fiscal competent potrivit Codului de procedură fiscală, ca plătitor de contribuţii sociale obligatorii, în termen de 30 de zile de la data la care se încadrează în această categorie.

Articolul 218

Baza de calcul

Pentru persoanele prevăzute la art. 216 baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii datorate pentru veniturile realizate în afara României este venitul realizat declarat, pe fiecare categorie de venit.

Articolul 219

Stabilirea şi plata contribuţiilor sociale obligatorii

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) contribuţiile sociale obligatorii datorate pentru veniturile din afara României se calculează, se reţin şi se plătesc de către angajatorii acestora.

(2) Prin derogare de la alin. (1), persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) au obligaţia de a calcula, de a reţine şi plăti contribuţiile sociale obligatorii individuale şi pe cele ale angajatorului, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) şi (2) modul de stabilire şi de plată a contribuţiilor sociale datorate este cel prevăzut la cap. II-VII aplicabil angajatorilor, respectiv cel aplicabil persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediul social sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, şi au un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(4) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (3) şi (4), modul de stabilire şi plată a contribuţiilor datorate pentru veniturile din afara României este cel prevăzut la cap. II şi III aplicabil în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activităţi independente în România.

Articolul 220

Depunerea declaraţiilor

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2), contribuţiile sociale obligatorii datorate pentru veniturile din afara României se declară de către angajatorii acestora.

(2) Prin derogare de la alin. (1), persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) au obligaţia de a declara contribuţiile sociale obligatorii individuale şi pe cele ale angajatorului, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) şi (2), modul de declarare a contribuţiilor datorate este cel prevăzut la cap. II - VII aplicabil angajatorilor, respectiv cel aplicabil persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediul social sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, şi au un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(4) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (3) şi (4), modul de declarare a contribuţiilor datorate pentru veniturile din afara României este cel prevăzut la cap. II şi III aplicabil în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activităţi independente în România.

Capitolul IX
Contribuţia asiguratorie pentru muncă

La data de 01-01-2018 Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 220^1

Contribuabilii care datorează contribuţia asiguratorie pentru muncă

Contribuabilii obligaţi la plata contribuţiei asiguratorii pentru muncă sunt, după caz:

a) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, pentru cetăţenii români, cetăţeni ai altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reşedinţa în România, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1

Contribuabilii care datorează contribuţia asiguratorie pentru muncă

30. Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora prevăzute la art. 220^1 lit. a) din Codul fiscal includ şi contribuabilii care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice şi juridice, care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuţia asiguratorie pentru muncă pentru salariaţii lor care sunt supuşi legislaţiei de asigurări sociale din România.

b) persoanele fizice cetăţeni români, cetăţenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reşedinţa în România, şi care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

La data de 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 220^2

Categorii de venituri pentru care se datorează contribuţia asiguratorie pentru muncă

(1) Contribuţia asiguratorie pentru muncă se datorează pentru veniturile din salarii şi asimilate salariilor, definite la art. 76 alin. (1)-(3), după caz, acordate de către contribuabilii prevăzuţi la art. 220^1 lit. a), respectiv realizate de către persoanele fizice prevăzute la art. 220^1 lit. b).

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţia asiguratorie pentru muncă şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

La data de 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 220^3

Cota contribuţiei asiguratorii pentru muncă

(1) Cota contribuţiei asiguratorii pentru muncă este de 2,25%.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 inclusiv, cota contribuţiei asiguratorii pentru muncă se reduce la nivelul cotei care se face venit la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale constituit în baza Legii nr. 200/2006 privind constituirea şi utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale, cu modificările ulterioare, în cazul angajatorilor care desfăşoară activităţi în sectorul construcţii şi care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 60 pct. 5.

La data de 29-12-2018 Articolul 220^3 din Capitolul IX , Titlul V a fost modificat de Punctul 20, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

Articolul 220^4

Baza de calcul al contribuţiei asiguratorii pentru muncă

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiei asiguratorii pentru muncă o reprezintă suma câştigurilor brute realizate din salarii şi venituri asimilate salariilor, în ţară şi în străinătate, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene

aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situaţia personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază sau, după caz, soldele de funcţie /salariile de funcţie corespunzătoare funcţiilor în care persoanele respective sunt încadrate în ţară, la care se adaugă, după caz, sporurile şi adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) remuneraţia administratorilor societăţilor, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi /numiţi în condiţiile legii;

e) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

f) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

g) sume reprezentând salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile /hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

h) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

i) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă.

l) indemnizaţia de hrană şi indemnizaţia de vacanţă acordate potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările şi completările ulterioare.La data de 29-12-2018 Alineatul (1) din Articolul 220^4 , Capitolul IX , Titlul V a fost completat de Punctul 21, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei asiguratorie pentru muncă sumele prevăzute la art. 142.

La data de 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuţia, cota de contribuţie şi baza de calcul

31.

(1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei asiguratorie pentru muncă, sunt cele prevăzute la art. 220^4 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei asiguratorie pentru muncă potrivit prevederilor art. 220^5 din Codul fiscal.

(2) În categoria sumelor prevăzute la art. 220^4 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele asemenea prevăzute de lege.

(3) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 220^4 alin. (1) lit. h)-k) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei asiguratorie pentru muncă, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective.

(4) În înţelesul prevederilor art. 220^4 alin. (1) lit. h)-k) din Codul fiscal, prin străinătate se înţelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, orice stat cu care România a încheiat un acord bilateral de securitate socială, precum şi orice stat care nu face parte din Uniunea Europeană, Spaţiul Economic European sau din Confederaţia Elveţiană.

Articolul 220^5

Excepţii specifice contribuţiei asiguratorii pentru muncă

Contribuţia asiguratorie pentru muncă nu se datorează pentru prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru şomaj, precum şi din Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate.

La data de 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 220^6

Stabilirea şi plata contribuţiei asiguratorie pentru muncă

(1) Persoanele fizice şi juridice prevăzute la art. 220^1 lit. a) au obligaţia de a calcula contribuţia asiguratorie pentru muncă şi de a o plăti la bugetul de stat, într-un cont distinct, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se plătesc veniturile, după caz. Persoanele fizice prevăzute la art. 220^1 lit. b) efectuează plata contribuţiei până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, au obligaţia de a calcula contribuţia asiguratorie pentru muncă, precum şi de a o plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(3) Calculul contribuţiei asiguratorie pentru muncă se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 220^3 asupra bazei de calcul prevăzute la art. 220^4, cu respectarea prevederilor art. 220^5.

(4) Din contribuţia asiguratorie pentru muncă încasată la bugetul de stat se distribuie lunar, până la sfârşitul lunii în curs, o cotă de:

a) 15%, care se face venit la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale constituit în baza Legii nr. 200/2006 privind constituirea şi utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale, cu modificările ulterioare;

b) 20%, care se face venit la Bugetul asigurărilor pentru şomaj;

c) 5%, care se face venit la Sistemul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale;

d) 40%, care se face venit la bugetul Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate pentru plata concediilor medicale;

e) 20%, care se face venit la bugetul de stat într-un cont distinct.

(4^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 inclusiv, contribuţia asiguratorie pentru muncă încasată la bugetul de stat de la angajatorii care desfăşoară activităţi în sectorul construcţii şi care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 60 pct. 5 se distribuie integral la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale constituit în baza Legii nr. 200/2006, cu modificările şi completările ulterioare.La data de 29-12-2018 Articolul 220^6 din Capitolul IX , Titlul V a fost completat de Punctul 22, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Notă

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 şi 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

(5) Aprobarea metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul distinct şi de stingere a obligaţiilor fiscale înregistrate de către aceştia se va stabili prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(6) Cotele prevăzute la alin. (4) lit. a)-e) se pot modifica prin legea anuală a bugetului de stat.

(7) În cazul în care au fost acordate sume pentru perioade anterioare, reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se aplică prevederile legale în vigoare în acea perioadă. Contribuţia datorată potrivit legii se calculează şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

La data de 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 220^7

Depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele prevăzute la art. 220^1 sunt obligate să declare contribuţia asiguratorie pentru muncă, datorată potrivit prevederilor prezentului capitol, până la termenul de plată prevăzut la art. 220^6, prin depunerea declaraţiei prevăzute la art. 147 alin. (1).

(2) În cazul în care au fost acordate sume pentru perioade anterioare, reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, contribuţia asiguratorie pentru muncă datorată potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(3) Prevederile art. 147 alin. (4)-(22) sunt aplicabile în mod corespunzător.

La data de 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile articolului II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017:

Articolul II

Pentru prevederile titlului V „Contribuţii sociale obligatorii“ sunt aplicabile următoarele dispoziţii tranzitorii:

(1) Pentru veniturile aferente perioadelor anterioare anului fiscal 2018, contribuţiile sociale obligatorii sunt cele în vigoare în perioada căreia îi sunt aferente veniturile.

(2) Prevederile titlului V „Contribuţii sociale obligatorii“ se vor aplica veniturilor realizate începând cu data de 1 ianuarie 2018.

(3) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferenţe de salarii/solde, pensii sau diferenţe de pensii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile /hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se aplică prevederile legale în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile sociale obligatorii datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii, se plătesc şi se declară până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Titlul VI

Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România

Capitolul I
Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi

Articolul 221
Contribuabili

Nerezidenţii care obţin venituri impozabile din România au obligaţia de a plăti impozit conform prezentului capitol şi sunt denumiţi în continuare contribuabili.

Articolul 222
Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obţinute din România.

Articolul 223
Venituri impozabile obţinute din România

(1) Veniturile impozabile obţinute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

a) dividende de la un rezident;

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c), e) şi g) din Codul fiscal, veniturile de natura dobânzilor, redevenţelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenţi şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal.

d) redevenţe de la un rezident;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (1) lit. d) şi e) din Codul fiscal:

(1) Termenul redevenţă cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal , indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) Nu reprezintă redevenţe, potrivit art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, sumele plătite în schimbul obţinerii drepturilor exclusive de distribuţie a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinţei sau dreptului de folosinţă a unui element de proprietate inclus în definiţie. Intermediarul distribuitor rezident nu plăteşte dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obţine doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

(3) În cazul unei tranzacţii care implică transferul de software, încadrarea ca redevenţă a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(4) În cazul unui transfer parţial al dreptului de autor asupra unui software, suma care trebuie plătită este o redevenţă dacă primitorul dobândeşte dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a dreptului de autor. Exemple de astfel de tranzacţii sunt transferurile de drepturi de a reproduce şi distribui către public orice software, precum şi transferurile de drept de a modifica şi a face public orice software.

(5) În analiza caracterului unei tranzacţii care implică transferul de software nu se ţine cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecinţă, o sumă care trebuie plătită nu este o redevenţă dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Acelaşi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de reţea sau site", în care primitorul obţine dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în reţeaua primitorului.

(6) Nu reprezintă redevenţe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuţie a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuţia poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu

reprezintă redevenţă suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacţii, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziţionarea exemplarelor de software şi nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(7) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redevenţă.

(8) Software este orice program sau serie de programe care conţine instrucţiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare), cât şi pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicaţie).

(9) În cazul unei tranzacţii care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevenţă dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea şi exploatarea computerului, reţelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afişare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redevenţă.

(10) Tranzacţiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conţinutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensaţia este esenţial plătită pentru altceva decât pentru folosirea sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, şi folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca şi opera pe computerul, reţeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influenţeze analiza caracterului plăţii atunci când se urmăreşte aplicarea definiţiei "redevenţei".

(11) Se consideră redevenţă plata făcută în scopul acordării dreptului de folosinţă a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situaţia unei edituri care plăteşte pentru a obţine dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărţi pe care o editează. În această tranzacţie, motivaţia esenţială a plăţii este achiziţionarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce şi distribui fotografia, şi nu simpla achiziţie a conţinutului digital.

(12) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, precum şi transferul unei alte proprietăţi sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărţită, conform diverselor porţiuni de contract, pe baza condiţiilor contractului sau pe baza unei împărţiri rezonabile, fiecărei porţiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuşi o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porţiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porţiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(13) Este considerată redevenţă şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtăşească cunoştinţele şi experienţa sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său şi să nu le dezvăluie publicului. În acelaşi timp vânzătorul nu joacă niciun rol în aplicarea cunoştinţelor puse la dispoziţie cumpărătorului şi nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(14) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părţi se angajează să utilizeze cunoştinţele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevenţă.

(15) Sumele plătite operatorilor de sateliţi de către societăţile de radio, televiziune sau de către societăţile de telecomunicaţii ori de către alţi clienţi, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacităţii de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevenţă dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit şi dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situaţia în care proprietarul satelitului închiriază satelitul unei alte părţi, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau ştiinţific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea ori achiziţionarea capacităţii unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicaţii ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(16) Sumele plătite de un operator de reţea de telecomunicaţii către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevenţe dacă nu este utilizată sau transferată o

tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau ştiinţific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicaţii furnizate de operatorul de reţea din străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvenţele radio nu reprezintă redevenţe.

(17) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograf sau prin televiziune reprezintă redevenţă.

e) redevenţe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevenţa este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c), e) şi g) din Codul fiscal, veniturile de natura dobânzilor, redevenţelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenţi şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal.

2. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (1) lit. d) şi e) din Codul fiscal:

(1) Termenul redevenţă cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal , indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) Nu reprezintă redevenţe, potrivit art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, sumele plătite în schimbul obţinerii drepturilor exclusive de distribuţie a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinţei sau dreptului de folosinţă a unui element de proprietate inclus în definiţie. Intermediarul distribuitor rezident nu plăteşte dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obţine doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

(3) În cazul unei tranzacţii care implică transferul de software, încadrarea ca redevenţă a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(4) În cazul unui transfer parţial al dreptului de autor asupra unui software, suma care trebuie plătită este o redevenţă dacă primitorul dobândeşte dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a dreptului de autor. Exemple de astfel de tranzacţii sunt transferurile de drepturi de a reproduce şi distribui către public orice software, precum şi transferurile de drept de a modifica şi a face public orice software.

(5) În analiza caracterului unei tranzacţii care implică transferul de software nu se ţine cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecinţă, o sumă care trebuie plătită nu este o redevenţă dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Acelaşi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de reţea sau site", în care primitorul obţine dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în reţeaua primitorului.

(6) Nu reprezintă redevenţe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuţie a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuţia poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevenţă suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacţii, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziţionarea exemplarelor de software şi nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(7) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redevenţă.

(8) Software este orice program sau serie de programe care conţine instrucţiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare), cât şi pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicaţie).

(9) În cazul unei tranzacţii care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevenţă dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea şi exploatarea computerului, reţelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afişare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redevenţă.

(10) Tranzacţiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conţinutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensaţia este esenţial plătită pentru altceva decât pentru folosirea sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, şi folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca şi opera pe computerul, reţeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influenţeze analiza caracterului plăţii atunci când se urmăreşte aplicarea definiţiei "redevenţei".

(11) Se consideră redevenţă plata făcută în scopul acordării dreptului de folosinţă a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situaţia unei edituri care plăteşte pentru a obţine dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărţi pe care o editează. În această tranzacţie, motivaţia esenţială a plăţii este achiziţionarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce şi distribui fotografia, şi nu simpla achiziţie a conţinutului digital.

(12) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, precum şi transferul unei alte proprietăţi sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărţită, conform diverselor porţiuni de contract, pe baza condiţiilor contractului sau pe baza unei împărţiri rezonabile, fiecărei porţiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuşi o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porţiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porţiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(13) Este considerată redevenţă şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtăşească cunoştinţele şi experienţa sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său şi să nu le dezvăluie publicului. În acelaşi timp vânzătorul nu joacă niciun rol în aplicarea cunoştinţelor puse la dispoziţie cumpărătorului şi nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(14) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părţi se angajează să utilizeze cunoştinţele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevenţă.

(15) Sumele plătite operatorilor de sateliţi de către societăţile de radio, televiziune sau de către societăţile de telecomunicaţii ori de către alţi clienţi, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacităţii de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevenţă dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit şi dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situaţia în care proprietarul satelitului închiriază satelitul unei alte părţi, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau ştiinţific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea ori achiziţionarea capacităţii unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicaţii ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(16) Sumele plătite de un operator de reţea de telecomunicaţii către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevenţe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau ştiinţific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicaţii furnizate de operatorul de reţea din străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvenţele radio nu reprezintă redevenţe.

(17) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograf sau prin televiziune reprezintă redevenţă.

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c), e) şi g) din Codul fiscal, veniturile de natura dobânzilor, redevenţelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenţi şi care sunt cheltuieli

atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal.

h) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanţă din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obţinute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3. (1) Potrivit art. 223 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, veniturile obţinute de nerezidenţi din România din prestări de servicii de management sau de consultanţă în orice domeniu de la un rezident sau veniturile de această natură obţinute de nerezidenţi şi care sunt cheltuieli ale sediului permanent din România al unui nerezident, indiferent dacă sunt sau nu prestate în România, sunt considerate venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal, atunci când nu sunt încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă dovada rezidenţei sale fiscale.

j) venituri reprezentând remuneraţii primite de persoane juridice străine care acţionează în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internaţional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4. În aplicarea art. 223 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, prin transport internaţional se înţelege orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o societate în trafic internaţional, precum şi activităţile auxiliare, strâns legate de această activitate de transport şi care nu constituie activităţi separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport internaţional cazurile în care mijlocul de transport este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României.

l) venituri din profesii independente desfăşurate în România - medic, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor şi alte profesii similare - în cazul când sunt obţinute în alte condiţii decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă ori în mai multe perioade care nu depăşesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

n) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Litera n) din Alineatul (1) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

o) venituri realizate de nerezidenţi din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuţiilor în bani sau în natură care depăşeşte aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unei persoane juridice, din punct de vedere fiscal, şi veniturile obţinute în cazul reducerii capitalului social, potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferenţa dintre distribuţiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare;

p) venituri realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operaţiunii de fiducie.

(2) Următoarele venituri impozabile obţinute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlului II sau IV, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent/sediu permanent desemnat în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obţinute din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România sau a oricăror drepturi legate de aceste proprietăţi, inclusiv închirierea sau cedarea folosinţei bunurilor proprietăţii imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum şi veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

5. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, venituri din proprietăţi imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum şi din cedarea dreptului de folosinţă asupra proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din această proprietate (închiriere, concesionare sau arendare).

c) venituri obţinute din România de persoana juridică rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri din activităţi desfăşurate de artişti şi sportivi;

d) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obţinute dintr-o activitate dependentă desfăşurată în România;

e) venituri primite de persoane fizice nerezidente care acţionează în calitatea lor de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

f) veniturile din pensii definite la art. 99, în măsura în care pensia lunară depăşeşte plafonul prevăzut la art. 100;

g) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România, din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română şi din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenţi români;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

6. Potrivit prevederilor art. 223 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, prin cedarea dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare se înţelege şi arendarea sau concesionarea proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din această proprietate.

h) venituri obţinute din România de persoane fizice rezidente într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri în calitate de artişti sau sportivi.

i) venituri obţinute la jocurile de noroc practicate în România, definite la art. 108 alin. (3).La data de 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost completat de Punctul 64, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(3) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remuneraţia acestuia, este stabilit în funcţie de natura venitului respectiv şi supus impunerii conform prezentului titlu, respectiv titlurilor II şi IV, după caz. Obligaţiile fiscale ale constituitorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Persoana fizică sau juridică care realizează venituri ca urmare a activităţii desfăşurate în România în calitate de artist de spectacol sau sportiv, din activităţile artistice şi sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terţe părţi care acţionează în numele acelui artist sau sportiv, are obligaţia să calculeze, să declare şi să plătească impozit conform regulilor stabilite în titlul II sau IV, după caz, dacă plătitorul de venit se află într-un stat străin.

Alin. (4) al art. 223 a fost introdus de pct. 6 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 34^1.

Articolul 224

Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România de nerezidenţi

(1) Impozitul datorat de nerezidenţi pentru veniturile impozabile obţinute din România se calculează, se reţine, se declară şi se plăteşte la bugetul de stat de către plătitorii de venituri. Impozitul reţinut se declară până la termenul de plată a acestuia la bugetul de stat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7. În aplicarea art. 224 alin. (1) din Codul fiscal:

(1) Pentru veniturile obţinute de nerezidenţi din România, plătitorii de venituri au obligaţia calculării şi reţinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării şi plăţii lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 224 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. c), e) şi g) din Codul fiscal, plătitorul venitului prevăzut la titlul VI din Codul fiscal care are obligaţia calculării şi reţinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării şi plăţii lor la bugetul de stat este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidenţa căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), impozitul datorat de nerezidenţi, membri în asocierea/entitatea transparentă fiscal, care desfăşoară activitate în România, pentru veniturile impozabile obţinute din România, se calculează, se reţine, se plăteşte la bugetul de stat şi se declară de către persoana desemnată din cadrul asocierii /entităţii transparente fiscal, prevăzută la art. 233 şi art. 234 alin. (1). Reţinerea la sursă nu se aplică în cazul contribuabililor nerezidenţi a căror activitate în cadrul asocierii/entităţii transparente fiscal generează un sediu permanent în România.

(3) Prin plată a unui venit se înţelege îndeplinirea obligaţiei de a pune fonduri la dispoziţia creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înţelegeri convenite între părţi care conduc la stingerea obligaţiilor contractuale.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

8. În aplicarea art. 224 alin. (3) din Codul fiscal, sumele plătite cu titlu de dobândă negativă nu se consideră o plată de venit pentru scopurile cap. I din titlul VI.

(4) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) Abrogat.

La data de 23-03-2018 Litera a) din Alineatul (4) , Articolul 224 , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogată de Punctul 65, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

b) 5% pentru veniturile din dividende prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. a);

Lit. b) a alin. (4) al art. 224 a fost modificată de pct. 35 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

c) 50% pentru veniturile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) şi o), dacă veniturile sunt plătite într-un cont dintr-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii. Aceste prevederi se aplică numai în situaţia în care veniturile de natura celor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) şi o) sunt plătite ca urmare a unor tranzacţii calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (3);

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9. (1) Se aplică o cotă de impozit de 50%, potrivit art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal veniturilor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) şi o) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii şi aceste tranzacţii sunt calificate ca fiind artificiale, indiferent dacă rezidenţa persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenţie pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

(2) Cota de impozit de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică veniturilor realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii şi aceste tranzacţii sunt calificate ca fiind artificiale, indiferent de data constituirii raportului juridic.

(3) Cota de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naţionale a României, dar numai dacă aceste tranzacţii sunt calificate ca fiind artificiale.

(4) În sensul art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informaţii reprezintă acordurile/ convenţiile bilaterale /multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informaţii care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale. Lista acordurilor/convenţiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice şi se actualizează periodic.

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obţinute din România, aşa cum sunt enumerate la art. 223 alin. (1).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10. (1) În aplicarea art. 224 alin (4) lit. d) din Codul fiscal, veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se realizează schimbul de informaţii şi beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenţei fiscale.

(2) Cota de 16% prevăzută la art. 224 alin (4) lit. d) din Codul fiscal se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naţionale a României, atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informaţii şi beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenţei fiscale.

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului, se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine,

se declară şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenţi. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, după caz. Impozitul nu se calculează, nu se reţine şi nu se plăteşte la bugetul de stat pentru dividendele distribuite şi neplătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. c).

Alin. (5) al art. 224 a fost modificat de pct. 7 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 35^1.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

11. În aplicarea art. 224 alin. (5) din Codul fiscal:

(1) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obţinute din România de nerezidenţi se face la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care se plăteşte venitul către nerezident şi impozitul în lei rezultat se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

(2) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenţi, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

(3) În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte până la data de 25 a primei luni a anului fiscal următor anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, iar nerezidentul prezintă certificatul de rezidenţă fiscală valabil pentru anul pentru care s-au aprobat situaţiile financiare anuale pentru a i se aplica în vederea impozitării cota mai favorabilă din Codul fiscal sau din convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul de rezidenţă al nerezidentului, beneficiar al dividendului. Cota de impozit de 5% prevăzută la art. 224 alin (4) lit. b) din Codul fiscal se aplică asupra veniturilor din dividende distribuite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(6) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit şi al instrumentelor de economisire. Plata şi declararea impozitului pentru veniturile din dobânzi se fac lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(7) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit /achiziţionarea unui nou instrument de economisire.

(8) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(9) Pentru orice venit impozitul care trebuie reţinut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12. (1) Opţiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224 sau art. 225 alin. (1) din Codul fiscal, după caz, poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripţie stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) La declaraţia fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 225 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidenţă fiscale în original sau copie legalizată, însoţite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală în anul în care s-a obţinut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic

European şi un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European în anul în care a exercitat opţiunea pentru a-şi regulariza în România impozitul pe profit.

(3) În cazul obţinerii veniturilor de natura dobânzilor de către persoane juridice străine rezidente într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, se au în vedere în principal următoarele cheltuieli pentru determinarea rezultatului fiscal aferent veniturilor din dobânzi : costuri de refinanţare direct legate de dobânda obţinută în baza împrumutului, pierderi de schimb valutar direct legate de împrumutul în valută, comisioane direct atribuibile împrumutului, alte costuri cum ar fi costurile de asigurare, de acoperire a riscului sau costuri operaţionale cu condiţia urmăririi şi regăsirii acestor costuri în acordul de împrumut.

13. Opţiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripţie stabilită potrivit Codului de procedură fiscală. La declaraţia fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidenţă fiscale în original sau copie legalizată, însoţite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală în anul în care s-a obţinut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European şi un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European în anul în care a exercitat opţiunea pentru a-şi regulariza în România impozitul pe venit.

Articolul 225

Tratamentul fiscal al veniturilor din dobânzi obţinute din România de persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European

(1) Veniturile reprezentând dobânzi obţinute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, cu excepţia dobânzilor care intră sub incidenţa prevederilor cap. V din prezentul titlu, se impun cu cota şi în condiţiile prevăzute de convenţia aplicabilă, dacă persoana juridică prezintă un certificat de rezidenţă fiscală valabil.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12. (1) Opţiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224 sau art. 225 alin. (1) din Codul fiscal, după caz, poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripţie stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) La declaraţia fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 225 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidenţă fiscale în original sau copie legalizată, însoţite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală în anul în care s-a obţinut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European şi un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European în anul în care a exercitat opţiunea pentru a-şi regulariza în România impozitul pe profit.

(3) În cazul obţinerii veniturilor de natura dobânzilor de către persoane juridice străine rezidente într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, se au în vedere în principal următoarele cheltuieli pentru determinarea rezultatului fiscal aferent veniturilor din dobânzi : costuri de refinanţare direct legate de dobânda obţinută în baza împrumutului, pierderi de schimb valutar direct legate de împrumutul în valută, comisioane direct atribuibile împrumutului, alte costuri cum ar fi costurile de asigurare, de acoperire a riscului sau costuri operaţionale cu condiţia urmăririi şi regăsirii acestor costuri în acordul de împrumut.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, care obţine venituri reprezentând dobânzi în condiţiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea şi plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reţinut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit şi se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit şi se scade din impozitul pe profit datorat şi impozitul reţinut la sursă conform prevederilor art. 224, în condiţiile în care persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, prezintă certificatul de rezidenţă fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile reprezentând dobânzi obţinute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri se impun conform prevederilor art. 224. Dacă persoana juridică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat din Uniunea Europeană sau din Spaţiul Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform prevederilor art. 224 prin declararea şi plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reţinut la sursă conform prevederilor art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit şi se scade din impozitul pe profit datorat.

Articolul 226

Tratamentul fiscal al categoriilor de venituri din activităţi independente impozabile în România obţinute de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European

(1) Veniturile din activităţi independente care sunt obţinute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri şi care prezintă un certificat de rezidenţă fiscală, se vor impune cu cota şi /sau în condiţiile prevăzute de convenţia aplicabilă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

13. Opţiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripţie stabilită potrivit Codului de procedură fiscală. La declaraţia fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidenţă fiscale în original sau copie legalizată, însoţite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală în anul în care s-a obţinut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European şi un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European în anul în care a exercitat opţiunea pentru a-şi regulariza în România impozitul pe venit.

(2) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, care obţine venituri din activităţi independente în condiţiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea şi plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reţinut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit şi se scade din impozitul pe venit datorat.

(3) Pentru a beneficia de prevederile aplicabile rezidenţilor români, constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit şi se scade din impozitul pe venit datorat şi impozitul reţinut la sursă conform prevederilor art. 224 în condiţiile în care persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, prezintă certificatul de rezidenţă fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile din activităţi independente obţinute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau a Spaţiului Economic European, stat cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, se impun conform prevederilor art. 224. Dacă persoana fizică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat al Uniunii Europene sau a Spaţiului Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform art. 224 prin declararea şi plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reţinut la sursă potrivit art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit.

Articolul 227

Reţinerea impozitului din veniturile obţinute din România de persoane rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri din activităţi desfăşurate de artişti şi sportivi

(1) Veniturile obţinute de artişti sau sportivi, persoane fizice sau juridice, rezidenţi într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, pentru activităţile desfăşurate în această calitate în România şi în condiţiile prevăzute în convenţie se impun cu o cotă de 16%, aplicată asupra veniturilor brute. Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului, se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine, se declară şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României pentru ziua în care se efectuează plata venitului

către nerezidenţi. Obligaţia calculării, reţinerii, declarării şi plăţii impozitului la bugetul de stat revine plătitorului de venit.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

14. Opţiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripţie stabilită potrivit Codului de procedură fiscală. La declaraţia fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidenţă fiscale în original sau copie legalizată, însoţite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală în anul în care s-a obţinut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri şi un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri în anul în care a exercitat opţiunea, pentru a-şi regulariza în România impozitul pe profit sau pe venit, după caz.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri care obţine venituri din activităţi desfăşurate în România de artişti de spectacol sau sportivi poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea şi plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reţinut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe profit şi se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri care realizează venituri din România în calitate de artist de spectacol sau ca sportiv, din activităţile artistice şi sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terţe părţi care acţionează în numele acelui artist sau sportiv poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea şi plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reţinut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe venit şi se scade din impozitul pe venit datorat.

Articolul 228

Venituri neimpozabile în România

Următoarele venituri nu sunt impozabile în România:

a) veniturile obţinute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică sau de alte organisme asimilate acestora, recunoscute de autoritatea competentă de reglementare care autorizează activitatea pe acea piaţă, din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare, deţinute direct sau indirect într-o persoană juridică română;

b) veniturile obţinute de nerezidenţi pe pieţe de capital străine din transferul titlurilor de participare, deţinute la o persoană juridică română, precum şi din transferul titlurilor de valoare, emise de rezidenţi români;

c) venitul obţinut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constituitor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operaţiunii de fiducie.

Articolul 229

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

(1) Sunt scutite de impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi următoarele venituri:

a) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei şi în valută, veniturile obţinute din tranzacţiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operaţiunilor de administrare a riscurilor asociate obligaţiilor de natura datoriei publice guvernamentale şi veniturile obţinute din tranzacţionarea titlurilor de stat şi a obligaţiunilor emise de către unităţile administrativ-teritoriale, în lei şi în valută, pe piaţa internă şi/sau pe pieţele financiare internaţionale, precum şi dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Naţională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară şi veniturile obţinute din tranzacţionarea valorilor mobiliare emise de către Banca Naţională a României;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanţă emise de societăţile române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, dacă instrumentele/titlurile de creanţă sunt emise în baza unui prospect aprobat de autoritatea de reglementare competentă şi dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitentului instrumentelor/titlurilor de creanţă respective;

c) dividendele plătite de o persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, dacă:

1. persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

(i) este rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene şi are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II;

(ii) este considerată a fi rezidentă a statului membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislaţia fiscală a statului respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;

(iii) plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat la titlul II;

(iv) deţine minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin un an, care se încheie la data plăţii dividendului.

2. beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, iar persoana juridică străină pentru care sediul permanent îşi desfăşoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 1, subpct. (i)-(iv) şi profiturile înregistrate de sediul permanent să fie impozabile în statul membru în care acesta este stabilit, în baza unei convenţii pentru evitarea dublei impuneri sau în baza legislaţiei interne a acelui stat membru;

3. persoana juridică română care plăteşte dividendul îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

(i) este o societate înfiinţată în baza legii române şi are una dintre următoarele forme de organizare: societate pe acţiuni, societate în comandită pe acţiuni, societate cu răspundere limitată, societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;

(ii) plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări. Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, care plăteşte dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

15. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal:

(1) Condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 1 an va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit Internaţional BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-283/94, C-291/94 şi C-292 /94, şi anume: dacă la data plăţii perioada minimă de deţinere de 1 an nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

(2) În situaţia în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deţinere de 1 an a fost îndeplinită după data plăţii, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obţinute din România, ca urmare a participării la festivalurile naţionale şi internaţionale artistice, culturale şi sportive finanţate din fonduri publice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

16. Premiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituţiilor publice centrale şi locale.

e) premiile acordate elevilor şi studenţilor nerezidenţi la concursurile finanţate din fonduri publice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

16. Premiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituţiilor publice centrale şi locale.

f) veniturile persoanelor juridice străine care desfăşoară în România activităţi de consultanţă în cadrul unor acorduri de finanţare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorităţi publice cu alte guverne/autorităţi publice sau organizaţii internaţionale guvernamentale ori neguvernamentale;

g) veniturile din dobânzi şi redevenţe, care intră sub incidenţa cap. V din prezentul titlu;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal:

(1) Condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani prevăzută la art. 255 alin. (10) din Codul fiscal va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit Internaţional BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt

fur Finanzen - C-283/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume: dacă la data plăţii perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

(2) În situaţia în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deţinere de 2 ani a fost îndeplinită după data plăţii, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

h) dobânzile şi/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislaţia statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Spaţiului Economic European, cu condiţia existenţei unui instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii;

i) veniturile obţinute de persoane fizice nerezidente ca urmare a participării în alt stat la un joc de noroc, ale cărui fonduri de câştiguri provin şi din România.

(2) Prevederile alin. (1) lit. c) nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obţine un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste având în vedere toate faptele şi circumstanţele relevante. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părţi. În înţelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. Dispoziţiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislaţia internă sau în acorduri referitoare la prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

Articolul 230

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene

(1) În înţelesul art. 224, dacă un contribuabil este rezident al unei ţări cu care România a încheiat o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit prevăzută în convenţia care se aplică asupra acelui venit. În situaţia în care sunt cote diferite de impozitare în legislaţia internă sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei ţări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislaţia internă, legislaţia Uniunii Europene sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri. Legislaţia Uniunii Europene se aplică în relaţia României cu statele membre ale Uniunii Europene, respectiv cu statele cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de stabilire a unor măsuri echivalente.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

18. În aplicarea art. 230 alin. (1) din Codul fiscal:

(1) Dispoziţiile alin. 2 ale art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în ţara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislaţia internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislaţiei interne.

(2) Dispoziţiile alin. 2 ale art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convenţiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru acelaşi venit, întrucât statul de rezidenţă acordă credit fiscal/scutire pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri.

(4) Dispoziţiile titlurilor II şi IV din Codul fiscal reprezintă legislaţia internă şi se aplică atunci când România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1). În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menţionate la art. 223 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi alte venituri pentru care România are potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare.

(5) Prevederile titlului VI din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obţinut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obţinut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(6) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederaţia Elveţiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3

iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(7) În cazul României, societăţile pentru care sunt aplicabile prevederile art. 15 pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederaţia Elveţiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi sunt cele menţionate la art. 229 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, respectiv cele menţionate la art. 263 lit. x) din Codul fiscal.

(8) În situaţia în care pentru acelaşi venit sunt cote diferite de impunere în legislaţia internă, legislaţia europeană sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi, după caz, îndeplineşte condiţia de beneficiar al legislaţiei Uniunii Europene.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul are obligaţia de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plăţii venitului, certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidenţă, precum şi, după caz, o declaraţie pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiţiei de beneficiar în situaţia aplicării legislaţiei Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidenţă fiscală, respectiv declaraţia ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile prezentului titlu. În momentul prezentării certificatului de rezidenţă fiscală şi, după caz, a declaraţiei prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri sau ale legislaţiei Uniunii Europene şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripţie. În acest sens, certificatul de rezidenţă fiscală trebuie să menţioneze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripţie, rezidenţa fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenţia de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislaţiei Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidenţă fiscală şi, după caz, declaraţia pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condiţiilor referitoare la: perioada minimă de deţinere, condiţia de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau în prezentul titlu, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări. Certificatul de rezidenţă fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plăţile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepţia situaţiei în care se schimbă condiţiile de rezidenţă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

19. În scopul aplicării art. 230 alin. (2) din Codul fiscal:

(1) Pentru a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul său de rezidenţă, precum şi de cele ale legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat.

(2) Nerezidenţii care sunt beneficiarii veniturilor din România depun la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţite de o traducere autorizată în limba română. În situaţia în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidenţă fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidenţă fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului veniturilor obţinute din România, respectiv pentru aplicarea legislaţiei Uniunii Europene, după caz.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale ori puncte de lucru în diferite localităţi din România şi care fac plăţi, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile şi în situaţia în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înfiinţată o filială în România care are relaţii contractuale cu diverşi clienţi din localităţi diferite din România şi care primeşte un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al

documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparţinând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienţilor români.

(5) Nerezidenţii, beneficiari ai veniturilor obţinute din România care au deschise conturi de custodie la agenţii custode, definiţi potrivit legii române, vor depune la aceşti agenţi custode originalul certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1). Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română, fiecărei persoane care a făcut plăţi către beneficiarul de venituri nerezident. Pe copia legalizată, agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(6) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informaţiilor primite pe baza schimbului de informaţii iniţiat/procedurii amiabile declanşate de o ţară parteneră de convenţie de evitare a dublei impuneri.

(7) În certificatul de rezidenţă fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenţii care au obţinut venituri din România, trebuie să se ateste că aceştia au fost rezidenţi în statele cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obţinerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidenţă fiscală ori documentul prevăzut la alin. (1).

(8) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei legalizate a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(9) Forma şi conţinutul certificatului de rezidenţă fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenţi sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidenţă al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum şi a autorităţii care a emis certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, menţiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum şi data emiterii certificatului sau a documentului.

(3) Persoanele fizice care sosesc în România şi au o şedere în statul român pe o perioadă sau mai multe perioade ce depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat au obligaţia completării formularelor prevăzute la alin. (7), la termenele stabilite prin norme.

(4) În cazul în care s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc cotele din convenţiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislaţia Uniunii Europene, suma impozitului reţinut în plus se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Intermediarii, definiţi potrivit legislaţiei în materie, prin care persoanele fizice nerezidente obţin venituri din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenţi români au următoarele obligaţii:

a) să solicite organului fiscal din România codul de identificare fiscală pentru persoana nerezidentă care nu deţine acest număr;

b) să păstreze originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat, însoţit/însoţită de o traducere autorizată în limba română;

c) să calculeze câştigul/pierderea la fiecare tranzacţie efectuată pentru contribuabilul persoană fizică nerezidentă;

d) să calculeze totalul câştigurilor/pierderilor pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă;

e) să transmită în formă scrisă către fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă informaţiile privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului fiscal, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior;

La data de 23-03-2018 Litera e) din Alineatul (5) , Articolul 230 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 66, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

f) să depună anual, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declaraţie informativă privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.

La data de 23-03-2018 Litera f) din Alineatul (5) , Articolul 230 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 66, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Persoana fizică nerezidentă nu are obligaţia de a declara câştigurile/pierderile, pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului, dacă prin convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată între România şi statul de rezidenţă al persoanei fizice nerezidente nu este menţionat dreptul de impunere pentru România şi respectiva persoană prezintă certificatul de rezidenţă fiscală.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

20. Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi ale art. 230 alin. (5) din Codul fiscal:

(1) În cazul câştigurilor din transferul titlurilor de valoare realizate printr-un intermediar, definit potrivit legislaţiei în materie, rezident în România, originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoţit/însoţită de o traducere autorizată în limba română se depune de persoana fizică nerezidentă la intermediar pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obţin câştiguri din transferul titlurilor de valoare şi operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar, precum şi în cazul persoanelor juridice străine care obţin câştiguri din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19alin. (1) se depune la societatea ale cărei titluri de valoare/titluri de participare sunt transferate, respectiv sunt vândute-cesionate. O copie legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 19alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română, se va anexa la declaraţia care se depune la organul fiscal competent.

21. Prevederile titlului II sau IV din Codul fiscal, în ceea ce priveşte determinarea, stabilirea, declararea şi plata impozitului asupra rezultatului fiscal din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, respectiv a câştigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare sunt aplicabile persoanelor nerezidente în condiţiile neprezentării certificatului de rezidenţă fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidenţă al beneficiarului acestor profituri/câştiguri ori în cazul în care, prin convenţie, România are dreptul de impunere asupra profitului/câştigului. Declaraţia se depune de persoana nerezidentă la organul fiscal competent.

(6) Macheta certificatului de rezidenţă fiscală pentru persoane rezidente în România, precum şi termenul de depunere de către nerezidenţi a documentelor de rezidenţă fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidenţă al acestora, se stabilesc prin norme.

(7) Machetele Chestionar pentru stabilirea rezidenţei fiscale a persoanei fizice la sosirea în România şi Chestionar pentru stabilirea rezidenţei fiscale a persoanei fizice la plecarea din România se stabilesc prin norme.

Articolul 231

Declaraţii anuale privind reţinerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, cu excepţia plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligaţia să depună o declaraţie privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

La data de 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 231 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificat de Punctul 67, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

22. (1) În aplicarea art. 231 alin. (1) din Codul fiscal, modelul şi conţinutul declaraţiei informative privind impozitul reţinut pentru veniturile cu regim de reţinere la sursă/venituri scutite, pe beneficiari de venit nerezidenţi, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) Abrogat.

La data de 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 231 , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 26, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 232

Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi

(1) Orice nerezident poate depune o cerere la organul fiscal competent, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat.

(2) Organul fiscal competent are obligaţia de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi condiţiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

23. În aplicarea art. 232 din Codul fiscal:

(1) Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

(2) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi instrucţiunile de completare şi eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Capitolul II
Asocieri/Entităţi care desfăşoară activitate/obţine venituri în/din România

Articolul 233

Asociere/Entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică, constituită conform legislaţiei din România şi care desfăşoară activitate în România

(1) Asocierea/Entitatea transparentă fiscal fără personalitate juridică se poate constitui între persoane nerezidente sau între una sau mai multe persoane nerezidente şi una sau mai multe persoane rezidente.

(2) Orice asociere/entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică ce îşi desfăşoară activitatea în România trebuie să desemneze unul dintre asociaţi/participanţi, după caz, care să îndeplinească obligaţiile ce îi revin fiecărui asociat/participant potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea fiecărui asociat/participant dacă acesta nu deţine un cod de identificare fiscală atribuit de organul fiscal din România;

b) conducerea evidenţei contabile a asocierii/entităţii şi păstrarea/arhivarea documentelor justificative aferente activităţii asocierii, în condiţiile legii;

c) furnizarea de informaţii în scris, pe bază de decont de asociere, către fiecare asociat/participant, persoană juridică sau fizică, cu privire la partea din veniturile şi/sau cheltuielile realizate/efectuate care îi sunt repartizate în baza contractului de asociere; decontul de asociere pe baza căruia se repartizează veniturile/cheltuielile reprezintă document justificativ la nivel de asociat/participant;

d) deţinerea şi prezentarea autorităţii competente din România a contractului de asociere care cuprinde date referitoare la părţile contractante, obiectul de activitate al asocierii/entităţii, cota de participare în asociere /entitate a fiecărui asociat/participant, dovada înregistrării la organul fiscal competent din România a sediului permanent al asociatului/participantului nerezident şi certificatul de rezidenţă fiscală al fiecărui asociat/participant nerezident. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent în raza căruia este înregistrat asociatul desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale ale asocierii;

e) calculul, reţinerea, plata la bugetul statului şi declararea impozitul pentru veniturile cu regim de reţinere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri, respectiv a prezentului cod, după caz;

f) îndeplinirea obligaţiilor privind depunerea declaraţiei prevăzute la art. 231 alin. (1), pentru veniturile cu regim de reţinere la sursă.

(3) Impozitul reţinut la sursă de persoana desemnată din cadrul asocierii/entităţii transparente fiscal fără personalitate juridică, prevăzută la alin. (1) este impozit final. Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului, se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine, se declară şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenţi.

(4) Asociatul/Participantul nerezident, persoană juridică sau fizică, ce desfăşoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent/sediu permanent desemnat, respectiv obţine venituri pentru care România are drept de impunere, precum şi asociatul/participantul persoană juridică sau fizică, rezident în România are obligaţia de a calcula, plăti şi declara impozitul pe profit/venit pentru profitul impozabil/venitul net impozabil, potrivit titlului II sau IV, după caz, pe baza veniturilor şi cheltuielilor determinate de operaţiunile asocierii.

Articolul 234

Asociere/Entitate nerezidentă constituită conform legislaţiei unui stat străin şi care desfăşoară activitate/obţine venituri în/din România

(1) Asocierea/Entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România. Acesteia îi sunt aplicabile prevederile art. 233, dacă cel puţin unul dintre asociaţi/participanţi nerezidenţi desfăşoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent, respectiv obţine venituri pentru care România are drept de impunere.

(2) Pentru veniturile impozabile obţinute din România de asocierea/entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, plătitorul de venit din România calculează, reţine, plăteşte la bugetul statului şi declară impozitul pentru veniturile cu regim de reţinere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri, respectiv prezentului cod, după caz.

(3) Asocierea/Entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, nu este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România, fiind impusă pentru profitul impozabil/venitul brut, după caz, care îi revine acestei asocieri/entităţi potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri, respectiv titlului II.

(4) Prevederile referitoare la persoana juridică străină care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România se aplică şi asocierii/entităţii nerezidente tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri dacă asocierea/entitatea desfăşoară activitate în România printr-un sediu permanent.

(5) Pentru a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin, asocierea/entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată trebuie să prezinte certificatul de rezidenţă fiscală emis de autoritatea competentă a statului străin.

(6) Prevederile prezentului articol şi ale art. 233 nu se aplică organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică sau altor organisme asimilate acestora, constituite potrivit legislaţiei în materie şi fondurilor de pensii, constituite potrivit legislaţiei în materie.

Capitolul III
Impozitul pe reprezentanţe

Articolul 235

Contribuabili

Reprezentanţa unei/unor persoane juridice străine, autorizată să funcţioneze în România, potrivit legii, are obligaţia de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

La data de 01-01-2018 Articolul 235 din Capitolul III , Titlul VI a fost modificat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA nr. 25 din 30 august 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 31 august 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

24. În scopul aplicării art. 235 din Codul fiscal:

(1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanţe înfiinţate în România, nu sunt abilitate să desfăşoare activităţi de producţie, comerţ sau prestări de servicii, aceste reprezentanţe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să îşi înfiinţeze o reprezentanţă în România trebuie să obţină autorizaţia prevăzută de lege.

(3) Autorizaţia obţinută poate fi retrasă în condiţiile care sunt stabilite prin acelaşi act normativ.

Articolul 236

Stabilirea impozitului

(1) Impozitul pe reprezentanţă pentru un an fiscal este de 18.000 lei.

(2) În cazul reprezentanţei unei/unor persoane juridice străine, care se înfiinţează sau desfiinţează în cursul unui an fiscal, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporţional cu numărul de luni de existenţă a reprezentanţei în anul fiscal respectiv.

La data de 01-01-2018 Articolul 236 din Capitolul III , Titlul VI a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA nr. 25 din 30 august 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 31 august 2017

Articolul 237

Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

(1) Reprezentanţa unei/unor persoane juridice străine are obligaţia să declare şi să plătească impozitul pe reprezentanţă la bugetul de stat până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului de impunere.

(2) Reprezentanţa unei/unor persoane juridice străine înfiinţată în România în cursul unei luni din anul de impunere are obligaţia să calculeze, să depună declaraţia fiscală la organul fiscal competent şi să plătească

impozitul pentru anul de impunere, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost înfiinţată. Impozitul se calculează începând cu data de 1 a lunii în care aceasta a fost înfiinţată până la sfârşitul anului respectiv.

(3) Reprezentanţa unei/unor persoane juridice străine desfiinţată din România în cursul anului de impunere are obligaţia să recalculeze impozitul pe reprezentanţă şi să depună declaraţia fiscală la organul fiscal competent în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost desfiinţată. Reprezentanţa recalculează impozitul anual pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care se desfiinţează.

(4) Reprezentanţele sunt obligate să conducă evidenţa contabilă prevăzută de legislaţia în vigoare din România.

La data de 01-01-2018 Articolul 237 din Capitolul III , Titlul VI a fost modificat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA nr. 25 din 30 august 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 31 august 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

26. În aplicarea art. 237 din Codul fiscal, modelul şi conţinutul declaraţiei privind impozitul pe reprezentanţă se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.

Capitolul IV
Abrogat.

La data de 30-03-2018 Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 238

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 238 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 239

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 239 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 240

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 240 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 241

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 241 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 242

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 242 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 243

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 243 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 244

Abrogat.

C.T.C.E. Piatra Neamţ

La data de 30-03-2018 Articolul 244 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 245

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 245 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 246

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 246 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 247

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 247 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 248

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 248 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 249

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 249 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 250

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 250 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 251

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 251 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 252

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 252 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 253

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 253 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Articolul 254

Abrogat.

La data de 30-03-2018 Articolul 254 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

C.N.C.I. Piatra Neamț

Capitolul V
Redevenţe şi dobânzi la întreprinderi asociate

Articolul 255

Sfera de aplicare şi procedura

(1) Plăţile de dobânzi şi redevenţe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăţi în România, fie prin reţinere la sursă, fie prin declarare, cu condiţia ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor să fie o societate din alt stat membru sau un sediu permanent, situat în alt stat membru, al unei societăţi dintr-un stat membru.

(2) O plată făcută de o societate rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevenţelor doar în măsura în care acele plăţi reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O societate a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor şi redevenţelor doar dacă primeşte acele plăţi pentru beneficiul său propriu, şi nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un fiduciar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevenţelor:

a) dacă creanţa, dreptul sau utilizarea informaţiei, în legătură cu care iau naştere plăţile de dobânzi sau redevenţe, este efectiv legată de acel sediu permanent; şi

b) dacă plăţile de dobânzi sau redevenţe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menţionate la art. 258 lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, impozitului nerezidenţilor/belasting der niet-verblijfhouders ori, în cazul Spaniei, impozitului asupra venitului nerezidenţilor sau unui impozit care este identic sau în mod substanţial similar şi care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei societăţi a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevenţelor, nicio altă parte a societăţii nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevenţe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol se aplică numai în cazul în care societatea care este plătitor sau societatea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevenţelor este o societate asociată a societăţii care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevenţe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevenţele sunt plătite de către ori către un sediu permanent al unei societăţi dintr-un stat membru situat într-un stat terţ şi activitatea societăţii este, în întregime sau parţial, desfăşurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislaţia sa fiscală, dobânzile sau redevenţele primite de către societăţile rezidente, de sediile permanente ale societăţilor rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) Prevederile prezentului capitol nu se aplică unei societăţi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei societăţi a altui stat membru, atunci când condiţiile stabilite la art. 258 lit. b) nu au fost menţinute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani.

(11) Îndeplinirea cerinţelor stabilite de prezentul articol şi de art. 258 se dovedeşte la data plăţii dobânzilor sau redevenţelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerinţelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plăţii, se va aplica reţinerea impozitului la sursă.

(12) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări şi va conţine următoarele informaţii:

a) dovada rezidenţei fiscale, în scopul impozitării, pentru societatea care primeşte dobânzi sau redevenţe din România şi, când este necesar, dovada existenţei unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care societatea care primeşte dobânzi ori redevenţe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) indicarea calităţii de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevenţelor de către societatea care primeşte astfel de plăţi, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau a existenţei condiţiilor prevăzute la alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plăţii;

c) îndeplinirea cerinţelor, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii), în cazul societăţii primitoare;

d) deţinerea participaţiei minime, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. b);

e) perioada pentru care deţinerea la care se face referire la lit. d) există.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plăţile efectuate din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licenţă.

(13) Dacă cerinţele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, societatea primitoare sau sediul permanent informează imediat societatea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

(14) Dacă societatea plătitoare sau sediul permanent a reţinut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reţinut la sursă. În acest sens se va solicita informaţia specificată la alin. (12). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripţie.

(15) Impozitul reţinut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului şi a informaţiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reţinut la sursă nu a fost restituit în perioada menţionată, societatea primitoare sau sediul permanent este îndreptăţit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

Articolul 256

Definiţia dobânzii

În sensul prezentului capitol, termenul dobândă înseamnă venitul din creanţe de orice fel, însoţite sau nu de garanţii ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului şi, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanţă sau obligaţiuni, inclusiv primele şi premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanţă sau obligaţiuni; penalităţile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi.

Articolul 257

Definiţia redevenţei

În sensul prezentului capitol, termenul redevenţe înseamnă plăţile de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea utilizării oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau ştiinţifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice şi programele informatice, orice brevet, marcă de comerţ, desen ori model, plan, formulă sau procedeu secret de fabricaţie, ori pentru informaţii referitoare la experienţa în domeniul industrial, comercial sau ştiinţific; plăţile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori ştiinţific.

Articolul 258

Definiţia întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent

În sensul prezentului capitol:

a) sintagma societate a unui stat membru înseamnă orice societate:

(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în lista prevăzută la art. 263; şi

(ii) care, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru şi nu este considerată, în înţelesul unei convenţii de evitare a dublei impuneri pe venit şi pe capital încheiată cu un stat terţ, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Uniunii Europene; şi

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esenţă, similar şi care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

– impozitul societăţilor/vennootschapsbelasting, în Belgia;
– selskabsskat, în Danemarca;
– Korperschaftsteuer, în Germania;
– phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
– impuesto sobre sociedades, în Spania;
– impot sur les societes, în Franţa;
– corporation tax, în Irlanda;
– imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
– impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
– vennootschapsbelasting, în Olanda;
– Korperschaftsteuer, în Austria;
– imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
– vhteisoien tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
– statlîn g în komstskatt, în Suedia;
– corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
– dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
– tulumaks, în Estonia;
– phdros eisodematos, în Cipru;
– uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
– pelno mokestis, în Lituania;
– tarsasagi ado, în Ungaria;

– taxxa fuq l-income, în Malta;
– todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
– davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
– dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
– impozitul pe profit, în România;
– korporativen danăk, în Bulgaria;
– porez na dobit, în Croaţia;

b) o societate este o societate asociată a unei alte societăţi dacă, cel puţin:

(i) prima societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau

(ii) cea de-a doua societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei societăţi; sau

(iii) o societate terţă are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei societăţi, cât şi în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deţinute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Uniunii Europene;

c) sintagma sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfăşoară în întregime sau în parte activitatea unei societăţi rezidente într-un alt stat membru.

Articolul 259

Exceptarea plăţilor de dobânzi sau de redevenţe

(1) Nu se acordă beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

a) atunci când plăţile sunt tratate ca o distribuire de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislaţiei române;

b) pentru plăţile rezultate din creanţe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

c) pentru plăţile rezultate din creanţe care dau dreptul creditorului să îşi schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;

d) pentru plăţile rezultate din creanţe care nu conţin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani de la data emisiunii.

(2) Când datorită relaţiilor speciale existente între debitor şi beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevenţelor ori între unul dintre ei şi o altă persoană, suma dobânzilor sau redevenţelor depăşeşte suma care s-ar fi convenit între debitor şi beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relaţii, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menţionată, dacă există o astfel de sumă.

Articolul 260

Fraudă şi abuz

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislaţiei naţionale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului constatate în condiţiile legii.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică atunci când tranzacţiile au drept consecinţă frauda, evaziunea fiscală sau abuzul, constatate în condiţiile legii.

Articolul 261

Clauza de delimitare

Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naţionale sau a celor bazate pe tratatele la care România este parte şi ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor şi a redevenţelor.

Articolul 262

Măsuri luate de România

Procedura administrării prezentului capitol se va stabili prin norme, elaborate de Ministerul Finanţelor Publice sau A.N.A.F., după caz.

Articolul 263

Lista societăţilor acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii)

Societăţile acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăţi cunoscute în legislaţia belgiană ca - "naamloze vennootschap/societe anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/societe en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/societe privee a responsabilite limitee" şi acele entităţi publice legislative care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

b) societăţi cunoscute în legislaţia daneză ca - "aktieselskab" şi "anpartsselskab";

c) societăţi cunoscute în legislaţia germană ca - "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschrankter Haftung" şi "bergrechtliche Gewerkschaft";

d) societăţi cunoscute în legislaţia grecească ca - "anonume etairia";

e) societăţi cunoscute în legislaţia spaniolă ca - "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" şi acele entităţi publice legale care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

f) societăţi cunoscute în legislaţia franceză ca: societe anonyme, societe en commandite par actions, societe e responsabilite limitee, precum şi instituţiile şi întreprinderile publice cu caracter industrial şi comercial;

Lit. f) a art. 263 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 35^2.

g) persoanele juridice irlandeze denumite "public companies limited by shares or by guarantee", "private companies limited by shares or by guarantee", instituţiile înregistrate în regimul "Industrial and Provident Societies Acts", sau "building societies" înregistrate în regimul "Building Societies Acts";

h) societăţi cunoscute în legislaţia italiană ca - "societa per azioni, societa in accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata" şi entităţi publice şi private care desfăşoară activităţi industriale şi comerciale;

i) societăţi cunoscute în legislaţia luxemburgheză ca - "societe anonyme, societe en commandite par actions" şi "societe a responsabilite limitee";

j) societăţi cunoscute în legislaţia olandeză ca - "noomloze vennootschap" şi "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

k) societăţi cunoscute în legislaţia austriacă ca - "Aktiengesellschaft" şi "Gesellschaft mit beschrankter Haftung";

l) societăţi comerciale sau societăţi înfiinţate conform legii civile, având formă comercială, şi cooperative şi entităţi publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăţi cunoscute în legislaţia finlandeză ca - "osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki /sparbank" şi "vakuutusyhtio/forsakrîn gsbolag";

n) societăţi cunoscute în legislaţia suedeză ca - "aktiebolag" şi "forsakrin gsaktiebolag";

o) societăţi înregistrate conform legislaţiei Marii Britanii;

p) societăţi cunoscute în legislaţia cehă ca - "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym", "verejna obchodni spolecnnost", "komanditni spolecnost", "druzstvo";

q) societăţi cunoscute în legislaţia estoniană ca - "taisuhin g", "usaldusuhin g", "osauhin g", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

r) societăţi cunoscute în legislaţia cipriotă ca societăţi înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entităţi publice corporatiste, precum şi alte entităţi care sunt considerate societăţi, conform legii impozitului pe venit;

s) societăţi cunoscute în legislaţia letonă ca - "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

ş) societăţi înregistrate conform legislaţiei lituaniene;

t) societăţi cunoscute în legislaţia ungară ca - "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

ţ) societăţi cunoscute în legislaţia malteză ca - "Kumpaniji ta' Responsabilita'Limitata", "Socjetajiet în akkomandita li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonitjiet";

u) societăţi cunoscute în legislaţia poloneză ca - "spolka akcyjna", "spolka z ofraniczona odpowiedzialnoscia";

v) societăţi cunoscute în legislaţia slovenă ca - "delniska druzba", "komanditna delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo", "druzba z neomejeno odgovomostjo";

w) societăţi cunoscute în legislaţia slovacă ca - "akciova spolocnos", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnos", "verejna obchodna spolocnos", "druzstvo";

x) societăţi cunoscute în legislaţia română ca - "societăţi în nume colectiv", "societăţi în comandită simplă", "societăţi pe acţiuni", "societăţi în comandită pe acţiuni", "societăţi cu răspundere limitată";

y) societăţi cunoscute în legislaţia bulgară ca - "Akţionerno drujestvo", "Komanditno drujestvo s akţii", "Drujestvo s ogranicena otgovornost";

z) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia.

Articolul 264

Data aplicării

Dispoziţiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăţilor de dobânzi şi de redevenţe efectuate între societăţi asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare.

Titlul VII
Taxa pe valoarea adăugată

Capitolul I
Definiţii

Articolul 265

Definiţia taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului şi care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

Articolul 266

Semnificaţia unor termeni şi expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. achiziţie reprezintă bunurile şi serviciile obţinute sau care urmează a fi obţinute de o persoană impozabilă, prin următoarele operaţiuni: livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziţii intracomunitare şi importuri de bunuri;

2. achiziţie intracomunitară are înţelesul art. 273;

3. active corporale fixe reprezintă orice imobilizare corporală amortizabilă, construcţiile şi terenurile de orice fel, deţinute pentru a fi utilizate în producţia sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terţilor sau pentru scopuri administrative;

4. activitate economică are înţelesul prevăzut la art. 269 alin. (2). Atunci când o persoană desfăşoară mai multe activităţi economice, prin activitate economică se înţelege toate activităţile economice desfăşurate de aceasta;

5. baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziţii intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII al prezentului titlu;

6. bunuri reprezintă bunuri corporale mobile şi imobile. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;

7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul şi băuturile alcoolice, precum şi tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VIII, cu excepţia gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem;

8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 318 alin. (1), atribuit de către autorităţile competente din România persoanelor care au obligaţia să se înregistreze conform art. 316 sau 317, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autorităţile competente dintr-un alt stat membru;

9. codul NC reprezintă poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87, corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în prezentul titlu şi noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. (1) Potrivit art. 266 alin. (1) pct. 9 din Codul fiscal, atunci când intervin modificări în Nomenclatura combinată, se realizează corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în titlul VII din Codul fiscal, în normele, ordinele şi instrucţiunile date în aplicarea acestuia şi noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun.

10. data aderării României la Uniunea Europeană este data de 1 ianuarie 2007;

11. decont de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 323;

12. decontul special de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 324;

13. Directiva 112 este Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L, nr. 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - Sistemul

comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L, nr. 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;

14. factura reprezintă documentul prevăzut la art. 319;

15. importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 285 şi care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 309;

16. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281-292 din Directiva 112;

17. livrare intracomunitară are înţelesul prevăzut la art. 270 alin. (9);

18. livrare către sine are înţelesul prevăzut la art. 270 alin. (4);

19. operaţiuni imobiliare reprezintă operaţiunile constând în livrarea, închirierea, leasingul, arendarea, concesionarea de bunuri imobile sau alte operaţiuni prin care un bun imobil este pus la dispoziţia altei persoane, precum şi acordarea cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil;

20. perioada fiscală este perioada prevăzută la art. 322;

21. persoană impozabilă are înţelesul art. 269 alin. (1) şi reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituţia publică, persoana juridică, precum şi orice entitate capabilă să desfăşoare o activitate economică;

22. persoană juridică neimpozabilă reprezintă instituţia publică, organismul internaţional de drept public şi orice altă persoană juridică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 269 alin. (1);

23. persoană parţial impozabilă are înţelesul prevăzut la art. 300;

24. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

25. plafon pentru achiziţii intracomunitare reprezintă plafonul stabilit conform art. 268 alin. (4) lit. b);

26. plafon pentru vânzări la distanţă reprezintă plafonul stabilit conform art. 275 alin. (2) lit. a);

27. prestarea către sine are înţelesul prevăzut la art. 271 alin. (4);

28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în anexa II la Directiva 112 şi la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul în care prestatorul unui serviciu şi clientul său comunică prin intermediul poştei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul furnizat este un serviciu furnizat pe cale electronică;

La data de 20-04-2019 Punctul 28. din Alineatul (1) , Articolul 266 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

29. serviciile de telecomunicaţii sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepţia de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informaţii de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepţii. Serviciile de telecomunicaţii cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la reţeaua mondială de informaţii;

30. serviciile de radiodifuziune şi televiziune includ, în special, serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare;

31. taxă înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;

32. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii taxabile la momentul exigibilităţii taxei, efectuate sau care urmează a fi efectuate de persoana impozabilă, precum şi taxa aferentă operaţiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 307-309;

33. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achiziţiile efectuate sau care urmează a fi efectuate;

34. taxă dedusă reprezintă taxa deductibilă care a fost efectiv dedusă;

35. vânzarea la distanţă reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepţia prevăzută la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (2)-(7).

(2) În înţelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1.

(2) În aplicarea prevederilor art. 266 alin. (2) din Codul fiscal, locul în care o persoană impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice este locul în care se desfăşoară funcţiile de administrare centrală a societăţii. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activităţii sale economice se iau în considerare locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societăţii, locul în care se află sediul social al societăţii şi locul în care se întâlneşte conducerea societăţii. În cazul în care aceste criterii nu permit determinarea cu certitudine a locului de stabilire a sediului unei activităţi economice, locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societăţii este criteriul care prevalează. O persoană impozabilă poate avea sediul activităţii economice într-un stat membru chiar dacă nu realizează efectiv activităţi economice în statul respectiv. Prezenţa unei cutii poştale sau a unor reprezentanţe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activităţii economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile menţionate în tezele anterioare.

(3) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activităţii economice în sensul alin. (2), domiciliul stabil al acestor persoane este considerat sediul activităţii economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 266 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(4) În aplicarea titlului VII al Codului fiscal, "domiciliul stabil" al unei persoane fizice, impozabile sau nu, înseamnă adresa înregistrată în registrul de evidenţă a populaţiei ori într-un registru similar sau adresa indicată de persoana respectivă autorităţilor fiscale competente, cu excepţia cazului în care există dovada că această adresă nu reflectă realitatea.

(5) "Reşedinţa obişnuită" a unei persoane fizice, impozabile sau nu, menţionată în titlul VII al Codului fiscal reprezintă locul în care persoana fizică respectivă locuieşte în mod obişnuit, ca rezultat al unor legături personale şi profesionale. Atunci când există legături profesionale într-o altă ţară decât cea în care există legături personale sau când nu există legături profesionale, locul "reşedinţei obişnuite" se determină pe baza legăturilor personale care indică existenţa unor legături strânse între persoana respectivă şi locul în care locuieşte.

(6) În scopul aplicării prevederilor art. 266 alin. (2) lit. c) şi art. 307 din Codul fiscal:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice şi/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operaţiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operaţiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operaţiuni sau conform unor înţelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operaţiunilor pentru operaţiuni postvânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanţie şi această potenţială participare nu constituie o operaţiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane şi/sau materiale în legătură cu aceste operaţiuni nu este relevantă, deoarece se consideră că în orice situaţie acest sediu fix participă la realizarea operaţiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice şi/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor şi colectarea titlurilor de creanţă, utilizarea acestor resurse nu se consideră ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligaţiilor legate de aceste operaţiuni. În această situaţie, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operaţiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta se consideră că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(7) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deţine în România o licenţă care îi permite să desfăşoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând şi cumpărări şi revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existenţa licenţei în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condiţiile art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 268 alin. (3) lit. b) şi la art. 294 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depăşeşte 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depăşeşte 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depăşeşte 48 cmc sau a cărui putere depăşeşte 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepţia:

1. navelor atribuite navigaţiei în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activităţi comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi a navelor utilizate pentru salvare ori asistenţă pe mare sau pentru pescuitul de coastă; şi

2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi /sau de bunuri cu plată;

b) condiţiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat deplasări care depăşesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depăşeşte 100 de ore;

3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depăşeşte 40 de ore.

Articolul 267

Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Uniunea Europeană şi teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene pentru care se aplică Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, în conformitate cu art. 349 din acesta, cu excepţia teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3);

c) teritorii terţe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3);

d) ţară terţă înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului privind funcţionarea Uniunii Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;

2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;

2. Melilla;

c) Republica Italiană:

Livigno.

La data de 03-02-2020 Alineatul (2) din Articolul 267 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) teritoriile franceze menţionate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele anglo-normande;

f) Campione d'Italia;

g) apele italiene ale lacului Lugano.

C.T.C.E. Piatra Neamt

La data de 03-02-2020 Alineatul (3) din Articolul 267 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menţionate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la art. 267 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Uniunii Europene.

(2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operaţiunile cu originea sau destinaţia în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinaţia în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinaţia în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinaţia în Republica Cipru.

(3) Zona contiguă a României şi zona economică exclusivă a României, astfel cum sunt delimitate prin Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată, se consideră că fac parte din teritoriul României din punct de vedere al TVA, pentru operaţiunile legate de activităţile desfăşurate în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 56 şi 77 din Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată prin Legea nr. 110/1996.

Capitolul II
Operaţiuni impozabile

Articolul 268

Operaţiuni impozabile

(1) Din punctul de vedere al taxei sunt operaţiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) operaţiunile care, în sensul art. 270-272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 şi 278;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 269 alin. (1), acţionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activităţile economice prevăzute la art. 269 alin. (2).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3. (1) Dacă o operaţiune îndeplineşte cumulativ condiţiile prevăzute la art. 268 alin. (1) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, dar nu îndeplineşte condiţia prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, operaţiunea nu este impozabilă în România.

(2) Condiţia referitoare la "plată" prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal implică existenţa unei legături directe între operaţiune şi contrapartida obţinută. O livrare de bunuri sau o prestare de servicii este impozabilă în condiţiile în care această operaţiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obţinută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiţia referitoare la existenţa unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri şi/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absenţa plăţii, când operaţiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiţie este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligaţie legală;

b) condiţia existenţei unei legături între operaţiune şi contrapartida obţinută este îndeplinită chiar dacă preţul nu reflectă valoarea normală a operaţiunii, respectiv ia forma unor cotizaţii, bunuri sau servicii, reduceri de preţ, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terţ.

(2) Este, de asemenea, operaţiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 277.

(3) Sunt, de asemenea, operaţiuni impozabile şi următoarele operaţiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 276:

a) o achiziţie intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acţionează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de excepţia prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acţionează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 275 alin. (2) cu privire la vânzările la distanţă;

b) o achiziţie intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziţie intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acţionează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(3) Achiziţia intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform art. 276 din Codul fiscal.

(4) Achiziţia intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform art. 276 din Codul fiscal.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România achiziţiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziţii intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este depăşit, persoana prevăzută la art. 268 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care persoana respectivă se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(9) Persoana prevăzută la art. 268 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 317 alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepţie, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puţin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziţii de bunuri este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(5) Plafonul pentru achiziţii intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază ori se transportă bunurile, a achiziţiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(6) În aplicarea art. 268 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziţii intracomunitare de bunuri se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achiziţiilor intracomunitare de bunuri, cu excepţia achiziţiilor prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacţiei ce conduce la depăşirea plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achiziţiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achiziţiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanţă, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achiziţiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecţie şi antichităţi, aşa cum sunt definite la art. 312 din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 312 din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achiziţiilor de gaze naturale, energie electrică, energie termică sau agent frigorific a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru excepţia prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opţiunea se aplică pentru cel puţin doi ani calendaristici.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) Conform prevederilor art. 268 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operaţiuni pentru care taxa nu este deductibilă şi persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate şi nu au obligaţia de a fi înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, care nu depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri de la data la care îşi exercită opţiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 317 alin. (6) din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile art. 268 alin. (6) şi art. 317 alin. (7) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior, situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

(7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opţiunii sunt stabilite prin normele metodologice.

(8) Nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România:

a) achiziţiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 294 alin. (1) lit. h)-n);

b) achiziţia intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 276 alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

1. achiziţia de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziţia de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziţionate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 307 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(13) În scopul aplicării prevederilor art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relaţia de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor şi cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceştia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condiţiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării ulterioare, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operaţiuni triunghiulare. Obligaţiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România, indiferent dacă este sau nu înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu prevederile art. 307 alin. (4) şi art. 326 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal, după caz;

b) să înscrie achiziţia efectuată în rubricile alocate achiziţiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 323 sau art. 324 din Codul fiscal, precum şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal.

(14) În cazul operaţiunilor triunghiulare efectuate în condiţiile art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal , dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător şi acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să emită factura prevăzută la art. 319 din Codul fiscal, în care să fie înscrise codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziţia intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal în declaraţia recapitulativă privind achiziţiile intracomunitare, prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziţii se înscriu la rubrica rezervată achiziţiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;

2. codul T în rubrica corespunzătoare;

3. valoarea livrării efectuate.

c) achiziţiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi de antichităţi, în sensul prevederilor art. 312, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitaţie publică, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

d) achiziţia intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operaţiunile impozabile pot fi:

a) operaţiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 291;

b) operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 294-296;

c) operaţiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 292;

d) importuri şi achiziţii intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 293;

e) operaţiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii.

f) operaţiuni pentru care se aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315^1.La data de 01-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 268 , Capitolul II , Titlul VII a fost completat de Punctul 28, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(10) Operaţiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare şi inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. Dreptul de deducere pentru achiziţiile destinate realizării proiectelor de cercetare-dezvoltare şi inovare se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-300.La data de 30-03-2018 Articolul 268 din Capitolul II , Titlul VII a fost completat de Punctul 28, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. II-IV si XIV din ORDONANŢĂ DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018:

Articolul II

(1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, modelul şi conţinutul declaraţiei informative prevăzute la art. 42 alin. (3) şi la art. 56 alin. (1^3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Măsurile instituite potrivit prevederilor art. I pct. 28 se aplică cu respectarea legislaţiei în domeniul ajutorului de stat, pentru motorina achiziţionată începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, cu încadrarea în creditele de angajament şi bugetare aprobate prin legea bugetului de stat pentru Programul „Ajutoare de stat pentru finanţarea proiectelor pentru investiţii din cadrul bugetului Ministerului Finanţelor Publice - Acţiuni generale“.

(3) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, procedura de aplicare a prevederilor art. 68^1 alin. (7) şi (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Articolul III

(1) Cerinţa prevăzută la art. 364 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică şi persoanelor care au solicitat eliberarea autorizaţiei de antrepozit fiscal, ale căror cereri de autorizare ca antrepozit fiscal sunt în curs de soluţionare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(2) Sumele încasate şi neutilizate reprezentând taxele speciale pentru promovarea turistică a localităţii, de către sectoarele municipiului Bucureşti, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se virează la bugetul local al municipiului Bucureşti.

Articolul IV

(1) Pentru veniturile din contractele de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, realizate, în anul 2018, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, contribuabilii au obligaţia să depună declaraţia prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, să efectueze calculul venitului net potrivit regulilor prevăzute la art. 68 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, să determine şi să plătească impozitul până la data de 15 martie 2019 inclusiv.

(2) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din contracte de activitate sportivă, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, obligaţiile privind calcularea, reţinerea la sursă, plata şi declararea impozitului sunt cele prevăzute la art. 68^1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din activităţi agricole impuse pe baza normelor de venit se aplică următoarele reguli:

a) declaraţiile privind veniturile din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit - formular 221, depuse de către contribuabili la organul fiscal competent în cursul anului 2018, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, vor fi înlocuite cu declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, care se va depune până la data de 15 iulie 2018 inclusiv;

b) în cazul asocierilor fără personalitate juridică, contribuabilii care nu au depus declaraţia privind veniturile din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit - formular 221 la organul fiscal competent până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă au obligaţia depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.

(4) Impozitul pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăţi anticipate emise în temeiul Legii nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi comunicate contribuabililor se anulează, din oficiu, de către organul fiscal central competent, prin emiterea unei decizii de anulare a obligaţiilor fiscale, care se comunică contribuabilului.

(5) În cazul în care, anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, organul fiscal central competent a emis, dar nu a comunicat decizia de impunere prin care a stabilit plăţi anticipate de impozit pe venit, acesta nu mai comunică decizia de impunere, iar obligaţiile fiscale se scad din evidenţa analitică pe plătitor, pe bază de borderou de scădere.

(6) În cazul în care anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă organul fiscal competent nu a emis decizia de stabilire a plăţilor anticipate pentru anul 2018, aceasta nu se mai emite.

(7) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, pentru care contribuţia de asigurări sociale şi contribuţia de asigurări sociale de sănătate se reţin la sursă de către plătitorul de venit, acesta are obligaţia ca până la data de 15 martie 2019 inclusiv să stabilească, să reţină, să plătească şi să declare contribuţiile anuale datorate de beneficiarul de venit pentru anul 2018.

(8) Persoanele prevăzute la art. 180 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, care optează pentru plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate potrivit legii, înainte de data emiterii ordinului privind modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut la art. 122 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, depun Declaraţia pentru stabilirea obligaţiilor de plată cu titlu de contribuţie de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art. 180 din Codul fiscal - formular 604 şi efectuează plata contribuţiei conform prevederilor art. 180 alin. (2) lit. a) şi alin. (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(9) În cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizii de plăţi anticipate, care se anulează potrivit prezentului articol, a fost stins, contribuabilii pot solicita restituirea acestuia potrivit art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul XIV

Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor pct. 3 şi 5, care intră în vigoare la data de 1 aprilie 2018.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3.

(15) În sensul art. 268 alin. (10) din Codul fiscal, operaţiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare şi inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane, în acest caz nefiind îndeplinită prima condiţie prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal pentru ca acestea să fie operaţiuni impozabile din punct de vedere al TVA, respectiv să constituie sau să fie asimilate, conform prevederilor art. 270-272 din Codul fiscal, unor livrări de bunuri sau prestări de servicii, în sfera taxei. Persoanele impozabile care realizează activităţi de cercetare-dezvoltare în vederea desfăşurării activităţii lor economice îşi pot exercita dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor destinate realizării acestor activităţi, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-300 din Codul fiscal, chiar dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. În situaţia în care rezultatele cercetării se transferă altei persoane, operaţiunile respective reprezintă livrări de bunuri/prestări de servicii care sunt impozabile din

punctul de vedere al TVA în măsura în care sunt îndeplinite condiţia referitoare la plată prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi celelalte condiţii de la art. 268 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal.

Capitolul III
Persoane impozabile

Articolul 269

Persoane impozabile şi activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activităţi economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activităţi.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4.

(14) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (1) din Codul fiscal, organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe, astfel cum acestea sunt definite de art. 124 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare, sunt considerate persoane impozabile.

(2) În sensul prezentului titlu, activităţile economice cuprind activităţile producătorilor, comercianţilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4. (1) În sensul art. 269 alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanţă cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacţii, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menţionează în constatările Curţii Europene de Justiţie în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obţin venituri din vânzarea locuinţelor proprietate personală sau a altor bunuri, care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcţiile şi, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuinţă, inclusiv casele de vacanţă, orice alte bunuri utilizate în scop personal de către persoana fizică, precum şi bunurile de orice natură moştenite sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activităţi, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acţionează ca atare, de o manieră independentă, şi activitatea respectivă este desfăşurată în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 269 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către o persoană fizică, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenţionează să efectueze o astfel de activitate, iar intenţia acesteia trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare iniţierii activităţii economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând şi livrarea bunului sau părţilor din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziţiei de terenuri şi/sau de construcţii de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacţie în cursul unui an calendaristic. Dacă persoana fizică realizează o singură livrare într-un an aceasta este considerată ocazională şi nu este considerată o livrare impozabilă. Dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiaşi an, prima livrare nu se impozitează, dar este luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Totuşi, dacă persoana fizică derulează deja construcţia unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută şi continuă, orice alte tranzacţii efectuate ulterior nu mai au caracter ocazional. Livrările de construcţii şi terenuri, scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activităţii economice, cât şi la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din

Codul fiscal. În situaţia în care persoana fizică nu se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dar începe activitatea economică, se consideră că aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici conform art. 310 din Codul fiscal, obligativitatea înregistrării în scopuri de TVA intervenind la termenul prevăzut la art. 310 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacţii cu bunuri imobile în anii precedenţi, a livrat în cursul anului 2015 două terenuri care nu sunt construibile. Aceste terenuri au fost achiziţionate în cursul anului 2012, în vederea revânzării şi nu pentru a fi utilizate în scopuri personale. Deşi persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuşi livrările respective fiind scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligaţia înregistrării în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal. Dacă aceeaşi persoană fizică ar fi livrat în cursul anului 2015 o construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, ar fi avut obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă dacă valoarea livrării respective cumulată cu valoarea livrărilor anterioare ar fi depăşit plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, cel mai târziu în termen de 10 zile de la data depăşirii plafonului, respectiv de la data de 1 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depăşit, conform prevederilor art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică vinde în luna ianuarie 2016 un teren construibil sau o construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi în principiu operaţiunea nu ar fi scutită de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează şi alte operaţiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2016, această operaţiune este considerată ocazională şi persoana fizică nu datorează TVA pentru respectiva livrare. Dacă în acelaşi an, în luna martie, aceeaşi persoană fizică livrează un teren sau o construcţie, indiferent dacă livrarea este taxabilă sau scutită conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă după cea de-a doua tranzacţie. Dacă a doua tranzacţie este taxabilă şi valoarea cumulată a acesteia cu cea a primei livrări depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, persoana fizică are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, cel târziu în termen de 10 zile de la data depăşirii plafonului, respectiv de la data de 1 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depăşit, conform art. 310 alin. (6) din Codul fiscal. Dacă a doua tranzacţie este scutită, persoana fizică nu are obligaţia de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA. Dacă în acelaşi an, după a doua operaţiune care a fost scutită, intervine a treia operaţiune în luna septembrie, care este taxabilă (de exemplu, livrarea unui teren construibil), iar valoarea cumulată a celor trei operaţiuni depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, obligativitatea înregistrării în scopuri de TVA intervine la termenul prevăzut la art. 310 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2015 cinci livrări care ar fi scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi în anul 2015 persoana fizică a devenit în principiu persoană impozabilă, nu a avut obligaţia de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA deoarece a realizat numai operaţiuni scutite. Dacă în anul 2016, în luna februarie, persoana fizică va livra o construcţie nouă sau un teren construibil în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, chiar dacă este prima tranzacţie din acest an, aceasta nu mai este considerată ocazională, deoarece persoana fizică devenise deja persoană impozabilă în anul precedent şi va avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă până pe 10 martie 2016, dacă valoarea livrării respective va depăşi plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2015 construcţia unui bun imobil cu intenţia de a vinde această construcţie, devenind astfel persoană impozabilă. În cursul anului 2015 nu a încasat avansuri şi în principiu nu are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2016, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părţi ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o altă construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă cel mai târziu până pe data de 10 a lunii următoare celei în care depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcţiei, respectiv din anul 2015.

Exemplul nr. 5: În luna martie 2015 o persoană fizică vinde o casă pe care a utilizat-o în scop de locuinţă, operaţiunea fiind neimpozabilă. În luna aprilie vinde o casă pe care a moştenit-o, nici această operaţiune nefiind impozabilă. În luna mai, aceeaşi persoană fizică cumpără o construcţie nouă pe care o vinde în luna iulie. Nici după această vânzare persoana fizică nu devine persoană impozabilă, deoarece această tranzacţie, fiind prima vânzare a unui bun care nu a fost utilizat în scopuri personale, este considerată ocazională. Dacă persoana fizică va mai livra de exemplu un

teren construibil în luna august, aceasta este considerată a doua tranzacţie în sfera TVA, iar persoana fizică va deveni persoană impozabilă şi va avea obligaţia să solicite înregistrarea cel mai târziu până pe data de 10 septembrie, dacă livrarea din luna iulie cumulată cu cea din luna august depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Primele două vânzări din lunile martie şi aprilie nu sunt luate în calculul plafonului de scutire deoarece nu sunt în sfera de aplicare a TVA.

Exemplul nr. 6: O familie deţine un teren situat într-o zonă construibilă pe care l-a utilizat pentru cultivarea de produse agricole. În luna ianuarie 2016 familia respectivă împarte în loturi terenul în vederea vânzării. Pentru a analiza dacă terenul a fost utilizat în scop personal sau pentru activităţi economice trebuie să se constate dacă produsele cultivate erau folosite numai pentru consumul familiei sau şi pentru comercializare. În situaţia în care cantitatea de produse obţinute nu justifică numai consumul în scop personal, se consideră că terenul a fost utilizat în scopul unei activităţi economice şi livrarea lui intră în sfera de aplicare a TVA consecinţă, dacă livrarea primului lot are loc în luna februarie nu se consideră o operaţiune ocazională şi dacă depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, familia respectivă ar avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA, prin unul dintre soţi. Înregistrarea în scopuri de TVA trebuie solicitată cel mai târziu în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 7: În cursul anului 2015 o persoană fizică începe să construiască un bun imobil. Încasează avansuri care depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal în luna decembrie 2015. Fiind avansuri încasate pentru livrarea de părţi de construcţie noi, operaţiunile sunt taxabile, dar persoana respectivă poate aplica regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal până la depăşirea plafonului. Astfel, persoana respectivă va avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA cel mai târziu până pe data de 10 ianuarie 2016. Dacă livrarea unor apartamente din construcţia respectivă are loc în luna martie 2016, avansurile încasate în regim de scutire în anul 2015 vor trebui să fie regularizate la data livrării prin aplicarea cotei de TVA corespunzătoare.

(6) În cazul exemplelor prezentate la alin. (5) au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activităţi economice desfăşurate şi faptul că orice livrare de locuinţe personale, de case de vacanţă sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activităţii nefiind considerată operaţiune în sfera de aplicare a taxei.

(7) În cazul în care bunurile imobile sunt deţinute în devălmăşie de o familie, unul dintre soţi va fi desemnat să exercite toate drepturile şi să îndeplinească toate obligaţiile, din punct de vedere al TVA, inclusiv obligaţia de înregistrare în scopuri de TVA, dacă aceasta există, pentru vânzarea acestor bunuri imobile.

(8) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziţionate sau dobândite de persoanele fizice şi care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfăşurarea de activităţi economice, nu este o operaţiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 304 şi 305 din Codul fiscal.

(3) Situaţiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile se prevăd prin normele metodologice.

(4) Nu acţionează de o manieră independentă angajaţii sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condiţiile de muncă, remunerarea sau alte obligaţii ale angajatorului.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4.

(9) Persoanele care nu sunt legate de angajator printr-un contract individual de muncă, ci prin alte instrumente juridice, nu acţionează de o manieră independentă în condiţiile prevăzute la art. 269 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv atunci când activitatea este exercitată de o persoană care nu dispune de o libertate de organizare corespunzătoare în ceea ce priveşte resursele materiale şi umane folosite pentru exerciţiul activităţii în discuţie, cum ar fi libertatea de a alege colaboratorii, orarul de lucru, baza materială necesare desfăşurării activităţii sale, şi riscul economic inerent acestei activităţi nu este suportat de această persoană. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-202/90 Ayuntamiento de Sevilla împotriva Recaudadores de Tributos de las Zonas primera y segunda.

(5) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public nu sunt persoane impozabile pentru activităţile care sunt desfăşurate în calitate de autorităţi publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activităţi se percep

cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi, cu excepţia acelor activităţi care ar produce distorsiuni concurenţiale dacă instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (6) şi (7). În sensul prezentului articol, prin organisme internaţionale de drept public se înţelege organizaţiile internaţionale interguvernamentale, constituite de către state care sunt părţi la acestea, în baza unor tratate sau a altor instrumente juridice specifice dreptului internaţional public şi care funcţionează conform actelor lor constitutive, statutelor lor sau altor documente care emană de la acestea, fiind guvernate de normele dreptului internaţional public şi nu de dreptul intern al vreunui stat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4.

(10) Nu sunt considerate activităţi economice:

a) acordarea de bunuri şi/sau servicii în mod gratuit de organizaţiile fără scop patrimonial;

b) livrarea de către organismele de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciuliţe şi medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activităţii de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepţia celor decorative şi a celor pentru nunţi şi botezuri.

(11) În sensul art. 269 alin. (5) din Codul fiscal, distorsiuni concurenţiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferenţial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, faţă de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxă contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(12) În situaţia în care instituţia publică desfăşoară activităţi pentru care este tratată ca persoană impozabilă, este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activităţi sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activităţi. Prin excepţie, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(6) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în calitate de autorităţi publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 292.

(7) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activităţi:

a) telecomunicaţii;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea târgurilor şi expoziţiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activităţile organismelor de publicitate comercială;

i) activităţile agenţiilor de călătorie;

j) activităţile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;

k) operaţiunile posturilor publice de radio şi televiziune;

l) operaţiunile agenţiilor agricole de intervenţie efectuate asupra produselor agricole şi în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a pieţei respectivelor produse.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4.

(13) În sensul art. 269 alin. (8) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi, în conformitate cu prevederile art. 316 alin. (3) din Codul fiscal.

(9) În condiţiile şi în limitele prevăzute în normele metodologice, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relaţii strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

5. (1) În sensul art. 269 alin. (9) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic şi aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal unic, cu următoarele condiţii cumulative:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal;

b) opţiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puţin 2 ani;

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală.

(2) Opţiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Organul fiscal competent în administrarea persoanelor impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal este organul fiscal central desemnat în acest scop, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, denumită în continuare Codul de procedură fiscală.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deţinut direct sau indirect în proporţie de mai mult de 50% de către aceeaşi asociaţi. Termenul "asociaţi" include şi acţionarii, conform Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Îndeplinirea acestei condiţii se dovedeşte prin certificatul constatator eliberat de către registrul comerţului şi/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent prevăzut la alin. (4) o cerere semnată de către reprezentanţii legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent trebuie să ia o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi să comunice acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentaţiei complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoţită de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal intră în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(9) Reprezentantul grupului trebuie să notifice organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opţiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1)-(5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situaţie;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), organul fiscal competent anulează tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opţiunea în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima

zi a perioadei fiscale următoare celei în care a încetat opţiunea, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situaţie în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care s-a produs evenimentul, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(11) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. c)-e) organul fiscal competent trebuie să ia o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi să comunice această decizie reprezentantului. Această decizie intră în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică. Până la intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus iniţial opţiunea de a fi trataţi ca grup fiscal unic şi au fost acceptaţi în acest sens de către organul fiscal competent. În situaţia în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.

(12) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. b), organul fiscal competent, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organul fiscal competent în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organul fiscal competent, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. raportează în decontul de taxă menţionat la art. 323 din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri sau orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. trimite decontul său de taxă reprezentantului;

3. nu plăteşte nicio taxă datorată şi nu solicită nicio rambursare conform decontului său de taxă;

b) reprezentantul:

1. preia, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârşitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum şi soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. raportează în propriul decont de taxă, menţionat în art. 323 din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum şi orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. raportează într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alţi membri ai grupului fiscal, precum şi rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. depune la organul fiscal competent toate deconturile de taxă ale membrilor, precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

5. plăteşte sau, după caz, solicită rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, la organul fiscal competent;

b) să se supună controlului organului fiscal competent;

c) să răspundă separat şi în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparţine respectivului grup fiscal;

d) să întocmească primul decont de TVA, după părăsirea grupului fiscal, doar pe baza operaţiunilor efectuate în perioada ulterioară părăsirii grupului, fără preluarea soldului din decontul aferent perioadei fiscale anterioare, depus în vederea întocmirii decontului consolidat.

(15) Livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VII din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terţi sau către ceilalţi membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

(10) Orice asociat sau partener al unei asocieri ori organizaţii fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activităţi economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizaţiei respective.

(11) Asocierile în participaţiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, indiferent dacă sunt tratate sau nu drept asocieri în participaţiune, nu dau naştere unei persoane impozabile separate.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

6. Obligaţiile şi drepturile din punct de vedere al taxei pentru operaţiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 269 alin. (11) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 102.

102. (1) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (11) şi art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, asocierilor în participaţiune sau altor asocieri tratate drept asocieri în participaţiune, denumite în continuare asocieri, li se aplică prevederile de la alin. (3)-(16), dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) veniturile şi cheltuielile asocierii sunt contabilizate de asociatul administrator şi sunt repartizate pe bază de decont fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere, conform prevederilor art. 321 alin. (5) din Codul fiscal;

b) persoana desemnată prin contractul încheiat între părţi să reprezinte asocierea, denumită în continuare asociatul administrator, este persoana care emite facturi în nume propriu către terţi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de asociere;

c) scopul asocierii este livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi. Această condiţie se consideră îndeplinită inclusiv în situaţia în care, pe lângă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi se efectuează şi livrări/prestări între membrii asociaţi conform alin. (6).

(2) În sensul alin. (1) participaţiile la o asociere pot consta în bunuri, servicii sau în bani.

(3) Bunurile care sunt puse la dispoziţia asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie livrare de bunuri cu plată în sensul art. 270 din Codul fiscal.

(4) Serviciile care sunt prestate de membrii unei asocieri corespunzând părţii ce i-a fost repartizată fiecăruia dintre ei în acel contract, care sunt menite să ducă la obţinerea unui rezultat comun, nu constituie servicii efectuate cu plată în sensul art. 268 coroborat cu art. 271 din Codul fiscal. Faptul că aceste operaţiuni sunt desfăşurate de asociatul administrator este irelevant în acest sens.

(5) Repartizarea pe bază de decont a veniturilor asocierii, în limita cotei de participare stabilite prin contract, de către asociatul administrator către membrii asocierii nu este considerată ca fiind plată pentru bunurile/serviciile prevăzute la alin. (3) şi (4). Repartizarea cheltuielilor asocierii de către asociatul administrator, pe bază de decont, în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu reprezintă operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6) Atunci când efectuarea mai multor operaţiuni decât partea ce a fost repartizată prin contract unui membru al asocierii implică plata de către ceilalţi membri a operaţiunilor ce depăşesc această parte, acele operaţiuni constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, în sensul art. 268 coroborat cu art. 270 şi 271 din Codul fiscal. În acest caz, baza impozabilă este suma primită de membrul respectiv al asocierii drept contravaloare a operaţiunilor ce depăşesc partea prevăzută pentru el în contractul de asociere.

(7) Aportul la asociere nu este considerat avans la o livrare/prestare, în măsura în care sunt respectate prevederile prezentelor norme referitoare la asocierile în participaţiune, respectiv în situaţia în care nu au loc livrări de bunuri/prestări de servicii exclusiv între membrii asociaţi.

(8) Membrii asocierii transmit pe bază de decont către asociatul administrator cheltuielile aferente bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (3) şi (4), cu excepţia situaţiei în care părţile optează pentru taxarea operaţiunilor respective, conform alin. (10).

(9) Pentru achiziţiile bunurilor prevăzute la alin. (3), altele decât bunurile de capital pentru care se aplică prevederile alin. (12)-(16), precum şi pentru achiziţiile necesare efectuării serviciilor prevăzute la alin. (5), membrii asocierii îşi pot exercita dreptul de deducere astfel:

a) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care dau drept de deducere, dreptul de deducere se exercită integral;

b) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care nu dau drept de deducere a TVA, nu se exercită dreptul de deducere, sau, după caz, dacă acesta a fost exercitat anterior semnării contractului de asociere, se efectuează o ajustare negativă potrivit prevederilor art. 304 din Codul fiscal;

c) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, asociatul administrator trebuie să comunice fiecărui membru al asocierii, la sfârşitul fiecărei perioade fiscale, modul de alocare a bunurilor şi serviciilor puse la dispoziţia asocierii de membrii asociaţi, conform art. 300 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, în funcţie de care fiecare membru asociat îşi va exercita dreptul de deducere, sau, după caz va proceda la ajustări conform art. 304 din Codul fiscal. În măsura în care pentru anumite bunuri/servicii este necesară aplicarea pro rata, asociatul administrator trebuie să notifice autoritatea fiscală de care aparţine în vederea aplicării prevederilor art. 300 alin. (17) din Codul fiscal.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. c), prin excepţie, în scopul simplificării operaţiunilor derulate de asociere, membrii acesteia pot opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (3) şi (4).

(11) Pe parcursul derulării contractului de asociere, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VII al Codului fiscal revin asociatului administrator, care cuprinde în propriul decont de taxă inclusiv achiziţiile de bunuri/servicii, precum şi livrările de bunuri /prestările de servicii aferente asocierii. Prin drepturi şi obligaţii legale se înţelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziţiile efectuate pentru realizarea scopului asocierii, conform prevederilor art. 297-301 din Codul fiscal, obligaţia de a emite facturi către beneficiari şi de a colecta taxa în cazul operaţiunilor taxabile care rezultă din asociere, dreptul/obligaţia de ajustare a taxei conform prevederilor art. 304, în cazul propriilor bunuri, şi 305 din Codul fiscal, atât pentru bunurile de capital proprii, cât şi de cele care au fost aduse ca aport la asociere de membrii asocierii, şi care sunt utilizate în scopul asocierii.

(12) Asociaţii care au pus la dispoziţia asocierii bunuri de capital conform alin. (3), ca aport la asociere, îşi păstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustări pe perioada funcţionării asocierii, întrucât această obligaţie, dacă intervin evenimentele prevăzute de lege care generează ajustarea, sunt efectuate de asociatul administrator în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c). În cazul bunurilor de capital se face o menţiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziţia asocierii, perioadă în care membrii asociaţi nu fac ajustări.

(13) În cazul în care pe perioada de existenţă a asocierii intervin evenimente care generează ajustarea, asociatul administrator are dreptul/obligaţia de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile de capital pe care membrii asociaţi le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (3).

(14) În situaţiile prevăzute la alin. (13) lit. a) şi b), asociatul administrator aplică regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deţine aceste bunuri/servicii. În situaţia prevăzută la alin. (13) lit. c), momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obţinerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziţia asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării.

(15) Asociatul administrator trebuie să păstreze copie de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 305 alin. (8) din Codul fiscal şi va menţiona ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existenţă a asocierii.

(16) Atunci când asocierea îşi încetează existenţa sau unul ori mai mulţi asociaţi se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul să ajusteze taxa aferentă bunurilor de capital prevăzute la alin. (13) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparţinut, în cazul în care pe perioada existenţei asocierii a fost necesară efectuarea unei ajustări negative efectuate de asociatul

administrator. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparţin sunt alocate unei activităţi cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcţie de activităţile pe care le va realiza după încetarea existenţei asocierii.

(17) În cazul operaţiunilor realizate de o asociere pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (1), nu se aplică regulile asocierii prevăzute la alin. (3)-(16).

(18) Exemple privind asocierile:

Exemplul nr. 1: Două societăţi încheie un contract de asociere în participaţiune al cărei scop este prestarea de servicii de consultanţă în domeniul imobiliar, operaţiuni taxabile care dau drept de deducere integrală a taxei. Prin contract se prevede că procentele în care se vor împărţi veniturile şi cheltuielile sunt de 40% pentru asociatul secund şi 60% pentru asociatul administrator, calculate pe baza aportului la asociere. Cheltuielile aferente realizării scopului asocierii efectuate de asociatul secund se transmit pe bază de decont asociatului administrator. Ulterior, asociatul administrator va împărţi cheltuielile respective conform cotei de participare a fiecărui asociat.

Exemplul nr. 2: Într-o asociere formată din trei persoane impozabile, unul dintre asociaţi aduce ca aport la asociere, conform contractului, un utilaj pentru care a dedus TVA. Operaţiunea de aport la asociere nu este o operaţiune în sfera de aplicare a TVA în limita cotei de participare stabilite prin contract. Scopul asocierii este realizarea unor produse care vor fi livrate de către asociatul administrator. Operaţiunile respective sunt taxabile. În consecinţă, asociatul administrator nu are obligaţia să ajusteze TVA pentru utilajul respectiv pe perioada de existenţă a asocierii.

Exemplul nr. 3: O asociere formată din două persoane impozabile are ca obiect prestarea de servicii de jocuri de noroc. Asociatul secund achiziţionează maşini pentru jocuri de noroc, care sunt bunuri de capital, pe care le pune la dispoziţia asocierii. Pentru achiziţia acestor maşini asociatul secund va deduce TVA. Întrucât scopul asocierii este prestarea de servicii de jocuri de noroc, scutite de TVA fără drept de deducere, asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA dedusă de asociatul secund pentru maşinile de jocuri de noroc puse la dispoziţia asocierii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: Asociatul administrator al unei asocieri în participaţiune deţine o clădire din anul 2010 la achiziţia căreia a dedus TVA. În anul 2016, când se constituie asocierea cu alte două persoane, scopul acesteia este prestarea de servicii de închiriere. Clădirea respectivă va fi utilizată în acest scop şi nu s-a optat pentru taxarea operaţiunii, prin urmare se aplică scutirea de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA aferentă achiziţiei clădirii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal. Dacă clădirea respectivă ar fi fost utilizată pentru închirierea în regim de taxare, nu ar mai fi intervenit obligaţia ajustării TVA de către asociatul administrator.

Exemplul nr. 5: În cadrul unei asocieri în participaţiune, unul dintre asociaţii secunzi a pus în anul 2016 la dispoziţia asocierii un imobil care a fost achiziţionat în anul 2014, drept aport la asociere conform contractului. Valoarea imobilului a fost de 1.000.000 lei şi TVA aferentă 240.000 lei, care a fost dedusă. Scopul asocierii este deschiderea unei clinici de stomatologie care va presta servicii scutite de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator, care preia registrul bunurilor de capital de la asociatul secund, are obligaţia să ajusteze TVA aferentă acestui imobil, întrucât va fi utilizată pentru operaţiuni scutite de TVA. Ajustarea negativă se va calcula proporţional astfel: 240.000/20 x 18 = 216.000 lei, şi va fi înscrisă de asociatul administrator în decontul de TVA. Dacă asocierea îşi încetează existenţa după 5 ani, asociatul administrator are dreptul să efectueze o ajustare pozitivă când restituie imobilul către asociatul secund, astfel: 240.000/20 x 13 = 156.000 lei.

Exemplul nr. 6: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce ca aport în natură la asociere o sumă de bani. Deşi contractul este numit contract de asociere în participaţiune, persoana juridică nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său. Conform contractului, după finalizarea clădirii, persoanei fizice i se va atribui un număr de apartamente în imobilul respectiv. Întrucât nu sunt respectate prevederile art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv asociatul administrator nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său şi de asemenea scopul asocierii nu este livrarea de bunuri către terţi, nu se aplică prevederile alin. (3)-(16) referitoare la asocierea în participaţiune, cu următoarele consecinţe:

– asociatul administrator trebuie să colecteze TVA pentru suma de bani încasată drept aport la asociere, aceasta fiind tratată ca un avans la livrarea unei clădiri noi,

– la finalizarea clădirii, când va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi, regularizând avansul încasat.

Exemplul nr. 7: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce drept aport la asociere terenul, construcţia urmând a fi executată de persoana juridică care este asociatul administrator. Prin contractul de asociere se prevede că o parte din apartamentele din clădire vor fi livrate către terţi şi o altă parte va reveni persoanei fizice care a adus terenul în asociere. La finalizarea clădirii, când se va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului persoană fizică, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi. Livrarea unei părţi din construcţie către unul din asociaţi nu exclude aplicarea regulilor referitoare la asocierea în participaţiune pentru apartamentele care sunt livrate către terţi de asociatul administrator. Contravaloarea terenului adus ca aport de persoana fizică nu este considerat avans pentru livrarea apartamentelor care îi sunt transferate de către asociatul administrator.

Capitolul IV
Operaţiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

Articolul 270

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7. (1) Preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfăşurării activităţii sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 270 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleaşi prevederi se aplică şi prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziţionat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7.

(3) În sensul art. 270 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care nu deţine proprietatea bunurilor dar primeşte facturi pe numele său de la furnizor şi emite facturi pe numele său către client, pentru respectivele bunuri se consideră că acţionează în nume propriu. Persoana respectivă este considerată din punctul de vedere al taxei cumpărător şi revânzător al bunurilor. Indiferent de natura contractului încheiat de părţi, dacă o persoană impozabilă primeşte şi/sau emite facturi pe numele său, acest fapt o transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 31 alin. (4).

(5) Bunurile constatate lipsă din gestiune nu sunt considerate livrări de bunuri, fiind aplicabile prevederile art. 304, 305 şi 306 din Codul fiscal şi ale pct. 78, 79 şi 80.

(3) Următoarele operaţiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite, cu excepţia situaţiei în care sunt transferate bunuri imobile de o persoană impozabilă unei instituţii publice în scopul stingerii unei obligaţii fiscale restante;

La data de 11-10-2019 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificată de Punctul 1, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 08 octombrie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7.

(6) În sensul art. 270 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condiţiile prevăzute de legislaţia referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operaţiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziţia altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

c) Abrogată.

La data de 11-10-2019 Litera c) din Alineatul (4) , Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 2, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 08 octombrie 2019

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociaţii sau acţionarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepţia transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7.

(7) Distribuirea de produse agricole de către societăţile agricole reglementate de Legea nr. 36/1991 privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, cu modificările ulterioare, către asociaţii acestora este asimilată din punct de vedere al TVA unei livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul art. 270 alin. (5) din Codul fiscal, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parţial.

Exemplu: O societate agricolă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal achiziţionează seminţe, îngrăşăminte, servicii de arat şi semănat pentru realizarea producţiei agricole. Societatea deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă tuturor achiziţiilor de bunuri şi servicii. După recoltare, societatea distribuie o parte din produsele agricole către asociaţii săi. Întrucât societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii destinate realizării întregii producţii agricole, distribuirea de produse agricole din producţia realizată către asociaţii săi este asimilată din punctul de vedere al TVA unei livrări de bunuri efectuate cu plată, pentru care societatea are obligaţia de a colecta TVA, aplicând cota corespunzătoare.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare tranzacţie este considerată o livrare separată a bunului.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, realizat ca urmare a altor operaţiuni decât divizarea sau fuziunea, precum vânzarea sau aportul în natură la capitalul unei societăţi, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), în condiţiile stabilite prin normele metodologice. Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2). Atât în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, realizat ca urmare a altor operaţiuni decât divizarea sau fuziunea, cât şi în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părţi a acestora efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7.

(8) Transferul de active prevăzut la art. 270 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri şi/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parţial de active. Se consideră transfer parţial de active, în sensul art. 270 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părţi din activele investite într-o anumită ramură a activităţii economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activităţi economice separate. De asemenea, se consideră că transferul parţial are loc şi în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activităţii aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activităţi economice în orice situaţie. Pentru ca o operaţiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul art. 270 alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să facă dovada intenţiei de a desfăşura activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, şi nu să lichideze imediat activitatea respectivă şi, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul

activelor are obligaţia să transmită cedentului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiţii. Pentru calificarea unei activităţi ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfăşurarea activităţii care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C - 497/01 - Zita Modes. Cerinţele prevăzute de prezentul alineat nu se aplică în cazul divizării şi fuziunii, care sunt în orice situaţie considerate transfer de active conform art. 270 alin. (7) din Codul fiscal.

(9) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile şi obligaţiile cedentului, inclusiv pe cele privind livrările către sine prevăzute la art. 270 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 304 şi 305 din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305, 306 sau 332 din Codul fiscal, după caz, şi să depună în acest sens declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obţinerii bunului de către cedent, conform art. 305 sau 332 din Codul fiscal, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, cu excepţia situaţiei în care se constată că tranzacţia a fost taxată în scopuri fiscale.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

b) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7.

(10) În sensul art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obişnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de acelaşi fel ca şi cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă şi /sau nu sunt bunuri comercializate în mod obişnuit de persoana impozabilă şi/sau nu sunt de acelaşi fel ca şi cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu se consideră livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziţionat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final şi valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit în cadrul campaniilor promoţionale, mostre acordate pentru încercarea produselor sau pentru demonstraţii la punctele de vânzare.

(11) Pe lângă situaţiile prevăzute la alin. (10), nu constituie livrare de bunuri conform prevederilor art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice a persoanei impozabile. În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaţilor săi şi care sunt legate de desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt, de exemplu: echipamentul de protecţie şi uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajaţi, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuităţi acordate propriilor angajaţi sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane şi altele de aceeaşi natură.

Exemplu: Pentru facilitarea accesului la un centru comercial o societate a depus diligenţele necesare pentru construirea unui sens giratoriu. O parte a sensului giratoriu a fost construită pe

terenul aparţinând domeniului public, iar o parte pe terenul societăţii. După finalizarea lucrărilor, pentru care primăria a obţinut autorizaţie de construire, sensul giratoriu şi partea din terenul aferent aparţinând societăţii vor fi donate primăriei. Deşi contractul prevede că sensul giratoriu va fi donat primăriei, întrucât bunurile construite pe domeniul public aparţin unităţii administrativ-teritoriale, din punctul de vedere al TVA nu se consideră că are loc o livrare de bunuri de la societate la primărie pentru lucrările efectuate pe terenul primăriei. Acestea reprezintă din punctul de vedere al TVA servicii acordate gratuit. În ceea ce priveşte donaţia părţii din sensul giratoriu construite pe terenul societăţii şi a terenului aferent, aceasta reprezintă din punctul de vedere al TVA o livrare de bunuri cu titlu gratuit. Atât prestările de servicii, cât şi livrarea de bunuri, acordate gratuit, se consideră că au fost efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, respectiv pentru facilitarea accesului la centrul comercial, nefiind în sfera de aplicare a TVA. Societatea în cauză beneficiază de dreptul de deducere a TVA conform prevederilor art. 297 din Codul fiscal.

c) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7.

(12) În sensul art. 270 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal:

a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situaţia în care persoana impozabilă a oferit şi cadouri care depăşesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depăşirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, şi colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parţial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit şi a fost depăşit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depăşirilor de plafon, şi taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la art. 319 alin. (8) din Codul fiscal, care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acţiunilor de protocol şi a depăşit plafonul;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri constituită din operaţiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, precum şi din operaţiuni pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate potrivit prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal. Încadrarea în plafon se determină pe baza datelor raportate prin deconturile de taxă depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările şi acţiunile de mecenat, acordate în numerar, şi nici bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depăşirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată, respectiv se colectează taxa. Taxa colectată aferentă depăşirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioadă fiscală a anului respectiv.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înţelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparţinând activităţii sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepţia nontransferurilor prevăzute la alin. (12).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7.

(13) Transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal este o operaţiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condiţiile şi regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operaţiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal şi, pe cale de consecinţă, aceeaşi persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor trebuie să declare şi achiziţia intracomunitară de bunuri asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacţii în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru,

transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situaţia în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat membru în vederea reparării şi care, ulterior, nu se mai întoarce în România, situaţie în care nontransferul iniţial devine transfer, transportul/expedierea din România de materii prime în vederea prelucrării în alt stat membru şi care, ulterior, nu se mai întorc în România, situaţie în care nontransferul iniţial al materiilor prime devine transfer.

(14) Nontransferul cuprinde şi expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanţă către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(15) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoţită de licenţă obişnuită care interzice copierea şi distribuirea acestora şi care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosinţă generală care conţine date preînregistrate, este comercializat ca atare şi, după instalare şi eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienţi în formatul standard pentru aceleaşi aplicaţii şi funcţii.

(16) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul art. 270 din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul art. 271 din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoţită de prestări de servicii complementare care pot avea, ţinând seama de importanţa pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale şi de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operaţiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

(17) În cazul contractelor de construire, al antecontractelor de vânzare-cumpărare şi al contractelor de promisiune de vânzare a unui imobil neconstruit, finalizate prin transferul titlului de proprietate asupra construcţiilor rezultate prin contract de vânzare-cumpărare, se consideră că are loc o livrare de bunuri imobile în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul în care nu are loc transferul titlului de proprietate asupra construcţiilor rezultate, are loc o prestare de servicii în sensul art. 271 alin. (1) din Codul fiscal.

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activităţii sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia dintre următoarele operaţiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (5) şi (6) privind vânzarea la distanţă;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Uniunii Europene, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la art. 294 alin. (1) lit. h), i), j), l) şi n) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizaţiilor internaţionale şi forţelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire sau de răcire, în conformitate cu condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea ori transportul

bunului, cu condiţia ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate iniţial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinaţie, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condiţiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terţ, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una dintre condiţiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiţia nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)-(13).

Articolul 270^1

Stocuri la dispoziţia clientului

(1) Transferul de către o persoană impozabilă de bunuri care fac parte din activele activităţii sale economice către un alt stat membru în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.

(2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stocuri la dispoziţia clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terţă în numele său către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective în acel stat membru, într-un stadiu ulterior şi după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;

b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu şi-a stabilit activitatea economică şi nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;

c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile şi atât identitatea sa, cât şi codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menţionată la lit. b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În situaţia în care bunurile sunt expediate din alt stat membru în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile este reprezentat de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 sau 317;

d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6), în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din România în alt stat membru sau în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din alt stat membru în România, în registrul corespunzător prevăzut în legislaţia acelui stat membru şi include identitatea persoanei impozabile care achiziţionează bunurile, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 sau la corespondentul acestui articol din legislaţia statului membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(3) În cazul în care sunt îndeplinite condiţiile stabilite la alin. (2) şi transferul dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă menţionată la alin. (2) lit. c) are loc în termenul menţionat la alin. (4), în momentul transferului se consideră:

a) că a fost realizată o livrare de bunuri în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) de către persoana impozabilă care a expediat sau a transportat bunurile, fie ea însăşi, fie prin intermediul unei terţe părţi, în situaţia în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o achiziţie intracomunitară în statul membru de destinaţie;

b) că a fost realizată o achiziţie intracomunitară de bunuri în România de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective, conform art. 273 alin. (1), în situaţia în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o livrare intracomunitară în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(4) În cazul în care, în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menţionate la alin. (2) lit. c) şi la alin. (6) şi nu a survenit niciuna dintre circumstanţele prevăzute la alin. (7), se consideră că:

a) are loc un transfer în înţelesul art. 270 alin. (10) şi (11), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situaţia în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o achiziţie intracomunitară în statul membru de destinaţie;

b) are loc o achiziţie intracomunitară în înţelesul art. 273 alin. (2) lit. a), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situaţia în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, şi un transfer în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(5) Nu se consideră că are loc un transfer în înţelesul art. 270 alin. (10) şi (11) în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiţii:

a) dreptul de a dispune de bunuri nu a fost transferat, iar bunurile respective sunt returnate în statul membru din care au fost expediate sau transportate, în termenul menţionat la alin. (4); şi

b) persoana impozabilă care a expediat sau transportat bunurile înregistrează returul acestora în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(6) În cazul în care în termenul menţionat la alin. (4), persoana impozabilă menţionată la alin. (2) lit. c) este înlocuită cu o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc un transfer în înţelesul art. 270 alin. (10) şi (11) în momentul înlocuirii, cu următoarele condiţii:

a) sunt îndeplinite toate celelalte condiţii aplicabile de la alin. (2); şi

b) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alin. (2) lit. b) în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(7) În cazul în care în termenul prevăzut la alin. (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condiţiile stabilite la alin. (2) şi (6), în conformitate cu art. 270 alin. (10) şi (11) se consideră a avea loc un transfer de bunuri în momentul în care condiţia respectivă nu mai este îndeplinită.

(8) În cazul în care bunurile sunt livrate unei alte persoane decât persoana impozabilă menţionată la alin. (2) lit. c) sau la alin. (6), condiţiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de o astfel de livrare.

(9) În cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate în altă ţară decât statul membru din care au fost transferate iniţial, condiţiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de începerea unei astfel de expedieri sau a unui astfel de transport în altă ţară.

(10) În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, condiţiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite la data la care bunurile au fost efectiv pierdute, furate sau distruse sau, dacă este imposibil să se determine respectiva dată, de la data în care s-a constatat lipsa sau distrugerea bunurilor.

La data de 03-02-2020 Capitolul IV din Titlul VII a fost completat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Articolul 271

Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operaţiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la art. 270.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operaţiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acţiune ori o situaţie;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorităţi publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziţie, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin. (4), fără a se limita la acestea, operaţiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

b) serviciile prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanţie de către persoana care a efectuat iniţial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) Prevederile art. 270 alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a
Prestarea de servicii

8. (1) Prestările de servicii prevăzute la art. 271 din Codul fiscal cuprind orice operaţiuni care nu sunt considerate livrări de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal, inclusiv vânzarea de active imobilizate necorporale.

(2) În sensul art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, când pentru aceeaşi prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acţionează în nume propriu, prin tranzacţii succesive, indiferent de natura contractului, se consideră că fiecare persoană este cumpărător şi revânzător, respectiv a primit şi a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacţie se consideră o prestare separată şi se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

Exemplu: Societatea A prestează servicii de publicitate pentru produsele societăţii B. Serviciile sunt facturate către societatea C şi aceasta le facturează către societatea B. Societatea C se consideră că a primit şi a prestat în nume propriu servicii de publicitate.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 31 alin. (4).

(4) Transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 271 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârşitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operaţiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârşitul perioadei de leasing şi data la care locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârşitul perioadei de leasing, situaţie în care valoarea de transfer va cuprinde şi suma ratelor care nu au mai ajuns la scadenţă, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operaţiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziţia locatarului /utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanţatorului, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operaţiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleaşi obligaţii ca şi cedentul în ceea ce priveşte taxa.

(5) Este considerată prestare de servicii, conform art. 271 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acţionează în numele şi în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acţionează în numele şi în contul altei persoane este persoana care se obligă faţă de client să îl pună în legătură cu un terţ, în vederea încheierii unui contract, fiind remunerat cu un comision. Pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii intermediată, furnizorul/prestatorul emite factura direct către beneficiar, în timp ce intermediarul emite factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către clientul său, care poate fi furnizorul/prestatorul sau beneficiarul livrării de bunuri/prestării de servicii intermediate.

(6) Emiterea de către intermediar a unei facturi în numele său către cumpărător/beneficiar, pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. De asemenea, intermediarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primeşte de la furnizor/prestator o factură întocmită pe numele său.

(7) În sensul art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în

cadrul activităţii economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum şi prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziţia grădiniţei de copii organizate în cadrul societăţii comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

Exemplul nr. 2: O societate comercială care distribuie apă minerală pune gratuit frigidere la dispoziţia magazinelor care comercializează apa minerală. Având în vedere scopul urmărit de distribuitor, şi anume expunerea mai bună a produselor sale şi vânzarea acestora la o temperatură optimă consumului, operaţiunea nu este asimilată unei prestări de servicii cu plată, fiind considerată o prestare legată de activitatea economică a acestuia, care nu intră în sfera de aplicare a taxei.

Exemplul nr. 3: În cazul unor contracte prin care o persoană impozabilă pune la dispoziţia altei persoane impozabile bunuri pe care aceasta din urmă le utilizează pentru livrarea de bunuri /prestarea de servicii în beneficiul persoanei care i-a pus bunurile la dispoziţie, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile exclusiv pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care deţine bunul, se consideră că are loc o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziţia altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată. Nu are loc transferul dreptului de proprietate a bunurilor către persoana care utilizează bunurile respective.

Exemplul nr. 4: În cazul contractelor prin care o persoană impozabilă având calitatea de furnizor de bunuri/prestator de servicii, pentru realizarea unor bunuri în beneficiul altei persoane, utilizează o matriţă sau alte echipamente destinate realizării comenzilor clientului său, în funcţie de natura contractului se pot distinge următoarele situaţii:

a) dacă se face transferul de proprietate a matriţei sau a echipamentelor de către furnizor /prestator către persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, are loc o livrare în sensul art. 270 din Codul fiscal. Achiziţia acestor matriţe/ echipamente este considerată a fi efectuată în scopul desfăşurării activităţii economice a persoanei impozabile care a contractat realizarea unor bunuri cu furnizorul/prestatorul, chiar dacă aceste bunuri sunt utilizate de furnizorul de bunuri/ prestatorul de servicii. Punerea acestora la dispoziţia furnizorului /prestatorului este o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziţia altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii exclusiv în beneficiul persoanei care deţine bunul;

b) dacă nu se face transferul de proprietate a matriţei sau a echipamentelor de către furnizor /prestator, dar furnizorul/ prestatorul recuperează contravaloarea acestora de la persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, se consideră că recuperarea contravalorii matriţelor/ echipamentelor este accesorie operaţiunii principale, respectiv livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, care urmează acelaşi regim fiscal ca şi operaţiunea principală.

(8) În sensul art. 271 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acţiunilor de protocol în măsura în care acţiunile de protocol sunt realizate în scopuri legate de activitatea economică a persoanei impozabile, nefiind aplicabil plafonul prevăzut la pct. 7 alin. (12) lit. a). Prevederile pct. 7 alin. (12) lit. b) se aplică în mod corespunzător pentru utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau pentru prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat.

(9) Prevederile pct. 7 alin. (10) şi (11) se aplică corespunzător şi pentru operaţiunile prevăzute la art. 271 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal.

(10) Prevederile pct. 7 alin. (8) şi (9) se aplică corespunzător şi pentru prevederile art. 271 alin. (6) din Codul fiscal.

(11) În sensul art. 271 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă reţea electronică şi care este în principal automatizată, necesitând intervenţie umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 266 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licenţe în cadrul unui contract de licenţă privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse staţii de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 271 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar şi în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienţilor, conform cerinţelor exprimate de aceştia;

d) transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la altul. Sumele plătite drept compensaţie pentru încetarea contractului sau drept penalităţi pentru neîndeplinirea unor obligaţii prevăzute de părţile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(12) În aplicarea art. 271 din Codul fiscal, titularii drepturilor de reproducere nu efectuează o prestare de servicii, în sensul TVA, în favoarea producătorilor şi a importatorilor de suporturi neînregistrate şi de aparate de înregistrare şi de reproducere de la care organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe percep pe seama acestor titulari, însă în nume propriu, remuneraţii compensatorii pentru vânzarea acestor aparate şi suporturi. Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică pentru colectarea remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, aceasta nereprezentând contravaloarea unei prestări de servicii în sfera TVA. Organismele de gestiune colectivă realizează o prestare de servicii în sfera taxei către titularii drepturilor de reproducere, a cărei contrapartidă este reprezentată de comisionul de gestiune reţinut din sumele colectate.

(13) Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal sunt aplicabile pentru alte sume decât cele prevăzute la alin. (12), colectate de organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe, provenite din drepturile gestionate.

Articolul 272

Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operaţiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9. (1) Operaţiunile prevăzute la art. 272 din Codul fiscal includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obţinere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operaţiune din cadrul schimbului este tratată separat, aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcţie de calitatea persoanei care realizează operaţiunea, cotele şi regulile aplicabile fiecărei operaţiuni în parte.

Articolul 273

Achiziţiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziţie intracomunitară de bunuri obţinerea dreptului de a dispune, ca şi un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinaţia indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activităţii economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziţionate, dobândite ori importate de către aceasta, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (10) şi (11);

b) preluarea de către forţele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forţelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziţie nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel stat membru în situaţia în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. h).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziţii intracomunitare şi achiziţionarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Uniunea Europeană şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziţia sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinaţie a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea prevederilor alin. (2) lit. a).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10. (1) În sensul art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziţie intracomunitară de bunuri în funcţie de locul acestei operaţiuni stabilit conform prevederilor art. 276 din Codul fiscal.

(2) Prevederea art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiţii, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punctul de vedere al legislaţiei române operaţiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operaţiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România dă naştere unei operaţiuni asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca şi achiziţii intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru acelaşi transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 273 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziţionate de forţele armate române în alt stat membru, în situaţia în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forţele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul art. 273 alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în ţară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform art. 273 alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operaţiunea respectivă este asimilată unei achiziţii intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziţiei intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziţia intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziţii intracomunitare efectuate cu plată utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanţă către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia.

Articolul 274

Importul de bunuri

Importul de bunuri reprezintă:

a) intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de bunuri care nu se află în liberă circulaţie în înţelesul art. 29 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;

b) pe lângă operaţiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Uniunea Europeană a bunurilor care se află în liberă circulaţie, provenite dintr-un teritoriu terţ, care face parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene.

Articolul 274^1

Dispoziţii comune livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii

(1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiţii:

a) cupon valoric înseamnă un instrument care presupune obligaţia de a-l accepta drept contrapartidă sau drept o parte din contrapartida unei livrări de bunuri sau prestări de servicii şi care presupune indicarea bunurilor sau a serviciilor ce urmează a fi livrate sau prestate sau a identităţilor potenţialilor furnizori/prestatori ai acestora, fie pe instrumentul în sine, fie în cadrul documentaţiei aferente, inclusiv în cadrul termenilor şi condiţiilor de utilizare a instrumentului;

b) cupon valoric cu utilizare unică înseamnă un cupon valoric în cazul căruia locul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor la care se referă cuponul valoric şi TVA datorată pentru acele bunuri sau servicii sunt cunoscute în momentul emiterii cuponului valoric;

c) cupon valoric cu utilizări multiple înseamnă un cupon valoric, altul decât un cupon valoric cu utilizare unică.

(2) Fiecare transfer al unui cupon valoric cu utilizare unică efectuat de o persoană impozabilă care acţionează în nume propriu se consideră a fi o livrare a bunurilor sau o prestare a serviciilor la care se referă cuponul valoric. Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizare unică acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, nu se consideră a fi o tranzacţie independentă, pentru partea contrapartidei acoperită de cupon. Pentru partea contrapartidei care nu este acoperită de cuponul valoric cu utilizare unică se consideră că are loc o tranzacţie independentă.

(3) În cazul în care furnizorul/prestatorul bunurilor sau serviciilor nu este persoana impozabilă care, acţionând în nume propriu, a emis cuponul valoric cu utilizare unică, se consideră că furnizorul/prestatorul a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă cuponul valoric către persoana impozabilă care a emis în nume propriu cuponul, la data la care este utilizat cuponul.

(4) În cazul în care transferul unui cupon valoric cu utilizare unică este realizat de un intermediar - persoană impozabilă care acţionează în numele altei persoane impozabile, respectivul transfer se consideră a fi livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor la care se referă cuponul valoric, efectuată de persoana impozabilă în numele căreia acţionează intermediarul.

(5) Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizări multiple acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, intră în sfera TVA potrivit art. 268, în timp ce fiecare transfer anterior al respectivului cupon valoric cu utilizări multiple nu intră în sfera TVA.

(6) În cazul în care cuponul valoric cu utilizări multiple este transferat de o persoană impozabilă, alta decât persoana impozabilă care efectuează operaţiunea în sfera TVA potrivit alin. (5), orice prestare de serviciu care poate fi identificată, cum ar fi serviciile de distribuţie sau de promovare, intră în sfera TVA.

La data de 20-04-2019 Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

Notă

Potrivit art. II din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019, prevederile art. I pct. 2 şi 4 se aplică numai cupoanelor valorice emise după intrarea în vigoare a prezentei legi.

Capitolul V
Locul operaţiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

Articolul 275

Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului european, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

11. (1) În sensul art. 275 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ care acţionează în numele şi în contul unuia dintre aceştia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului. Terţa persoană care realizează transportul în numele şi în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele şi în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor ori de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

11.

(2) Prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situaţia în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 82 alin. (1) lit. b).

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

11.

(3) Conform art. 275 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum şi orice alte bunuri mobile corporale care, deşi sunt livrate, între vânzător şi cumpărător nu există relaţie de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B. În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relaţia A-B se consideră o livrare cu transport, iar pe relaţia B-C se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relaţia A-B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia lui B, iar în relaţia B-C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene reprezintă partea transportului, efectuată fără nicio oprire în afara Uniunii Europene, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Uniunii Europene, eventual după o oprire în afara Uniunii Europene;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Uniunii Europene pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Uniunii Europene, eventual înainte de o oprire în afara Uniunii Europene;

e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă îşi are sediul activităţii economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absenţa unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaz, de energie electrică şi de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, în situaţia în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parţial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate şi consumate în locul în care cumpărătorul îşi are sediul activităţii economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absenţa unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanţă care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepţia de la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă şi dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte prin normele metodologice; sau

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12. (1) În sensul art. 275 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanţă se stabileşte pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, şi prin reducere, când cifra sutelor este mai mică decât 5, prin urmare plafonul este de 118.000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanţă efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depăşesc plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanţă efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depăşit plafonul şi pentru anul calendaristic următor. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, la depăşirea plafonului calculat conform alin. (4) şi (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depăşit plafonul pentru vânzări la distanţă în România, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depăşit şi în anul calendaristic următor, se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.

(4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanţă efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terţ şi care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanţă ce conduce la depăşirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanţă de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia, conform art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacţiei supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, prevăzute la art. 312 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, conform art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanţă în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanţă din acel stat membru în România. Opţiunea se comunică şi organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul specifică data de la care intenţionează să aplice opţiunea. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opţiunii. Înregistrarea ca urmare a opţiunii rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depăşit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2)-(5) în privinţa locului pentru vânzările la distanţă în România.

(8) Vânzarea la distanţă are loc într-un stat membru, altul decât România, conform art. 275 alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanţă efectuate de furnizorul din România depăşeşte plafonul vânzărilor la distanţă stabilit de statul membru de destinaţie, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (12). Plafonul pentru vânzări la distanţă se calculează pe fiecare an calendaristic. În sensul art. 275 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA se consideră că sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 3 alin. (2) din Directiva 112, al cărei echivalent în Codul fiscal este art. 268 alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă stabilit de statul membru de destinaţie, se consideră că toate vânzările la distanţă efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinaţie au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul

calendaristic în care s-a depăşit plafonul şi pentru anul calendaristic următor. Dacă se depăşeşte plafonul şi în anul următor, se aplică aceleaşi reguli referitoare la locul acestor vânzări. Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru, pentru vânzări la distanţă ca urmare a depăşirii plafonului pentru vânzări la distanţă din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depăşit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanţă efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terţ şi importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condiţiile art. 275 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depăşirea plafonului în celălalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanţă de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacţii supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform art. 312 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific, prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanţă efectuate din România către acel stat membru. Opţiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România şi se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru este depăşit şi în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9)-(11) pentru locul vânzărilor la distanţă în celălalt stat membru.

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Excepţia prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor ori în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau art. 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecţie şi antichităţile, astfel cum sunt definite la art. 312 alin. (1);

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanţă efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă, efectuate de furnizor şi care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă, stabilit conform legislaţiei privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opţiunea se exercită în condiţiile stabilite prin normele metodologice şi se aplică tuturor vânzărilor la distanţă, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opţiunea şi în următorii 2 ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Excepţia prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, prevăzut la art. 312;

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2)-(7), atunci când o vânzare la distanţă presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terţ şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

(9) În cazul în care aceleaşi bunuri sunt livrate succesiv şi sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanţ, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate către operatorul intermediar.La data de 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(10) Prin excepţie de la dispoziţiile alin. (9), expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său codul său de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.La data de 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(11) În sensul prezentului articol, ”operator intermediar” înseamnă un furnizor din lanţ, altul decât primul furnizor din lanţ, care expediază sau transportă bunurile, fie el însuşi, fie prin intermediul unei părţi terţe care acţionează în numele său.La data de 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Articolul 276

Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

13. (1) Conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziţii intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică reţeaua de siguranţă, respectiv achiziţia intracomunitară se consideră că are loc şi în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autorităţile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziţii intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziţie intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

13.

(2) În sensul art. 276 alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziţia intracomunitară şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor şi în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziţiei intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal a achiziţiei intracomunitare şi a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal achiziţionează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franţa. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franţa codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizate de furnizorul din Franţa. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria şi plata TVA aferente achiziţiei intracomunitare conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziţiei intracomunitare, care a avut loc şi în România conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

13.

(3) În conformitate cu prevederile art. 276 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile art. 276 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul operaţiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 316 face dovada că a efectuat o achiziţie intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiţii similare celor prevăzute la art. 268 alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligaţiile persoanelor implicate în operaţiuni triunghiulare sunt prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

13.

(4) Obligaţiile părţilor implicate în operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 3 alin. (13) şi (14).

Articolul 277

Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul european.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 274 lit. a), care nu se află în liberă circulaţie, sunt plasate, la intrarea în Uniunea Europeană, în unul dintre regimurile sau situaţiile la care se face referire la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situaţii.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire în art. 274 lit. b), care se află în liberă circulaţie la intrarea în Uniunea Europeană, sunt în una dintre situaţiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Uniunea Europeană, în sensul art. 274 lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

Articolul 278

Locul prestării de servicii

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activităţi sau operaţiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 268 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acţionează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activităţii sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experţi şi agenţi imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcţii, precum serviciile prestate de arhitecţi şi de societăţile care asigură supravegherea pe şantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepţia celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în cadrul Uniunii Europene;

d) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziţia clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înţelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

e) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană. Parte a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană înseamnă acea parte a operaţiunii efectuate, fără escală în afara Uniunii Europene, între punctul de plecare şi punctul de sosire al transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Uniunii Europene, dacă este cazul, după o oprire în afara Uniunii Europene. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Uniunii Europene a călătorilor care s-au îmbarcat în Uniunea Europeană, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Uniunii Europene. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operaţiune de transport separată.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operaţiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acţionează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporţional cu distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înţelege orice transport de bunuri al cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanţele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil ori reşedinţa obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Uniunii Europene, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;

2. operaţiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanţilor, inginerilor, juriştilor şi avocaţilor, contabililor şi experţilor contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informaţii;

6. operaţiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepţia închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziţie de personal;

8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau la o reţea conectată la un astfel de sistem, la reţeaua de energie electrică ori la reţelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuţia prin intermediul acestor sisteme ori reţele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. obligaţia de a se abţine de la realizarea sau exercitarea, total sau parţial, a unei activităţi economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă;

f) locul în care activităţile se desfăşoară efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activităţi culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau de activităţi similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activităţi, prestate către persoane neimpozabile;

g) locul de închiriere, cu excepţia închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile, este locul în care clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită. Prin închiriere se înţeleg inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepţie, locul de închiriere a unei ambarcaţiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepţia închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcaţiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziţia clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activităţii sale economice sau sediul său fix. Prin termen scurt se înţelege deţinerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

h) locul unde beneficiarul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă:

1. serviciile de telecomunicaţii;

2. serviciile de radiodifuziune şi televiziune;

3. serviciile furnizate pe cale electronică.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Uniunii Europene, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Uniunii Europene. În aplicarea prezentului alineat, serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene sunt serviciile de transport ale cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Uniunii Europene, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Uniunii Europene.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Locul prestării de servicii

14. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 278 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se are în vedere noţiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influenţează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primeşte servicii.

(2) În aplicarea art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, sediu fix înseamnă sediul definit la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată ca resurse umane şi tehnice care îi permit să primească şi să utilizeze serviciile care sunt furnizate pentru necesităţile proprii ale sediului respectiv.

(3) În aplicarea art. 278 alin. (3) şi art. 278 alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, sediu fix înseamnă sediul definit la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată ca resurse umane şi tehnice care îi permit să furnizeze serviciile respective.

(4) Faptul că dispune de un cod de înregistrare în scopuri de TVA nu este suficient pentru ca un sediu să fie considerat sediu fix.

(5) În aplicarea art. 278 din Codul fiscal, locul în care este stabilită o persoană juridică neimpozabilă este:

a) locul în care se exercită funcţiile de administrare centrală a acesteia; sau

b) locul oricărui alt sediu care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată, în ceea ce priveşte resursele umane şi tehnice, care îi permit să primească şi să utilizeze serviciile care îi sunt prestate pentru necesităţile proprii.

(6) În aplicarea art. 278 alin. (2) şi alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, în cazul în care un prestator de servicii de telecomunicaţii, de servicii de radiodifuziune sau televiziune ori de servicii prestate pe cale electronică furnizează serviciile respective într-un loc precum o cabină telefonică, un punct de acces la internet fără fir (wi-fi hot spot), un internet cafe, un restaurant sau holul unui hotel, iar prezenţa fizică a beneficiarului serviciului în locul respectiv este necesară pentru ca serviciul să îi fie furnizat de prestatorul în cauză, se prezumă că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul respectiv şi că serviciul este utilizat sau exploatat efectiv acolo.

(7) În cazul în care locul menţionat la alin. (6) este la bordul unei nave, al unei aeronave sau al unui tren care efectuează transport de călători în interiorul Uniunii Europene, ţara în care se consideră că este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită clientul este ţara în care începe operaţiunea de transport de călători.

(8) Prevederile referitoare la stabilirea locului prestării serviciilor se completează cu prevederile din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care sunt de directă aplicare.

15. (1) Regulile prevăzute la art. 278 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situaţia în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepţiile prevăzute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepţiile prevăzute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal, întotdeauna excepţia prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 278 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

(2) În cazul în care o prestare de servicii efectuată în beneficiul unei persoane impozabile sau în beneficiul unei persoane juridice neimpozabile considerate a fi o persoană impozabilă intră sub incidenţa art. 278 alin. (2) din Codul fiscal:

a) dacă persoana impozabilă respectivă este stabilită într-o singură ţară sau, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, are domiciliul stabil şi reşedinţa obişnuită într-o singură ţară, prestarea de servicii în cauză se consideră că are locul în ţara respectivă. Prestatorul stabileşte respectivul loc pe baza informaţiilor furnizate de client şi verifică aceste informaţii pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii. Aceste informaţii pot cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care este stabilit clientul;

b) dacă persoana impozabilă este stabilită în mai multe ţări, prestarea în cauză se consideră că are locul în ţara în care respectiva persoană impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice. Cu toate acestea, în cazul în care serviciul este prestat către un sediu fix al persoanei impozabile aflat în altă ţară decât cea în care clientul şi-a stabilit sediul activităţii economice, prestarea în cauză este impozabilă în locul în care se află acel sediu fix care primeşte serviciul respectiv şi îl utilizează

pentru propriile sale nevoi. În cazul în care persoana impozabilă nu dispune de un sediu al activităţii economice sau de un sediu fix, serviciul este impozabil la locul unde este domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită a acesteia.

(3) În scopul identificării sediului fix al clientului căruia îi este prestat serviciul, prestatorul examinează natura şi utilizarea serviciului prestat. Atunci când natura şi utilizarea serviciului furnizat nu îi permit să identifice sediul fix căruia îi este furnizat serviciul, prestatorul, pentru a identifica sediul fix respectiv, trebuie să urmărească în special dacă contractul, formularul de comandă şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru al clientului şi comunicat acestuia de către client identifică sediul fix ca fiind client al serviciului şi dacă sediul fix este entitatea care plăteşte pentru serviciul în cauză.

(4) În cazul în care sediul fix al clientului căruia îi este furnizat serviciul nu poate fi stabilit în conformitate cu alin. (3) sau în cazul în care serviciile sunt prestate către o persoană impozabilă în temeiul unui contract încheiat pentru unul sau mai multe servicii utilizate, în mod neidentificabil şi necuantificabil, prestatorul consideră în mod valabil că serviciile sunt furnizate la locul în care clientul şi-a stabilit sediul activităţii economice.

(5) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activităţii sale economice. În situaţia în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix şi acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(6) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul Uniunii Europene, se numesc prestări de servicii intracomunitare şi se declară în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii şi care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la art. 316 şi 317 din Codul fiscal.

(7) Serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi în afara Uniunii Europene sau, după caz, prestate de prestatori stabiliţi în afara Uniunii Europene către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul României, urmează aceleaşi reguli ca şi serviciile intracomunitare în ceea ce priveşte determinarea locului prestării şi celelalte obligaţii impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligaţii referitoare la declararea în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, şi nici obligaţii referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 şi 317 din Codul fiscal.

(8) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru şi serviciul este prestat către sediul activităţii economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în Uniunea Europeană. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în alt stat membru are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA şi dacă prestatorul obţine confirmarea validităţii codului de înregistrare respectiv, precum şi a numelui şi adresei aferente acestuia, în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când clientul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, şi dacă prestatorul obţine orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum şi dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(9) Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Uniunea Europeană are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel

client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Cu toate acestea, indiferent de existenţa unor informaţii contrare, prestatorul de servicii de telecomunicaţii, de servicii de radiodifuziune şi televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică poate considera un client stabilit în alt stat membru drept persoană neimpozabilă, atât timp cât clientul în cauză nu a comunicat prestatorului numărul său individual de identificare în scopuri de TVA.

(10) În scopul punerii în aplicare a regulilor privind locul de prestare a serviciilor prevăzut la art. 278 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă considerată persoană impozabilă, care primeşte servicii destinate exclusiv uzului privat, inclusiv celui al personalului său, este considerată drept o persoană neimpozabilă. Dacă nu dispune de informaţii contrare, cum ar fi natura serviciilor prestate, prestatorul poate considera că serviciile sunt destinate activităţii economice a clientului în cazul în care, pentru această operaţiune, clientul i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Dacă unul şi acelaşi serviciu este destinat atât uzului privat, inclusiv celui al personalului clientului, cât şi uzului activităţii economice, prestarea acestui serviciu este reglementată exclusiv de art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu condiţia să nu existe nicio practică abuzivă.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Uniunii Europene, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleaşi servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Uniunii Europene, fiind aplicabile prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situaţii este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Uniunii Europene. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activităţii economice sau a sediului fix ori, în absenţa acestora, a domiciliului stabil sau a reşedinţei obişnuite din afara Uniunii Europene. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Uniunii Europene şi care intră sub incidenţa art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în afara Uniunii Europene. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Uniunii Europene are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obţine din partea beneficiarului un certificat eliberat de autorităţile fiscale competente din ţara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfăşoară activităţi economice, astfel încât să i se permită acestuia să obţină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii;

b) atunci când beneficiarul nu deţine certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de ţara de stabilire şi utilizat pentru a identifica societăţile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă şi dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România şi care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 291 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la art. 292, 294, 295 sau 296 din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziţie intracomunitară de servicii care se declară în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situaţia în care beneficiarul, persoană impozabilă stabilită în România, nu este înregistrat în scopuri de taxă şi serviciul este taxabil, trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare pentru achiziţii intracomunitare de servicii prevăzute la art. 316 sau 317 din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor art. 278 din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operaţiunile umane şi mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau ştiinţifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora.

Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcţie de statutul beneficiarului, prevederile art. 278 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (6) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărţilor sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcţie de modul de derulare a operaţiunilor, astfel:

a) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să şi editeze cartea ori altă tipăritură, utilizând hârtia şi/sau alte materiale proprii necesare realizării cărţii ori altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul art. 270 din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 275 din Codul fiscal;

b) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri transmite tipografiei conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, precum şi hârtia necesară realizării acestora şi/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărţii /tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul art. 271 din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabileşte conform prevederilor art. 278 alin. (2) sau, după caz, art. 278 alin. (5) lit. d) ori alin. (6) lit. a) din Codul fiscal, în funcţie de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabileşte conform prevederilor art. 278 alin. (2) sau, după caz, art. 278 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la art. 292 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internaţional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294 sau 295 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa.

16. (1) Prin excepţie de la regulile generale prevăzute la art. 278 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, respectiv persoană impozabilă sau persoană neimpozabilă, locul prestării serviciilor prevăzute la art. 278 alin. (4) din Codul fiscal se stabileşte în funcţie de regulile prevăzute la alin. (4) al art. 278 din Codul fiscal. Aceste servicii nu se declară în declaraţia recapitulativă menţionată la art. 325 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, şi nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor şi achiziţiilor intracomunitare de servicii.

(1^1) În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, sunt considerate bunuri imobile bunurile prevăzute la art. 13b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Serviciile legate de bunuri imobile prevăzute la art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal includ numai acele servicii care au o legătură suficient de directă cu bunul imobil în cauză. Serviciile sunt considerate ca având o legătură suficient de directă cu bunul imobil în următoarele cazuri:

a) sunt derivate dintr-un bun imobil, iar respectivul bun imobil este un element constitutiv al serviciului şi este central şi esenţial pentru serviciile prestate;

b) sunt furnizate în beneficiul unui bun imobil sau vizează un bun imobil şi au drept obiectiv modificarea caracteristicilor fizice sau a statutului juridic al respectivului bun.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în special pentru următoarele:

a) elaborarea de planuri pentru o construcţie sau părţi ale unei construcţii destinate să fie edificată pe un anumit lot de teren, indiferent dacă construcţia este sau nu edificată;

b) prestarea de servicii de supraveghere sau de securitate la faţa locului;

c) edificarea unei construcţii pe un teren, precum şi lucrările de construcţie şi de demolare executate asupra unei construcţii sau a unor părţi ale unei construcţii;

d) construirea de structuri permanente pe un teren, precum şi lucrările de construcţie şi de demolare executate asupra unor structuri permanente precum reţelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare şi altele similare;

e) lucrări executate pe terenuri, inclusiv servicii agricole precum aratul, semănatul, irigarea şi fertilizarea;
f) studierea şi evaluarea riscului şi a integrităţii bunurilor imobile;
g) evaluarea bunului imobil, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopuri legate de asigurări, pentru a determina valoarea unui bun imobil ca garanţie pentru un împrumut sau pentru a evalua riscurile şi daunele în litigii;
h) leasingul sau închirierea de bunuri imobile, în alte situaţii decât cele vizate de alin. (4) lit. c), inclusiv depozitarea de bunuri într-o parte specifică a bunului imobil alocată utilizării exclusive de către client;
i) prestarea de servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu o funcţie similară, cum ar fi tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, inclusiv dreptul de a sta într-un loc specific rezultat din conversia drepturilor de folosinţă pe durată limitată şi situaţiile similare;
j) cesiunea sau transferul de drepturi, altele decât cele vizate de lit. h) şi i), legate de utilizarea unui întreg bun imobil sau a unor părţi ale acestuia, inclusiv autorizaţia de a utiliza o parte a unei proprietăţi, cum ar fi acordarea de drepturi de pescuit şi de vânătoare sau a accesului în săli de aşteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se percep taxe, cum ar fi un pod sau un tunel;
k) întreţinerea, renovarea şi repararea unei clădiri sau a unor părţi ale unei clădiri, inclusiv lucrări de curăţenie, montare de gresie şi faianţă, tapet şi parchet;
l) întreţinerea, renovarea şi repararea unor structuri permanente precum reţelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare şi altele similare;
m) instalarea sau montarea unor maşini sau echipamente care, la instalare sau montare, sunt considerate bunuri imobile, respectiv care nu pot fi deplasate fără distrugerea sau modificarea clădirii sau a construcţiei în care au fost instalate permanent;
n) întreţinerea şi repararea, inspecţia şi controlul maşinilor sau al echipamentelor în cazul în care maşinile sau echipamentele sunt considerate bunuri imobile;
o) administrarea de proprietăţi, alta decât administrarea de portofolii de investiţii imobiliare care face obiectul alin. (4) lit. g), constând în exploatarea de bunuri imobile de către proprietar sau pe seama acestuia;
p) serviciile de intermediere privind vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile şi stabilirea sau transferul de anumite drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unor bunuri imobile, altele decât serviciile de intermediere care fac obiectul alin. (4) lit. d);
q) serviciile juridice privind transferul unui titlu de proprietate imobiliară, stabilirea sau transferul anumitor drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unui bun imobil, cum ar fi acte notariale, sau elaborarea unui contract pentru vânzarea sau achiziţionarea unor bunuri imobile, chiar dacă operaţiunea care priveşte bunul imobil în cauză nu este finalizată.
(4) Alin. (2) nu se aplică pentru următoarele:
a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părţi ale unei construcţii dacă aceasta nu este destinată să fie edificată pe un anumit lot de teren;
b) depozitarea de bunuri într-un bun imobil dacă nicio parte specifică a bunului imobil nu este alocată utilizării exclusive de către client;
c) serviciile de publicitate, chiar dacă implică utilizarea de bunuri imobile;
d) serviciile de intermediere în prestarea de servicii de cazare la hotel sau în sectoare cu o funcţie similară, cum ar fi tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, dacă intermediarul acţionează în numele şi pe seama unei alte persoane;
e) punerea la dispoziţie a unui stand la locul de desfăşurare a unui târg sau a unei expoziţii, împreună cu alte servicii conexe care permit expozantului să prezinte obiecte, cum ar fi conceperea standului, transportul şi depozitarea obiectelor, punerea la dispoziţie de maşini, cablarea, asigurarea şi publicitatea;
f) instalarea sau montarea, întreţinerea şi repararea, inspecţia sau supravegherea maşinilor sau a echipamentelor care nu fac parte şi nu devin parte din bunul imobil;
g) administrarea portofoliului de investiţii imobiliare;
h) serviciile juridice, altele decât cele care fac obiectul alin. (2) lit. q), legate de contracte, inclusiv consultanţa privind termenii unui contract pentru transferarea unui bun imobil sau executarea unui astfel de contract, ori vizând dovedirea existenţei unui astfel de contract, în cazul în care aceste servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate asupra unui bun imobil.

(5) În cazul în care se pun echipamente la dispoziţia unui client în scopul realizării de lucrări asupra unui bun imobil, această operaţiune constituie o prestare de servicii legate de bunuri imobile numai dacă prestatorul îşi asumă responsabilitatea execuţiei lucrărilor. Un prestator care pune la dispoziţia clientului echipamente împreună cu suficient personal pentru operarea acestora în vederea executării lucrărilor se presupune că şi-a asumat responsabilitatea execuţiei lucrărilor. Prezumţia conform căreia prestatorul are responsabilitatea execuţiei lucrărilor poate fi infirmată prin orice mijloace relevante de fapt sau de drept.

(6) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidenţa prevederilor art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

17. (1) Conform art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse.

(2) Transporturile naţionale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare şi punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaţionale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara ţării, fie ambele puncte sunt situate în afara ţării. Locul prestării serviciilor de transport internaţional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul ţării, denumită traseu naţional.

(4) Pentru transportul internaţional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcaţi în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)-c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat şi debarcat în interiorul ţării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internaţional, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru aceşti pasageri se consideră a fi transport naţional.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internaţional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294 din Codul fiscal , se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa.

18. (1) În sensul TVA, serviciile de restaurant şi de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoţită de servicii conexe suficiente care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spaţiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(2) Furnizarea de produse alimentare şi/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex, nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul alin. (1).

19. (1) Noţiunea de mijloc de transport prevăzută la art. 278 alin. (4) lit. d) şi alin. (5) lit. e) pct. 1 şi 2 şi lit. g) din Codul fiscal include vehiculele, motorizate sau nu, şi alte echipamente şi dispozitive destinate transportului de persoane sau obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule, şi care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport şi pot realiza efectiv acest lucru.

(2) În sensul alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete şi rulote;

b) remorcile şi semiremorcile;
c) vagoanele feroviare;
d) navele;
e) aeronavele;
f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;
g) tractoarele agricole şi alte vehicule agricole;
h) vehiculele pentru invalizi acţionate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanenţă şi containerele.

(4) În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. d) şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a unui mijloc de transport care face obiectul închirierii se determină pe baza contractului dintre părţile implicate. Contractul serveşte drept prezumţie, care poate fi contestată prin orice element de fapt sau de drept în vederea stabilirii duratei reale a posesiei sau utilizării continue. Depăşirea în caz de forţă majoră a perioadei contractuale pentru închirierea pe termen scurt nu afectează stabilirea duratei sau utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În cazul în care închirierea aceluiaşi mijloc de transport face obiectul mai multor contracte succesive încheiate între aceleaşi părţi contractante, durata reprezintă durata posesiei sau utilizării continue a respectivului mijloc de transport în temeiul tuturor contractelor. Un contract şi prelungirile sale se consideră a fi contracte succesive. Cu toate acestea, durata contractului sau a contractelor de închiriere pe termen scurt care precedă contractul care este considerat pe termen lung este reevaluată numai dacă există o practică abuzivă.

(6) Cu excepţia cazurilor de practică abuzivă, contractele de închiriere succesive încheiate între aceleaşi părţi contractante, dar care au ca obiect mijloace de transport diferite, nu sunt considerate drept contracte succesive în sensul alin. (5). Fiecare contract se analizează separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 278 alin. (4) lit. d) şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, dacă nu se dovedeşte o încălcare a legii.

(7) În sensul art. 278 alin. (4) lit. d) şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziţia clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul sau un terţ care acţionează în numele acestuia preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziţia clientului a mijlocului de transport.

(8) Acordarea de către o persoană impozabilă care deţine vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcţie de perioada de utilizare. Acelaşi regim se aplică şi pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internaţional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internaţional, aprobat de Uniunea Internaţională a Căilor Ferate.

20. (1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor, în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut la art. 278 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Prestarea de servicii de restaurant şi de catering în afara unei astfel de părţi, însă pe teritoriul unui stat membru sau al unei ţări terţe ori al unui teritoriu terţ intră sub incidenţa art. 278 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Partea dintr-o operaţiune de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană se determină în funcţie de călătoria mijlocului de transport, şi nu de călătoria efectuată de către fiecare dintre călători.

(3) Locul prestării unui serviciu de restaurant sau de catering furnizat în interiorul Uniunii Europene parţial în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în Uniunea Europeană şi parţial în afara unei astfel de părţi, însă pe teritoriul unui stat membru, se determină în întregime conform regulilor de stabilire a locului prestării aplicabile la începutul respectivei prestări de servicii de restaurant sau de catering.

21. (1) Pentru serviciile prevăzute la art. 278 alin. (5) din Codul fiscal, prin excepţie de la regula generală a serviciilor prestate către persoane neimpozabile prevăzută la art. 278 alin. (3) din Codul fiscal, locul prestării se determină în funcţie de criteriile prevăzute la alin. (5) al art. 278 din Codul fiscal.

(2) În cazul în care, în conformitate cu art. 278 alin. (5) lit. e), g) şi h) din Codul fiscal, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absenţa unui sediu, la locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informaţiilor faptice furnizate de client şi verifică aceste informaţii pe baza procedurilor de securitate comerciale normale cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(3) În cazul în care serviciile care intră sub incidenţa art. 278 alin. (5) lit. e), g) şi h) din Codul fiscal sunt prestate unei persoane neimpozabile care este stabilită în mai multe ţări sau care are domiciliul stabil într-o ţară şi reşedinţa obişnuită în alta, se acordă prioritate:

a) în cazul unei persoane juridice neimpozabile, locului menţionat la pct. 14 alin. (5) lit. a), cu excepţia cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la sediul menţionat la pct. 14 alin. (5) lit. b);

b) în cazul unei persoane fizice, locului în care aceasta îşi are reşedinţa obişnuită, cu excepţia cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la domiciliul stabil al acesteia.

(4) Pentru aplicarea art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, în cazul în care serviciile de telecomunicaţii, serviciile de radiodifuziune şi televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică sunt prestate către o persoană neimpozabilă:

a) prin linia sa telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul în care este instalată linia telefonică fixă;

b) prin reţele mobile, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în ţara identificată prin codul mobil de ţară al cartelei SIM utilizate pentru primirea serviciilor respective;

c) pentru care este necesară utilizarea unui decodor sau a unui dispozitiv similar sau a unei cartele de vizionare şi pentru care nu se utilizează o linie telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul în care este situat decodorul sau dispozitivul similar respectiv sau, dacă acest loc nu este cunoscut, în locul în care este trimisă cartela de vizionare pentru a fi utilizată;

d) în alte circumstanţe decât cele menţionate la lit. a), b) şi c) şi la pct. 14 alin. (6) şi (7), se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul identificat ca atare de către prestator prin intermediul a două elemente de probă care nu sunt contradictorii, astfel cum sunt enumerate la alin. (6).

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 278 alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, pentru stabilirea locului unde este stabilit beneficiarul, în cazul în care serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât închirierea pe termen scurt, sunt prestate unei persoane neimpozabile, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul identificat ca atare de către prestator pe baza a două elemente de probă care nu sunt contradictorii. În special următoarele elemente servesc drept probe:

a) adresa de facturare a clientului;

b) detaliile bancare, precum locaţia în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului deţinută de banca în cauză;

c) datele de înmatriculare a mijlocului de transport închiriat de client, dacă înmatricularea este necesară în locul în care mijlocul de transport este utilizat, sau alte informaţii similare;

d) alte informaţii relevante din punct de vedere comercial.

(6) În scopul aplicării prevederilor alin. (4) lit. d) şi alin. (7), pentru determinarea locului în care se găseşte clientul, în special următoarele elemente servesc drept probe:

a) adresa de facturare a clientului;

b) adresa IP a dispozitivului utilizat de către client sau orice altă metodă de geolocalizare;

c) detaliile bancare, precum locaţia în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului cunoscută de banca în cauză;

d) codul mobil de ţară al identificatorului internaţional al abonatului mobil stocat pe cartela SIM utilizată de client;

e) locul instalării liniei telefonice fixe a clientului prin care serviciul este prestat acestuia;

f) alte informaţii relevante din punct de vedere comercial.

(7) În cazul în care un prestator prestează un serviciu menţionat la art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, acesta poate infirma prezumţia prevăzută la pct. 14 alin. (6) şi (7) sau la alin. (4) lit. a), b) şi c) pe baza a trei elemente de probă care nu sunt contradictorii şi care arată că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în altă parte.

(8) O autoritate fiscală poate infirma prezumţiile instituite la alin. (4), (5) şi pct. 14 alin. (6) şi (7) dacă există indicii de utilizare improprie sau de abuz din partea prestatorului.

(9) În sensul art. 278 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul "activităţi" include şi evenimentele la care se face referire în art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal.

22. (1) În aplicarea art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea, se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile ale căror punct de plecare şi punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operaţiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la art. 291 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la art. 292, 294, 295 , 296 şi 310 din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în situaţia în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara Uniunii Europene, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru şi adresa unui sediu fix din Uniunea Europeană la care sunt prestate serviciile.

(4) Serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau evenimentele similare, prevăzute la art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal, includ prestarea serviciilor ale căror caracteristici esenţiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet sau al unei plăţi, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizaţii periodice.

(5) Alin. (4) include în special acordarea:

a) dreptului de acces la spectacole, reprezentaţii teatrale, reprezentaţii de circ, târguri, parcuri de distracţii, concerte, expoziţii şi alte evenimente culturale similare;

b) dreptului de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiţii;

c) dreptului de acces la evenimente educaţionale şi ştiinţifice, precum conferinţe şi seminare.

(6) Nu intră sub incidenţa art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal utilizarea, în schimbul plăţii unei cotizaţii, a unor facilităţi precum cele oferite de sălile de gimnastică şi altele asemănătoare.

(7) Serviciile auxiliare prevăzute la art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau la alte evenimente similare, furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plăţii unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalaţiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

(8) Furnizarea de bilete de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau evenimente similare, de către un intermediar care acţionează în nume propriu, dar în contul organizatorului, sau de către o persoană impozabilă, alta decât organizatorul, care acţionează în contul său, face obiectul art. 278 alin. (5) lit. f) şi alin. (6) lit. b) din Codul fiscal.

(8) Prevederile alin. (5) lit. h) nu se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită într-un singur stat membru;

b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, îşi au domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în orice stat membru, altul decât statul membru prevăzut la lit. a);

c) valoarea totală, fără TVA, a prestărilor menţionate la lit. b) nu depăşeşte, în anul calendaristic curent, 10.000 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională şi nu a depăşit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.

La data de 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

(9) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul prevăzut la alin. (8) lit. c) este depăşit, prevederile alin. (5) lit. h) se aplică de la momentul respectiv.La data de 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

(10) Prestatorii menţionaţi la alin. (8) care sunt stabiliţi sau, dacă nu sunt stabiliţi, îşi au domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în România au dreptul de a opta ca locul prestării să fie stabilit în conformitate cu prevederile alin. (5) lit. h). Opţiunea se aplică pentru cel puţin doi ani calendaristici.La data de 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

(11) ANAF ia măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condiţiilor prevăzute la alin. (8)-(10).La data de 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

(12) Valoarea echivalentă în moneda naţională a statelor membre a sumei menţionate la alin. (8) lit. c) se calculează prin aplicarea ratei de schimb publicate de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2.455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE şi a Directivei 2009/132/CE în ceea ce priveşte anumite obligaţii privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii şi vânzările de bunuri la distanţă. Pentru România, valoarea echivalentă în moneda naţională este de 46.337 lei.La data de 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

Articolul 279

Locul operaţiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 275-278 pentru operaţiunile legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin se aplică prevederile alin. (2) şi (3).

(2) Pentru a determina locul operaţiunilor impozabile în ceea ce priveşte întreţinerea sau repararea podului de frontieră, frontiera teritorială este considerată ca fiind la mijlocul podului, pentru livrările de bunuri, prestările de servicii, achiziţiile intracomunitare şi importurile de bunuri, destinate întreţinerii sau reparării podului.

(3) Pentru a determina locul operaţiunii impozabile în ceea ce priveşte perceperea taxei de trecere a podului se consideră toată lungimea podului ca fiind:

a) parte a teritoriului României, pentru călătoriile dinspre România spre Bulgaria;

b) parte a teritoriului Bulgariei, pentru călătoriile dinspre Bulgaria spre România.

Capitolul VI

Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Articolul 280

Faptul generator şi exigibilitatea - definiţii

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condiţiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptăţită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plăţii taxei reprezintă data la care o persoană are obligaţia de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 326 alin. (1).

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operaţiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilităţii taxei.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

23. (1) Pentru a determina regimul de impozitare aplicabil pentru operaţiunile impozabile, conform prevederilor art. 280 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie determinate:

a) natura operaţiunii, respectiv dacă este o livrare de bunuri sau o prestare de servicii;

b) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiaşi contract sau aceleiaşi tranzacţii, trebuie să se determine dacă există o operaţiune principală şi alte operaţiuni accesorii sau dacă fiecare operaţiune poate fi considerată independentă. O livrare/prestare trebuie să fie considerată ca accesorie unei livrări/prestări principale dacă nu constituie pentru client un scop în sine, ci un mijloc de a beneficia în cele mai bune condiţii de livrarea/prestarea principală realizată de furnizor/prestator. Operaţiunile accesorii beneficiază de tratamentul fiscal al operaţiunii principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile, ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. În acest sens s-a pronunţat şi Curtea

Europeană de Justiţie în Cauza C-349/96 Card Protection Plan şi în cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV;

c) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiaşi contract sau aceleiaşi tranzacţii, şi nu se poate stabili o operaţiune principală şi alte operaţiuni accesorii, fiecare dintre ele constituind pentru client un scop în sine, dar care sunt atât de legate între ele încât nu pot fi tratate ca tranzacţii independente, se consideră că se efectuează o operaţiune complexă unică.

(5) În cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia situaţiilor în care se emite o factură sau se încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situaţii se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz.

(6) În cazul schimbării regimului de impozitare se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, şi la art. 282 alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puţin în cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, pentru care se aplică regulile stabilite la art. 282 alin. (7). Prin excepţie, micile întreprinderi prevăzute la art. 310, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) şi b), pentru facturile emise şi/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parţială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

23.

(2) În aplicarea prevederilor art. 280 alin. (6) din Codul fiscal:

a) în cazul persoanelor impozabile scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, care, înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au emis facturi sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parţială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, al căror fapt generator de taxă intervine după scoaterea din evidenţă, se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul /prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare şi taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA şi concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, pe aceeaşi factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligaţia să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 304 şi 305 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal. Aceste prevederi nu se aplică în situaţia în care factura este emisă pentru întreaga contravaloare a livrării/prestării sau este încasată integral contravaloarea livrării/prestării înainte de data faptului generator de taxă;

b) în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, se procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal, pentru facturile emise şi/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parţială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul, după înregistrarea în scopuri de TVA, emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare aferentă livrării/prestării în regim de scutire facturată/încasată înainte de înregistrarea în scopuri de TVA şi concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul corespunzător operaţiunii respective, respectiv taxare sau scutire fără drept de deducere prevăzută la art. 292 din Codul fiscal ori scutire cu drept de deducere prevăzută la art. 294-296 din Codul fiscal ori alt regim special prevăzut de titlul VII al Codului fiscal, pe aceeaşi factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Aceste prevederi se aplică indiferent dacă

factura este emisă pentru întreaga contravaloare a livrării/prestării sau este încasată integral contravaloarea livrării/prestării înainte de data faptului generator de taxă.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (4)-(6), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 291 alin. (4) şi (6), iar pentru operaţiunile prevăzute la art. 331 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform art. 282 alin. (1) şi (2).

Articolul 281

Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, în conformitate cu regulile stabilite de prezentul articol.

La data de 01-10-2017 Alineatul (1) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

24. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie, prevăzut la art. 281 alin. (2) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi. În sensul titlului VII din Codul fiscal, contractul de consignaţie reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acţionează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau verificării conformităţii, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

24.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformităţii, conform art. 281 alin. (3) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv transferul proprietăţii bunurilor are loc la data acceptării lor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformităţii sunt bunurile oferite de furnizor clienţilor, aceştia având dreptul fie să le achiziţioneze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a acestora este condiţionată de obţinerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potenţial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv. Pentru medicamentele care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, conform prevederilor art. 12 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuţii pentru finanţarea unor cheltuieli în domeniul sănătăţii, aprobată prin Legea nr. 184/2015, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care se înregistrează rezultatul medical, astfel cum acesta a fost definit în contractele încheiate între deţinătorii de autorizaţie de punere pe piaţă/reprezentanţii legali ai acestora şi Casa Naţională de Asigurări de Sănătate şi, după caz, Ministerul Sănătăţii. Aceste prevederi se aplică tranzacţiilor efectuate pe întregul lanţ de distribuţie a medicamentelor care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat.

(4) Pentru stocurile la dispoziţia clientului se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producţie.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

24.

(3) Pentru stocurile la dispoziţia clientului, prevăzute la art. 281 alin. (4) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv transferul proprietăţii bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia acestora. Stocurile la dispoziţia clientului reprezintă o operaţiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietăţii bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producţie, dar şi pentru alte activităţi economice.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în situaţia în care bunurile provin din import şi beneficiarul înregistrat conform art. 316 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 82 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile art. 285 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru importul de bunuri.

(5) Prin normele metodologice sunt definite contractele de consignaţie, stocurile la dispoziţia clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformităţii.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca un proprietar. Prin excepţie, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăţi succesive, cum sunt serviciile de construcţii-montaj, consultanţă, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situaţii de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcţie de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt livrările de gaze naturale, de apă, de energie electrică, serviciile de telefonie, de închiriere, de leasing, de consesionare, de arendare de bunuri, de acordare cu plată pentru o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil, şi alte livrări/prestări asemenea, se consideră că livrarea de bunuri/prestarea de servicii este efectuată la fiecare dată prevăzută în contract pentru plata bunurilor livrate/serviciilor prestate sau, în lipsa unei astfel de prevederi contractuale, la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an.

La data de 01-10-2017 Alineatul (8) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

24.

(5) În cazul contractelor de prestări de servicii în cadrul cărora clientul s-a angajat să plătească sume forfetare cu titlu de remuneraţie convenită între părţi, independent de volumul şi de natura serviciilor efectiv furnizate în perioada la care se raportează această remuneraţie, serviciile trebuie considerate efectuate în perioada la care se raportează plata, indiferent dacă prestatorul a furnizat sau nu a furnizat efectiv servicii clientului său în această perioadă. În cazul unor astfel de contracte, obiectul prestării de servicii nu este furnizarea unor servicii bine definite, ci faptul de a se afla la dispoziţia clientului pentru a-i oferi serviciile contractate, prestarea de servicii fiind efectuată de prestator prin însuşi faptul de a se afla la dispoziţia clientului în perioada stabilită în contract, independent de volumul şi de natura serviciilor efectiv furnizate în perioada la care se referă această remuneraţie. Faptul generator al taxei intervine conform prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal , fără să prezinte importanţă dacă beneficiarul a apelat efectiv sau cât de des a apelat la serviciile prestatorului. În acest sens a fost dată şi decizia Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-463 /14 Asparuhovo Lake Investment Company OOD. Aceste prevederi se aplică inclusiv în cazul serviciilor de consultanţă, juridice, de contabilitate, de expertiză, de mentenanţă, de service şi alte servicii similare, pentru care nu se întocmesc rapoarte de lucru sau alte situaţii pe baza cărora prestatorul atestă serviciile prestate, fiind încheiate contracte în condiţiile descrise de prezentul alineat.

(6) În aplicarea prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care sunt efectuate continuu, faptul generator de taxă intervine la data stipulată în contract pentru plata acestora sau la emiterea unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an. În cazul în care contractul nu stipulează o dată pentru plata bunurilor/serviciilor livrate /prestate în mod continuu, faptul generator de taxă intervine la data la care se emite o factură, iar dacă pe factură se menţionează un termen de plată, acesta nu este considerat fapt generator de taxă.

(9) Abrogat.

La data de 24-07-2017 Alineatul (9) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 35, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(10) Prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 307 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăţi în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

(11) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f), pe o perioadă care depăşeşte o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor şi care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană

impozabilă în scopul desfăşurării activităţii sale economice, în conformitate cu condiţiile stabilite la art. 294 alin. (2) , se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) -(10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.

Articolul 282

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plăţile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parţială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin maşini automate de vânzare, de jocuri sau alte maşini similare.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi alin. (2) lit. a), exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, în cazul persoanelor impozabile care optează în acest sens, denumite în continuare persoane care aplică sistemul TVA la încasare. Sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au sediul activităţii economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifră de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 2.250.000 lei şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul următor celui în care nu a depăşit plafonul, cu condiţia ca la data exercitării opţiunii să nu fi depăşit plafonul pentru anul în curs. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite de TVA, precum şi a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform art. 275 şi 278, realizate în cursul anului calendaristic;

b) persoanele impozabile, care au sediul activităţii economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA.

(4) Nu sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor art. 269 alin. (9);

b) persoanele impozabile care nu sunt stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. a);

c) persoanele impozabile care în anul precedent au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a);

d) persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului şi care au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a) în anul precedent sau în anul calendaristic în curs, calculat în funcţie de operaţiunile realizate în perioada în care respectiva persoană a avut un cod valabil de TVA conform art. 316.

(5) Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puţin până la sfârşitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepţia situaţiei în care în cursul aceluiaşi an cifra de afaceri depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. Dacă în primul an de aplicare a sistemului TVA la încasare persoana impozabilă nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, poate aplica sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul de 2.250.000 lei, calculat pentru fiecare an calendaristic în parte, a fost depăşit pe parcursul unui an calendaristic. Orice persoană impozabilă care a optat pentru aplicarea sistemului TVA la încasare şi care nu depăşeşte în cursul unui an plafonul de 2.250.000 lei poate renunţa la aplicarea sistemului respectiv oricând în cursul anului, prin depunerea unei notificări la organul fiscal competent între data de 1 şi 25 ale lunii, cu excepţia primului an în care a optat pentru aplicarea sistemului. Radierea persoanei respective din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează de organele fiscale competente începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoanele impozabile care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul respectiv numai pentru operaţiuni pentru care locul livrării, conform prevederilor art. 275, sau locul prestării, conform prevederilor art. 278, se consideră a fi în România, dar nu aplică sistemul respectiv pentru următoarele operaţiuni care intră sub incidenţa regulilor generale privind exigibilitatea TVA:

a) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331;

b) livrările de bunuri/prestările de servicii care sunt scutite de TVA;

c) operaţiunile supuse regimurilor speciale prevăzute la art. 311-313;

d) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului /prestatorului potrivit art. 7 pct. 26.

(7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieşirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli:

a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) pentru diferenţele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile;

b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieşirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă intervine după data ieşirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parţiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieşirea din sistem a persoanei impozabile.

(8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parţială se consideră că include şi taxa aferentă.

(9) În cazul evenimentelor menţionate la art. 287, taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente.

(10) În situaţia livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menţionate la art. 287, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilităţii taxei se aplică următoarele prevederi:

a) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. a):

1. în cazul în care operaţiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operaţiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente;

2. în cazul în care operaţiunea este anulată parţial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situaţia în care cuantumul taxei aferente anulării depăşeşte taxa neexigibilă, pentru diferenţă exigibilitatea taxei intervine la data anulării operaţiunii;

b) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a);

c) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2;

d) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. d) se operează anularea taxei neexigibile aferente;

e) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

25. (1) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situaţia în care facturile totale ori parţiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă şi includ şi situaţia în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 282 alin. (9) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, ulterior datei la care se modifică cota de TVA şi/sau regimul de impozitare, pentru ajustarea bazei de impozitare sunt aplicabile cota şi regimul de impozitare ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operaţiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este

acelaşi ca al operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea de bază. Totuşi, în cazul în care nu se poate determina operaţiunea de bază care a generat aceste evenimente, se vor aplica cota de TVA şi regimul de impozitare în vigoare la data la care a intervenit evenimentul şi, corespunzător, şi cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operaţiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, ulterior datei de la care se modifică cota de TVA, pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară potrivit art. 284 din Codul fiscal. În situaţia în care nu se poate determina achiziţia intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziţie intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 decembrie 2015. Taxa aferentă achiziţiei intracomunitare se determină pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 decembrie 2015, respectiv 4,41 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: 1.000 euro x 4,41 lei/euro x 24% = 1.058,4 lei.

În luna ianuarie 2016, societatea primeşte factura emisă la data de 16 ianuarie 2016 pentru diferenţa până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziţionate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziţiei intracomunitare se determină pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 ianuarie 2016, respectiv 4,45 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 20%, astfel: 5.000 euro x 4,45 lei/euro x 20% = 4.450 lei.

La data de 5 august 2016, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preţ de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziţia intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligaţia să ajusteze baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,41 lei/euro x 24% = 105,84 lei

5.000 euro x 10% x 4,45 lei/euro x 20% = 445 lei

(4) În cazul în care evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul /prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 32 alin. (1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare şi a taxei colectate ca urmare a evenimentelor prevăzute la art. 287 din Codul fiscal. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligaţia să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 304 şi 305 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal.

(5) Sumele încasate pentru vânzarea unui voucher cu scop unic reprezintă avansuri pentru care intervine exigibilitatea TVA conform art. 282 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. Voucher în sensul TVA reprezintă un instrument prin care un furnizor de bunuri şi/sau un prestator de servicii îşi asumă obligaţia de a-l accepta drept contrapartidă sau parte a contrapartidei pentru o livrare de bunuri şi /sau o prestare de servicii. Voucher cu scop unic înseamnă un voucher pentru care toate informaţiile relevante privind regimul TVA aplicabil operaţiunii la care acesta se referă, respectiv livrarea de bunuri/prestarea de servicii ulterioară, trebuie să fie cunoscute la momentul vânzării acestuia şi bunurile şi serviciile trebuie să fie identificate. În cazul bonurilor de valoare pentru carburanţi auto, biletelor de călătorie, biletelor la spectacole şi al altor vouchere cu scop unic similare, care acoperă integral contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate, se aplică prevederile alin. (6).

(6) Vânzarea unei cartele telefonice preplătite sau reîncărcarea cu credit a unei cartele care poate fi utilizată numai pentru servicii de telecomunicaţii reprezintă o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros pentru care faptul generator şi exigibilitatea TVA intervin la momentul vânzării cartelei. Un operator de servicii de telecomunicaţii constând în servicii de telefonie care vinde către un distribuitor cartele telefonice care conţin toate informaţiile necesare pentru a efectua apeluri telefonice prin infrastructura pusă la dispoziţie de operatorul respectiv şi care sunt revândute de distribuitor, în nume propriu, unor utilizatori finali, fie în mod direct, fie prin intermediul altor persoane impozabile, furnizează o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros către distribuitor.

Distribuitorul, precum şi orice altă persoană impozabilă care intervine în nume propriu în vânzarea cartelei telefonice realizează o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros, pentru care faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data vânzării cartelei. Operatorul de telefonie nu realizează o a doua prestare de servicii cu titlu oneros către utilizatorul final atunci când acesta, după ce a achiziţionat cartela telefonică, îşi exercită dreptul de a efectua apeluri telefonice folosind informaţiile înscrise pe această cartelă. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C520/2010 Lebara.

(7) Voucher cu scop multiplu înseamnă un voucher, altul decât cel cu scop unic, respectiv un voucher pentru care la momentul vânzării nu sunt cunoscute toate informaţiile relevante privind regimul TVA aplicabil operaţiunii la care acesta se referă şi/sau bunurile şi serviciile nu sunt identificate. În cazul în care persoana care vinde voucherul cu scop multiplu este cea care realizează şi livrarea de bunuri/prestarea de servicii în schimbul acestuia, sumele încasate din vânzarea voucherului nu sunt considerate avansuri pentru livrările de bunuri/prestările de servicii care pot fi obţinute în schimbul acestora, exigibilitatea TVA intervenind la livrarea bunurilor/prestarea serviciilor. În cazul în care persoana care vinde voucherul cu scop multiplu nu realizează şi livrarea de bunuri/prestarea de servicii în schimbul acestuia, se consideră că sumele încasate din vânzarea voucherului nu reprezintă contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a taxei. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C419/02 BUPA Hospitals Ltd. De exemplu, tichetele de masă şi cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, respectiv pentru servicii de telefonie şi pentru alte diverse operaţiuni, cum ar fi achiziţionarea unor jocuri, melodii, donaţii, sunt considerate vouchere cu scop multiplu. Prin excepţie, se aplică prevederile alin. (6) pentru cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, dacă persoana impozabilă care comercializează cartela telefonică /reîncarcă cu credit cartela şi distribuitorii care intervin pe lanţul de comercializare nu au posibilitatea de a asigura colectarea corectă a taxei, de a determina momentul utilizării creditului şi destinaţia acestuia, respectiv operaţiunile pentru care a fost utilizat.

(8) Prevederile alin. (5)-(7) nu se aplică în cazul voucherelor care conferă dreptul de a beneficia de livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii pentru care se aplică regimul special pentru agenţiile de turism prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

26. (1) Persoanele impozabile eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, prevăzute la art. 282 alin. (3) din Codul fiscal, care optează pentru aplicarea sistemului trebuie să aplice prevederile art. 324 alin. (12) din Codul fiscal.

(2) În situaţia în care o persoană impozabilă optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, aceasta trebuie să aplice sistemul TVA la încasare pentru toate operaţiunile realizate, cu excepţia operaţiunilor care nu au locul livrării/prestării în România conform prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal, precum şi a operaţiunilor prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal, pentru care se aplică regulile generale privind exigibilitatea TVA prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), art. 283, 284 şi 285 din Codul fiscal.

(3) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal, pe facturile emise de persoanele care aplică sistemul TVA la încasare este obligatorie menţiunea "TVA la încasare", cu excepţia operaţiunilor pentru care persoanele respective au obligaţia să aplice regulile generale de exigibilitate prevăzute la alin. (2).

(4) La determinarea cifrei de afaceri care serveşte drept referinţă pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei, prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal corespunzătoare operaţiunilor taxabile şi/sau scutite de TVA conform art. 292, 294, 295 şi 296 din Codul fiscal, operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate conform prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal, precum şi rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecţia fiscală, informaţii privind TVA neexigibilă sau nedeductibilă. În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, precum şi în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal aplică sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. În cazul acestor persoane impozabile se aplică corespunzător prevederile art. 324 alin. (14) din Codul fiscal.

(6) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, se aplică următoarele reguli:

a) în situaţia în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal şi au radiat persoana impozabilă din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal are loc în acelaşi an, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la art. 282 alin. (1) şi (2), art. 283, 284 şi 285 din Codul fiscal sau poate solicita să fie reînregistrată în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare dacă la data înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal cifra de afaceri, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, realizată în anul calendaristic precedent şi, respectiv, în anul calendaristic în curs, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform art. 324 alin. (12) din Codul fiscal. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada din anul respectiv în care persoana impozabilă nu a avut un cod valabil de TVA;

b) în situaţia în care înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, are loc în alt an decât cel în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la art. 282 alin. (1) şi (2), art. 283, 284 şi 285 din Codul fiscal sau poate solicita reînregistrarea în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, dacă la data înregistrării cifra de afaceri din anul calendaristic precedent şi, respectiv, din anul calendaristic în curs, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform art. 324 alin. (12) din Codul fiscal. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA.

(7) În sensul art. 282 alin. (3) din Codul fiscal, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înţelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obţine contrapartida pentru aceste operaţiuni de la beneficiarul său ori de la un terţ, precum plata în bani, plata în natură, compensarea, cesiunea de creanţe, utilizarea unor instrumente de plată.

(8) În situaţia în care are loc o cesiune de creanţe:

a) dacă furnizorul/prestatorul cesionează creanţele aferente unor facturi emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, se consideră că la data cesiunii creanţelor, indiferent de preţul cesiunii creanţelor, este încasată întreaga contravaloare a facturilor neîncasate până la momentul cesiunii. În cazul în care cedentul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, exigibilitatea taxei intervine la data cesiunii creanţelor. Indiferent de faptul că furnizorii/prestatorii au cesionat creanţele, în cazul beneficiarilor care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi al celor care achiziţionează bunuri/servicii de la persoane care au aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziţionate a fost plătită;

b) dacă persoana care achiziţionează bunuri/servicii cesionează furnizorului/prestatorului, drept plată a acestor achiziţii, orice creanţe, inclusiv cesiunea dreptului de rambursare a TVA prevăzută la art. 28 din Codul de procedură fiscală, data cesiunii este data la care se consideră că beneficiarul a efectuat plata, respectiv că furnizorul a încasat contravaloarea livrărilor de bunuri /prestărilor de servicii la nivelul creanţei cesionate. În cazul în care cesionarul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, exigibilitatea taxei aferente livrărilor/prestărilor efectuate în beneficiul cedentului creanţei intervine la data cesiunii creanţei şi corespunzător valorii creanţei cesionate. În cazul în care beneficiarul livrării/prestării este cedentul creanţei şi este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare sau achiziţionează bunuri/servicii de la o persoană care a aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, dreptul de deducere a taxei intervine la data cesiunii creanţei corespunzător valorii creanţei cesionate, iar dreptul de deducere a taxei aferente eventualei diferenţe între contravaloarea achiziţiilor de bunuri/servicii şi contravaloarea creanţei cesionate este amânat până la data la care taxa aferentă diferenţei respective este plătită.

Exemplu pentru situaţia prevăzută la lit. a): Societatea A, având perioada fiscală luna calendaristică, care aplică sistemul TVA la încasare, emite o factură pentru livrarea unui bun în sumă de 120.000 lei (inclusiv TVA de 20%) la data de 10 octombrie 2016 către societatea B. TVA în sumă de 20.000 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă", nefiind încasată de la beneficiar în perioada fiscală respectivă. La data de 15 noiembrie 2016, societatea A cesionează către societatea N creanţa aferentă acestei facturi, care nu este încasată de la beneficiarul B. Preţul cesiunii este de 80.000 lei şi este încasat în data de 20 decembrie 2016. În ceea ce priveşte factura pentru livrarea de bunuri din data de 10 octombrie 2016, se consideră că aceasta este încasată şi exigibilitatea TVA intervine la data de 15 noiembrie 2016, societatea A având obligaţia să colecteze TVA în sumă de 20.000 lei, respectiv evidenţiază suma TVA de 20.000 lei în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată".

Exemplu pentru situaţia prevăzută la lit. b): Societatea B, care aplică sistemul TVA la încasare, livrează la data de 11 octombrie 2016 către societatea A bunuri (cărţi supuse cotei de TVA de 5%) a căror valoare, inclusiv TVA, este de 105.000 lei. În data de 10 noiembrie 2016, societatea A cesionează societăţii B dreptul său de rambursare conform art. 28 din Codul de procedură fiscală, în sumă de 100.000 lei. La data cesiunii, respectiv 10 noiembrie 2016, se consideră că societatea A a plătit/societatea B a încasat suma de 100.000 lei din factura de 105.000 lei. La această dată:

– societatea A va putea să deducă taxa aferentă achiziţiei astfel: 100.000 x 5/105 = 4.761,9 lei. Diferenţa de 238,1 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă" va putea fi dedusă la momentul plăţii;

– societatea B va colecta TVA aferentă livrării corespunzător creanţei care i-a fost cesionată, respectiv 4.761,9 lei. Pentru diferenţa de 238,1 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă", exigibilitatea va interveni la data efectuării plăţii de către A a diferenţei de 5.000 lei.

(9) În cazul compensării datoriilor aferente unor facturi pentru livrări de bunuri/prestări de servicii se consideră că furnizorul/prestatorul a încasat, respectiv beneficiarul a plătit contravaloarea bunurilor /serviciilor, la data la care se sting total sau parţial datoriile, respectiv:

a) în cazul compensărilor între persoane juridice, la data compensării realizate conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacităţii de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001, cu modificările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 685/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadenţă ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar şi a pierderilor din economie, şi a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadenţă ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările şi completările ulterioare;

b) în cazul compensărilor în care cel puţin una dintre părţi nu este persoană juridică, la data semnării unui proces-verbal de compensare care să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: denumirea părţilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, numărul facturii, data emiterii facturii, valoarea facturii, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, valoarea compensată, semnătura părţilor şi data semnării procesului-verbal de compensare.

(10) În cazul încasărilor prin bancă de tipul transfer-credit, data încasării contravalorii totale/parţiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

(11) În cazul în care încasarea se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data încasării contravalorii totale/parţiale a livrării de bunuri /prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este:

a) data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia, în situaţia în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare nu girează instrumentul de plată, ci îl încasează/scontează. În cazul scontării instrumentului de plată, se consideră că persoana respectivă a încasat contravaloarea integrală a instrumentului de plată;

b) data girului, în situaţia în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare girează instrumentul de plată altei persoane. În acest scop se păstrează o copie de pe instrumentul de plată care a fost girat, în care se află menţiunea cu privire la persoana către care a fost girat instrumentul de plată.

(12) Data încasării în situaţia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător este data înscrisă în extrasul de cont ori în alt document asimilat acestuia.

(13) În cazul plăţii în natură, data încasării este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrarea/prestarea obţinută drept contrapartidă pentru livrarea/prestarea efectuată.

(14) În sensul art. 282 alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, se exclud de la aplicarea sistemului TVA la încasare livrările de bunuri/prestările de servicii dacă, la momentul emiterii facturii sau, după caz, la data termenului-limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii în situaţia în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 pct. 26 din Codul fiscal.

(15) În scopul aplicării prevederilor art. 282 alin. (7) din Codul fiscal:

a) în cazul unei facturi parţiale emise de către persoana impozabilă înainte de intrarea în sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de intrarea în sistem, orice sumă încasată /plătită după intrarea furnizorului/prestatorului în sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părţii din factură neîncasate/neplătite până la intrarea în sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar;

b) în cazul unei facturi parţiale emise de către persoana impozabilă înainte de ieşirea din sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de ieşirea din sistem, orice sumă încasată /plătită după ieşirea furnizorului/prestatorului din sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părţii din factură neîncasate/neplătite până la ieşirea din sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar.

(16) În scopul aplicării prevederilor art. 282 alin. (8) din Codul fiscal, persoana impozabilă care încasează/plăteşte parţial o factură cuprinzând contravaloarea unor livrări de bunuri/prestări de servicii care conţin mai multe cote de TVA şi/sau mai multe regimuri de impozitare are dreptul să aleagă bunurile/serviciile care consideră că au fost încasate/plătite parţial pentru a determina suma taxei încasate/plătite în funcţie de cote, respectiv regimul aplicabil.

(17) Persoana impozabilă care este scoasă din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA la cerere sau din oficiu de către organele fiscale, potrivit legii, este radiată din oficiu de organele fiscale competente şi din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care intră într-un grup fiscal unic este radiată din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare de la data la care intră în vigoare implementarea grupului fiscal unic conform prevederilor pct. 5 alin. (8).

Articolul 283

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 282, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 294 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la art. 319 alin. (15) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

(2) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce priveşte livrările şi transferurile de bunuri prevăzute la alin. (1).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

27. (1) Pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri nu intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 283 alin. (2) din Codul fiscal. Dacă persoana impozabilă optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii, conform art. 283 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 323 din Codul fiscal şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal.

Articolul 284

Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziţii intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziţia.

(2) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislaţia altui stat membru la articolul care transpune prevederile art. 222 din Directiva 112 sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

28. (1) Faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri şi faptul generator în cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri intervin în acelaşi moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. În situaţia medicamentelor care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, transportate din alt stat

membru în România, persoana impozabilă care primeşte medicamentele nu realizează o achiziţie intracomunitară de bunuri taxabilă în România, beneficiarul realizând o achiziţie intracomunitară taxabilă numai la data transferului dreptului de proprietate asupra medicamentelor conform prevederilor pct. 24 alin. (2). Prin excepţie, beneficiarul achiziţiei intracomunitare poate opta pentru aplicarea prevederilor art. 282 din Codul fiscal în ce priveşte faptul generator şi exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară a medicamentelor în România, chiar dacă pentru livrările ulterioare în România aplică prevederile pct. 24 alin. (2).

(2) Dacă furnizorul optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform art. 284 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Dacă beneficiarul nu a primit o factură de la furnizor până în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, are obligaţia să emită autofactura prevăzută la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru determinarea taxei se utilizează cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal, respectiv cel din data emiterii autofacturii. În situaţia în care, ulterior emiterii autofacturii, beneficiarul primeşte factura de la furnizor, care este emisă la o dată anterioară datei autofacturii, acesta are obligaţia de a ajusta baza de impozitare în funcţie de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor.

Exemplul nr. 1: Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat Livrare intracomunitară scutită de TVA Data livrării: 25.01.2016 Data facturii: 12.02.2016 Faptul generator: 25.01.2016 Exigibilitatea: 12.02.2016 Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă şi în decontul de TVA aferente lunii februarie 2016.	România Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă Faptul generator: 25.01.2016 Exigibilitatea: 12.02.2016 Achiziţia intracomunitară se evidenţiază în declaraţia recapitulativă şi în decontul de TVA aferente lunii februarie 2016.

Exemplul nr. 2: Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeaşi lună în care se efectuează livrarea intracomunitară.

Alt stat Livrare intracomunitară scutită de TVA Data livrării: 25.01.2016 Data facturii: 29.01.2016 Faptul generator: 25.01.2016 Exigibilitatea: 29.01.2016 Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2016.	România Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă Faptul generator: 25.01.2016 Exigibilitatea: 29.01.2016 Achiziţia intracomunitară este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2016.

Articolul 285

Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe europene similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe europene.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

29. (1) În sensul art. 285 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import şi în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform art. 295 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe ale Uniunii Europene similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor europene prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe europene dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 295 alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Capitolul VII
Baza de impozitare

Articolul 286

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obţinută sau care urmează a fi obţinută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de preţul acestor operaţiuni;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

30. (1) Potrivit art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvenţiile legate direct de preţul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei. Sunt luate în considerare subvenţiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenţii intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenţia este legată direct de preţ dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) subvenţia este concret determinabilă în preţul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenţia acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că preţul bunurilor/serviciilor achiziţionate de aceştia trebuie să fie mai mic decât preţul la care aceleaşi produse/servicii s-ar vinde/presta în absenţa subvenţiei.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvenţiile sau alocaţiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvenţiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvenţiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situaţii similare.

b) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (3) lit. c), compensaţia aferentă;

c) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) şi pentru achiziţiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la art. 273 alin. (2) şi (3), preţul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unor astfel de preţuri de cumpărare, preţul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe sau bunuri de natură alimentară, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin normele metodologice;

La data de 01-10-2017 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 286 , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

30.

(3) În sensul art. 286 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 270 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, precum şi în cazul bunurilor de natură alimentară al căror termen de consum a expirat şi care nu mai pot fi valorificate, fiind acordate gratuit unor organizaţii fără scop patrimonial, instituţii publice sau unităţi de cult şi structuri ale cultelor religioase recunoscute în

România, conform prevederilor în vigoare privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, care fac dovada că le vor acorda gratuit în scopuri sociale sau filantropice, baza de impozitare este zero.

(4) Orice cheltuieli cu impozitele şi taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în preţul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienţi prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 286 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu:

– în cazul închirierii unei clădiri, impozitul pe clădiri datorat conform art. 455 alin. (1) din Codul fiscal de proprietarul clădirii se cuprinde în baza de impozitare a TVA, dacă operaţiunea este taxabilă prin opţiune;

– ecotaxa datorată potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în preţul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

d) pentru operaţiunile prevăzute la art. 271 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului /prestatorului potrivit prevederilor art. 7 pct. 26, baza de impozitare este considerată valoarea de piaţă în următoarele situaţii:

1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piaţă, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297, 298 şi 300;

2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piaţă, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 şi 300 şi livrarea sau prestarea este scutită conform art. 292;

3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piaţă, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 şi 300.

f) fără a aduce atingere prevederilor lit. a), baza de impozitare aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru care a fost acceptat drept contrapartidă un cupon valoric cu utilizări multiple, este contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informaţiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentaţia aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate. În cazul în care un cupon valoric cu utilizări multiple este acceptat drept contrapartidă parţială pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, la stabilirea bazei de impozitare este avută în vedere contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informaţiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentaţia aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate.La data de 20-04-2019 Alineatul (1) din Articolul 286 , Capitolul VII , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

Notă

Potrivit art. II din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019, prevederile art. I pct. 2 şi 4 se aplică numai cupoanelor valorice emise după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piaţă înseamnă suma totală pe care, pentru obţinerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiţii de concurenţă loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piaţă înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât preţul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unui preţ de cumpărare, preţul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

30.

(7) În sensul art. 286 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piaţă a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la art. 11 alin. (4) din Codul fiscal.

(3) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

30.

(5) În sensul art. 286 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Există o singură livrare /prestare în cazul în care unul sau mai multe elemente trebuie considerate ca reprezentând tranzacţia principală, în timp ce unul sau mai multe elemente trebuie considerate cheltuieli accesorii care beneficiază de tratamentul fiscal al tranzacţiei principale referitoare, printre altele, la locul livrării /prestării, cotele, scutirile ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/ prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 31 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii şi nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite şi taxe conform prevederilor alin. (4).

Exemplul nr. 1: Pentru prestarea unor servicii de consultanţă, prestatorul stabileşte cu beneficiarul său că acesta va suporta şi cheltuielile cu deplasările consultanţilor, respectiv transport, cazare, diurnă, alte cheltuieli. Toate aceste cheltuieli sunt accesorii serviciului principal, respectiv cel de consultanţă şi se includ în baza de impozitare a acestuia.

Exemplul nr. 2: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA încheie un contract pentru livrarea unor bunuri pe teritoriul României către o altă persoană impozabilă. Toate cheltuielile de transport, asigurare pe timpul transportului, încărcare-descărcare, manipulare sunt în sarcina furnizorului, dar se recuperează de la client. Respectivele cheltuieli reprezintă cheltuieli accesorii livrării de bunuri, care se includ în baza de impozitare a livrării, beneficiind de tratamentul fiscal al tranzacţiei principale. Refacturarea acestora nu reprezintă o refacturare de cheltuieli în sensul pct. 31.

(6) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

(4) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

31. (1) În sensul art. 286 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor /prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării şi nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări.

Exemplul nr. 1: Un furnizor livrează bunuri şi, potrivit înţelegerii dintre părţi, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparaţii ale bunurilor livrate în condiţiile în care aceste operaţiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preţ, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

Exemplul nr. 2: La data livrării unor bunuri, furnizorul acordă o reducere de preţ de 10% din valoarea acestora. Sunt livrate bunuri supuse cotei standard de TVA de 20% în valoare de 2.000 lei şi bunuri supuse cotei de 9% în valoare de 5.000 lei.

Pe factură se înscrie baza impozabilă a celor două livrări, respectiv 2.000 lei plus 5.000 lei, baza se reduce cu 10%, iar TVA se aplică asupra bazei reduse: [2000 - (2000 x 10/100)] x 20% = 360 lei şi [5000 - (5000 x 10/100)] x 9% = 405 lei.

Se consideră că factura este corectă inclusiv dacă TVA este menţionată integral înainte de reducerea bazei şi apoi se menţionează cu minus TVA aferentă reducerii.

(2) În cazul reducerilor de preţ acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoţionale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate şi în beneficiul comercianţilor care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianţi s-au interpus unul sau mai mulţi intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conţină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preţ în scopuri promoţionale;
b) produsul pentru care se face promoţia;
c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conţine şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menţionată distinct în cupon;
d) termenul de valabilitate a cuponului;
e) menţiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promoţiei în cauză;
f) instrucţiunile privind utilizarea acestor cupoane;
g) denumirea societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă/definitivă şi irevocabilă, după caz, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate;
c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere;
d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

31.

(9) În sensul art. 286 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie băneasca în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(10) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenţă ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. Furnizorii de ambalaje sunt obligaţi să factureze cu taxă cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenţei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de un an calendaristic.

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, inclusiv atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing financiar sau operaţional şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

31.

(3) În sensul art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverşi furnizori/prestatori pe numele altei persoane şi care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele şi în contul altei persoane nu primeşte facturi pe numele său şi nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane se poate emite, în mod opţional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situaţia în care părţile convin să îşi deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu se menţionează distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoţită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare şi nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană îşi va deduce în condiţiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplu: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B îşi exercită dreptul de deducere a TVA în condiţiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C doar se ataşează acestei facturi.

(4) În cazul refacturării de cheltuieli, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 7 alin. (4) sau, după caz, ale pct. 8 alin. (3). Totuşi, structura de comisionar nu se aplică în situaţia în care se aplică prevederile pct. 30 alin. (4) şi (5), respectiv dacă sunt cheltuieli cu impozite şi taxe sau sunt cheltuieli accesorii, care cad în sarcina furnizorului/prestatorului în legătură cu operaţiunile pe care le-a realizat, fiind recuperate de la client.

(5) Se consideră că are loc o refacturare de cheltuieli, în sensul alin. (4), atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) persoana impozabilă urmăreşte doar recuperarea contravalorii unor achiziţii de bunuri/servicii care au fost efectuate pe numele său, dar în contul altei persoane;

b) persoana impozabilă nu recuperează mai mult decât cheltuiala efectuată.

(6) În măsura în care persoana impozabilă poate face dovada că singurul scop este refacturarea de cheltuieli, fiind îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (5), nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situaţia prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condiţiile legii, şi are obligaţia de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operaţiunile taxabile. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar exigibilitatea pentru operaţiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operaţiunilor refacturate. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va aplica regimul fiscal al operaţiunii refacturate, referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile livrării/prestării refacturate.

Exemplul nr. 1: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiţia de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuşi, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura costul exact al serviciul lui B. Din perspectiva stabilirii naturii serviciului prestat, se consideră că A a primit şi a prestat el însuşi serviciul de transport, dar nu este tratat ca şi un cumpărător revânzător, ci ca o persoană care refacturează cheltuieli, deoarece persoana impozabilă nu recuperează o cheltuială mai mare decât cea efectuată. Acest serviciu de transport se facturează de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. A refacturează transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O societate care derulează operaţiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spaţii dintr-un bun imobil. În cadrul acestei activităţi, ea refacturează prestaţii care cuprind, pe de o parte, furnizarea anumitor utilităţi, şi anume electricitate, încălzire şi apă, precum şi, pe de altă parte, colectarea deşeurilor, serviciile de curăţenie în spaţiile comune ale imobilului, transferând chiriaşului costurile pe care le-a suportat pentru cumpărarea acestor bunuri şi servicii de la terţi furnizori. Trebuie să se verifice în cadrul fiecărei închirieri dacă, în ceea ce priveşte utilităţile, chiriaşul are libertatea să decidă în privinţa consumului său în cantitatea pe care o doreşte. Dacă chiriaşul are posibilitatea să îşi aleagă prestatorii şi/sau modalităţile de utilizare a bunurilor sau a serviciilor în cauză, prestaţiile care privesc aceste bunuri sau servicii pot, în principiu, să fie considerate distincte de închiriere. În special, dacă chiriaşul poate să decidă în legătură cu consumul de apă, de electricitate sau de energie pentru încălzire, care poate fi verificat prin montarea unor contoare individuale şi facturat în funcţie de consumul respectiv, prestaţiile care privesc aceste bunuri sau servicii pot, în principiu, să fie considerate distincte de închiriere. În ceea ce priveşte serviciul de curăţenie a părţilor comune a bunului imobil, acestea trebuie să fie considerate distincte de închiriere dacă pot fi organizate de fiecare chiriaş individual sau de chiriaşi în mod colectiv şi dacă în toate cazurile facturile adresate chiriaşului menţionează furnizarea acestor bunuri şi prestarea acestor servicii în rubrici diferite de chirie. În ceea ce priveşte colectarea deşeurilor, dacă chiriaşul poate alege prestatorul sau poate încheia un contract direct cu acesta, chiar dacă, pentru motive care ţin de facilitate, nu îşi exercită această alegere sau această posibilitate, ci obţine această prestaţie de la operatorul desemnat de locator pe baza unui contract încheiat între aceştia din urmă, această împrejurare constituie un indiciu în favoarea existenţei unei prestaţii distincte de închiriere. În acest sens a fost pronunţată şi Hotărârea Curţii de Justiţie Europene în Cauza C-42/14. În toate situaţiile în care livrările/prestările sunt distincte de serviciul de închiriere, locatorul aplică structura de comisionar, aplicând regimul fiscal adecvat pentru fiecare livrare/prestare în parte, în funcţie de natura acestora.

Exemplul nr. 3: Societatea A din Franţa îşi trimite angajaţii în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înţelegerii dintre părţi, facturile pentru cazare, transport local şi alte cheltuieli efectuate pentru angajaţii trimişi din Franţa vor fi emise către partenerii din România, aceştia urmând să îşi recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franţa. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA.

Exemplul nr. 4: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaţilor lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menţionează separat costul proiectării şi costul aşa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situaţie nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli. Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare şi trebuie să urmeze aceleaşi reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca şi serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 30 alin. (5). În acest exemplu nu se refacturează cheltuieli, deoarece toate cheltuielile respective sunt accesorii serviciului de proiectare, întrucât cad în sarcina prestatorului, chiar dacă sunt recuperate de la client prin refacturare.

Exemplul nr. 5: O societate X înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal închiriază către alte societăţi spaţii dintr-un imobil pe care-l deţine în proprietate. Societatea X are încheiate contracte cu furnizorii de utilităţi, respectiv cu furnizorii de energie electrică, energie termică şi apă. Conform contractelor încheiate, societatea X refacturează către chiriaşi aceste utilităţi, care sunt considerate distincte de închiriere. În luna decembrie 2015 furnizorii de utilităţi emit facturi către societatea X cu TVA 24%. Faptul generator pentru aceste livrări intervine conform prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal la data emiterii facturilor, respectiv în luna decembrie 2015. În luna ianuarie 2016, societatea X refacturează utilităţile către chiriaşi. Exigibilitatea taxei pentru operaţiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către societatea X către chiriaşi. Întrucât faptul generator pentru operaţiunile refacturate rămâne neschimbat şi a intervenit în luna decembrie 2015, cota aplicabilă la refacturare este cota în vigoare la data faptului generator de taxă, respectiv 24%.

(7) În sensul art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operaţiuni precum:

a) cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi încasate în contul unei instituţii publice, dacă pentru acestea instituţia publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 269 din Codul fiscal, iar persoana de la care sunt percepute aceste plăţi nu este şi persoana care suportă costul acestora;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terţ. Pentru decontarea sumelor încasate de la terţ cu persoana care a emis factura, conform înţelegerii dintre părţi, pot fi întocmite facturi de decontare conform prevederilor alin. (3).

(8) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acţionează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienţi şi primeşte facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 7 alin. (4) sau, după caz, la pct. 8 alin. (3), chiar dacă nu există un contract de comision între părţi.

Exemplu: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienţi, pe care o virează apoi companiilor de radio şi televiziune. Această taxă este menţionată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate.

Întrucât taxa radio TV reprezintă contravaloarea unei operaţiuni scutite de TVA conform art. 292 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio şi televiziune, compania B va păstra acelaşi regim la facturarea acestei taxe către clienţi. Conform structurii de comisionar, posturile de radio şi televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(9) În sensul art. 286 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(10) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenţă ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. Furnizorii de ambalaje sunt obligaţi să factureze cu taxă cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenţei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de un an calendaristic.

(11) În sensul prevederilor art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, în cazul contractelor de leasing, atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, costul asigurării nu reprezintă o cheltuială accesorie serviciului de leasing în sensul art. 286 alin. (3) din Codul fiscal, nefiind inclus în baza de impozitare a serviciului de leasing. Refacturarea de către locator a costului exact al asigurării reprezintă o operaţiune de asigurare scutită de TVA conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, distinctă şi independentă de operaţiunea de leasing.

Articolul 287

Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii:

a) în cazul desfiinţării totale sau parţiale a contractului pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, înainte de efectuarea acestora, dar pentru care au fost emise facturi în avans;

b) în cazul refuzurilor totale sau parţiale privind cantitatea, calitatea ori preţurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul desfiinţării totale ori parţiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părţi sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive/definitive şi irevocabile, după caz, sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preţ prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a intrării în faliment a beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis şi confirmat printr-o sentinţă judecătorească, prin care creanţa creditorului este modificată sau eliminată. Ajustarea este permisă începând cu data pronunţării hotărârii judecătoreşti de confirmare a planului de reorganizare, iar, în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data sentinţei sau, după caz, a încheierii, prin care s-a decis intrarea în faliment, conform legislaţiei privind insolvenţa. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunţat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv a celui în care s-a decis, prin sentinţă sau, după caz, prin încheiere, intrarea în faliment. În cazul în care intrarea în faliment a avut loc anterior datei de 1 ianuarie 2019 şi nu a fost pronunţată hotărârea judecătorească definitivă/definitivă şi irevocabilă de închidere a procedurii prevăzute de legislaţia insolvenţei până la această dată, ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie 2019. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanţelor respective, se anulează corespunzător ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate, prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.

La data de 20-01-2019 Litera d) din Articolul 287 , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 28^1, Punctul 20, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei a) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 20 din lege cu referire la articolul I punctul 28^1 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Ajustarea bazei de impozitare

32. (1) În situaţiile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii îşi ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea

livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior facturării şi înregistrării taxei în evidenţele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru livrări intracomunitare.

(2) În cazul în care persoanele care aplică sistemul TVA la încasare se află în situaţiile prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile art. 282 alin. (10) din Codul fiscal. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce, ori, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu exigibilă.

(3) În sensul art. 287 lit. b) din Codul fiscal, desfiinţarea unui contract reprezintă orice modalitate prin care părţile renunţă la contract de comun acord sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti sau a unui arbitraj. În cazul bunurilor, dacă desfiinţarea contractului presupune şi restituirea bunurilor deja livrate, nu se consideră că are loc o nouă livrare de la cumpărător către vânzătorul iniţial. În cazul prestărilor de servicii, art. 287 lit. b) din Codul fiscal se aplică numai pentru servicii care nu au fost prestate, desfiinţarea unui contract care are ca obiect prestări de servicii având efecte numai pentru viitor în ce priveşte reducerea bazei de impozitare.

(4) Beneficiarii au obligaţia să ajusteze dreptul de deducere exercitat iniţial, potrivit prevederilor art. 304 alin. (1) lit. b) şi art. 305 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operaţiunile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru achiziţiile intracomunitare.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), în cazul achiziţiilor realizate de/de la persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 282 alin. (10) din Codul fiscal în situaţiile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, emite către beneficiarul B o factură pentru o livrare de bunuri la data de 10 ianuarie 2016, în valoare de 5.000 lei plus 20% TVA, respectiv 1.000 lei, total factură 6.000 lei. TVA în sumă de 1.000 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă". La data de 20 martie 2016 încasează suma de 2.000 lei de la beneficiarul său. TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: 2.000 x 20/120 = 333 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată". În data de 25 aprilie 2016, societatea A acordă o reducere de preţ beneficiarului B de 10% din contravaloarea bunurilor livrate.

Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv 5.000 x 10/100 = 500 lei, şi TVA aferentă, respectiv 1.000 x 10/100 = 100 lei. Conform prevederilor art. 282 alin. (10) din Codul fiscal, în luna noiembrie 2014, societatea A va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 667 lei cu suma de 100 lei.

Beneficiarul B, la primirea facturii pentru reducerea de preţ de la societatea A, va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 667 lei cu suma de 100 lei.

(6) Ajustarea prevăzută la art. 287 lit. d) din Codul fiscal se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunţat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv hotărârea judecătorească de închidere a procedurii prevăzute de legislaţia insolvenţei, sub sancţiunea decăderii. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. În cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri /prestărilor de servicii realizate.

(7) Reducerile de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoţionale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăţi specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preţ acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea

reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societăţile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preţ acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice.

Articolul 288

Baza de impozitare pentru achiziţiile intracomunitare

(1) Pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform art. 286 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul ţării. În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, conform art. 273 alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c) şi ale art. 286 alin. (3).

(2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziţia intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziţiei intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziţionat bunurile obţine o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33. În sensul art. 288 din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (3) din Codul fiscal şi nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal şi/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 287 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziţionate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părţi.

Articolul 289

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislaţiei vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuieli de ambalare, transport şi asigurare, care intervin până la primul loc de destinaţie a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum şi cele care decurg din transportul către alt loc de destinaţie din Uniunea Europeană, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinaţie a bunurilor îl reprezintă destinaţia indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absenţa unei astfel de menţiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a

Baza de impozitare pentru import

34. (1) În sensul art. 289 din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform art. 285 din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situaţiei emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziţionate din afara Uniunii Europene şi care înainte de a fi importate pe teritoriul Uniunii Europene sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o

persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate înainte ca bunurile să fie importate se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Uniunii Europene este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, baza de impozitare a importului va cuprinde şi valoarea serviciilor prestate în afara Uniunii Europene, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 289 alin. (2) din Codul fiscal.

Articolul 290

Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor europene care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operaţiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză, iar, în cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situaţia în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părţi trebuie menţionat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 5-a

Cursul de schimb valutar

35. (1) În sensul art. 290 alin. (2) din Codul fiscal, prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României se înţelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară şi care este valabil pentru operaţiunile care se vor desfăşura în ziua următoare.

(2) În sensul art. 290 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv la data regularizării operaţiunii, inclusiv în cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna ianuarie 2016, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul ţării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA: 1.000 euro x 4,5 lei/euro = 4.500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 4.500 lei x 20% = 900 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,4 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul şi taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.500 lei şi 900 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

[(1.000 euro x 4,5 lei/euro) + (4.000 euro x 4,4 lei/euro)] = 22.100 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

22.100 lei x 20% = 4.420 lei.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna decembrie 2015 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul ţării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii ianuarie la preţul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,45 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna decembrie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans: 2.000 euro x 4,45 lei/euro = 8.900 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 8.900 lei x 24% = 2.136 lei.

În ianuarie 2016, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 ianuarie 2016. Cursul din data livrării bunului este de 4,5 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.900 lei şi 2.136 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,45 lei/euro) + (4.000 euro x 4,5 lei/euro)] = 8.900 lei + 18.000 lei = 26.900 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 26.900 lei x 20% = 5.380 lei.

Exemplul nr. 3: Compania A livrează bunuri în valoare de 7.000 euro către compania B, la data de 20 februarie 2016. Compania A aplică sistemul TVA la încasare, iar factura este emisă la data de 10 martie 2016. Cursul de schimb valutar valabil în data de 20 februarie 2016 este de 4,5 lei/euro. Societatea A încasează contravaloarea integrală a facturii în data de 15 mai 2016, la cursul de 4,4 lei/euro. Societatea A va înregistra ca taxă neexigibilă aferentă livrării suma de 6.300 lei, calculată astfel:

– baza impozabilă: 7.000 euro x 4,5 lei/euro = 31.500 lei;
– TVA neexigibilă aferentă livrării: 31.500 lei x 20% = 6.300 lei.

Exigibilitatea TVA aferente livrării intervine la data încasării, respectiv 15 mai 2016, dată la care societatea A trebuie să colecteze TVA în sumă de 6.300 lei.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul ţării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plăţii, diferenţele de curs dintre cursul de schimb menţionat în factura întocmită conform alin. (1) şi cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferenţe de preţ şi nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilită la art. 284 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepţionate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilită la art. 283 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operaţiunile în interiorul ţării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei, conform prevederilor art. 280, 281 şi 282 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, transformarea în lei se efectuează la cursul din data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare, respectiv conform prevederilor art. 280-282 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal.

(7) Prevederile primei teze a alin. (6) se aplică şi pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Uniunea Europeană ori în afara Uniunii Europene, precum şi pentru serviciile achiziţionate de la prestatori stabiliţi în Uniunea Europeană sau în afara Uniunii Europene, precum şi în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform art. 275 din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achiziţiilor de bunuri care au locul în România şi pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

Capitolul VIII
Cotele de taxă

Articolul 291

Cotele

(1) Cota standard se aplică asupra bazei de impozitare pentru operaţiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse, iar nivelul acesteia este:

a) 20% începând cu data de 1 ianuarie 2016 şi până la data de 31 decembrie 2016;

b) 19% începând cu data de 1 ianuarie 2017.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, definite prin normele metodologice conform legislaţiei specifice, cu excepţia protezelor dentare scutite de taxă conform art. 292 alin. (1) lit. b);

b) livrarea de produse ortopedice;

c) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar;

d) Abrogată.

La data de 01-11-2018 Litera d) din Alineatul (2) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 4, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018

e) livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepţia băuturilor alcoolice, destinate consumului uman şi animal, animale şi păsări vii din specii domestice, seminţe, plante şi ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele, cu excepţia celor prevăzute la alin. (3) lit. k). Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri;

La data de 01-06-2019 Litera e) din Alineatul (2) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 1, Articolul 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 31 din 14 mai 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 403 din 23 mai 2019

Norme de aplicare

INSTRUCŢIUNI din 26 noiembrie 2018

Articolul 1

(1) Prin prezentele instrucţiuni se stabilesc, în scopul aplicării unitare a prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) şi alin. (3) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, principalele elemente care stau la baza încadrării din punctul de vedere al TVA a operaţiunilor realizate de persoanele impozabile ca reprezentând:

a) livrări de alimente, pentru care se aplică cota redusă de TVA de 9%;

b) prestări de servicii de restaurant sau catering, pentru care se aplică cota redusă de TVA de 5%, cu excepţia băuturilor alcoolice, altele decât berea, care se încadrează la codul NC 22 03 00 10 şi pentru care se aplică, de asemenea, cota de TVA de 5%.

(2) Referirile la Codul fiscal din prezentele instrucţiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată“ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Referirile la Normele metodologice din prezentele instrucţiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată“ din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 2

(1) Potrivit prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, se aplică o cotă redusă de TVA de 9% pentru livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepţia băuturilor alcoolice, destinate consumului uman şi animal, animale şi păsări vii din specii domestice, seminţe, plante şi ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele.

(2) Potrivit prevederilor art. 291 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, se aplică o cotă redusă de TVA de 5% pentru serviciile de restaurant şi de catering, cu excepţia băuturilor alcoolice, altele decât berea, care se încadrează la codul NC 22 03 00 10.

(3) În conformitate cu prevederile pct. 18 alin. (1) din Normele metodologice, în sensul TVA, serviciile de restaurant şi de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoţită de servicii conexe suficiente, care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spaţiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(4) În conformitate cu prevederile pct. 18 alin. (2) din Normele metodologice, în sensul TVA, furnizarea de produse alimentare şi/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex, nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul pct. 18 alin. (1) din Normele metodologice.

(5) Pentru încadrarea din punct de vedere al TVA a unei operaţiuni ca livrare de bunuri sau prestare de servicii de restaurant sau catering trebuie efectuată o examinare calitativă a întregii operaţiuni,

din care să reiasă dacă elementele de prestare de servicii care precedă şi însoţesc livrarea alimentelor sunt sau nu preponderente, astfel cum rezultă şi din Hotărârea Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele conexate C497/09 Manfred Bog, C-499/09 CinemaxX Entertainment GmbH & Co. K, C-501/09 Lothar Lohmeyer şi C-502/09 Fleischerei Nier GmbH & Co. KG.

(6) În situaţia în care o persoană impozabilă se limitează la livrarea unor feluri de mâncare standardizate la o locaţie precizată de client, fără niciun alt element suplimentar de prestare de servicii, sau atunci când livrarea felurilor de mâncare reprezintă elementul predominant al unei operaţiuni, operaţiunea reprezintă o livrare de alimente.

(7) Elementele de prestare de servicii care însoţesc în mod normal o livrare de alimente şi sunt accesorii acesteia, nefiind de natură a conduce la încadrarea operaţiunilor ca prestări de servicii din punctul de vedere al TVA, includ: prezentarea alimentelor la raft, prepararea alimentelor, transportul alimentelor la destinaţia indicată de client, răcirea sau încălzirea alimentelor, ambalarea alimentelor, punerea la dispoziţia clientului de tacâmuri de unică folosinţă, furnizarea de şerveţele de hârtie, de muştar, ketchup, maioneză sau altele similare, furnizarea de cutii de gunoi, prezentarea generală a ofertei/meniului.

(8) Elementele de prestare de servicii care pot conduce la încadrarea operaţiunii drept prestare de servicii de restaurant sau catering în sensul TVA trebuie să fie diferite de cele prevăzute la alin. (7). Astfel de elemente includ, fără a se limita la acestea: furnizarea unui cadru adecvat care permite consumul alimentelor, servirea alimentelor, furnizarea/punerea la dispoziţie de personal de servire, de bucătari sau de personal pentru curăţenie, punerea la dispoziţie a veselei sau a tacâmurilor, punerea la dispoziţie a unui mobilier adecvat consumului alimentelor, cum sunt mesele şi scaunele, curăţarea sau debarasarea meselor, consultanţă individuală privind alegerea alimentelor, consilierea clienţilor cu privire la compoziţia şi cantitatea mâncării pentru anumite evenimente. Punerea la dispoziţie a unor elemente de mobilier într-o zonă a cărei destinaţie principală nu este facilitarea consumului de alimente nu constituie un element de natură a conduce la încadrarea operaţiunii drept prestare de servicii de restaurant.

(9) În sensul alin. (3), prin spaţiul/locaţia prestatorului se înţelege o locaţie deţinută în proprietate, închiriată sau în folosinţa prestatorului de servicii de restaurant. Se consideră că prestatorul de servicii de restaurant deţine folosinţa spaţiului şi în situaţia în care, conform contractului încheiat cu proprietarul, acesta din urmă acordă dreptul de acces la un spaţiu comun mai multor beneficiari, percepând de la aceştia costurile de întreţinere ale spaţiului comun.

(10) Pentru încadrarea operaţiunilor efectuate de o persoană impozabilă ca livrare de alimente sau prestare de servicii de restaurant sau catering nu are relevanţă codul CAEN atribuit activităţii sale. De asemenea, complexitatea preparării mâncării nu are nicio influenţă asupra încadrării operaţiunii.

(11) Punerea la dispoziţia clienţilor a unor elemente de mobilier rudimentar, cum ar fi o tejghea sau mesele de bar, care nu permit clienţilor să ia loc, nu constituie decât prestaţii minore, accesorii livrării de alimente, care nu sunt de natură să conducă la calificarea operaţiunii drept prestare de servicii de restaurant.

(12) În situaţia persoanelor impozabile care oferă clienţilor atât servicii de restaurant, cât şi livrări de alimente „la pachet“, pentru calificarea operaţiunii drept livrare de alimente sau prestare de servicii de restaurant, este definitorie opţiunea clientului la momentul efectuării comenzii.

(13) În scopul încadrării unei operaţiuni drept prestare de servicii de catering, mai multe combinaţii de operaţiuni pot fi luate în considerare în funcţie de dorinţele clienţilor, de la simpla pregătire şi livrare a felurilor de mâncare până la prestaţia completă, care cuprinde, în plus, punerea la dispoziţie a veselei, a mobilierului, cum ar fi mese şi scaune, prezentarea felurilor de mâncare, decoraţiunile, punerea la dispoziţie a personalului care se ocupă cu servirea şi cu consilierea pentru alcătuirea meniului şi, dacă este necesar, pentru alegerea băuturilor.

(14) Exemple de operaţiuni

Exemplul nr. 1

O societate livrează mici, cârnaţi, cartofi prăjiţi etc. clienţilor săi, în recipiente de unică folosinţă sau reutilizabile. Clientul primeşte şerveţele, tacâmuri de unică folosinţă sau reutilizabile şi ketchup, maioneză sau muştar.

Societatea a instalat trei mese de bar în faţa standului. O parte din mâncare este livrată pentru consumul imediat şi o parte este livrată pentru a fi luată la pachet.

Indiferent dacă mâncarea este achiziţionată de clienţi pentru consumul la pachet sau pentru consumul la faţa locului, în ambele situaţii se consideră că societatea efectuează livrări de alimente pentru care este aplicabilă cota de TVA de 9%.

Serviciile conexe furnizate, constând în punerea la dispoziţie a meselor de bar şi a recipientelor /tacâmurilor de unică folosinţă sau reutilizabile, reprezintă servicii accesorii livrării de bunuri, şi nu servicii de natură a conduce la încadrarea operaţiunii drept prestare de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 2

În cadrul unui eveniment, cum ar fi un concert/festival/târg de Crăciun, o societate livrează mici, cârnaţi, cartofi prăjiţi, vin fiert etc. clienţilor săi, în recipiente din carton/plastic sau în recipiente reutilizabile. Clientul primeşte şerveţele, tacâmuri de unică folosinţă sau reutilizabile şi ketchup, maioneză sau muştar.

Societatea pune la dispoziţia clienţilor mese cu scaune în spaţiul deţinut în folosinţă, precum şi servicii de debarasare şi curăţare a meselor. O parte din produse se consumă la faţa locului şi o parte este livrată pentru a fi luată la pachet.

În situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a consuma alimentele la faţa locului, se consideră că societatea realizează prestări de servicii de restaurant pentru care se aplică cota de TVA de 5%, cu excepţia vinului fiert pentru care se aplică cota standard de TVA. În situaţia în care clienţii îşi exprimă opţiunea de a lua alimentele la pachet, se consideră că societatea realizează livrări de bunuri.

Punerea la dispoziţie a scaunelor este relevantă, însă nu şi utilizarea efectivă a acestora de către clienţi.

Pentru încadrarea operaţiunii din perspectiva TVA este decisivă intenţia exprimată de client de a consuma alimente în acel loc sau nu.

Exemplul nr. 3

O pizzerie pune la dispoziţia clienţilor mese cu scaune în spaţiul deţinut în folosinţă, precum şi servicii de debarasare şi curăţare a meselor. O parte din produse se consumă la faţa locului şi o parte este livrată la destinaţia indicată de client.

În cazul în care pizza este consumată de client în locaţia pizzeriei, se consideră că are loc o prestare de servicii de restaurant.

În situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a lua pizza la pachet, se consideră că are loc o livrare de bunuri.

Dacă pizza este transportată de personalul pizzeriei la destinaţia indicată de client, fără alte servicii conexe, se consideră, de asemenea, că are loc o livrare de bunuri.

Exemplul nr. 4

Un restaurant care se află în zona comună pentru servirea mesei a unui magazin de tip mall serveşte produse alimentare (preparate sau preambalate) şi băuturi (inclusiv alcoolice). Clientul are posibilitatea de a consuma în cadrul zonei respective produsele astfel achiziţionate, având acces la zona de mese şi scaune, fără însă ca restaurantul să aibă delimitată o zonă proprie de mese sau o parte dintre acestea să îi fie dedicată exclusiv. Zona de mese şi scaune este folosită de către toţi agenţii economici care activează în mall în zona respectivă, pe baza unor contracte încheiate de agenţii economici cu proprietarul mall-ului.

Restaurantul pune la dispoziţia clienţilor tăvi, farfurii/ recipiente şi tacâmuri de unică folosinţă /reutilizabile. Deşi restaurantul nu deţine propriile mese şi scaune pentru servirea mesei, acestea aparţinând proprietarului, dar suportă costurile de întreţinere a spaţiului de servire, precum şi alte costuri comune, cum ar fi debarasarea meselor, curăţenia spaţiilor respective, accesul la toaletă etc., se consideră că oferă suficiente servicii conexe necesare servirii mesei la locaţia sa.

Prin urmare, în situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a consuma alimentele la faţa locului, se consideră că restaurantul realizează prestări de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 5

Un restaurant oferă alimente şi băuturi în regim de autoservire, punând la dispoziţia clienţilor mese cu scaune în spaţiul deţinut în folosinţă, tăvi, farfurii/recipiente, tacâmuri de unică folosinţă /reutilizabile, precum şi servicii de debarasare şi curăţare a meselor.

În situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a consuma alimentele la faţa locului, se consideră că restaurantul realizează prestări de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 6

Un hipermarket/supermarket oferă posibilitatea clienţilor de a consuma în cadrul locaţiei sale produse alimentare şi băuturi, prin punerea la dispoziţie a unei zone de mese şi scaune, însoţită de posibilitatea de a utiliza tăvi, farfurii/recipiente şi tacâmuri de unică folosinţă, precum şi servicii de debarasare şi curăţare a meselor.

În situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a consuma alimentele la faţa locului, se consideră că hypermarketul/ supermarketul realizează prestări de servicii pentru care se aplică cota de TVA de 5%, cu excepţia băuturilor alcoolice, altele decât berea la draft.

Exemplul nr. 7

O firmă furnizează servicii de mese festive şi oferă mese gata pentru consum la o anumită oră şi la cererea specială a clientului pentru o sărbătoare a acestuia.
Firma consiliază clientul cu privire la cantitatea de produse alimentare optimă pentru numărul de persoane specificat de client, pune la dispoziţia clientului veselă şi tacâmuri.
Personalul firmei aranjează bufetul introducând alimentele în dispozitivele de încălzire, aranjează mesele clientului, debarasează şi curăţă mesele la finalul evenimentului.
Având în vedere serviciile conexe furnizate clientului, conform solicitării acestuia, se consideră că firma realizează servicii de catering.

Exemplul nr. 8

O firmă de catering furnizează în spital alimente pentru pacienţi.
Firma de catering pregăteşte mâncarea şi o predă altei societăţi terţe. Această societate preia mâncarea, o transportă la locaţia spitalului, unde o porţionează şi o serveşte pacienţilor. Ulterior consumului alimentelor, societatea terţă preia tacâmurile şi vesela pentru a le curăţa.
În situaţia în care cele două societăţi acţionează independent, se consideră că firma de catering realizează o livrare de alimente către spital supusă cotei de TVA de 9%, iar societatea terţă efectuează o prestare de servicii către spital supusă cotei standard de TVA.
Dacă societatea terţă, ca subcontractor, facturează serviciile prestate către firma de catering, se consideră că în relaţia cu spitalul firma de catering realizează prestări de servicii supuse cotei de TVA de 5%, întrucât, spre deosebire de situaţia de mai sus, în acest caz, livrarea de alimente este însoţită de servicii conexe suficiente pentru încadrarea operaţiunii ca prestare de servicii de catering, din punct de vedere al TVA.

Exemplul nr. 9

O şcoală oferă elevilor masa de prânz. Mâncarea gata de consum este livrată de către o firmă de catering către şcoală, cutiile cu alimente fiind furnizate elevilor de către personalul şcolii, la intervale de timp prestabilite.
Alimentele sunt consumate de elevi într-o sală cu mese şi scaune, în cadrul şcolii.
Personalul şcolii se ocupă, de asemenea, de curăţarea sălii, a meselor, vaselor şi tacâmurilor.
Se consideră că firma de catering A efectuează livrări de alimente, deoarece realizează doar livrarea de feluri de mâncare preparate şi transportul acestora, fără alte servicii conexe.

Exemplul nr. 10

O firmă de catering furnizează către clienţi masa de prânz. Porţiile sunt livrate în recipiente care o menţin caldă, care urmează a fi preluate de firmă şi curăţate. Operaţiunea este considerată livrare de alimente, recipientele îndeplinind în primul rând o funcţie de ambalare, iar preluarea şi curăţarea finală a acestora nu reprezintă servicii suficiente pentru a conduce la calificarea operaţiunii drept serviciu de catering.

f) Abrogată.

La data de 01-11-2018 Litera f) din Alineatul (2) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 4, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018

g) livrarea apei pentru irigaţii în agricultură;

La data de 01-01-2019 Litera g) a alin. (2) al art. 291 a fost modificată de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 175 din 13 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 611 din 17 iulie 2018.

h) livrarea de îngrăşăminte şi de pesticide utilizate în agricultură, seminţe şi alte produse agricole destinate însămânţării sau plantării, precum şi prestările de servicii de tipul celor specifice utilizate în sectorul agricol, prevăzute prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale.

La data de 30-06-2016 Lit. h) a alin. (2) al art. 291 a fost introdusă de pct. 5 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.

Notă CTCE

Conform alin. (2) al art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016, prevederile art. I pct. 1 se aplică începând cu veniturile aferente lunii august 2016, iar prevederile art. I pct. 5 se aplică începând cu data de 1 august 2016. Până la această dată se aprobă ordinele prevăzute la art. 60 pct. 3 şi la art. 291 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum a fost completată prin prezenta ordonanţă de urgenţă.

i) serviciile de alimentare cu apă şi de canalizare.

La data de 01-01-2019 Alineatul (2) al art. 291 a fost completat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 175 din 13 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 611 din 17 iulie 2018.

(3) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele livrări de bunuri şi prestări de servicii:

a) manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, cu excepţia celor destinate exclusiv sau în principal publicităţii;

b) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, bâlciuri, parcuri de distracţii şi parcuri recreative ale căror activităţi sunt încadrate la codurile CAEN 9321 şi 9329, potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007, târguri, expoziţii şi evenimente culturale, evenimente sportive, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 292 alin. (1) lit. m);

La data de 01-11-2018 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 5, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018

c) livrarea locuinţelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuinţa include şi amprenta la sol a locuinţei.

În sensul prezentului titlu, prin locuinţă livrată ca parte a politicii sociale se înţelege:

1. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari;

2. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;

3. livrarea de locuinţe care au o suprafaţă utilă de maximum 120 m^2, exclusiv anexele gospodăreşti, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 450.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziţionate de persoane fizice. Suprafaţa utilă a locuinţei este cea definită prin Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuinţelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare.

La data de 20-01-2019 Punctul 3. din Litera c) , Alineatul (3) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 28^2, Punctul 20, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei a) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 20 din lege cu referire la articolul I punctul 28^2 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

4. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenţionată unor persoane sau familii a căror situaţie economică nu le permite accesul la o locuinţă în proprietate sau închirierea unei locuinţe în condiţiile pieţei.

d) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;La data de 01-11-2018 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 6, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018

e) serviciile de restaurant şi de catering, cu excepţia băuturilor alcoolice, altele decât berea care se încadrează la codul NC 22 03 00 10;La data de 01-11-2018 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 6, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018

Norme de aplicare

INSTRUCȚIUNI din 26 noiembrie 2018

Articolul 1

(1) Prin prezentele instrucţiuni se stabilesc, în scopul aplicării unitare a prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) şi alin. (3) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, principalele elemente care stau la baza încadrării din punctul de vedere al TVA a operaţiunilor realizate de persoanele impozabile ca reprezentând:

a) livrări de alimente, pentru care se aplică cota redusă de TVA de 9%;

b) prestări de servicii de restaurant sau catering, pentru care se aplică cota redusă de TVA de 5%, cu excepţia băuturilor alcoolice, altele decât berea, care se încadrează la codul NC 22 03 00 10 şi pentru care se aplică, de asemenea, cota de TVA de 5%.

(2) Referirile la Codul fiscal din prezentele instrucţiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată“ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Referirile la Normele metodologice din prezentele instrucţiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată“ din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 2

(1) Potrivit prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, se aplică o cotă redusă de TVA de 9% pentru livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepţia băuturilor alcoolice, destinate consumului uman şi animal, animale şi păsări vii din specii domestice, seminţe, plante şi ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele.

(2) Potrivit prevederilor art. 291 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, se aplică o cotă redusă de TVA de 5% pentru serviciile de restaurant şi de catering, cu excepţia băuturilor alcoolice, altele decât berea, care se încadrează la codul NC 22 03 00 10.

(3) În conformitate cu prevederile pct. 18 alin. (1) din Normele metodologice, în sensul TVA, serviciile de restaurant şi de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoţită de servicii conexe suficiente, care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spaţiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(4) În conformitate cu prevederile pct. 18 alin. (2) din Normele metodologice, în sensul TVA, furnizarea de produse alimentare şi/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex, nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul pct. 18 alin. (1) din Normele metodologice.

(5) Pentru încadrarea din punct de vedere al TVA a unei operaţiuni ca livrare de bunuri sau prestare de servicii de restaurant sau catering trebuie efectuată o examinare calitativă a întregii operaţiuni, din care să reiasă dacă elementele de prestare de servicii care precedă şi însoţesc livrarea alimentelor sunt sau nu preponderente, astfel cum rezultă şi din Hotărârea Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele conexate C497/09 Manfred Bog, C-499/09 CinemaxX Entertainment GmbH & Co. K, C-501/09 Lothar Lohmeyer şi C-502/09 Fleischerei Nier GmbH & Co. KG.

(6) În situaţia în care o persoană impozabilă se limitează la livrarea unor feluri de mâncare standardizate la o locaţie precizată de client, fără niciun alt element suplimentar de prestare de servicii, sau atunci când livrarea felurilor de mâncare reprezintă elementul predominant al unei operaţiuni, operaţiunea reprezintă o livrare de alimente.

(7) Elementele de prestare de servicii care însoţesc în mod normal o livrare de alimente şi sunt accesorii acesteia, nefiind de natură a conduce la încadrarea operaţiunilor ca prestări de servicii din punctul de vedere al TVA, includ: prezentarea alimentelor la raft, prepararea alimentelor, transportul alimentelor la destinaţia indicată de client, răcirea sau încălzirea alimentelor, ambalarea alimentelor, punerea la dispoziţia clientului de tacâmuri de unică folosinţă, furnizarea de şerveţele de hârtie, de muştar, ketchup, maioneză sau altele similare, furnizarea de cutii de gunoi, prezentarea generală a ofertei/meniului.

(8) Elementele de prestare de servicii care pot conduce la încadrarea operaţiunii drept prestare de servicii de restaurant sau catering în sensul TVA trebuie să fie diferite de cele prevăzute la alin. (7). Astfel de elemente includ, fără a se limita la acestea: furnizarea unui cadru adecvat care permite consumul alimentelor, servirea alimentelor, furnizarea/punerea la dispoziţie de personal de servire, de bucătari sau de personal pentru curăţenie, punerea la dispoziţie a veselei sau a tacâmurilor, punerea la dispoziţie a unui mobilier adecvat consumului alimentelor, cum sunt mesele şi scaunele, curăţarea sau debarasarea meselor, consultanţă individuală privind alegerea alimentelor, consilierea clienţilor cu privire la compoziţia şi cantitatea mâncării pentru anumite evenimente. Punerea la dispoziţie a unor elemente de mobilier într-o zonă a cărei destinaţie principală nu este facilitarea consumului de alimente nu constituie un element de natură a conduce la încadrarea operaţiunii drept prestare de servicii de restaurant.

(9) În sensul alin. (3), prin spaţiul/locaţia prestatorului se înţelege o locaţie deţinută în proprietate, închiriată sau în folosinţa prestatorului de servicii de restaurant. Se consideră că prestatorul de servicii de restaurant deţine folosinţa spaţiului şi în situaţia în care, conform contractului încheiat cu proprietarul, acesta din urmă acordă dreptul de acces la un spaţiu comun mai multor beneficiari, percepând de la aceştia costurile de întreţinere ale spaţiului comun.

(10) Pentru încadrarea operaţiunilor efectuate de o persoană impozabilă ca livrare de alimente sau prestare de servicii de restaurant sau catering nu are relevanţă codul CAEN atribuit activităţii sale. De asemenea, complexitatea preparării mâncării nu are nicio influenţă asupra încadrării operaţiunii.

(11) Punerea la dispoziţia clienţilor a unor elemente de mobilier rudimentar, cum ar fi o tejghea sau mesele de bar, care nu permit clienţilor să ia loc, nu constituie decât prestaţii minore, accesorii livrării de alimente, care nu sunt de natură să conducă la calificarea operaţiunii drept prestare de servicii de restaurant.

(12) În situaţia persoanelor impozabile care oferă clienţilor atât servicii de restaurant, cât şi livrări de alimente „la pachet“, pentru calificarea operaţiunii drept livrare de alimente sau prestare de servicii de restaurant, este definitorie opţiunea clientului la momentul efectuării comenzii.

(13) În scopul încadrării unei operaţiuni drept prestare de servicii de catering, mai multe combinaţii de operaţiuni pot fi luate în considerare în funcţie de dorinţele clienţilor, de la simpla pregătire şi livrare a felurilor de mâncare până la prestaţia completă, care cuprinde, în plus, punerea la dispoziţie a veselei, a mobilierului, cum ar fi mese şi scaune, prezentarea felurilor de mâncare, decoraţiunile, punerea la dispoziţie a personalului care se ocupă cu servirea şi cu consilierea pentru alcătuirea meniului şi, dacă este necesar, pentru alegerea băuturilor.

(14) Exemple de operaţiuni

Exemplul nr. 1

O societate livrează mici, cârnaţi, cartofi prăjiţi etc. clienţilor săi, în recipiente de unică folosinţă sau reutilizabile. Clientul primeşte şerveţele, tacâmuri de unică folosinţă sau reutilizabile şi ketchup, maioneză sau muştar.

Societatea a instalat trei mese de bar în faţa standului. O parte din mâncare este livrată pentru consumul imediat şi o parte este livrată pentru a fi luată la pachet.

Indiferent dacă mâncarea este achiziţionată de clienţi pentru consumul la pachet sau pentru consumul la faţa locului, în ambele situaţii se consideră că societatea efectuează livrări de alimente pentru care este aplicabilă cota de TVA de 9%.

Serviciile conexe furnizate, constând în punerea la dispoziţie a meselor de bar şi a recipientelor /tacâmurilor de unică folosinţă sau reutilizabile, reprezintă servicii accesorii livrării de bunuri, şi nu servicii de natură a conduce la încadrarea operaţiunii drept prestare de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 2

În cadrul unui eveniment, cum ar fi un concert/festival/târg de Crăciun, o societate livrează mici, cârnaţi, cartofi prăjiţi, vin fiert etc. clienţilor săi, în recipiente din carton/plastic sau în recipiente reutilizabile. Clientul primeşte şerveţele, tacâmuri de unică folosinţă sau reutilizabile şi ketchup, maioneză sau muştar.

Societatea pune la dispoziţia clienţilor mese cu scaune în spaţiul deţinut în folosinţă, precum şi servicii de debarasare şi curăţare a meselor. O parte din produse se consumă la faţa locului şi o parte este livrată pentru a fi luată la pachet.

În situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a consuma alimentele la faţa locului, se consideră că societatea realizează prestări de servicii de restaurant pentru care se aplică cota de TVA de 5%, cu excepţia vinului fiert pentru care se aplică cota standard de TVA. În situaţia în care clienţii îşi exprimă opţiunea de a lua alimentele la pachet, se consideră că societatea realizează livrări de bunuri.

Punerea la dispoziţie a scaunelor este relevantă, însă nu şi utilizarea efectivă a acestora de către clienţi.

Pentru încadrarea operaţiunii din perspectiva TVA este decisivă intenţia exprimată de client de a consuma alimente în acel loc sau nu.

Exemplul nr. 3

O pizzerie pune la dispoziţia clienţilor mese cu scaune în spaţiul deţinut în folosinţă, precum şi servicii de debarasare şi curăţare a meselor. O parte din produse se consumă la faţa locului şi o parte este livrată la destinaţia indicată de client.

În cazul în care pizza este consumată de client în locaţia pizzeriei, se consideră că are loc o prestare de servicii de restaurant.

În situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a lua pizza la pachet, se consideră că are loc o livrare de bunuri.
Dacă pizza este transportată de personalul pizzeriei la destinaţia indicată de client, fără alte servicii conexe, se consideră, de asemenea, că are loc o livrare de bunuri.

Exemplul nr. 4

Un restaurant care se află în zona comună pentru servirea mesei a unui magazin de tip mall serveşte produse alimentare (preparate sau preambalate) şi băuturi (inclusiv alcoolice). Clientul are posibilitatea de a consuma în cadrul zonei respective produsele astfel achiziţionate, având acces la zona de mese şi scaune, fără însă ca restaurantul să aibă delimitată o zonă proprie de mese sau o parte dintre acestea să îi fie dedicată exclusiv. Zona de mese şi scaune este folosită de către toţi agenţii economici care activează în mall în zona respectivă, pe baza unor contracte încheiate de agenţii economici cu proprietarul mall-ului.
Restaurantul pune la dispoziţia clienţilor tăvi, farfurii/ recipiente şi tacâmuri de unică folosinţă /reutilizabile. Deşi restaurantul nu deţine propriile mese şi scaune pentru servirea mesei, acestea aparţinând proprietarului, dar suportă costurile de întreţinere a spaţiului de servire, precum şi alte costuri comune, cum ar fi debarasarea meselor, curăţenia spaţiilor respective, accesul la toaletă etc., se consideră că oferă suficiente servicii conexe necesare servirii mesei la locaţia sa.
Prin urmare, în situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a consuma alimentele la faţa locului, se consideră că restaurantul realizează prestări de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 5

Un restaurant oferă alimente şi băuturi în regim de autoservire, punând la dispoziţia clienţilor mese cu scaune în spaţiul deţinut în folosinţă, tăvi, farfurii/recipiente, tacâmuri de unică folosinţă /reutilizabile, precum şi servicii de debarasare şi curăţare a meselor.
În situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a consuma alimentele la faţa locului, se consideră că restaurantul realizează prestări de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 6

Un hipermarket/supermarket oferă posibilitatea clienţilor de a consuma în cadrul locaţiei sale produse alimentare şi băuturi, prin punerea la dispoziţie a unei zone de mese şi scaune, însoţită de posibilitatea de a utiliza tăvi, farfurii/recipiente şi tacâmuri de unică folosinţă, precum şi servicii de debarasare şi curăţare a meselor.
În situaţia în care clientul îşi exprimă opţiunea de a consuma alimentele la faţa locului, se consideră că hypermarketul/ supermarketul realizează prestări de servicii pentru care se aplică cota de TVA de 5%, cu excepţia băuturilor alcoolice, altele decât berea la draft.

Exemplul nr. 7

O firmă furnizează servicii de mese festive şi oferă mese gata pentru consum la o anumită oră şi la cererea specială a clientului pentru o sărbătoare a acestuia.
Firma consiliază clientul cu privire la cantitatea de produse alimentare optimă pentru numărul de persoane specificat de client, pune la dispoziţia clientului veselă şi tacâmuri.
Personalul firmei aranjează bufetul introducând alimentele în dispozitivele de încălzire, aranjează mesele clientului, debarasează şi curăţă mesele la finalul evenimentului.
Având în vedere serviciile conexe furnizate clientului, conform solicitării acestuia, se consideră că firma realizează servicii de catering.

Exemplul nr. 8

O firmă de catering furnizează în spital alimente pentru pacienţi.
Firma de catering pregăteşte mâncarea şi o predă altei societăţi terţe. Această societate preia mâncarea, o transportă la locaţia spitalului, unde o porţionează şi o serveşte pacienţilor. Ulterior consumului alimentelor, societatea terţă preia tacâmurile şi vesela pentru a le curăţa.
În situaţia în care cele două societăţi acţionează independent, se consideră că firma de catering realizează o livrare de alimente către spital supusă cotei de TVA de 9%, iar societatea terţă efectuează o prestare de servicii către spital supusă cotei standard de TVA.
Dacă societatea terţă, ca subcontractor, facturează serviciile prestate către firma de catering, se consideră că în relaţia cu spitalul firma de catering realizează prestări de servicii supuse cotei de TVA de 5%, întrucât, spre deosebire de situaţia de mai sus, în acest caz, livrarea de alimente este însoţită de servicii conexe suficiente pentru încadrarea operaţiunii ca prestare de servicii de catering, din punct de vedere al TVA.

Exemplul nr. 9

O şcoală oferă elevilor masa de prânz. Mâncarea gata de consum este livrată de către o firmă de catering către şcoală, cutiile cu alimente fiind furnizate elevilor de către personalul şcolii, la intervale de timp prestabilite.
Alimentele sunt consumate de elevi într-o sală cu mese şi scaune, în cadrul şcolii.
Personalul şcolii se ocupă, de asemenea, de curăţarea sălii, a meselor, vaselor şi tacâmurilor.
Se consideră că firma de catering A efectuează livrări de alimente, deoarece realizează doar livrarea de feluri de mâncare preparate şi transportul acestora, fără alte servicii conexe.

Exemplul nr. 10

O firmă de catering furnizează către clienţi masa de prânz. Porţiile sunt livrate în recipiente care o menţin caldă, care urmează a fi preluate de firmă şi curăţate. Operaţiunea este considerată livrare de alimente, recipientele îndeplinind în primul rând o funcţie de ambalare, iar preluarea şi curăţarea finală a acestora nu reprezintă servicii suficiente pentru a conduce la calificarea operaţiunii drept serviciu de catering.

f) dreptul de utilizare a facilităţilor sportive ale căror activităţi sunt încadrate la codurile CAEN 9311 şi 9313, potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007, în scopul practicării sportului şi educaţiei fizice, altele decât cele scutite conform art. 292 alin. (1) lit. l).La data de 01-11-2018 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 6, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018

g) transportul de persoane cu trenurile sau vehiculele istorice cu tracţiune cu aburi pe linii înguste în scop turistic sau de agrement;La data de 13-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

h) transportul de persoane utilizând instalaţiile de transport pe cablu - telecabină, telegondolă, telescaun, teleschi - în scop turistic sau de agrement; La data de 13-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

i) transportul de persoane cu vehicule cu tracţiune animală, folosite în scop turistic sau de agrement;La data de 13-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

j) transportul de persoane cu ambarcaţiuni folosite în scop turistic sau de agrement.La data de 13-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

k) livrarea alimentelor de înaltă valoare calitativă, respectiv produse montane, eco, tradiţionale, autorizate de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale. Livrarea acestor alimente va fi însoţită de copia documentului de recunoaştere/atestare/ certificare eliberat de autoritatea competentă, cu excepţia livrării efectuate către consumatorul final.La data de 01-06-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 31 din 14 mai 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 403 din 23 mai 2019

(4) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(5) În cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia situaţiilor în care este emisă o factură sau este încasat un avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura ori la data la care a fost încasat avansul.

(6) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2), precum şi în situaţia prevăzută la alin. (5).

(7) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun.

(8) Cota aplicabilă pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

36. Pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile, respectiv cele care sunt supuse cotei standard de TVA sau cotelor reduse de TVA, prevăzute de art. 291 din Codul fiscal, taxa colectată se determină după cum urmează:

a) se aplică cota legală de TVA la contravaloarea livrării/prestării, în cazul în care rezultă că părţile au convenit că TVA nu este inclusă în contravaloarea livrării, sau în cazul în care contrapartida nu este stabilită de părţi, ci este stabilită prin lege, prin licitaţie, printr-o hotărâre a instanţei, sau alte situaţii similare, şi nu include taxa;

b) contrapartida unei livrări de bunuri/prestări de servicii trebuie considerată ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată, taxa determinându-se prin aplicarea procedeului sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în cazul cotei standard şi 19 x 100/119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse, în următoarele situaţii:

1. atunci când părţile au convenit că TVA este inclusă în contravaloarea livrării/prestării;

2. în cazul livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii direct către populaţie pentru care nu este necesară potrivit legii emiterea unei facturi;

3. în orice situaţie în care contrapartida nu este stabilită de părţi, ci este stabilită prin lege, prin licitaţie, printr-o hotărâre a instanţei, sau alte situaţii similare, şi include taxa sau nu există nicio menţiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată;

4. atunci când preţul unui bun/serviciu a fost stabilit de părţi fără nicio menţiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul/prestatorul bunului/serviciului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată colectate pentru operaţiunea supusă taxei, şi furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiar taxa pe valoarea adăugată care ar fi trebuit colectată pentru operaţiunea respectivă. Poate fi acceptată ca mijloc de probă a faptului că furnizorul /prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiar taxa pe valoarea adăugată, inclusiv o declaraţie pe propria răspundere a furnizorului.

37. (1) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în condiţiile prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical destinat utilizării personale exclusive care amplifică, restabileşte sau înlocuieşte zone din ţesuturile moi ori dure, precum şi funcţii ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(2) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea ţesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcţii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi funcţionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălţămintea ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(3) În sensul art. 291 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin cazare în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară se înţelege cazarea în structurile de primire turistice cu funcţiuni de cazare turistică prevăzute la art. 2 lit. d) din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755 /2001, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistică cu funcţiune de cazare, prevăzute la art. 2^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul cazării cu demipensiune, cu pensiune completă sau cu "all inclusive", astfel cum sunt definite la art. 2^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755 /2001, cu modificările şi completările ulterioare, cota redusă de TVA se aplică asupra preţului total al cazării, care poate include şi băuturi alcoolice. Orice persoană care acţionează în condiţiile prevăzute la pct. 8 alin. (2) sau care intermediază astfel de operaţiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepţia situaţiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenţii de turism, prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal se aplică pe tot lanţul economic de la producţie până la vânzarea către consumatorul final de către toţi furnizorii, indiferent de calitatea acestora, respectiv producători sau comercianţi, pentru livrarea bunurilor care se încadrează la următoarele coduri NC, indiferent de destinaţia acestora:

a) animale vii şi păsări vii, din specii domestice, care se încadrează la codurile NC 0101-0105, 0106 14 10, 0106 19 00, 0106 33 00, 0106 39 10, 0106 39 80, 0106 41 00 şi 0106 90 00 destinate consumului alimentar uman sau animal sau destinate producerii de alimente pentru consumul uman

sau animal, de materii prime sau ingrediente pentru prepararea alimentelor pentru consumul uman sau animal, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate pentru reproducţie;

b) carne şi organe comestibile care se încadrează la codurile NC 0201-0210;

c) peşti şi crustacee, moluşte şi alte nevertebrate acvatice, care se încadrează la codurile NC 0301-0308, cu excepţia peştilor ornamentali vii care se încadrează la codurile NC 0301 11 00 şi 0301 19 00;

d) lapte şi produse lactate care se încadrează la codurile NC 0401-0406;

e) ouă de păsări care se încadrează la codurile NC 0407- 0408, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 0407 11 00, 0407 19, 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20, 0408 99 20;

f) miere naturală care se încadrează la codul NC 04090000;

g) alte produse comestibile de origine animală care se încadrează la codurile NC 0410 00 00, 0504 00 00, 0506 90 00, 0507, 0508 00 00, 0511 91, 0511 99;

h) plante vii utilizate ca alimente destinate consumului uman sau animal ori ca materii prime sau ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal, care se încadrează la codul NC 0602 90 50;

i) legume, plante, rădăcini şi tuberculi, alimentare, care se încadrează la codurile NC 0701-0714, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 0701 10 00, 0703 10 11, 0712 90 11, 0713 10 10, 0713 33 10;

j) fructe comestibile, coji de citrice sau de pepeni, care se încadrează la codurile NC 0801-0814 00 00;

k) cafea, ceai, mate şi mirodenii, care se încadrează la codurile NC 0901-0910;

l) cereale care se încadrează la codurile NC 1001-1008, cu excepţia celor destinate însămânţării care se încadrează la codurile NC 1001 11 00, 1001 91, 1002 10 00, 1003 10 00, 1004 10 00, 1005 10, 1006 10 10, 1007 10 şi 1008 21 00;

m) produse ale industriei morăritului, malţ, amidon şi fecule, inulină, gluten de grâu, care se încadrează la codurile NC 1101 00-1109 00 00, cu excepţia celor care se încadrează la codul NC 1106 20 10;

n) seminţe şi fructe oleaginoase, seminţe şi fructe diverse, plante industriale sau medicinale, paie şi furaje, care se încadrează la codurile NC 1201-1206, 1208, 1210, 1213 şi 1214, cu excepţia celor care se încadrează la codurile 1201 10 00, 1202 30 00, 1204 00 10, 1205 10 10, 1206 00 10;

o) grăsimi şi uleiuri de origine animală sau vegetală, produse ale disocierii acestora, grăsimi alimentare prelucrate, care se încadrează la codurile NC 1501-1517, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 1505 00, 1509 10 10;

p) preparate din carne, din peşte sau din crustacee, din moluşte sau din alte nevertebrate acvatice, care se încadrează la codurile NC 1601 00-1605;

q) zaharuri şi produse zaharoase, care se încadrează la codurile NC 1701-1704;

r) cacao şi preparate din cacao, care se încadrează la codurile NC 1801 00 00-1806;

s) preparate pe bază de cereale, de făină, de amidon, de fecule sau de lapte, produse de patiserie, care se încadrează la codurile NC 1901-1905;

ş) preparate din legume, din fructe sau din alte părţi de plante, care se încadrează la codurile NC 2001-2009;

t) preparate alimentare diverse care se încadrează la codurile NC 2101-2106, cu excepţia preparatelor ce conţin alcool de la codul 2106 90 20;

ţ) băuturi, oţet comestibil şi înlocuitori de oţet comestibil obţinuţi din acid acetic, care se încadrează la codurile NC 2201, 2202 şi 2209 00;

u) reziduuri şi deşeuri ale industriei alimentare, alimente preparate pentru animale, care se încadrează la codurile NC 2301, 2302, 2304 00 00-2306, 2308 00 şi 2309;

Exemplul nr. 1: Un producător agricol vinde caise care se încadrează la codul NC 0809 10 00 către un comerciant. Pentru livrarea efectuată producătorul agricol aplică cota de TVA de 9%. La rândul său, comerciantul vinde caisele cu cota de 9% indiferent ce destinaţie ulterioară vor avea fructele livrate: alimente, materie primă pentru dulceaţă, compoturi sau producţia de alcool.

Exemplul nr. 2: Un producător de miere livrează mierea, care se încadrează la codul NC NC 04090000, atât către magazine de vânzare cu amănuntul, cât şi către fabrici de produse cosmetice sau către producători de hidromel. În toate situaţiile va aplica cota redusă de 9% la livrarea mierii.

Exemplul nr. 3: O persoană impozabilă importă ulei de soia, care se încadrează la codul NC 1507, pentru producerea de biodiesel. Cota de TVA aplicabilă pentru importul de ulei de soia este cota redusă de 9%.

(5) Pentru livrarea următoarelor bunuri, datorită naturii lor, cota redusă de TVA de 9% se aplică de orice furnizor numai dacă acesta poate face dovada că sunt utilizate pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal:

a) seminţe şi fructe oleaginoase, seminţe şi fructe diverse, plante industriale sau medicinale, paie şi furaje, care se încadrează la codurile NC 1207, 1211 şi 1212, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 1207 21 00, 1207 40 10, 1207 50 10, 1207 91 10, 1207 99 20;

b) grăsimi şi uleiuri de origine animală sau vegetală, produse ale disocierii acestora, grăsimi alimentare prelucrate, care se încadrează la codurile NC 1518 00, 1520 00 00, 1521 şi 1522 00;

c) reziduuri şi deşeuri ale industriei alimentare, alimente preparate pentru animale, care se încadrează la codurile NC 2303 şi 2307 00;

d) gume, răşini şi alte seve şi extracte vegetale, care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal, ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal şi care se încadrează la codurile NC 1301 şi 1302, cu excepţia celor care se încadrează la codul NC 1302 11 00;

e) sare care este utilizată ca ingredient pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal şi care se încadrează la codul NC 2501 00;

f) produse chimice anorganice şi organice care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal şi care se încadrează la codurile NC 2801-2853 şi 2901-2942, cu excepţia codurilor 2805 40, 2815 11 00, 2815 12 00, 2815 30 00, 2818-2825, 2828, 2834 29, 2837, 2843-2846, 2849, 2850, 2852, 2853 00 50, 2901-2904, 2905 11-2905 39 95, 2909 11 00-2909 60 şi 2910;

g) alte bunuri care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal şi care se încadrează la codurile NC 3203, 3204, 3301, 3302 10, 3402 13 00, 3501-3505, 3507, 3823, 3824 60, 3824 90 25, 3824 90 55, 3824 90 62, 3824 90 64, 3824 90 80, 3824 90 92-3824 90 96, 3912 31 00, 3913 10 00, 3917 10 şi 4706 91 00.

(6) Condiţia prevăzută la alin. (5) se consideră îndeplinită dacă bunurile:

a) fie sunt comercializate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau sunt utilizate în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie sunt livrate către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurant sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(7) În cazul importului de bunuri prevăzute la alin. (5), cota redusă de TVA se aplică pe baza declaraţiei angajament, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, care se depune la organul vamal competent la momentul importului, din care să rezulte:

a) fie că va comercializa bunurile importate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau le va utiliza în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie că va livra ulterior importului bunurile către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(8) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri prevăzute la alin. (5), cota redusă de TVA de 9% se aplică numai dacă persoana impozabilă poate face dovada:

a) fie că va comercializa bunurile achiziţionate intracomunitar în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau le va utiliza în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie că va livra ulterior achiziţiei intracomunitare bunurile către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(9) Dacă persoana impozabilă care importă, achiziţionează intracomunitar sau livrează în ţară bunurile prevăzute la alin. (5) nu poate face dovada aplicării cotei reduse de TVA de 9% în condiţiile prevăzute la alin. (6)-(8), se aplică cota standard de TVA, chiar dacă pentru o livrare ulterioară se aplică cota redusă de 9% pentru acelaşi bun.

(10) Cota redusă de TVA de 9% se aplică pentru livrarea, importul sau achiziţia intracomunitară de suplimente alimentare notificate care se regăsesc pe site-ul Ministerului Sănătăţii sau pe cel al Institutului de Bioresurse Alimentare, în conformitate cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 1.228/2005/244/63/2006 pentru aprobarea Normelor tehnice privind comercializarea suplimentelor alimentare predozate de origine animală şi vegetală şi/sau a amestecurilor acestora cu vitamine, minerale şi alţi nutrienţi, cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale şi al ministrului sănătăţii nr. 244/401/2005 privind prelucrarea, procesarea şi comercializarea plantelor medicinale şi aromatice utilizate ca atare, parţial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare predozate şi cu Ordinul ministrului sănătăţii publice nr. 1.069/2007 pentru aprobarea Normelor privind suplimentele alimentare.

(11) În situaţia în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri supuse atât cotei reduse de TVA, cât şi cotei standard de TVA, la un preţ total, şi nu se poate stabili o operaţiune principală, se aplică cota de TVA corespunzătoare fiecărui bun, în măsura în care bunurile care compun pachetul pot fi separate, în caz contrar se consideră că are loc o operaţiune complexă unică, aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a pachetului. Se exceptează bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor în condiţiile prevăzute la pct. 7 alin. (10) lit. a).

Exemplul 1: La vânzarea unui coş care are un preţ total, care cuprinde atât produse alimentare, cât şi băuturi alcoolice şi produse cosmetice, se aplică cota de TVA aferentă fiecărui produs în parte, în măsura în care bunurile care compun coşul pot fi separate, în caz contrar aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a coşului.

Exemplul 2: La vânzarea unui aragaz, dacă comerciantul oferă gratuit un pachet de spaghete, se consideră că acesta este acordat gratuit, în scopul stimulării vânzărilor, iar cota aplicabilă pentru vânzarea aragazului este de 19%.

(12) În aplicarea art. 291 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, prin servicii de restaurant şi de catering se înţelege serviciile prevăzute la pct. 18. Orice combinaţie de băuturi alcoolice şi nealcoolice indiferent de concentraţia alcoolică este considerată băutură alcoolică. Pentru băuturile alcoolice servite la restaurant sau oferite în cazul serviciilor de catering se aplică cota standard de TVA, dar nu se consideră că are loc o livrare separată de bunuri, oferirea de băuturi alcoolice făcând parte din serviciile de restaurant sau de catering.

Exemplu: Un restaurant care vinde şi mâncare pentru a fi servită în afara locaţiei restaurantului nu este considerată prestare de servicii de restaurant, ci livrare de bunuri, dar pentru care aplică cota redusă de TVA de 9%, inclusiv pentru caserola sau paharele în care sunt servite alimentele sau băuturile nealcoolice, chiar dacă contravaloarea acestora ar fi evidenţiată separat pe bonul fiscal. În acest caz se consideră că livrarea alimentelor este livrarea principală care atrage aceeaşi cotă de TVA livrării caserolei sau a paharului, acestea fiind livrări accesorii, nu un scop în sine pentru client.

(13) În aplicarea art. 291 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, se aplică cota redusă de TVA de 9%:

a) de orice persoană impozabilă care livrează apă potabilă. Prin apă potabilă se înţelege apa care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) de orice persoană care livrează apă de irigaţii care este transportată prin infrastructura principală şi/sau secundară de irigaţii. În categoria persoanelor care livrează apă destinată irigaţiilor se cuprind inclusiv furnizorii de apă din Dunăre, din râuri interioare, izvoare, lacuri de acumulare sau alte surse de apă, care alimentează sistemele de irigaţii.

38. (1) Cota redusă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărţile şi manualele şcolare sunt tipăriturile care au cod ISBN, inclusiv partiturile muzicale imprimate care au cod ISMN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele şi revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste care sunt destinate

în principal sau exclusiv publicităţii. Prin sintagma "în principal" se înţelege că mai mult de jumătate din conţinutul cărţii, ziarului sau revistei este destinat publicităţii. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operaţiunile fiind considerate prestări de servicii, conform art. 7 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

(2) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 270 alin. (1) din Codul fiscal, a locuinţelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca şi un proprietar de bunurile prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 şi 4 din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuinţa.

(3) În aplicarea art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal:

a) prin locuinţă se înţelege construcţia alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care, la data livrării, satisface cerinţele de locuit ale unei persoane ori familii;

b) anexele gospodăreşti nu se iau în calculul suprafeţei utile a locuinţei de 120 mp;

c) valoarea-limită de 450.000 lei cuprinde valoarea locuinţei, inclusiv valoarea cotelor indivize din părţile comune ale imobilului şi a anexelor gospodăreşti şi, după caz, a terenului pe care este construită locuinţa, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuinţa respectivă; aceste prevederi se aplică inclusiv pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2015, pentru operaţiuni al căror fapt generator de taxă intervine după 1 ianuarie 2016;

d) la calculul suprafeţei maxime de 250 mp se cuprind şi suprafeţele anexelor gospodăreşti, precum şi cotele indivize din orice alte suprafeţe dobândite împreună cu locuinţa şi care au o legătură directă cu locuinţa respectivă, fiind considerate accesorii livrării, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(4) Suprafaţa terenului pe care este construită locuinţa, precum şi suprafaţa utilă a locuinţei, prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentaţia cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condiţiile legii.

(5) Cumpărătorul trebuie să pună la dispoziţia vânzătorului, cel mai târziu până la momentul livrării bunului imobil, o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condiţiile stabilite la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 subpct. (i) şi (ii) din Codul fiscal, care se păstrează de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

(6) Persoanele impozabile care livrează locuinţe vor aplica cota de 5%, inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condiţiile impuse de art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal şi sunt în posesia declaraţiei prevăzute la alin. (5). În situaţia în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei standard de TVA, datorită neprezentării de către cumpărător a declaraţiei prevăzute la alin. (5) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se efectuează regularizările prevăzute la art. 291 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condiţiile impuse de art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate şi de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(7) Pentru clădirile prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 şi 4 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziţia vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinaţiei prevăzute de lege, care se păstrează de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declaraţia trebuie prezentată cel mai târziu până la momentul livrării clădirii respective. Prevederile art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 şi 4 din Codul fiscal se aplică şi în cazul livrării de părţi dintr-o clădire destinate scopurilor respective.

(8) În situaţia în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri/servicii supuse atât cotei reduse de TVA, cât şi cotei standard de TVA şi se poate stabili o operaţiune principală, cota de TVA aplicabilă pachetului este cota de TVA aplicabilă operaţiunii principale, conform pct. 23 alin. (1) lit. b), chiar dacă preţul fiecărui element care compune preţul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestaţie poate fi identificat, astfel cum s-a pronunţat şi Curtea Europeană de Justiţie în Cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA oferă posibilitatea achiziţionării unui pachet de bunuri şi servicii constând în acces la un eveniment sportiv şi facilităţi în cadrul evenimentului sportiv, precum: servicii de catering/ restaurant, produse alimentare, acces la parcare. În această situaţie, chiar dacă preţul fiecărui element care compune preţul total plătit de un

consumator pentru a putea beneficia de această prestaţie ar putea fi identificat, cota de TVA aplicabilă pachetului este de 5%, respectiv cota de TVA aferentă accesului la evenimentul sportiv care reprezintă prestaţia principală.

39. (1) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri pentru care exigibilitatea taxei a intervenit integral sau parţial anticipat faptului generator, nu se fac regularizări în situaţia modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit art. 331 sau art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal, în situaţia modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 291 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcţii întocmeşte situaţia de lucrări în cursul lunii decembrie 2015, pentru lucrările efectuate în lunile noiembrie şi decembrie. Contractul prevede că situaţia de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situaţia de lucrări în luna ianuarie 2016. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situaţiei de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor art. 281 alin. (7) din Codul fiscal. În consecinţă, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 20%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situaţia în care anterior emiterii situaţiei de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 24%, după data de 1 ianuarie 2016 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 20%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice şi cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1-10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de furnizare emite factura potrivit art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, întrucât contractul nu specifică o anumită dată la care trebuie efectuată plata. Dacă pe factură se menţionează un anumit termen de plată a facturii, data plăţii nu constituie fapt generator de taxă în lipsa acestei menţiuni în contract. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la data de 10 decembrie 2015, iar factura este emisă în cursul lunii ianuarie 2016, cota de TVA aplicabilă este de 20%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situaţia în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile noiembrie, decembrie 2015 şi ianuarie 2016, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 24% în noiembrie şi decembrie 2015 şi 20% în ianuarie 2016. În luna februarie 2016, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferenţe în plus sau în minus faţă de consumul estimat facturat, în luna februarie 2016 intervine o situaţie de ajustare a bazei de impozitare potrivit art. 287 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situaţia în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferenţele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 287 din Codul fiscal, conform pct. 25 alin. (2), respectiv 20%. Exemplul este valabil şi pentru furnizarea de gaze naturale şi apă, a căror livrare este continuă.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criterii de determinare a cantităţii necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată iniţial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situaţie, factura emisă iniţial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se consideră o factură de avans şi nu dă naştere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator intervine la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 decembrie 2015 se emite factura de avans pentru luna decembrie 2015, se aplică cota de TVA de 24%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 3 ianuarie 2016, factura de avans se reia cu semnul minus şi se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 20%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 31

decembrie 2015, la facturarea cantităţii de energie electrică furnizată se aplică cota de TVA de 24%. Exemplul este valabil şi pentru furnizarea de gaze naturale şi apă, a căror livrare este continuă.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadenţar pentru efectuarea plăţii ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plăţii în data de 20 decembrie 2015 se aplică cota de TVA de 24%. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plăţii în data de 20 ianuarie 2016 se aplică cota de TVA de 20%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru rata de leasing scadentă în ianuarie 2016, aceasta se consideră o factură emisă înainte de faptul generator de taxă. Prin urmare, se efectuează regularizarea facturii emise anticipat pentru a aplica cota de TVA de 20% de la data faptului generator de taxă, potrivit prevederilor art. 291 alin. (4) din Codul fiscal. În cazul acestui exemplu, dacă factura ar fi fost achitată în luna decembrie, nu ar fi modificat faptul generator de taxă, care rămâne data de 20 ianuarie 2016, astfel cum este stipulată în contract. În cazul contractelor care nu au o dată stipulată în contract pentru plata se aplică prevederile pct. 24 alin. (7).

Exemplul nr. 4: O societate de consultanţă fiscală prestează servicii de consultanţă pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanţă fiscală a prestat servicii de consultanţă în lunile noiembrie şi decembrie 2015 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna decembrie 2015, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 24%, termenul de emitere a facturii fiind până la data de 15 ianuarie 2016, potrivit art. 319 alin. (16) din Codul fiscal. În situaţia în care serviciile de consultanţă sunt prestate în baza unui contract în condiţiile prevăzute la pct. 24 alin. (5), respectiv se fac plăţi forfetare, indiferent de volumul serviciilor prestate, fără să fie emise rapoarte sau alte situaţii de lucru, faptul generator de taxă intervine potrivit art. 281 alin. (8) din Codul fiscal şi a pct. 24 alin. (5).

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primeşte acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna decembrie 2015 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 24%. Faptul generator de taxă intervine la data acordării dreptului de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepţionează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii decembrie 2015. Până la data de 15 ianuarie 2016 societatea nu primeşte factura aferentă bunurilor recepţionate în luna decembrie 2015 şi, în consecinţă, va emite autofactura prevăzută la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 ianuarie 2016, aplicând cota de TVA de 20%. Achiziţia intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA şi în declaraţia recapitulativă aferente lunii ianuarie 2016. În luna februarie 2016, societatea primeşte factura emisă de furnizor având data de 10 decembrie 2015. Întrucât factura are data anterioară faţă de 15 ianuarie 2015, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna februarie 2016, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferenţele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii şi cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziţia intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilităţii de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziţii intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 24%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilităţii achiziţiei intracomunitare de bunuri. În ceea ce priveşte declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie 2016, în sensul excluderii achiziţiei intracomunitare de bunuri, cât şi declaraţia recapitulativă aferentă lunii decembrie 2015, în sensul includerii achiziţiei intracomunitare de bunuri.

Exemplul nr. 7: O casă de expediţie prestează servicii de transport, servicii accesorii transportului (încărcare, manipulare), alte servicii necesare pentru transportul de bunuri. Casa de expediţie nu dispune de propriile mijloace de transport, apelând la transportatori pentru transportul efectiv al bunurilor. De asemenea apelează la alţi prestatori de servicii şi pentru celelalte servicii. Pentru a determina faptul generator de taxă al serviciilor prestate de casa de expediţie, se pot distinge două situaţii:

a) Dacă casa de expediţie facturează un singur serviciu, nu un complex de servicii, cum ar fi numai serviciul de transport, faptul generator de taxă intervine la data finalizării serviciului respectiv potrivit prevederilor art. 281 alin. (12) din Codul fiscal. Astfel, dacă din documentele de transport emise de transportator rezultă că transportul s-a finalizat în luna decembrie 2015, acesta va fi facturat cu cota de TVA de 24%, chiar dacă casa de expediţie va factura cu întârziere acest transport către client, de exemplu doar în luna februarie 2016.

b) Dacă casa de expediţie face un pachet de servicii pe care le facturează clientului, care cuprinde de exemplu transport, manipulare, alte servicii de logistică, se consideră că se prestează un serviciu complex unic pentru care faptul generator de taxă intervine la data finalizării ultimului serviciu din pachetul respectiv. Astfel, dacă presupunem că transportul şi serviciile de manipulare s-au finalizat în luna decembrie 2015, dar serviciile logistice s-au finalizat în luna ianuarie 2016, faptul generator de taxă al acestui serviciu complex unic intervine în luna ianuarie 2016 şi se aplică cota de TVA în vigoare la data faptului generator de taxă, respectiv de 20%.

Exemplul nr. 8: O societate de leasing a încheiat un contract de leasing pentru o clădire în anul 2010. Contractul prevedea că pe lângă rata de leasing (capitalul), societatea de leasing mai factura în vederea încasării, pe parcursul derulării contractului de leasing, şi valoarea reziduală a clădirii respective. De asemenea, societatea de leasing mai factura odată cu rata de leasing şi comisionul de administrare, comisioane bancare, diferenţe de curs, alte cheltuieli care intrau în sarcina societăţii de leasing în legătură cu operaţiunea de leasing şi care erau recuperate de la beneficiar şi asigurarea. Societatea de leasing a optat pentru taxarea operaţiunii de leasing potrivit prevederilor art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. Pe perioada derulării contractului de leasing, operaţiunea efectuată de societatea de leasing este o prestare de servicii, conform prevederilor pct. 8 alin. (4), iar la sfârşitul perioadei de leasing, când locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operaţiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul, respectiv pentru valoarea reziduală prevăzută în contract. Faptul generator de taxă pentru serviciul de leasing (rate) intervine la data prevăzută în contract pentru efectuarea plăţii ratei, iar pentru valoarea reziduală, la data la care are loc transferul dreptului de a dispune de bun ca şi un proprietar. La fiecare rată de leasing facturată, toate cheltuielile accesorii vor urma acelaşi regim ca şi operaţiunea de bază, respectiv, pe lângă capital, vor fi facturate cu TVA şi comisionul de administrare, comisioanele bancare, diferenţele de curs şi celelalte cheltuieli care sunt facturate de societatea de leasing, dar asigurarea se facturează în regim de scutire de TVA, conform prevederilor art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Facturarea unei părţi din valoarea reziduală odată cu ratele de leasing reprezintă facturarea în avans a contravalorii livrării de bunuri care are loc la sfârşitul contractului de leasing. Pentru ratele facturate s-a aplicat cota în vigoare la data faptului generator de taxă (fiecare dată prevăzută în contract pentru plata ratei) şi nu se mai fac regularizări la data transferului dreptului de proprietate asupra clădirii. Întrucât valoarea reziduală a fost încasată în avans faţă de data livrării, aplicându-se cota de 24%, dacă livrarea clădirii are loc după data de 1 ianuarie 2016, se va proceda la regularizarea sumelor încasate în avans pentru a aplica cota de TVA de 20% în vigoare la data faptului generator de taxă.

Anexa nr. 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

DECLARAŢIE-ANGAJAMENT
privind respectarea destinaţiei bunurilor pentru
care se solicită aplicarea cotei reduse de TVA 9%

Subsemnatul (subsemnata)*1) [.....], în numele*2) [.....], cu sediul în*3) [.....], declar că bunurile clasificate la codul TARIC [.....], codul adiţional [.....] şi care fac obiectul [.....]*4):

Notă

*1) Numele şi prenumele persoanei care angajează răspunderea legală a operatorului economic.
*2) Denumirea operatorului economic.
*3) Adresa completă a sediului operatorului economic.
*4) Se vor indica numărul şi data facturii sau ale unui alt document comercial în care sunt indicate bunurile care fac obiectul importului ori numărul LRN al declaraţiei vamale de punere în liberă circulaţie.

[] vor fi comercializate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry;

[] vor fi utilizate în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

[] vor fi livrate către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

Mă angajez să informez autoritatea vamală în cazul în care bunurile importate sunt comercializate /utilizate în alte scopuri decât cel declarat şi mă oblig să efectuez plata sumelor reprezentând diferenţe de TVA, precum şi a eventualelor dobânzi, penalităţi de întârziere sau majorări de întârziere datorate ca urmare a regularizării situaţiei bunurilor respective, potrivit prevederilor legale în vigoare.

.....

[data şi semnătura]

Spaţiu destinat autorităţii vamale Direcţia Generală a Vămilor DGRFP ..... DRV ..... Biroul vamal ..... Documentul se anexează la declaraţia vamală cu MRN ....

Capitolul IX
Operaţiuni scutite de taxă

Articolul 292

Scutiri pentru anumite activităţi de interes general şi scutiri pentru alte activităţi

(1) Următoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operaţiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, staţii de salvare şi alte unităţi autorizate să desfăşoare astfel de activităţi;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

40. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare şi alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menţinerea sau refacerea sănătăţii, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge ori alte probe în vederea testării prezenţei unor viruşi, infecţii sau alte boli, în numele angajatorilor ori al asigurătorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operaţiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare către pacienţi în perioada tratamentului, precum şi furnizarea de hrană şi cazare pacienţilor în timpul spitalizării şi îngrijirii medicale, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Totuşi scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod şi nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului.

(2) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menţinerea sau refacerea sănătăţii, cum sunt:

1. serviciile cu scop unic estetic;

2. serviciile constând în trimiterea unui kit de colectare a sângelui din cordonul ombilical al nou-născuţilor, testarea şi procesarea acestui sânge şi, dacă este cazul, depozitarea celulelor stem conţinute în el în vederea unei eventuale utilizări terapeutice în viitor, destinate numai pentru a se asigura că o anumită resursă va fi disponibilă pentru tratament medical în ipoteza incertă în care tratamentul ar deveni necesar, dar nu, în sine, pentru a diagnostica, trata sau vindeca boli sau tulburări de sănătate, indiferent dacă serviciile în cauză sunt realizate împreună sau separat.

3. serviciile desfăşurate de medici investigatori pentru efectuarea studiilor clinice cu medicamente de uz uman, astfel cum sunt definite la art. 21 din Normele referitoare la implementarea regulilor de bună practică în desfăşurarea studiilor clinice efectuate cu medicamente de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătăţii publice nr. 904/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 4 august 2006;

4. serviciile care au ca scop furnizarea unor informaţii necesare pentru luarea unei decizii cu consecinţe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei

persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum şi examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluţionării unor litigii, precum şi efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fişe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar şi în situaţia în care acestea sunt situate în incinta unui spital ori a unei clinici şi/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-122/87 Comisia Comunităţilor Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unităţi autorizate conform prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 109/2000 privind staţiunile balneare, climatice şi balneoclimatice şi asistenţa medicală balneară şi de recuperare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare, precum şi serviciile de cazare şi masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienţilor ale căror bilete sunt decontate de Casa Naţională de Pensii Publice, cât şi pentru cele prestate pacienţilor care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare şi masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeaşi persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament, astfel cum rezultă din Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-349/96 Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de servicii poate furniza serviciile de tratament, cazare şi masă cu mijloace proprii sau achiziţionate de la terţi. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare şi/sau masă furnizate de alte persoane către persoana impozabilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă şi/sau cazare.

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiunii lor de către stomatologi şi tehnicieni dentari, precum şi livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi şi de tehnicieni dentari;

c) prestările de îngrijire şi supraveghere efectuate de personal medical şi paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entităţi autorizate în acest sens;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

41. Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor şi răniţilor cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de staţiile de salvare sau de alte unităţi sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătăţii pentru desfăşurarea acestei activităţi.

e) livrările de organe, sânge şi lapte, de provenienţă umană;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Anexa nr. 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute

la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....

3. Adresa .....

4. Data de la care se optează pentru taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completă, dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral, sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă

trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....
Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

Anexa nr. 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea opţiunii de taxare a operaţiunilor
prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se anulează opţiunea de taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se anulează opţiunea de taxare (adresa completă, dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....
.....
.....
.....
Confirm că datele declarate sunt complete şi corecte.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

f) activitatea de învăţământ prevăzută în Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare, formarea profesională a adulţilor, precum şi prestările de servicii şi livrările de bunuri strâns legate de aceste activităţi, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate. Scutirea se acordă în condiţiile prevăzute în normele metodologice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

42. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulţilor se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanţei Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulţilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviaţia civilă din România, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de Institutul Naţional de Administraţie pentru activitatea de perfecţionare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Institutul Naţional de Administraţie.

(2) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de şcoli, universităţi sau orice altă instituţie de învăţământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică şi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii strâns legate de serviciile educaţionale, precum vânzarea de manuale şcolare, organizarea de conferinţe legate de activitatea de învăţământ, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formarea profesională a adulţilor, prestarea de servicii de examinare în vederea obţinerii accesului la serviciile educaţionale sau de formare profesională a adulţilor.

(4) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achiziţiile de bunuri sau servicii efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formare profesională a adulţilor, destinate activităţii scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

Anexa nr. 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Bunurile imobile (construcţii, terenuri) pentru care se aplică opţiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă şi suprafaţa terenului; în cazul în care opţiunea de taxare priveşte numai o parte a bunului imobil, se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)
.....
.....
.....
.....
Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele şi cantinele organizate pe lângă instituţiile publice şi entităţile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activităţile scutite conform lit. f);

h) meditaţiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învăţământului şcolar, preuniversitar şi universitar;

i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistenţa şi/sau protecţia socială, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

43. În sensul art. 292 alin. (1) lit. i) şi j) din Codul fiscal, entităţile recunoscute ca având caracter social sunt furnizorii de servicii sociale prevăzuţi de Legea asistenţei sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, acreditaţi în condiţiile legii, pentru activitatea acestora de prestare a serviciilor sociale aşa cum sunt acestea clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015.

44. Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal se aplică şi de către creşele care sunt înfiinţate în baza Legii nr. 263/2007 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea creşelor, cu modificările şi completările ulterioare.

j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecţia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

43. În sensul art. 292 alin. (1) lit. i) şi j) din Codul fiscal, entităţile recunoscute ca având caracter social sunt furnizorii de servicii sociale prevăzuţi de Legea asistenţei sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, acreditaţi în condiţiile legii, pentru activitatea acestora de prestare a serviciilor sociale aşa cum sunt acestea clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015.

k) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizaţii fixate conform statutului, de organizaţii fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condiţiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurenţă;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

45. În sensul art. 292 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:

a) cuantumul cotizaţiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizaţiilor fără scop patrimonial;

b) activităţile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizaţiilor încasate în baza art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea camerelor de comerţ din România nr. 335/2007, cu modificările şi completările ulterioare, de către camerele de comerţ, sunt scutite de taxă.

l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate de organizaţii fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educaţia fizică;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

46. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) prestările să fie efectuate de o organizaţie fără scop patrimonial;

b) prestările de servicii efectuate de astfel de organizaţii să fie strâns legate de sport sau de educaţia fizică şi să fie efectuate în favoarea persoanelor care practică sportul sau educaţia fizică;

c) prestările de servicii să fie esenţiale pentru operaţiunile scutite, şi anume practicarea sportului sau a educaţiei fizice. Scutirea unei operaţiuni se stabileşte în special în funcţie de natura prestării de servicii efectuate şi de raportul acesteia cu practicarea sportului sau a educaţiei fizice.

(2) În sensul alin. (1) lit. b), în vederea garantării unei aplicări efective a scutirii prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, această dispoziţie trebuie interpretată în sensul că prestările de servicii efectuate în special în cadrul sporturilor practicate în grupuri de persoane sau practicate în structuri organizatorice înfiinţate de cluburi de sport pot în principiu beneficia de scutirea prevăzută de această dispoziţie. Rezultă că, pentru a aprecia dacă prestările de servicii sunt scutite, identitatea destinatarului formal al unei prestări de servicii şi forma juridică sub care acesta beneficiază de prestare sunt irelevante.

(3) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică indiferent dacă activitatea sportivă este practicată la nivel profesionist, sau în mod regulat sau organizat ori în vederea participării la competiţii sportive, ori activităţile sportive au caracter neorganizat, nesistematic şi nu au ca scop participarea la competiţii sportive, cu condiţia totuşi ca exercitarea acestor activităţi să nu se înscrie într-un cadru de pură recreere şi destindere.

(4) Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestărilor sportive şi încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituţiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

47. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 292 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituţiile publice sau de organizaţii culturale nonprofit cuprind activităţi precum: reprezentaţiile de teatru, operă, operetă, balet, dans contemporan, organizarea de expoziţii, festivaluri şi alte activităţi culturale recunoscute de Ministerul Culturii. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale care popularizează o activitate culturală.

n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurenţiale;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

48. Potrivit art. 292 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activităţi cum sunt: reprezentaţii teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziţii, concerte, conferinţe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 47, cu condiţia ca veniturile obţinute din aceste activităţi să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

o) activităţile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activităţile de natură comercială;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

49. În sensul art. 292 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, prin posturi publice naţionale de radio şi televiziune se înţelege Societatea Română de Radiodifuziune şi Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994 privind organizarea şi funcţionarea Societăţii Române de Radiodifuziune şi Societăţii Române de Televiziune, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

50. În sensul art. 292 alin. (1) lit. p) din Codul fiscal, serviciile publice poştale sunt serviciile poştale din sfera serviciului universal prestate de furnizorii de serviciu universal, potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poştale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 187/2013.

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operaţiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităţilor acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părţi de cheltuieli comune, în limitele şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice şi în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

51. (1) În sensul art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal, prin grup independent de persoane se înţelege asocierea, cu sau fără personalitate juridică, dintre două sau mai multe persoane impozabile sau neimpozabile, care sunt de acord să împartă cheltuieli comune şi direct necesare pentru exercitarea unei activităţi scutite de TVA conform art. 292 din Codul fiscal sau pentru care nu sunt consideraţi persoane impozabile conform art. 269 din Codul fiscal. Alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane.

(2) Scutirea se aplică numai pentru serviciile prevăzute la alin. (1) care sunt legate în mod specific de activităţile scutite sau neimpozabile ale membrilor grupului şi care sunt indispensabile desfăşurării acestor activităţi şi numai în cazul în care grupul solicită membrilor săi rambursarea exactă a cotei-părţi din cheltuielile comune, în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale. Scutirea se aplică indiferent dacă grupul sau membrii acestuia sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(3) Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru şi reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obţine niciun profit.

(4) Decontarea menţionată la alin. (3) se efectuează în baza unui decont justificativ ce stabileşte:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părţi a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreate între membrii grupului.

(5) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiţia ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depăşească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(6) În situaţia în care se decontează costurile de administrare a grupului independent către membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condiţiile art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(7) În vederea implementării scutirii de TVA prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal, grupul independent trebuie să depună la organul fiscal competent în administrarea sa o notificare care să cuprindă următoarele elemente:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare fiscală al grupului independent de persoane;

b) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare fiscală ale fiecărui membru;

c) elementele care să demonstreze că membrii desfăşoară activităţi scutite de TVA conform art. 292 din Codul fiscal sau pentru care nu sunt consideraţi persoane impozabile conform art. 269 din Codul fiscal;

d) data de la care grupul independent de persoane va începe să presteze serviciile scutite conform art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(8) Depunerea cu întârziere a notificării prevăzute la alin. (7) nu va conduce la anularea scutirii prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(9) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea notificării prevăzute la alin. (7), dacă grupul independent de persoane nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la grupul independent de persoane sau la membrii acestuia.

r) furnizarea de personal de către instituţiile religioase sau filozofice în scopul activităţilor prevăzute la lit. a), f), i) şi j).

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanţiilor de credit ori a altor garanţii sau orice operaţiuni cu astfel de garanţii, precum şi administrarea garanţiilor de credit de către persoana care acordă creditul;
3. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăţi, viramente, creanţe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanţelor;
4. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepţia obiectelor de colecţie, şi anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;
5. tranzacţii, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranţă, cu acţiuni, părţi sociale în societăţi comerciale sau asociaţii, obligaţiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepţia documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;
6. administrarea de fonduri speciale de investiţii;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

52. (1) În sensul art. 292 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operaţiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice şi esenţiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcţie de natura serviciilor, şi nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date şi deciziile Curţii Europene de Justiţie: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey Naţional. Serviciile externalizate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate şi /sau de audit nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operaţiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părţi direct implicate, respectiv clientul şi prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relaţie contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor şi furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operaţiuni financiar-bancare, aşa cum rezultă şi din decizia Curţii Europene de Justiţie în Cazul C235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal şi împrumuturile acordate de asociaţi/acţionari societăţilor în vederea asigurării resurselor financiare ale societăţii, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.

(4) Componentele de finanţare din cadrul operaţiunilor de leasing nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remuneraţiei pentru respectivele bunuri sau servicii. În înţelesul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, un furnizor de bunuri sau servicii care îşi autorizează clientul să amâne plata preţului după data livrării sau prestării, în schimbul plăţii unei dobânzi, efectuează o acordare de credit scutită. Dacă un furnizor de bunuri sau servicii acordă clientului său o amânare a plăţii preţului, în schimbul plăţii unei dobânzi, doar până la momentul livrării sau prestării, acea dobândă nu reprezintă plată pentru acordarea creditului, ci este o parte din contrapartida obţinută pentru furnizarea bunurilor sau serviciilor în înţelesul art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În acest sens a fost dată şi decizia Curţii Europene de Justiţie în Cazul C281/91 - Muys' en De Winter's Bouw - en Aannemingsbedrijf BV.

(5) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul şi retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice.

(6) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind şi servicii auxiliare, precum verificarea plăţilor, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziţia clienţilor băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plăţile acestora.

(7) Excepţia prevăzută la art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanţe se aplică în funcţie de natura operaţiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanţe sau factoring.

(8) În situaţia în care, conform contractului, scopul operaţiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanţe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanţele aferente unui credit acordat asumându-şi poziţia creditorului, operaţiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepţiei prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) Operaţiunile cu creanţe se clasifică, în funcţie de contractul încheiat între părţi, în:

a) operaţiuni prin care persoana care deţine creanţele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanţelor;

b) operaţiuni care presupun cesiunea creanţelor.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. b) se disting operaţiuni prin care:

a) cesionarul cumpără creanţele, fără ca operaţiunea să aibă drept scop recuperarea creanţei;

b) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanţelor de la cedent;

c) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi riscul neîncasării acestora, la un preţ inferior valorii nominale a creanţelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanţelor de la cedent.

(11) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situaţia prevăzută la alin. (10) lit. b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operaţiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanţelor în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. a) realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul persoanei care deţine creanţele, taxabilă conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(12) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. b) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent nu reprezintă o operaţiune în sfera de aplicare a TVA.

(13) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. a):

a) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mare decât valoarea nominală a creanţei, cedentul realizează o operaţiune scutită de TVA conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, iar cesionarul nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanţei, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(14) În cazul cesiunii de creanţă prevăzute la alin. (10) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent reprezintă o operaţiune scutită de TVA în sensul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

b) cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operaţiune.

(15) În sensul alin. (9)-(14) au fost pronunţate şi deciziile în cauzele Curţii Europene de Justiţie nr. C-305/01 Finanzamt Gross-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH şi C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.

(16) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanţe prevăzute la alin. (11) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanţare.

(17) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal operaţiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeaşi valută şi distribuirea de numerar.

(18) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum: furnizarea de informaţii financiare cu caracter general, analize privind evoluţia cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(19) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, şi transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu părţi sociale şi acţiuni necotate la bursă.

(20) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiţii, aşa cum rezultă şi din Decizia Curţii Europene de Justiţie nr. C-169/04 Abbey Naţional, administrarea şi depozitarea titlurilor de valoare.

(21) În sensul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiţii sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv definite conform legislaţiei în vigoare care reglementează aceste organisme;

b) fondurile de pensii administrate privat şi fondurile de pensii facultative;

c) fondurile comune de garantare a creanţelor.

b) operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operaţiuni;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

53. (1) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum serviciile de marketing şi serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor şi a primelor de asigurare, încheierea, administrarea şi rezilierea poliţelor, organizarea şi managementul sistemului informatic, furnizarea de informaţii şi întocmirea rapoartelor pentru părţile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esenţială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existenţa unei relaţii contractuale între prestator şi beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare şi /sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul şi care încheie contractul cu clienţii, inclusiv în cazul externalizării tranzacţiilor în domeniul asigurărilor/ reasigurărilor. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor şi/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-8/01 Taksatorringen.

c) pariuri, loterii şi alte forme de jocuri de noroc efectuate de persoanele autorizate, conform legii, să desfăşoare astfel de activităţi;

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poştale utilizabile pentru serviciile poştale, de timbre fiscale şi alte timbre similare;

e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct şi superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepţie următoarele operaţiuni:

1. operaţiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spaţii sau locaţii pentru parcarea autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

54. În sensul art. 292 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, maşinile şi utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi.

4. închirierea seifurilor;

f) livrarea de construcţii/părţi de construcţii şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepţie, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcţii noi, de părţi de construcţii noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcţii, conform legislaţiei în vigoare;

2. construcţie înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcţiei sau a unei părţi a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcţie nouă cuprinde şi orice construcţie transformată sau parte transformată a unei construcţii, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea construcţiei sau a părţii din construcţie, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării, respectiv valoarea înregistrată în contabilitate în cazul persoanelor impozabile care au obligativitatea de a conduce evidenţa contabilă şi care nu aplică metoda de evaluare bazată pe cost în conformitate cu Standardele internaţionale de raportare financiară, sau valoarea stabilită printr-un raport de expertiză/evaluare, în cazul altor persoane impozabile. În cazul în care se înstrăinează doar o parte din construcţie, iar valoarea acesteia şi a îmbunătăţirilor aferente nu pot fi determinate pe baza datelor din contabilitate, acestea vor fi determinate în baza unui raport de expertiză/evaluare;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

55. (1) În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când se livrează un corp funciar unic format din construcţia şi terenul pe care aceasta este edificată, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcţia urmează regimul construcţiei, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcţiei aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;

b) construcţia va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;

c) dacă terenul şi construcţia au valori egale, aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare, regimul corpului funciar se stabileşte în funcţie de bunul imobil cu suprafaţa cea mai mare. Se va avea în vedere suprafaţa construită desfăşurată a construcţiei.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situaţia în care se livrează un teren pe care se află o construcţie a cărei demolare a început înainte de livrare şi a fost asumată de vânzător. Asemenea operaţiuni de livrare şi de demolare formează o operaţiune unică în ceea ce priveşte TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcţiei existente şi a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcţiei în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financien.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcţii sau al unei părţi din construcţie care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal , data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a construcţiei sau a unei părţi din construcţie. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul unei construcţii realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcţia sau partea din construcţie este înregistrată în evidenţele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcţii se referă la construcţii care au suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înţelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză sau a unei părţi a construcţiei. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii sau a unei părţi din construcţie, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcţiei sau a unei părţi din construcţie cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcţii intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcţii noi.

(6) În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinaţie, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situaţia în care livrarea unui teren pe care se află o construcţie are loc ulterior livrării construcţiei sau independent de livrarea construcţiei, livrarea fiind realizată de persoana care deţine şi titlul de proprietate asupra construcţiei ori de altă persoană care deţine numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activităţi scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 297 alin. (7) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 298.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

56. În cazul livrării de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere, scutirea prevăzută la art. 292 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal se aplică numai în situaţia în care achiziţia bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziţie a făcut obiectul restricţionării la 50% a dreptului de deducere.

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

57. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal şi fără să contravină prevederilor art. 332 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcţie care are înţelesul prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal şi orice teren.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice şi se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare se transmite clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu anulează dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare şi nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile art. 297-301 din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situaţia în care opţiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenţionează a fi utilizată pentru operaţiuni taxabile se comunică în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, trebuie să solicite înregistrarea, dacă optează pentru taxare, şi să depună şi notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opţiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ţine loc de opţiune de taxare a operaţiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condiţiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) În cazul persoanelor impozabile care au depus notificări pentru taxarea operaţiunilor de închiriere, concesionare sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu este necesară modificarea notificării în sensul menţionării suprafeţei bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform menţiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă trebuie să notifice organele fiscale competente cu privire la anularea opţiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente imobilului sau părţii din imobil care face obiectul opţiunii, persoana impozabilă poate efectua o ajustare în favoarea sa în condiţiile prevăzute la art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului imobil sau părţii din bunul imobil trebuie să efectueze ajustarea taxei deduse conform art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (8) şi (9), pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părţi ale acestora, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale art. 332 din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operaţiuni. Aceleaşi prevederi se aplică corespunzător şi pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

58. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor scutite prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opţiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice şi se exercită pentru bunurile imobile menţionate în notificare. Opţiunea se poate exercita şi numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opţiunii de taxare exercitate de vânzător şi nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile art. 297-301 din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie şi cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care se vinde în regim de taxare, identificată cu exactitate, se înscrie în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă doreşte să renunţe la

opţiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, trebuie să transmită o înştiinţare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului ce face obiectul opţiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (5) şi (6), pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale art. 332 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenţi, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operaţiuni.

59. (1) Cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operaţiunile scutite prevăzute de art. 292 din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform art. 292 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/ prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operaţiunilor scutite de taxă pentru care prin opţiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 57 şi 58. Prin excepţie, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 57 şi 58, dar a taxat operaţiunile şi nu depune notificarea în timpul inspecţiei fiscale.

(3) Scutirile de taxă prevăzute la art. 292 din Codul fiscal se aplică inclusiv pentru livrările de bunuri către sine prevăzute la art. 270 alin. (4) din Codul fiscal şi pentru prestările de servicii către sine prevăzute la art. 271 alin. (4) din Codul fiscal.

Articolul 293

Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

a) importul şi achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situaţie scutită de taxă în interiorul ţării;

b) achiziţia intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situaţie scutit de taxă, conform prezentului articol;

c) achiziţia intracomunitară de bunuri atunci când persoana care achiziţionează bunurile ar avea dreptul, în orice situaţie, la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, conform prevederilor art. 302;

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condiţiile pentru scutire prevăzute de Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 292 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 346 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de la impozit pentru loturile de mici bunuri cu caracter necomercial din ţările terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 286 din 17 octombrie 2006;

e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale;

f) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau de către organismele instituite de Comunităţi cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

60. Scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se acordă de către birourile vamale de frontieră şi de interior, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei.

g) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. f), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

61. Scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal se acordă de către birourile vamale de frontieră şi de interior, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii sau în acordurile de sediu.

h) importul de bunuri efectuat în România de către forţele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoţitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forţe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forţele Marii Britanii şi ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forţelor armate sau al personalului civil care însoţeşte forţele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor;

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, dacă bunurile se află în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului şi dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

62. În sensul art. 293 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, bunurile reimportate beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislaţiei vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Uniunii Europene, respectiv art. 185-187 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

j) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, pentru a fi supuse unor reparaţii, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiţia ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Uniunii Europene;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

63. (1) În sensul art. 293 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea parţială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Uniunii Europene;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Uniunii Europene, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părţi de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunităţii pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunităţii în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parţială menţionată la alin. (1) se acordă în următoarele condiţii:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România sau din alt stat membru, în afara Comunităţii, după plasarea acestora în regim de perfecţionare pasivă;

b) exportul şi reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeaşi persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunităţii se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu se include în baza

de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menţionate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Uniunii Europene este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Uniunii Europene, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 289 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunităţii uneia sau mai multor operaţiuni, în condiţiile în care aceleaşi operaţiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

k) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare;

l) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o reţea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire sau de răcire;

m) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terţ sau o ţară terţă, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. 294 alin. (2);

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

64. Scutirea menţionată la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziţia organelor vamale cel puţin informaţiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeaşi stare în care se aflau în momentul importului.

n) importul de aur efectuat de Banca Naţională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

Articolul 294

Scutiri pentru exporturi sau alte operaţiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internaţional şi intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepţia bunurilor transportate de cumpărătorul însuşi şi care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcaţiunilor şi a avioanelor de agrement sau a oricărui altui mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, şi livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliţi în Uniunea Europeană, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(i) călătorul nu este stabilit în Uniunea Europeană, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Uniunii Europene. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în paşaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Afacerilor Interne;

(ii) bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene înainte de sfârşitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;

(iii) valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obţinut în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor;

(iv) dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ţine locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieşirea din Uniunea Europeană;

c) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, legate direct de exportul de bunuri;

d) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri şi valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289;

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziţionate sau importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia;

f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din şi în insulele care formează regiunile autonome Azore şi Madeira, precum şi serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internaţional de persoane;

h) în cazul navelor atribuite navigaţiei în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activităţi comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistenţă pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operaţiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreţinerea, navlosirea, leasingul şi închirierea de nave, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreţinerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanţi şi provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate la codul NC 8906 10 00 care părăsesc ţara şi se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepţia proviziilor la bordul navelor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, următoarele operaţiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreţinerea, leasingul şi închirierea aeronavelor, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreţinerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;

2. livrarea de carburanţi şi provizii destinate utilizării pe aeronave;

3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 296, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, a personalului acestora, precum şi a cetăţenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiţii de reciprocitate;

k) livrările de bunuri şi prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei;

l) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea organismelor internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. k), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi a membrilor acestora, în limitele şi condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

m) livrările de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forţelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de către personalul civil care le însoţeşte, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare;

n) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forţelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinaţie, pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de către personalul civil care le însoţeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forţele armate ale Regatului Unit staţionate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru, din 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forţe sau personalului civil care le însoţeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor;

o) livrările de aur către Banca Naţională a României;

p) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Uniunii Europene, ca parte a activităţilor umanitare, caritabile sau educative desfăşurate în afara Uniunii Europene; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care acţionează ca atare în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor, care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312;

La data de 03-02-2020 Litera a) din Alineatul (2) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificată de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Notă CTCE

Punctul 10 al Articolului I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, modifică litera a) din Articolul 294, fără să menționeze din care alineat face parte. Considerăm că modificarea se referă la litera a) din alineatul (2).

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 407 şi 408 sau art. 370, 371 şi 375 de la titlul VIII, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;

2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepţia livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312.

(2^1) Scutirea prevăzută la alin. (2) lit. a) nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligaţia prevăzută la art. 325 alin. (1) de a depune o declaraţie recapitulativă sau declaraţia recapitulativă depusă de acesta nu conţine informaţiile corecte referitoare la această livrare, astfel cum se solicită în temeiul art. 325 alin. (3), cu excepţia cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficienţa într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile fiscale competente.La data de 03-02-2020 Articolul 294 din Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(3) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucţiuni aprobate de ministrul finanţelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operaţiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operaţiunilor.

Articolul 294^1

Plata TVA aferentă mijloacelor de transport înstrăinate de către misiunile diplomatice şi oficiile consulare, personalul acestora, precum şi de cetăţenii străini cu statut diplomatic sau consular

(1) Persoanele prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. e) şi art. 294 alin. (1) lit. j) care au importat sau achiziţionat în regim de scutire de la plata TVA mijloace de transport şi le înstrăinează într-o perioadă mai scurtă de doi ani de la data importului/achiziţiei au obligaţia să plătească TVA de a cărei scutire au beneficiat, în condiţiile şi conform procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui ANAF.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situaţia în care:

a) mijlocul de transport este exportat de către persoana care a achiziţionat/importat mijlocul de transport în regim de scutire;

b) mijlocul de transport este înstrăinat către o persoană care ar beneficia de scutirea de TVA conform art. 294 alin. (1) lit. j)-l), cu obligaţia noului proprietar de a achita TVA în cazul în care înstrăinează mijlocul de transport până la finalul perioadei de doi ani calculate de la data când primul proprietar a importat/achiziţionat mijlocul de transport în regim de scutire;

c) mijlocul de transport este distrus sau furat, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul mijloacelor de transport furate, persoana demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

La data de 25-06-2018 Capitolul IX din Titlul VII a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018

Articolul 295

Scutiri speciale legate de traficul internaţional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;

2. să fie prezentate autorităţilor vamale în vederea vămuirii şi, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;

3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;

4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;

5. să fie plasate în regim de perfecţionare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;

6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;

7. să fie admise în apele teritoriale:

– pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producţie, în scopul construirii, reparării, întreţinerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producţie la continent;

– pentru alimentarea cu carburanţi şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producţie;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

66.

(2) În sensul art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înţelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată.

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

– pentru produse accizabile, orice locaţie situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 336 pct. 3 de la titlul VIII;

– pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locaţie situată în România şi definită prin norme;

b) livrarea de bunuri efectuată în locaţiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situaţiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locaţiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situaţiile prevăzute la lit. a);

Norme de aplicare

NORME DE APLICARE din 30 decembrie 2015

Articolul 1

(1) Plasarea bunurilor în unul dintre regimurile menţionate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal şi livrarea acestora cât timp se află sub regimul respectiv se supun condiţiilor impuse de legislaţia vamală.

(2) Prestările de servicii menţionate la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal asupra bunurilor aflate încă în unul dintre regimurile menţionate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în măsura în care prestarea acestor servicii este autorizată de legislaţia vamală.

(3) Scutirea de taxă în ceea ce priveşte livrarea de bunuri plasate în unul dintre regimurile menţionate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal va fi justificată cu:

a) contractul încheiat cu titularul regimului sau cu beneficiarul;

b) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

c) documentele din care să reiasă că bunurile în cauză se aflau în unul dintre regimurile mai sus menţionate la momentul livrării sau prestării.

(4) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri, se justifică de persoana impozabilă care facturează transportul, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, şi dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu beneficiarul;

c) documentele din care să rezulte că transportul este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau este efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal;

d) documentele specifice de transport, în funcţie de tipul transportului, sau copii de pe aceste documente, după caz.

(5) Dacă locul serviciului de transport de bunuri este în România şi beneficiarul ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, dacă operaţiunea nu ar fi scutită, acesta justifică scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport, cu:

a) factura emisă de prestator sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu prestatorul;

c) documentele din care să rezulte că transportul este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal ori este efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal;

d) documentele specifice de transport, în funcţie de tipul transportului, sau copii de pe aceste documente, după caz.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operaţiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziţii intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operaţiuni.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile accesorii transportului aferent livrărilor prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal ori efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, şi dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

c) documentele din care să rezulte că sunt servicii accesorii unui transport aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal ori efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal.

(7) Dacă locul serviciilor accesorii transportului aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situaţia în care operaţiunea nu ar fi scutită, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că serviciile sunt accesorii unui transport aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operaţiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziţii intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operaţiuni.

(8) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru alte prestări de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau efectuate în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, şi dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii efectuate sunt aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal ori sunt efectuate în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal.

(9) Dacă locul altor servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau efectuate în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situaţia în care operaţiunea nu ar fi scutită de taxă, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii sunt aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau sunt efectuate în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operaţiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziţii intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operaţiuni.

Articolul 2

(1) Prin plasare în zona liberă/antrepozitul liber se înţelege introducerea de bunuri comunitare şi necomunitare în zona liberă/antrepozitul liber în vederea depozitării şi comercializării ulterioare, dacă sunt înscrise în evidenţa operativă prevăzută la cap. V din Normele tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere şi antrepozitele libere, aprobate prin Ordinul vicepreşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 7.394/2007, denumite în continuare Normele tehnice.

(2) În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 şi lit. b) din Codul fiscal, în cazul bunurilor necomunitare, sunt scutite de TVA:

a) plasarea bunurilor în zona liberă/antrepozitul liber. Justificarea scutirii de TVA la introducerea bunurilor necomunitare în zona liberă/antrepozitul liber se realizează de operatorii zonelor libere /antrepozitelor libere cu documentele prevăzute în secţiunea 8.1 a Normelor tehnice, de exemplu, CMR, foaie de parcurs, bon de livrare, manifest, notă de livrare sau mesaj informatic, cu condiţia ca acestea să furnizeze toate informaţiile necesare identificării mărfurilor, precum şi prin documentele vamale existente la plasarea acestor mărfuri în zona liberă/antrepozitul liber, în cazul în care aceste documente există. Documentele prezentate de către operatori vor fi diferite în funcţie de specificul fiecărei operaţiuni şi de modul de transport al bunurilor;

b) livrările efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber. Furnizorii justifică scutirea de TVA cu informaţiile înscrise în evidenţa operativă întocmită în forma agreată şi aprobată de autoritatea

vamală conform Normelor tehnice şi care atestă faptul că bunurile nu au fost puse în liberă circulaţie pe teritoriul Uniunii Europene.

(3) În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în cazul bunurilor comunitare care sunt transportate din alt stat membru în zona liberă/antrepozitul liber, este scutită de TVA achiziţia intracomunitară de bunuri cu condiţia ca persoana care realizează achiziţia intracomunitară de bunuri să facă dovada, în termen de maximum 90 de zile de la data la care intervine exigibilitatea achiziţiei intracomunitare, că bunurile respective au fost livrate intracomunitar în regim de scutire de TVA conform art. 294 alin. (2) din Codul fiscal sau au fost exportate în regim de scutire de TVA conform prevederilor art. 294 alin. (1) lit. a) sau b) din Codul fiscal. Operaţiunea constând în livrarea intracomunitară a bunurilor sau în exportul bunurilor trebuie realizată de persoana care a achiziţionat intracomunitar bunurile respective. Nu se aplică scutirea de TVA pentru alte livrări ulterioare achiziţiei intracomunitare ale bunurilor respective decât livrarea intracomunitară sau exportul.

(4) În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, în cazul bunurilor comunitare transportate din România în zona liberă/antrepozitul liber, sunt scutite de TVA numai livrările efectuate în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) sau b) sau la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, de către persoana care le-a plasat în zona liberă/antrepozitul liber. Scutirea de TVA se justifică cu:

a) evidenţa operativă întocmită în forma agreată şi aprobată de autoritatea vamală conform Normelor tehnice;

b) documentele prevăzute de ordinul ministrului finanţelor publice privind aprobarea Instrucţiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operaţiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)-i), art. 294 alin. (2) şi art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pentru justificarea scutirii de TVA prevăzute de art. 294 alin. (2), respectiv art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal pentru livrarea intracomunitară de bunuri şi pentru export.

(5) Scutirea de TVA prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru servicii prestate asupra bunurilor aflate în zona liberă/antrepozitul liber se aplică pentru următoarele servicii:

a) transportul de bunuri în interiorul zonei libere/antrepozitului liber;

b) serviciile accesorii transportului de bunuri efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber;

c) serviciile menţionate în anexa nr. 2, efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (5) se aplică dacă locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile au statut comunitar sau necomunitar. Scutirea de TVA se justifică de către persoana care ar fi obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal dacă nu s-ar aplica scutirea de taxă, respectiv de către prestatorul serviciilor sau, după caz, de către beneficiarul acestora, cu:

a) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat pentru prestarea serviciilor;

c) documentele specifice de transport în funcţie de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz, în cazul serviciilor de transport;

d) documentele pe baza cărora s-a făcut plasarea bunurilor în zona liberă/antrepozitul liber şi/sau care sunt înscrise în evidenţele operative ale operatorilor în conformitate cu secţiunile 8.1 şi 8.2 ale Normelor tehnice sau, după caz, copii de pe acestea.

(7) Scutirea de TVA prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru prestările de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se aplică dacă locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile au statut comunitar sau necomunitar. Scutirea de TVA se justifică de către persoana care ar fi obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal dacă nu s-ar aplica scutirea de taxă, respectiv de către prestatorul serviciilor sau, după caz, de către beneficiarul acestora, cu:

a) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) documentele din care să rezulte că serviciul prestat este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

c) documentele specifice de transport în funcţie de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz, în cazul serviciilor de transport.

(8) În situaţiile prevăzute la alin. (6) şi (7), dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operaţiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziţii intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operaţiuni.

Articolul 3

(1) Conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, se consideră antrepozite de taxă pe valoarea adăugată:

a) pentru produsele accizabile, prevăzute la art. 266 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, precum şi pentru cele care sunt incluse şi în lista menţionată la alin. (3), orice locaţie situată în România, definită ca antrepozit fiscal în sensul art. 336 pct. 3 din Codul fiscal;

b) pentru bunurile prevăzute la alin. (3), o locaţie situată în România şi definită ca atare prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrările de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;

b) livrările de bunuri efectuate în locaţiile prevăzute la alin. (1), atât timp cât bunurile se află încă în regim de antrepozit de TVA, conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Produsele accizabile rezultate în urma producţiei în antrepozitele fiscale definite la art. 336 pct. 3 din Codul fiscal sunt bunuri aflate în regim de antrepozit de TVA;

c) prestările de servicii care sunt aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau care sunt efectuate în locaţiile enumerate la alin. (1), pentru bunurile aflate încă într-un astfel de regim, conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

d) serviciile prestate de intermediarii care acţionează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care acestea sunt prestate în legătură cu operaţiunile scutite de taxa pe valoarea adăugată conform prevederilor lit. a)-c), în baza art. 296 din Codul fiscal;

e) importurile şi achiziţiile intracomunitare de bunuri plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, în baza art. 293 alin. (1) lit. a) şi a art. 295 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal.

(3) Plasarea în regimul de antrepozit de TVA prevăzut la alin. (1) lit. b) se limitează la bunurile care se încadrează la următoarele coduri NC definite la art. 266 alin. (1) pct. 9 din Codul fiscal:

Nr. crt.	Bunuri	Cod NC
1.	Cartofi	0701
2.	Măsline	0711 20
3.	Nuci de cocos, nuci de Brazilia şi anacard	0801
4.	Alte fructe cu coajă lemnoasă	0802
5.	Cafea neprăjită	0901 11 00 0901 12 00
6.	Ceai	0902
7.	Cereale	1001-1005 1007-1008
8.	Orez decorticat	1006
9.	Seminţe, fructe şi seminţe oleaginoase (inclusiv seminţele de soia)	1201-1207
10.	Uleiuri şi grăsimi vegetale şi fracţiunile acestora, brute, rafinate, dar nemodificate din punct de vedere chimic	1507-1515
11.	Zahăr brut	1701
12.	Cacao boabe şi brizuri de boabe, crude sau prăjite	1801 00 00
13.	Uleiuri minerale (inclusiv propanul şi butanul, precum şi uleiuri brute de petrol)	2709 00 2710 2711 12 2711 13
14.	Produse chimice în vrac	Capitolele 28 şi 29

15.	Cauciuc, sub forme primare sau de plăci, foi sau benzi	4001 4002
16.	Lână	5101
17.	Argint	7106
18.	Platină (paladiu, rodiu)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
19.	Cupru	7402 00 00 7403 7405 00 00 7408
20.	Nichel	7502
21.	Aluminiu	7601
22.	Plumb	7801
23.	Zinc	7901
24.	Staniu	8001
25.	Indiu	ex. 8112 92 ex. 8112 99

(4) Regimul de antrepozit de TVA nu se aplică pentru bunurile destinate livrării cu amănuntul, cu excepţia:

a) bunurilor livrate de magazinele duty-free, conform art. 158 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în cazul în care aceste livrări sunt scutite de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

b) bunurilor livrate de persoane impozabile călătorilor de la bordul navelor sau aeronavelor, pe durata zborului sau a călătoriei pe mare, în cazul în care locul sosirii este situat în afara Uniunii Europene;

c) bunurilor a căror livrare este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal.

(5) În cazul prestărilor de servicii prevăzute la alin. (2) lit. c) care sunt efectuate în locaţiile prevăzute la alin. (1) lit. b), scutirea de taxă se limitează la serviciile enumerate în anexa nr. 2, în condiţiile în care nu conduc la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre, cu excepţiile prevăzute în cadrul anexei nr. 2.

(6) Scutirile menţionate la alin. (2) sunt provizorii şi vor deveni definitive pentru operaţiunile ce precedă:

a) livrarea de bunuri, efectuată cu plată, care se efectuează în timp ce bunurile sunt supuse în continuare regimului de antrepozit de TVA;

b) scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA, de către persoana impozabilă în cadrul unei livrări cu plată a acestor bunuri;

c) scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA de către proprietarul acestora, independent de orice tranzacţie comercială, în cadrul:

1. unui transfer menţionat la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal; sau

2. transportului sau expedierii acestor bunuri în afara Uniunii Europene, efectuate de către proprietar sau în contul acestuia.

(7) În cazul în care, independent de o tranzacţie comercială, bunurile sunt scoase din regimul de antrepozit de TVA de către proprietar sau în contul acestuia şi rămân în România sau fac obiectul unei operaţiuni prevăzute la art. 270 alin. (12) lit. g) şi h) din Codul fiscal, se aplică taxarea pentru următoarele operaţiuni:

a) plasarea bunurilor în regim de antrepozit de TVA, precum şi serviciile prevăzute la alin. (2) lit. c), prestate către proprietar, în cazul în care bunurile nu au făcut obiectul unei livrări cu plată efectuată de proprietar în timp ce se aflau în regimul de antrepozit de TVA;

b) livrările de bunuri şi prestările de servicii prevăzute la alin. (2) lit. c), efectuate către proprietar, dacă bunurile au fost supuse uneia sau mai multor livrări cu plată în timp ce se aflau sub regimul de antrepozit de TVA.

(8) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimul de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal .

(9) În lipsa unor dovezi suplimentare se consideră că:

a) orice persoană care scoate bunuri din regimul de antrepozit de TVA le-a scos în condiţiile impuse de alin. (6);

b) bunurile a căror lipsă se constată dintr-un antrepozit de TVA au fost scoase din regimul respectiv în condiţiile stabilite la alin. (7).

(10) Antrepozitarul de TVA trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să fie autorizat să funcţioneze în această calitate de către Ministerul Finanţelor Publice, cu excepţia antrepozitului de TVA menţionat la alin. (1) lit. a), pentru care autorizaţia de funcţionare ca antrepozit fiscal este valabilă în mod automat şi pentru antrepozitul de TVA;

b) să fie stabilit în România şi înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal;

c) să ţină evidenţa bunurilor aflate în stoc în antrepozitul de TVA;

d) să emită un document care să ateste plasarea bunurilor în regimul de antrepozit de TVA, către fiecare persoană care plasează bunuri într-un astfel de regim, şi să înregistreze acest document într-un registru special;

e) să emită un formular de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA şi să înregistreze acest formular într-un registru special.

(11) Persoana care plasează bunuri în regim de antrepozit de TVA, livrează bunuri în timp ce acestea se află în regimul de antrepozit de TVA şi/sau scoate bunurile dintr-un asemenea regim va trebui să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să se identifice faţă de antrepozitarul menţionat la alin. (10) cu codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România sau, după caz, cu codul său de identificare fiscală;

b) pentru toate livrările efectuate, să emită factura menţionată la art. 319 alin. (6) din Codul fiscal, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal.

(12) Celelalte limite şi condiţii cu privire la regimul de antrepozit de TVA sunt prezentate în anexa 1.

Articolul 4

Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezentele norme.

Anexa nr. 1

la norme
Alte limite şi condiţii privind aplicarea
regimului de antrepozit de TVA

I. Aplicarea regimului: principii de bază

1. Regimul de antrepozit de TVA se referă numai la bunurile comunitare. În acest sens, următoarele bunuri se consideră comunitare:

a) bunurile provenind din teritoriul Uniunii Europene în scopuri de TVA, definit la art. 267 din Codul fiscal;

b) bunurile importate pe teritoriul Uniunii Europene şi plasate în circulaţie liberă în Uniunea Europeană.

2. Regimul de antrepozit de TVA cuprinde un sistem de scutiri în lanţ de taxă, care constă în:

a) acordarea scutirii de taxă provizorii pentru toate operaţiunile efectuate în cadrul regimului;

b) acordarea definitivă a acestei scutiri la momentul livrării ulterioare a bunurilor în cadrul regimului de antrepozit de TVA.

3. Toate operaţiunile efectuate asupra bunurilor aflate în acest regim sunt scutite definitiv de la plata taxei, cu excepţia operaţiunilor efectuate către ultimul cumpărător care beneficiază numai de scutire provizorie.

4. Operaţiunile prevăzute la pct. 3, care beneficiază numai de scutire provizorie, sunt:

a) livrarea efectuată către ultimul cumpărător de bunuri care rămân în acest regim;

b) serviciile efectuate către ultimul cumpărător, aferente bunurilor ce rămân în acest regim pe perioada depozitării.

5. În cazul în care bunurile nu au făcut obiectul unei livrări cu plată, în cadrul regimului, operaţiunile provizoriu scutite de taxă rămân următoarele:

a) operaţiunea de plasare a bunurilor în regim de antrepozit de TVA de către cumpărătorul sau proprietarul bunurilor. Această operaţiune poate fi un import, o achiziţie intracomunitară sau o livrare de bunuri în România;

b) serviciile în legătură cu aceste bunuri, prestate în contul cumpărătorului/proprietarului, în cadrul regimului, anterior şi pe perioada antrepozitării.

6. Bunurile respective vor căpăta una dintre următoarele destinaţii:

a) fie ultimul cumpărător/proprietar efectuează o livrare cu plată a acestor bunuri, iar acestea rămân în cadrul regimului;

b) fie ultimul cumpărător/proprietar efectuează o livrare cu plată a acestor bunuri, iar acestea părăsesc regimul;

c) fie ultimul cumpărător scoate bunurile din regim, independent de orice tranzacţie.

7. Livrarea cu plată nu face decât să extindă lanţul operaţiunilor scutite. Totuşi, livrarea însoţită de ieşirea bunurilor din acest regim, precum şi ieşirea bunurilor din regim fără existenţa vreunei tranzacţii pun capăt regimului.

II. Bunuri livrate cu plată şi care nu rămân în regimul de antrepozit de TVA

8. Livrarea de bunuri nu mai poate beneficia de scutirea menţionată la art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal dacă bunurile nu rămân în regimul de antrepozit de TVA şi urmează regulile obişnuite, având următoarele caracteristici:

a) este, în principiu, taxabilă dacă livrarea are loc în România şi bunurile nu părăsesc România, fără însă a afecta aplicarea altei scutiri în interiorul ţării;

b) nu se supune TVA dacă livrarea nu are loc în România, conform art. 275 din Codul fiscal, ca, de exemplu, o livrare cu instalare în străinătate sau vânzare la distanţă care are loc în străinătate;

c) este scutită de taxă dacă este o livrare intracomunitară sau un export ce respectă condiţiile pentru ca o operaţiune să fie scutită de taxă, conform art. 294 din Codul fiscal.

9. Aplicarea regulilor obişnuite pentru această operaţiune determină transformarea scutirii provizorii aplicate ultimelor operaţiuni (livrarea de bunuri sau prestarea de servicii) ce precedă această livrare în scutire definitivă.

Exemplu:

Persoanele impozabile A, B, C, D, E, Y şi Z efectuează următoarele operaţiuni:

```
                 ┌──────────────────────────────────────┐
                 .  Antrepozit de TVA                   .
                 .                                      .
    A- - - - - -.- - -> B - - - - -> C - - - - -> D - - - -.- - - E
 Import          .       ↑ Livrare      Livrare    ↑       . Livrare
 Achiziţie       .                                         .- România
 intracomunitară .       |                          |      .- stat membru
 Livrare         .                                         .- stat terţ
                 .       |                          |      .
                 └──────────────────────────────────────┘
                         |                          |
                         Y                          Z
                   Prestare de                Prestare de
                    servicii                   servicii
                    către B                    către D
```

A. A îi vinde bunuri lui B, care le plasează într-un antrepozit de TVA. Operaţiunea A-B poate constitui un import efectuat de B, o achiziţie intracomunitară efectuată de B sau o livrare efectuată de A lui B cu scutire de taxă pentru că bunurile se plasează de către B într-un antrepozit de TVA. Această scutire se acordă provizoriu.

B. Y efectuează o prestare de servicii în legătură cu bunurile, în contul lui B. Această operaţiune este provizoriu scutită de taxă.

C. B vinde bunurile supuse transformării lui C, iar bunurile rămân în acelaşi regim. Livrarea B-C este provizoriu scutită de taxă, însă transformă scutirea aferentă plasării bunurilor de către B în cadrul regimului în scutire definitivă (import efectuat de B, achiziţie intracomunitară sau livrare de la A către B), ca şi prestarea de servicii efectuată de Y lui B.

D. C vinde bunurile lui D, iar acestea rămân în regim de antrepozit de TVA. Livrarea C-D este scutită provizoriu de taxă, dar transformă scutirea aferentă livrării de bunuri de către B lui C în scutire definitivă.

E. Z efectuează o prestare de servicii în legătură cu bunurile în contul lui D. Această operaţiune este provizoriu scutită de taxă.

F. D vinde bunuri lui E, iar acestea părăsesc regimul în cadrul acestei vânzări. Această livrare poate fi o livrare taxabilă în România, o livrare intracomunitară sau un export, scutite de taxă. Această livrare transformă scutirile provizorii acordate pentru livrarea de către C lui D şi pentru prestarea de servicii de către Z lui D în scutiri definitive.

III. Bunurile care părăsesc regimul fără a avea loc o tranzacţie comercială

10. Bunurile care părăsesc regimul fără a avea loc o tranzacţie comercială pot avea ca destinaţie România, alt stat membru sau un stat în afara Uniunii Europene.

11. Impozitarea cu TVA, fără a afecta o altă posibilă scutire prevăzută de Codul fiscal, se poate efectua numai pentru operaţiunile anterioare care erau provizoriu scutite de taxă. Aceste operaţiuni pot fi: livrarea de bunuri, prestarea de servicii, achiziţia intracomunitară sau importul de

bunuri. În situaţia în care la scoaterea bunurilor din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale nu se pot determina operaţiunile care au fost provizoriu scutite de taxă, regularizarea se face prin impozitarea cu TVA a bunurilor scoase din regimul de antrepozit de TVA, deşi scoaterea bunurilor din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale nu constituie în sine o operaţiune în sfera TVA. Regularizarea TVA se realizează prin plata taxei conform pct. 34-37.

12. În cazul în care bunurile nu au făcut obiectul livrării cu plată când se aflau în regimul de antrepozit de TVA, operaţiunile menţionate la pct. 11 sunt următoarele:

a) operaţiunea de plasare a bunurilor în acest regim de către cumpărătorul/proprietarul bunurilor. Această operaţiune poate fi: livrare, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri;

b) prestările de servicii în legătură cu aceste bunuri în beneficiul cumpărătorului/proprietarului anterior sau în perioada în care bunurile se aflau în acest regim.

13. În cazul în care bunurile au făcut obiectul uneia sau mai multor livrări cu plată când se aflau în regimul de antrepozit de TVA, operaţiunile menţionate la pct. 11 sunt următoarele:

a) livrarea de bunuri ce rămân în regimul de antrepozit de TVA, efectuată către ultimul cumpărător;

b) prestările de servicii efectuate către ultimul cumpărător atât timp cât bunurile se aflau în regimul de antrepozit de TVA.

14. Taxa datorată pentru operaţiunile ce vor fi regularizate devine exigibilă la momentul ieşirii bunurilor din regim şi se taxează cu cota care ar fi fost aplicabilă fiecăreia dintre aceste operaţiuni făcute în beneficiul ultimului cumpărător/proprietar al bunurilor, care aplică prevederile art. 307 alin. (5) din Codul fiscal.

15. Ieşirea din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale a unor bunuri ce sunt transportate în alt stat membru constituie un transfer în sensul art. 270 alin. (10) şi (11) din Codul fiscal şi, în consecinţă, reprezintă o operaţiune impozabilă.

16. Această operaţiune nu atrage nicio regularizare în măsura în care este scutită de taxă în baza art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

17. În plus, scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA transformă, de asemenea, scutirea provizorie acordată pentru operaţiunile anterioare, precedente acestei ieşiri, în scutire definitivă.

18. Scoaterea din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale a unor bunuri transportate într-un stat din afara Uniunii Europene nu constituie în sine o operaţiune taxabilă.

19. Totuşi, întrucât nu se datorează nicio taxă pentru bunurile exportate din spaţiul Uniunii Europene, ieşirea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA nu se supune taxei şi nu se va efectua nicio regularizare.

20. De asemenea, în această situaţie ieşirea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA în aceste condiţii transformă scutirea provizorie acordată pentru operaţiunile anterioare, precedente acestei ieşiri, în scutire definitivă.

Exemplu:

```
                 ┌──────────────────────────────────┐
                 .  Antrepozit de TVA               .
                 .                                  .
    A- - - - - -.- - -> B - - - - -> C - - - - -> D - - - -.- - - D(magazin)
Import           .       ↑ Livrare      Livrare    ↑        .
Achiziţie        .                                           .- România
intracomunitară  .       |                          |        .- stat membru
Livrare          .                                           .- stat terţ
                 .       |                          |        .
                 └──────────────────────────────────┘
                         |                          |
                         Y                          Z
                   Prestare de                Prestare de
                    servicii                   servicii
                    către B                    către D
```

În acest sens, reluăm exemplul menţionat la pct. 9 şi considerăm că D nu vinde bunurile achiziţionate şi supuse transformării, ci le scoate din regimul de antrepozit de TVA pentru a le transporta în magazinul său de vânzare cu amănuntul din România, în alt stat membru sau în afara Uniunii Europene.

a) Dacă magazinul se află în România, D realizează o deplasare pe plan local, ce nu constituie o operaţiune taxabilă. Aceasta implică faptul că operaţiunile efectuate de către C lui D (livrare de bunuri) şi de către Z lui D (prestare de servicii) nu pot fi scutite definitiv de taxă şi faptul că se datorează TVA pentru aceste operaţiuni.

b) Dacă magazinul se află în alt stat membru şi dacă D realizează un transfer în sensul art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, această operaţiune este scutită de taxă în baza art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal. Preluarea bunurilor în statul membru de sosire va fi asimilată unei achiziţii intracomunitare taxabile la preţul de cost al bunurilor, ce va cuprinde preţul de cumpărare plătit lui C, precum şi costul serviciilor plătit lui Z. Prin urmare, scutirile acordate provizoriu pentru livrarea C-D şi pentru serviciul Z-D devin definitive.

c) Dacă magazinul se află în afara Uniunii Europene, D realizează o deplasare a bunurilor în afara Uniunii Europene, operaţiune care nu este impozabilă. Chiar dacă nu se aplică nicio taxă pentru bunurile exportate în afara Uniunii Europene scutirile acordate provizoriu pentru livrarea C-D şi pentru serviciul Z-D devin, de asemenea, definitive.

IV. Persoana obligată la plata taxei

21. În principiu, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă care efectuează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii în baza art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

22. Atunci când aceste operaţiuni se realizează în cadrul regimului, ele beneficiază de o scutire provizorie care devine definitivă dacă bunurile:

a) fac obiectul unei livrări în care bunurile rămân în regim de antrepozit de TVA;

b) părăsesc regimul în cadrul livrării;

c) părăsesc regimul independent de orice tranzacţie comercială, spre o destinaţie din afara României.

23. Aceste operaţiuni trebuie regularizate când sunt efectuate în beneficiul unei persoane impozabile care scoate bunurile din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale, spre o destinaţie din România.

24. Întrucât persoana obligată la plata taxei, menţionată la pct. 21, nu are posibilitatea de a controla destinaţia pe care o vor primi bunurile după ce le livrează ori le expediază, aceasta nu are cum să cunoască dacă scutirea provizorie aplicată operaţiunii efectuate se va transforma sau nu în scutire definitivă şi, în consecinţă, dacă ar avea ori nu obligaţia efectuării unei regularizări.

25. Art. 307 alin. (5) din Codul fiscal desemnează persoana obligată la plata taxei ca fiind persoana din cauza căreia bunurile sunt plasate în acest regim sau care scoate bunurile din regim.

26. Derogarea prevăzută la pct. 25 este aplicabilă numai livrării de bunuri sau prestării de servicii care beneficiază de scutirea aferentă regimului de antrepozit de TVA şi care se acordă provizoriu. Pentru celelalte livrări de bunuri şi prestări de servicii (cum ar fi livrarea de bunuri care nu rămân în regim de antrepozit de TVA sau prestarea de servicii nepermisă în cadrul regimului) se aplică regula normală referitoare la obligaţia plăţii TVA, prevăzută la art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care se aplică altă regulă referitoare la obligaţia de plată, ca, de exemplu, conform art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.

27. Pentru importurile şi achiziţiile intracomunitare de bunuri plasate în acest regim, nu se aplică nicio derogare, ci regulile obişnuite referitoare la persoana obligată la plata taxei pentru aceste operaţiuni.

Exemplu:

```
          Persoanele impozabile A, B, C, D, E, Y şi Z efectuează
          următoarele operaţiuni:
               ┌──────────────────────────────────────┐
               .  Antrepozit de TVA                   .
               .                                      .
    A- - - - - -.- - -> B - - - - -> C - - - - -> D - - - -.- - -> E
 Import        .       ↑ Livrare      Livrare    ↑       . Livrare
 Achiziţie     .                                        .- România
 intracomunitară .     |                          |      .- stat membru
 Livrare       .                                        .- stat terţ
               .       |                          |      .
               └──────────────────────────────────────┘
                       |                          |
                       Y                          Z
                 Prestare de                Prestare de
                  servicii                   servicii
                  către B                    către D
```

1. Bunurile produse de A în România sunt vândute unei persoane impozabile române, B, în regim de scutire de TVA, întrucât B a plasat bunurile într-un antrepozit de TVA din Constanţa, administrat de X.

2. B îi solicită societăţii prelucrătoare Y din Mamaia să transforme bunurile. Acest serviciu nu este permis în cadrul regimului conform legislaţiei vamale, dacă antrepozitul în care se află bunurile este un antrepozit de TVA conform art. 2 alin. (1) lit. b) din norme.

3. B livrează o parte din bunurile transformate societăţii C din Ucraina. Bunurile părăsesc regimul în cadrul acestei livrări şi sunt transportate spre Ucraina în contul lui B. Livrarea este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

4. B livrează o altă parte din bunurile transformate societăţii D din România, cu aplicarea taxei.

5. B livrează o altă parte din bunurile transformate unei companii din Germania, E, care nu este stabilită şi nu este înregistrată în scopuri de TVA în România, iar bunurile rămân în regim.

6. B scoate restul de bunuri din antrepozit şi le utilizează ca materii prime în fabrica sa din Timişoara.

7. Compania germană E revinde bunurile unei societăţi din România, F, stabilită şi înregistrată în scopuri de TVA în România, cu aplicarea taxei.

Tratamentul TVA aplicabil acestor operaţiuni şi persoanele obligate la plata taxei

Operaţiunea A-B

Livrarea de bunuri realizată de A este scutită în mod provizoriu de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, întrucât B a plasat bunurile într-un regim de antrepozit de TVA.

Operaţiunea Y-B

Întrucât această operaţiune nu poate fi scutită de taxă, Y este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal. Cu toate acestea, în situaţia în care prestările de servicii efectuate de Y în beneficiul lui B au loc într-un antrepozit de TVA conform art. 2 alin. (1) lit. a) din norme, respectiv într-un antrepozit fiscal, în principiu, serviciile ar beneficia de scutire provizorie de TVA conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Operaţiunea B-C

a) Întrucât bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene, această livrare este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile pentru aplicarea scutirii. Dacă nu s-ar aplica o scutire de taxă, B ar fi în principiu persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru acea parte din bunuri livrate de B către C în Ucraina.

Operaţiunea B-D

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul, dar rămân în România, această livrare este taxabilă în România.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru partea din bunuri livrate de B lui D în România.

c) B este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal pentru livrarea făcută în beneficiul lui D.

Operaţiunea B-E

a) Această livrare este scutită provizoriu de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, întrucât bunurile rămân în antrepozit de TVA.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru partea de bunuri livrate de către B lui E.

Operaţiunea E-F

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul, dar rămân în România, această livrare este taxabilă în România.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea bunurilor de către B lui E devine definitivă.

c) F este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.

Operaţiunea B-B

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul fără să facă obiectul unei livrări în cadrul regimului, fără a fi implicate în vreo tranzacţie comercială şi rămân în România, scutirea provizorie acordată pentru livrarea de la A la B nu devine definitivă şi livrarea A-B trebuie (parţial) regularizată pentru această parte de bunuri.

b) B este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal.

28. De asemenea, art. 3 alin. (9) lit. b) din norme prevede că bunurile lipsă se consideră scoase din regim în condiţii care generează exigibilitatea taxei.

V. Plata taxei în cazul regularizării scutirii provizorii

29. Când bunurile părăsesc regimul trebuie efectuată o regularizare pentru operaţiunile efectuate în beneficiul unei persoane impozabile sau efectuate de această persoană în momentul în care

scoate bunurile din regimul de antrepozit de TVA fără existenţa unei tranzacţii comerciale, în cazul în care destinaţia bunurilor este în România.

30. Când bunurile nu au făcut obiectul livrării cu plată cât timp se aflau în regim de antrepozit de TVA, operaţiunile menţionate la pct. 29 sunt următoarele:

a) operaţiunea de plasare a bunurilor în acest regim de către cumpărătorul/proprietarul acestora. Această operaţiune poate fi livrare, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri;

b) prestările de servicii în legătură cu aceste bunuri către cumpărător/proprietar anterior sau în timp ce acestea se aflau în regim de antrepozit de TVA.

31. Când bunurile au făcut obiectul uneia sau mai multor livrări cu plată în timp ce se aflau în regim de antrepozit de TVA, operaţiunile menţionate la pct. 29 sunt următoarele:

a) livrarea efectuată către ultimul cumpărător al bunurilor ce rămân în regim de antrepozit de TVA;

b) prestările de servicii către ultimul cumpărător, când bunurile se aflau în regim de antrepozit de TVA.

32. Taxa datorată pentru operaţiunile care se vor supune regularizării devine exigibilă în momentul ieşirii bunurilor din regimul de antrepozit de TVA la cota care s-ar fi aplicat fiecăreia dintre operaţiuni în cazul în care nu ar fi fost scutite provizoriu de taxă.

33. Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunea ce se va supune regularizării este răspunzătoare pentru această regularizare.

34. În cazul bunurilor importate, plasate în antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, care părăsesc regimul fără vreo livrare ulterioară în cadrul regimului şi fără existenţa unei tranzacţii comerciale, se impune regularizarea taxei pentru importul efectuat. Persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

35. În situaţia în care se impune regularizarea taxei pe valoarea adăugată pentru alte operaţiuni decât importul de bunuri, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

36. În situaţia în care la scoaterea bunurilor din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale nu se pot determina operaţiunile care au fost provizoriu scutite de taxă, regularizarea se face prin impozitarea cu TVA a bunurilor scoase din regimul de antrepozit de TVA, deşi scoaterea bunurilor din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale nu constituie în sine o operaţiune în sfera TVA. Persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform prevederilor art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

37. Taxa prevăzută la pct. 34-36 este deductibilă în limitele şi condiţiile prevăzute la art. 297-301 din Codul fiscal.

VI. Ţinerea evidenţelor şi alte obligaţii

38. Identitatea persoanei care plasează bunurile în regim de antrepozit de TVA sau care scoate bunurile din acest regim trebuie cunoscută întotdeauna de titularul autorizaţiei de antrepozit de TVA.

39. Aceste persoane trebuie să se identifice în faţa titularului şi să comunice codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă acesta există.

40. Pentru operaţiunile efectuate în cadrul regimului de antrepozit de TVA, titularul nu este obligat să identifice diferiţii operatori.

41. Titularul trebuie să emită şi să semneze un document de plasare în regimul de antrepozit de TVA.

42. Documentul de plasare trebuie emis la momentul în care bunurile intră în antrepozitul TVA şi trebuie să cuprindă minimum următoarele:

a) data de intrare a bunurilor;

b) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;

c) numărul autorizaţiei;

d) adresa antrepozitului;

e) numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare în regim;

f) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă acesta există, ale persoanei care plasează bunurile în regimul de antrepozit de TVA;

g) denumirea exactă şi cantitatea bunurilor în starea în care sunt plasate în antrepozitul de TVA;

h) o menţiune referitoare la:

1. documentul de import, când plasarea urmează unui import de bunuri în România;

2. factura primită de persoana care face o achiziţie intracomunitară ori autofactura menţionată la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal sau, în cazul unei achiziţii intracomunitare asimilate menţionate la art. 273 alin. (2) din Codul fiscal, documentul care justifică în celălalt stat membru transferul în România, atunci când plasarea urmează unei achiziţii intracomunitare asimilate;

3. factura primită de la furnizor atunci când plasarea urmează unei livrări de bunuri în România;

4. documentul care se emite în cazul transferurilor locale, în România, prevăzut la pct. 45.

43. Persoanele care pot plasa bunuri în acest regim sunt următoarele:

a) persoana care face un import de bunuri în România, scutit de taxă conform art. 293 alin. (1) lit. a) şi art. 295 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal;

b) persoana care face o achiziţie intracomunitară de bunuri în România, scutită de taxă conform art. 293 alin. (1) lit. a) şi art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;

c) persoana care face o achiziţie de bunuri în România a căror livrare efectuată de către furnizor este scutită de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;

d) persoana care face un transfer local de bunuri în România într-un antrepozit de TVA.

44. Pentru aplicarea scutirii, pe declaraţia vamală de import trebuie menţionate următoarele:

a) la rubrica 8 referitoare la importator: numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale importatorului;

b) la rubrica 37 referitoare la regimul sub care se importă bunurile: codul alocat în Uniunea Europeană bunurilor plasate în regim de antrepozit de TVA;

c) la rubrica 44 rezervată pentru menţiuni specifice: numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului de autorizaţie de antrepozit de TVA, precum şi numărul autorizaţiei care i-a fost atribuită. Dacă titularul şi importatorul sunt una şi aceeaşi persoană, atunci informaţia de la rubrica 8 se trece şi la rubrica 44. De asemenea, trebuie menţionată clar la rubrica 44 orice informaţie legată de transformarea la care sunt supuse bunurile aflate în antrepozit;

d) la rubrica 49 legată de identificarea antrepozitului: numărul antrepozitului fiscal în care urmează să fie depozitate bunurile, dacă este cazul.

45. Atunci când bunurile sunt plasate într-un regim de antrepozit de TVA în urma unui transfer local fără tranzacţie comercială, proprietarul bunurilor trebuie să emită un document specific care să conţină următoarele informaţii:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale proprietarului, dacă acesta există;

b) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozitar;

c) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care vor fi depozitate bunurile;

d) denumirea exactă, cantitatea şi valoarea bunurilor.

O copie a acestui document trebuie să se afle în posesia titularului de autorizaţie.

46. Titularul autorizaţiei trebuie să transmită o copie semnată a documentului de plasare în regimul de antrepozit de taxă către persoana care plasează bunurile în regim.

47. O copie a documentului prevăzut la pct. 46 se transmite de către persoana care a plasat bunurile în antrepozit furnizorului său din România şi, după caz, prestatorilor care efectuează servicii asupra bunurilor înainte ca acestea să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, pentru ca aceştia să dovedească faptul că operaţiunile pot fi scutite de taxa pe valoarea adăugată.

48. O copie a documentului prevăzut la pct. 46 şi o copie a autorizaţiei de antrepozit de TVA trebuie transmise de către persoana care a plasat bunurile în antrepozit către prestatorii care efectuează servicii asupra bunurilor plasate în regim de antrepozit de TVA pentru a justifica scutirea de taxă.

49. Titularul regimului de antrepozit de TVA trebuie să ţină un registru al documentelor de plasare, în care se raportează cronologic bunurile plasate într-un asemenea regim.

50. Acest registru trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care au fost plasate bunurile în regim;

c) codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei care plasează bunurile într-un asemenea regim, dacă acesta există;

d) o trimitere la documentul de plasare;

e) un număr de ordine sub care sunt înregistrate bunurile în listele de stocuri.

VII. Documentul de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA

51. Titularul trebuie să emită şi să semneze un document de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA.

52. Acest document trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) data la care bunurile părăsesc regimul;

b) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;

c) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt depozitate bunurile;

d) adresa antrepozitului;

e) numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare;

f) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale persoanei care scoate sau pentru care sunt scoase bunurile din regimul de antrepozit de TVA;

g) numărul de ordine sub care este înregistrat documentul de scoatere în registrul documentelor de scoatere din regim;

h) denumirea exactă şi cantitatea bunurilor;

i) o menţiune referitoare la:

1. factura emisă, dacă bunurile părăsesc regimul de antrepozit de TVA cu tranzacţie;

2. autofactura menţionată la art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, în cazul transferului de bunuri în alt stat membru în sensul art. 270 alin. (10) din Codul fiscal;

3. documentul special emis atunci când bunurile părăsesc regimul fără a face obiectul unei tranzacţii comerciale şi rămân în România, prevăzut la pct. 54;

4. numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA, precum şi numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului, dacă bunurile sunt transportate în alt antrepozit de TVA pentru a fi plasate în acelaşi regim;

5. documentul privind accizele, dacă documentul de scoatere din regim se referă la produse accizabile.

53. Persoanele care pot scoate bunuri dintr-un regim de antrepozit de TVA sunt următoarele:

a) pentru bunuri, altele decât bunurile accizabile:

1. persoana impozabilă care livrează bunurile fără ca bunurile să rămână în regim de antrepozit;

2. proprietarul bunurilor care scoate bunurile din regimul de antrepozit fără a le implica în tranzacţii comerciale;

b) pentru bunuri accizabile:

1. persoana impozabilă care livrează bunurile fără ca bunurile să rămână în regim de antrepozit, în măsura în care această livrare are drept consecinţă eliberarea în consum în scopuri de accize a bunurilor sau scoaterea fizică a acestora din antrepozitul de TVA;

2. proprietarul bunurilor care scoate bunurile din regimul de antrepozit fără a le implica în tranzacţii comerciale.

54. Documentul pe care trebuie să îl emită proprietarul bunurilor, în cazul în care scoate bunuri din antrepozit fără existenţa unei tranzacţii comerciale şi pe baza căruia se efectuează regularizarea taxei pe valoarea adăugată prevăzută la pct. 36, trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică documentul în mod unic;

b) data emiterii;

c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România sau, după caz, codul de identificare fiscală ale proprietarului;

d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozitar, dacă acesta este diferit de proprietarul bunurilor;

e) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA;

f) dacă bunurile sunt mutate în alt antrepozit de TVA pentru a fi plasate în acelaşi regim, numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA, precum şi numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului antrepozitului în care sunt mutate bunurile;

g) denumirea, cantitatea, preţul unitar şi valoarea bunurilor.

55. O copie a facturii sau a oricărui alt document pe baza căruia sunt scoase bunurile din regimul de antrepozit de TVA trebuie emisă către titularul autorizaţiei de antrepozit de TVA.

56. Titularul autorizaţiei de antrepozit de TVA emite persoanei care scoate bunurile din regim o copie semnată a documentului de scoatere din regim şi păstrează la rândul său o copie a acestui document.

57. Titularul autorizaţiei de antrepozit de TVA trebuie să ţină un registru al documentelor de scoatere din regimul de antrepozit de TVA, în care se raportează cronologic bunurile ce părăsesc regimul.

58. Acest registru trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care bunurile părăsesc regimul;

c) codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei care scoate bunurile din regim, dacă acesta există;

d) o trimitere la documentul de plasare;

e) un număr de ordine sub care sunt înregistrate bunurile în listele de stocuri ca părăsind regimul.

59. Gestiunea stocurilor constă în principal în ţinerea unui registru al documentelor de plasare a bunurilor în regim, a unui registru al documentelor de scoatere din regim şi a unui registru al fişelor de stoc în care sunt raportate, pe tipuri de bunuri, intrările şi ieşirile din regimul de antrepozit de TVA.

60. Aceste fişe trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei;

c) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt depozitate bunurile;

d) adresa antrepozitului;

e) denumirea bunurilor;

f) codul tarifar al bunurilor în starea în care erau când au intrat în antrepozitul de TVA;

g) la plasarea bunurilor în antrepozitul de TVA:

1. data plasării;

2. cantitatea sau numărul de bunuri;

3. o trimitere la documentul de plasare;

h) la scoaterea bunurilor din antrepozitul de TVA:

1. data scoaterii;

2. cantitatea sau numărul de bunuri;

3. o trimitere la documentul de scoatere din regim;

i) o descriere a lucrărilor efectuate asupra bunurilor aflate în regimul de antrepozit de TVA;

j) bunurile ce rămân în stoc.

61. Prin excepţie de la prevederile pct. 38-60 referitoare la documentele care trebuie emise şi evidenţele care trebuie ţinute, în cazul regimului de antrepozit de TVA prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. a) din norme, sunt valabile documentele şi evidenţele întocmite conform legislaţiei care reglementează accizele.

VIII. Obligaţii specifice legate de facturare

62. Când plasarea bunurilor în regim de antrepozit este făcută în cadrul unei livrări de bunuri în România, factura furnizorului trebuie să conţină, în plus faţă de elementele menţionate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

63. Pentru livrările de bunuri ce rămân în regimul de antrepozit de TVA ce pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de bunuri trebuie să conţină, în plus faţă de elementele menţionate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

64. Pentru prestările de servicii efectuate înainte ca bunurile să fie plasate în regim de antrepozit de TVA ce pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de servicii trebuie să conţină, în plus faţă de elementele menţionate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

65. Pentru prestările de servicii făcute asupra bunurilor cât timp acestea rămân în regimul de antrepozit şi care pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de servicii trebuie să conţină, în plus faţă de elementele menţionate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

Anexa nr. 2

la norme

Servicii permise în antrepozitul de TVA

prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. b) din norme

1. Ventilarea, sortarea, uscarea, desprăfuirea, operaţiuni simple de curăţare, reparaţii ale ambalajului, reparaţii de bază ale defectelor apărute în timpul transportului sau antrepozitării, în măsura în care este vorba de operaţiuni simple, aplicarea sau îndepărtarea protecţiei utilizate în scopul transportării

2. Reconstituirea mărfurilor după transport

3. Inventarierea, prelevarea de mostre, trierea, cernerea, filtrarea mecanică şi cântărirea bunurilor

4. Eliminarea componentelor avariate sau poluate

5. Conservarea prin pasteurizare, sterilizare, iradiere sau adăugarea de agenţi de conservare

6. Tratarea împotriva paraziţilor

7. Tratarea antirugină

8. Tratarea:

– prin creşterea temperaturii, fără alte tratări complementare sau procese de distilare;

– prin scăderea temperaturii, chiar dacă aceasta conduce la o reîncadrare sub un alt cod tarifar cu 8 cifre.

9. Tratarea electrostatică, îndreptarea sau călcarea textilelor

10. Tratarea constă în:

– îndepărtarea tulpinilor şi codiţelor şi/sau a sâmburilor fructelor, tăierea şi felierea fructelor uscate sau a legumelor, rehidratarea fructelor;

– deshidratarea fructelor, chiar dacă aceasta conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre.

11. Desalinizarea, curăţarea şi cruponarea pieilor

12. Montarea bunurilor ori adăugarea sau înlocuirea pieselor accesorii, în măsura în care această operaţiune este relativ limitată sau este destinată conformării la normele tehnice şi nu modifică natura sau performanţele bunurilor originale. Această operaţiune poate conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre pentru bunurile adăugate ca accesorii sau utilizate ca înlocuitori.

13. Diluarea sau concentrarea fluidelor, fără tratare complementară sau vreun proces de distilare, chiar dacă aceasta conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre

14. Amestecarea bunurilor de acelaşi tip, de calităţi diferite, în scopul obţinerii unei calităţi constante sau a unei calităţi solicitate de client, fără a schimba natura bunurilor respective

15. Separarea sau tăierea la o anumită dimensiune a bunurilor, dacă este vorba numai de operaţiuni simple

16. Ambalarea, dezambalarea, schimbarea ambalajului, decantarea şi transferarea în alte recipiente, chiar dacă aceasta ar conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre, aplicarea, retragerea şi modificarea mărcilor, sigilarea, etichetarea, afişarea preţului sau alt semn distinctiv similar

17. Testarea, ajustarea, reglarea şi punerea în funcţiune a echipamentelor, aparaturii şi vehiculelor, mai ales pentru verificarea conformităţii la normele tehnice, cu condiţia să fie vorba de operaţiuni simple

18. Operaţiuni constând în mătuirea elementelor de ţevărie pentru a le adapta exigenţelor anumitor pieţe

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 296;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucţiuni aprobate de ministrul finanţelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operaţiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operaţiunilor.

66. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 295 din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiaşi articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecţionare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înţelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată.

Articolul 296

Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acţionează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operaţiunile scutite prevăzute la art. 294 şi 295, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. f) şi alin. (2), sau în legătură cu operaţiunile desfăşurate în afara Uniunii Europene.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucţiuni aprobate de ministrul finanţelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operaţiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operaţiunilor.

Capitolul X
Regimul deducerilor

Articolul 297

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilităţii taxei.

(2) Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3)-(8) este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului /prestatorului său.

(3) Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3)-(8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, chiar dacă o parte din operaţiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 282 alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6), art. 313 alin. (10) sau art. 331.

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achiziţiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operaţiuni:

a) operaţiuni taxabile;

b) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

c) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 294, 295 şi 296;

d) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Uniunii Europene sau în cazul în care aceste operaţiuni sunt în legătură directă cu

bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Uniunii Europene, precum şi în cazul operaţiunilor efectuate de intermediari care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operaţiuni;

e) operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (7) şi la art. 271 alin. (6), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(5) Dacă nu contravine prevederilor alin. (4), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin. (8) şi la art. 271 alin. (5).

(6) În condiţiile stabilite prin normele metodologice se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achiziţiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 316.

(7) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 286 alin. (4) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achiziţiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepţia cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Sfera de aplicare a dreptului de deducere

67. (1) Dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa achitată sau datorată pentru bunurile /serviciile achiziţionate destinate utilizării în scopul operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal constituie un principiu fundamental al sistemului de TVA. Dreptul de deducere prevăzut la art. 297 din Codul fiscal face parte integrantă din mecanismul TVA şi, în principiu, nu poate fi limitat. Acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxei aplicate operaţiunilor efectuate în amonte. Pentru a beneficia de dreptul de deducere trebuie îndeplinite în primul rând condiţiile de fond, astfel cum rezultă din jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, respectiv pe de o parte, cel interesat să fie o persoană impozabilă în sensul titlului VII din Codul fiscal şi, pe de altă parte, bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica acest drept să fie utilizate în aval de persoana impozabilă în scopul operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal, iar în amonte, aceste bunuri sau servicii să fie furnizate de o altă persoană impozabilă.

(2) Potrivit jurisprudenţei constante a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene organele fiscale competente sunt în măsură să refuze acordarea dreptului de deducere dacă se stabileşte, în raport cu elemente obiective, că acest drept este invocat în mod fraudulos sau abuziv.

(3) Jurisprudenţa Curţii de Justiţie Europene relevantă pentru aplicarea alin. (2) include cu titlu de exemplu hotărârile pronunţate în cauzele Bonik C-285/11 şi C-277/14 PPUH.

(4) O persoană care are intenţia, confirmată de dovezi obiective, să înceapă în mod independent o activitate economică în sensul art. 269 din Codul fiscal şi care începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii acestei activităţi economice, trebuie să fie considerată ca o persoană impozabilă care acţionează în această calitate, care are, în conformitate cu art. 297 din Codul fiscal, dreptul imediat de a deduce taxa datorată sau achitată pentru cheltuielile şi/sau investiţiile efectuate în scopul operaţiunilor pe care intenţionează să le efectueze şi care dau naştere unui drept de deducere, fără a trebui să aştepte începerea exploatării efective a activităţii sale. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-110/98 Gabalfrisa.

(5) Taxa este deductibilă la beneficiar atunci când intervine exigibilitatea taxei pentru livrarea /prestarea realizată de furnizor/prestator, conform prevederilor art. 297 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţiile prevăzute la art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

(6) Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal se aplică numai în cazul operaţiunilor taxabile, pentru care furnizorul/ prestatorul aplică sistemul TVA la încasare, caz în care acesta trebuie să înscrie în factură această menţiune conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal. În situaţia în care furnizorul/prestatorul este înscris în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare la data emiterii unei facturi, dar omite să înscrie menţiunea "TVA la încasare", operaţiunea respectivă nefiind exclusă de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, beneficiarul îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care sunt aplicabile prevederile art. 324 alin. (13) din Codul fiscal. Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică în cazul operaţiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul

TVA la încasare, acestea fiind supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor art. 282 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, iar în cazul beneficiarului fiind aplicabile prevederile art. 297 alin. (1) din Codul fiscal.

(7) Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal se aplică inclusiv de către beneficiarii persoane impozabile care au sediul activităţii economice în afara României, dar care sunt înregistrate în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(8) Prevederile art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită furnizorului /prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor art. 297 alin. (4) -(6), art. 298, 300 şi 301 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal şi achiziţionează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform art. 297 alin. (4)-(7), art. 298 şi 300 din Codul fiscal nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

(9) Pentru determinarea taxei deductibile în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, aferente plăţii contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, se aplică procedeul sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în cazul cotei standard, 19 x 100 /119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, având perioada fiscală luna calendaristică, emite o factură pentru o livrare de bunuri în valoare de 3.000 lei plus 20% TVA în sumă de 600 lei, în data de 14 mai 2016 către societatea B. Dacă taxa nu se achită în aceeaşi perioadă fiscală se înregistrează în contul 4428 "TVA neexigibilă". În data de 5 iulie 2016, societatea B plăteşte parţial prin virament bancar suma de 1.300 lei. Taxa deductibilă aferentă acestei plăţi se calculează astfel: 1.300 x 20/120 = 216,67 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4426 "TVA deductibilă", concomitent cu evidenţierea în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă".

(10) În sensul art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se consideră că taxa a fost plătită furnizorului /prestatorului în situaţia în care se stinge obligaţia de plată către furnizor/prestator, chiar dacă plata este făcută către un terţ.

(11) În scopul aplicării prevederilor art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal:

a) în cazul în care plata se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data plăţii contravalorii totale/parţiale a achiziţiilor de bunuri/ prestării de servicii efectuate de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare, este:

1. data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia în situaţia în care cumpărătorul este emitentul instrumentului de plată, indiferent dacă încasarea este efectuată de furnizor/prestator ori de altă persoană;

2. data girului către furnizor/prestator, în situaţia în care cumpărătorul nu este emitentul instrumentului de plată, în acest scop fiind obligatorie păstrarea unei copii a instrumentului de plată în care este menţionată şi persoana către care a fost girat instrumentul de plată;

b) în situaţia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător, data plăţii este data înscrisă în extrasul de cont ori alt document asimilat acestuia. Indisponibilizarea sumelor, evidenţiată în extrasul de cont, nu este considerată plată;

c) în cazul plăţilor prin bancă de tipul transfer-credit, data plăţii contravalorii totale/parţiale a achiziţiilor de bunuri/servicii de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia;

d) în cazul cesiunii de creanţe şi al compensării, se aplică corespunzător prevederile pct. 26 alin. (8), respectiv pct. 26 alin. (9), pentru a determina data plăţii;

e) în cazul plăţii în natură, data plăţii este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrare/prestarea care reprezintă contrapartidă pentru achiziţia de bunuri/servicii efectuată.

(12) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziţii pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziţii de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achiziţiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 297-300 din Codul fiscal, la data plăţii, în situaţia în care bunurile achiziţionate nu

se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declaraţia depusă potrivit prevederilor art. 324 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal şi restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(13) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziţii pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziţii de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achiziţiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 297-300 din Codul fiscal în primul decont de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA.

(14) În sensul art. 297 alin. (6) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achiziţiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenţionează să desfăşoare o activitate economică, cu condiţia să nu se depăşească perioada prevăzută la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care s-a aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 310 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, taxa pentru achiziţii efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 83 şi 84.

(15) În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României:

a) se aplică prevederile art. 302 din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal, în situaţia în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 302 din Codul fiscal şi în perioada respectivă îndeplineau condiţiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 302 din Codul fiscal, indiferent dacă la data solicitării rambursării sunt deja înregistrate în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal;

b) se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal, inclusiv pentru achiziţiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, dacă persoanele impozabile nestabilite în România sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal la data solicitării rambursării, în situaţia în care pentru respectivele achiziţii nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 302 din Codul fiscal, dar în perioada respectivă îndeplineau condiţiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 302 din Codul fiscal, sau în situaţia în care au depus o cerere de rambursare conform art. 302 din Codul fiscal, dar aceasta a fost respinsă de organele fiscale competente din cauza faptului că persoana respectivă ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(16) Dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal poate fi exercitat de persoana impozabilă chiar dacă factura nu conţine menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit beneficiarului conform art. 316 din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operaţiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(17) În cazul imobilizărilor în curs de execuţie care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiţii, fiind scoase din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă îşi poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza art. 297 alin. (4) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare ori după casare, dacă din circumstanţe care nu depind de voinţa sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-37/95 Statul belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat şi în alte situaţii în care achiziţiile de bunuri /servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art. 297 alin. (4) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voinţa sa, astfel cum a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului belgian.

(18) În cazul achiziţiei unei suprafeţe de teren împreună cu construcţii edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziţii, inclusiv taxa aferentă construcţiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenţiei, confirmată cu elemente obiective, că suprafaţa de teren pe care erau edificate construcţiile continuă să fie utilizată în scopul operaţiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcţii destinate unor operaţiuni taxabile, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-257/11 Gran Via Moineşti.

(19) Justificarea intenţiei persoanei impozabile de a realiza operaţiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condiţiile de a fi considerate noi în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării /închirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme, în vederea exercitării opţiunii de taxare a operaţiunilor respective în conformitate cu art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. Organele de inspecţie fiscală vor permite în timpul desfăşurării controlului depunerea acestor notificări.

(20) În cazul investiţiilor destinate realizării de bunuri imobile persoana impozabilă:

a) aplică prevederile celei de-a doua teze a art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, în situaţia în care preconizează că va realiza atât operaţiuni care dau drept de deducere cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere cu respectivele bunuri imobile, precum şi prevederile alin. (19) pentru partea din bunul imobil destinată livrării/închirierii în regim de taxare;

b) în situaţia în care preconizează că va realiza exclusiv operaţiuni care dau drept de deducere, aplică prevederile alin. (4). Dacă bunul imobil este destinat livrării, dar operaţiunea respectivă nu se produce pe perioada în care bunul imobil este considerat nou conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică prevederile alin. (19).

(8) Organele fiscale competente au dreptul de a refuza deducerea TVA dacă, după administrarea mijloacelor de probă prevăzute de lege, pot demonstra dincolo de orice îndoială că persoana impozabilă ştia sau ar fi trebuit să ştie că operaţiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată care a intervenit în amonte sau în aval în lanţul de livrări/prestări.La data de 01-01-2018 Articolul 297 din Capitolul X , Titlul VII a fost completat de Punctul 92, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 298

Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 297 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice.

(2) Restricţia prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depăşeşte 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către şcolile de şoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosinţă este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operaţional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

(4) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1), fiind utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, precum şi a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 297 şi art. 299-301.

(5) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabileşte prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Limitări speciale ale dreptului de deducere

68. (1) În aplicarea art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile se înţelege orice cheltuieli direct atribuibile unui

vehicul, cum sunt cheltuielile de reparaţii, de întreţinere, cheltuielile cu lubrifianţi, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcţionarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme, prin vehicul se înţelege orice vehicul având o masă totală maximă autorizată care nu depăşeşte 3.500 kg şi nu are mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 297 şi la art. 299-301 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activităţii economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în ţară sau în străinătate la clienţi/furnizori, pentru prospectarea pieţei, deplasări la locaţii unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poştale, la autorităţile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuţiilor de serviciu, deplasări pentru intervenţie, service, reparaţii, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligaţia persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condiţiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă şi din hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să deţină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei şi să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cazul vehiculelor utilizate pentru transportul angajaţilor la şi de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activităţii economice atunci când există dificultăţi evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun faţă de programul de lucru al persoanei impozabile. Reprezintă vehicule utilizate de angajator pentru transportul angajaţilor la şi de la locul de muncă vehiculele utilizate pentru transportul angajaţilor de la reşedinţa acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum şi de la locul de muncă la reşedinţa angajaţilor/locul convenit de comun acord. Prin angajaţi se înţelege salariaţii, administratorii societăţilor, directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii şi persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situaţia în care persoana impozabilă suportă drepturile legale cuvenite acestora.

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajaţii unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la şi de la locul de muncă al angajaţilor în alte condiţii decât cele menţionate la alin. (3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, în situaţia în care, pe lângă utilizarea în scopul activităţii economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă şi pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât şi pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activităţii economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin. (2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înţelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condiţiile prevăzute la art. 297 şi la art. 299-301 din Codul fiscal.

(5) În cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. b)-f) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi taxa aferentă cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 297 şi la art. 299-301 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei, utilizarea acestora şi pentru uz personal fiind considerată neglijabilă cu excepţia situaţiei în care se poate face dovada unei practici abuzive. În situaţia prevăzută la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal este obligatoriu ca persoana impozabilă să utilizeze exclusiv vehiculul pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat, în vederea deducerii taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule conform regulilor generale prevăzute la art. 297 şi la art. 299-301 din Codul fiscal. Totuşi, în

cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu se aplică limitarea dreptului de deducere a taxei dacă acestea sunt utilizate şi pentru alte activităţi economice ale persoanei impozabile, inclusiv pentru activităţile prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. b)-f) din Codul fiscal.

(6) În scopul aplicării art. 298 alin. (3) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru:

1. servicii de urgenţă reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservesc personalul specializat în vederea unor intervenţii de urgenţă, cum sunt cele asupra reţelelor de gaz, energie electrică, apă, canalizare;

2. servicii de pază şi protecţie reprezintă vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranţei obiectivelor, bunurilor şi valorilor împotriva oricăror acţiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existenţa materială a acestora, precum şi protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viaţa, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333 /2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor şi protecţia persoanelor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. servicii de curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul şi distribuirea scrisorilor, coletelor şi pachetelor;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieţei, desfăşurarea activităţii de merchandising, negocierea condiţiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor/serviciilor, asigurarea de servicii postvânzare şi monitorizarea clienţilor. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 298 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări;

c) vehiculele utilizate de agenţii de achiziţii reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu negocierea şi încheierea de contracte pentru cumpărarea de bunuri şi servicii, întreţinerea bazei de date a furnizorilor potenţiali sau existenţi, întocmirea documentelor administrative pentru cumpărări, analizarea cererilor de cumpărare şi propunerea ofertei celei mai bune, urmărirea performanţelor furnizorilor pentru a atinge obiectivele de calitate, costuri, termene. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 298 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de achiziţii;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esenţial la prestarea directă a serviciilor cu plată şi fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

(7) Utilizarea vehiculului pentru activităţile exceptate prevăzute la art. 298 alin. (3) din Codul fiscal rezultă, în funcţie de fiecare situaţie în parte, din informaţii cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepţii, foile de parcurs care trebuie să conţină cel puţin elementele prevăzute la alin. (2), în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

(8) Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de art. 298 din Codul fiscal se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal şi de prezentele norme metodologice. Dacă situaţia de fapt constatată de organul fiscal este diferită de situaţia prezentată de persoana impozabilă în ce priveşte exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform art. 298 din Codul fiscal, organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală.

(9) În situaţia în care persoanele care achiziţionează vehicule sunt persoane care aplică sistemul TVA la încasare sau sunt persoane care achiziţionează vehicule de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

Articolul 299

Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum şi dovada plăţii în cazul achiziţiilor efectuate de către

persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziţionează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 307 alin. (2)-(6), să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319 sau documentele prevăzute la art. 320 alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA, pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import, trebuie să deţină o declaraţie de import pentru TVA şi accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 326 alin. (4) şi (5), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziţii intracomunitare de bunuri, să deţină o factură sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operaţiuni asimilate cu o achiziţie intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 273 alin. (2) lit. a), să deţină documentul prevăzut la art. 319 alin. (9), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1).

(2) Prin normele metodologice se vor preciza cazurile în care documentele sau obligaţiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a
Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

69. (1) Persoana impozabilă poate deduce taxa aferentă achiziţiilor dacă sunt îndeplinite condiţiile de fond prevăzute la pct. 67 alin. (1), precum şi formalităţile prevăzute la art. 299 din Codul fiscal.

(2) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 299 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul facturilor, acestea trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal şi dovada plăţii, în cazul achiziţiilor prevăzute la art. 297 alin. (3) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziţionează bunuri /servicii prevăzute la art. 297 alin. (2) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare.

(3) Facturile emise în condiţiile prevăzute la art. 319 alin. (12), (13) şi (21) din Codul fiscal constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situaţia în care au înscris şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului.

(4) În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul trebuie să solicite emitentului un duplicat al facturii, pe care se menţionează că înlocuieşte factura iniţială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleaşi date ca factura iniţială şi pe care să se menţioneze că este duplicat şi că înlocuieşte factura iniţială sau, o fotocopie a facturii iniţiale, pe care furnizorul/prestatorul menţionează că este duplicat şi că înlocuieşte factura iniţială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declaraţiei vamale pentru import ori al documentului pentru regularizarea situaţiei, persoana impozabilă trebuie să solicite un duplicat certificat de organele vamale.

(5) În cazul utilizării Sistemului român de procesare automată a declaraţiei vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declaraţiei vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic de import/ documentul electronic de import cu elemente de securitate şi siguranţă pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii şi a ştampilei lucrătorului vamal.

(6) Pentru achiziţiile de bunuri şi servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările

ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condiţiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12), (13) şi (21) din Codul fiscal, dacă furnizorul/prestatorul a menţionat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 67.

(7) Facturile emise pe numele salariaţilor unei persoane impozabile, aflaţi în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri ori în alte unităţi similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoţite de decontul de deplasare. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul personalului pus la dispoziţie de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăţi comerciale.

(8) Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 308, art. 307 alin. (2)-(6) şi art. 326 alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situaţia în care obligaţiile prevăzute la art. 326 alin. (2) sau, după caz, la art. 326 alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achiziţiile sunt destinate operaţiunilor cu drept de deducere conform art. 297-300 din Codul fiscal şi persoana respectivă deţine un document care corespunde cerinţelor prevăzute la art. 299 din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cauzele conexate C-95/07 şi C-96/07.

(9) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligaţiile prevăzute la art. 326 alin. (2) sau, după caz, la art. 326 alin. (5) din Codul fiscal, procedează astfel:

a) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 326 alin. (2) sau, după caz, ale art. 326 alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecţia fiscală;

b) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro rata, calculează diferenţa dintre taxa colectată şi taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operaţiunii. În cazul în care inspecţia fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei prevăzute se are în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecţia fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei prevăzute se are în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea. Diferenţele astfel stabilite se achită sau, după caz, se compensează, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, stabilesc taxa datorată bugetului de stat, care se achită sau, după caz, se compensează, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (2)-(4) şi (6) şi art. 308 din Codul fiscal, trebuie să deţină o factură care cuprinde cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 din Codul fiscal ori o autofactură emisă în conformitate cu prevederile art. 320 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(11) În aplicarea prevederilor art. 299 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, prin actul constatator emis de organele vamale se înţelege documentul pentru regularizarea situaţiei, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

(12) În cazul achiziţiilor efectuate de la persoanele impozabile nestabilite în România şi scutite de obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România conform prevederilor pct. 91 alin. (1), justificarea deducerii taxei se face pe baza exemplarului original al facturii prevăzute la pct. 91 alin. (4) şi a unei copii de pe decizia privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional.

Articolul 300

Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parţial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operaţiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269, cât şi operaţiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parţial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achiziţiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt sau de către o persoană parţial impozabilă se determină conform prezentului articol. Persoana parţial impozabilă nu are drept de deducere pentru achiziţiile destinate activităţii pentru care nu are calitatea de

persoană impozabilă. Dacă persoana parţial impozabilă desfăşoară activităţi în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operaţiuni cu drept de deducere, cât şi operaţiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activităţi şi aplică prevederile prezentului articol. Persoana parţial impozabilă poate aplica pro rata în situaţia în care nu poate ţine evidenţe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Taxa aferentă achiziţiilor destinate exclusiv realizării de operaţiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiţii destinate realizării de astfel de operaţiuni, se deduce integral.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

70. (1) În aplicarea art. 300 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal, pentru bunurile sau serviciile achiziţionate care pot fi alocate parţial activităţii care nu dă drept de deducere şi parţial activităţii care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziţionării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părţii din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părţii din clădire care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(4) Taxa aferentă achiziţiilor destinate exclusiv realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiţii care sunt destinate realizării de astfel de operaţiuni nu se deduce.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

70. (1) În aplicarea art. 300 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal, pentru bunurile sau serviciile achiziţionate care pot fi alocate parţial activităţii care nu dă drept de deducere şi parţial activităţii care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziţionării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părţii din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părţii din clădire care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(5) Taxa aferentă achiziţiilor pentru care nu se cunoaşte destinaţia, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere sau pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporţia în care sunt sau vor fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi operaţiuni care nu dau drept de deducere se deduce pe bază de pro rata. Prin excepţie, în cazul achiziţiilor destinate realizării de investiţii, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investiţional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu prevederile art. 305.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

70.

(2) Prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, referitoare la deducerea integrală a taxei aferente investiţiilor pentru care se prevede că vor fi utilizate atât pentru operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, se aplică atât pentru investiţiile care au fost începute după data de 1 ianuarie 2016, cât şi pentru achiziţiile efectuate după data de 1 ianuarie 2016 aferente unor investiţii începute înainte de această dată. În ambele situaţii, taxa dedusă aferentă achiziţiilor destinate realizării acestor investiţii se ajustează conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal, în primul an în care au loc livrări de bunuri/prestări de servicii cu bunul rezultat în urma investiţiei.

Exemplul nr. 1: o persoană impozabilă începe în luna februarie 2016 lucrările de investiţii pentru edificarea unui imobil care va fi utilizat pentru activităţi medicale scutite de TVA, dar şi pentru operaţii estetice şi de înfrumuseţare care nu sunt scutite de TVA. Pe perioada derulării investiţiei, persoana impozabilă poate deduce integral taxa aferentă achiziţiilor necesare pentru investiţia respectivă. În anul în care sunt realizate primele activităţi medicale menţionate, taxa dedusă aferentă obiectivului de investiţii se ajustează conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal, respectiv în acest caz conform pct. 79 alin. (16). În situaţia în care persoana respectivă achiziţionează şi alte bunuri decât cele necesare realizării investiţiei, dar care vor fi utilizate pentru activităţile menţionate, va aplica pro rata provizorie stabilită conform art. 300 alin. (10) lit. d) din

Codul fiscal, deoarece presupunem că în anul 2016 nu va realiza venituri, care va fi regularizată conform prevederilor art. 300 alin. (13) din Codul fiscal.
Exemplul nr. 2: O societate care are ca obiect de activitate operaţiuni imobiliare derulează o investiţie începând din anul 2015 şi care se continuă şi în anul 2016. Investiţia respectivă este un imobil care va fi utilizat de societate atât pentru închirierea în regim de taxare, cât şi în regim de scutire. De la 1 ianuarie 2016 persoana impozabilă poate deduce integral taxa aferentă achiziţiilor necesare pentru investiţia respectivă. În anul în care sunt realizate primele operaţiuni de închiriere, va efectua o ajustare negativă a taxei corespunzătoare părţii din clădire închiriată în regim de scutire, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

(6) Pro rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvenţiile legate direct de preţ, a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi

b) suma totală, fără taxă, a operaţiunilor prevăzute la lit. a) şi a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, acordate în scopul finanţării operaţiunilor scutite fără drept de deducere sau operaţiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la lit. c);

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 270 alin. (4) şi la art. 271 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 270 alin. (10);

c) valoarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), precum şi a operaţiunilor imobiliare, în măsura în care acestea sunt accesorii activităţii principale.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

70.

(3) În sensul art. 300 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operaţiunile imobiliare reprezintă operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(4) O operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) realizarea acestei operaţiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele şi utilizarea de personal;

b) operaţiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile;

c) suma achiziţiilor efectuate în scopul operaţiunii şi suma taxei deductibile aferente operaţiunii sunt nesemnificative.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligaţia să procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constatate aceste erori.

(8) Pro rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operaţiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic respectiv, inclusiv evenimentele prevăzute la art. 287. Pro rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităţilor imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 323, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (14), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro ratei definitive.

(9) Pro rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro rata estimată pe baza operaţiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operaţiunilor cu drept de deducere în totalul operaţiunilor se modifică în anul curent faţă de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (9):

a) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece nu realizau şi nici nu prevedeau realizarea de operaţiuni fără drept de deducere în cursul anului, şi care ulterior realizează astfel de operaţiuni, pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operaţiunilor preconizat a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată organului fiscal competent cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, aferent perioadei fiscale în care persoana impozabilă începe să realizeze operaţiuni fără drept de deducere;

b) în cazul persoanelor impozabile nou-înregistrate în scopuri de TVA, precum şi în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul unui alt an decât cel în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operaţiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, după înregistrarea în scopuri de TVA;

c) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul aceluiaşi an în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) şi care aplicau pro rata provizorie la începutul anului, se continuă aplicarea pro ratei provizorii aplicate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA;

d) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece ori nu erau înfiinţate ori nu realizau şi nici nu prevedeau realizarea de operaţiuni în cursul anului curent, şi care vor realiza în anii ulteriori atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, trebuie să estimeze pro rata pe baza operaţiunilor preconizat a fi realizate în primul an în care vor desfăşura operaţiuni constând în livrări de bunuri/prestări de servicii. Această pro rata provizorie va fi aplicată pe parcursul anilor în care persoana realizează exclusiv achiziţii de bunuri /servicii, fără a realiza şi livrări/prestări.

(11) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulţirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro rata provizorie prevăzută la alin. (9) sau (10), determinată pentru anul respectiv.

(12) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulţirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv. Prin excepţie, în situaţiile prevăzute la alin. (10) lit. b) şi c), calcularea taxei de dedus pe baza pro ratei definitive se efectuează numai pentru achiziţiile prevăzute la alin. (5) realizate în perioadele fiscale în care s-a aplicat pro rata provizorie.

(13) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. d), taxa de dedus aferentă achiziţiilor, cu excepţia investiţiilor prevăzute la alin. (5), pentru fiecare an calendaristic se determină pe baza pro ratei estimate, urmând ca toate deducerile exercitate pe baza pro ratei provizorii, atât din anul curent, cât şi din anii următori, să fie regularizate pe baza pro ratei definitive de la sfârşitul primului an în care vor fi realizate livrări de bunuri/prestări de servicii. Dacă totuşi persoana impozabilă nu va realiza operaţiuni care nu dau drept de deducere, are dreptul să regularizeze deducerile pe baza pro ratei definitive considerând că pro rata este 100%.

(14) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu, cu excepţia prevăzută la alin. (13), astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (12), se scade taxa dedusă într-un an, determinată pe bază de pro rata provizorie;

b) rezultatul diferenţei de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(15) În cazul bunurilor de capital, definite conform art. 305 alin. (1), pentru care taxa s-a dedus pe bază de pro rata definitivă, ajustările din anii ulteriori iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă iniţială se împarte la 5 sau la 20;

2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulţeşte cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;

3. taxa dedusă iniţial, conform pro ratei definitive, se împarte la 5 sau la 20;

4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferenţa în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(16) În situaţii speciale, când pro rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligaţia să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunţa la aplicarea pro ratei speciale numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunţe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice, cu condiţia ţinerii de evidenţe contabile distincte pentru fiecare sector.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

70.

(6) Aprobările direcţiei de specialitate din cadrul Ministerului Finanţelor Publice pentru situaţiile prevăzute la art. 300 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal îşi menţin valabilitatea pe perioada în care persistă situaţiile speciale care au necesitat acordarea acestora.

(17) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operaţiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

a) să aplice o pro rata specială;

b) să aplice o pro rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice;

c) să îşi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operaţiunile sau numai pentru o parte din operaţiuni;

d) să ţină evidenţe distincte pentru fiecare sector al activităţii sale economice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

70.

(6) Aprobările direcţiei de specialitate din cadrul Ministerului Finanţelor Publice pentru situaţiile prevăzute la art. 300 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal îşi menţin valabilitatea pe perioada în care persistă situaţiile speciale care au necesitat acordarea acestora.

(18) Prevederile alin. (6)-(15) se aplică şi pentru pro rata specială prevăzută la alin. (16) şi (17). Prin excepţie de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro ratei speciale se vor lua în considerare:

a) operaţiunile specificate în decizia Ministerului Finanţelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. a) sau la alin. (17) lit. b);

b) operaţiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. b) sau la alin. (17) lit. b).

(19) Prevederile prezentului articol se aplică şi de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro ratei, sumele de la numitor şi de la numărător se determină în funcţie de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale.

(20) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile prezentului articol în ce priveşte posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situaţie în care taxa aferentă achiziţiilor de bunuri destinate operaţiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

Articolul 301

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 297-300.

(2) În situaţia în care nu sunt îndeplinite condiţiile şi formalităţile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 299, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiţii şi formalităţi sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripţie prevăzut în Codul de procedură fiscală. Prin excepţie, în cazul în care pe perioada inspecţiei fiscale la furnizori organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operaţiuni efectuate în perioada supusă inspecţiei fiscale, beneficiarul respectivelor operaţiuni are dreptul să deducă taxa înscrisă în factura de corecţie emisă de furnizor chiar dacă termenul de prescripţie a dreptului de a stabili obligaţii fiscale s-a împlinit. În acest caz, dreptul de deducere poate fi exercitat în cel mult un an de la data primirii facturii de corecţie, sub sancţiunea decăderii.

(3) Prin normele metodologice se precizează condiţiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situaţia în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

71. (1) Prevederile art. 301 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile şi ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziţii era exigibilă în perioada supusă inspecţiei fiscale.

(2) În sensul art. 301 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul în care, în cadrul inspecţiei fiscale la furnizori, organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operaţiuni efectuate în perioada supusă inspecţiei fiscale, furnizorii pot emite facturi de corecţie până la expirarea termenului de prescripţie pentru operaţiunile în cauză, astfel cum a fost prelungit cu perioada supusă inspecţiei fiscale, beneficiarul având dreptul de deducere aferent facturilor emise în aceste condiţii, chiar dacă perioada de prescripţie a expirat, cu condiţia ca dreptul de deducere să fie exercitat în termen de cel mult un an de la data primirii facturii de corecţie.

(3) În aplicarea art. 301 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoţită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naştere.

Articolul 302

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condiţiile stabilite prin normele metodologice:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii, efectuate în România;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

72. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziţionate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată şi nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenţiilor de turism, inclusiv turoperatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 311 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii, inclusiv taxa aferentă importurilor, efectuate în România, în măsura în care bunurile şi serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operaţiuni:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal;

c) prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 297, 298 şi 299 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în România efectuează în statul membru în care este stabilită atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleaşi condiţii ca şi cele aplicabile pentru operaţiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obţine o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică şi o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conţine următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 şi 2;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(8) În afară de informaţiile menţionate la alin. (7), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA, exprimate în lei;

f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) şi (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;

2. închiriere de mijloace de transport;

3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile şi serviciile prevăzute la codurile 1 şi 2);

4. taxe rutiere de acces şi taxa de utilizare a drumurilor;

5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. cazare;

7. servicii de catering şi restaurant;

8. acces la târguri şi expoziţii;

9. cheltuieli pentru produse de lux, activităţi de divertisment şi spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate şi a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informaţii suplimentare codificate cu privire la codurile 1 şi 3 prevăzute la alin. (9), aceste informaţii fiind necesare pentru a determina existenţa unor restricţii asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puţin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puţin 250 euro, în vederea obţinerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depăşeşte sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obţinerii rambursării, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităţilor sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informaţiile din cererea de rambursare şi eventualele informaţii suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informaţiile /documentele cerute conform alin. (7)-(10) şi (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii şi transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)-(9) şi informaţiile/documentele prevăzute la alin. (10)-(12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informaţii suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informaţiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informaţii suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autorităţile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informaţiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informaţii suplimentare. Informaţiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acurateţea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informaţiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informaţii suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informaţii suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informaţiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informaţii, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informaţii suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informaţii suplimentare sau alte informaţii ulterioare, a termenelor menţionate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reţinute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parţial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25) nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat şi a accesoriilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat şi a accesoriilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistenţa reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14), sau, în cazul în care o declaraţie separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăţi separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plăteşte o dobândă solicitantului pentru suma rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informaţiile suplimentare sau alte informaţii solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1)-(32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluţionează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, şi ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 275 din 20 octombrie 2010.

b) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte TVA sau alte impozite /taxe similare aplicate în ţara respectivă;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

74.

(1) În baza art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri mobile corporale şi de servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal;

3. prestarea de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune către persoane neimpozabile stabilite în România, supuse regimului special prevăzut la art. 314 din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condiţiile art. 297, 298 şi 299 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condiţiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (1) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării. Prin excepţie persoanele

prevăzute la art. 314 alin. (11) din Codul fiscal nu au obligaţia de a desemna un reprezentant în România în scopul rambursării, toate obligaţiile reprezentantului, prevăzute de prezentul punct, revenind acestor persoane.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acţionează în numele şi în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă şi este ţinut răspunzător individual şi în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligaţiile şi drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii, în numele şi în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidenţieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condiţiile art. 269 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepţie, în cazul în care organele fiscale competente deţin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declaraţie scrisă a solicitantului că în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepţia, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată şi pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente pot solicita reprezentantului ce solicită o rambursare conform art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal informaţii sau documente suplimentare.

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) este aferentă facturilor pentru achiziţionarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1) , dar poate fi aferentă şi facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operaţiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârşitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României, valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare se emite în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoţită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primeşte de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România şi indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentaţie reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12) .

(15) Atunci când s-a obţinut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat şi a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care doreşte să solicite rambursarea taxei într-un stat terţ, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA şi nu este stabilită pe teritoriul Uniunii Europene poate solicita rambursarea taxei dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivă, fapt dovedit prin existenţa unor acorduri/declaraţii de reciprocitate semnate de reprezentanţii autorităţilor competente din România şi din ţara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declaraţii, autorităţile competente ale ţărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanţelor Publice. Ţările cu care România a semnat acorduri/declaraţii de reciprocitate în ceea ce priveşte rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1)-(18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene, seria L, nr. 326 din 21 noiembrie 1986.

c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziţia efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

75. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la art. 302 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice;

b) va anexa factura şi - după caz - documentele de import, în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa achitată de această persoană pentru achiziţia a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou, în condiţiile art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării, fapt care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1).

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) lit. d) sau în alte situaţii prevăzute prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

76. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la art. 302 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală;

b) va anexa toate facturile şi - după caz - documentele de import, în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achiziţiile efectuate pentru care se solicită rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operaţiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condiţiile art. 297 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

73. (1) Conform art. 302 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri /servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condiţiile şi conform procedurilor stabilite de legislaţia statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE şi ale Directivei 2010/66/UE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat conform legislaţiei din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obţine o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorităţii competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia serviciilor de transport şi serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE şi a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 194-197 şi 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislaţia statutului membru de rambursare;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(6) În afară de informaţiile menţionate la alin. (5), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare stat membru de rambursare şi pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166-alfa 2, cu excepţia Greciei care utilizează prefixul "EL";

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 72 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform art. 300 alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca achiziţiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situaţiile următoare:

a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;

b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul art. 292 din Codul fiscal;

c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la art. 310 din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestaţiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată, conform legislaţiei statului membru de rambursare, ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalităţi şi dobânzi aferente, fără să contravină dispoziţiilor privind asistenţa reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite.

Articolul 303

Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316

(1) În situaţia în care taxa aferentă achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operaţiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operaţiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, şi a diferenţelor negative de TVA stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 323, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, şi a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferenţele de TVA de plată stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului. Prin excepţie:

a) în primul decont de taxă depus la organul fiscal după data aprobării unei înlesniri la plată nu se preia, din decontul perioadei fiscale anterioare, taxa cumulată de plată, pentru care a fost aprobată înlesnirea la plată;

b) în primul decont de taxă depus la organul fiscal după data înscrierii organului fiscal la masa credală potrivit Legii nr. 85/2014, nu se preia, din decontul perioadei fiscale anterioare, taxa cumulată de plată cu care organul fiscal s-a înscris la masa credală potrivit prevederilor Legii nr. 85/2014.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3) şi (4), diferenţele negative de TVA stabilite de organele de inspecţie sau sumele neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului, din diferenţele de TVA de plată stabilite de organele de inspecţie fiscală, prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanţele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă sau la taxa de plată cumulată, după caz, rezultate în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei, în vederea determinării sumei negative a taxei, cumulată, sau, după caz, a taxei de plată, cumulată.

(6) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 323, persoanele impozabile trebuie să determine diferenţele dintre sumele prevăzute la alin. (3) şi (4), care reprezintă regularizările de taxă, şi stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(7) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 316, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare. Prin excepţie, soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenţei prevăzute de legislaţia în domeniu nu se preia în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care s-a deschis procedura, caz în care debitorul este obligat să solicite rambursarea taxei prin corectarea decontului perioadei fiscale anterioare.

(8) Persoanele impozabile pot renunţa la cererea de rambursare pe baza unei notificări depuse la autorităţile fiscale, urmând să preia soldul sumei negative solicitat la rambursare în decontul aferent perioadei fiscale următoare depunerii notificării. Persoanele impozabile pot notifica organul fiscal în vederea renunţării la cererea de rambursare până la data comunicării deciziei de rambursare sau a deciziei de impunere privind obligaţiile fiscale suplimentare stabilite de inspecţia fiscală, după caz.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

77. Prevederile art. 303 alin. (8) din Codul fiscal se aplică inclusiv pentru cererile de rambursare, respectiv deconturile de TVA cu opţiune de rambursare, depuse anterior datei de 1 ianuarie 2016 şi care sunt în curs de soluţionare la această dată.

(9) În cazul fuziunii, persoana impozabilă care preia patrimoniul altor persoane impozabile preia şi soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/şi, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă dizolvată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de rambursare rezultat din soluţionarea deconturilor cu

sume negative de taxă cu opţiune de rambursare depuse de persoanele impozabile dizolvate şi nesoluţionate până la data fuziunii.

(10) În cazul divizării, persoanele impozabile care preiau patrimoniul unei persoane impozabile divizate preiau, proporţional cu cotele alocate din patrimoniul persoanei impozabile divizate, şi soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/şi, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă divizată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de rambursare rezultat din soluţionarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opţiune de rambursare depuse de persoana impozabilă divizată şi nesoluţionate până la data divizării.

(11) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condiţiile şi potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(12) Pentru operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. b), j), l), m) şi p), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul 304

Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condiţiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea iniţială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 287;

c) persoana impozabilă îşi pierde sau câştiga dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate.

(2) Nu se ajustează deducerea iniţială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

b) situaţiilor prevăzute la art. 270 alin. (8) şi la art. 271 alin. (5).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 7-a

Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

78. (1) În situaţia în care intervin situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor, activelor corporale fixe în curs de execuţie. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştiga dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate iniţial în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Ajustarea se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.

(2) În sensul alin. (1), prin servicii neutilizate se înţelege imobilizările necorporale care nu sunt complet amortizate la momentul la care intervine obligaţia sau dreptul de ajustare a taxei. Serviciile de altă natură se consideră utilizate în perioada fiscală în care au fost achiziţionate. Ajustarea se efectuează în cazul serviciilor neutilizate numai pentru taxa aferentă valorii rămase neamortizate.

(3) Nu se efectuează ajustarea taxei deductibile:

a) în situaţia în care are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă conform art. 270 alin. (4) sau art. 271 alin. (4) din Codul fiscal;

b) în situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În baza prevederilor art. 304 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, atunci când deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze, ca urmare a unor erori, persoana impozabilă poate să realizeze o ajustare pozitivă, respectiv este obligată să realizeze o ajustare negativă a taxei, după caz, aferentă bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (1), constatate pe bază de inventariere.

(5) Conform art. 304 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoana impozabilă realizează o ajustare negativă sau pozitivă, după caz, a taxei deductibile aferente bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (1), în situaţii precum:

a) cazurile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârşitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului.

(6) În baza art. 304 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, persoana impozabilă realizează o ajustare pozitivă sau, după caz, trebuie să efectueze o ajustare negativă a taxei deductibile în situaţii precum:

a) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei;

b) alocarea de bunuri/servicii pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, precum şi alocarea de servicii neutilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere;

c) în cazul bunurilor/serviciilor neutilizate la data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, iar, în cazul serviciilor, în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile ca urmare a prevederilor art. 316 alin. (11) lit. f) şi g) din Codul fiscal.

(7) În cazul bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (1) achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum şi cele achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal, se realizează ajustări pozitive sau negative, după caz, în situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului. În situaţia în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, persoana impozabilă îşi exercită dreptul de deducere a taxei respective, cu excepţia situaţiei în care la data plăţii bunurile /serviciile nu sunt utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere a taxei. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal efectuate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează, dacă intervin situaţiile de la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt aferente unor facturi neachitate total sau parţial.

(8) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 310 din Codul fiscal se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal precum şi în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 310 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 83 şi 84. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziţionat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA şi trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).

(9) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente, conform art. 316 alin. (11) lit. a) - e) şi h) din Codul fiscal, nu se fac ajustări ale taxei aferente serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor, activelor corporale fixe în curs de execuţie, prevăzute la alin. (1), fiind supuse obligaţiei de plată a TVA colectate conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal.

(10) În sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei deductibile în cazul bunurilor de natura celor prevăzute la alin. (1) distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situaţii cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamităţile naturale şi cauzele de forţă majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în

contract, caz în care locatorul/finanţatorul nu are obligaţia să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a iniţiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing;

d) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate şi pentru care se face dovada distrugerii;

e) pierderile tehnologice sau, după caz, alte consumuri proprii, caz în care persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei în limitele stabilite potrivit legii ori, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum. În cazul depăşirii limitelor privind normele tehnologice ori consumurile proprii, se ajustează taxa aferentă depăşirii acestora. Prin excepţie, în cazul societăţilor de distribuţie a energiei electrice, nu se face ajustarea taxei pentru cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuţie a energiei electrice, care include şi consumul propriu comercial;

f) perisabilităţile, în limitele stabilite prin lege.

(11) Situaţiile menţionate la alin. (10) nu sunt exhaustive, în orice altă situaţie în care persoana impozabilă aduce suficiente dovezi că bunurile sunt distruse, pierdute sau furate, nu are obligaţia ajustării taxei. De asemenea, situaţiile menţionate la alin. (9) pot fi aplicate cumulativ, de exemplu, pentru un stoc de produse există o pierdere datorată unor perisabilităţi, dar stocul respectiv poate fi distrus ca urmare a degradării calitative, ceea ce conduce la neajustarea taxei.

(12) Obligaţia de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, revine persoanei impozabile. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporţionalităţii, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(13) Ajustarea se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei bunurilor /serviciilor prevăzute la alin. (1). În situaţia în care nu se poate determina cota de la data achiziţiei se efectuează ajustarea utilizând cota de taxă în vigoare la data la care intervine obligaţia/dreptul de ajustare.

Articolul 305

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, precum şi operaţiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părţilor de bunuri imobile, exclusiv reparaţiile ori lucrările de întreţinere a acestora, chiar în condiţiile în care astfel de operaţiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui altui tip de contract prin care bunurile imobile/părţile de bunuri imobile se pun la dispoziţia unei alte persoane cu condiţia ca valoarea fiecărei transformări sau modernizări să fie de cel puţin 20% din valoarea bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare/modernizare. Bunurile imobile sunt considerate bunuri de capital indiferent dacă în contabilitatea persoanelor impozabile sunt înregistrate ca stocuri sau ca imobilizări corporale;

b) bunurile care fac obiectul unui contract de închiriere, de leasing, de concesionare sau oricărui altui tip de contract prin care bunurile se pun la dispoziţia unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparţinând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziţia altei persoane. Operaţiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părţilor de bunuri imobile care sunt considerate bunuri de capital conform lit. a), efectuate de beneficiarul unui astfel de contract, aparţin beneficiarului până la sfârşitul contractului respectiv;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operaţiuni legate de achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare/modernizare, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreţinerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziţiei pieselor de schimb destinate reparării ori întreţinerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condiţiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situaţiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziţionate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcţia sau achiziţia unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare sau modernizare.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate sau fabricate, pentru bunurile de capital menţionate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă faptul generator de taxă a intervenit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare sau modernizare, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situaţia în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;

2. pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa, cu următoarele excepţii:

1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul de capital este pierdut, distrus sau furat, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

3. situaţiile prevăzute la art. 270 alin. (8);

4. în cazul casării unui bun de capital;

e) în cazurile prevăzute la art. 287.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinaţiei de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează obligaţia de ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condiţiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepţie, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul normal de taxare la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310, precum şi în cazul livrării bunului de capital în regim de scutire conform art. 292, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa nededusă iniţial, pentru fiecare an în care

apare o modificare a destinaţiei de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condiţiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepţie, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 la regimul normal de taxare, precum şi în cazul livrării bunului de capital în regim de taxare, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării;

e) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situaţiile enumerate la art. 287.

La data de 01-01-2017 Alineatul (5) din Articolul 305 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(5^1) Prevederile alin. (5) se aplică şi în cazul bunurilor de capital care la data de 1 ianuarie 2017 se află în perioada de ajustare prevăzută la alin. (2), pentru situaţiile de la alin. (4) lit. a) şi c) care intervin începând cu data de 1 ianuarie 2017. Prin norme se stabilesc regulile de aplicare.La data de 01-01-2017 Articolul 305 din Capitolul X , Titlul VII a fost completat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(6) Ajustarea taxei pentru situaţiile prevăzute la alin. (5) se realizează conform procedurii prevăzute prin normele metodologice.

(7) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care generează ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) şi c) se efectuează pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(8) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situaţie a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situaţie trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziţiei bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă.

(9) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

79.

(1) În perioada de ajustare prevăzută la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul în care intervin situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă bunurilor de capital, potrivit regulilor stabilite la art. 305 alin. (5) din Codul fiscal. În sensul art. 305 alin. (5) lit. a) şi c) din Codul fiscal, în situaţia în care intervin situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a) şi c), se consideră că are loc o modificare a destinaţiei de utilizare a bunului atât în anul în care intervin aceste situaţii, cât şi în fiecare an următor până la sfârşitul perioadei de ajustare, atât timp cât se menţin situaţiile care au generat ajustarea, ajustările efectuate pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, fiind atât pozitive, cât şi negative, în funcţie de modul în care bunul este alocat unor operaţiuni cu sau fără drept de deducere a taxei. În cazul bunurilor de capital pentru care au intervenit situaţii care au generat ajustarea conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal până la data de 31 decembrie 2016, dar în anii următori rămaşi din perioada de ajustare nu mai intervine niciun astfel de eveniment, modificarea destinaţiei de utilizare se consideră că are loc numai anul în care intervin aceste situaţii. Exemplificarea acestor situaţii se regăseşte la alin. (15) exemplul 2. Ajustarea taxei se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea şi/sau, după caz, în decontul ultimei perioade fiscale a anului. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştigă dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de evenimentele care modifică destinaţia bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operaţiuni care dau sau nu drept de deducere. După expirarea perioadei de ajustare nu se mai fac ajustări ale taxei deductibile aferente bunurilor de capital.

(2) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să ţină un registru al bunurilor de capital, în care să evidenţieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 305 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informaţii:

a) data achiziţiei, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;

c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;

d) taxa dedusă;

e) ajustările efectuate conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 305 din Codul fiscal şi ale prezentului punct se aplică şi de către persoanele impozabile care efectuează operaţiuni imobiliare constând în operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(4) În sensul art. 305 alin. (9) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situaţia în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital, efectuată în situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, este mai mică de 1.000 lei.

(5) În cazul bunurilor de capital pentru care persoana impozabilă a aplicat prevederile art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, perioada de ajustare începe la data prevăzută la art. 305 alin. (3) din Codul fiscal.

(6) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziţia unei persoane, se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing ori pune la dispoziţia altei persoane bunurile respective, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (7). Data la care bunul de capital se consideră achiziţionat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/finanţator. Pentru taxa aferentă achiziţiei bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate.

(7) În aplicarea art. 305 din Codul fiscal, prin bun imobil se înţelege bunurile definite la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Fiecare transformare sau modernizare a unui bun imobil ori a unei părţi a acestuia, în condiţiile prevăzute la art. 305 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, reprezintă bun de capital al persoanei care este proprietara bunului sau al persoanei la dispoziţia căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia, în situaţia în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană. În situaţia în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depăşeşte 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părţii de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operaţiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depăşiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate, sau, în cazul în care bunurile aparţin unor persoane care nu sunt obligate să conducă evidenţă contabilă, se va avea în vedere valoarea bunului imobil înainte şi după transformare/ modernizare stabilită prin raport de expertiză. În cazul în care transformările /modernizările sunt realizate de persoana căreia ia fost pus la dispoziţie bunul imobil, pentru determinarea valorii totale după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părţii de bun imobil, este necesar ca persoana respectivă să obţină de la persoana care i-a pus bunul la dispoziţie care este valoarea bunului imobil, sau a părţii din bunul imobil, reevaluate, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate, înainte de efectuarea acestor lucrări. Dacă persoana care a pus bunul imobil la dispoziţie este o persoană fizică neimpozabilă sau altă persoană care nu este obligată să conducă evidenţă contabilă, persoana care utilizează bunul trebuie să determine valoarea bunului imobil înainte şi după transformare/modernizare stabilită prin raport de expertiză. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare ori modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 305 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(8) Ajustarea taxei deductibile în situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare evenimentul care generează ajustarea, respectiv încetarea existenţei bunului de capital. Ajustarea se evidenţiază în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care apare evenimentul care generează ajustarea.

(9) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 305 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 287 lit. a)-c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care apar situaţiile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor.

(10) În situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa ca urmare a unei lipse din gestiune, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, se ajustează deducerea iniţială a taxei conform prevederilor art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune, altele decât cele prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei.

(11) În sensul art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei aferente bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situaţii cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamităţi naturale şi cauze de forţă majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor, demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanţatorul nu are obligaţia să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a iniţiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.

(12) Obligaţia de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal, revine persoanei impozabile. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporţionalităţii, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(13) În situaţia în care în cursul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal expiră contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziţia altei persoane şi bunul de capital este restituit proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziţie, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/ transformările efectuate conform alin. (7) îşi încetează existenţa în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operaţiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 305 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal. Dacă lucrările de modernizare/transformare sunt transferate cu titlu oneros proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziţie, se aplică prevederile art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal, respectiv nu se mai efectuează ajustarea taxei.

(14) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activităţi economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea TVA se realizează astfel:

a) persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv şi care sunt reînregistrate în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 au dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data înregistrării sau, după caz, întrun decont ulterior. De asemenea, în anii următori, vor efectua ajustări pozitive în decontul de TVA din ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în aceleaşi

condiţii, până la finele perioadei de ajustare, cu excepţia situaţiei în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA sunt livrate în regim de taxare în perioada în care persoanele impozabile au avut codul de TVA anulat, acestea pot ajusta taxa aferentă acestora conform art. 305 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcţie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective, iar valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital. Ajustarea se reflectă în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior;

b) persoanele impozabile cărora li se anulează înregistrarea în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 trebuie să efectueze o ajustare negativă pentru bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA care se reflectă, pentru anul în care codul de TVA a fost anulat, în ultimul decont de taxă depus pentru perioada fiscală în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial. Dacă în anii următori persoana impozabilă nu este reînregistrată în scopuri de TVA, va efectua ajustări negative pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial în «Declaraţia privind sumele rezultate din ajustarea/corecţia ajustărilor/regularizarea taxei pe valoarea adăugată» (formularul 307) aferentă ultimei luni a fiecărui an, în aceleaşi condiţii, până la finele perioadei de ajustare, cu excepţia situaţiei în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă persoana impozabilă este reînregistrată în scopuri de TVA în acelaşi an în care codul său a fost anulat, va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior. Dacă persoana impozabilă a livrat bunurile de capital în regim de taxare în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA, în acelaşi an în care i s-a anulat înregistrarea, aceasta va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial, în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior;

c) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, îşi pot exercita dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri de capital efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. În acelaşi decont de taxă, persoana impozabilă are obligaţia de a ajusta taxa pe valoarea adăugată dedusă, corespunzător perioadei în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat;

d) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, care au efectuat în perioada în care nu au avut un cod valid de TVA, livrarea în regim de taxare a bunurilor de capital achiziţionate în aceeaşi perioadă, pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital respective, proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcţie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea pozitivă se înscrie în primul decont de taxă depus după reînregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital.

În situaţia în care persoana impozabilă căreia i se anulează înregistrarea în scopuri de TVA nu a efectuat ajustările de taxă în decontul de TVA sau a efectuat ajustări incorecte, ajustarea se reflectă în declaraţia utilizată pentru aplicarea prevederilor art. 324 alin. (9) din Codul fiscal, al cărei model este aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(15) Exemple de ajustări:

Exemplul nr. 1, pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă a cumpărat o clădire pentru activitatea sa economică la data de 10 august 2010 şi a dedus TVA în sumă de 5.000.000 lei la achiziţia sa. În luna mai 2016, această persoană decide să livreze în regim de scutire clădirea. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2010 şi până în anul 2029 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, şi persoana respectivă trebuie să restituie 14 douăzecimi din TVA dedusă iniţial: 5.000.000 lei/20 x 14 = 3.500.000 lei ajustare negativă).

Exemplul nr. 2 - pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

– O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal achiziţionează un imobil în anul 2011 în vederea desfăşurării de operaţiuni cu drept de deducere şi deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziţionării în sumă de 2.000.000 lei.
– În anul 2016 închiriază 30% din suprafaţa imobilului în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2011 şi până în anul 2030 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 15 ani, şi persoana respectivă trebuie să restituie 15/20 din TVA dedusă iniţial, proporţional cu suprafaţa închiriată în regim de scutire (2.000.000 x 15/20 x 30% = 450.000). Dacă în următorii 15 ani nu se mai modifică suprafaţa de 30% închiriată în regim de scutire, persoana impozabilă nu mai trebuie să efectueze ajustări ale taxei deduse. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări.
– Dacă în februarie 2017 persoana impozabilă va majora suprafaţa închiriată în regim de scutire la 70%, va efectua ajustările astfel: 2.000.000 x 40% = 800.000/20 = 40.000 ajustare negativă/an aferentă diferenţei de 40% în plus închiriată în regim de scutire, care se va evidenţia în decontul lunii februarie 2017.
– Dacă în anul 2018 persoana impozabilă renunţă la închirierea acestei părţi de 70% din imobil în regim de scutire, vor fi efectuate ajustări pozitive în fiecare an al perioadei de ajustare, atât timp cât această parte a imobilului nu este utilizată pentru operaţiuni fără drept de deducere, respectiv în fiecare din următorii 13 ani, astfel: 2.000.000 x 30%/20 = 30.000 lei ajustare pozitivă/an - ajustare conform prevederilor în vigoare de la 1 ianuarie 2017.
– Dacă bunul achiziţionat în anul 2011, pentru care s-a dedus TVA, nu a fost niciodată utilizat pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere până la data de 31 decembrie 2016, fiind închiriat integral în regim de scutire începând cu luna martie 2017, persoana impozabilă va efectua următoarele ajustări:
– 2.000.000/20 = 100.000 ajustare negativă/an care se înscrie în decontul lunii martie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 100.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade a fiecărui an.
– În cazul persoanei care a închiriat spaţiul comercial, aceasta a realizat o serie de lucrări de modernizare în anul 2016 a căror valoare a depăşit 20% din partea din bunul imobil după modernizare, calculată aplicând procentul de ocupare de 30% la valoarea bunului imobil (considerând că diferenţa de 40% din suprafaţa imobilului închiriată în regim de scutire în anul 2017 nu se adresează aceluiaşi client), reevaluat, aşa cum este înregistrat în contabilitatea persoanei care este proprietarul bunului imobil, înainte de efectuarea acestor lucrări, la care se adaugă contravaloarea lucrărilor de modernizare. În anul 2020 contractul de închiriere este reziliat. Pentru lucrarea de modernizare pot exista două variante:

a) dacă persoana care a fost beneficiarul închirierii bunului transferă cu plată contravaloarea modernizării către persoana de la care a închiriat, nu se fac ajustări ale TVA deduse pentru modernizare, potrivit prevederilor art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal, transferul fiind o operaţiune taxabilă;

b) dacă modernizarea este transferată cu titlu gratuit de către chiriaş către persoana de la care a închiriat bunul imobil, se consideră că bunul de capital (modernizarea) şi-a încetat existenţa în cadrul activităţii economice a chiriaşului, fiind necesară ajustarea TVA deduse pentru modernizare corespunzător numărului de ani rămaşi din perioada de ajustare, respectiv 16 ani.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcţie de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 3 - pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal construieşte în anul 2016 o clinică medicală destinată atât operaţiunilor scutite de TVA, cât şi operaţiunilor cu drept de deducere (de exemplu, chirurgie estetică), pentru care deduce integral taxa conform prevederilor art. 300 alin. (5) din Codul fiscal.

La finalizarea investiţiei, pe perioada de ajustare de 20 de ani, se vor efectua ajustări ale taxei deduse în funcţie de pro rata definitivă a fiecărui an, după modelul de la alin. (16).

Exemplul nr. 4

O societate deţine un imobil care a fost construit în anul 2009, TVA dedus pentru achiziţia de bunuri /servicii necesare construirii imobilului fiind de 6 milioane lei. În perioada 2009-2016 bunul imobil a fost utilizat exclusiv pentru operaţiuni taxabile. În aprilie 2017 se închiriază o parte din bunul imobil reprezentând cca 40% din suprafaţa acestuia, în regim de scutire de TVA. La determinarea

suprafeţei de 40% au fost luate în calcul şi suprafeţele aferente garajelor subterane şi locurilor de parcare supraterane. Persoana respectivă trebuie să ajusteze în aprilie 2017 taxa dedusă iniţial, proporţional cu suprafaţa de 40% închiriată în regim de scutire. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2009 şi până la finele anului 2028. Ajustarea trebuie să se efectueze astfel:

– pentru perioada 2009-2016, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă iniţial aferentă acestor ani;

– pentru perioada rămasă, 2017-2028 = 12 ani, taxa se ajustează astfel:

– 6.000.000 lei x 40% = 2.400.000 lei, reprezintă partea de TVA supusă ajustării. 2.400.000/20 = 120.000 lei taxa de ajustat (ajustare negativă) care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii aprilie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 120.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări în decontul aferent lunii în care apare modificarea şi ulterior în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an din perioada de ajustare.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcţie de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 5:

În anul 2010 o societate achiziţionează un spaţiu comercial (imobil) destinat exclusiv operaţiunilor scutite fără drept de deducere constând în jocuri de noroc. TVA aferent acestui un spaţiu comercial care nu a fost dedusă la achiziţie a fost în sumă de 3.000.000 lei.

În anul 2016 societatea în cauză alocă cca 40% din suprafaţa bunului imobil pentru activităţi de alimentaţie publică (restaurant), taxabile. Conform acestei alocări persoana impozabilă a efectuat în anul 2016 o ajustare pozitivă aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, astfel: 3.000.000 x 40% = 1.200.000 x 14/20 = 840.000 ajustare pozitivă). Dacă în anii următori din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa de 40% destinată activităţii taxabile, nu se mai efectuează ajustări.

– Dacă alocarea suprafeţei de 40% din bunul imobil pentru activităţi de restaurant ar fi intervenit în septembrie 2017, persoana impozabilă ar fi efectuat o ajustare pozitivă de 60.000 lei care se evidenţiază în decontul de taxă pentru luna septembrie (3.000.000 x 40% = 1.200.000/20 = 60.000 lei). Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa de 40% alocată activităţii taxabile, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 60.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări în decontul lunii în care apare modificarea.

(16) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nededusă iniţial, în funcţie de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la art. 300 alin. (15) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, precum şi pentru bunurile de capital la achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei şi care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activităţi în cazul cărora nu se poate determina proporţia în care sunt utilizate pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziţiei, fabricării, construcţiei, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral, se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activităţi în cazul căreia nu se poate determina proporţia în care este utilizat pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau îşi încetează existenţa, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8) sau, după caz, alin. (13).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 februarie 2016, în valoare de 200.000 lei, plus 20% TVA, adică 40.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 40%, iar taxa dedusă este de 16.000 lei (40.000 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2016 este de 30%.

La sfârşitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 40.000 lei x 30% = 12.000 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (16.000 lei), iar diferenţa de 4.000 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă iniţial provizoriu şi, prin urmare, acoperă şi ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2017, 2018, 2019 şi 2020 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 40.000 lei : 5 = 8.000 lei.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 12.000 lei : 5 = 2.400 lei.

Rezultatul înmulţirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 8.000 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 2.400 lei.

Diferenţa rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2017:

– pro rata definitivă pentru anul 2017 este de 50%;
– deducere autorizată: 8.000 lei x 50% = 4.000 lei;
– deja dedusă: 2.400 lei;
– ajustare pozitivă: 4.000 lei – 2.400 lei = 1.600 lei.

Ajustarea pentru anul 2018:

– pro rata definitivă pentru anul 2018 este de 20%;
– deducere autorizată: 8.000 lei x 20% = 1.600 lei;
– deja dedusă: 2.400 lei;
– ajustare negativă: 2.400 lei – 1.600 lei = 800 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4).

Ajustarea pentru anul 2019:

– pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 25%;
– deducere autorizată: 8.000 lei x 25% = 2.000 lei;
– deja dedusă: 2.400 lei;
– ajustare negativă: 2.400 lei – 2.000 lei = 400 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4).

Ajustarea pentru anul 2020:

– pro rata definitivă pentru anul 2020 este de 70%;
– deducere autorizată: 8.000 lei x 70% = 5.600 lei;
– deja dedusă: 2.400 lei;
– deducere pozitivă: 5.600 lei – 2.400 lei = 3.200 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2020), nu va mai influenţa deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

(17) Ajustarea prevăzută la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal nu se efectuează în situaţia în care sunt aplicabile prevederile art. 270 alin. (4) lit. a) şi b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum şi în situaţia în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (8) din Codul fiscal, situaţii în care persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa conform art. 297 alin. (4) lit. a) şi alin. (5) din Codul fiscal. Casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 305 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu implică efectuarea de ajustări ale taxei deduse. Prin casare, în sensul TVA, se înţelege operaţia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia, indiferent dacă părţile componente rezultate sunt sau nu sunt valorificate.

Demolarea unor construcţii, achiziţionate împreună cu suprafaţa de teren pe care au fost edificate, nu determină obligaţia de ajustare a deducerii iniţiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţionării construcţiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenţiei, confirmată cu elemente obiective, că suprafaţa de teren pe care erau edificate construcţiile continuă să fie utilizată în scopul operaţiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcţii destinate unor operaţiuni taxabile, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C257/11 Gran Via Moineşti.

(18) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea conform art. 305 alin. (4) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, luând în considerare taxa aferentă sumei plătite.

(19) În situaţia prevăzută la alin. (18), dacă la data la care intervine un eveniment care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, se determină taxa care ar fi deductibilă sau nedeductibilă corespunzător utilizării bunului de capital pentru operaţiuni cu ori fără drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare şi se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care taxa a fost plătită. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (1)-(16).

Exemplu: O persoană impozabilă B cumpără un bun de capital (o clădire) de la persoana impozabilă A. Ambele persoane aplică sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 1.200.000 lei şi TVA aferentă este de 240.000 lei. Prin contractul dintre părţi se stabilesc următoarele: bunul de capital va fi pus la dispoziţia persoanei impozabile B la data de 20.07.2016, urmând ca plata să se facă în 4 tranşe egale de 300.000 lei + TVA aferentă, care devin scadente la plată corespunzător, prima tranşă la data punerii bunului la dispoziţia persoanei impozabile B (20.07.2016), a doua tranşă la 31.12.2016, a treia tranşă la 30.06.2017 şi ultima tranşă la 31.12.2017. Plăţile se efectuează cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare începe de la 1 ianuarie a anului în care bunul de capital este pus la dispoziţia persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2016.

Situaţia 1:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operaţiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv operaţiunilor de închiriere în regim de taxare cu TVA prin opţiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat în integralitate pentru realizarea de operaţiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

– Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035

– TVA aferentă achiziţiei bunului de capital: 240.000 lei.

– TVA dedusă conform plăţilor efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

– Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 180.000/20 = 9.000 lei, în favoarea statului.

La 31.12.2017 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plăţii cuantumul TVA deductibile în funcţie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 60.000 lei x 19/20 ani = 57.000 lei, care nu se poate deduce, întrucât corespunde celor 19 ani rămaşi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operaţiunilor scutite fără drept de deducere. Suma de 57.000 lei se scade din contul 4428 «TVA neexigibilă» şi se înregistrează în conturile de cheltuieli.

Suma de 3.000 lei aferentă anului 2016 se va deduce în decontul lunii decembrie 2017 şi se înscrie în decont la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă.

Dacă în anul 2018 nu se produc modificări în ce priveşte alocarea bunului, acesta fiind în continuare închiriat în regim de scutire fără drept de deducere, în luna decembrie 2018 se va efectua ajustarea aferentă anului 2018 astfel: 180.000/20 = 9.000 lei, ajustare negativă.

La data de 3.03.2019 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operaţiuni taxabile.

– Din taxa pe valoarea adăugată nededusă de 57.000 lei se scade suma de 6.000 lei (60.000 x 2 /20 = 6.000 lei) care rămâne în continuare nedeductibilă, fiind aferentă anilor 2017 şi 2018, în care bunul a fost utilizat pentru operaţiuni scutite fără drept de deducere. Restul de 51.000 lei se împarte la perioada rămasă din perioada de ajustare, respectiv 17 ani, rezultând suma de 3.000 lei

/an, ajustare pozitivă care se înscrie în anul 2019 în decontul aferent lunii martie şi în anii următori în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an.

Situaţia 2:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operaţiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operaţiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat parţial (20%) pentru realizarea de operaţiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

– Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035

– TVA dedusă conform plăţilor efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

– Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 180.000/20 = 9.000 x 20% = 1.800 lei în favoarea statului. În anii următori aceeaşi sumă se va înscrie în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an, până la finele perioadei de ajustare, dacă nu intervin evenimente care să genereze altă ajustare.

La 31.12.2017 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plăţii cuantumul TVA deductibile în funcţie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 60.000 lei x 19/20 = 57.000 x 20% = 11.400 lei, care nu se pot deduce, întrucât bunul de capital este deja alocat operaţiunilor scutite fără drept de deducere în proporţie de 20%.

În decontul lunii decembrie 2017 se înscrie la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă suma de 48.600 lei (60.000 – 11.400).

(20) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează conform alin. (16), ţinând cont de plăţile efectuate astfel:

a) în anul achiziţiei se ajustează taxa aferentă sumelor efectiv plătite conform pro rata definitivă din acest an;

b) de câte ori se mai efectuează o plată în anii următori din perioada de ajustare se deduce taxa aferentă plăţilor efectuate în funcţie de pro rata definitivă din anul achiziţiei, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecărui an se ajustează o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă corespunzătoare plăţilor efectuate, în funcţie de pro rata definitivă;

d) în situaţia în care se efectuează ajustarea prevăzută la lit. c) şi ulterior se mai efectuează plăţi, la fiecare plată se recalculează taxa ajustată conform lit. c), în funcţie de plăţile efectuate, diferenţa rezultată înscriindu-se în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plată.

Exemplu:

O persoană impozabilă cu regim mixt care aplică sistemul TVA la încasare cumpără un utilaj la data de 1 martie 2016, în valoare de 240.000 lei, plus 20% TVA, adică 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectuează astfel: 50% din valoare la data achiziţiei, respectiv 144.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferenţa în două rate de câte 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei), plătibile în luna ianuarie a următorilor 2 ani. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 30%.

La data achiziţiei persoana impozabilă deduce taxa aferentă sumei achitate corespunzător pro rata provizorie astfel:

24.000 lei x 30% = 7.200 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii martie 2016.

Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2016 este de 40%.

La sfârşitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 24.000 lei x 40% = 9.600 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferenţa de 2.400 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă deductibilă.

Anul 2017

Pro rata provizorie utilizată în anul 2017 este de 50%.

În luna ianuarie din anul 2017 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plăţii se calculează taxa de dedus, ţinând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziţiei utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2017.
Pro rata definitivă pentru anul 2017 calculată la sfârşitul anului este de 60%.
La sfârşitul anului 2017 se fac următoarele calcule:
Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):
24.000 lei + 12.000 lei = 36.000 lei : 5 = 7.200 lei.
Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017, se calculează astfel:
7.200 lei x 60% = 4.320 lei.
Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an, respectiv anului 2017, se calculează astfel:
9.600 lei (dedusă în anul 2016) + 4.800 lei (dedusă în anul 2017) = 14.400 lei : 5 = 2.880 lei.
Se compară deducerea autorizată cu taxa deja dedusă pentru anul 2017, iar diferenţa de 1.440 lei (4.320 lei – 2.880 lei) reprezintă taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

Anul 2018

Pro rata provizorie utilizată în anul 2018 este de 60%.
În luna ianuarie 2018 se efectuează plata sumei de 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei).
La data plăţii se calculează taxa de dedus, ţinând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziţiei utilajului:
12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2018.
Ca urmare a efectuării acestei plăţi se recalculează taxa deductibilă aferentă anului 2017 astfel:
Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):
24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.
Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017 ca urmare a acestei plăţi se calculează astfel:
9.600 lei x 60% = 5.760 lei.
Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an este:
9.600 lei (dedusă în anul 2016) + 4.800 lei (dedusă în anul 2017) + 4.800 lei (dedusă în anul 2018) = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.
Se compară deducerea autorizată cu taxa dedusă efectiv (5.760 lei – 3.840 lei), iar diferenţa de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2017.
Întrucât în decembrie 2017 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2018 (luna în care s-a achitat ultima rată) suma de 480 lei (1.920 lei – 1.440 lei).
În luna decembrie 2018 se efectuează ajustarea corespunzătoare acestui an în funcţie de pro rata definitivă, care este de 30%, astfel:
Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):
24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.
Deducerea autorizată conform pro rata definitivă pentru acest an este de 2.880 lei (9.600 lei x 30%).
Se determină taxa deja dedusă pentru acest an:
9.600 lei + 4.800 lei + 4.800 lei = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.
Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui să se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat fiind o sumă mai mică de 1.000 lei, respectiv de 960 lei (3.840 lei – 2.880 lei), ajustarea nu se efectuează.

Anul 2019

– pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 35%;
– deducere autorizată: 9.600 lei x 35% = 3.360 lei;
– deja dedusă: 3.840 lei;
– ajustare în favoarea statului: 3.840 lei – 3.360 lei = 480 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei.

În ultimul an al perioadei de ajustare, respectiv anul 2020, ajustarea se va efectua similar celei de la sfârşitul anului 2019.

Articolul 306

Dispoziţii tranzitorii privind ajustarea

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 305 alin. (5), se ajustează taxa deductibilă proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) pentru următoarele categorii de active corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital:

a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv;

b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv.

(2) În cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) pentru care dreptul de deducere se exercită potrivit art. 297 alin. (2) şi (3), se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/prestatorului, proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) care generează ajustarea.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 9-a
Dispoziţii tranzitorii privind ajustarea

80. (1) Potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, respectiv pentru:

a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015 inclusiv;

b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015 inclusiv.

(2) Ajustarea taxei se efectuează numai dacă intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv:

a) în situaţia în care bunul este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal;

2. pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul îşi încetează existenţa, cu următoarele excepţii:

1. bunul a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul este pierdut, distrus sau furat, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

3. situaţiile prevăzute la art. 270 alin. (8) din Codul fiscal;

4. în cazul casării bunului;

e) în cazurile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal.

(3) Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştiga dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinaţiei bunului, respectiv pentru operaţiuni care dau sau nu drept de deducere.

(4) Ajustarea taxei în cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) se efectuează proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la alin. (2). Dacă activele sunt complet amortizate la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la alin. (2) nu se mai fac ajustări de taxă. În cazul în care dreptul de deducere s-a exercitat potrivit art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/ prestatorului, proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele care generează ajustarea.

(5) În sensul art. 306 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului, valoarea rămasă neamortizată se

determină prin scăderea din valoarea de înregistrare în contabilitate a sumelor care ar reprezenta amortizarea contabilă, dacă bunul ar fi amortizat contabil pe perioada minimă a duratei normale de utilizare stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(6) Ajustarea de taxă se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei activului corporal fix.

Capitolul XI
Persoanele obligate la plata taxei

Articolul 307

Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepţia cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2)-(6) şi art. 331.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

81. (1) O persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operaţiuni este considerat a fi în România, conform art. 275 sau 278 din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activităţii economice nu participă la livrarea bunurilor şi/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

81.

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziţionate intracomunitar, taxa este datorată conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situaţia în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu şi-a îndeplinit obligaţia de a se înregistra în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal.

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 316 sau 317, căreia i se livrează produsele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, în următoarele condiţii:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziţie intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 268 alin. (8) lit. b); şi

2. bunurile aferente achiziţiei intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) şi d).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

81.

(2) În sensul art. 307 alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care bunurile ies din regimurile ori situaţiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile art. 309 din Codul fiscal şi pct. 82.

(6) În alte situaţii decât cele prevăzute la alin. (2)-(5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2) şi care nu este înregistrată în România conform art. 316, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, sau persoana nestabilită în România, dar înregistrată în România conform art. 316, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 275 sau 278. Prin excepţie, persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al unor servicii prevăzute la art. 278 alin. (5) lit. h), nu este persoana obligată la plata taxei dacă prestatorul aplică unul dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314 sau 315.

Alin. (6) al art. 307 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^1.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

81.

(3) Prevederile art. 307 alin. (6) din Codul fiscal nu se aplică în cazul vânzărilor la distanţă realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 275 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Articolul 308

Persoana obligată la plata taxei pentru achiziţii intracomunitare

(1) Persoana care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Articolul 309

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligaţia importatorului.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

82. (1) În aplicarea art. 309 din Codul fiscal, importatorul care are obligaţia plăţii taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absenţa acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepţie, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepţia livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia şi dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în

condiţiile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operaţiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Uniunii Europene, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. i) şi j) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignaţie sau stocuri la dispoziţia clientului, pentru verificarea conformităţii ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform art. 316 din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligaţia plăţii taxei pentru respectivul import, cu condiţia ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziţionează să le reexporte în afara Uniunii Europene;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiţia ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operaţiuni să fie reexportate în afara Uniunii Europene sau să fie achiziţionate de către persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform art. 285 din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situaţia în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate şi taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1). Refacturarea întregii valori a bunurilor se realizează doar în scopul taxei pe valoarea adăugată, neimplicând existenţa unei tranzacţii.

(3) Persoanele impozabile care au obligaţia plăţii taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-302 din Codul fiscal.

Capitolul XII
Regimuri speciale

Articolul 310

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 88.500 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, respectiv 300.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operaţiunile prevăzute la art. 268 alin. (1), cu excepţia livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 294 alin. (2) lit. b).

La data de 01-04-2018 Alineatul (1) din Articolul 310 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 10^1, Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018

(2) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b), a operaţiunilor scutite cu drept de deducere şi, dacă nu sunt accesorii activităţii principale, a operaţiunilor scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), b), e) şi f). Prin excepţie, nu se cuprind în cifra de afaceri prevăzută la alin. (1), dacă sunt accesorii activităţii principale, livrările de active fixe corporale, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, şi livrările de active necorporale, efectuate de persoana impozabilă.

(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă. Persoana impozabilă care realizează în cursul unui an calendaristic exclusiv operaţiuni scutite fără drept de deducere conform art. 292 nu se consideră că depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (1).

(4) O persoană impozabilă nou-înfiinţată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activităţii economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înfiinţată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) stabilesc obligaţii privind taxa de plată, constând în diferenţa dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze şi taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum şi accesoriile aferente, sau după caz;

b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferenţa dintre taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, şi taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 care în cursul anului calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiţia ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.

(8) Dacă, ulterior scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2) , mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), are obligaţia să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(9) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, dar are obligaţia de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 317, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316.

(10) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor, în condiţiile prevăzute la art. 297 şi 299;

b) nu are voie să menţioneze taxa pe factură sau pe alt document.

(11) Prin normele metodologice se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

83. (1) În sensul art. 310 alin. (1) şi art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă cu sediul activităţii economice în România, care realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România, se consideră că aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, dacă nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 310 alin. (2) din Codul fiscal, o operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 70 alin. (4). Operaţiunile scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), b), e) şi f) din Codul fiscal nu se includ în cifra de afaceri prevăzută la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal dacă sunt accesorii activităţii principale, respectiv dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 70 alin. (4).

(3) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operaţiunile prevăzute la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal, ar aplica un regim special de taxă conform prevederilor art. 311 şi 312 din Codul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilă pentru respectivele operaţiuni determinată în conformitate cu prevederile art. 311 şi 312 din Codul fiscal.

(5) Activele corporale fixe prevăzute la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 266 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislaţia contabilă şi care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(6) În sensul art. 310 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 316 din Codul fiscal şi să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(7) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire are obligaţia să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (4) lit. c) şi art. 304 din Codul fiscal;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal;

c) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal;

d) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data anulării calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (7) se evidenţiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidenţiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (7), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă şi, după caz, vor solicita plata ori vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziţionate printr-un contract de leasing, care intră sub incidenţa prevederilor art. 305 sau 306 din Codul fiscal, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea locatarului/utilizatorului din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligaţia, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 305 din Codul fiscal şi pct. 79;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, constatate pe bază de inventariere, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului, potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal.

(10) Prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală se stabileşte procedura de declarare şi plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei prevăzute la alin. (9).

(11) În sensul art. 310 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opţiune conform prevederilor art. 310 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, şi persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depăşirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare, în conformitate cu prevederile art. 304 din Codul fiscal;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă, în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal;

c) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal;

d) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(12) Ajustările efectuate conform alin. (11) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(13) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (11), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute la art. 297-306 din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(14) Persoanele impozabile care trec de la regimul de scutire la cel de taxare au dreptul sau, după caz, obligaţia de a efectua ajustările de taxă prevăzute la art. 270 alin. (4), art. 304, 305, 306 sau 332 din Codul fiscal, dacă intervin evenimente care generează ajustarea taxei ulterior înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile, conform art. 316 din Codul fiscal.

(15) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici nu are voie să menţioneze taxa pe valoarea adăugată pe factură sau pe alt document, în conformitate cu prevederile art. 310 alin. (10) lit. b) din Codul fiscal. În cazul în care o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform art. 310 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului /prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

84. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 310 din Codul fiscal, au obligaţia să ţină evidenţa livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum şi evidenţa bunurilor şi a serviciilor taxabile achiziţionate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depăşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) stabilesc obligaţii privind taxa de plată, constând în diferenţa dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze şi taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum şi accesoriile aferente, sau după caz;

b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferenţa dintre taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, şi taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată;

c) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecţie fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, organul fiscal competent înregistrează din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă, înregistrarea fiind considerată valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), în ceea ce priveşte determinarea taxei pe care persoana impozabilă ar fi avut dreptul să o deducă, organele fiscale competente trebuie să aibă în vedere următoarele:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc, a activelor corporale aflate în curs de execuţie şi serviciilor neutilizate, la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) ajustarea pozitivă, calculată conform prevederilor art. 305 alin. (2) din Codul fiscal şi pct. 79, aferentă bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea persoanei impozabile la data la care aceasta ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

c) ajustarea pozitivă, calculată potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal şi pct. 80, aferentă activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

d) taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri, inclusiv a bunurilor de capital, şi serviciilor efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată, precum şi taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi data la care a fost înregistrată.

(4) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă, ulterior scoaterii din evidenţă, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea aplică prevederile alin. (2) lit. a) şi b) pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente înregistrează din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidenţă, persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea aplică prevederile alin. (2) lit. a) şi b) pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi data la care a fost înregistrată.

(5) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecţiei fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidenţă.

(6) În aplicarea prevederilor alin. (2)-(4) organele fiscale competente au în vedere faptul că pentru exercitarea deducerii persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile

prevăzute de lege. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderi mici prevăzut la art. 310 din Codul fiscal şi care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operaţiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidenţă conform art. 316 alin. (20) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidenţă, aceste persoane impozabile vor realiza operaţiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 310 din Codul fiscal.

Articolul 311

Regimul special pentru agenţiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenţie de turism se înţelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent intermediază, oferă informaţii sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeţi, cămine, locuinţe de vacanţă şi alte spaţii folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agenţiile de turism includ şi touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenţie de turism acţionează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operaţiunile realizate de agenţia de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenţie în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenţia de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferenţă între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenţiei de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Uniunii Europene, serviciul unic al agenţiei de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Uniunii Europene, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenţia de turism aferentă operaţiunilor realizate în afara Uniunii Europene.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 297 alin. (4), agenţia de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenţia de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenţia de turism trebuie să ţină, în plus faţă de evidenţele care trebuie ţinute conform prezentului titlu, orice alte evidenţe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(8) Agenţiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

(9) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agenţiile de turism care acţionează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 286 alin. (4) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare.

(10) Agenţia de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepţii, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situaţia în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operaţiunii se consideră ca fiind în afara României.

(11) Atunci când agenţia de turism aplică regimul normal de taxare, va factura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenţiei de turism.

(12) Atunci când agenţia de turism efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operaţiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidenţe contabile separate pentru fiecare tip de operaţiune în parte.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

85. (1) În sensul art. 311 din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă şi orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenţia de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În aplicarea prevederilor art. 311 alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce este plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obţinută sau care va fi obţinută de agenţia de turism din partea călătorului sau de la un terţ pentru serviciul unic, inclusiv subvenţiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele şi cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce este plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Central Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parţiale sau de avans;

b) costurile agenţiei de turism pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă preţul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operaţiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering şi alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă şi cazarea pentru şofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepţia cheltuielilor generale ale agenţiei de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit art. 290 din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agenţiile de turism:

a) ţin jurnale pentru vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care înregistrează documentele de vânzare către client, care includ şi taxa, a serviciilor supuse regimului special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal, aferente unei perioade fiscale. Aceste jurnale, respectiv borderouri se ţin separat de operaţiunile pentru care se aplică regimul normal de taxă;

b) ţin jurnale de cumpărări separate în care evidenţiază achiziţiile de bunuri şi/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic;

c) pe baza informaţiilor din jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări determină baza de impozitare pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală conform prevederilor art. 311 alin. (4) din Codul fiscal. La determinarea bazei impozabile nu sunt luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente şi, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client;

d) calculează suma taxei colectate la nivelul cotei standard de taxă, prin aplicarea procedeului sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în anul 2016, respectiv 19 x 100/119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, cu excepţia situaţiei în care se aplică scutirea de taxă prevăzută la art. 311 alin. (5) din Codul fiscal, din diferenţa dintre suma prevăzută la alin. (3) lit. a) şi cea prevăzută la alin. (3) lit. b).

(5) Agenţiile de turism acţionează în calitate de intermediari, conform art. 311 alin. (9) din Codul fiscal , pentru serviciile prevăzute la art. 311 alin. (5) din Codul fiscal, precum şi în situaţia în care acţionează în numele şi în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal şi pct. 8 alin. (5). De exemplu, agenţia de turism acţionează în calitate de intermediar atunci când intermediază operaţiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor şi acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(6) Agenţiile de turism sunt obligate să aplice regimul special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal şi în cazul în care serviciul unic cuprinde o singură prestare de servicii, cu excepţia prevăzută la alin. (2) şi cu excepţia situaţiei în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele art. 311 alin. (10) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuşi, pentru transportul de călători agenţia de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepţia situaţiei în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

(7) Persoana impozabilă, care achiziţionează de la o agenţie de turism servicii care au fost supuse regimului special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal şi refacturează aceste servicii către alte persoane, aplică la rândul său regimul special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

Articolul 312

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi

copii carbon obţinute de pe planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual, care se încadrează la codul NC 9701;

2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice, care se încadrează la codul NC 9702 00 00;

3. producţii originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului, care se încadrează la codul NC 9703 00 00;

4. tapiserii executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiţia să existe cel mult 8 copii din fiecare, care se încadrează la codul NC 5805 00 00;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepţia bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile;

b) obiectele de colecţie reprezintă:

1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri prima zi, serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs, care se încadrează la codul NC 9704 00 00;

2. colecţii şi piese de colecţie de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic, care se încadrează la codul NC 9705 00 00;

c) antichităţile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecţie, cu o vechime mai mare de 100 de ani, care se încadrează la codul NC 9706 00 00;

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparaţii, altele decât operele de artă, obiectele de colecţie sau antichităţile, pietrele preţioase şi alte bunuri prevăzute în normele metodologice;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activităţii economice, achiziţionează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acţionează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitaţie publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activităţii sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitaţie publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu preţul cel mai mare;

g) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi preţul de cumpărare, în care:

1. preţul de vânzare constituie suma obţinută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de această tranzacţie, impozitele, obligaţiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepţia reducerilor de preţ;

2. preţul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obţinută, conform definiţiei preţului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziţionat din interiorul Uniunii Europene, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziţia respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziţionate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opţiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepţie, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), preţul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 289, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a), b), h)-n) şi p).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opţiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi;

b) opere de artă achiziţionate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziţionate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziţionate în interiorul Uniunii Europene de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 293 alin. (1) lit. a) şi e)-h) şi art. 294 alin. (1) lit. h)-n), la cumpărare, la achiziţia intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 294 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienţilor.

(13) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 şi 323;

b) să ţină evidenţa operaţiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să ţină evidenţe separate pentru operaţiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 şi 323.

(15) Dispoziţiile alin. (1)-(14) se aplică şi vânzărilor prin licitaţie publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acţionează ca organizatori de vânzări prin licitaţie publică în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi

86. (1) În sensul art. 312 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate "ca atare" sau în urma unor reparaţii, cu excepţia bunurilor prevăzute la alin. (2).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 312 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul şi platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foiţe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiţii conform definiţiei prevăzute la art. 313 alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecţie în sensul art. 312 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale preţioase recuperate în scopul topirii şi refolosirii ca materii prime;

e) pietrele preţioase şi semipreţioase şi perlele, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau şlefuite, însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice şi fantezie, obiecte de aurărie şi argintărie şi similare;

f) bunurile care se consumă la prima utilizare;

g) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;

h) obiectele vechi care sunt executate din metale preţioase sau şi cu pietre preţioase sau semipreţioase, cum ar fi bijuteriile (clasice şi fantezie, obiectele de aurărie şi argintărie şi toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parţial formate din aur, argint, platină, pietre preţioase şi/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor şi pietrelor preţioase).

(3) Opţiunea prevăzută la art. 312 alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent şi rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opţiunii.

(4) În scopul aplicării art. 312 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru fiecare livrare de bunuri supusă regimului special este diferenţa dintre marja de profit realizată de persoana impozabilă revânzătoare şi valoarea taxei aferente marjei respective;

b) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare şi preţul de cumpărare al bunului supus regimului special;

c) pentru determinarea taxei colectate aferente fiecărei livrări, din marja profitului determinată conform lit. b) se calculează suma taxei colectate corespunzătoare fiecărei livrări prin aplicarea procedeului sutei mărite. Taxa colectată într-o perioadă fiscală pentru bunurile supuse regimului special reprezintă suma taxelor pe valoarea adăugată aferente fiecărei livrări de bunuri efectuate în perioada respectivă.

(5) Persoana impozabilă nu colectează TVA conform regimului special în situaţia în care marja profitului, determinată conform alin. (4) lit. b), este negativă.

(6) În scopul aplicării art. 312 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va ţine un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ţine un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ţine un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală, pe fiecare cotă de TVA aplicabilă, şi, după caz, taxa colectată;

d) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziţionează bunuri supuse regimului special şi care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

1. numărul de ordine şi data emiterii facturii;

2. data achiziţiei şi numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3. numele şi adresa părţilor;

4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5. descrierea şi cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. preţul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignaţie.

(7) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 312 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menţiona în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 312 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal şi că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, aşa cum sunt acestea definite la art. 266 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.

(8) În scopul aplicării art. 312 alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuate de un organizator de vânzări prin licitaţie publică, acţionând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 312 alin. (2) lit. a)-d) din Codul fiscal, este constituită

din suma totală facturată conform alin. (10) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitaţie publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); şi

2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitaţie publică pentru livrarea sa.

(9) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său este egală cu diferenţa dintre:

a) preţul bunurilor la licitaţia publică; şi

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obţinut sau care va fi obţinut de organizatorul vânzării prin licitaţie publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(10) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bon fiscal emis conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care nu trebuie să menţioneze separat valoarea taxei.

Articolul 313

Regimul special pentru aurul de investiţii

(1) Aurul de investiţii înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe pieţele de metale preţioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepţia lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;

2. sunt reconfecţionate după anul 1800;

3. sunt sau au constituit monedă legală de schimb în statul de origine; şi

4. sunt vândute în mod normal la un preţ care nu depăşeşte valoarea de piaţă liberă a aurului conţinut de monede cu mai mult de 80%.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

87. (1) În scopul implementării art. 313 alin. (1) din Codul fiscal, greutăţile acceptate pe pieţele de lingouri cuprind cel puţin următoarele unităţi şi greutăţi:

Unitate	Greutăţi tranzacţionate
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncie (1 oz = 31,1035 g)	100/10/5/1/1/2/1/4
Tael (1 tael = 1,193 oz) (unitate de măsură chinezească)	10/5/1
Tola (10 tolas = 3,75 oz) (unitate de măsură indiană)	10

(2) În sensul art. 313 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfecţionate după anul 1800 se înţelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operaţiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achiziţiile intracomunitare şi importul de aur de investiţii, inclusiv investiţiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii, precum şi operaţiunile referitoare la aurul de investiţii care constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiţii, prestate de agenţi care acţionează în numele şi pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiţii sau transformă orice aur în aur de investiţii poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiţii către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiţii prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opţiunile prevăzute la alin. (4)-(6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opţiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiţii efectuate de la data respectivă. În cazul opţiunii exercitate de un intermediar, opţiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opţiunilor prevăzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

87.

(3) Notificarea prevăzută la art. 313 alin. (7) din Codul fiscal trebuie să fie efectuată anterior operaţiunilor cărora le este aferentă şi trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum şi dacă persoana impozabilă exercită opţiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum şi baza de impozitare a acestora.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiţii este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achiziţiile de aur de investiţii efectuate de la o persoană care şi-a exercitat opţiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achiziţiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiţii de persoana impozabilă sau de un terţ în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutăţii sau purităţii aurului, inclusiv aurului de investiţii.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiţii sau transformă aurul în aur de investiţii are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii legate de producţia sau transformarea aurului respectiv.

(10) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiţii trebuie să ţină evidenţa tuturor tranzacţiilor cu aur de investiţii şi să păstreze documentaţia care să permită identificarea clientului în aceste tranzacţii. Aceste evidenţe se păstrează minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operaţiunile au fost efectuate.

Articolul 314

Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană

(1) În înţelesul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activităţii economice şi nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene;

La data de 20-04-2019 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 314 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activităţii sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune, conform art. 278 alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil ori reşedinţa obişnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operaţiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a activităţii la organul fiscal competent. Declaraţia trebuie să conţină următoarele informaţii: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poştală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul naţional de înregistrare fiscală, după caz, precum şi o declaraţie prin care se confirmă că persoana nu şi-a stabilit sediul activităţii economice pe teritoriul Uniunii Europene şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul acesteia. Modificările ulterioare ale datelor din declaraţia de înregistrare trebuie aduse la cunoştinţa organului fiscal competent, pe cale electronică.

La data de 20-04-2019 Alineatul (3) din Articolul 314 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

(4) La primirea declaraţiei de începere a activităţii organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilită va fi scoasă din evidenţă de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situaţii:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operaţiunile taxabile ale persoanei impozabile sau încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerinţele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declaraţie specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicaţii, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 249 din 14 septembrie 2012, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(8) Declaraţia specială de TVA trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană.

(9) Declaraţia specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declaraţiei, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligaţia depunerii declaraţiei speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declaraţia specială de taxă, conform art. 301, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensaţie similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condiţiile prevăzute de legislaţia ţării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită.

(12) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să ţină o evidenţă suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declaraţia prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidenţe se pun la dispoziţie electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidenţe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

Articolul 315

Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum

(1) În sensul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activităţii economice şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activităţii economice sau, în cazul în care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix şi în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ţinută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză şi în următorii 2 ani calendaristici;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 278 alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România sau, în cazul în care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în statele membre de consum, dacă persoana impozabilă nu este stabilită în aceste state membre. Regimul special poate fi utilizat şi de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România şi alege România ca stat membru de înregistrare.

(3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a activităţii sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(4) Pentru operaţiunile impozabile efectuate în condiţiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 316.

(5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situaţii:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operaţiunile taxabile ale persoanei impozabile sau încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerinţele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(6) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declaraţie specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicaţii, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune în perioada fiscală de raportare.

(7) Declaraţia specială de TVA trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi de televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum.

(8) În cazul în care persoana impozabilă deţine unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declaraţia specială de TVA conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deţine un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, şi defalcată pe fiecare stat membru de consum.

(9) Declaraţia specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declaraţiei, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligaţia depunerii declaraţiei speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi de televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare.

(11) În situaţia în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilită în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri /servicii efectuate în România pentru realizarea activităţilor sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. a). În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România şi beneficiară a prezentului regim special desfăşoară, de asemenea, în România activităţi care nu sunt supuse acestui regim şi pentru care există obligaţia înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană îşi deduce TVA pentru activităţile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(12) Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum trebuie să ţină o evidenţă suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declaraţia prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidenţe se pun la dispoziţie electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidenţe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(13) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, din sumele transferate fiecărui stat membru de consum se reţine ca venit al bugetului de stat un procent de 30% până la data de 31 decembrie 2016 şi, respectiv, un procent de 15% în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2018, conform unei proceduri stabilite prin ordin al A.N.A.F.

Articolul 315^1

Regimul special pentru agricultori

(1) În sensul acestui articol:

a) regimul special pentru agricultori se aplică pentru activităţile prevăzute la lit. c) şi d), desfăşurate de un agricultor, aşa cum este acesta definit la lit. b);

b) agricultorul reprezintă persoana fizică, persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau întreprinderea familială, cu sediul activităţii economice în România, care realizează activităţile prevăzute la lit. c) şi d) şi care nu realizează alte activităţi economice sau realizează şi alte activităţi economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310;

c) activităţile de producţie agricolă sunt activităţile de producţie a produselor agricole, inclusiv activităţile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale, prevăzute în norme;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 5-a

Regimul special pentru agricultori

87^1.

(1) În sensul art. 315^1 alin. (1) lit. c), activităţile de producţie agricolă includ:

a) Cultura:

1. agricultură generală, inclusiv viticultură;

2. cultura pomilor fructiferi (inclusiv măslini) şi a legumelor, florilor şi plantelor ornamentale, atât în aer liber, cât şi în sere;

3. producţia de ciuperci, condimente, seminţe şi material săditor;

4. exploatarea pepinierelor;

b) creşterea animalelor de fermă alături de cultivarea solului:

1. creşterea animalelor;

2. creşterea păsărilor;

3. creşterea iepurilor;

4. apicultura;

5. sericicultura;

6. helicicultura;

c) silvicultura;

d) pescuitul:

1. pescuitul în apă dulce;

2. piscicultura;

3. creşterea midiilor, stridiilor şi a altor moluşte şi crustacee;

4. creşterea broaştelor.

(2) Activităţile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale reprezintă activităţile de transformare a produselor ce rezultă din activităţile prevăzute la alin. (1) prin utilizarea mijloacelor folosite în mod normal în întreprinderile agricole.

(3) În sensul art. 315^1 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, serviciile agricole sunt cele prevăzute în anexa la Ordinul ministrului finanţelor publice şi al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 1.155/868/2016 privind aplicarea cotei reduse de TVA de 9% pentru livrarea de îngrăşăminte şi de pesticide utilizate în agricultură, seminţe şi alte produse agricole destinate însămânţării sau plantării, precum şi pentru prestările de servicii de tipul celor specifice utilizate în sectorul agricol.

(4) Potrivit art. 315^1 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, preţul/tariful stabilit de agricultor la care se aplică procentul de compensare în cotă forfetară în vederea determinării compensaţiei în cotă forfetară nu include taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă aferentă achiziţiilor.

(5) Agricultorii care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315^1 din Codul fiscal aplică regimul special indiferent dacă au depus sau nu notificarea privind aplicarea acestui regim, cu excepţia celor care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă. Agricultorii pot înscrie în facturile emise compensaţia în cota forfetară numai după depunerea notificării privind aplicarea regimului special şi înscrierea acestora în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

(6) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 315^1 alin. (9) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(7) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare de bunuri prevăzut la alin. (6) este depăşit, agricultorul trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care agricultorul se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(8) Agricultorul poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat. Prin excepţie, acesta rămâne înregistrat în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puţin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziţii de bunuri este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care a fost înregistrat.

(9) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care agricultorul a fost înregistrat acesta efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că a optat conform art. 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care este obligat să rămână înregistrat în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplică prevederile alin. (8).

(10) Conform prevederilor 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, agricultorii care nu depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceştia sunt obligaţi la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri de la data la care îşi exercită opţiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal. Agricultorii pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat.

(11) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare agricultorii prevăzuţi la alin. (10) efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile art. 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior, situaţie în care se aplică prevederile alin. (8).

(12) Agricultorii care depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, din alte activităţi economice decât cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal,

dar nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal, nu mai pot aplica regimul special de la data la care ar fi fost înregistraţi în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen. În vederea aplicării prevederilor art. 310 alin. (6) lit. a) şi b) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor stabili taxa pe care agricultorii ar fi avut obligaţia să o colecteze pentru toate operaţiunile taxabile, inclusiv cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, realizate de la data la care ar fi fost înregistraţi în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen.

(13) În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, agricultorii au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente achiziţiilor destinate exclusiv activităţilor pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. Ajustările de taxă pe care le poate efectua agricultorul sunt prevăzute la pct. 83 alin. (11).

(14) Agricultorul care aplică regimul special poate opta, conform art. 315^1 alin. (15) din Codul fiscal, pentru aplicarea regimului normal de taxă, dacă nu realizează alte activităţi economice decât cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) sau realizează alte activităţi economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În vederea aplicării regimului normal de taxă, agricultorul trebuie să depună la organul fiscal competent o notificare în acest sens, însoţită de solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, între data de 1 şi 10 ale oricărei luni. Organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special şi înregistrează agricultorul în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opţiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puţin doi ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(15) Persoanele impozabile îşi pot exercita dreptul de deducere/restituire a compensaţiei în cotă forfetară achitată agricultorului, potrivit prevederilor art. 315^1 alin. (17) şi (18) din Codul fiscal, numai în măsura în care agricultorul este înscris la data livrării/prestării în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

d) serviciile agricole reprezintă serviciile prevăzute în norme, prestate de un agricultor care utilizează munca manuală proprie şi/sau echipamentele specifice;

e) produse agricole reprezintă bunurile rezultate din activităţile prevăzute la lit. c);

f) taxa aferentă achiziţiilor reprezintă valoarea totală a taxei aferente bunurilor şi serviciilor achiziţionate de un agricultor supus regimului special, în măsura în care această taxă ar fi deductibilă conform art. 297 alin. (4) pentru o persoană impozabilă supusă regimului normal de taxă;

g) procentul de compensare în cotă forfetară reprezintă procentul care se aplică în scopul de a permite agricultorilor să beneficieze de compensaţia în cotă forfetară pentru taxa aferentă achiziţiilor;

h) compensaţia în cotă forfetară reprezintă suma rezultată prin aplicarea procentului de compensare în cotă forfetară asupra preţului/tarifului, exclusiv taxa, aferent livrărilor de produse agricole şi prestărilor de servicii agricole, efectuate de un agricultor în cazurile menţionate la alin. (3).

(2) Procentul de compensare în cotă forfetară este 1% pentru anul 2017, 4% pentru anul 2018 şi 8% începând cu anul 2019.

(3) Procentul de compensare în cotă forfetară se aplică pentru:

a) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) şi serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), livrate/prestate de agricultor către alte persoane impozabile decât cele care beneficiază, în interiorul ţării de regimul special prevăzut de prezentul articol;

b) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) livrate în condiţiile stabilite la art. 294 alin. (2) către persoane juridice neimpozabile care datorează TVA în statul membru de sosire pentru achiziţiile intracomunitare efectuate.

(4) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol:

a) nu are obligaţia de a colecta TVA pentru livrările de produse agricole rezultate din activităţile agricole prevăzute la alin. (1) lit. c) şi pentru serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d);

b) nu are dreptul să deducă taxa achitată sau datorată pentru achiziţiile sale în cadrul activităţii efectuate în regimul special;

c) prin excepţie de la art. 310 nu aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) şi d), operaţiunile respective nefiind cuprinse în cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea regimului special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzută la art. 310.

(5) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol depune la organul fiscal competent o notificare privind aplicarea regimului special. Agenţia Naţională de Administrare Fiscală organizează Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Registrul este public şi se afişează pe site-ul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul agricultorilor care aplică regimul special se face de către organul

fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de agricultorii care aplică regimul special, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoana impozabilă stabilită în România sau persoana impozabilă nestabilită în România, dar înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, care achiziţionează bunuri/servicii de la agricultorii care figurează în Registrul agricultorilor care aplică regimul special, prevăzut la alin. (5), va ţine o evidenţă separată pentru toate achiziţiile efectuate în cadrul regimului special pentru agricultori.

(7) Agricultorul care aplică regimul special este scutit de următoarele obligaţii:

a) ţinerea evidenţelor în scopuri de TVA prevăzute la art. 321;

b) depunerea decontului de taxă prevăzut la art. 323;

c) orice alte obligaţii care revin persoanelor impozabile înregistrate sau care ar trebui să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316.

(8) Agricultorul are obligaţia să emită factură care să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20), o menţiune cu privire la aplicarea regimului special pentru agricultori, precum şi procentul de compensare în cotă forfetară şi valoarea compensaţiei în cotă forfetară care i se cuvine pentru:

a) livrările de produse agricole/prestările de servicii prevăzute la alin. (3), altele decât cele de la lit. b)-e);

b) vânzările la distanţă, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 35, care au locul în România;

c) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care s-ar încadra la lit. c) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă;

e) prestările de servicii care conform art. 278 alin. (2) au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislaţia altui stat membru al art. 307 alin. (2).

(9) Prin excepţie de la prevederile art. 268 alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România achiziţiile intracomunitare de bunuri efectuate de agricultorii care aplică regimul special, dacă valoarea totală a acestor achiziţii intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice. Plafonul de 10.000 euro pentru achiziţii intracomunitare se determină potrivit prevederilor art. 268 alin. (5).

(10) Agricultorii eligibili pentru excepţia prevăzută la alin. (9) au dreptul să opteze pentru regimul general al achiziţiilor intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a). Opţiunea se aplică pentru cel puţin 2 ani calendaristici.

(11) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare prevăzut la alin. (9) sau al exercitării opţiunii prevăzute la alin. (10) sunt stabilite prin normele metodologice.

(12) În situaţia în care agricultorul care aplică regimul special realizează livrări intracomunitare cu produse agricole, prestări de servicii intracomunitare, achiziţii intracomunitare de bunuri, achiziţii de servicii intracomunitare, acesta are următoarele obligaţii:

a) să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 317, dacă efectuează operaţiunile prevăzute la art. 317 alin. (1) şi (2);

b) să depună decontul special de taxă prevăzut la art. 324, pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri şi achiziţiile de servicii intracomunitare prevăzute la art. 324 alin. (1), pe care le efectuează;

c) să depună declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 pentru operaţiunile pe care le efectuează prevăzute la art. 325 alin. (1).

(13) În situaţia în care o persoană impozabilă realizează atât activităţi prevăzute la alin. (1) lit. c) şi d), pentru care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol, cât şi alte activităţi economice pentru care nu se poate aplica regimul special pentru agricultori, poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, în condiţiile art. 310, pentru activităţile pentru care nu se aplică regimul special pentru agricultori.

(14) Persoana impozabilă prevăzută la alin. (13) care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, prin opţiune conform art. 316 alin. (1) lit. c) sau ca urmare a depăşirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din alte activităţi economice decât cele prevăzute la alin. (1) lit. c) şi d), nu mai poate aplica regimul special pentru agricultori de la data înregistrării în scopuri de TVA sau de la data la care ar fi fost înregistrată dacă avea obligaţia de a solicita înregistrarea conform art. 310 alin. (6) şi nu solicită sau solicită cu întârziere înregistrarea în scopuri de TVA. În cazul înregistrării în scopuri de TVA, prin normele metodologice se stabilesc ajustările de efectuat pentru achiziţiile destinate activităţii pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. În situaţia în care agricultorul nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organul fiscal competent aplică dispoziţiile art. 310 alin. (6) lit. a) şi b). Organul fiscal competent va opera radierea din Registrul agricultorilor care aplică regimul special a agricultorilor care sunt înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316, în termen de 3 zile de la data la care înregistrarea se consideră valabilă.

(15) Agricultorul care aplică regimul special poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă, în condiţiile prevăzute prin norme, prin depunerea la organul fiscal competent a unei notificări în acest sens, caz în care organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opţiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puţin 2 ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(16) În cazul în care, după expirarea perioadei prevăzute la alin. (15), agricultorul optează din nou pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, acesta trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare în acest sens. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care optează pentru aplicarea regimului special pentru agricultori pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, anularea înregistrării fiind valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea şi de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. În cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, acestora le revin toate drepturile şi obligaţiile aferente persoanelor înregistrate. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, persoanele impozabile care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităţilor supuse acestui regim.

(17) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, cărora agricultorul care aplică regimul special le livrează produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) sau le prestează serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), au dreptul la deducerea compensaţiei în cotă forfetară achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleaşi limite şi condiţii aplicabile pentru deducerea TVA, conform art. 297-301.

(18) Persoanele impozabile nestabilite în România şi neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 au dreptul la restituirea compensaţiei în cotă forfetară, achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleaşi limite şi condiţii aplicabile persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Prin ordin al preşedintelui ANAF se stabileşte procedura de restituire a compensaţiei în cotă forfetară către persoanele impozabile nestabilite în România şi neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316.

La data de 01-01-2017 Capitolul XII din Titlul VII a fost completat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Capitolul XIII
Obligaţii

Articolul 316

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b) şi d), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 266 alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situaţia în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situaţia în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru care are obligaţia de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislaţia statului membru respectiv al art. 307 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activităţi economice de la respectivul sediu fix în condiţiile stabilite la art. 266 alin. (2) lit. b) şi c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 294 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b);

3. operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);

4. achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operaţiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport şi serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296, înainte de efectuarea respectivelor operaţiuni, cu excepţia situaţiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 307 alin. (2)-(6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operaţiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);

c) operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, conform art. 292 alin. (3).

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314 şi 315.

(6) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operaţiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenţionează:

a) să efectueze o achiziţie intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 308; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(7) Persoana impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, care are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să îşi îndeplinească această obligaţie prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(8) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) şi (6).

La data de 01-10-2017 Alineatul (8) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(9) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), organele fiscale competente nu înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă, societate cu sediul activităţii economice în România, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care prezintă risc fiscal ridicat. Prin normele metodologice se stabilesc criteriile pentru evaluarea riscului fiscal.

La data de 11-10-2019 Alineatul (9) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 3, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 08 octombrie 2019

(10) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (6), şi nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(11) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor Codului de procedură fiscală, de la data declarării ca inactivă;

b) Abrogată.

La data de 01-01-2017 Litera b) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 32, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

c) dacă asociaţii/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. Prin excepţie, în cazul societăţilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA dacă:

1. administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul societăţilor pe acţiuni sau în comandită pe acţiuni, au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015;

2. asociaţii majoritari sau, după caz, asociatul unic şi/sau administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul altor societăţi decât cele menţionate la pct. 1, au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015;

d) dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 323 pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situaţia prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situaţie şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situaţie;

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidenţiate achiziţii de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii realizate în cursul acestor perioade de raportare, organele fiscale competente anulează înregistrarea în scopuri de TVA din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situaţie şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situaţie;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată şi nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;

g) în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 sau a regimului special pentru agricultori prevăzut la art. 315^1;

La data de 01-01-2017 Litera g) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

h) dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activităţii economice în România, înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerţului, prezintă risc fiscal ridicat. Prin normele metodologice se stabilesc criteriile pentru evaluarea riscului fiscal.

La data de 11-10-2019 Litera h) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 4, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 08 octombrie 2019

Norme de aplicare

ORDIN nr. 2.856 din 2 octombrie 2017

Articolul 1

Dispoziţiile generale la prezentul ordin sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Articolul 2

Se aprobă Procedura privind evaluarea riscului fiscal pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 2.

Articolul 3

Se aprobă Procedura de înregistrare, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 3.

Articolul 4

Se aprobă Procedura de anulare, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 4.

Articolul 5

Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt prevăzute în anexa nr. 5.

Articolul 6

Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum şi pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt prevăzute în anexa nr. 6.

Articolul 6^1

(1) Se aprobă modelul şi conţinutul formularului ”Declaraţie pe propria răspundere pentru înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare”, prevăzut în anexa nr. 7.

(2) Declaraţia pe propria răspundere se completează cu ajutorul programului de asistenţă disponibil pe site-ul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi se depune prin transmiterea fişierului PDF, semnat cu certificat digital calificat, prin mijloace electronice de transmitere la distanţă.

(3) Declaraţia pe propria răspundere cu semnăturile olografe ale administratorilor şi asociaţilor persoanei impozabile se scanează, se arhivează într-un fişier ZIP şi se ataşează la fişierul PDF.

Articolul 7

(1) Pentru persoanele impozabile care au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA potrivit prevederilor art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru care procedura de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA nu a fost finalizată până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, este aplicabilă procedura în vigoare la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA.

(2) Pentru persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care fac obiectul anulării, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru care procedura de evaluare nu a fost finalizată, este aplicabilă procedura de evaluare anterioară intrării în vigoare a prezentului ordin, respectiv procedura de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA.

(3) Prin procedură de evaluare nefinalizată se înţelege situaţia în care, până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, referatul cu propunerea de aprobare/respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, respectiv de anulare/menţinere a calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA nu a fost aprobat de conducătorul unităţii fiscale.

(4) Persoanele impozabile cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, după data intrării în vigoare a prezentului ordin, sunt supuse prevederilor anexelor nr. 2 şi 3. În cazul acestor persoane impozabile criteriile pentru evaluarea riscului fiscal sunt cele prevăzute în anexa nr. 5.

(5) Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pot depune la organul fiscal competent, împreună cu declaraţia de menţiuni - formular 010, dovada transmiterii declaraţiei pe propria răspundere prevăzute la art. 6^1.

(6) La primirea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la alin. (5), însoţită de dovada depunerii declaraţiei pe propria răspundere în condiţiile prevăzute la art. 6^1, compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal competent procedează la verificarea îndeplinirii de către persoana impozabilă a obligaţiei de a transmite declaraţia pe propria răspundere cu semnăturile olografe ale administratorilor şi asociaţilor.

(7) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (5) nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat dacă depun declaraţia pe propria răspundere în condiţiile prevăzute la art. 6^1, fără erori de validare.

(8) În alte situaţii decât cele de la alin. (7) se aplică procedura prevăzută în anexa nr. 2.

(9) În soluţionarea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA prevăzută la alin. (5), depusă de persoanele impozabile în condiţiile prevăzute la alin. (7), sunt aplicabile, în mod corespunzător, reglementările în vigoare privind Procedura de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 316 alin. (1) lit. a) sau c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(10) Decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA depusă de persoanele impozabile potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în condiţiile prevăzute la alin. (7), se emite în ziua depunerii solicitării.

(11) În urma emiterii deciziei, compartimentul de specialitate transmite către compartimentul de evaluare solicitările de înregistrare în scopuri de TVA.

(12) În termen de 15 zile de la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la alin. (7), compartimentul de evaluare procedează la verificarea datelor înscrise în declaraţia pe propria răspundere.

(13) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate potrivit alin. (12), compartimentul de evaluare constată că informaţiile înscrise în declaraţia pe propria răspundere nu corespund datelor disponibile în evidenţele organului fiscal, transmite către Direcţia generală antifraudă fiscală o adresă în care sunt prezentate aspectele rezultate, în vederea dispunerii măsurilor ce se impun.

(14) Compartimentul de evaluare anexează la adresa menţionată la alin. (13) solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzută la alin. (5), precum şi declaraţia pe propria răspundere.

Articolul 8

(1) Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată“ al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Referirile la Codul de procedură fiscală reprezintă trimiteri la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 9

Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Articolul 10

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, şi intră în vigoare începând cu luna octombrie 2017.

Articolul 11

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 605/2017 privind stabilirea criteriilor pentru condiţionarea înregistrării în scopuri de TVA, pentru aprobarea Procedurii privind înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal a persoanelor impozabile, societăţi, cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, supuse înmatriculării la registrul comerţului şi pentru aprobarea Procedurii de anulare, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal a persoanelor impozabile, societăţi, cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, supuse înmatriculării la registrul comerţului care nu justifică intenţia şi capacitatea de a desfăşura activităţi economice care implică operaţiuni în sfera de aplicare a TVA, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 1 februarie 2017.

Articolul 12

Direcţia generală de informaţii fiscale, Direcţia generală antifraudă fiscală, Direcţia generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcţia generală de tehnologia informaţiei şi Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili, direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, precum şi unităţile subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Anexa nr. 1

Dispoziţii generale

1. Organ fiscal central este Agenţia Naţională de Administrare Fiscală prin structurile de specialitate cu atribuţii de administrare a creanţelor fiscale, inclusiv unităţile subordonate acesteia.
2. Organ fiscal competent este organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal persoana impozabilă ori în evidenţa căruia aceasta se află înregistrată ca plătitor de impozite şi taxe.
3. Direcţia regională antifraudă fiscală competentă este direcţia regională antifraudă fiscală care are sediul în aria de competenţă teritorială a direcţiei generale regionale a finanţelor publice din care face parte organul fiscal competent.
4. Evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, precum şi în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se efectuează de către compartimentul cu atribuţii în evaluarea riscului fiscal, din cadrul organului fiscal competent, respectiv structurile de informaţii fiscale de la nivel judeţean/regional, denumit în continuare compartiment de evaluare.
5. Înregistrarea, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, precum şi anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat se efectuează de către compartimentul cu atribuţii în domeniul înregistrării fiscale, din cadrul organului fiscal competent, denumit în continuare compartiment de specialitate.
5^1. Înregistrarea în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, care depun, prin mijloace electronice de transmitere la distanţă, declaraţia pe propria răspundere prevăzută la art. 6^1 din ordin, împreună cu declaraţia de menţiuni - formularul 010, se efectuează de către compartimentul de specialitate.
6. În sensul procedurilor, prin conducătorul unităţii fiscale se înţelege, după caz:
a) directorul general al Direcţiei generale de administrare a marilor contribuabili;
b) şeful administraţiei judeţene a finanţelor publice;
c) şeful administraţiei sectorului a finanţelor publice, din municipiul Bucureşti;
d) şeful serviciului fiscal municipal;
e) şeful serviciului fiscal orăşenesc;
f) şeful biroului fiscal comunal;
g) şeful administraţiei fiscale pentru contribuabili mijlocii.
7. În sensul procedurilor, prin conducătorul adjunct al unităţii fiscale se înţelege, după caz:
a) directorul general adjunct coordonator al activităţii de administrare a veniturilor statului din cadrul Direcţiei generale de administrare a marilor contribuabili;
b) şeful administraţiei adjunct - colectare din cadrul administraţiei judeţene a finanţelor publice, după caz;
c) şeful administraţiei adjunct - colectare din cadrul administraţiei sectorului a finanţelor publice, din municipiul Bucureşti;
d) şeful administraţiei adjunct - colectare din cadrul administraţiei pentru contribuabili mijlocii.
8. În sensul procedurilor, persoana impozabilă este cea definită la art. 269 din Codul fiscal.

Anexa nr. 2

Procedura privind evaluarea riscului fiscal pentru persoanele impozabile
care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit
art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

1.
(1) Persoanele impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supuse înmatriculării la registrul comerţului, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) din Codul fiscal, precum şi persoanele impozabile cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA,

care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal după data intrării în vigoare a prezentului ordin, sunt supuse evaluării riscului fiscal potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 5 la ordin.

(2) Persoanele impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supuse înmatriculării la registrul comerţului, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, sunt supuse analizei pentru a stabili dacă au încetat situaţiile care au condus la anularea codului de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, respectiv dacă persoana impozabilă nu mai prezintă risc fiscal ridicat potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 6 la ordin.

(3) Sucursalele din România ale persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în afara României, care au obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România, conform prevederilor art. 316 alin. (2) din Codul fiscal, nu fac obiectul prevederilor prezentului ordin.

2.

(1) Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, trebuie, în aceeaşi zi cu depunerea la oficiul registrului comerţului a cererii de înmatriculare în registrul comerţului, să depună la organele fiscale competente cererea de înregistrare în scopuri de TVA, conform modelului aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să depună la organele fiscale competente declaraţia de menţiuni, conform modelului aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, trebuie să depună la organul fiscal competent cererea de înregistrare în scopuri de TVA, conform modelului aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

3. La primirea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate verifică dacă administratorii şi/sau asociaţii persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, înregistraţi fiscal în România, şi nici persoana impozabilă însăşi în cazul persoanei care solicită înregistrarea, conform art. 316 alin. (1) lit. c) şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, nu au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi /sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare.

4.

(1) Situaţia prevăzută la pct. 3 se referă la:

a) administratori, în cazul societăţilor pe acţiuni sau în comandită pe acţiuni înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) asociaţi majoritari sau, după caz, asociatul unic şi/sau administratori, în cazul altor societăţi decât cele menţionate la lit. a), înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Prin asociat majoritar se înţelege persoana fizică sau juridică ce deţine părţi sociale în procent de minimum 50% din capitalul social al societăţii.

(2) În cazul în care administratorii şi/sau asociaţii persoanei impozabile, definiţi la alin. (1), nu sunt înregistraţi fiscal în România, aceştia trebuie să prezinte o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că nu au comis/au comis infracţiuni şi/sau fapte de natura celor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327 /2015, cu modificările ulterioare.

5.

(1) În cazul în care solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA nu are anexată declaraţia prevăzută la pct. 4 alin. (2), compartimentul de specialitate notifică, în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii solicitării incomplete, persoana impozabilă în vederea completării documentaţiei.

(2) În situaţia în care persoana impozabilă nu transmite declaraţia prevăzută la pct. 4 alin. (2) în termenul stabilit prin notificare, compartimentul de specialitate îi transmite, în termen de 3 zile lucrătoare, o înştiinţare cu privire la imposibilitatea soluţionării cererii.

(3) Compartimentul de specialitate transmite către compartimentul de evaluare solicitările de înregistrare în scopuri de TVA depuse potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) lit. e) din

Codul fiscal care au anexată, după caz, declaraţia prevăzută la pct. 4 alin. (2), în vederea evaluării riscului fiscal, respectiv analizării încetării situaţiei care a condus la anularea codului de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal.

(4) Pentru soluţionarea cererilor de înregistrare în scopuri de TVA depuse potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate verifică şi dacă persoana impozabilă nu se regăseşte în altă situaţie de anulare dintre cele prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) din Codul fiscal.

(5) Solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA este respinsă de compartimentul de specialitate dacă:

a) administratorii şi/sau asociaţii persoanei impozabile, astfel cum sunt definiţi la pct. 4 alin. (1), sau persoana impozabilă însăşi, în cazul persoanei care solicită înregistrarea, conform art. 316 alin. (1) lit. c) şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare;

b) administratorii şi/sau asociaţii persoanei impozabile, astfel cum sunt definiţi la pct. 4alin. (1), care nu sunt înregistraţi fiscal în România, prezintă o declaraţie pe propria răspundere din care rezultă că au comis infracţiuni şi/sau fapte de natura celor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare;

c) persoana impozabilă care solicită înregistrarea conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se regăseşte într-o altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA dintre cele prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a) - e) din Codul fiscal.

(6) Înainte de luarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală.

6.

(1) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) din Codul fiscal, precum şi al persoanelor impozabile cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal după data intrării în vigoare a prezentului ordin, compartimentul de evaluare procedează la analiza criteriilor pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute la anexa nr. 5 la ordin, în vederea determinării nivelului riscului fiscal.

(2) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, compartimentul de evaluare procedează la analiza criteriilor pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute la anexa nr. 6 la ordin, în vederea stabilirii încetării situaţiei care a condus la anularea codului de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, respectiv dacă persoana impozabilă nu mai prezintă risc fiscal ridicat.

(3) Fiecărui criteriu prevăzut la anexele nr. 5 şi 6 la ordin îi corespunde un punctaj negativ. Punctajul final care determină nivelul riscului fiscal se calculează prin însumarea punctajelor aferente fiecărui criteriu de risc la care se adaugă 100 de puncte.

(4) Persoana impozabilă prevăzută la alin. (1) şi (2) prezintă risc fiscal ridicat dacă punctajul obţinut este mai mic de 51 de puncte.

7.

(1) Solicitările de înregistrare în scopuri de TVA depuse conform art. 316 alin. (1) lit. a) şi c), precum şi solicitările de înregistrare depuse potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, care nu se află în situaţiile de la pct. 5 alin. (5), sunt supuse analizei prevăzute la pct. 6.

(2) Analiza se efectuează de către compartimentul de evaluare şi are ca scop:

a) evaluarea riscului fiscal al persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA de a desfăşura activităţi economice care implică operaţiuni taxabile şi/sau scutite de TVA cu drept de deducere, precum şi operaţiuni pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate dacă taxa ar fi deductibilă în cazul în care aceste operaţiuni ar avea loc în România;

b) stabilirea încetării situaţiilor care au condus la anularea codului de TVA, respectiv dacă persoana impozabilă nu mai prezintă risc fiscal ridicat

(3) După efectuarea analizei prevăzute la alin. (1), dacă:

a) persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se află în situaţia prevăzută la pct. 6 alin. (4), înainte de

transmiterea către compartimentul de specialitate a referatului cu propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, compartimentul de evaluare asigură persoanei impozabile posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere cu privire la decizia ce va fi adoptată conform prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală;

b) persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal nu se află în situaţia prevăzută la pct. 6 alin. (4), compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de aprobare a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

8.

(1) În situaţia prevăzută la pct. 7 alin. (3) lit. a), compartimentul de evaluare transmite persoanei impozabile o notificare prin care invită la sediul său reprezentantul legal al persoanei impozabile. Notificarea cuprinde data, ora şi locul la care reprezentantul legal al persoanei impozabile este obligat să se prezinte, precum şi motivele care au condus la soluţia care urmează să fie adoptată. În cadrul audierii reprezentantul legal al persoanei impozabile are dreptul să îşi exprime, în scris, punctul de vedere şi să prezinte documente cu privire la faptele şi împrejurările relevante în luarea deciziei sau să notifice despre renunţarea la acest drept.

(2) La stabilirea termenelor înscrise în notificarea prevăzută la alin. (1) se vor avea în vedere prevederile art. 6 alin. (3) din Codul de procedură fiscală.

(3) Persoana impozabilă poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de prezentare. În cazul în care se admite cererea de amânare, persoana impozabilă va fi informată cu privire la data la care a fost reprogramată audierea. Persoana impozabilă va fi informată şi în cazul în care nu se admite cererea de amânare.

(4) Termenul de soluţionare a cererii de înregistrare în scopuri de TVA se prelungeşte cu perioada cuprinsă între data comunicării notificării şi data la care reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la sediul organului fiscal competent.

(5) Procedura de audiere se consideră îndeplinită în situaţiile prevăzute la art. 9 alin. (3) din Codul de procedura fiscală.

(6) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile nu se prezintă la locul şi data stabilite prin notificare, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(7) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul şi data stabilite prin notificare, furnizează date şi informaţii, precum şi documente relevante în susţinerea cauzei din care să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, respectiv a încetat situaţia care a condus la anulare, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de aprobare a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(8) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul şi data stabilite prin notificare, dar nu furnizează date şi informaţii, precum şi documente sau acestea nu sunt relevante în susţinerea cauzei astfel încât să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, respectiv a încetat situaţia care a condus la anularea codului de TVA, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(9) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul şi data stabilite prin notificare, furnizează date şi informaţii, precum şi documente, dar acestea nu sunt concludente pentru reevaluarea nivelului riscului fiscal, respectiv pentru a justifica încetarea situaţiei care a condus la anularea codului de TVA, compartimentul de evaluare transmite motivat solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA şi documentaţia care a stat la baza analizei direcţiei regionale antifraudă fiscală care are sediul în aria de competenţă teritorială a direcţiei generale regionale a finanţelor publice din care face parte organul fiscal competent.

(10) În urma verificărilor efectuate, direcţia regională antifraudă fiscală transmite compartimentului de evaluare un raport care cuprinde motivele de fapt şi de drept care stau la baza propunerii de aprobare sau de respingere a înregistrării în scopuri de TVA. Compartimentul de evaluare întocmeşte, în baza raportului primit de la direcţia regională antifraudă fiscală competentă,

referatul cu propunere de aprobare sau respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă sau se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(11) Referatul întocmit în situaţiile prevăzute la alin. (6), (8) şi (10) care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA conţine motivele de fapt şi de drept care stau la baza propunerii.

9. Pentru înregistrarea în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. a)-d) sunt aplicabile reglementările aprobate prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

10.

(1) Soluţionarea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA se finalizează prin emiterea deciziei de aprobare/respingere a înregistrării în scopuri de TVA, în termenul prevăzut la art. 77 din Codul de procedură fiscală. Decizia va cuprinde, în concret, motivele de fapt şi de drept care au stat la baza soluţiei adoptate.

(2) Decizia de aprobare/respingere a înregistrării în scopuri de TVA se comunică persoanei impozabile, în conformitate cu prevederile art. 47 din Codul de procedură fiscală.

(3) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, decizia de aprobare sau de respingere a înregistrării în scopuri de TVA se emite în termenele prevăzute la alin. (1), dar nu înainte de data la care se comunică certificatul de înmatriculare în registrul comerţului.

11. Împotriva deciziei privind respingerea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA se poate formula contestaţie la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispoziţiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din acelaşi act normativ.

Anexa nr. 3

Procedura de înregistrare, la cerere,
în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit
art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

1. Persoanele impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supuse înmatriculării la registrul comerţului, cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA în temeiul art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, întrucât prezentau risc fiscal ridicat, precum şi persoanele impozabile cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal după data intrării în vigoare a prezentului ordin, depun cererea de înregistrare în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal.

2. După primirea cererii de înregistrare, corect completată, compartimentul de specialitate verifică dacă persoana impozabilă se încadrează în altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) a)-e) din Codul fiscal.

3. Compartimentul de specialitate verifică în Registrul contribuabililor sau Registrul comerţului electronic (RECOM), după caz, datele de identificare ale administratorilor şi ale asociaţilor persoanei impozabile, precum şi ponderea deţinută de aceştia din urmă în capitalul social la data depunerii cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

4. Dacă persoana impozabilă se încadrează în altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) a)-e) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate întocmeşte referatul şi proiectul de decizie privind respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA a persoanei impozabile solicitante.

5. Persoana impozabilă poate depune o nouă cerere de înregistrare în scopuri de TVA de îndată ce remediază situaţia care a condus la respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

6. Înainte de luarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală.

7. Dacă persoana impozabilă nu se încadrează în nicio altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) din Codul fiscal, compartimentul de

specialitate transmite cererea de înregistrare, însoţită, după caz, de declaraţia prevăzută la pct. 4 alin. (2) din anexa nr. 2 la ordin, către compartimentul de evaluare, în vederea aplicării procedurii de evaluare a riscului fiscal, respectiv de stabilire a încetării situaţiei care a condus la anularea codului de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 2 la ordin. Ca urmare a aplicării procedurii, compartimentul de evaluare întocmeşte referatul motivat care cuprinde propunerea de aprobare sau respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, în baza căruia compartimentul de specialitate întocmeşte proiectul de decizie prin care se aprobă sau, după caz, se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

8. În cazul în care, la data primirii referatului prevăzut la pct. 7 cu propunerea de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate constată că, între timp, persoana impozabilă se încadrează într-o situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) din Codul fiscal, acesta întocmeşte referatul şi decizia de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA. Modelul şi conţinutul referatului şi deciziei sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii de înregistrare, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit art. 316 alin. (12) din Codul fiscal.

9. Referatul care cuprinde propunerea de aprobare sau respingere a cererii de înregistrare, prevăzut la pct. 7, se avizează de şeful compartimentului de evaluare şi se înaintează, spre aprobare, conducătorului unităţii fiscale.

10. Decizia prin care se aprobă sau, după caz, se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzută la pct. 7 şi 8, precum şi referatul prin care se propune respingerea cererii de înregistrare, prevăzut la pct. 8, se avizează de şeful compartimentului de specialitate şi de conducătorul adjunct al unităţii fiscale şi se înaintează, spre aprobare, conducătorului unităţii fiscale.

11.

(1) Deciziile prevăzute la pct. 7 şi 8 se întocmesc în două exemplare, dintre care un exemplar, semnat numai de conducătorul unităţii fiscale, se comunică persoanei impozabile, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al persoanei impozabile.

(2) Deciziile cuprind, în concret, motivele de fapt şi de drept care au stat la baza soluţiei adoptate.

12. Împotriva deciziilor prevăzute la pct. 7 şi 8 se poate formula contestaţie la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispoziţiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din acelaşi act normativ.

13. După comunicarea deciziei privind înregistrarea în scopuri de TVA către persoana impozabilă, compartimentul de specialitate operează în Registrul contribuabililor înregistrarea în scopuri de TVA şi emite certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

14. Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA, având înscrisă data înregistrării, se comunică persoanei impozabile în condiţiile prevăzute de art. 47 din Codul de procedură fiscală.

15. După finalizarea procedurii, toate documentele primite de la persoana impozabilă, precum şi cele emise de compartimentul de specialitate se arhivează la dosarul fiscal al persoanei impozabile.

Anexa nr. 4

Procedura de anulare, din oficiu, a înregistrării
în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a persoanelor impozabile
care prezintă risc fiscal ridicat potrivit
art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

1. Organul fiscal competent anulează, din oficiu, în temeiul art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată dacă persoana impozabilă, societate, cu sediul activităţii economice în România, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerţului, prezintă risc fiscal ridicat.

2.

(1) Procedura se aplică persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, în urma selecţiei efectuate periodic, în mod automat, prin intermediul aplicaţiei informatice dezvoltate la nivel central, în baza criteriilor pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute în anexa nr. 6 la ordin.

(2) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute în anexa nr. 6 la ordin au alocat un punctaj negativ. Punctajul final se calculează prin însumarea punctajelor aferente fiecărui criteriu de risc, la care se adaugă 100 de puncte.

(3) Persoana impozabilă prezintă risc fiscal ridicat dacă punctajul obţinut este mai mic de 51 de puncte.

(4) Selecţia prevăzută la alin. (1) nu cuprinde persoanele impozabile care se regăsesc în listele întocmite de compartimentul de specialitate, cu ajutorul aplicaţiei informatice, în aplicarea procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA aprobată prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, pentru anularea înregistrării în scopuri de TVA, şi nici persoanele impozabile care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a) din Codul fiscal.

3.

(1) Dacă pe parcursul procedurii de evaluare au fost identificate persoane impozabile care îndeplinesc cel puţin una dintre condiţiile de scoatere din evidenţă prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) din Codul fiscal, compartimentul de evaluare procedează la sistarea procedurii şi transmiterea către compartimentul de specialitate a listei cuprinzând persoanele impozabile respective.

(2) Compartimentul de evaluare procedează potrivit dispoziţiilor alin. (1) şi în situaţia în care la nivelul organului fiscal au fost identificate persoane impozabile care îndeplinesc condiţiile de scoatere din evidenţă prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. f) şi g) din Codul fiscal.

(3) Înainte de luarea deciziei de anulare, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală.

4.

(1) Persoanele impozabile aflate în situaţia prevăzută la pct. 2alin. (1), care nu se regăsesc într-o altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) din Codul fiscal, sunt invitate de către compartimentul de evaluare la sediul organului fiscal pentru a-şi exprima punctul de vedere cu privire la decizia de anulare ce va fi adoptată.

(2) În vederea îndeplinirii obligaţiei prevăzute la alin. (1), compartimentul de evaluare aplică dispoziţiile pct. 8 alin. (1)-(5) din anexa nr. 2 la ordin.

(3) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile nu se prezintă la locul şi data stabilite prin notificare, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(4) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul şi data stabilite prin notificare, furnizează date şi informaţii, precum şi documente relevante în susţinerea cauzei din care să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de menţinere a calităţii de persoana înregistrată în scopuri de TVA.

(5) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul şi data stabilite prin notificare, dar nu furnizează date şi informaţii, precum şi documente sau acestea nu sunt relevante în susţinerea cauzei din care să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(6) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul şi data stabilite prin notificare, furnizează date şi informaţii, precum şi documente, dar acestea nu sunt concludente pentru reevaluarea nivelului riscului fiscal, compartimentul de evaluare transmite motivat documentaţia care a stat la baza analizei direcţiei regionale antifraudă fiscală care are sediul în aria de competenţă teritorială a direcţiei generale regionale a finanţelor publice din care face parte organul fiscal competent.

(7) În urma verificărilor efectuate, direcţia regională antifraudă fiscală transmite compartimentului de evaluare un raport care cuprinde motivele de fapt şi de drept care stau la baza propunerii de anulare sau de menţinere a calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA. Compartimentul de evaluare va întocmi, în baza raportului primit de la direcţia regională antifraudă fiscală competentă, referatul cu propunere de anulare sau de menţinere a calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA.

5. În urma aplicării dispoziţiilor pct. 4, compartimentul de evaluare transmite către:

a) compartimentul de specialitate referatul cu propunere de anulare, în vederea emiterii de către acesta a deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. Referatul trebuie să cuprindă motivele de fapt şi de drept care stau la baza acestei propuneri;

b) persoana impozabilă analizată înştiinţarea cu privire la menţinerea calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA.

6. Compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal competent întocmeşte următoarele documente:

a) referatul prin care propune, pentru persoana impozabilă identificată potrivit pct. 3 alin. (1) şi pct. 3 alin. (2), anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA şi a certificatului de înregistrare în scopuri de TVA;

b) proiectul Deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, având bifată căsuţa corespunzătoare. Decizia se întocmeşte pe baza referatului elaborat potrivit lit. a), respectiv pct. 5 lit. a), cu menţionarea motivelor de fapt şi de drept care au stat la baza deciziei adoptate. Modelul şi conţinutul deciziei sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prin care se aprobă procedura de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA.

7. Documentele prevăzute la pct. 6 se verifică şi se avizează de şeful compartimentului de specialitate şi de conducătorul adjunct al unităţii fiscale, în situaţia în care în structura unităţii fiscale este aprobat postul de conducător adjunct. Referatul şi decizia se înaintează spre aprobare conducătorului unităţii fiscale.

8. Data anulării, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA este data comunicării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. Cu aceeaşi dată se anulează şi certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

9. Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se întocmeşte în două exemplare, din care un exemplar, semnat numai de conducătorul unităţii fiscale, se comunică persoanei impozabile, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

10. Împotriva deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se poate formula contestaţie la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispoziţiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din acelaşi act normativ.

11. După anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate procedează la înscrierea persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, a fost anulată şi aplică, potrivit reglementărilor legale în vigoare, procedura de radiere, din oficiu, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în cazul persoanelor impozabile care figurează în acest registru la data anulării înregistrării în scopuri de TVA.

Anexa nr. 5

Criterii pentru evaluarea riscului fiscal
în cazul persoanelor impozabile
care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit
art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

1.	SEDIU
1.1.	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului şi este utilizat în cadrul unui contract de asistenţă juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundare.
1.2.	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfăşoară profesii liberale (exclusiv avocat), unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundare.
1.3.	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfăşoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată deţine sediu/sedii secundare în cadrul unor contracte de comodat/ închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an.
	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane

1.4.	fizice care desfăşoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată deţine sediu/sedii secundare în cadrul unor contracte de comodat/ închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mare de 1 an.
2.	INSOLVENŢĂ/FALIMENT
2.1.	Cel puţin unul dintre asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2)/titular*3)/ membru*4) la cel puţin o persoană impozabilă*5) la care a fost declanşată procedura insolvenţei/falimentului în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi şi persoana impozabilă înregistrează obligaţii fiscale principale restante.
	*1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii. *2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice. *3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI). *4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF). *5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/ administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator, la data la care a fost declanşată procedura insolvenţei/ falimentului, conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv membri la data la care a fost declanşată procedura insolvenţei/falimentului, conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.
3.	INACTIVATE FISCALĂ
3.1.	Cel puţin unul dintre asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate deţine calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2)/titular*3)/membru*4) la cel puţin o persoană impozabilă*5) declarată inactivă fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi, fără a fi reactivate.
3.2.	Cel puţin unul dintre asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate a deţinut calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2)/titular*3)/membru*4) la cel puţin 3 persoane impozabile*5) declarate inactive fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi
	*1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii. *2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile

	administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice. *3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI). *4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF). *5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/ administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator, la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv de membri, la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală.
4.	INACTIVITATE TEMPORARĂ LA REGISTRUL COMERŢULUI
4.1.	Cel puţin unul dintre asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate deţine calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2)/titular*3)/membru*4) la cel puţin două persoane impozabile*5) la care a expirat termenul legal de inactivitate temporară înscrisă la registrul comerţului fără ca acestea să fie reactivate.
	*1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%. *2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice. *3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI). *4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF). *5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/ administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator, la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerţului; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri, la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerţului.
5.	RESPINGERE/ANULARE ÎNREGISTRARE ÎN SCOPURI DE TVA
5.1.	Cel puţin unul dintre asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2)/titular*3)/ membru*4) la cel puţin o persoană impozabilă*5) la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. c)-e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi.
	*1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%. *2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările

	ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice. *3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI). *4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF). *5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/ administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator, la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA. - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv de membri, la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.
5.2.	Cel puţin unul dintre asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2) la cel puţin o persoană impozabilă*3) pentru care începând cu 01.02.2015 a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în urma aplicării procedurii de evaluare, situaţie care se menţine în prezent.
	*1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%. *2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice. *3) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/ administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator, la data la care a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA. Din categoria persoanelor impozabile este exclusă persoana impozabilă analizată.
6.	OBLIGAŢII FISCALE RESTANTE
6.1.	Suma totală a obligaţiilor fiscale principale restante*6) înregistrate de persoanele impozabile*5) la care asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2)/titular*3)/membru*4) şi de asociaţii*1) (persoane juridice) şi/sau administratorii*2) (persoane juridice) persoanei impozabile analizate este mai mare sau egală cu 50.000 lei.
6.2.	Suma totală a obligaţiilor fiscale principale restante*7) înregistrate de persoanele impozabile*5) la care asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate au deţinut, în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi, calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/ administrator*2)/titular*3)/membru*4) este mai mare sau egală cu 50.000 lei.
	*1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile

	este ≥ 25%. *2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice. *3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI). *4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF). *5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/ administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru situaţia prevăzută la pct. 6.1. *6) În categoria obligaţiilor fiscale principale restante sunt incluse obligaţiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, şi care nu au fost achitate până la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA. *7) În categoria obligaţiilor fiscale principale restante sunt incluse obligaţiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, şi care nu au fost achitate până la sfârşitul perioadei în care asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate au deţinut calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2)/titular*3)/membru*4) în cadrul persoanelor impozabile*5) respective.
7.	CONTRAVENŢII
7.1.	Cel puţin unul dintre asociaţii*1) şi/sau administratorii*2) persoanei impozabile analizate şi/sau cel puţin una dintre persoanele impozabile*5) la care aceştia deţin sau au deţinut calitatea de acţionar*1)/asociat*1)/administrator*2)/titular*3)/membru*4) au înscrise în prezent în cazierul fiscal fapte de natura contravenţiilor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2015 privind faptele pentru care se înscriu informaţii în cazierul fiscal al contribuabililor, potrivit legislaţiei în vigoare.
	*1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%. *2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice. *3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI). *4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF). *5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau

	unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/ administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Faptele de natură contravenţională înscrise în cazierul fiscal sunt cele constatate şi sancţionate înainte de data retragerii asociaţilor/administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.
8.	INFRACŢIUNI
8.1.	Cel puţin unul dintre asociaţii*1) persoanei impozabile analizate şi/sau cel puţin una dintre persoanele impozabile*6) la care asociaţii*2) şi/sau administratorii*3) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de acţionar*2)/asociat*2)/ administrator*3)/titular*4)/membru*5) au înscrise în prezent în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015.
	*1) Prin asociat se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile analizate este < 50%. *2) Prin asociat/acţionar se înţelege atât persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, indiferent de cota de participare la capitalul social al persoanei impozabile şi indiferent de forma de organizare a asociaţilor/acţionarilor. *3) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice. *4) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI). *5) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF). *6) Prin persoane impozabile se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/ administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (indiferent de cota de participare la capitalul social), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri. Infracţiunile şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare, sunt cele constatate şi sancţionate înainte de data retragerii asociaţilor/administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.
9.	VENITURI
9.1.	Administratorii*1) persoanei impozabile analizate nu au obţinut venituri în ultimele 12 luni anterioare celei în care se depune cererea de înregistrare în scopuri de TVA, respectiv în anul fiscal precedent, după caz.
	Administratorii*1) persoanei impozabile analizate au obţinut, în ultimele 12 luni

9.2.	anterioare solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, venituri exclusiv salariale preponderent ca valoare, din ocupaţii corespunzătoare grupei majore 9 (conform COR ISCO08)
	*1) Prin administrator se înţelege persoana fizică rezidentă.
10.	REZIDENŢĂ FISCALĂ
10.1.	Cel puţin unul dintre administratorii*1) persoanei impozabile analizate este cetăţean străin care nu deţine rezidenţă fiscală în România şi capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.
	*1) Prin administrator se înţelege persoana fizică.
11.	CONT BANCAR
11.1.	Persoana impozabilă analizată nu deţine cont bancar*1) sau cel puţin una dintre persoanele împuternicite*2) de persoana impozabilă analizată pentru a desfăşura operaţiuni pe conturile bancare*1) ale acesteia nu au calitatea de administrator/asociat/salariat.
	*1) Sunt excluse conturile bancare dedicate încasării şi plăţii TVA potrivit Ordonanţei Guvernului nr. 23/2017 privind plata defalcată a TVA. *2) Prin împuternicit se înţelege persoana fizică care are dreptul de a desfăşura operaţiuni pe conturile bancare ale persoanei impozabile analizate.
12.	ACTIVITATE DESFĂŞURATĂ
12.1.	Persoana impozabilă analizată nu desfăşoară activităţi economice în spaţiul destinat sediului social şi/sau sediilor secundare şi nici în afara acestora.
13.	TERŢI
13.1.	Persoana impozabilă analizată desfăşoară exclusiv activităţi economice în afara sediului social/profesional şi a sediilor secundare (punctelor de lucru).
14.	SERVICII CONTABILE
14.1.	Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate sau are desemnată o persoană care nu îndeplineşte prevederile art. 10 alin. (2) din Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă în compartimente distincte, inclusiv situaţia în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări de servicii cu persoane fizice/juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilităţii.
15.	SALARIAŢI
15.1.	Persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte individuale de muncă*1) la data efectuării analizei.
	*1) Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcţia de director economic, contabil-şef.

NOTE:

În cazul în care persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se află în procedura insolvenţei prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare, se vor avea în vedere asociaţii şi/sau administratorii care deţineau această calitate la data declanşării procedurii insolvenţei.

Persoanele impozabile cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal după data intrării în vigoare a prezentului ordin, sunt supuse evaluării riscului fiscal potrivit criteriilor prevăzute în prezenta anexă.

Anexa nr. 6

Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal
în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit
art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal,

precum şi pentru evaluarea riscului fiscal
în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit
art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

1.	SEDIU
1.1.	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului şi este utilizat în cadrul unui contract de asistenţă juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundare (puncte de lucru).
1.2.	Sediul social al persoanei impozabile este utilizat în cadrul unui contract de comodat pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundare (puncte de lucru).
2.	SALARIAŢI
2.1.	Media numărului de salariaţi este mai mică de 1 salariat*1).
	*1) Prin salariat se înţelege persoana pentru care au fost declarate cel puţin 20 de ore efectiv lucrate în lună, indiferent de tipul de asigurat din punctul de vedere al contractului de muncă. Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcţia de director economic, contabil-şef.
3.	SERVICII CONTABILE
3.1.	Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate, inclusiv situaţia în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări de servicii cu persoane fizice/juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilităţii.
4.	NECONCORDANŢE
4.1.	Persoana impozabilă analizată înregistrează neconcordanţe semnificative1) între informaţiile înscrise în declaraţiile fiscale/informative/recapitulative proprii, respectiv între informaţiile înregistrate în declaraţiile fiscale/informative/recapitulative proprii în relaţia cu partenerii săi (furnizori/clienţi), inclusiv neconcordanţe semnificative constatate în urma analizării informaţiilor furnizate de terţi, altele decât cele care privesc declaraţiile fiscale/informative/recapitulative.
5.	REZIDENŢĂ FISCALĂ
5.1.	Cel puţin unul dintre administratorii*1) persoanei impozabile analizate este cetăţean străin care nu deţine rezidenţă fiscală în România şi capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.
	*1) Prin administrator se înţelege persoana fizică.

NOTE:

Perioada ce face obiectul analizei criteriilor 2.1, 3.1, 4.1 şi 5.1, precum şi parametrii utilizaţi pentru determinarea neconcordanţelor şi pragurile de semnificaţie în cazul criteriului 4.1 se aprobă de către preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

În cazul persoanelor impozabile prevăzute la pct. 1 alin. (2) din cadrul anexei nr. 2 la ordin care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal , analiza criteriilor 1.1, 1.2, 2.1, 3.1 şi 5.1 se face la data solicitării înregistrării.

Anexa nr. 7

DECLARAŢIE^1)
pe propria răspundere pentru înregistrarea în scopuri de TVA,
potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare

^1) Perioada de valabilitate a declaraţiei pe propria răspundere în evidenţele organului fiscal este de 30 de zile de la data transmiterii acesteia prin mijloace electronice. În cazul în care se transmit mai multe declaraţii pe propria răspundere aferente unei singure declaraţii de menţiuni (formular 010), organul fiscal va considera valabilă ultima declaraţie transmisă. Orice declaraţie pe propria răspundere transmisă după data la care a fost demarată procedura de înregistrare în scopuri de TVA nu se consideră validă.

I. Date de identificare a persoanei impozabile

Denumire .....

Forma de organizare .....

Cod de identificare fiscală .....

II. Domiciliul fiscal

Judeţ ....., sector ....., localitate ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ,ap. ....., cod poştal ....., telefon ....., fax....., e-mail .....

III. Declaraţie pe propria răspundere

1. Date privind administratorii^2)/asociaţii^3) persoane fizice ai persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA

Subsemnatul, ... (numele şi prenumele), cetăţean ....., născut la data de ..... în localitatea ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....., sectorul/judeţul ....., ţara de rezidenţă fiscală ....., tip act de identitate ....., seria şi nr. act de identitate ....., data emiterii ....., autoritatea emitentă ....., ţara autorităţii emitente ....., CNP/NIF^4) ....., în calitate de administrator/asociat al persoanei impozabile, cunoscând dispoziţiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere următoarele:

^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică sau persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.

^3) Prin asociat se înţelege persoana fizică sau persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ cu 25%, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii.

^4) În situaţia în care persoana respectivă deţine mai multe NIF-uri se va alege unul dintre ele.

2. Date privind administratorii^2)/asociaţii^3) persoane juridice ai persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA

Subscrisa, ... (denumirea), cod de identificare fiscală (CUI/CIF) ....., cu sediul social în localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....., sectorul/judeţul ....., ţara ....., reprezentată de ..... (numele şi prenumele), în baza actului de împuternicire nr. şi data ....., cetăţean ....., născut la data de ....., în localitatea ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc ....., et. ....., ap. ....., sectorul /judeţul ....., tip act de identitate ....., seria şi nr. act de identitate ....., data emiterii ....., autoritatea emitentă ....., ţara autorităţii emitente ....., CNP/NIF^4) ....., în calitate de administrator/asociat persoană juridică al persoanei impozabile, cunoscând dispoziţiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere următoarele:

1. Persoana impozabilă are sediul social stabilit în baza actului de constituire a dreptului de proprietate/contractului de comodat/închiriere nr. ..... din data de ....., încheiat cu nume şi prenume/denumire ....., CNP/NIF^4)/CUI/CIF ....., dată început contract ..... dată sfârşit contract ..... .

2. Nu deţin şi nu am deţinut calitatea de administrator^2), asociat^3), acţionar^5), titular^6) sau membru^7) la mai mult de o persoană impozabilă^8) la care a fost finalizată procedura^9) insolvenţei/falimentului în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi, ale cărei obligaţii fiscale principale restante, la data încheierii procedurii, sunt mai mari de 50.000 lei.

^5) Prin acţionar se înţelege persoana fizică sau persoana juridică, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ cu 25%, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii.

^6) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).

^7) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).

^8) Prin persoană impozabilă se înţelege:

– societatea înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţii la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale

deţin participaţii, în cadrul căreia asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar, respectiv de administrator;

– PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv membri.

^9) Administratorii/asociaţii persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu deţineau, la data la care a fost finalizată procedura insolvenţei/falimentului, conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare, calitatea de administrator, asociat/acţionar, titular sau membru la persoana impozabilă la care a fost finalizată procedura insolvenţei/falimentului.

3. Nu deţin şi nu am deţinut calitatea de administrator^2), asociat^3), acţionar^5), titular^6) sau membru^7) la mai mult de o persoană impozabilă^8) declarată inactivă^10) fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi, fără a fi reactivată.

^10) Administratorii/asociaţii persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu deţineau, la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală, calitatea de administrator, asociat/acţionar, titular sau membru la persoana impozabilă declarată inactivă.

4. Nu deţin şi nu am deţinut calitatea de administrator^2), asociat^3), acţionar^5), titular^6) sau membru^7) la mai mult de o persoană impozabilă^8) la care a fost anulată^11) înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. c) şi d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi.

^11) Administratorii/asociaţii persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu deţineau, la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA, calitatea de administrator, asociat/acţionar, titular sau membru la persoana impozabilă la care a fost anulat codul de TVA.

5. Suma totală a obligaţiilor fiscale principale restante^12) înregistrate de persoanele impozabile^8) la care deţin calitatea de administrator^2), asociat^3), acţionar^5), titular^6) sau membru^7) nu este mai mare de 50.000 lei.

^12) În categoria obligaţiilor fiscale principale restante sunt incluse obligaţiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, şi care nu au fost achitate până la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA.

6. Nu am înscrise în prezent în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi nu deţin calitatea de administrator^2), asociat^3), acţionar^5), titular^6) sau membru^7) la mai mult de o persoană impozabilă^8) care au înscrise în prezent în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

7. Nu am deţinut calitatea de administrator^2), asociat^3), acţionar^5), titular^6) sau membru^7) la mai mult de o persoană impozabilă^8) care au avut înscrise în cazierul^13) fiscal infracţiuni şi /sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare, la data la care am deţinut calitatea de administrator^2), asociat^3), acţionar^5), titular^6) sau membru^7).

^13) Administratorii/asociaţii persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu deţineau, la data înscrierii în cazierul fiscal a infracţiunilor şi/sau faptelor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare, calitatea de administrator, asociat/acţionar, titular sau membru la persoana impozabilă care avea fapte înscrise în cazierul fiscal.

8. Persoana/persoanele împuternicită(e) pentru a desfăşura operaţiuni pe contul/conturile bancare ale persoanei impozabile are/au calitatea de administrator sau asociat al persoanei impozabile.

9. Persoana impozabilă:

a) are desemnată o persoană care îndeplineşte prevederile art. 10 alin. (2) din Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care

contabilitatea este organizată şi condusă în compartimente distincte, respectiv dl/dna ....., CNP/NIF^4)....., în baza Contractului individual de muncă nr. ..... din data de .....;

sau

b) are încheiat Contractul de prestări servicii nr. ..... din data de ..... cu persoana fizică /juridică ....., numele şi prenumele/denumirea ....., CNP/NIF4)/CUI/CIF ....., membră activă CECCAR, având Legitimaţia/Autorizaţia ....., în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilităţii.

Pe lângă consecinţele de natură penală, falsul în declaraţii atrage încadrarea persoanei fizice /juridice în categoria de risc ridicat, în contextul evaluării riscului fiscal al persoanelor impozabile la care aceasta deţine calitatea de administrator, asociat/acţionar.

Acurateţea datelor cuprinse în cadrul prezentei declaraţii se evaluează, în termen de 15 zile de la data solicitării înregistrării în scopuri de TVA, pe baza datelor deţinute de organul fiscal.

Nu fac obiectul prezentei declaraţii persoanele impozabile care se află în procedura insolvenţei prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare.

Informaţiile din prezenta declaraţie sunt furnizate de:

a) administratori, în cazul societăţilor pe acţiuni sau în comandită pe acţiuni înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) asociaţi, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ cu 25%, şi administratori, în cazul altor societăţi decât cele menţionate la lit. a), înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31 /1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

3. Subsemnatul

Numele şi prenumele .....

Semnătura .....

Subscrisa

Denumirea .....

Numele şi prenumele reprezentantului .....

Semnătura

Data .....

(12) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (11) lit. a)-e) şi h), organele fiscale înregistrează persoanele impozabile la solicitarea acestora, astfel:

La data de 01-10-2017 Partea introductivă a alineatului (12) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

a) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. a), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

La data de 01-01-2017 Litera a) din Alineatul (12) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 34, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

b) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. c), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăţilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ai căror asociaţi din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situaţia care a condus la anularea înregistrării conform alin. (11) lit. c);

c) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informaţii/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;

2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

d) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. e), pe baza unei declaraţii pe propria răspundere din care să rezulte că va desfăşura activităţi economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

e) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. h), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, respectiv societatea nu mai prezintă risc fiscal ridicat, conform criteriilor stabilite la alin. (11) lit. h), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.

La data de 01-10-2017 Litera e) din Alineatul (12) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(13) Persoanele impozabile aflate în situaţiile prevăzute la alin. (11) au obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(14) Persoanele impozabile aflate în situaţiile prevăzute la alin. (12) nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 310 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (6) şi (8).

(15) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 şi Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată. Registrele sunt publice şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la alin. (11). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la art. 11 alin. (6) şi (8) de la data prevăzută la alin. (11) şi în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (7) şi (9) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată.

(16) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data anulării înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de TVA acţionează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepţia situaţiei în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310;

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-301.

(17) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform prezentului articol, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării şi data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă îşi păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menţinându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate pe aceeaşi perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-301, considerându-se că achiziţiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol.

(18) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informaţiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(19) Abrogat.

La data de 24-07-2017 Alineatul (19) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 39, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(20) În cazul încetării desfăşurării de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activităţii sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidenţă şi procedura aplicabilă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

88. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile art. 316 alin. (1) , (2), (4) sau (6) din Codul fiscal ori optează pentru înregistrare conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (2), (4) şi (6) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (10) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 316 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenţionează să efectueze o astfel de activitate. Intenţia persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii unei activităţi economice.

(3) Instituţiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, li se atribuie un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269 din Codul fiscal, în timp ce pentru activităţile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfăşoară numai activităţi în calitate de autoritate publică, li se atribuie un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituţiilor publice care desfăşoară numai activităţi pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operaţiuni taxabile, scutite fără drept de deducere potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform art. 294, 295, 296 din Codul fiscal, şi care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta este valabil pentru orice alte operaţiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care instituţia publică le va realiza ulterior. Orice instituţie publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal este considerată persoană impozabilă conform art. 278 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal.

(4) Persoanei impozabile care are sediul activităţii economice în România şi care are pe teritoriul României sucursale şi alte sedii secundare, fără personalitate juridică, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal.

(5) Persoanei impozabile care are sediul activităţii economice în afara României şi este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României desemnează unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă şi să fie responsabil pentru toate obligaţiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică şi poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operaţiunile prevăzute la art. 316 alin. (6) din Codul fiscal şi la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, cu excepţia celor pentru care înregistrarea este opţională. În cazul operaţiunilor prevăzute la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opţională, organul fiscal competent nu înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operaţiuni pentru care, potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România care urmează să realizeze operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal, importuri de bunuri, operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea

acestora, conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, şi/sau operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, sau prin opţiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilită în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România operaţiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal şi/sau că urmează să desfăşoare operaţiuni scutite cu drept de deducere, cu excepţia serviciilor de transport şi a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opţională. Pe lângă declaraţia pe propria răspundere, trebuie prezentate contractele, comenzile, sau alte documente, din care rezultă aceste informaţii;

b) persoana impozabilă nestabilită în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile stabilite la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 şi 2 pentru operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal;

2. trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România importuri, operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, şi/sau pentru alte operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal, precum şi contractele, comenzile sau alte documente din care rezultă aceste informaţii;

c) persoana impozabilă nestabilită în România care solicită înregistrarea conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile/alte documente în baza cărora urmează să efectueze livrări şi/sau achiziţii intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în Uniunea Europeană. În cazul înregistrării directe, această persoană trebuie să declare adresa din România la care pot fi examinate toate evidenţele şi documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VII din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în Uniunea Europeană.

(8) În situaţia în care, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România devine stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu atribuie un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în afara României şi care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, şi ulterior înfiinţează sucursale în România, organele fiscale competente nu atribuie un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(10) Conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA şi care, ulterior înregistrării respective, desfăşoară exclusiv operaţiuni ce nu dau dreptul la deducere solicită anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfăşoară exclusiv operaţiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operaţiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate şi, după caz, din declaraţia pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operaţiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal.

(11) În cazul persoanelor care au solicitat anularea înregistrării conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se efectuează în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România şi înregistrată în scopuri de TVA care îşi încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în

termen de 15 zile de la data documentelor ce evidenţiază acest fapt, conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data încetării activităţii economice.

(13) Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal.

(14) Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opţiune conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea şi nici alte operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal.

(15) În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declaraţia de încetare a activităţii.

(16) Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligaţia, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(17) Pentru situaţia prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. f) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente.

(18) În sensul art. 316 alin. (11) lit. c) din Codul fiscal, prin asociat majoritar se înţelege persoana fizică sau juridică ce deţine părţi sociale/acţiuni în cadrul unei societăţi reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în procent de minimum 50% din capitalul social al societăţii.

(19) În situaţia în care persoana impozabilă îndeplineşte condiţiile pentru înregistrarea în scopuri de TVA prevăzute de art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, organul fiscal atribuie codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit iniţial, anterior anulării înregistrării în scopuri de TVA.

89. (1) În aplicarea prevederilor art. 316 alin. (7) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilită care se înregistrează în România prin reprezentant fiscal, desemnează reprezentantul fiscal printr-o cerere depusă la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Înregistrarea în scopuri de TVA prin reprezentant fiscal poate fi solicitată de o persoană impozabilă nestabilită în România dacă este obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA sau poate opta să se înregistreze, conform prevederilor de la pct. 88 alin. (6). Cererea trebuie însoţită de:

a) declaraţia de începere a activităţii, care cuprinde: data şi natura activităţii pe care o va desfăşura în România, precum şi de documentele prevăzute la pct. 88 alin. (6);

b) copie de pe actul de constituire în străinătate a persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligaţiile ce îi revin conform legii şi în care aceasta trebuie să precizeze natura operaţiunilor;

d) contractul încheiat între persoana nestabilită în România şi reprezentantul fiscal propus, din care să rezulte întinderea mandatului acordat reprezentantului.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operaţiunilor desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România. Nu se admite coexistenţa mai multor reprezentanţi fiscali cu angajamente limitate pentru reprezentarea aceleiaşi persoane impozabile nestabilite în România. Pot fi desemnate ca reprezentanţi fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât şi persoanei propuse ca reprezentant fiscal. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile nestabilite în România prin reprezentant fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a reprezentantului fiscal. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părţi, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor şi obligaţiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operaţiunile pentru care a fost mandatat, efectuate în România de persoana impozabilă nestabilită în România, atât timp cât durează mandatul său.

(5) În situaţia în care mandatul reprezentantului fiscal încetează, dar continuă activitatea economică a persoanei impozabile nestabilite în România pentru care aceasta trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA conform pct. 88 alin. (6), aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal, fie să se înregistreze direct fără reprezentant fiscal în situaţia în care este o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană.

(6) Reprezentantul fiscal trebuie să anunţe în scris organul fiscal competent cu privire la faptul că mandatul său a încetat şi să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl depune în această calitate. Încetarea mandatului reprezentantului fiscal nu poate fi anterioară datei la care are obligaţia să depună ultimul decont taxă în numele persoanei impozabile nestabilite în România pe care o reprezintă.

(7) O persoană impozabilă nestabilită în România care şi-a desemnat reprezentant fiscal şi ulterior devine stabilită printr-un sediu fix în România, conform prevederilor art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, trebuie să renunţe la reprezentantul fiscal în România. Şi în această situaţie reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească obligaţiile prevăzute la alin. (6).

(8) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilită în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România. Din punctul de vedere al taxei, operaţiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operaţiuni aparţinând persoanei impozabile care iniţial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România prin sediu fix.

(9) Dacă o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, este înregistrată în scopuri de TVA în România printr-un reprezentant fiscal şi renunţă la reprezentantul fiscal în vederea înregistrării directe în scopuri de TVA în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care se înregistrează direct în România. Aceste prevederi se aplică în mod corespunzător şi în situaţia în care o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru este înregistrată direct în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal şi ulterior optează pentru înregistrarea printr-un reprezentant fiscal.

(10) Operaţiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidenţiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. Prevederile art. 310 din Codul fiscal cu privire la întreprinderile mici nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(11) Reprezentantul fiscal emite, în limita mandatului său, facturi pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operaţiunilor respective, pe care o transmite beneficiarilor. De asemenea, primeşte, în limita mandatului său, facturi pentru achiziţiile efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România. Facturile de achiziţii trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316 ale reprezentantului fiscal. Prezentele norme metodologice nu instituie obligaţii privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilită în România şi clienţii/furnizorii acesteia.

(12) Factura emisă de reprezentantul fiscal în calitate de mandatar al persoanei impozabile nestabilite în România trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal.

(13) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal pentru operaţiunile desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă, în care include şi facturile emise de persoana impozabilă nestabilită în România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit prin reprezentant fiscal conform art. 316 din Codul fiscal. În situaţia în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă. Nu îi este permis reprezentantului fiscal să evidenţieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operaţiunile desfăşurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(14) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achiziţiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să deţină documentele prevăzute de lege.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016:

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 şi care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea şi de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităţilor supuse acestui regim.

Notă CTCE

Art. II din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 31 august 2017, prevede:

„Articolul II

(1) În anul 2018 sunt aplicabile următoarele reguli referitoare la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare:

a) persoanele impozabile înfiinţate anterior anului 2018 au obligaţia solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc plafonul de 220.000 lei în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2018 şi data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege, denumită în continuare perioada de referinţă. n cazul în care nu au depăşit acest plafon în perioada de referinţă, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc plafonul de 300.000 lei până la data de 31 decembrie 2018. La determinarea plafonului de 300.000 lei se ia în calcul şi cifra de afaceri realizată în perioada de referinţă;

b) persoanele impozabile înfiinţate în perioada de referinţă au obligaţia solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc în perioada respectivă plafonul de 220.000 lei. În cazul în care nu au depăşit acest plafon în perioada de referinţă, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc plafonul de 300.000 lei până la data de 31 decembrie 2018;

c) persoanele impozabile înfiinţate începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi au obligaţia solicitării înregistrarii în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc plafonul de 300.000 lei, de la înfiinţare până la 31 decembrie 2018;
d) prin excepţie de la prevederile lit. a) şi b), persoanele impozabile pentru care obligaţia solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 310 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, ar interveni începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi nu trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA decât în situaţia în care depăşesc plafonul de 300.000 lei până la data de 31 decembrie 2018;
e) persoanele impozabile care s-au înregistrat în scopuri de TVA în perioada de referinţă, ca urmare a depăşirii plafonului de scutire, pot solicita începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiţia ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de 300.000 lei;
f) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA anterior anului 2018 pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, după data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege, inclusiv, dacă nu au depăşit plafonul de scutire de 220.000 lei din anul precedent, respectiv anul 2017, şi dacă până la data solicitării scoaterii din evidenţă nu au depăşit plafonul de 300.000 lei.
(2) În situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. e) şi f) solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare".

Articolul 317

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii

(1) Are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate şi care nu au obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b)-d) sau alin. (2), care efectuează o achiziţie intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziţiei intracomunitare, dacă valoarea achiziţiei intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru achiziţii intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziţia intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, neînregistrată şi care nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a), c) sau d) ori a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislaţia altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activităţii economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a), b) sau d) ori a alin. (2), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective;

d) persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315^1, care nu este deja înregistrată conform lit. a)-c) ori a alin. (2), dacă efectuează livrări intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315^1 alin. (8) lit. c) sau d), înainte de livrarea bunurilor.

La data de 01-01-2017 Alineatul (1) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să

se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziţii intracomunitare, conform art. 268 alin. (6) sau art. 315^1 alin. (10).

La data de 01-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuţi la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obţinut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6), cu excepţia cazului în care a depăşit plafonul de achiziţii intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b)-d) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepţia situaţiei în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5)-(7).

La data de 01-01-2017 Alineatul (8) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situaţii:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, şi solicită anularea conform alin. (5), (6) şi (8); sau

c) persoana respectivă îşi încetează activitatea economică.

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2).

La data de 01-01-2017 Alineatul (10) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(11) Prevederile art. 316 alin. (11) lit. a) şi f) şi alin. (12) lit. a) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

La data de 01-01-2017 Alineatul (11) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii

90. (1) Au obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activităţii economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 3 alin. (5)-(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile art. 317 alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol este considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situaţia în care obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziţii intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziţii intracomunitare şi după înregistrare, până la depăşirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 316 din Codul fiscal sau pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislaţia altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol se consideră valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317 din Codul fiscal, persoanele impozabile care realizează servicii care se încadrează în oricare din prevederile art. 278 alin. (3)-(7) din Codul fiscal, sau servicii pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii ori sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile art. 317 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opţiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol este considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condiţiile art. 317 alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se consideră anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 317 din Codul fiscal pot comunica acest cod altor persoane numai pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare şi pentru achiziţii de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal şi care efectuează achiziţii intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 317 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziţii intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 317 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme metodologice se completează cu prevederile pct. 3.

(11) Instituţiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structură, nu solicită înregistrarea conform art. 317 din Codul fiscal. Pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare şi pentru achiziţiile de servicii intracomunitare comunică codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă achiziţiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfăşurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituţia publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activităţi pentru care instituţia publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituţie publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal este considerată persoană impozabilă conform art. 278 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal.

Articolul 318

Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 şi 317, are prefixul RO, conform Standardului internaţional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acţiune anterioară datei anulării şi de obligaţia de a solicita înregistrarea în condiţiile prezentului titlu.

(3) Prin normele metodologice se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a
Prevederi generale referitoare la înregistrare

91. (1) În sensul art. 318 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilită în România care este obligată la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situaţii:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operaţiuni nu sunt precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepţia:

1. vânzărilor la distanţă;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) şi b), livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condiţiile prevăzute la art. 326 alin. (6) din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă nestabilită în România care realizează în România în mod ocazional operaţiuni pentru care este obligată la plata TVA şi care este scutită de la obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) are obligaţia să transmită beneficiarilor facturile emise pentru respectivele operaţiuni conform art. 319 din Codul fiscal, precum şi o copie a deciziei privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional. Facturile emise de persoanele scutite de la obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA în România al furnizorului/prestatorului.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 316 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienţilor;

b) conform art. 317 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligaţia plăţii taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) şi art. 308;

2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 307 alin. (2).

Articolul 319

Facturarea

(1) În înţelesul prezentului titlu sunt considerate facturi documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condiţiile stabilite în prezentul articol.

(2) Orice document sau mesaj care modifică şi care se referă în mod specific şi fără ambiguităţi la factura iniţială are acelaşi regim juridic ca o factură.

(3) În cazul în care este obligatorie ajustarea bazei impozabile conform art. 287 lit. a)-c) şi e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul trebuie să emită o autofactură în vederea ajustării taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

92. (1) În sensul art. 319 alin. (3) din Codul fiscal, autofactura trebuie emisă numai dacă au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal şi furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2) din Codul fiscal, în termenul stabilit de lege. În cazul reducerilor de preţ se consideră că evenimentul care generează obligaţia emiterii autofacturii intervine la data la care clientul beneficiază de reducere. În situaţia în care ulterior emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (3) din Codul fiscal, se primeşte factura emisă de furnizor /prestator pentru aceeaşi ajustare şi având aceeaşi valoare, se face o referire la autofactura emisă, fără ca aceasta să mai genereze efecte privind ajustarea taxei deductibile.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 292 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, nu are obligaţia întocmirii unei facturi, operaţiunile fiind consemnate în documente potrivit legislaţiei contabile.

(3) Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile şi numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;
b) data emiterii;
c) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile, la rubrica "Furnizor";
d) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile sau, după caz, ale beneficiarului;
e) denumirea şi descrierea bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate;
f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;
g) cota de taxă aplicabilă;
h) valoarea taxei colectate.

(4) Informaţiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal, ca taxă colectată.

(5) În cazul depăşirii plafoanelor stabilite la pct. 7 alin. (12) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal au obligaţia să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (2) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica "Cumpărător" informaţiile de la alin. (3) lit. c), iar în cazul bunurilor acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea şi descrierea bunurilor livrate se poate menţiona, după caz: depăşire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

(6) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:
a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;
b) data emiterii;
c) la rubrica "Furnizor", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se înscriu denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 316 din Codul fiscal acordat reprezentantului fiscal pentru persoana impozabilă nestabilită pe care o reprezintă;
d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Cumpărător";
e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum şi adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;
f) denumirea şi cantitatea bunurilor transferate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;
g) data la care au fost transferate bunurile;
h) valoarea bunurilor transferate.

(7) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziţie intracomunitară de bunuri efectuată în România în condiţiile stabilite la art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. În situaţia în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru şi care cuprinde cel puţin elementele prevăzute la alin. (5), acest document se consideră autofactură pentru operaţiunea asimilată achiziţiei intracomunitare de bunuri efectuate în România în sensul art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pe baza căruia se înregistrează achiziţia intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:
a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;
b) data emiterii;
c) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziţia intracomunitară de bunuri, precum şi denumirea/ numele, adresa şi codul de

înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 316 din Codul fiscal acordat reprezentantului fiscal pentru persoana impozabilă nestabilită pe care o reprezintă;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Furnizor";

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum şi adresa exactă din România în care au fost achiziţionate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor achiziţionate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate.

(8) Informaţiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (6) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (7) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal.

100. Prevederile pct. 92 alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi în cazul autofacturilor emise conform art. 320 alin. (3) din Codul fiscal.

(4) În înţelesul prezentului titlu, prin factură electronică se înţelege o factură care conţine informaţiile solicitate în prezentul articol şi care a fost emisă şi primită în format electronic.

(5) Fără să contravină prevederilor alin. (31)-(35) se aplică următoarele reguli de facturare:

a) pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;

b) prin excepţie de la prevederile lit. a):

1. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor art. 275 şi 278, şi persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;

2. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform art. 275 şi 278, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în România, dar este stabilit în Uniunea Europeană, conform prevederilor art. 266 alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform art. 307 este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul.

În situaţia în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (18), se aplică prevederile lit. a);

c) prin excepţie de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Uniunea Europeană în conformitate cu prevederile art. 275 şi 278.

d) prin excepţie de la prevederile lit. a), facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este înregistrat prestatorul care utilizează unul dintre regimurile speciale menţionate la art. 314 şi 315.La data de 20-04-2019 Alineatul (5) din Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 7, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019

(6) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situaţii:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanţă pe care a efectuat-o, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (2) şi (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a)-c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operaţiunile menţionate la lit. a) şi b).

(7) Prin excepţie de la alin. (6) lit. a) şi d), persoana impozabilă nu are obligaţia emiterii de facturi pentru operaţiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 292 alin. (1) şi (2).

(8) Persoana înregistrată conform art. 316 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (16), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(9) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofactură, în termenul prevăzut la alin. (15), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condiţiile prevăzute la art. 270 alin. (10), şi pentru fiecare operaţiune asimilată unei achiziţii intracomunitare de bunuri efectuate în România în condiţiile prevăzute la art. 273 alin. (2) lit. a).

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (6) lit. a), persoana impozabilă este scutită de obligaţia emiterii facturii pentru următoarele operaţiuni, cu excepţia cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) livrările de bunuri prin magazinele de comerţ cu amănuntul şi prestările de servicii către populaţie, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menţionate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe bază de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziţii;

c) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menţionate la lit. a) şi b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcări auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite. Prin normele metodologice se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmească în vederea determinării corecte a bazei de impozitare şi a taxei colectate pentru astfel de operaţiuni.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

93. În sensul art. 319 alin. (10) lit. c) din Codul fiscal, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 319 alin. (10) lit. a) şi b) din Codul fiscal, furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, furnizorii/ prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condiţiile stabilite la art. 319 alin. (12) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal. În situaţia în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, aceştia au obligaţia întocmirii unui document centralizator pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii;

c) denumirea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate;

d) cantitatea bunurilor livrate;

e) baza de impozitare a livrărilor de bunurilor/prestărilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cotă, scutire sau operaţiune netaxabilă, preţul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preţ, în cazul în care acestea nu sunt incluse în preţul unitar;

f) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcţie de cotele taxei;

g) valoarea totală a bazei de impozitare şi a taxei colectate.

(11) Persoana impozabilă care nu are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

94. (1) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (11) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă nu are obligaţia emiterii unei facturi, dar optează pentru emiterea acesteia, factura trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal, după caz, dar numai în situaţia în care operaţiunile sunt cuprinse în sfera de aplicare a taxei.

(12) Persoana impozabilă care are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situaţii:

a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290;

b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură conform alin. (2).

(13) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanţelor publice se aprobă ca persoana impozabilă care are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) să înscrie în facturi doar informaţiile prevăzute la alin. (21), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin normele metodologice:

a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290; sau

b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condiţiile tehnice de emitere a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligaţiilor menţionate la alin. (20) sau la alin. (23) să fie extrem de dificilă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

94.

(2) În vederea emiterii de facturi conform prevederilor art. 319 alin. (13) din Codul fiscal, Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, la solicitarea persoanelor impozabile interesate sau din oficiu, va consulta Comitetul TVA. Persoanele impozabile interesate care solicită consultarea Comitetului TVA pentru emiterea de facturi conform prevederilor art. 319 alin. (13) din Codul fiscal trebuie să prezinte Direcţiei generale de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale motivaţia solicitării emiterii de facturi conform art. 319 alin. (13) din Codul fiscal. Din motivaţia prezentată trebuie să rezulte motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conţin toate elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal . Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale analizează dacă există motive obiective pentru care se solicită emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) din Codul fiscal. Dacă nu sunt îndeplinite condiţiile minimale prevăzute de lege şi/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informaţii se comunică solicitantului. Solicitările avizate favorabil de Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată. Ulterior consultării Comitetului TVA, ministrul finanţelor publice emite un ordin prin care aprobă, după caz, fie emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) lit. a) din Codul fiscal, fie emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) lit. b) din Codul fiscal.

(14) Prevederile alin. (12) şi (13) nu se aplică în cazul operaţiunilor prevăzute la alin. (6) lit. b) şi c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri ori prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru.

(15) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2), persoana impozabilă are obligaţia de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei.

(16) Pentru alte operaţiuni decât cele prevăzute la alin. (15), persoana impozabilă are obligaţia de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, cu excepţia cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepţia cazului în care factura a fost deja emisă.

(17) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de servicii, către acelaşi client, în următoarele condiţii:

a) să se refere la operaţiuni pentru care a luat naştere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(18) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

95. (1) Persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite facturi conform art. 319 din Codul fiscal pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri sau în cazul emiterii de facturi parţiale pentru livrări de bunuri ori prestări de servicii se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat ori pe aceeaşi factură pe care se evidenţiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau la facturile parţiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeaşi operaţiune, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (20) lit. r) din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile art. 290 din Codul fiscal şi ale pct. 35. Nu se impune regularizarea de

către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, conform art. 307 alin. (2)-(6), art. 308 sau art. 309 din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau al facturilor parţiale emise de furnizorii de bunuri ori de prestatorii de servicii.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit art. 291 alin. (6) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parţiale sau integrale încasate, precum şi a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, potrivit art. 307 alin. (2), (3), (5) şi (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parţial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

(4) În cazul reducerilor de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 32 alin. (7), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători /distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

(5) În cazul în care refacturează cheltuieli potrivit pct. 31 alin. (4)-(6), persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite factura în termenul prevăzut la art. 319 alin. (16) din Codul fiscal.

(6) În cazul facturii centralizatoare întocmite conform art. 319 alin. (17) din Codul fiscal nu este obligatorie menţionarea datei livrării/prestării sau a datei încasării avansului, aceasta rezultând din documentele prevăzute la art. 319 alin. (17) lit. b) din Codul fiscal.

96. (1) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (18) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiţii:

a) părţile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele şi în contul furnizorului/ prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită şi poate fi convenită şi descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea şi prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele şi în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător şi trimisă furnizorului/ prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 316 din Codul fiscal.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) de către cumpărătorul unui bun sau unui serviciu nu restricţionează dreptul furnizorului de a emite alte facturi către respectivul cumpărător în perioada acoperită de acord.

(3) Termenii şi condiţiile acordului prealabil şi ale procedurilor de acceptare prevăzute la alin. (1) pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator şi client. La cererea organului de control, părţile trebuie să fie în măsură să demonstreze existenţa acordului prealabil.

(4) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terţ în următoarele condiţii:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terţ, cu cel puţin o lună calendaristică înainte de a iniţia această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terţului;

b) factura să fie emisă de către terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau, după caz, la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziţia organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(5) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se întocmeşte de către organele de executare silită pe numele şi în contul debitorului executat silit. În factură se face o menţiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite

cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înţelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită emit facturi cu TVA numai în cazul operaţiunilor taxabile şi numai dacă debitorul este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal sau a fost înregistrat în scopuri de TVA şi i s-a anulat înregistrarea conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal. Nu se menţionează TVA pe factură în cazul operaţiunilor pentru care se aplică taxare inversă conform prevederilor art. 331 din Codul fiscal. În situaţia în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură menţiunea prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligaţia să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situaţia în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 58.

(6) Dacă organul de executare silită, menţionat la alin. (5), încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligaţia să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data adjudecării. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidenţiază suma achitată, cu semnul minus, la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acesta înregistrează documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) În situaţia în care cumpărătorul sau adjudecatarul are obligaţia să plătească la unităţile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligaţii referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul /adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat şi ale alin. (6) nu se aplică pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(8) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operaţiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, nu evidenţiază în decontul propriu de taxă operaţiunile respective.

(9) În situaţia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidenţa proprie operaţiunea de livrare de bunuri pe baza facturii transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă, dacă este cazul. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal. Pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal se aplică regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acesta înregistrează în evidenţa proprie factura şi, după caz, taxa colectată aferentă, în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(10) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

(19) Pot fi emise facturi de către un terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condiţiile stabilite prin normele metodologice, cu excepţia situaţiei în care partea terţă este stabilită într-o ţară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistenţa reciprocă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

96. (1) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (18) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiţii:

a) părţile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele şi în contul furnizorului/ prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită şi poate fi convenită şi descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea şi prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele şi în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător şi trimisă furnizorului/ prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 316 din Codul fiscal.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) de către cumpărătorul unui bun sau unui serviciu nu restricţionează dreptul furnizorului de a emite alte facturi către respectivul cumpărător în perioada acoperită de acord.

(3) Termenii şi condiţiile acordului prealabil şi ale procedurilor de acceptare prevăzute la alin. (1) pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator şi client. La cererea organului de control, părţile trebuie să fie în măsură să demonstreze existenţa acordului prealabil.

(4) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terţ în următoarele condiţii:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terţ, cu cel puţin o lună calendaristică înainte de a iniţia această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terţului;

b) factura să fie emisă de către terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau, după caz, la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziţia organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(5) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se întocmeşte de către organele de executare silită pe numele şi în contul debitorului executat silit. În factură se face o menţiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înţelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită emit facturi cu TVA numai în cazul operaţiunilor taxabile şi numai dacă debitorul este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal sau a fost înregistrat în scopuri de TVA şi i s-a anulat înregistrarea conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal. Nu se menţionează TVA pe factură în cazul operaţiunilor pentru care se aplică taxare inversă conform prevederilor art. 331 din Codul fiscal. În situaţia în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură menţiunea prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligaţia să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situaţia în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 58.

(6) Dacă organul de executare silită, menţionat la alin. (5), încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligaţia să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data adjudecării. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidenţiază suma achitată, cu semnul minus, la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul

fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acesta înregistrează documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) În situaţia în care cumpărătorul sau adjudecatarul are obligaţia să plătească la unităţile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligaţii referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul /adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat şi ale alin. (6) nu se aplică pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(8) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operaţiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, nu evidenţiază în decontul propriu de taxă operaţiunile respective.

(9) În situaţia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidenţa proprie operaţiunea de livrare de bunuri pe baza facturii transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă, dacă este cazul. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal. Pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal se aplică regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acesta înregistrează în evidenţa proprie factura şi, după caz, taxa colectată aferentă, în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(10) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

(20) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informaţii:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şia desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operaţiune netaxabilă, preţul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preţ, în cazul în care acestea nu sunt incluse în preţul unitar;

j) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcţie de cotele taxei;

k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele şi în contul furnizorului, menţiunea "autofactură;"

l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispoziţiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă menţiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri;

m) în cazul în care clientul este persoana obligată la plata TVA, menţiunea "taxare inversă";

n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agenţiile de turism, menţiunea "regimul marjei - agenţii de turism";

o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, una dintre menţiunile "regimul marjei - bunuri second-hand", "regimul marjei - opere de artă" sau "regimul marjei - obiecte de colecţie şi antichităţi", după caz;

p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, menţiunea "TVA la încasare";

r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeaşi operaţiune.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

97. (1) În situaţia în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, cu excepţia informaţiilor prevăzute la art. 319 alin. (20) lit. h)-j) şi l)-p) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situaţie este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conţine factura şi a numărului total de poziţii cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise şi achitate pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menţionarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă menţiunea "conform bon fiscal nr./data".

(2) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (20) lit. b) şi c) din Codul fiscal:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se menţionează numai data emiterii facturii. În acest caz exigibilitatea taxei coincide cu data emiterii facturii potrivit prevederilor art. 282 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se menţionează numai data emiterii facturii, care este aceeaşi cu data livrării/prestării ori încasării unui avans. Exigibilitatea taxei coincide cu data emiterii facturii potrivit prevederilor art. 282 alin. (1) şi alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se menţionează atât data emiterii facturii, cât şi data livrării/prestării ori a încasării unui avans. Exigibilitatea taxei intervine, în această situaţie, la data livrării/prestării ori a încasării unui avans, indiferent de data la care este emisă factura, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare şi cu excepţia livrărilor intracomunitare de bunuri.

(3) Conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. d) din Codul fiscal, factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile, iar în situaţia prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. e) din Codul fiscal factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal. În ce priveşte informaţiile privind adresa furnizorului/ prestatorului, aceasta trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) în cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în România: judeţul/sectorul, localitatea, strada şi numărul. Dacă aceste persoane au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice a persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile;

b) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice, precum şi adresa sediului fix din România pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii la care sediul fix participă conform prevederilor pct. 1 alin. (6);

c) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, dar în interiorul Uniunii Europene, înregistrate direct în România, în scopuri de taxă conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a), pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice din afara României;

d) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, înregistrate prin reprezentant fiscal potrivit prevederilor pct. 89, pe facturile emise se înscrie adresa reprezentantului fiscal din România.

(4) Conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. f) din Codul fiscal factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană

impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă, iar în situaţia prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. g) factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şia desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316 din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal. În ce priveşte informaţiile privind adresa beneficiarului, aceasta trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) în cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în România: judeţul/sectorul, localitatea, strada şi numărul. Dacă aceste persoane au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice a persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile şi /sau au fost prestate serviciile;

b) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice, precum şi adresa sediului fix din România către care au fost efectuate livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii;

c) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României dar în interiorul Uniunii Europene, înregistrate direct în România în scopuri de taxă conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a), pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice din afara României;

d) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, înregistrate prin reprezentant fiscal potrivit prevederilor pct. 89, pe facturile emise se înscrie adresa reprezentantului fiscal din România.

(5) Prevederile art. 319 alin. (20) lit. r) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans ori facturi parţiale pentru aceeaşi operaţiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 95 alin. (2) şi (3).

(6) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (20) lit. i) şi j) din Codul fiscal, baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operaţiunea este taxabilă şi nu se aplică taxare inversă, suma taxei trebuie înscrisă şi în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă se converteşte în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal.

(21) Facturile emise în sistem simplificat în condiţiile prevăzute la alin. (12) şi (13) trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) data emiterii;

b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;

d) suma taxei colectate sau informaţiile necesare pentru calcularea acesteia;

e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică şi clară la factura iniţială şi la detaliile specifice care se modifică.

(22) În situaţia prevăzută la alin. (5) lit. b) pct. 1, furnizorul/prestatorul stabilit în România poate să omită din factură informaţiile prevăzute la alin. (20) lit. i) şi j) şi să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate /serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora şi la natura lor. În cazul aplicării prevederilor alin. (5) lit. b) pct. 2, factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conţină informaţiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (20) lit. i) şi j).

(23) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiţia ca valoarea TVA colectată sau de regularizat să fie exprimată în lei. În situaţia în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290.

(24) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar.

(25) Autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabileşte modul de garantare a autenticităţii originii, a integrităţii conţinutului şi a lizibilităţii facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură şi o livrare de bunuri sau prestare de servicii. "Autenticitatea originii" înseamnă asigurarea identităţii furnizorului sau a emitentului facturii. "Integritatea conţinutului" înseamnă că nu a fost modificat conţinutul impus în conformitate cu prezentul articol.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

98. (1) Pentru ca o factură să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă şi primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opţiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip "xml", "pdf".

(2) În sensul art. 319 alin. (4) din Codul fiscal, facturile create pe suport hârtie care sunt scanate, trimise şi primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format

electronic, de exemplu, prin intermediul unui program informatic de contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise şi primite pe suport hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate include orice acord scris, formal sau informal, precum şi un accept tacit, cum ar fi faptul că a procedat la procesarea ori plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronică reprezintă confirmarea acestuia că deţine mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum şi că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea facturii.

(4) Asigurarea autenticităţii originii facturii, prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, este obligaţia atât a furnizorului/prestatorului, cât şi a beneficiarului, persoane impozabile. Fiecare în mod independent trebuie să asigure autenticitatea originii. Furnizorul/Prestatorul trebuie să poată garanta că factura a fost emisă de el sau a fost emisă în numele şi în contul său, de exemplu, prin înregistrarea facturii în evidenţele sale contabile. Beneficiarul trebuie să poată garanta că factura este primită de la furnizor/prestator sau de la o altă persoană care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între verificarea corectitudinii informaţiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menţionat pe factură şi asigurarea identităţii acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului. Verificarea corectitudinii informaţiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menţionat pe factură presupune asigurarea din partea beneficiarului că furnizorul/prestatorul menţionat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura. În scopul îndeplinirii acestei obligaţii, beneficiarul poate aplica orice control de gestiune care să permită stabilirea unei piste fiabile de audit între factură şi livrare/prestare. Asigurarea identităţii presupune garantarea de către beneficiar a identităţii furnizorului/prestatorului sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul acestuia, de exemplu, prin intermediul unei semnături electronice avansate ori prin schimb electronic de date, şi asigurarea că furnizorul/prestatorul menţionat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura.

(5) Integritatea conţinutului unei facturi prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal trebuie asigurată atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar, dacă acesta este persoană impozabilă. Fiecare în mod independent poate să aleagă metoda prin care să îşi îndeplinească această obligaţie sau ambii pot conveni să asigure integritatea conţinutului, de exemplu, prin intermediul unei tehnologii precum EDI sau prin semnătură electronică avansată. Persoana impozabilă poate să aleagă să aplice, de exemplu, controale de gestiune care să creeze o pistă fiabilă de audit între factură şi livrare/prestare sau tehnologii specifice pentru asigurarea integrităţii conţinutului facturii. Integritatea conţinutului unei facturi nu are legătură cu formatul facturii electronice, factura putând fi convertită de către beneficiar în alt format decât cel în care a fost emisă, în vederea adaptării la propriul sistem informatic sau la schimbările tehnologice ce pot interveni de-a lungul timpului. În situaţia în care beneficiarul optează pentru asigurarea integrităţii conţinutului prin folosirea unei semnături electronice avansate, la convertirea unei facturi dintr-un format în altul, trebuie să se asigure trasabilitatea modificării. În sensul prezentelor norme, prin formă se înţelege tipul facturii, care poate fi pe suport hârtie sau electronic, iar formatul reprezintă modul de prezentare a facturii electronice.

(6) Lizibilitatea unei facturi, prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, înseamnă că factura trebuie să fie într-un format care permite citirea de către om. Lizibilitatea trebuie asigurată din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare, atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar. Factura trebuie prezentată astfel încât conţinutul să fie uşor de citit, pe hârtie sau pe ecran, fără a necesita o atenţie ori o interpretare excesivă. Pentru facturile electronice, această condiţie se consideră îndeplinită dacă factura poate fi prezentată la cerere într-o perioadă rezonabilă de timp, inclusiv după un proces de conversie, într-un format care permite citirea de către om pe ecran sau prin tipărire. Persoana impozabilă trebuie să asigure posibilitatea verificării corespondenţei dintre informaţiile din fişierul electronic original şi documentul lizibil prezentat. Lizibilitatea unei facturi electronice din momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare poate fi asigurată prin orice mijloace, însă utilizarea semnăturii electronice avansate sau EDI nu este suficientă în acest scop.

(7) În sensul art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, controlul de gestiune înseamnă procesul prin care persoana impozabilă garantează în mod rezonabil identitatea furnizorului/prestatorului facturii, integritatea conţinutului facturii şi lizibilitatea facturii din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Controlul de gestiune trebuie să corespundă volumului/tipului de activitate a persoanei impozabile, să ia în considerare numărul şi valoarea tranzacţiilor, precum şi numărul şi tipul de furnizori/clienţi şi, după caz, orice alţi factori relevanţi. Un exemplu de control de gestiune este reprezentat de corelarea documentelor justificative.

(8) Pista fiabilă de audit, în sensul art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, trebuie să ofere o legătură verificabilă între factură şi livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. Persoana impozabilă poate alege metoda prin care demonstrează legătura dintre o factură şi o livrare/prestare.

(9) Cele două tehnologii prevăzute la art. 319 alin. (26) din Codul fiscal sunt doar exemple de tehnologii pentru asigurarea autenticităţii originii şi integrităţii conţinutului facturii electronice şi nu constituie cerinţe obligatorii, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 319 alin. (27) din Codul fiscal.

(26) În afară de controalele de gestiune menţionate la alin. (25), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii şi integrităţii conţinutului facturii electronice sunt:

a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru european pentru semnăturile electronice, bazată pe un certificat calificat şi creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) şi (10) din Directiva 1999/93/CE;

b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandarea Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii şi integritatea datelor.

(27) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliţi în ţări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistenţa reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2010 privind asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri şi de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticităţii originii şi integrităţii conţinutului facturii trebuie realizată exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (26).

(28) În situaţia în care pachete care conţin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziţia aceluiaşi destinatar, informaţiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menţionate o singură dată, cu condiţia ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

(29) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conţină factura.

(30) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, şi de stocare şi utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

(31) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client ori de un terţ în numele şi în contul său, precum şi a tuturor facturilor primite.

(32) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiţia ca acestea sau informaţiile stocate conform alin. (31) să fie puse la dispoziţia autorităţilor competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei ţări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistenţa reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE şi de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 sau la dreptul menţionat la alin. (37) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca şi de a utiliza facturile respective.

(33) Prin excepţie de la prevederile alin. (32), persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România are obligaţia de a stoca pe teritoriul României facturile emise şi primite, precum şi facturile emise de client sau de un terţ în numele şi în contul său, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente şi pentru care persoana impozabilă poate aplica prevederile alin. (32). Aceeaşi obligaţie îi revine şi persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puţin pe perioada existenţei pe teritoriul României a sediului fix.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

99. (1) Persoana impozabilă stabilită în România printr-un sediu fix are obligaţia de a stoca în România, conform prevederilor art. 319 alin. (33) din Codul fiscal, numai facturile emise/primite în legătură cu operaţiunile la care sediul fix din România participă.

(2) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primite pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziţie, cu condiţia să asigure autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea acestora, conform art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, de la momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Facturile emise /primite pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise /primite în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, şi factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 69 alin. (2). Persoanele impozabile care

optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligaţia să stocheze prin mijloace electronice şi datele ce garantează autenticitatea originii şi integritatea conţinutului facturilor.

(3) La solicitarea organelor de inspecţie fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română a facturilor primite/emise.

(34) În situaţia în care locul de stocare prevăzut la alin. (32) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2) trebuie să comunice organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informaţiilor stocate conform alin. (31).

(35) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziţie. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, republicată.

(36) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situaţii sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, precum şi a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2).

(37) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul on-line la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2) are obligaţia de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii impozabile în România are obligaţia de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se află locul de stocare pentru care a optat.

Articolul 320

Alte documente

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) şi (6) şi ale art. 308, trebuie să autofactureze operaţiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) şi (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operaţiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepţia situaţiei în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeaşi lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) În situaţiile în care se ajustează baza impozabilă conform art. 287 lit. a)-c) şi e), dacă furnizorul de bunuri /prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul, persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) şi (6), trebuie să emită o autofactură în vederea ajustării bazei de impozitare şi a taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e).

(4) La primirea facturii privind operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.

(5) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformităţii, a stocurilor în regim de consignaţie sau a stocurilor puse la dispoziţie clientului, la data punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informaţii:

a) un număr de ordine secvenţial şi data emiterii documentului;

b) denumirea/numele şi adresa părţilor;

c) data punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor;

d) denumirea şi cantitatea bunurilor.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (5), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parţiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(7) Pentru operaţiunile menţionate la alin. (5), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor şi cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (5) şi (6).

(8) Documentele prevăzute la alin. (5) şi (6) nu trebuie emise în situaţia în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignaţie sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziţie clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situaţie în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 319 alin. (9).

(9) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziţie bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligaţia să emită documentele prevăzute la alin. (5) şi (6). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(10) Persoana impozabilă care primeşte bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (9), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parţiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referinţă la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(11) În situaţia bunurilor livrate în regim de consignaţie sau pentru stocuri puse la dispoziţia clientului de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin. (9) şi (10) numai dacă se aplică măsuri de simplificare.

(12) Transferul parţial sau integral de active, prevăzut la art. 270 alin. (7) şi la art. 271 alin. (6), se va evidenţia într-un document întocmit de părţile implicate în operaţiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) un număr de ordine secvenţial şi data emiterii documentului;

b) data transferului;

c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 316, al ambelor părţi, după caz;

d) o descriere exactă a operaţiunii;

e) valoarea transferului.

Articolul 321

Evidenţa operaţiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să ţină evidenţe corecte şi complete ale tuturor operaţiunilor efectuate în desfăşurarea activităţii lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operaţiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfăşurării oricărei operaţiuni, trebuie să ţină evidenţe pentru orice operaţiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să ţină evidenţe corecte şi complete ale tuturor achiziţiilor intracomunitare.

(4) Evidenţele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite şi păstrate astfel încât să cuprindă informaţiile, documentele şi conturile, inclusiv registrul nontransferurilor şi registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

101. (1) În aplicarea prevederilor art. 321 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă trebuie să ţină evidenţa următoarelor documente:

a) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta şi legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 99;

b) facturile sau alte documente primite şi legate de activitatea sa economică;

c) documentele vamale şi, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară şi achiziţia intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;

d) facturile şi alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achiziţiilor intracomunitare sau importurilor;

e) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunităţii pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (12) lit. f)-h) din Codul fiscal, precum şi pentru alte situaţii în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea şi adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după efectuarea de lucrări asupra acestora, cum ar fi lucrările de prelucrare, reparare, evaluare, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor

returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora şi o menţiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operaţiuni, după caz, precum şi data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;

2. paleţi, containere şi alte ambalaje care circulă fără facturare;

3. bunurile necesare desfăşurării activităţii de presă, radiodifuziune şi televiziune;

4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii, dacă:

(i) preţul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

(ii) preţul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile şi alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entităţi economice sau de către o persoană fizică autorizată;

f) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Uniunii Europene în România sau care au fost importate în România ori achiziţionate din România de o persoană impozabilă nestabilită în România şi care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul evaluării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepţia situaţiilor în care, prin ordin al ministrului finanţelor publice, nu se impune o asemenea obligaţie. Registrul bunurilor primite nu trebuie ţinut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecţionare activă. Registrul pentru bunurile mobile corporale primite cuprinde:

1. denumirea şi adresa expeditorului;

2. un număr de ordine;

3. data primirii bunurilor;

4. descrierea bunurilor primite;

5. cantitatea bunurilor primite;

6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;

7. cantitatea şi descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după evaluare sau prelucrare;

8. cantitatea şi descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;

9. o menţiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum şi data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări, registrele, evidenţele şi alte documente similare ale activităţii economice a fiecărei persoane impozabile se întocmesc astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;

2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;

3. livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii taxabile şi cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestările de servicii intracomunitare efectuate conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană;

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achiziţiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. achiziţii intracomunitare de bunuri;

2. achiziţii de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (3)-(6) din Codul fiscal;

3. achiziţii de bunuri, inclusiv provenite din import, şi de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziţii intracomunitare de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate;

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă şi taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic şi al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidenţiind distinct:

1. taxa dedusă conform art. 300 alin. (3) din Codul fiscal;

2. taxa nededusă conform art. 300 alin. (4) din Codul fiscal;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform art. 300 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare au obligaţia să menţioneze în jurnalele pentru vânzări facturile emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus faţă de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru vânzări se înscriu şi următoarele informaţii în cazul acestor operaţiuni:

a) numărul şi data documentului de încasare;

b) valoarea integrală a contravalorii livrării de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea încasată, inclusiv TVA, precum şi baza impozabilă şi TVA exigibilă corespunzătoare sumei încasate;

e) diferenţa reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare menţionează în jurnalele pentru vânzări bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit informaţiilor din rapoartele fiscale de închidere zilnică.

(5) În cazul jurnalelor pentru vânzări prevăzute la alin. (3), facturile a căror TVA este neexigibilă integral sau parţial se preiau în fiecare jurnal pentru vânzări până când toată taxa aferentă devine exigibilă, cu menţionarea informaţiilor prevăzute la alin. (3) lit. a)-e). În cazul informaţiei de la alin. (3) lit. d) se va menţiona numai suma încasată în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru vânzări.

(6) Persoanele impozabile care fac achiziţii de bunuri/servicii de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri /prestări de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea, respectiv deductibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, chiar dacă taxa nu este deductibilă în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus faţă de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru cumpărări se menţionează şi următoarele informaţii:

a) numărul şi data documentului de plată;

b) valoarea integrală a contravalorii achiziţiei de bunuri/ prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea plătită, inclusiv TVA şi corespunzător baza impozabilă şi TVA exigibilă;

e) diferenţa reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(7) În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (6), facturile a căror TVA este neexigibilă integral sau parţial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plăţii, cu menţionarea informaţiilor prevăzute la alin. (6) lit. a)-e), cu excepţia situaţiilor în care s-a împlinit termenul de prescripţie şi facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidenţele persoanei impozabile. În cazul informaţiei de la alin. (6) lit. d) se va menţiona numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru cumpărări.

(8) Fiecare persoană impozabilă poate să îşi stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată şi taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conţină informaţiile minimale stabilite la alin. (2)-(7) şi să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal.

(5) În cazul asociaţiilor în participaţiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile şi cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părţi.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

102. (1) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (11) şi art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, asocierilor în participaţiune sau altor asocieri tratate drept asocieri în participaţiune, denumite în continuare asocieri, li se aplică prevederile de la alin. (3)-(16), dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) veniturile şi cheltuielile asocierii sunt contabilizate de asociatul administrator şi sunt repartizate pe bază de decont fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere, conform prevederilor art. 321 alin. (5) din Codul fiscal;

b) persoana desemnată prin contractul încheiat între părţi să reprezinte asocierea, denumită în continuare asociatul administrator, este persoana care emite facturi în nume propriu către terţi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de asociere;

c) scopul asocierii este livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi. Această condiţie se consideră îndeplinită inclusiv în situaţia în care, pe lângă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi se efectuează şi livrări/prestări între membrii asociaţi conform alin. (6).

(2) În sensul alin. (1) participaţiile la o asociere pot consta în bunuri, servicii sau în bani.

(3) Bunurile care sunt puse la dispoziţia asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie livrare de bunuri cu plată în sensul art. 270 din Codul fiscal.

(4) Serviciile care sunt prestate de membrii unei asocieri corespunzând părţii ce i-a fost repartizată fiecăruia dintre ei în acel contract, care sunt menite să ducă la obţinerea unui rezultat comun, nu constituie servicii efectuate cu plată în sensul art. 268 coroborat cu art. 271 din Codul fiscal. Faptul că aceste operaţiuni sunt desfăşurate de asociatul administrator este irelevant în acest sens.

(5) Repartizarea pe bază de decont a veniturilor asocierii, în limita cotei de participare stabilite prin contract, de către asociatul administrator către membrii asocierii nu este considerată ca fiind plată pentru bunurile/serviciile prevăzute la alin. (3) şi (4). Repartizarea cheltuielilor asocierii de către asociatul administrator, pe bază de decont, în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu reprezintă operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6) Atunci când efectuarea mai multor operaţiuni decât partea ce a fost repartizată prin contract unui membru al asocierii implică plata de către ceilalţi membri a operaţiunilor ce depăşesc această parte, acele operaţiuni constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, în sensul art. 268 coroborat cu art. 270 şi 271 din Codul fiscal. În acest caz, baza impozabilă este suma primită de membrul respectiv al asocierii drept contravaloare a operaţiunilor ce depăşesc partea prevăzută pentru el în contractul de asociere.

(7) Aportul la asociere nu este considerat avans la o livrare/prestare, în măsura în care sunt respectate prevederile prezentelor norme referitoare la asocierile în participaţiune, respectiv în situaţia în care nu au loc livrări de bunuri/prestări de servicii exclusiv între membrii asociaţi.

(8) Membrii asocierii transmit pe bază de decont către asociatul administrator cheltuielile aferente bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (3) şi (4), cu excepţia situaţiei în care părţile optează pentru taxarea operaţiunilor respective, conform alin. (10).

(9) Pentru achiziţiile bunurilor prevăzute la alin. (3), altele decât bunurile de capital pentru care se aplică prevederile alin. (12)-(16), precum şi pentru achiziţiile necesare efectuării serviciilor prevăzute la alin. (5), membrii asocierii îşi pot exercita dreptul de deducere astfel:

a) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care dau drept de deducere, dreptul de deducere se exercită integral;

b) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care nu dau drept de deducere a TVA, nu se exercită dreptul de deducere, sau, după caz, dacă acesta a fost exercitat anterior semnării contractului de asociere, se efectuează o ajustare negativă potrivit prevederilor art. 304 din Codul fiscal;

c) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, asociatul administrator trebuie să comunice fiecărui membru al asocierii, la sfârşitul fiecărei perioade fiscale, modul de alocare a bunurilor şi serviciilor puse la dispoziţia asocierii de membrii asociaţi, conform art. 300 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, în funcţie de care fiecare membru asociat îşi va exercita dreptul de deducere, sau, după caz va proceda la ajustări conform art. 304 din Codul fiscal. În măsura în care pentru anumite bunuri/servicii este necesară aplicarea pro rata, asociatul administrator trebuie să notifice autoritatea fiscală de care aparţine în vederea aplicării prevederilor art. 300 alin. (17) din Codul fiscal.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. c), prin excepţie, în scopul simplificării operaţiunilor derulate de asociere, membrii acesteia pot opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (3) şi (4).

(11) Pe parcursul derulării contractului de asociere, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VII al Codului fiscal revin asociatului administrator, care cuprinde în propriul decont de taxă inclusiv achiziţiile de bunuri/servicii, precum şi livrările de bunuri /prestările de servicii aferente asocierii. Prin drepturi şi obligaţii legale se înţelege, printre altele,

dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziţiile efectuate pentru realizarea scopului asocierii, conform prevederilor art. 297-301 din Codul fiscal, obligaţia de a emite facturi către beneficiari şi de a colecta taxa în cazul operaţiunilor taxabile care rezultă din asociere, dreptul/obligaţia de ajustare a taxei conform prevederilor art. 304, în cazul propriilor bunuri, şi 305 din Codul fiscal, atât pentru bunurile de capital proprii, cât şi de cele care au fost aduse ca aport la asociere de membrii asocierii, şi care sunt utilizate în scopul asocierii.

(12) Asociaţii care au pus la dispoziţia asocierii bunuri de capital conform alin. (3), ca aport la asociere, îşi păstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustări pe perioada funcţionării asocierii, întrucât această obligaţie, dacă intervin evenimentele prevăzute de lege care generează ajustarea, sunt efectuate de asociatul administrator în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c). În cazul bunurilor de capital se face o menţiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziţia asocierii, perioadă în care membrii asociaţi nu fac ajustări.

(13) În cazul în care pe perioada de existenţă a asocierii intervin evenimente care generează ajustarea, asociatul administrator are dreptul/obligaţia de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile de capital pe care membrii asociaţi le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (3).

(14) În situaţiile prevăzute la alin. (13) lit. a) şi b), asociatul administrator aplică regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deţine aceste bunuri/servicii. În situaţia prevăzută la alin. (13) lit. c), momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obţinerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziţia asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării.

(15) Asociatul administrator trebuie să păstreze copie de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 305 alin. (8) din Codul fiscal şi va menţiona ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existenţă a asocierii.

(16) Atunci când asocierea îşi încetează existenţa sau unul ori mai mulţi asociaţi se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul să ajusteze taxa aferentă bunurilor de capital prevăzute la alin. (13) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparţinut, în cazul în care pe perioada existenţei asocierii a fost necesară efectuarea unei ajustări negative efectuate de asociatul administrator. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparţin sunt alocate unei activităţi cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcţie de activităţile pe care le va realiza după încetarea existenţei asocierii.

(17) În cazul operaţiunilor realizate de o asociere pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (1), nu se aplică regulile asocierii prevăzute la alin. (3)-(16).

(18) Exemple privind asocierile:

Exemplul nr. 1: Două societăţi încheie un contract de asociere în participaţiune al cărei scop este prestarea de servicii de consultanţă în domeniul imobiliar, operaţiuni taxabile care dau drept de deducere integrală a taxei. Prin contract se prevede că procentele în care se vor împărţi veniturile şi cheltuielile sunt de 40% pentru asociatul secund şi 60% pentru asociatul administrator, calculate pe baza aportului la asociere. Cheltuielile aferente realizării scopului asocierii efectuate de asociatul secund se transmit pe bază de decont asociatului administrator. Ulterior, asociatul administrator va împărţi cheltuielile respective conform cotei de participare a fiecărui asociat.

Exemplul nr. 2: Într-o asociere formată din trei persoane impozabile, unul dintre asociaţi aduce ca aport la asociere, conform contractului, un utilaj pentru care a dedus TVA. Operaţiunea de aport la asociere nu este o operaţiune în sfera de aplicare a TVA în limita cotei de participare stabilite prin contract. Scopul asocierii este realizarea unor produse care vor fi livrate de către asociatul administrator. Operaţiunile respective sunt taxabile. În consecinţă, asociatul administrator nu are obligaţia să ajusteze TVA pentru utilajul respectiv pe perioada de existenţă a asocierii.

Exemplul nr. 3: O asociere formată din două persoane impozabile are ca obiect prestarea de servicii de jocuri de noroc. Asociatul secund achiziţionează maşini pentru jocuri de noroc, care sunt bunuri de capital, pe care le pune la dispoziţia asocierii. Pentru achiziţia acestor maşini asociatul secund va

deduce TVA. Întrucât scopul asocierii este prestarea de servicii de jocuri de noroc, scutite de TVA fără drept de deducere, asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA dedusă de asociatul secund pentru maşinile de jocuri de noroc puse la dispoziţia asocierii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: Asociatul administrator al unei asocieri în participaţiune deţine o clădire din anul 2010 la achiziţia căreia a dedus TVA. În anul 2016, când se constituie asocierea cu alte două persoane, scopul acesteia este prestarea de servicii de închiriere. Clădirea respectivă va fi utilizată în acest scop şi nu s-a optat pentru taxarea operaţiunii, prin urmare se aplică scutirea de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA aferentă achiziţiei clădirii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal. Dacă clădirea respectivă ar fi fost utilizată pentru închirierea în regim de taxare, nu ar mai fi intervenit obligaţia ajustării TVA de către asociatul administrator.

Exemplul nr. 5: În cadrul unei asocieri în participaţiune, unul dintre asociaţii secunzi a pus în anul 2016 la dispoziţia asocierii un imobil care a fost achiziţionat în anul 2014, drept aport la asociere conform contractului. Valoarea imobilului a fost de 1.000.000 lei şi TVA aferentă 240.000 lei, care a fost dedusă. Scopul asocierii este deschiderea unei clinici de stomatologie care va presta servicii scutite de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator, care preia registrul bunurilor de capital de la asociatul secund, are obligaţia să ajusteze TVA aferentă acestui imobil, întrucât va fi utilizată pentru operaţiuni scutite de TVA. Ajustarea negativă se va calcula proporţional astfel: 240.000/20 x 18 = 216.000 lei, şi va fi înscrisă de asociatul administrator în decontul de TVA. Dacă asocierea îşi încetează existenţa după 5 ani, asociatul administrator are dreptul să efectueze o ajustare pozitivă când restituie imobilul către asociatul secund, astfel: 240.000/20 x 13 = 156.000 lei.

Exemplul nr. 6: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce ca aport în natură la asociere o sumă de bani. Deşi contractul este numit contract de asociere în participaţiune, persoana juridică nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său. Conform contractului, după finalizarea clădirii, persoanei fizice i se va atribui un număr de apartamente în imobilul respectiv. Întrucât nu sunt respectate prevederile art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv asociatul administrator nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său şi de asemenea scopul asocierii nu este livrarea de bunuri către terţi, nu se aplică prevederile alin. (3)-(16) referitoare la asocierea în participaţiune, cu următoarele consecinţe:

– asociatul administrator trebuie să colecteze TVA pentru suma de bani încasată drept aport la asociere, aceasta fiind tratată ca un avans la livrarea unei clădiri noi,

– la finalizarea clădirii, când va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi, regularizând avansul încasat.

Exemplul nr. 7: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce drept aport la asociere terenul, construcţia urmând a fi executată de persoana juridică care este asociatul administrator. Prin contractul de asociere se prevede că o parte din apartamentele din clădire vor fi livrate către terţi şi o altă parte va reveni persoanei fizice care a adus terenul în asociere. La finalizarea clădirii, când se va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului persoană fizică, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi. Livrarea unei părţi din construcţie către unul din asociaţi nu exclude aplicarea regulilor referitoare la asocierea în participaţiune pentru apartamentele care sunt livrate către terţi de asociatul administrator. Contravaloarea terenului adus ca aport de persoana fizică nu este considerat avans pentru livrarea apartamentelor care îi sunt transferate de către asociatul administrator.

(6) Fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului prevăzut la art. 270^1 păstrează un registru care permite autorităţilor fiscale să verifice aplicarea corectă a articolului respectiv. Acest registru conţine informaţiile prevăzute la art. 54a alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.La data de 03-02-2020 Articolul 321 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(7) Fiecare persoană impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului prevăzut la art. 270^1 ţine un registru al bunurilor respective. Acest registru conţine informaţiile prevăzute la art. 54a alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare. La data de 03-02-2020 Articolul 321 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Articolul 322

Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operaţiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform art. 275 şi 278, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor metodologice, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 316, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 316, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obţinută, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepţia situaţiei în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obţinută în anul înregistrării, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligaţia depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declaraţie de menţiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent şi o menţiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziţii intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2)-(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligaţia depunerii unui decont de taxă conform art. 323 alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(8) Persoana impozabilă care potrivit alin. (7) este obligată să îşi schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declaraţie de menţiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziţiei intracomunitare care generează această obligaţie, şi va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent şi pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziţie intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declaraţia de menţiuni prevăzută la alin. (6).

(9) Prin normele metodologice se stabilesc situaţiile şi condiţiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiţia ca această perioadă să nu depăşească un an calendaristic.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 6-a

Perioada fiscală

103. (1) În sensul art. 322 alin. (1) din Codul fiscal, pentru persoanele impozabile înregistrate din oficiu în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, perioada fiscală utilizată în anul înregistrării în scopuri de TVA este luna calendaristică.

(2) Echivalentul în lei al plafonului de 100.000 euro, prevăzut la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal, în orice situaţie, se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal se are în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal corespunzătoare livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, precum şi rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecţia fiscală sau informaţii privind TVA neexigibilă.

(3) În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, precum şi în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente, conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii, menţionate la alin. (2), realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 322 alin. (9) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(5) Solicitarea prevăzută la alin. (4) se transmite autorităţilor fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opţiunea şi este valabilă pe durata păstrării condiţiilor prevăzute la alin. (4).

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), pentru Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale şi pentru unităţile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016 :

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 şi care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea şi de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităţilor supuse acestui regim.

Articolul 323

Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 316 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 316 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naştere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condiţiile prevăzute la art. 301 alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naştere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naştere exigibilitatea taxei, precum şi alte informaţii prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare şi se vor înscrie la rândurile de regularizări.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016 :

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 şi care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea şi de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităţilor supuse acestui regim.

Articolul 324

Decontul special de taxă şi alte declaraţii

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, astfel:

a) pentru achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 317;

b) pentru achiziţii intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 317;

c) pentru achiziţii intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317;

d) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 307 alin. (2)-(4) şi (6);

e) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 307 alin. (5), cu excepţia situaţiei în care are loc un import de bunuri sau o achiziţie intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. şi se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea operaţiunilor menţionate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepţie, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, şi care au obligaţia plăţii taxei pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 266 alin. (3), au obligaţia să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziţii

intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 317, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model şi conţinut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui A. N.A.F. În cazul achiziţiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 266 alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 7-a
Decontul special de taxă şi alte declaraţii

104. (1) În aplicarea prevederilor art. 324 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziţii intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentaţia care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi, în sensul art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, şi dacă se datorează ori nu taxa aferentă respectivei achiziţii intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată şi care nu avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată, conform art. 317 din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la art. 324 alin. (2) şi art. 326 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situaţia în care respectiva persoană realizează în România o achiziţie intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 268 din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform art. 293 din Codul fiscal;

(ii) în situaţia transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reşedinţă, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislaţia altui stat membru al art. 294 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziţie intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziţia intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal şi care nu are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată şi care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal , dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 317 din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la art. 324 alin. (2) şi art. 326 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi şi sunt achiziţionate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile

care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand, potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 312 din Codul fiscal, nu sunt achiziţii intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 268 alin. (3) lit. a) şi alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 96.

(3) Notificările prevăzute la art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfăşoară operaţiuni de natura celor pentru care există obligaţia notificării. Nu se depun notificări în situaţia în care persoanele impozabile nu au desfăşurat astfel de operaţiuni în anul de referinţă, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, în situaţia în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a modificat în anul de referinţă, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referinţă, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referinţă.

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, operaţiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul ţării şi, după caz, achiziţiile efectuate din ţară.

(6) În aplicarea prevederilor art. 324 alin. (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile care în anul precedent au avut o cifră de afaceri inferioară plafonului de 2.250.000 lei, dar nu au aplicat sistemul TVA la încasare, nu pot opta pentru aplicarea sistemului TVA la încasare dacă din evidenţele acestora reiese că în anul următor până la data depunerii notificării prevăzute la art. 324 alin. (12) din Codul fiscal, respectiv până pe data de 25 ianuarie inclusiv, au depăşit plafonul pentru anul în curs.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 300.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparţin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum şi suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum şi suma taxei aferente.

La data de 03-02-2020 Alineatul (4) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Notă

Conform articolului II din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal se suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), dar excluzând veniturile obţinute din vânzarea de bilete de transport internaţional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 300.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

c) suma totală şi taxa aferentă achiziţiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

d) suma totală a achiziţiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316.

La data de 03-02-2020 Alineatul (5) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

Notă

Conform articolului II din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal se suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care prestează servicii de transport internaţional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obţinute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internaţional de persoane cu locul de plecare din România.

Notă

Conform articolului II din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal se suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

(7) Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declaraţie de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 285.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 270 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declaraţie privind sumele rezultate ca urmare a livrărilor/ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332.

(9) După anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (11) lit. g), persoanele impozabile depun o declaraţie până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit obligaţia sau, după caz, dreptul de ajustare/corecţie a ajustărilor/ regularizare a taxei pe valoarea adăugată privind sumele rezultate ca urmare a acestor ajustări/corecţii a ajustărilor/regularizări efectuate în următoarele situaţii:

a) nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte, conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332;

b) trebuie să efectueze regularizările prevăzute la art. 280 alin. (6) sau să ajusteze baza de impozitare conform prevederilor art. 287, pentru operaţiuni realizate înainte de anularea înregistrării;

c) trebuie să efectueze alte ajustări ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) şi (8) pentru livrări de bunuri /prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(11) Persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare şi al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(12) Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri din anul calendaristic precedent, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a), nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei şi că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare. Se consideră că persoana impozabilă a optat în mod tacit pentru continuarea aplicării sistemului TVA la încasare, neavând obligaţia să depună notificarea, dacă în anul precedent a aplicat sistemul TVA la încasare şi cifra sa de afaceri nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare din care să rezulte că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare din momentul înregistrării sale în scopuri de TVA conform art. 316.

(13) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată de organele fiscale, în temeiul alin. (12) sau al art. II din Ordonanţa Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 208/2012, ca urmare a unei erori, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi radiată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data radierii în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă care nu trebuia să aplice sistemul TVA la încasare aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1). Persoana impozabilă nu este însă sancţionată în cazul în care în perioada respectivă aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plăţii potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(14) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei are obligaţia să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depăşit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor art. 282 alin. (5). În situaţia în care persoana impozabilă care depăşeşte plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (16). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligaţia de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare şi data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă se aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită pe măsura plăţii în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2). De la data radierii din oficiu a furnizorului/prestatorului din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achiziţiile realizate de la acesta în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1).

(15) Când se constată că persoana impozabilă a fost radiată de organele fiscale, ca urmare a unei erori, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pe perioada cuprinsă între data radierii şi data înregistrării din/în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă continuă aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3). Persoana impozabilă nu este însă sancţionată în cazul în care, în perioada respectivă, aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), şi îşi exercită dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plăţii potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(16) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform art. 282 alin. (3)-(8). Registrul este public şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau, în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la art. 282 alin. (3) lit. b), de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. Radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (14), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau din oficiu, în condiţiile prevăzute la alin. (14). În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situaţia în care data publicării în registru este ulterioară datei de la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA

la încasare, beneficiarii îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2), începând cu data publicării în registru.

Articolul 325

Declaraţia recapitulativă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declaraţie recapitulativă în care menţionează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

105. (1) În sensul art. 325 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul raportează în declaraţia recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se consideră că operaţiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operaţiune ar fi scutită de taxă în România. În situaţia în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă respectivul serviciu, dacă primeşte o confirmare oficială din partea autorităţii fiscale din statul membru în care operaţiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

d) achiziţiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

e) achiziţiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligaţia plăţii taxei conform art. 307 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

105.

(2) În sensul art. 325 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile stabilite în România au obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă achiziţiile intracomunitare de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, atunci când le revine obligaţia plăţii taxei pentru aceste servicii conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru acestea.

f) livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315^1 alin. (8) lit. c) şi d).

La data de 01-01-2017 Alineatul (1) al articolului 325 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 36, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(1^1) Fiecare persoană impozabilă înscrie în declaraţia recapitulativă informaţii cu privire la codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanelor impozabile cărora le sunt destinate bunurile expediate sau transportate în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului, conform condiţiilor stabilite la art. 270^1, şi cu privire la orice modificare a informaţiilor furnizate.La data de 03-02-2020 Articolul 325 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(2) Declaraţia recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1), respectiv pentru fiecare lună calendaristică în care sunt expediate sau transportate bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului.

La data de 03-02-2020 Alineatul (2) din Articolul 325 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(3) Declaraţia recapitulativă cuprinde următoarele informaţii:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condiţiile menţionate la art. 294 alin. (2) lit. a) sau la art. 315^1 alin. (8) lit. c), a prestat servicii în condiţiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziţii intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziţionat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziţionează bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), o livrare intracomunitară în condiţiile art. 315^1 alin. (8) lit. c) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condiţiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul /prestatorul nu şi-a îndeplinit obligaţia de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziţii intracomunitare taxabile sau achiziţionează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru şi pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) sau art. 315^1 alin. (8) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziţie intracomunitară taxabilă conform art. 273 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315^1 alin. (8) lit. c) şi pentru prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor /prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d) şi pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315^1 alin. (8) lit. d) valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achiziţiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achiziţiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achiziţiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 şi 288. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

La data de 01-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 325 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

(4) Declaraţiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operaţiunile menţionate la alin. (1).

Articolul 326

Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligaţia depunerii unuia dintre deconturile sau declaraţiile prevăzute la art. 323 şi 324.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 va evidenţia în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301, taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziţionate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepţia importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligaţia depunerii declaraţiei de import pentru TVA şi accize.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 9-a

Plata taxei la buget

106. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 326 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu solicită plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declaraţiei vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situaţiei emis de autoritatea vamală. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidenţiază atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-301 din Codul fiscal.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidenţiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condiţiile prevăzute la art. 318 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 316, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condiţiile prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m), organele vamale pot solicita constituirea de garanţii privind taxa pe valoarea adăugată. Garanţia privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul 327

Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale

Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a decontului şi declaraţiilor prevăzute la art. 323-325, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi legislaţiei vamale în vigoare.

Articolul 328

Baza de date privind operaţiunile intracomunitare

Ministerul Finanţelor Publice creează o bază de date electronice care să conţină informaţii privind operaţiunile desfăşurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informaţii în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.

Articolul 329

Abrogat.

La data de 01-01-2017 Articolul 329 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 38, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Capitolul XIV
Dispoziţii comune

Articolul 330

Corectarea facturilor

(1) Corectarea informaţiilor înscrise în facturi sau în alte documente care ţin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care factura nu a fost transmisă către beneficiar, aceasta se anulează şi se emite o nouă factură;

b) în cazul în care factura a fost transmisă beneficiarului, fie se emite o nouă factură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din factura iniţială, numărul şi data facturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie se emite o nouă factură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent se emite o factură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data facturii corectate.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Corectarea facturilor

108. (1) În sensul prevederilor art. 330 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ţine loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligaţiile impuse de un acord ori de un tratat la care România este parte, care conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal.

(2) În situaţia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare şi ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 294, 295 sau 296 din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operaţiunilor realizate. Aceleaşi prevederi se aplică şi în situaţia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare pentru operaţiuni care nu se cuprind în sfera de aplicarea a taxei, se supun măsurilor de simplificare prevăzute la art. 331 din Codul fiscal sau care sunt neimpozabile în România.

(3) Organele de inspecţie fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achiziţiilor nu conţin toate informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau/şi acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfăşurării inspecţiei fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 330 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informaţii din factură care sunt obligatorii potrivit art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare şi/sau taxa aferentă operaţiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operaţiunii facturate iniţial, chiar dacă a fost supus unei inspecţii fiscale. Această factură se ataşează facturii iniţiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecţia, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecţie după inspecţia fiscală, în conformitate cu prevederile art. 330 alin. (3) din Codul fiscal, înscriu aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea se preiau de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligaţia să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situaţiile de abuz şi pentru a permite identificarea situaţiilor în care se emit facturi după inspecţia fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii trebuie să menţioneze că sunt emise după inspecţia fiscală. Beneficiarii au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301 din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achiziţiilor de bunuri şi servicii. Emiterea facturilor de corecţie nu poate depăşi perioada prevăzută la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal la depăşirea plafonului prevăzut de art. 310 din Codul fiscal şi organele de inspecţie fiscală au stabilit taxa colectată aferentă livrărilor de bunuri /prestărilor de servicii efectuate în perioada în care ar fi trebuit să fie înregistrate în scopuri de taxă.

(6) În cazul beneficiarilor care au dedus eronat taxa facturată de furnizori pentru operaţiuni scutite conform art. 292 sau art. 310 din Codul fiscal sau pentru operaţiuni care nu sunt în sfera de aplicare a taxei, cum ar fi penalităţi pentru neîndeplinirea contractelor, despăgubiri şi alte operaţiuni asemănătoare, taxa nefiind admisă la deducere de către organele de inspecţie fiscală în baza actului administrativ fiscal emis şi comunicat conform reglementărilor legale, în situaţia în care primesc facturi de corecţie de la furnizori/prestatori, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru cumpărări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligaţia să îşi diminueze taxa deductibilă cu valoarea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi.

(7) Prevederile art. 330 din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate şi nu au obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 319 alin. (2) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3), (8) şi (9) şi art. 320 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informaţii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din autofactura iniţială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situaţia în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situaţii se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.

(2) În situaţiile prevăzute la art. 287 furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi, cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără menţiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de impozitare se majorează, care se transmit şi beneficiarului, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 287 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal şi au fost constatate şi stabilite erori în ceea ce priveşte stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecţie conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face menţiunea că sunt emise după control şi vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-302.

(4) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3), (8) şi (9) şi art. 320 alin. (1)-(3), dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informaţii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din autofactura iniţială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situaţia în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin normele metodologice se prevede că în anumite situaţii se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.

Articolul 331

Măsuri de simplificare

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 307 alin. (1), în cazul operaţiunilor taxabile, persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2). Condiţia obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316.

(2) Operaţiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. deşeuri feroase şi neferoase, de rebuturi feroase şi neferoase, inclusiv produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. reziduuri şi alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase şi neferoase, aliajele acestora, zgură, cenuşă şi reziduuri industriale ce conţin metale sau aliajele lor;

3. deşeuri de materiale reciclabile şi materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă şi sticlă;

4. materialele prevăzute la pct. 1-3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operaţiuni de curăţare, polizare, selecţie, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obţinerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată;

c) livrarea de cereale şi plante tehnice, inclusiv seminţe oleaginoase şi sfeclă de zahăr, care nu sunt în principiu destinate ca atare consumatorilor finali. Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri;

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunităţii şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum şi transferul altor unităţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivă;

e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de energie electrică se înţelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deţine licenţa pentru administrarea pieţelor centralizate de energie electrică eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacţiile pe piaţa pentru ziua următoare şi pe piaţa intrazilnică. De asemenea se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

1. deţine o licenţă valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licenţă pentru activitatea traderului de energie electrică, eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică;

2. activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplineşte această condiţie, respectiv că în perioada ianuarie-noiembrie a acelui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achiziţiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obţine licenţa de furnizare a energiei electrice sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică în perioada 1-31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1-20 ianuarie a anului calendaristic următor o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deţinut licenţa de furnizare sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică, care este valabilă pentru toate achiziţiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declaraţie. A.N.A.F. are obligaţia să afişeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obţinut licenţa de furnizare a energiei electrice sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică între 1 şi 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligaţia de a depune la organul fiscal competent declaraţia pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în "Lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiţiei prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal". În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obţinut licenţa de furnizare sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică între 1 şi 31 decembrie a anului anterior, furnizorii pot emite facturi de corecţie cu semnul minus conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afişării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile pe propria răspundere. Pentru achiziţiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obţine o licenţă valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licenţă pentru activitatea traderului de energie electrică, eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv;

f) transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

g) construcţiile, astfel cum sunt definite la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2, părţile de construcţie şi terenurile de orice fel, pentru a căror livrare se aplică regimul de taxare prin efectul legii sau prin opţiune;

La data de 03-01-2016 Lit. g) a alin. (2) al art. 331 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^2.

h) livrările de aur de investiţii efectuate de persoane impozabile care şi-au exercitat opţiunea de taxare şi livrările de materii prime sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, către cumpărători persoane impozabile;

i) furnizările de telefoane mobile, şi anume dispozitive fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o reţea autorizată şi care funcţionează pe anumite frecvenţe, fie că au sau nu vreo altă utilizare;

j) furnizările de dispozitive cu circuite integrate, cum ar fi microprocesoare şi unităţi centrale de procesare, înainte de integrarea lor în produse destinate utilizatorului final;

k) furnizările de console de jocuri, tablete PC şi laptopuri.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenţia în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin normele metodologice se stabilesc responsabilităţile părţilor implicate în situaţia în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul ţării.

(6) Prevederile alin. (2) lit. c), d), e), f), i), j) şi k) se aplică până la data de 30 iunie 2022 inclusiv.

La data de 01-01-2019 Alineatul (6) din Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 23, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(7) Pentru livrarea bunurilor prevăzute la alin. (2) lit. i)-k) se aplică taxarea inversă numai dacă valoarea bunurilor livrate, exclusiv TVA, înscrise într-o factură, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.

La data de 03-01-2016 Alin. (7) al art. 331 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^3.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a
Măsuri de simplificare

109. (1) Taxarea inversă prevăzută la art. 331 din Codul fiscal reprezintă o modalitate de simplificare a plăţii taxei. Prin aceasta nu se efectuează nicio plată de TVA între furnizorul/prestatorul şi beneficiarul unor livrări/prestări, acesta din urmă datorând, pentru operaţiunile efectuate, taxa aferentă intrărilor şi având posibilitatea, în principiu, să deducă respectiva taxă. Această modalitate de simplificare a plăţii taxei se realizează prin emiterea de facturi în care furnizorul/prestatorul nu înscrie taxa aferentă, inclusiv pentru avansuri, aceasta fiind calculată de beneficiar şi înregistrată atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are obligaţia să înscrie pe factură menţiunea "taxare inversă". Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Din punct de vedere contabil, beneficiarul înregistrează în cursul perioadei fiscale în care taxa este exigibilă suma taxei aferente în următoarea formulă contabilă: 4426 = 4427. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situaţii în care se aplică taxarea inversă.

(2) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziţii supuse taxării inverse, conform art. 331 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297, 298, 299, 300 şi 301 din Codul fiscal.

(3) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operaţiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(4) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, respectiv în situaţia în care furnizorul /prestatorul emite o factură cu TVA pentru operaţiunile prevăzute la art. 331 alin. (2) din Codul fiscal şi nu înscrie menţiunea "taxare inversă" în respectiva factură, iar beneficiarul deduce taxa înscrisă în factură, acesta îşi pierde dreptul de deducere pentru achiziţia respectivă de bunuri sau servicii deoarece condiţiile de fond privind taxarea inversă nu au fost respectate şi factura a fost întocmită în mod eronat. Aceste prevederi se aplică şi în situaţia în care îndreptarea respectivei erori nu este posibilă din cauza falimentului furnizorului/prestatorului.

(5) În sensul art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 3 din Codul fiscal, prin deşeuri se înţeleg şi următoarele:

a) bunuri de natura activelor corporale fixe, care au în conţinut bunuri de natura celor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1-3 din Codul fiscal, care nu sunt casate de către deţinătorii acestora, ci sunt livrate ca atare către alţi operatori economici, care deţin o autorizaţie valabilă de mediu pentru activitatea de dezmembrare şi rezultă din prevederile contractuale că activele corporale fixe sunt

achiziţionate în vederea dezmembrării. O copie de pe autorizaţia de mediu valabilă se pune la dispoziţia furnizorului pentru a justifica aplicarea taxării inverse. În cazul bunurilor care urmează a fi achiziţionate în cadrul unor licitaţii, operatorii economici care deţin autorizaţie de mediu pentru activitatea de dezmembrare, dacă intenţionează să achiziţioneze activele corporale fixe în vederea dezmembrării, vor prezenta pe lângă o copie de pe autorizaţia de mediu şi o declaraţie pe propria răspundere în acest sens. Aceste prevederi nu se aplică pentru livrarea unui corp funciar unic, astfel cum este prevăzut la pct. 55 alin. (1), sau a unei construcţii, situaţie în care se aplică prevederile art. 292 alin. (2) lit. f) şi, după caz, ale art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, iar în cazul în care livrarea este taxabilă prin efectul legii sau prin opţiune, sunt aplicabile şi prevederile art. 331 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal;

b) vehiculele scoase din uz livrate în vederea dezmembrării către operatorii economici care deţin autorizaţie de mediu emisă de autorităţile competente pentru protecţia mediului, potrivit prevederilor legislaţiei de protecţie a mediului în vigoare, astfel cum sunt prevăzuţi în Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz. O copie de pe autorizaţia de mediu valabilă se pune la dispoziţia furnizorului pentru a justifica aplicarea taxării inverse;

c) deşeurile de echipamente electrice şi electronice prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015 privind deşeurile de echipamente electrice şi electronice, în măsura în care sunt livrate către persoane autorizate pentru colectarea, tratarea şi valorificarea în condiţii de protecţie a mediului a acestora şi rezultă din prevederile contractuale că deşeurile de echipamente electrice şi electronice sunt achiziţionate în vederea tratării şi valorificării sau reciclării, exceptând pregătirea pentru reutilizare, conform art. 20 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015. În cazul bunurilor care urmează a fi achiziţionate în cadrul unor licitaţii de persoane autorizate pentru colectarea, tratarea şi valorificarea în condiţii de protecţie a mediului, acestea prezintă pe lângă o copie de pe autorizaţia de mediu şi o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că scopul achiziţiei este acela de a trata şi de a valorifica sau recicla, exceptând pregătirea pentru reutilizare, deşeurile de echipamente electrice şi electronice sau materialele şi componentele acestora.

(6) În sensul art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal, taxarea inversă se aplică doar pentru lingourile obţinute exclusiv din bunurile prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, la care nu au fost adăugate alte elemente decât cele de aliere.

(7) Codurile NC aferente cerealelor, plantelor tehnice, seminţelor oleaginoase şi sfeclei de zahăr, prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. c), sunt următoarele:

COD NC	PRODUS
1001	Grâu şi meslin
1002	Secară
1003	Orz
1004	Ovăz
1005	Porumb
10086000	Triticale
1201	Boabe de soia, chiar sfărâmate
120400	Seminţe de in, chiar sfărâmate
1205	Seminţe de rapiţă sau de rapiţă sălbatică, chiar sfărâmate
120600	Seminţe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate
121291	Sfeclă de zahăr

(8) În sensul art. 331 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unităţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înţelege unităţile prevăzute la art. 3 lit. (m) şi (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(9) În aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal, telefoanele mobile, şi anume dispozitivele fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o reţea autorizată şi care funcţionează pe anumite frecvenţe, fie că au sau nu vreo altă utilizare, sunt cele încadrate la codul NC 8517 12 00, dar şi alte dispozitive multifuncţionale care în funcţie de caracteristicile tehnice se clasifică la alte coduri NC care le conferă caracterul esenţial, dar cu care pot fi prestate servicii de telecomunicaţii sub forma transmiterii vocii printr-o reţea de telefonie mobilă. În categoria telefoanelor mobile se includ, de exemplu, telefoane mobile care sunt utilizate în orice reţea de telefonie mobilă fără fir, celulară sau prin satelit, dispozitivele de achiziţie de date mobile cu capacitatea de a fi utilizate în orice reţea de telefonie mobilă fără fir.

(10) În categoria telefoanelor mobile prevăzute la alin. (10) nu se includ dispozitivele utilizate exclusiv pentru transmiterea datelor, fără implementarea acestora în semnale acustice, cum ar fi de exemplu: dispozitive pentru navigaţie, computerele, în măsura în care acestea nu permit transmiterea de voce prin reţele mobile fără fir, MP3-Playere, console pentru jocuri, dispozitive walkie-talkie, staţii radio CB.

(11) Taxarea inversă se aplică potrivit art. 331 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal şi pentru telefoanele mobile livrate cu accesorii, cum ar fi încărcătorul, bateria sau kitul hands-free, ca un singur pachet, la un preţ total, dar nu se aplică pentru accesoriile telefoanelor mobile care sunt livrate separat de acestea.

(12) În sensul art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal, prin dispozitive cu circuite integrate se înţelege bunurile care se încadrează la codul NC 8542.

(13) Abrogat.

(14) Abrogat.

(15) Pentru furnizarea de dispozitive cu circuite integrate se aplică taxarea inversă conform art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal dacă la data livrării acestea nu sunt încă integrate în produse destinate utilizatorului final şi sunt vândute separat, nu ca şi părţi ale unor bunuri care le încorporează.

Exemplu:

O societate A cu sediul în Bucureşti, producătoare de dispozitive cu circuite integrate, vinde microprocesoare în valoare de 55.000 lei unei societăţi B, cu sediul în Braşov. Bunurile se transportă din Bucureşti la sediul lui B din Braşov şi sunt vândute fără a fi încorporate de A în produsele lui B.

O parte din microprocesoarele achiziţionate de la A sunt încorporate de B în computere, iar o altă parte a acestora sunt revândute de B către utilizatori finali.

B revinde o parte din microprocesoarele neîncorporate în calculatoare către societatea C, la un preţ total de 35.000 lei şi le transportă la sediul beneficiarului din Sibiu.

De asemenea, B livrează computerele în care a încorporat microprocesoarele achiziţionate de la A către societatea D la un preţ total de 48.000 lei şi le expediază la sediul acesteia din Craiova.

Toate societăţile sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

Pentru livrarea microprocesoarelor de la A la B se aplică taxarea inversă, obligaţia plăţii TVA revenind societăţii B, nefiind relevantă destinaţia ulterioară a procesoarelor.

Pentru livrarea ulterioară a microprocesoarelor de la B la C, la preţul de 35.000 lei, se aplică de asemenea taxarea inversă, nefiind nici în acest caz relevantă utilizarea viitoare a procesoarelor de către C.

Pentru livrarea de la B la D a calculatoarelor cu microprocesoare încorporate se aplică regimul normal de taxare, persoana obligată la plata taxei fiind B, întrucât livrarea are ca obiect calculatoare şi nu microprocesoare.

(16) În aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal:

a) Consolele de jocuri sunt cele cuprinse la codul NC 95045000. Acestea reprezintă, în principiu, computere sau dispozitive similare computerelor care au ca destinaţie principală utilizarea acestora pentru jocurile video, dar care pot oferi, în plus, şi alte funcţii precum DVD-uri video, CD-uri audio, discuri Blu-ray.

b) Tabletele PC şi laptopurile sunt cele cuprinse la codul NC 8471 30 00. Tabletele PC sunt, în principiu, computere portabile, plate, acoperite în întregime de un ecran tactil, iar laptopurile sunt dispozitive portabile de procesare automată a datelor, formate cel puţin dintr-o unitate centrală de procesare şi un monitor.

(17) Pentru soluţionarea situaţiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operaţiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul art. 331 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 280 alin. (7) din Codul fiscal, respectiv se aplică regimul în vigoare la data exigibilităţii de taxă. În situaţia în care faptul generator de taxă, conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal, intervine până la data de 1 ianuarie 2016 inclusiv, nu se aplică taxare inversă dacă factura este emisă după data de 1 ianuarie 2016 sau dacă preţul se plăteşte în rate şi după această dată. Pentru facturile emise până la data de 31 decembrie 2015, pentru care faptul generator intervine după data de 1 ianuarie 2016, taxarea inversă se aplică numai pentru diferenţa pentru care taxa este exigibilă după 1 ianuarie 2016.

Exemplul nr. 1: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA a emis facturi parţiale şi/sau de avansuri în valoare de 100.000 lei plus TVA 24.000 lei, în cursul anului 2015, pentru livrarea de telefoane mobile către un beneficiar înregistrat în scopuri de TVA. Faptul generator de taxă, respectiv livrarea telefoanelor mobile, are loc după data de 1 ianuarie 2016, iar valoarea totală a

livrării este de 500.000 lei (exclusiv TVA). Regularizarea facturilor parţiale şi/sau de avansuri emise în anul 2015, care se efectuează în perioada fiscală în care are loc livrarea, se realizează astfel în factura emisă de furnizor:

```
- 100.000    -24.000 lei (TVA)
+100.000     +20.000 lei (TVA, datorită modificării de cotă)
+400.000     -"taxare inversă"
```

Beneficiarul va calcula taxa datorată: 400.000 lei x 20% = 80.000 lei pe care o va înscrie în jurnalul pentru cumpărări şi în decontul de taxă ca taxă colectată şi taxă deductibilă.

Exemplul nr. 2: în exemplul nr. 1, în ipoteza în care s-ar fi facturat întreaga valoare a livrării în cursul anului 2015, respectiv 500.000 lei plus 120.000 lei TVA, iar livrarea are loc după 1 ianuarie 2016, nu se mai aplică taxare inversă, deoarece se aplică regimul în vigoare la data exigibilităţii taxei, dar se aplică cota în vigoare la data livrării. Astfel, dacă livrarea are loc în luna februarie 2016, se va emite factura de regularizare pentru aplicarea cotei de TVA de 20%:

```
-   -500.000      -120.000 (TVA)
-   +500.000      +100.000 (TVA)
```

Exemplul nr. 3: În cursul anului 2015 o persoana impozabilă contractează construirea şi achiziţionarea unei clădiri cu o societate imobiliară care deţine şi titlul de proprietate asupra respectivei clădiri care urmează să fie construită. Valoarea clădirii stabilită prin contract este de 10 milioane lei. Furnizorul a emis facturi parţiale în sumă de 8 milioane lei în anul 2015 şi TVA aferentă 1.920.000 lei. Faptul generator de taxă conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal intervine în martie 2016.

La emiterea facturii pentru întreaga valoare a clădirii se vor regulariza facturile parţiale emise în anul 2015, astfel:

– storno facturi parţiale nr. ..../2015 - 8 milioane lei, cu semnul minus -1.920.000 lei (TVA);
– valoarea clădirii: 10 milioane lei, din care:
– regularizare facturi parţiale 2015: 8 milioane lei (cu semnul plus) +1.620.000 (TVA recalculată la cota de 20% de la data faptului generator);
– diferenţa 2016: 2 milioane - taxare inversă.

Exemplul nr. 4: O mică întreprindere încasează în anul 2015 suma de 50.000 lei pentru livrarea unui teren construibil, aplicând regimul special de scutire prevăzut de art. 310 din Codul fiscal. Începând cu data de 1 decembrie 2015, mica întreprindere devine persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Livrarea terenului are loc în luna februarie 2016. Valoarea totală a terenului construibil este de 150.0000 lei. Persoana impozabilă în cauză are obligaţia să efectueze următoarele regularizări la data livrării terenului:

– storno factură parţială nr. ..../2015 - 50.000 lei, cu semnul minus - scutit TVA;
– regularizarea facturii parţiale din 2015 în februarie 2016: 50.000 lei (cu semnul plus) + 10.000 (TVA calculată la cota de 20% de la data faptului generator, dar fără aplicarea taxării inverse - art. 280 alin. (7) din Codul fiscal);
– diferenţa exigibilă 2016: 100.000 lei - taxare inversă.

Exemplul nr. 5: Persoana impozabilă A vinde persoanei impozabile B o clădire în luna decembrie a anului 2015, când are loc şi faptul generator de taxă conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal. Valoarea clădirii este de 20 milioane lei şi TVA de 4.800.000 lei aferentă vor fi plătite de cumpărător în rate lunare egale timp de 8 ani. Ambele persoane sunt înregistrate normal în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Factura se emite pe data de 10 ianuarie 2016, dar nu se aplică regimul de taxare inversă. De asemenea, cota aplicabilă este de 24%, de la data faptului generator de taxă. Chiar dacă factura ar fi fost emisă cu întârziere în altă lună din anul 2016, tratamentul fiscal ar fi acelaşi.

(18) În cazul contractelor de vânzare de clădiri/părţi de clădire, terenuri, cu plata în rate, încheiate valabil anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, pentru care, în regim tranzitoriu conform art. 332 alin. (15) din Codul fiscal, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor, pentru taxa aferentă ratelor a căror scadenţă intervine după data de 1 ianuarie 2016, se aplică taxare inversă de către beneficiar cu cota în vigoare la data faptului generator.

(19) În sensul art. 331 alin. (7) din Codul fiscal, în situaţia în care pe aceeaşi factură sunt înscrise atât bunuri prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. i)-k) din Codul fiscal, cât şi alte bunuri, taxarea inversă se aplică numai dacă valoarea bunurilor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. i)-k) din Codul fiscal, exclusiv TVA, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.

Exemplu: Societatea A, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, livrează în cursul lunii februarie 2016 telefoane mobile, console de jocuri, dispozitive

cu circuite integrate, imprimante şi camere video către societatea B, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Societatea A emite o factură centralizatoare către B, conform prevederilor art. 319 alin. (17) din Codul fiscal, pentru toate livrările efectuate în cursul lunii februarie 2016.
Valoarea livrărilor efectuate în luna februarie 2016 se prezintă astfel:
– telefoane mobile - 7.900 lei
– console de jocuri - 9.000 lei
– dispozitive cu circuite integrate - 5.800 lei
– imprimante - 5.000 lei
– camere video - 8.200 lei.
Având în vedere că valoarea telefoanelor mobile, consolelor de jocuri şi dispozitivelor cu circuite integrate înscrise în factură este de 22.700 lei (7.900 lei + 9.000 lei + 5.800 lei), deci mai mult de 22.500 lei, pentru livrarea acestor bunuri se aplică taxarea inversă.
Pentru imprimantele şi camerele video înscrise în factură se aplică regimul normal de taxare.

Capitolul XV
Dispoziţii tranzitorii

Articolul 332

Dispoziţii tranzitorii în contextul aderării României la Uniunea Europeană

(1) În aplicarea alin. (2)-(14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziţionat/ achiziţionată înainte de data aderării, dacă formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat /utilizată prima dată înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare.

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opţiunea de taxare a oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice.

(4) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice.

(5) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

(6) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice.

(7) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condiţiile prevăzute la art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepţie de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 305.

(12) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepţie de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 305.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta, astfel cum este definită la art. 292 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data

aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în ţară înainte de data aderării de societăţile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziţionate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

110. (1) În sensul art. 332 alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing se înţelege că bunurile respective vor fi importate din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor şi se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor.

(17) Obiectivele de investiţii finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcţiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 305.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanţate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaţionale şi de organizaţii nonprofit şi de caritate din străinătate şi din ţară sau de persoane fizice îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

110.

(2) În sensul art. 332 alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuşi, în situaţia în care în cadrul aceleiaşi sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii şi/sau subcontractorii, aceste corecţii pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile, în certificatul deja eliberat.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operaţiuni:

a) activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acţiunilor cuprinse în Planul naţional de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanţate în parteneriat internaţional, regional şi bilateral;

b) lucrările de construcţii, amenajări, reparaţii şi întreţinere la monumentele care comemorează combatanţi, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluţiei din decembrie 1989.

(20) Actelor adiţionale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanţiile de bună execuţie reţinute din contravaloarea lucrărilor de construcţii-montaj, evidenţiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanţiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opţiune.

(23) Asocierile în participaţiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislaţiei în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operaţiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol şi de art. 333.

(25) În cazul bunurilor furate pentru care s-a ajustat taxa pe valoarea adăugată în cursul anului 2013, persoana impozabilă poate anula ajustarea efectuată la data la care furtul este dovedit prin hotărâre judecătorească definitivă.

Articolul 333

Operaţiuni efectuate înainte şi de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spaţiul european, aşa cum era acesta înaintea datei aderării:

a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi

b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariţia oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condiţiile menţionate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condiţiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit iniţiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acţionează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern iniţiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit iniţiate în condiţiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul european, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b); şi

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spaţiul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situaţiile menţionate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului european, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

110.

(3) În aplicarea art. 333 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată şi organele vamale nu percep plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat şi, după caz, dovada încheierii unui contract de transport şi/sau asigurare.

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziţionate sau importate înaintea datei aderării, în condiţiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

110.

(4) În sensul art. 333 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 lei.

Articolul 334

Directive transpuse

Prezentul titlu transpune Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 347 din 11 decembrie 2006, Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a

domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 292/5 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităţilor Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L nr. 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE , către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 44 din 20 februarie 2008.

Anexe la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Anexa nr. 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se optează pentru taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completă, dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral, sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....
Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

Anexa nr. 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea opţiunii de taxare a operaţiunilor
prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se anulează opţiunea de taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se anulează opţiunea de taxare (adresa completă, dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....
.....
.....
.....

C.T.C.E. Piatra Neamţ

Confirm că datele declarate sunt complete şi corecte.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

Anexa nr. 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Bunurile imobile (construcţii, terenuri) pentru care se aplică opţiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă şi suprafaţa terenului; în cazul în care opţiunea de taxare priveşte numai o parte a bunului imobil, se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)
.....
.....
.....
.....
Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

Anexa nr. 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

DECLARAŢIE-ANGAJAMENT
privind respectarea destinaţiei bunurilor pentru
care se solicită aplicarea cotei reduse de TVA 9%

Subsemnatul (subsemnata)*1) [.....], în numele*2) [.....], cu sediul în*3) [.....], declar că bunurile clasificate la codul TARIC [.....], codul adiţional [.....] şi care fac obiectul [.....]*4):

Notă

*1) Numele şi prenumele persoanei care angajează răspunderea legală a operatorului economic.
*2) Denumirea operatorului economic.
*3) Adresa completă a sediului operatorului economic.
*4) Se vor indica numărul şi data facturii sau ale unui alt document comercial în care sunt indicate bunurile care fac obiectul importului ori numărul LRN al declaraţiei vamale de punere în liberă circulaţie.

[] vor fi comercializate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry;
[] vor fi utilizate în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;
[] vor fi livrate către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

Mă angajez să informez autoritatea vamală în cazul în care bunurile importate sunt comercializate /utilizate în alte scopuri decât cel declarat şi mă oblig să efectuez plata sumelor reprezentând diferenţe de TVA, precum şi a eventualelor dobânzi, penalităţi de întârziere sau majorări de întârziere datorate ca urmare a regularizării situaţiei bunurilor respective, potrivit prevederilor legale în vigoare.

.....
[data şi semnătura]

Spaţiu destinat autorităţii vamale

Direcţia Generală a Vămilor
DGRFP .....
DRV .....
Biroul vamal .....
Documentul se anexează la declaraţia vamală cu MRN .....
.....

Titlul VIII
Accize şi alte taxe speciale

Capitolul I
Regimul accizelor armonizate

Secţiunea 1
Dispoziţii generale

Articolul 335

Sfera de aplicare

(1) Accizele armonizate sunt venituri datorate la bugetul statului şi care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice prevăzute la secţiunea a 4-a;

b) tutun prelucrat prevăzut la secţiunea a 5-a;

c) produse energetice şi energie electrică prevăzute la secţiunile a 6-a şi a 7-a.

Articolul 336

Definiţii

În înţelesul prezentului capitol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. accize percepute reprezintă accizele stabilite şi înregistrate în evidenţele contabile ale plătitorului de accize şi care urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute de prezentul capitol;

2. antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activităţii sale, să producă, să transforme, să deţină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

3. antrepozitul fiscal este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deţinute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activităţii sale, în condiţiile prevăzute de prezentul capitol;

4. autoritatea competentă reprezintă:

a) direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare autoritate fiscală teritorială;

b) structura cu atribuţii de monitorizare, control şi/sau soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, denumită în continuare autoritate fiscală centrală;

c) structura cu atribuţii în elaborarea legislaţiei privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, denumită în continuare autoritate fiscală centrală;

d) structurile de specialitate din cadrul Direcţiei Generale a Vămilor, denumite în continuare autoritate vamală centrală sau teritorială, după caz;

e) direcţiile regionale vamale sau birourile vamale de interior şi/sau birourile vamale de frontieră, denumite în continuare autoritate vamală teritorială;

La data de 24-07-2017 Punctul 4. din Articolul 336 , Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 40, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

5. codul NC reprezintă poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar, aşa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului Vamal Comun, corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol şi noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1.

(2) Potrivit art. 336 pct. 5 din Codul fiscal, atunci când intervin modificări în Nomenclatura combinată, se realizează corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în titlul VIII din Codul fiscal şi noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun.

(3) În cazul în care Comitetul pentru accize, stabilit prin art. 43 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei 92/12/CEE, adoptă o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 şi art. 27 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice şi a electricităţii, actualizarea codurilor nomenclaturii combinate pentru produsele energetice se face potrivit prevederilor din decizie, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor alin. (2).

6. consumator final de gaz natural/energie electrică reprezintă persoana fizică sau juridică care nu este supusă obligaţiei de licenţiere de către autoritatea de reglementare competentă şi care utilizează aceste produse;

7. denaturarea reprezintă operaţiunea/procesul prin care alcoolului etilic sau produselor alcoolice li se adaugă substanţele prevăzute prin normele metodologice astfel încât acestea să devină improprii consumului uman;

8. destinatar înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să primească, în cadrul activităţii sale, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;

9. expeditor înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru în care are loc importul, în cadrul activităţii sale, exclusiv să expedieze în regim suspensiv de accize produsele accizabile puse în liberă circulaţie în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de restituire a Codului Vamal Comunitar;

10. grad alcoolic reprezintă proporţia de alcool absolut, exprimată în procente volumetrice măsurată la temperatura de 20°C, conţinută într-o soluţie hidroalcoolică;

11. gradul Plato reprezintă cantitatea de zaharuri exprimată în grame, conţinută în 100 g de soluţie măsurată la origine la temperatura de 20°/4°C aferentă berii, respectiv bazei de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice;

12. hectolitru alcool pur reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, măsuraţi la temperatura de 20°C, conţinut într-o cantitate dată de produs alcoolic;

13. importator autorizat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să importe, în cadrul activităţii sale, produse accizabile supuse marcării prin banderole sau timbre;

14. import de produse accizabile înseamnă intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de produse accizabile, cu excepţia cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Uniunii Europene, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum şi ieşirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;

15. marcajele reprezintă hârtii de valoare cu regim special, respectiv timbre şi banderole, care se tipăresc de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.;

16. marcatori şi coloranţi reprezintă substanţele utilizate pentru marcarea şi colorarea produselor energetice;

17. operator economic reprezintă persoana juridică ce desfăşoară activităţi cu produse accizabile;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1.

(4) În sensul art. 336 pct. 17 din Codul fiscal, operatorul economic este persoana juridică care desfăşoară în mod independent şi indiferent de loc activităţi economice cu produse accizabile, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestor activităţi.

(5) Activităţile economice cuprind toate activităţile producătorilor, profesioniştilor şi persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor libere sau asimilate acestora.

(6) Autorităţile şi instituţiile publice nu sunt considerate ca efectuând activităţi economice, în cazul activităţilor sau tranzacţiilor în care se angajează în calitate de autorităţi publice.

(7) În înţelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic structurile fără personalitate juridică ale unui operator economic sau ale unei instituţii publice.

18. procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum şi oricare dintre procedurile prevăzute la art. 84 alin. (1) lit. a) din acest regulament;

19. producţia şi transformarea produselor accizabile reprezintă orice operaţiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă, inclusiv operaţiunile de îmbuteliere şi ambalare a

produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum, precum şi operaţiunile de extracţie a produselor energetice;
20. produsele accizabile sunt produsele prevăzute la art. 335 alin. (2), supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;
21. regim suspensiv de accize înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deţinerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri ori al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;
22. stat membru şi teritoriul unui stat membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene căruia i se aplică Tratatul, în conformitate cu art. 52 din Tratatul privind Uniunea Europeană şi art. 355 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, cu excepţia teritoriilor terţe;
23. supraveghere fiscală în domeniul accizelor reprezintă acţiunile şi/sau procedurile de intervenţie ale autorităţii competente pentru prevenirea, combaterea şi sancţionarea fraudei fiscale;
24. teritorii terţe înseamnă teritoriile prevăzute la art. 337 alin. (1) şi (2);
25. Tratat înseamnă Tratatul privind Uniunea Europeană şi Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;
26. ţară terţă înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;
27. Uniunea Europeană şi teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 22;
28. utilizator final înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, să primească, în cadrul activităţii sale, produse accizabile în regim de exceptare/scutire de la plata accizelor destinate a fi utilizate în scopurile prevăzute de aceste regimuri.

Articolul 337

Teritorii terţe

(1) Sunt considerate teritorii terţe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:
a) insulele Canare;
b) teritoriile franceze menţionate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;
c) insulele Aland;
d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

(2) Sunt considerate teritorii terţe şi teritoriile care intră sub incidenţa art. 355 alin. (3) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, precum şi următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:
a) insula Helgoland;
b) teritoriul Busingen;
c) Ceuta;
d) Melilla;
e) Livigno;
f) Abrogată.
La data de 03-02-2020 Litera f) din Alineatul (2) , Articolul 337 , Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 16, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020
g) Abrogată.
La data de 03-02-2020 Litera g) din Alineatul (2) , Articolul 337 , Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 16, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020

(3) Operaţiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinaţie:
a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franţa;
b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;
c) zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;
d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;
e) Jungholz şi Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

(4) Formalităţile stabilite prin dispoziţiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică în mod corespunzător intrării produselor accizabile pe teritoriul Uniunii Europene care provin din unul dintre teritoriile menţionate la alin. (1).

(5) Formalităţile stabilite prin dispoziţiile vamale comunitare cu privire la ieşirea produselor din teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică corespunzător ieşirii produselor accizabile de pe teritoriul Uniunii Europene care au ca destinaţie unul dintre teritoriile menţionate la alin. (1).

Articolul 338

Faptul generator

Produsele accizabile sunt supuse regimului accizelor la momentul:

a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracţiei acestora, pe teritoriul Uniunii Europene;

b) importului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.

Articolul 339

Exigibilitatea

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum şi în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor aplicabile sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

Articolul 340

Eliberarea pentru consum

(1) În înţelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) ieşirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

b) deţinerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispoziţiile prezentului capitol;

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, inclusiv neregulamentar, cu excepţia cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră şi deţinerea în scopuri comerciale de către o persoană a produselor accizabile care au fost eliberate în consum în alt stat membru şi pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

a) în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii prevăzute la art. 395;

c) în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit sau exceptat de la plata accizelor, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea, respectiv exceptarea atrage obligaţia de plată a accizelor.

(5) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(6) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deţinut într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizaţia. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deţinut într-un antrepozit fiscal pentru care autorizaţia a expirat şi nu a fost emisă o nouă autorizaţie, sub rezerva art. 365 alin. (8).

(8) În sensul prevederilor alin. (6), prin produse accizabile ce pot fi eliberate pentru consum se înţelege produse accizabile care îndeplinesc condiţiile legale de comercializare.

(9) Nu se consideră eliberare pentru consum mişcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condiţiile prevăzute în secţiunea a 16-a, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene.

(10) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, inclusiv dintr-o cauză ce ţine de natura produselor sau ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră sau ca o consecinţă a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată eliberare pentru consum.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. (1) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situaţiile prevăzute la art. 340 alin. (10) din Codul fiscal nu se datorează accize în următoarele situaţii, atunci când sunt dovedite prin procese-verbale:

a) în cazul în care distrugerea totală sau pierderea iremediabilă intervine ca urmare a unui caz fortuit ori forţei majore, dacă se prezintă autorităţii vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, emise de autoritatea vamală, Ministerul Afacerilor Interne sau autoritatea competentă în domeniu din România sau din alt stat membru, după caz, precum şi informaţii precise cu privire la tipul şi cantitatea produselor accizabile distruse total ori pierdute iremediabil;

b) în cazul pierderilor iremediabile apărute ca urmare a unor cauze care ţin de natura produselor accizabile, dacă se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalaţiilor sau în coeficienţii maximi de pierderi specifice activităţilor de depozitare, manipulare, distribuţie şi transport, după caz, prevăzuţi în studiile realizate la solicitarea antrepozitarului, destinatarului înregistrat ori expeditorului înregistrat, de către institute/societăţi care au înscris în obiectul de activitate una dintre activităţile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 şi au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 şi OHSAS 18001;

c) în cazul în care distrugerea totală este autorizată de către autoritatea vamală teritorială. Distrugerea se autorizează dacă produsele accizabile nu îndeplinesc condiţiile de comercializare şi nici nu pot fi procesate ori transformate în vederea obţinerii unor produse care pot fi comercializate, cu condiţia ca operatorul economic să prezinte autorităţii vamale teritoriale documente doveditoare în acest sens.

(2) Pierderile se evidenţiază în cazul de la alin. (1) lit. a):

a) în contabilitatea operatorului economic, în cazul produselor accizabile din antrepozitul fiscal;

b) în raportul de eveniment prevăzut în ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în cazul produselor deplasate în regim suspensiv de accize.

(3) În cazul pierderilor iremediabile apărute ca urmare a unor cauze care ţin de natura produselor accizabile, acestea se evidenţiază după cum urmează:

a) în situaţiile de raportare prevăzute în prezentul titlu, în cazul produselor accizabile din antrepozitul fiscal. Stabilirea regimului pierderilor se efectuează cu ocazia inventarierii anuale a patrimoniului, utilizând studiile realizate la solicitarea antrepozitarului autorizat;

b) în raportul de primire, în cazul produselor deplasate în regim suspensiv de accize. Stabilirea regimului pierderilor se realizează utilizând studiile realizate la solicitarea plătitorilor de accize prevăzuţi la pct. 3 alin. (2) sau (3), după caz.

În ambele situaţii responsabilitatea faţă de corectitudinea coeficienţilor maximi de pierderi revine persoanei care a întocmit studiile respective.

Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi expeditorii înregistraţi depun o copie de pe studiile prevăzute la alin. (1) lit. b), înainte de stabilirea regimului pierderilor, la autoritatea vamală teritorială.

(4) În cazul unui produs accizabil pentru care în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal se prevăd niveluri diferite ale accizelor, accizele datorate pentru pierderile care intervin în antrepozitul fiscal, care nu pot individualizate pe produs şi care sunt impozabile, se determină prin utilizarea celui mai ridicat nivel al accizelor aplicabil pentru respectivul produs.

(5) În cazul pierderilor de produse energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, dar nu se regăsesc şi la alin. (3) de la acelaşi articol, aflate sub regim suspensiv de accize care sunt impozabile, se datorează accize după cum urmează:

a) la nivelul prevăzut pentru produsul cu care acesta a fost asimilat din punct de vedere al nivelului accizelor;

b) la nivelul prevăzut pentru motorină, în cazul în care pentru respectivul produs antrepozitarul autorizat nu a obţinut asimilarea din punctul de vedere al nivelului accizelor.

(6) În cazul pierderilor de bioetanol aflat sub regim suspensiv de accize, destinat utilizării în producţia de produse energetice, pe care autoritatea vamală teritorială le consideră impozabile, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru benzina fără plumb, dacă acesta este denaturat potrivit pct. 78, respectiv la nivelul prevăzut pentru alcoolul etilic, dacă acesta este nedenaturat.

(7) În toate situaţiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială şi se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(8) Abrogat.

(11) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorităţii competente.

(12) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinaţie un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene, fiind asimilată unei operaţiuni de export. De asemenea, operaţiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinaţie un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene este asimilată unei operaţiuni de export.

Articolul 341

Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce priveşte ieşirea de produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori pe seama căreia se efectuează această eliberare, iar, în cazul ieşirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieşire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 412 alin. (1), (2) şi (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 348 alin. (1) şi (2), precum şi orice persoană care a participat la ieşirea neregulamentară şi care avea cunoştinţă sau care ar fi trebuit să aibă cunoştinţă în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieşiri;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3. (1) În aplicarea art. 341 alin. (1) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal, persoana plătitoare de accize este destinatarul din România, în situaţiile prevăzute la art. 412 alin. (2) şi (4) din Codul fiscal, când pierderile au fost depistate la momentul recepţiei efectuate de către destinatarul din România, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) autorităţile din statul membru de expediţie aduc dovezi potrivit cărora neregula nu s-a produs în statul membru de expediţie; şi

b) nu există dovezi care să ateste că neregula s-a produs pe parcursul deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor.

(2) În cazul în care pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfăşoară pe teritoriul României, a fost depistată o neregulă care a condus la eliberarea pentru consum a produselor accizabile în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, precum şi în cazul în care produsele accizabile nu au ajuns la destinaţie în termen de 4 luni de la începerea deplasării, persoana plătitoare de accize este antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul deplasărilor în regim suspensiv de accize care se desfăşoară pe teritoriul României, persoana plătitoare de accize este antrepozitarul autorizat primitor atunci când neregula a fost depistată la momentul recepţiei şi dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) sunt aduse dovezi certificate de autoritatea vamală teritorială în a cărei rază de competenţă se află expeditorul, potrivit cărora neregula nu s-a produs la expeditor; şi

b) nu există dovezi care să ateste că neregula s-a produs pe parcursul deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor.

b) în ceea ce priveşte deţinerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. b), persoana care deţine produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deţinerea acestora;

c) în ceea ce priveşte producerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. c), persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei producţii neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce priveşte importul unor produse accizabile, astfel cum este prevăzut la art. 340 alin. (1) lit. d), persoana care declară produsele accizabile sau pe seama căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora;

e) în cazurile prevăzute la art. 340 alin. (4)-(7), persoana care determină eliberarea pentru consum.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeaşi datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie, iar fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Secţiunea a 2-a
Nivelul şi calculul accizelor

Articolul 342

Nivelul accizelor

(1) Nivelul accizelor aplicabil de la data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul prevăzut în anexa nr. 1, actualizat cu creşterea preţurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, faţă de perioada octombrie 2014 - septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Naţional de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice, de regulă până la data de 20 octombrie, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie a fiecărui an.

La data de 09-01-2020 Alineatul (1) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Articolul XXX din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 09 ianuarie 2020

Notă

Potrivit art. XXXI din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 09 ianuarie 2020, prevederile art. XXX se aplică începând cu anul 2020.

(2) Prin excepţie de la alin. (1) pentru ţigarete, nivelul accizelor se aplică de la data de 1 aprilie a fiecărui an şi este cel prevăzut în anexa nr. 1.

La data de 09-01-2020 Alineatul (2) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Articolul XXX din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 09 ianuarie 2020

Notă

Potrivit art. XXXI din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 09 ianuarie 2020, prevederile art. XXX se aplică începând cu anul 2020.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care în ultimele 12 luni are loc scăderea preţurilor de consum, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, faţă de perioada octombrie 2014 - septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Naţional de Statistică până la data de 15 octombrie.

(4) Nivelul în lei al accizelor, obţinut după efectuarea actualizării prevăzute la alin. (2), se rotunjeşte la nivel de două zecimale, prin reducere, atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5, şi prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.

(5) Abrogat.

La data de 01-01-2019 Alineatul (5) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(6) Abrogat.

La data de 01-01-2019 Alineatul (6) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(7) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul se măsoară la o temperatură de 15°C.

(8) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se poate aplica un nivel redus de accize. Nivelul şi condiţiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

(9) Este supusă unui nivel al accizelor diferenţiat, stabilit prin diminuarea cu 183,62 lei/1.000 litri, respectiv cu 217,31 lei/tonă, a nivelului standard prevăzut pentru motorina din anexa nr. 1, motorina utilizată drept carburant pentru motor în următoarele scopuri:

a) transport rutier de mărfuri în cont propriu sau pentru alte persoane, cu autovehicule ori ansambluri de vehicule articulate destinate exclusiv transportului rutier de mărfuri şi cu o greutate brută maximă autorizată de cel puţin 7,5 tone;

b) transportul de persoane, regulat sau ocazional, cu excepţia transportului public local de persoane, cu un autovehicul din categoria M2 ori M3, definit în Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor şi remorcilor acestora, precum şi a sistemelor, componentelor şi unităţilor tehnice separate destinate vehiculelor respective («Directivă cadru»).

La data de 30-03-2018 Alineatul (9) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(10) Reducerea nivelului accizelor prevăzută la alin. (9) se realizează prin restituirea sumelor reprezentând diferenţa dintre nivelul standard al accizelor şi nivelul accizelor diferenţiat prevăzut la alin. (9) către operatorii economici licenţiaţi în Uniunea Europeană. Condiţiile, procedura şi termenele de restituire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

La data de 30-03-2018 Alineatul (10) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

(11) Abrogat.

La data de 01-01-2019 Alineatul (11) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(12) Abrogat.

La data de 01-01-2019 Alineatul (12) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(13) Abrogat.

La data de 01-01-2019 Alineatul (13) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Articolul 343

Calculul accizelor

(1) Calculul accizelor se efectuează potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Pentru ţigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică şi acciza ad valorem.

(3) Abrogat.

La data de 01-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 343 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 25, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

(4) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal de 14% asupra preţului de vânzare cu amănuntul al ţigaretelor eliberate pentru consum.

(5) Acciza specifică exprimată în lei/1.000 de ţigarete se determină anual, pe baza preţului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem şi a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 1. Această acciză specifică se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 1 martie. În perioada 1 ianuarie 2020-31 martie 2020, acciza specifică pentru ţigarete este de 386,377 lei/ 1.000 ţigarete.

La data de 31-12-2019 Alineatul (5) din Articolul 343 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 1. din Articolul III , ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1059 din 31 decembrie 2019

(6) Acciza datorată determinată potrivit alin. (2) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în lei/1.000 de ţigarete care este de 97% din nivelul accizei totale prevăzut în anexa nr. 1.

(7) Preţul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcţie de valoarea totală a tuturor cantităţilor de ţigarete eliberate pentru consum, pe baza preţului de vânzare cu amănuntul, incluzând toate taxele, împărţit la cantitatea totală de ţigarete eliberate pentru consum. Acest preţ mediu ponderat se stabileşte până pe data de 15 februarie a fiecărui an, pe baza datelor privind cantităţile totale de ţigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent, şi se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice în termen de 15 zile de la data stabilirii.

(8) Preţul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de ţigarete se stabileşte şi se declară de către persoana care eliberează pentru consum ţigaretele în România sau care importă ţigaretele şi este adus la cunoştinţa publică, în conformitate cu cerinţele prevăzute de normele metodologice.

(9) Este interzisă vânzarea de către orice persoană a ţigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat preţuri de vânzare cu amănuntul.

(10) Preţul de vânzare al ţigaretelor nu poate depăşi preţul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

(11) Este interzisă vânzarea de ţigarete, de către orice persoană, către persoane fizice, la un preţ mai mic decât preţul de vânzare cu amănuntul declarat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

5. (1) În sensul art. 343 din Codul fiscal, sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, după cum urmează:

a) pentru bere:

A = C x K x Q,

A = cuantumul accizei;

C = numărul de grade Plato;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (2)-(4) din Codul fiscal;

Q = cantitatea de bere sau cantitatea de bază de bere în cazul amestecului cu băuturi nealcoolice, exprimată în hectolitri

Pentru bere, numărul de grade Plato este înscris în specificaţia tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment de bere şi trebuie să fie acelaşi cu cel înscris pe etichetele de comercializare a respectivelor sortimente de bere.

Pentru produsele rezultate prin amestecul de bază de bere cu băuturi nealcoolice, numărul de grade Plato este cel aferent bazei de bere din amestec şi se înscrie pe eticheta de comercializare.

Abaterea admisă între numărul de grade Plato înscris pe etichetă şi numărul de grade Plato determinat în bere, respectiv în baza de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri, băuturi fermentate şi produse intermediare:

A = K x Q,

A = cuantumul accizei;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 2-4 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (2)-(4) din Codul fiscal;

Q = cantitatea exprimată în hectolitri;

c) pentru alcool etilic:

A = C x K x Q/100,

A = cuantumul accizei;

C = concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (2)-(4) din Codul fiscal;

Q = cantitatea exprimată în hectolitri;

d) pentru ţigarete:

A = A1 + A2,

A = acciza datorată;

A1 = acciza specifică;

A2 = acciza ad valorem;

A1 = K1 x Q1;

A2 = K2 x PA x Q2,

K1 = nivelul accizei specifice stabilit prin ordin al ministrului finanţelor publice, exprimat în lei/1.000 ţigarete;

K2 = procentul legal al accizei ad valorem care se aplică asupra preţului de vânzare cu amănuntul declarat, prevăzut la art. 343 alin. (4) din Codul fiscal;

PA = preţul de vânzare cu amănuntul declarat pe pachet;

Q1 = cantitatea de ţigarete exprimată în mii ţigarete;

Q2 = numărul de pachete de ţigarete;

Q2 = Q1/numărul de ţigarete conţinute în pachet;

e) pentru ţigări şi ţigări de foi:

A = Q x K,

A = cuantumul accizei;

Q = cantitatea exprimată în mii bucăţi;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 7 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (2)-(4) din Codul fiscal;

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete şi pentru alte tutunuri de fumat:

A = Q x K,

A = cuantumul accizei;

Q = cantitatea în kg;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 8, respectiv la nr. crt. 9 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (2)-(4) din Codul fiscal;

C.J.P.C. Piatra Neamţ

g) pentru produse energetice:
A = Q x K,
A = cuantumul accizei;
Q = cantitatea exprimată în mii litri măsurată la temperatura de +15°C/cantitatea exprimată în tone /cantitatea exprimată în gigajoule;
K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 10-17 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (2)-(4) din Codul fiscal;
h) pentru energie electrică:
A = Q x K,
A = cuantumul accizei;
Q = cantitatea de energie electrică exprimată în MWh;
K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 18 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (2)-(4) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 343 alin. (8) din Codul fiscal, preţurile de vânzare cu amănuntul pentru ţigarete se anunţă în scris la autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor - prin depunerea de către persoana care eliberează pentru consum ori importă ţigaretele în România a unei declaraţii potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(3) Declaraţia se întocmeşte în 3 exemplare, care se înregistrează la autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la această autoritate, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit declaraţia, iar exemplarul al treilea se transmite autorităţii vamale teritoriale care aprobă notele de comandă pentru timbre.

(4) Declaraţia cuprinde în mod expres data de la care se vor practica preţurile de vânzare cu amănuntul şi se depune la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile lucrătoare înainte de data practicării acestor preţuri.

(5) Cu maximum 7 zile şi minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând preţurile de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor, se publică, prin grija persoanei care eliberează pentru consum ori importă ţigaretele în România, în două cotidiene de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiene se depune la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.

(6) Ori de câte ori se intenţionează modificări ale preţurilor de vânzare cu amănuntul, persoana care eliberează pentru consum ori importă ţigaretele în România are obligaţia să redeclare preţurile pentru toate sortimentele de ţigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redeclararea se face pe baza aceluiaşi model de declaraţie prevăzut la alin. (2) şi cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) şi (5).

(7) După primirea declaraţiilor privind preţurile de vânzare cu amănuntul şi după publicarea acestora în două cotidiene de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală publică aceste liste pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice.

(8) Persoana care eliberează pentru consum ori importă ţigaretele în România şi care renunţă la comercializarea pe piaţa internă a unui anumit sortiment de ţigarete are obligaţia de a comunica acest fapt autorităţii fiscale centrale - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor şi de a înscrie în continuare preţurile aferente acestor sortimente în declaraţia preţurilor de vânzare cu amănuntul, până la epuizarea stocului pe care îl deţine, dar nu mai puţin de 3 luni de la data la care a comunicat că renunţă la comercializarea pe piaţa internă a respectivului sortiment de ţigarete.

(9) În situaţiile în care nu se pot identifica preţurile de vânzare cu amănuntul pentru ţigaretele provenite din confiscări, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute la nr. crt. 6 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

Secţiunea a 3-a
Obligaţiile plătitorilor de accize

Articolul 344

Responsabilităţile plătitorilor de accize

(1) Plătitorii de accize au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă.

(2) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a declaraţiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol.

Articolul 345

Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepţia cazurilor pentru care se prevede în mod expres un alt termen de plată.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1):

a) în cazul furnizorilor autorizaţi de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final. În cazul prevăzut la art. 358 alin. (3), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc autoconsumul;

b) în cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, momentul plăţii accizelor este momentul înregistrării declaraţiei vamale de import;

c) orice persoană aflată în una dintre situaţiile prevăzute la art. 340 alin. (4)-(7) are obligaţia de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care acestea au devenit exigibile;

d) în situaţiile prevăzute la art. 340 alin. (1) lit. b) şi c) acciza se plăteşte în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declaraţia de accize.

(3) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din antrepozite fiscale ori din locaţia în care acestea au fost recepţionate de către destinatarul înregistrat se efectuează numai în momentul în care furnizorul deţine documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declaraţiei lunare de accize se regularizează eventualele diferenţe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal ori al destinatarului înregistrat, şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de aceştia, în decursul lunii precedente.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

6. (1) În aplicarea art. 345 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele accizabile prevăzute la nr. crt. 5-9 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, sumele reprezentând contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările ulterioare, se virează în conturi colectoare deschise în structura clasificaţiei bugetare la Trezoreria Statului de către persoana plătitoare de accize.

(2) În aplicarea art. 345 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, în cazul importului, sumele reprezentând contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate se virează de către autoritatea vamală în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care accizele au fost încasate.

(3) Pentru produsele accizabile prevăzute la nr. crt. 1-7 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, cota de 1% datorată Ministerului Tineretului şi Sportului, prevăzută în Legea educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică asupra valorii accizelor datorate, diminuată cu suma reprezentând contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările ulterioare.

(4) În aplicarea art. 345 alin. (1) din Codul fiscal, sumele reprezentând cota de 1% prevăzute la alin. (3) se virează potrivit prevederilor art. 46 din Regulamentul de punere în aplicare a dispoziţiilor Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001, în termenul prevăzut la art. 345 alin. (1) din Codul fiscal.

(5) În aplicarea art. 345 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, în cazul importului, sumele reprezentând cota de 1% prevăzute la alin. (3) se virează de către autoritatea vamală, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care accizele au fost încasate, în contul Ministerului Tineretului şi Sportului, prevăzut la art. 45 din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001.

(6) Valoarea accizelor de plată la bugetul de stat reprezintă valoarea accizelor datorate determinată potrivit pct. 5 alin. (1), din care se deduce contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate menţionată la alin. (1), cota de 1% menţionată la alin. (3) şi, după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim potrivit art. 421 din Codul fiscal.

(7) În sensul art. 345 alin. (3) din Codul fiscal, livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepţionate de către destinatarii înregistraţi se efectuează numai în momentul în care furnizorul deţine documentul care atestă plata la bugetul de stat a contravalorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(8) Plata accizelor prevăzute la alin. (7) se efectuează de către furnizor ori de către cumpărător. În situaţia în care plata este efectuată de către cumpărător în numele furnizorului, aceasta trebuie efectuată în contul, aparţinând furnizorului, deschis la unităţile Trezoreriei Statului.

(9) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepţionate de către destinatarii înregistraţi se face numai pe baza comenzii cumpărătorului.

(10) Pe baza comenzii, furnizorul emite cumpărătorului un document în care menţionează: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate. În cazul în care plata accizelor se efectuează de către cumpărător, documentul cuprinde şi informaţii cu privire la denumirea, codul de identificare fiscală şi numărul contului deschis la Trezoreria Statului ale furnizorului.

(11) Comenzile menţionate la alin. (10) se exprimă în tone sau mii litri. În cazul în care livrarea se efectuează în vase calibrate, comenzile trebuie să corespundă capacităţilor înscrise în documentele însoţitoare ale vaselor calibrate.

(12) În situaţiile prevăzute la alin. (11), cantităţile din comenzi, exprimate în litri la temperatura efectivă, se corectează cu densitatea la temperatura de +15°C, rezultând cantitatea exprimată în litri pentru care se datorează accize. Valoarea accizelor datorate se calculează prin înmulţirea cantităţii cu nivelul accizelor pe unitatea de măsură, exprimată în litri.

(13) La livrarea efectivă a cantităţilor de produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal, exprimate în litri, furnizorul recalculează contravaloarea accizelor conform procedeului de mai sus. Sumele astfel obţinute, reprezentând accize, se evidenţiază distinct în factura emisă cumpărătorului de către furnizor.

(14) Eventualele diferenţe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat calculate pe baza documentului prevăzut la alin. (10) şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii, se regularizează cu ocazia depunerii declaraţiei lunare privind obligaţiile de plată la bugetul de stat.

Articolul 346

Depunerea declaraţiilor de accize

(1) Orice plătitor de accize, cu excepţia importatorului autorizat, are obligaţia de a depune lunar la autoritatea competentă o declaraţie de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declaraţiile de accize se depun la autoritatea competentă de către plătitorii de accize până pe data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declaraţia.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), orice persoană aflată în una dintre situaţiile prevăzute la art. 340 alin. (1) lit. b) şi c) şi art. 340 alin. (4)-(7) are obligaţia de a depune o declaraţie de accize la autoritatea competentă în termen de 5 zile calendaristice de la data eliberării pentru consum.

(4) Orice plătitor de accize are obligaţia de a depune anual la autoritatea competentă decontul privind accizele, conform dispoziţiilor legale privind obligaţiile de plată la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

Articolul 347

Documente fiscale

Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deţinute în afara antrepozitului fiscal, provenienţa trebuie să fie dovedită conform prevederilor stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

7. (1) În aplicarea prevederilor art. 347 din Codul fiscal, orice plătitor de accize care livrează produse accizabile unei alte persoane are obligaţia de a-i emite acestei persoane o factură, cu respectarea prevederilor art. 319 din Codul fiscal, precum şi un aviz de însoţire a mărfurilor pe perioada transportului. Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi expeditorii înregistraţi au obligaţia suplimentară de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Cu excepţia deplasărilor în regim suspensiv de accize şi în cazul prevăzut la alin. (6), pentru eliberările în consum de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizelor datorate pentru fiecare produs accizabil sau, după caz, menţiunea "exceptat/scutit de accize", în situaţia în care pentru produsele accizabile nu se datorează accize, ca urmare a aplicării unei exceptări sau scutiri.

(3) Pentru eliberările în consum de ţigarete, factura cuprinde şi o rubrică aferentă preţului de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) Avizul de însoţire, în care se înscrie contravaloarea accizelor percepute, aferente cantităţilor de produse accizabile eliberate pentru consum, se utilizează în următoarele situaţii:

a) în cazul deplasării produselor accizabile de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare şi/sau comercializare;

b) în cazul deplasării produselor accizabile de la antrepozitul fiscal către clienţi, dacă la momentul expedierii nu se emite factura, sau dacă expedierea se face direct către clienţii cumpărătorului revânzător.

(5) Avizul de însoţire, în care se înscrie menţiunea "accize percepute", se utilizează în următoarele situaţii:

a) în cazul deplasării produselor accizabile de la locul de recepţie al destinatarului înregistrat către alte locuri proprii de depozitare;

b) în cazul livrării de produse accizabile de către destinatarul înregistrat către clienţi, atunci când acesta nu emite factura la momentul expedierii sau dacă expedierea se face direct către clienţii cumpărătorului revânzător.

(6) În situaţiile prevăzute la alin. (4) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite ulterior către clienţi, dar în acestea se înscrie menţiunea "accize percepute".

(7) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize de la un loc de expediere aflat pe teritoriul României este însoţită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(8) Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite, dintr-un stat membru în România, respectiv din România într-un stat membru, este însoţită de factură şi documentul de însoţire reglementat la pct. 138 sau un alt document comercial care să conţină aceleaşi informaţii din documentul de însoţire.

Articolul 348

Garanţii

(1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat şi importatorul autorizat au obligaţia depunerii la autoritatea competentă a unei garanţii, la nivelul stabilit conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor ce pot deveni exigibile. Garanţia poate fi constituită sub formă de:

a) consemnare de mijloace băneşti la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garanţie/poliţă de asigurare de garanţie emisă în condiţiile legii de o instituţie de credit /societate de asigurare înregistrată în Uniunea Europeană şi Spaţiul Economic European, autorizată să îşi desfăşoare activitatea pe teritoriul României, în favoarea autorităţii fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

La data de 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 348 , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 29^1, Punctul 21, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019

Notă

Potrivit literei a) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 21 din lege cu referire la articolul I punctul 29^1 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

(2) În situaţia în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat înregistrează obligaţii fiscale restante administrate de A.N.A.F. cu mai mult de 30 de zile faţă de termenul legal de plată, garanţia se extinde şi asupra acestor obligaţii de drept şi fără nicio altă formalitate.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), garanţia poate fi depusă de proprietarul produselor accizabile sau, în comun, de către acesta şi una dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(4) În cazul antrepozitarilor autorizaţi, prin normele metodologice se stabilesc niveluri minime şi maxime ale garanţiilor, în funcţie de natura şi volumul produselor accizabile ce urmează a fi realizate sau depozitate.

(5) Garanţia este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

(6) Tipul, modul de calcul, valoarea, durata şi condiţiile de reducere a garanţiei sunt prevăzute în normele metodologice, pe tipuri de activităţi şi grupe de produse.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat care deţine şi calitatea de expeditor înregistrat, condiţiile şi cuantumul garanţiei se stabilesc prin normele metodologice.

(8) Valoarea garanţiei se analizează periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau ale nivelului accizelor.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

8. (1) Garanţia prevăzută la art. 348 alin. (1) din Codul fiscal se constituie în favoarea autorităţii fiscale teritoriale.

(2) Garanţia prevăzută la alin. (1) poate fi constituită sub formă de:
a) depozit în numerar;
b) garanţie personală.
(3) În cazul garanţiei constituite sub formă de depozit în numerar se aplică următoarele reguli:
a) se consemnează mijloacele băneşti la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;
b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparţine deponentului.
(4) În cazul garanţiei constituite sub formă de garanţie personală se aplică următoarele reguli:
a) garantul trebuie să fie o societate bancară înregistrată în Uniunea Europeană şi Spaţiul Economic European, autorizată să îşi desfăşoare activitatea pe teritoriul României;
b) trebuie să existe o scrisoare de garanţie bancară ori un instrument de garantare emis în condiţiile legii de către o societate bancară în favoarea autorităţii fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.
(5) Antrepozitarul autorizat pentru producţie nou-înfiinţat are obligaţia de a constitui o garanţie al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi realizate în primul an de activitate.
(6) Antrepozitarul autorizat pentru depozitare nou-înfiinţat are obligaţia de a constitui o garanţie al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate în primul an de activitate.
(7) Antrepozitarul autorizat pentru producţie nou-înfiinţat, care deţine şi antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanţie atât pentru antrepozitele de producţie, cât şi pentru antrepozitele fiscale de depozitare, potrivit prevederilor alin. (5) şi (6), fără a se depăşi garanţia maximă prevăzută la alin. (14).
(8) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia constituirii unei garanţii corespunzătoare unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanţiei.
(9) Cuantumul garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi pentru producţie nu poate fi mai mic decât limitele prevăzute mai jos:
a) pentru producţia de bere - 473.801 lei;
b) pentru producţia de bere realizată de micile fabrici de bere prevăzute la art. 349 alin. (6) din Codul fiscal - 236.901 lei;
c) pentru producţia de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micile fabrici de bere prevăzute la art. 349 alin. (6) din Codul fiscal - 9.476 lei;
d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 11.845 lei;
e) pentru producţia de vinuri între 5.001 hl şi 10.000 hl pe an - 23.690 lei;
f) pentru producţia de vinuri peste 10.000 hl pe an - 47.380 lei;
g) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 5.000 hl pe an - 94.760 lei;
h) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 236.901 lei;
i) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 118.450 lei;
j) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 355.351 lei;
k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 23.690 lei;
l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 118.450 lei;
m) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 473.801 lei;
n) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.184.503 lei;
o) pentru producţia de alcool etilic realizată de micile distilerii definite la pct. 12 alin. (16) - 1.185 lei;
p) pentru producţia de tutun prelucrat - 4.738.014 lei;
q) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 1.184.503 lei;
r) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone - 4.738.014 lei;

s) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, peste 40.000 tone - 9.476.027 lei;

ş) pentru producţia de GPL - 47.380 lei;

t) pentru producţia exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 23.690 lei.

(10) În aplicarea alin. (9), antrepozitarii autorizaţi care produc mai multe tipuri de produse accizabile au obligaţia de a constitui garanţia minimă corespunzătoare acelui tip de produs accizabil pentru care, potrivit alin. (9), este prevăzut, respectiv calculat cuantumul cel mai mare.

(11) Cuantumul garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile nu poate fi mai mic de 6% din contravaloarea accizelor aferente limitelor trimestriale prevăzute la pct. 30 alin. (8), raportate la nivelul unui an.

(12) În aplicarea alin. (11), antrepozitarii autorizaţi care depozitează mai multe tipuri de produse accizabile au obligaţia de a constitui garanţia corespunzătoare acelui tip de produs accizabil pentru care este prevăzut, respectiv calculat cuantumul cel mai mare.

(13) Antrepozitarii autorizaţi care deţin atât antrepozite fiscale de producţie, cât şi antrepozite fiscale de depozitare au obligaţia de a constitui atât garanţia minimă prevăzută pentru antrepozitele fiscale de producţie, cât şi garanţia minimă prevăzută pentru antrepozitele fiscale de depozitare, fără a se depăşi garanţia maximă prevăzută la alin. (14).

(14) Cuantumul garanţiei maxime constituite de antrepozitarii autorizaţi se stabileşte la nivelurile prevăzute mai jos:

a) pentru alcool etilic şi băuturi alcoolice - 9.476.027 lei;

b) pentru tutun prelucrat - 47.380.137 lei;

c) pentru produse energetice - 71.070.206 lei.

(15) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie de biodiesel, destinat utilizării în producţia de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut pentru motorină.

(16) În cazul antrepozitarului autorizat exclusiv pentru producţie de bioetanol, destinat utilizării în producţia de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut pentru benzina fără plumb, cu condiţia denaturării acestui produs potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b), în caz contrar fiind aplicabil nivelul accizelor prevăzut pentru alcoolul etilic.

(17) Expeditorul înregistrat are obligaţia de a constitui o garanţie al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente produselor accizabile expediate în regim suspensiv de accize, estimate la nivelul unui an.

(18) În aplicarea alin. (17), pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal, nivelul garanţiei se determină pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.

(19) În aplicarea prevederilor art. 348 alin. (7) din Codul fiscal, antrepozitarul autorizat care deţine şi calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanţia atât în calitate de antrepozitar autorizat, cât şi în calitate de expeditor înregistrat, numai pentru produsele accizabile pe care le deplasează în regim suspensiv de accize către alte locaţii decât antrepozitele fiscale proprii.

(20) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanţiei care trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile primite în regim suspensiv de la plata accizelor, estimate la nivelul unui an.

(21) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile, nivelul garanţiei care trebuie constituită reprezintă contravaloarea accizelor aferente cantităţii de produse accizabile primite în regim suspensiv de la plata accizelor cu ocazia fiecărei deplasări. Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu se regăsesc la alin. (3) de la acelaşi articol, nivelul garanţiei care trebuie constituită se determină pe baza nivelului accizelor prevăzut pentru motorină.

(22) În cazul importatorului autorizat, nivelul garanţiei care trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile importate, estimate la nivelul unui an.

(23) Nivelul garanţiei se analizează anual sau ori de câte ori este necesar de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcţie de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat/importatorului autorizat sau în nivelul accizelor datorate.

(24) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producţie, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile realizate în anul precedent.

(25) Pentru antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile ieşite în anul precedent.

(26) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producţie, care deţine şi antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanţiei pentru antrepozitele fiscale de depozitare se actualizează în funcţie de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, altele decât cele provenite din antrepozitul de producţie propriu.

(27) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile achiziţionate în anul precedent.

(28) Pentru expeditorul înregistrat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile expediate în anul precedent.

(29) Pentru importatorul autorizat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile importate în anul precedent.

(30) În vederea actualizării nivelului garanţiei, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat /expeditorul înregistrat/importatorul autorizat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declaraţie privind informaţiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (23)-(29).

(31) Cuantumul garanţiei stabilite prin actualizare se comunică antrepozitarului autorizat /destinatarului înregistrat/ expeditorului înregistrat/importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizaţia de antrepozit fiscal /destinatar înregistrat/expeditor înregistrat/importator autorizat. O copie a deciziei se transmite şi autorităţii fiscale teritoriale. Termenul de constituire a garanţiei astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei.

(32) Orice reprezentant fiscal are obligaţia de a constitui garanţia echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operaţiuni cu produse accizabile. Garanţia va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(33) Garanţiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat.

(34) În situaţia în care se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat, importatorul autorizat sau reprezentantul fiscal:

a) înregistrează întârzieri de la plata accizelor peste termenul prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune executarea garanţiei şi comunică acest fapt autorităţii vamale teritoriale, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data executării garanţiei;

b) înregistrează întârzieri de la plata altor obligaţii fiscale de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, cu mai mult de 30 de zile faţă de termenul legal de plată, autoritatea fiscală teritorială dispune executarea garanţiei şi comunică acest fapt autorităţii vamale teritoriale în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data executării garanţiei.

(35) Garanţiile constituite de antrepozitarii autorizaţi se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data când devine valabilă autorizaţia. Diferenţele rezultate din actualizarea sau executarea garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi, expeditorii înregistraţi, importatorii autorizaţi şi reprezentanţii fiscali se regularizează prin depunerea la autoritatea fiscală teritorială, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data actualizării sau executării garanţiei, după caz, a unui depozit în numerar sau a unei garanţii personale. În termen de 5 zile lucrătoare de la data constituirii/reîntregirii garanţiei, autoritatea fiscală teritorială transmite la autoritatea vamală teritorială o copie a documentului care atestă constituirea/ reîntregirea garanţiei.

(36) În toate situaţiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea /actualizarea garanţiei se determină prin aplicarea nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constituirii garanţiei, prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VIII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal, actualizate potrivit art. 342 din Codul fiscal.

(37) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanţie care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat. Valoarea garanţiei totale va fi egală cu suma garanţiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deţinut de către antrepozitarul autorizat.

(38) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie de alcool etilic şi băuturi alcoolice în sistem integrat, garanţia va fi stabilită în funcţie de producţia realizată cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primă sau a băuturilor alcoolice.

(39) În cazul antrepozitarului autorizat, destinatarului înregistrat şi expeditorului înregistrat, autoritatea fiscală teritorială aprobă reducerea garanţiei, la cerere, după cum urmează:

a) cu 50%, în situaţia în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanţiei şi a fost începută procedura de executare silită;

b) cu 75%, în situaţia în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanţiei şi a fost începută procedura de executare silită.

(40) Nivelul de reducere a garanţiei stabilit potrivit prevederilor alin. (39) rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a autorităţii fiscale teritoriale, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanţiei.

(41) Nivelul de reducere a garanţiei stabilit potrivit prevederilor alin. (39) rămâne neschimbat în cazul în care antrepozitarul autorizat solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal sau solicită reautorizarea.

(42) Garanţia poate fi deblocată, total sau parţial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorităţii fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale ale titlului VIII din Codul fiscal.

Secţiunea a 4-a
Alcool şi băuturi alcoolice

Articolul 349

Bere

(1) În înţelesul prezentului capitol, bere reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 sau orice produs care conţine un amestec de bere şi de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206, având, şi într-un caz, şi în altul, o concentraţie alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de mici fabrici de bere independente, a căror producţie în anul calendaristic precedent nu a depăşit 200.000 hl/an, iar pentru anul în curs antrepozitarul autorizat declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică de 200.000 hl/an, se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Pentru micile fabrici de bere independente nou-înfiinţate pentru care antrepozitarul propus declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică de 200.000 hl/an se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Acelaşi regim se aplică şi pentru berea livrată pe teritoriul României de către mici fabrici de bere situate în alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9. (1) În aplicarea prevederilor art. 349 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de nivelul redus al accizelor specifice, operatorul economic care eliberează pentru consum berea provenită de la o mică fabrică de bere independentă înregistrată în alt stat membru trebuie să prezinte un document certificat de autoritatea competentă din acel stat membru din care să rezulte statutul partenerului extern de mică fabrică de bere, precum şi cel puţin denumirea şi codul de acciză ale antrepozitarului autorizat ca mică fabrică de bere.

(3) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producţie mai mare de 200.000 hl, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(4) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate prin declaraţia pe propria răspundere prevăzută la alin. (2), acesta este obligat la plata unei sume reprezentând diferenţa dintre nivelul standard şi nivelul redus al accizelor prevăzut pentru bere, aferentă cantităţii care depăşeşte 200.000 hl.

(5) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depăşirea cantităţii declarate şi se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(6) Prin mică fabrică de bere independentă se înţelege o fabrică de bere independentă din punct de vedere legal şi economic de orice altă fabrică de bere şi care foloseşte clădiri separate din punct de vedere fizic de orice altă fabrică de bere şi care nu lucrează sub licenţă. Atunci când două sau mai multe mici fabrici de bere cooperează, iar producţia lor anuală totală nu depăşeşte 200.000 hl, aceste fabrici de bere sunt considerate o mică fabrică de bere independentă separată.

(7) Antrepozitarul autorizat care produce şi alte băuturi alcoolice decât bere nu poate beneficia de acciza specifică redusă prevăzută la alin. (2).

(8) Fiecare mică fabrică de bere are obligaţia de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere privind cantitatea de bere pe care a produs-o în anul calendaristic precedent şi/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9.

(2) În aplicarea prevederilor art. 349 alin. (8) din Codul fiscal, modelul declaraţiei pe propria răspundere privind cantitatea de bere produsă în anul precedent şi/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs o mică fabrică de bere este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(9) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică şi consumată de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândută.

Articolul 350

Vinuri

(1) În înţelesul prezentului capitol, vinurile sunt:

a) vinuri liniştite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 şi 2205, cu excepţia vinului spumos, aşa cum este definit la lit. b), şi care:

1. au o concentraţie alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentraţie alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depăşeşte 18% în volum, au fost obţinute fără nicio îmbogăţire şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205 şi care:

1. sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune egală ori mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluţie; şi

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

10. Presiunea datorată dioxidului de carbon în soluţie pentru vinurile spumoase prevăzute la art. 350 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Codul fiscal se măsoară la temperatura de 20°C.

2. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică şi consumat de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândut.

Articolul 351

Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri

(1) În înţelesul prezentului capitol, băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, reprezintă:

a) băuturi fermentate liniştite, care se încadrează la codurile NC 2204 şi 2205 şi care nu sunt prevăzute la art. 350, precum şi toate produsele încadrate la codurile NC 2206, cu excepţia altor băuturi fermentate spumoase, aşa cum sunt definite la lit. b), şi a produsului prevăzut la art. 349, având:

1. o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 10% în volum; sau

2. o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 10% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) băuturi fermentate spumoase, care se încadrează la codurile NC 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205, care nu intră sub incidenţa art. 350 şi care sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune egală ori mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluţie şi care:

1. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 13% în volum; sau

2. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 13% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, fabricate de persoana fizică şi consumate de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândute.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

11. (1) Presiunea datorată dioxidului de carbon în soluţie pentru băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, prevăzute la art. 351 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Codul fiscal, se măsoară la temperatura de 20°C.

(2) Produsele încadrate la codurile NC 2206 00 31 şi 2206 00 39, care nu sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor, a căror presiune datorată dioxidului de carbon în soluţie este egală sau mai mare de 1,5 bari, dar mai mică de 3 bari, şi care:

1. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 13% în volum; sau

2. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 13% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare, intră în categoria băuturilor fermentate liniştite.

(3) Produsele obţinute din fermentarea completă sau parţială a merelor şi/sau a perelor procesate, cu sau fără adaos, înainte sau după fermentare, de apă, arome şi zaharuri, încadrate la codurile NC 2206 00 51 şi NC 2206 00 81, precum şi la codul NC 2206 00 31, dar care îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (2), se încadrează la poziţia 3.1.1 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

(4) Produsele obţinute din fermentarea unei soluţii de miere, încadrate la codurile NC 2206 00 59 şi NC 2206 00 89, precum şi la codul NC 2206 00 39, dar care îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (2), se încadrează la poziţia 3.1.2 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

(5) Produsele obţinute din fermentarea completă sau parţială a merelor şi/sau a perelor procesate, cu sau fără adaos, înainte sau după fermentare, de apă, arome şi zaharuri, încadrate la codul NC 2206 00 31, a căror presiune datorată dioxidului de carbon în soluţie este egală sau mai mare de 3 bari, se încadrează la poziţia 3.2.1 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

(3) Se încadrează la poziţia 3.1.1 din anexa nr. 1 la titlul VIII produsele care au denumirea de cidru de mere şi /sau de pere a căror presiune datorată dioxidului de carbon în soluţie este mai mică de 3 bari, obţinute din fermentarea completă sau parţială a merelor şi/sau a perelor procesate, cu sau fără adaos, înainte sau după fermentare, de apă, arome şi zaharuri, şi încadrate la codurile NC 2206 00.La data de 13-01-2019 Articolul 351 din Sectiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

(4) Se încadrează la poziţia 3.1.2 din anexa nr. 1 la titlul VIII produsele denumite hidromel obţinute din fermentarea unei soluţii de miere, încadrate la codurile NC 2206 00 59 şi NC 2206 00 89, precum şi la codul NC 2206 00 39.La data de 13-01-2019 Articolul 351 din Sectiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

(5) Se încadrează la poziţia 3.2.1 din anexa nr. 1 la titlul VIII produsele denumite cidru de mere şi/sau de pere a căror presiune datorată dioxidului de carbon în soluţie este egală sau mai mare de 3 bari, obţinute din fermentarea completă sau parţială a merelor şi/sau a perelor procesate, cu sau fără adaos, înainte sau după fermentare, de apă, arome şi zaharuri, şi încadrate la codurile NC 2206 00.La data de 13-01-2019 Articolul 351 din Sectiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

(6) Presiunea datorată dioxidului de carbon în soluţie pentru băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. 1, se măsoară la temperatura de 20°C.La data de 13-01-2019 Articolul 351 din Sectiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

Articolul 352

Produse intermediare

(1) În înţelesul prezentului capitol, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 22% în volum, şi care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 şi 2206, dar care nu intră sub incidenţa art. 349-351.

(2) De asemenea, se consideră produse intermediare şi:

a) orice băutură fermentată liniştită prevăzută la art. 351 alin. (1) lit. a), care are o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 5,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare;

b) orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 351 alin. (1) lit. b), care are o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 8,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare.

Articolul 353

Alcool etilic

(1) În înţelesul prezentului capitol, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum şi care sunt încadrate la codurile NC 2207 şi 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclaturii combinate;

b) produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 22% în volum şi care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 şi 2206;

c) ţuică şi rachiuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conţin produse, în soluţie sau nu.

(2) Ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 0,50 hl de alcool pur/an pentru fiecare gospodărie individuală, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiţia să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilerii, a căror producţie proprie în anul calendaristic precedent nu a depăşit 10 hl alcool pur, iar pentru anul în curs antrepozitarul autorizat declară pe propria răspundere că va avea o producţie proprie mai mică de 10 hl alcool pur, se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Pentru micile distilerii nou-înfiinţate pentru care antrepozitarul propus declară pe propria răspundere că va avea o producţie proprie mai mică de 10 hl alcool pur/an se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Producţia proprie nu include cantităţile de alcool pur realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale. Acelaşi regim se aplică şi pentru alcoolul etilic livrat pe teritoriul României de către micile distilerii situate în alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producţie proprie mai mare de 10 hl alcool pur, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(5) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate în declaraţia pe propria răspundere prevăzută la alin. (3), acesta este obligat la plata unei sume reprezentând diferenţa dintre nivelul standard şi nivelul redus al accizelor prevăzut pentru alcool etilic, aferentă cantităţii de alcool etilic pur care depăşeşte 10 hl.

(6) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depăşirea cantităţii declarate şi se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(7) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilerii ale pomicultorilor care sunt independente din punct de vedere juridic şi economic de orice altă distilerie, nu funcţionează sub licenţa de produs a unei alte distilerii şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute de normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12. (1) În aplicarea art. 353 alin. (1) din Codul fiscal, comercializarea alcoolului etilic şi a băuturilor alcoolice supuse marcării, în recipiente ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(2) În sensul art. 353 alin. (2) din Codul fiscal, gospodăria individuală este gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie de ţuică şi rachiuri este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(3) Gospodăria individuală care deţine în proprietate livezi de pomi fructiferi şi suprafeţe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă ţuică şi rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificaţie, denumite în continuare ţuică şi rachiuri, numai dacă deţine în proprietate instalaţii corespunzătoare condiţiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi avizate de Ministerul Sănătăţii. Instalaţiile trebuie să fie de tip alambic.

(4) În sensul alin. (3), prin alambic se înţelege o instalaţie de distilare alcătuită dintr-un cazan de distilare, denumit blază, o serpentină de răcire, denumită refrigerent, şi un recipient de colectare a distilatului.

(5) Toate gospodăriile individuale care deţin în proprietate instalaţii de producţie de ţuică şi rachiuri de tip alambic au obligaţia de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul.

(6) Atunci când gospodăria individuală intenţionează să producă ţuică şi rachiuri din recolta proprie, aceasta anunţă în scris intenţia la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi are domiciliul, menţionând totodată cantitatea şi tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada estimată în care instalaţia va funcţiona, precum şi cantitatea de produs estimată a se obţine. În acest caz producătorul trebuie să deţină şi mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantităţii şi a concentraţiei alcoolice a produselor obţinute.

(7) În termen de 3 zile lucrătoare de la finalizarea procesului de producţie, gospodăria individuală declară cantităţile de ţuică şi rachiuri produse şi solicită autorităţii vamale teritoriale calculul accizelor

datorate. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Accizele devin exigibile la momentul finalizării procesului de producţie, iar termenul de plată este până la data de 25 a lunii imediat următoare celei în care accizele au devenit exigibile, potrivit art. 345 alin. (1) din Codul fiscal.

(8) În situaţia în care gospodăria individuală nu declară cantităţile de ţuică şi rachiuri produse potrivit alin. (7), autoritatea vamală teritorială stabileşte, în urma verificărilor efectuate, cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Şi în acest caz accizele devin exigibile la momentul finalizării procesului de producţie.

(9) Autoritatea vamală teritorială ţine o evidenţă a gospodăriilor individuale menţionate la alin. (5) şi (6), în care sunt înscrise datele de identificare ale acestora, informaţii privind instalaţiile de producţie deţinute, cantităţile de produse declarate, precum şi date cu privire la deciziile de impunere emise potrivit alin. (7) şi (8).

(10) Pentru ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din nivelul standard al accizei aplicat alcoolului etilic, prevăzut la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

(11) Producţia de ţuică şi rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, dar care nu deţine în proprietate instalaţii de producţie, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de ţuică şi rachiuri.

(12) În cazul prevăzut la alin. (11), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţă distinctă care să cuprindă următoarele informaţii: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat.

(13) Pentru ţuica şi rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producţie, accizele datorate bugetului de stat devin exigibile la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producţie. Beneficiarul prestaţiei, respectiv gospodăria individuală, plăteşte prestatorului contravaloarea accizelor aferente cantităţilor de ţuică şi rachiuri preluate. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs/an cu concentraţia alcoolică de 100% în volum destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din nivelul standard al accizei aplicate alcoolului etilic. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depăşeşte această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic.

(14) Cantităţile de ţuică şi rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale de la antrepozitul fiscal de producţie sunt însoţite de avizul de însoţire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care se înscrie menţiunea "accize percepute".

(15) Gospodăria individuală care intenţionează să vândă din cantităţile de ţuică şi rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producţie unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(16) Gospodăria individuală care produce ea însăşi ţuică şi rachiuri în vederea vânzării are obligaţia de a se autoriza în calitate de antrepozitar, potrivit prevederilor art. 353 alin. (3) din Codul fiscal sau, după caz, art. 362 din Codul fiscal.

(17) În aplicarea art. 353 alin. (3) din Codul fiscal, prin mică distilerie se înţelege o distilerie care este independentă din punct de vedere legal şi economic de altă distilerie şi care nu funcţionează sub licenţă.

(18) Fiecare mică distilerie prevăzută la alin. (17) are obligaţia de a depune la autoritatea vamală teritorială, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere privind cantitatea de alcool pur pe care a produs-o în anul calendaristic precedent şi/sau cantitatea de alcool pur pe care urmează să o producă în anul în curs.

(19) Declaraţia prevăzută la alin. (18) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Secţiunea a 5-a
Tutun prelucrat

Articolul 354

Tutun prelucrat

(1) În înţelesul prezentului capitol, tutun prelucrat reprezintă:

a) ţigarete;
b) ţigări şi ţigări de foi;
c) tutun de fumat:
1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete;
2. alte tutunuri de fumat.
(2) Se consideră ţigarete:
a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare şi care nu sunt ţigări sau ţigări de foi, în sensul alin. (3);
b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de ţigarete, prin simpla mânuire neindustrială;
c) rulourile de tutun care se pot înfăşura în hârtie de ţigarete, prin simpla mânuire neindustrială;
d) orice produs care conţine total sau parţial alte substanţe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).
(3) Se consideră ţigări sau ţigări de foi, dacă, având în vedere proprietăţile acestora şi aşteptările obişnuite ale clienţilor, pot şi au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare, după cum urmează:
a) rulourile de tutun cu un înveliş exterior din tutun natural;
b) rulourile de tutun cu umplutură mixtă mărunţită şi cu înveliş exterior de culoarea obişnuită a unei ţigări de foi, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepţia vârfului, în cazul ţigărilor de foi cu vârf, dacă masa unitară, fără a include filtrul sau muştiucul, nu este mai mică de 2,3 g şi nici mai mare de 10 g şi circumferinţa a cel puţin o treime din lungime nu este mai mică de 34 mm;
c) produsele alcătuite parţial din alte substanţe decât tutun şi care îndeplinesc criteriile prevăzute la lit. a) şi b).
(4) Se consideră tutun de fumat:
a) tutunul tăiat sau fărâmiţat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăţi şi care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;
b) deşeuri de tutun puse în vânzare cu amănuntul care nu intră sub incidenţa alin. (2) şi (3) şi care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, deşeurile de tutun sunt considerate ca fiind resturi de foi de tutun şi produse secundare obţinute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun;
c) orice produs care constă total sau parţial din alte substanţe decât tutunul, dar care îndeplineşte, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).
(5) Se consideră tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete:
a) tutunul de fumat aşa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lăţime de tăiere sub 1,5 mm;
b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun care au o lăţime de tăiere de 1,5 mm sau mai mult, dacă tutunul de fumat este vândut ori destinat vânzării pentru rularea în ţigarete.
(6) Fără să contravină prevederilor alin. (2) lit. d) şi alin. (4) lit. c), produsele care nu conţin tutun şi care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.
(7) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două ţigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul sau muştiucul, mai mare de 8 cm, fără să depăşească 11 cm, ca 3 ţigarete, excluzând filtrul sau muştiucul, când are o lungime mai mare de 11 cm, fără să depăşească 14 cm, şi aşa mai departe.
(8) Toţi operatorii economici plătitori de accize pentru tutunul prelucrat, potrivit prezentului capitol, au obligaţia de a prezenta autorităţii competente liste cuprinzând date cu privire la produsele accizabile eliberate pentru consum, în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 5-a
Tutun prelucrat

13. (1) În aplicarea art. 354 din Codul fiscal, antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi sau importatorii autorizaţi pentru produse din grupa tutunului prelucrat sunt obligaţi să prezinte lunar, odată cu situaţia utilizării marcajelor, situaţia eliberărilor pentru consum de astfel de produse în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3 sau în anexa nr. 4, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice, după caz.
(2) Situaţia eliberărilor pentru consum prevăzută la alin. (1) se întocmeşte în 3 exemplare, cu următoarele destinaţii: primul exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorităţii vamale teritoriale care aprobă notele de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorităţii fiscale centrale - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.

(3) Deşeurile de tutun, definite la art. 354 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aflate în antrepozitul fiscal, care nu sunt considerate tutun de fumat şi care nu pot face obiectul procesării pentru obţinerea de tutun de fumat, se distrug prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora astfel încât să se elimine orice posibilitate de a putea fi fumate. Distrugerea are loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială la cererea operatorului economic cu drept de marcare, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data primirii aprobării şi în prezenţa reprezentantului acestei autorităţi.

(4) Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conţin tutun şi care sunt încadrate în categoria "produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern", în categoria "medicamente" sau în categoria "dispozitive medicale", potrivit Legii nr. 491/2003 privind plantele medicinale şi aromatice, precum şi produsele stupului, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările ulterioare, sau Ordinului ministrului sănătăţii nr. 372/2015 privind înregistrarea dispozitivelor medicale.

Secţiunea a 6-a
Produse energetice

Articolul 355

Produse energetice

(1) În înţelesul prezentului capitol, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 şi de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 şi 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidenţa prevederilor secţiunilor a 9-a şi a 16-a doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 şi 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 şi 2710 19 29, prevederile secţiunii a 16-a se aplică numai circulaţiei comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepţia 2711 11, 2711 21 şi 2711 29;

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 şi 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

i) produsele cu codurile NC 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 şi 3811 90 00.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 şi 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 şi 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 şi 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 şi 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbunele şi cocsul cu codurile NC 2701, 2702 şi 2704.

(4) De asemenea, se datorează accize pentru produsele energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), care sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei se stabileşte în funcţie de destinaţie la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Produsele energetice prevăzute la alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora, dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor, cu excepţia celor utilizate drept combustibil pentru navigaţie, sunt supuse unei accize la nivelul motorinei.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a creşte volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(7) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepţia turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(8) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producţie de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta acelui loc de producţie. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producţie şi, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

14. (1) În sensul art. 355 din Codul fiscal, prin circulaţie comercială în vrac a produselor energetice se înţelege transportul acestora prin:

a) cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport, ca de exemplu: camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere;

b) tancuri certificate ISO;

c) alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal, este supus accizelor, atunci când:

a) este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) este pus în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) este utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producţia, vânzarea sau utilizarea produselor să adreseze o solicitare către autoritatea fiscală teritorială, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al nivelului accizelor. Solicitarea este însoţită obligatoriu de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală, precum şi de avizul unui institut ori al unei societăţi prevăzute la pct. 25 alin. (1), referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor. Asimilarea unui produs cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor produce efecte numai în ceea ce priveşte nivelul accizelor aplicabil pentru respectivul produs şi nu are consecinţe în ceea ce priveşte aplicarea secţiunilor a 9-a «Regimul de antrepozitare» şi a 16-a «Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize».

(4) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală teritorială şi următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;

c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;

d) autorizaţia de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(5) Pentru produsele aflate în una dintre situaţiile prevăzute la art. 355 alin. (4), (6) şi (7) din Codul fiscal, pentru care operatorul economic nu îndeplineşte obligaţiile prevăzute la alin. (3), se datorează accize după cum urmează:

a) la nivelul prevăzut pentru benzina fără plumb, în cazul combustibilului pentru motor şi al aditivilor;

b) la nivelul prevăzut pentru motorină, în cazul combustibilului pentru încălzire.

(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanţi pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

(7) În înţelesul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal, prin loc de producţie se înţelege:

a) pentru produsele energetice de la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal care nu sunt supuse regimului de antrepozitare, locul efectiv în care acestea sunt produse;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, antrepozitul fiscal de producţie de produse energetice;

c) pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) şi cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal, toate unităţile de producţie fără personalitate juridică care aparţin operatorului economic.

16.

(4) În sensul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul operatorilor economici care extrag şi/sau produc produsele energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal pentru consum propriu, în alte scopuri decât cel de producţie, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

Articolul 356

Gaz natural

(1) În scopul aplicării art. 338 şi 339, gazul natural este supus accizelor şi accizele devin exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizaţi potrivit legii direct către consumatorii finali din România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

15. (1) În sensul art. 356 alin. (1) din Codul fiscal, prin distribuitor sau redistribuitor de gaz natural se înţelege operatorul economic autorizat de autoritatea competentă în domeniu să furnizeze gazul natural direct consumatorilor finali prevăzuţi la art. 336 pct. 6 din Codul fiscal.

(2) Operatorii economici autorizaţi în domeniul gazului natural au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

15.

(2) În aplicarea art. 356 alin. (2) din Codul fiscal, distribuitorii şi redistribuitorii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia de înregistrare la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmeşte potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau de un redistribuitor care nu are sediu stabil în România, accizele devin exigibile la furnizarea către consumatorul final şi se plătesc de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

15.

(3) În aplicarea art. 356 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern şi de a se înregistra ca plătitor de accize.

(4) În cazul operatorilor economici care efectuează achiziţii de gaz natural din alte state membre ori care importă gaz natural pentru consum propriu, inclusiv în scop de producţie, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

Articolul 357

Cărbune, cocs şi lignit

În scopul aplicării art. 338 şi 339, cărbunele, cocsul şi lignitul sunt supuse accizelor şi accizele devin exigibile la momentul livrării acestora în România de către operatorii economici producători sau de către operatorii

economici care efectuează achiziţii intracomunitare ori care importă astfel de produse. Aceşti operatori economici au obligaţia să se înregistreze la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

16.

(1) În aplicarea art. 357 din Codul fiscal, operatorii economici care extrag cărbune, produc cocs, precum şi cei care efectuează achiziţii intracomunitare sau importă astfel de produse se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmeşte potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5 şi este însoţită de documentele menţionate în aceasta.

(2) Obligaţia înregistrării prevăzute la alin. (1) intervine numai pentru extracţia, producţia, achiziţia intracomunitară şi importul produselor energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.

(3) În cazul operatorilor economici care efectuează achiziţii intracomunitare ori care importă cărbune, cocs pentru consum propriu, inclusiv în scop de producţie, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

(4) În sensul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul operatorilor economici care extrag şi/sau produc produsele energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal pentru consum propriu, în alte scopuri decât cel de producţie, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

Secţiunea a 7-a
Energie electrică

Articolul 358

Energie electrică

(1) În înţelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17. (1) În sensul art. 358 alin. (2) din Codul fiscal, prin producător, distribuitor sau redistribuitor de energie electrică se înţelege operatorul economic autorizat de autoritatea competentă în domeniu să furnizeze energia electrică direct consumatorilor finali prevăzuţi la art. 336 pct. 6 din Codul fiscal.

(4) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmeşte potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5.

(2) În scopul aplicării prevederilor art. 338 şi 339, energia electrică este supusă accizelor şi accizele devin exigibile la momentul furnizării energiei electrice, după caz, de producători, distribuitori sau redistribuitori către consumatorii finali din România.

(3) O entitate care produce energie electrică pentru uz propriu este considerată, în sensul aplicării alin. (2), atât producător, cât şi consumator final.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17.

(2) În aplicarea art. 358 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul operatorilor economici care produc energie electrică pentru consum propriu, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

(4) Prin excepţie de la prevederile art. 338, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de autoritatea de reglementare în domeniu.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17.

(3) În sensul art. 358 alin. (4) din Codul fiscal, consumul de energie electrică utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, care

depăşeşte limitele aprobate de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare operator economic sau, în lipsa acestora, normele proprii de consum tehnologic stabilite de operatorul economic, este considerat consum propriu pentru care se aplică prevederile alin. (2).

(5) Operatorii economici autorizaţi în domeniul energiei electrice au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(6) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi este plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

17.

(5) În aplicarea art. 358 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern şi de a se înregistra ca plătitor de accize.

Secţiunea a 8-a
Autorizarea operatorilor economici care desfăşoară activităţi cu produse accizabile în regim suspensiv de accize

Articolul 359

Reguli generale

(1) Autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistraţi, a expeditorilor înregistraţi şi a importatorilor autorizaţi se efectuează de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice.

(2) Procedura şi condiţiile în care se realizează autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistraţi, a expeditorilor înregistraţi şi a importatorilor autorizaţi se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice la propunerea A.N.A.F.

La data de 24-07-2017 Articolul 359 din Sectiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 43, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 360

Abrogat.

La data de 24-07-2017 Articolul 360 din Sectiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 44, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 361

Abrogat.

La data de 24-07-2017 Articolul 361 din Sectiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 44, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Secţiunea a 9-a
Regimul de antrepozitare

Articolul 362

Reguli generale

(1) Producţia, transformarea şi deţinerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost percepute, este permisă numai într-un antrepozit fiscal, cu excepţiile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniştite realizate de micii producători care obţin în medie mai puţin de 1.000 hl de vin pe an;

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele, lignitul şi cocsul.

(3) Micii producători de vinuri liniştite prevăzuţi la alin. (2) lit. b) au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuţi la alin. (2) lit. b) realizează livrări intracomunitare, aceştia informează autorităţile competente şi respectă cerinţele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoţire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidenţele obligatorii în sectorul vitivinicol.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiţi de obligaţiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta.

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu următoarele excepţii:

a) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave sau nave;

b) acele livrări care, indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu, se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;

c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2;

d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expoziţiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producţia de vinuri liniştite şi/sau spumoase;

e) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producţia de bere.

La data de 03-01-2016 Lit. e) a alin. (6) al art. 362 a fost introdusă de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^6.

(7) Este interzisă deţinerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută. Deţinerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage obligaţia de plată a acestora.

(8) Este interzisă producerea sau transformarea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, cu excepţiile prevăzute în prezentul capitol.

(9) Prezenta secţiune nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

21. (1) În sensul art. 362 alin. (1) din Codul fiscal, într-un antrepozit fiscal pot fi produse, transformate, deţinute în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparţinând uneia dintre următoarele grupe de produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producţie sunt permise primirea şi depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile utilizate ca materie primă în procesul de producţie de produse accizabile şi a produselor accizabile rezultate din activitatea de producţie pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) În antrepozitul fiscal de depozitare produse energetice este permisă deţinerea în regim suspensiv de accize şi a biocombustibililor şi biocarburanţilor prevăzuţi la pct. 113 alin. (2), precum şi a aditivilor utilizaţi exclusiv pentru amestecul cu combustibilii pentru încălzire şi combustibilii pentru motor tradiţionali.

(4) În sensul art. 362 alin. (1) din Codul fiscal, produsele accizabile pentru care accizele au fost plătite pot fi amestecate în afara antrepozitului fiscal, între ele sau cu produse neaccizabile, cu condiţia ca accizele aferente produselor accizabile care fac obiectul amestecului să fi fost plătite anterior şi suma plătită să nu fie mai mică decât contravaloarea accizei care ar putea fi aplicată asupra amestecului.

(5) În aplicarea art. 362 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, prin gospodărie individuală se înţelege gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(6) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri şi/sau băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, au obligaţia de a depune o declaraţie la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul până pe data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui

în care se produc aceste produse. Declaraţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(7) Autoritatea vamală teritorială ţine o evidenţă a gospodăriilor individuale menţionate la alin. (6), în care se înscriu datele de identificare ale acestora, precum şi informaţii privind cantităţile de produse declarate.

(8) În situaţia în care gospodăria individuală intenţionează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, aceasta are obligaţia de a se autoriza în calitate de antrepozitar autorizat.

(9) În aplicarea art. 362 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, producţia de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de vinuri.

(10) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de vinuri primesc pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparţinând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor emise de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, care este valabil pentru anul de producţie viticolă.

(11) Persoanele juridice care deţin în proprietate suprafeţe viticole pot preda struguri către prelucrare în vederea realizării de vin în sistem de prestări de servicii numai către antrepozite fiscale autorizate pentru producţie de vinuri.

(12) În cazurile prevăzute la alin. (9) şi (11), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţă distinctă care să cuprindă informaţii cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri primită pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată de beneficiar, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale. Cantităţile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice sunt însoţite de avizul de însoţire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.

(13) Pentru cantităţile de vin preluate de gospodăriile individuale şi de persoanele juridice prevăzute la alin. (11), antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligaţia ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informaţiile prevăzute la alin. (12) autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi au domiciliul membrii gospodăriilor individuale/persoanei juridice.

(14) În înţelesul art. 362 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, prin mici producători de vinuri liniştite se înţelege operatorii economici producători de vin liniştit, care din punct de vedere juridic şi economic sunt independenţi faţă de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spaţii de producţie diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin şi nu funcţionează sub licenţa de produs a altui operator economic producător de vin.

(15) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (14) au obligaţia, în conformitate cu prevederile art. 362 alin. (3) din Codul fiscal, să se înregistreze în calitate de mici producători de vinuri liniştite prin depunerea unei declaraţii potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 7, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, înaintea desfăşurării activităţii de producţie.

(16) Autoritatea vamală teritorială ţine evidenţa micilor producători de vinuri liniştite, în care înscrie datele de identificare ale acestora, precum şi informaţii privind capacitatea de producţie şi cantităţile de vinuri liniştite realizate.

(17) Micii producători de vinuri liniştite au obligaţia să depună la autoritatea vamală teritorială o declaraţie privind cantitatea de vinuri liniştite produsă, precum şi cantităţile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situaţiei al cărei model este prevăzut în anexa nr. 8, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Declaraţia se depune semestrial, până pe data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare încheierii unui semestru calendaristic.

(18) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniştite înregistrează o producţie mai mare de 1.000 hl de vin şi doreşte să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere la autoritatea vamală teritorială pentru autorizarea ca antrepozitar autorizat. Până la obţinerea autorizaţiei producătorul poate desfăşura numai activitate de producţie, dar nu şi de comercializare. După obţinerea autorizaţiei de antrepozit fiscal, indiferent de producţia realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniştite.

(19) În situaţia în care cererea de autorizare prevăzută la alin. (18) este respinsă, activitatea de producţie încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea şi sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(20) În situaţia în care producătorul de vinuri liniştite nu respectă prevederile alin. (17) şi (18), se consideră că producţia de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activităţii şi aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

(21) Micii producători de vinuri liniştite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unităţi de alimentaţie publică sau către antrepozite fiscale.

(22) În situaţia în care micii producători de vinuri liniştite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse este însoţită de un document comercial care trebuie să conţină aceleaşi informaţii ca şi exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ de însoţire prevăzut în anexa nr. 33, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial se certifică atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea micul producător de vinuri liniştite, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(23) În aplicarea art. 362 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care micii producători prevăzuţi la alin. (14) realizează ei înşişi livrări intracomunitare, respectiv vânzarea şi transportul din România în alte state membre a vinului realizat, aceştia au obligaţia de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacţiei şi de a se conforma reglementărilor legale cu privire la aprobarea documentelor de însoţire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidenţelor obligatorii în sectorul vitivinicol, emise de ministerul de resort potrivit Regulamentului (CE) nr. 884/2001.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziţii de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru, care este scutit de la obligaţiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligaţia de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la achiziţiile de vin prin intermediul documentului care a însoţit transportul, admis de statul membru de expediţie.

(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum şi destinatarul din România prevăzut la alin. (24), au obligaţia să prezinte autorităţii vamale teritoriale o declaraţie centralizatoare, conform modelului prezentat în anexa nr. 9, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, semestrial, până pe data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare unui semestru calendaristic.

(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23)-(25) atrage aplicarea de sancţiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal.

(27) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de produse energetice, inclusiv pentru producţia de bio-ETBE (bio etil terţ butil eter), bio-TAEE (bio terţ amil etil eter) şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obţinerii de bio-ETBE, bio-TAEE şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(28) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producţie a alcoolului etilic şi care este destinat utilizării în producţia de produse energetice şi în alte industrii, cu excepţia industriei alimentare.

(29) În aplicarea prevederilor alin. (27) şi (28), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizaţia de antrepozit fiscal se completează în mod corespunzător, după cum urmează:

a) pentru producţia de alcool etilic, cu producţie de bioetanol;

b) pentru producţia de produse energetice, cu:

(i) producţie de bio-ETBE, bio-TAEE şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol; şi/sau

(ii) depozitare de bioetanol denaturat potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b) şi bioetanol nedenaturat, în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(30) În afara antrepozitului fiscal pot fi deţinute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligaţie de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autorităţile competente cu atribuţii de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat, de la un importator sau un importator autorizat, după caz.

(31) Atunci când pentru produsele accizabile deţinute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligaţie de plată, intervine exigibilitatea accizei, obligaţia de plată revenind persoanei care nu poate justifica provenienţa legală a produselor.

(32) Producţia de arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum şi care utilizează ca materie primă alcool etilic pentru care accizele nu au fost percepute, intră sub incidenţa regimului de antrepozitare. În acest caz, sistemul informatizat se aplică numai pentru deplasările de astfel de produse pe teritoriul naţional. În cazul deplasării intracomunitare din România în alt stat membru de astfel de produse se aplică prevederile legislaţiei statului membru de destinaţie.

Articolul 363

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

(1) În vederea obţinerii autorizaţiei de antrepozit fiscal, persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

22. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 363 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să fie autorizată în calitate de antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială. Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia. În cazul activităţii de producţie, cererea este însoţită şi de manualul de procedură.

(2) Cel puţin următoarele informaţii din cererea prevăzută la alin. (1) trebuie atestate de către solicitant prin prezentarea de documente doveditoare:

a) amplasarea şi modul de deţinere a locului;

b) tipurile de produse accizabile identificate după codul de produs şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) produsele accizabile care urmează a fi recepţionate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activităţii de producţie de produse accizabile, identificate prin codul de produs;

d) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaţionale, randamentul utilajelor şi instalaţiilor şi alte date relevante pentru colectarea şi determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură; prin organizare administrativă se înţelege schema organizatorică a persoanei care intenţionează să fie antrepozitar autorizat;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 367 din Codul fiscal;

g) capacitatea maximă de producţie a instalaţiilor şi utilajelor în 24 de ore, în cazul locului propus pentru producţia produselor accizabile, şi/sau capacitatea de depozitare, în cazul locului propus pentru depozitarea exclusivă a produselor accizabile, declarate pe propria răspundere de persoana fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice care intenţionează să fie antrepozitar autorizat;

h) deţinerea autorizaţiei de mediu/autorizaţiei integrate de mediu, eliberată potrivit legislaţiei în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obţinerii acestora;

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris şi vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

(3) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producţie sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să aibă drept de folosinţă a clădirilor şi a terenurilor. Documentele care atestă deţinerea în proprietate sau în folosinţă a clădirilor şi a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepţie, atunci când acestea au fost construite în regie proprie, sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală.

(4) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producţie în 24 de ore, prevăzută la alin. (2) lit. g), cuprinde informaţii referitoare la capacitatea de producţie a tuturor

instalaţiilor şi utilajelor deţinute în antrepozitul fiscal, precum şi la producţia estimată a se realiza la nivelul unui an şi programul de funcţionare stabilit de persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

(5) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (2) lit. g) cuprinde informaţii referitoare la capacitatea maximă de depozitare deţinută în antrepozitul fiscal, precum şi informaţii cu privire la nivelul intrărilor şi ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an.

(6) Capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (5) se declară în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 de la titlul VIII din Codul fiscal, în funcţie de tipul de produse accizabile.

23. (1) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari autorizaţi pentru producţie de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru producţia de bere - 1.500.000 lei;

b) pentru producţia de bere realizată de micile fabrici independente - 500.000 lei;

c) pentru producţia de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micile fabrici independente - 10.000 lei;

d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 200 lei;

e) pentru producţia de vinuri între 5.001 şi 10.000 hl pe an - 25.000 lei;

f) pentru producţia de vinuri peste 10.000 hl pe an - 50.000 lei;

g) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 5.000 hl pe an - 75.000 lei;

h) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 150.000 lei;

i) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 100.000 lei;

j) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 200.000 lei;

k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;

l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;

m) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;

n) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.000.000 lei;

o) pentru producţia de alcool etilic realizată de micile distilerii - 200 lei;

p) pentru producţia de tutun prelucrat - 2.000.000 lei;

q) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 500.000 lei;

r) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone pe an - 2.000.000 lei;

s) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, peste 40.000 tone pe an - 4.000.000 lei;

t) pentru producţia de GPL - 500.000 lei;

u) pentru producţia exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 50.000 lei.

(2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(3) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse energetice trebuie să depună o declaraţie pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 30 alin. (28) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 11, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să deţină contracte de leasing financiar pentru instalaţiile şi echipamentele care contribuie direct la producţia de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(5) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de solicitant. Totodată, autoritatea vamală teritorială verifică dacă acesta îndeplineşte condiţiile de autorizare, precum şi dacă are capacitatea de a respecta obligaţiile pentru a fi autorizat în calitate de antrepozitar.

(2) Cererea trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în normele metodologice, potrivit specificului activităţii ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

22. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 363 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să fie autorizată în calitate de antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială. Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia. În cazul activităţii de producţie, cererea este însoţită şi de manualul de procedură.

(2) Cel puţin următoarele informaţii din cererea prevăzută la alin. (1) trebuie atestate de către solicitant prin prezentarea de documente doveditoare:

a) amplasarea şi modul de deţinere a locului;

b) tipurile de produse accizabile identificate după codul de produs şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) produsele accizabile care urmează a fi recepţionate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activităţii de producţie de produse accizabile, identificate prin codul de produs;

d) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaţionale, randamentul utilajelor şi instalaţiilor şi alte date relevante pentru colectarea şi determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură; prin organizare administrativă se înţelege schema organizatorică a persoanei care intenţionează să fie antrepozitar autorizat;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 367 din Codul fiscal;

g) capacitatea maximă de producţie a instalaţiilor şi utilajelor în 24 de ore, în cazul locului propus pentru producţia produselor accizabile, şi/sau capacitatea de depozitare, în cazul locului propus pentru depozitarea exclusivă a produselor accizabile, declarate pe propria răspundere de persoana fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice care intenţionează să fie antrepozitar autorizat;

h) deţinerea autorizaţiei de mediu/autorizaţiei integrate de mediu, eliberată potrivit legislaţiei în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obţinerii acestora;

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris şi vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

(3) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producţie sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să aibă drept de folosinţă a clădirilor şi a terenurilor. Documentele care atestă deţinerea în proprietate sau în folosinţă a clădirilor şi a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepţie, atunci când acestea au fost construite în regie proprie, sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală.

(4) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producţie în 24 de ore, prevăzută la alin. (2) lit. g), cuprinde informaţii referitoare la capacitatea de producţie a tuturor instalaţiilor şi utilajelor deţinute în antrepozitul fiscal, precum şi la producţia estimată a se realiza la nivelul unui an şi programul de funcţionare stabilit de persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

(5) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (2) lit. g) cuprinde informaţii referitoare la capacitatea maximă de depozitare deţinută în antrepozitul fiscal, precum şi informaţii cu privire la nivelul intrărilor şi ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an.

(6) Capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (5) se declară în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 de la titlul VIII din Codul fiscal, în funcţie de tipul de produse accizabile.

23. (1) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari autorizaţi pentru producţie de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru producţia de bere - 1.500.000 lei;

b) pentru producţia de bere realizată de micile fabrici independente - 500.000 lei;

c) pentru producţia de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micile fabrici independente - 10.000 lei;

d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 200 lei;

e) pentru producţia de vinuri între 5.001 şi 10.000 hl pe an - 25.000 lei;

f) pentru producţia de vinuri peste 10.000 hl pe an - 50.000 lei;

g) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 5.000 hl pe an - 75.000 lei;

h) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 150.000 lei;

i) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 100.000 lei;

j) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 200.000 lei;

k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;

l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;

m) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;

n) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.000.000 lei;

o) pentru producţia de alcool etilic realizată de micile distilerii - 200 lei;

p) pentru producţia de tutun prelucrat - 2.000.000 lei;

q) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 500.000 lei;

r) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone pe an - 2.000.000 lei;

s) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, peste 40.000 tone pe an - 4.000.000 lei;

t) pentru producţia de GPL - 500.000 lei;

u) pentru producţia exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 50.000 lei.

(2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(3) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse energetice trebuie să depună o declaraţie pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 30 alin. (28) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 11, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să deţină contracte de leasing financiar pentru instalaţiile şi echipamentele care contribuie direct la producţia de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(5) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de solicitant. Totodată, autoritatea vamală teritorială verifică dacă acesta îndeplineşte condiţiile de autorizare, precum şi dacă are capacitatea de a respecta obligaţiile pentru a fi autorizat în calitate de antrepozitar.

24. (1) În aplicarea art. 363 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul producţiei de alcool şi băuturi alcoolice, solicitantul autorizaţiei de antrepozit fiscal trebuie să depună pe lângă documentaţia prevăzută la pct. 22 şi:

a) lista cu semifabricatele şi produsele finite, înscrise în nomenclatorul de fabricaţie, ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal;

b) lista produselor accizabile ce se utilizează ca materie primă în procesul de producţie, precum şi încadrarea tarifară aferentă.

(2) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) pot desfăşura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorităţii vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile lucrătoare de la data obţinerii aprobării scrise.

(3) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia să obţină încadrarea tarifară a produselor finite, precum şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care prezintă acestei autorităţi:

a) documentaţia tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit - specificaţie tehnică, standard de firmă sau similar;

b) alte documente din care să rezulte toate informaţiile necesare stabilirii clasificării tarifare şi atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura şi cantitatea materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricaţie a produsului finit;

c) în cazul în care au fost efectuate probe tehnologice pentru respectivul produs, o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din fiecare produs finit din care să rezulte cantităţile de materii prime utilizate, cantităţile de produse finite obţinute şi consumurile de utilităţi.

(4) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) transmit încadrarea tarifară a produselor finite şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile la autoritatea vamală teritorială la care au depus documentaţia în vederea autorizării.

(5) În perioada de probe tehnologice prevăzută la alin. (2), produsele accizabile finite obţinute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

25. (1) În aplicarea art. 363 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul producţiei de produse energetice, cererea depusă de solicitantul autorizaţiei de antrepozit fiscal este însoţită de un referat care cuprinde semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricaţie, domeniul de utilizare al acestora, precum şi o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al nivelului accizelor, după caz. Referatele se întocmesc, în baza manualului de procedură prezentat de solicitant, de institute/societăţi care au înscrisă în obiectul de activitate una dintre activităţile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 şi au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 şi OHSAS 18001. Pe lângă referat şi documentaţiile prevăzute la pct. 22 şi pct. 24 alin. (3), solicitantul depune:

a) manualul de procedură vizat de institutele/societăţile menţionate mai sus; şi

b) lista produselor accizabile ce se utilizează ca materie primă în procesul de producţie, cu precizarea codurilor NC aferente acestora.

(2) Dispoziţiile prevăzute la pct. 24 alin. (2)-(5) se aplică şi antrepozitarilor propuşi pentru producţia de produse energetice.

26. (1) În situaţiile prevăzute la pct. 24 şi 25, după încheierea probelor tehnologice, solicitantul autorizaţiei de antrepozit fiscal de producţie are obligaţia ca în prezenţa reprezentantului autorităţii vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eşantioane identice. Autoritatea vamală teritorială sigilează toate eşantioanele şi predă spre analiză un eşantion către un laborator acreditat conform standardului ISO 17025 pentru astfel de analize, urmând ca celălalt eşantion să fie păstrat ca probă-martor de către solicitant. Cheltuielile aferente efectuării analizei eşantionului de către laboratorul acreditat conform standardului ISO 17025 intră în sarcina operatorului economic.

(2) Autoritatea vamală centrală verifică dacă rezultatele analizelor efectuate conform procedurii prevăzute la alin. (1) confirmă încadrarea tarifară şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile pe care autoritatea vamală centrală le-a stabilit pe baza documentelor menţionate la pct. 24 alin. (3).

(3) În situaţia în care se constată diferenţe privind încadrarea în categoria de produse accizabile stabilită pe bază de documente faţă de încadrarea în categoria de produse accizabile stabilită în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul propus are obligaţia remedierii neconcordanţelor.

(4) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

27. (1) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari autorizaţi pentru depozitarea de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim, stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru depozitarea de bere - 10.000 lei;

b) pentru depozitarea de vinuri - 2.000 lei;

c) pentru depozitarea de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri - 50.000 lei;
d) pentru depozitarea de produse intermediare - 100.000 lei;
e) pentru depozitarea de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase - 100.000 lei;
f) pentru depozitarea de arome alimentare - 5.000 lei;
g) pentru depozitarea de tutun prelucrat - 500.000 lei;
h) pentru depozitarea de produse energetice, exceptând depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor şi ambarcaţiunilor, precum şi depozitarea de GPL - 500.000 lei;
i) pentru depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor şi ambarcaţiunilor - 20.000 lei;
j) pentru depozitarea de GPL - 50.000 lei;
k) pentru depozitarea exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 20.000 lei.
(2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care depozitează mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim subscris şi vărsat corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.
28. În cazul antrepozitarilor autorizaţi care deţin atât antrepozite fiscale pentru producţie, cât şi antrepozite fiscale pentru depozitare, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim subscris şi vărsat corespunzător acelei activităţi pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.
29. În termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială întocmeşte un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum şi aspectele avute în vedere la fundamentarea acestei propuneri. Referatul se înaintează împreună cu documentaţia completă către autoritatea fiscală teritorială.

(3) Persoana care îşi manifestă în mod expres intenţia de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea este însoţită de documentele aferente fiecărui loc.

(4) Abrogat.

La data de 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 363 , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 45, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 364

Condiţii de autorizare

(1) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deţinerea, primirea şi/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an trebuie să fie mai mare decât limitele prevăzute în normele metodologice, diferenţiate în funcţie de grupa de produse depozitate şi de accizele aferente produselor depozitate;

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepţiile prevăzute la art. 362 alin. (6);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru următoarele infracţiuni:

1. infracţiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii;
2. infracţiuni contra înfăptuirii justiţiei;
3. infracţiuni de corupţie şi de serviciu;
4. infracţiuni de fals;
5. infracţiunile prevăzute de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
6. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările şi completările ulterioare;
7. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, cu modificările şi completările ulterioare;

8. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea şi combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
9. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, precum şi pentru instituirea unor măsuri de prevenire şi combatere a finanţării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;
10. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;
11. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările şi completările ulterioare;
12. infracţiunile prevăzute de prezentul cod;
e) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, nici persoana însăşi, nici administratorii acestei persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnaţi definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la lit. d), după caz.
f) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F.La data de 30-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 364 , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018
(2) Antrepozitarul autorizat poate desfăşura în antrepozitul fiscal de producţie şi alte activităţi de producţie, potrivit prevederilor din normele metodologice.
(3) Prevederile alin. (1) se detaliază corespunzător pe grupe de produse accizabile şi în funcţie de activitatea desfăşurată în antrepozitul propus, conform precizărilor din normele metodologice.
(4) Locurile aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare, precum şi locurile aferente operatorilor economici în care constituie şi menţin exclusiv stocurile de urgenţă conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea şi menţinerea unui nivel minim de rezerve de ţiţei şi de produse petroliere se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

30. (1) În aplicarea art. 364 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal, locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat, respectiv trebuie să fie împrejmuit şi să aibă acces propriu, iar activitatea care se desfăşoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activităţi desfăşurate de persoana care solicită autorizarea şi care nu au legătură cu producţia sau depozitarea de produse accizabile.
(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare şi barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.
(3) În aplicarea prevederilor art. 364 alin. (2) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de produse accizabile: bere, vin, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare şi alcool etilic, tutun prelucrat, produse energetice, aşa cum sunt acestea definite la art. 349 - art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, pot desfăşura în antrepozitul fiscal de producţie alte activităţi care au legătură cu activitatea principală desfăşurată şi care conduc la utilizarea materiilor prime şi auxiliare, a subproduselor obţinute sau care contribuie la realizarea producţiei.
Exemplul nr. 1: Un antrepozit pentru producţia de bere, vin, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, poate produce: ape şi băuturi nealcoolice, plate sau carbogazoase, ambalaje necesare îmbutelierii produselor etc.; prin băuturi nealcoolice se înţelege băuturi al căror conţinut de alcool este zero, cum sunt, de exemplu, băuturile răcoritoare, berea fără alcool, şampania pentru copii.
Exemplul nr. 2: Un antrepozit de producţie alcool sau distilate poate utiliza drojdia de vin, borhotul, boasca, sâmburii de struguri pentru obţinerea de alte produse neaccizabile, poate produce ambalaje necesare îmbutelierii produselor etc.
Exemplul nr. 3: Un antrepozit de producţie ţigarete poate fabrica filtre pentru ţigarete, ambalaje, precum şi materiale pentru ambalare.
(4) Antrepozitarul autorizat care intenţionează să desfăşoare în antrepozitul fiscal de producţie şi activităţi de producţie prevăzute la alin. (3) anunţă în scris această intenţie la autoritatea vamală teritorială şi depune la această autoritate manualul de procedură corespunzător produselor neaccizabile pe care intenţionează să le realizeze în antrepozitul fiscal de producţie pe care îl deţine.
(5) În antrepozitul fiscal de producţie este permisă desfăşurarea tuturor activităţilor care fac parte din procesul de producţie a produselor accizabile înscrise în autorizaţia de antrepozit fiscal, inclusiv a activităţilor prevăzute la alin. (3), începând cu procesarea materiilor prime până la realizarea

produsului finit, aşa cum este acesta descris în manualul de procedură, depus la momentul autorizării antrepozitului fiscal de producţie, sau la momentul în care antrepozitarul autorizat a anunţat că intenţionează să desfăşoare în antrepozitul fiscal de producţie şi activităţi de producţie prevăzute la alin. (3).

(6) În situaţia în care funcţionarea instalaţiei pentru îmbutelierea apei şi a băuturilor nealcoolice, plate sau carbogazoase, influenţează declaraţia prevăzută la pct. 22 alin. (5), aceasta va fi modificată în mod corespunzător de către antrepozitarul autorizat.

(7) Autoritatea vamală teritorială transmite o copie a documentului prevăzut la alin. (4), precum şi a oricăror altor documente anexate de către antrepozitarul autorizat către autoritatea fiscală teritorială.

(8) Un loc poate fi autorizat/reautorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când volumul mediu trimestrial al intrărilor/ieşirilor de produse accizabile estimate/depozitate la nivelul unui an calendaristic depăşeşte următoarele limite:

a) bere - 1.500 hl de produs;

b) vinuri şi băuturi fermentate - 1.500 hl de produs;

c) produse intermediare - 1.250 hl de produs;

d) băuturi spirtoase - 250 hl de alcool pur;

e) alcool etilic - 1.000 hl de alcool pur;

f) băuturi alcoolice în general - 300 hl de alcool pur;

g) tutun prelucrat - o cantitate a cărei valoare la preţul de vânzare cu amănuntul în cazul ţigaretelor, respectiv la preţul de livrare în celelalte cazuri să nu fie mai mică de 11.845.034 lei;

h) produse energetice - 3.500 tone, cu excepţia antrepozitelor fiscale de depozitare autorizate în exclusivitate pentru aprovizionarea aeronavelor şi navelor cu produse energetice destinate utilizării drept combustibil;

i) arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice - 15 hl de alcool pur;

j) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operaţiuni de distribuţie a băuturilor alcoolice şi de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor şi aeronavelor - o cantitate a cărei valoare la preţul de livrare să nu fie mai mică de 473.801 lei.

(9) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (8) lit. b) antrepozitarii autorizaţi care deţin atât antrepozite fiscale pentru producţia de vinuri, cât şi antrepozite fiscale pentru depozitarea vinurilor.

(10) Până pe data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie a fiecărui an, inclusiv, autorităţile vamale teritoriale verifică şi transmit către autoritatea fiscală teritorială o situaţie privind îndeplinirea condiţiei prevăzute la alin. (8) de către antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile, precum şi propuneri, după caz.

(11) Locurile destinate producţiei de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea şi vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(12) Locurile destinate producţiei de alcool etilic şi de distilate ca materie primă şi locurile destinate producţiei de băuturi alcoolice obţinute exclusiv din prelucrarea alcoolului şi a distilatelor trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentraţiei alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(13) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie de alcool şi de distilate, coloanele de distilare şi rafinare trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantităţii de produse obţinute şi a concentraţiei alcoolice avizate şi sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(14) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool etilic, contoarele se amplasează la ieşirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieşirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat şi la ieşirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantităţile de alcool rezultate.

(15) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de distilate, contoarele se amplasează la ieşirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieşirea din instalaţiile de distilare.

(16) Sunt interzise folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum şi amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantităţi de alcool sau distilate necontorizate.

(17) Operatorii economici care solicită autorizarea ca antrepozitari pentru producţia de alcool şi de distilate sunt obligaţi să deţină certificate eliberate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta, pentru toate rezervoarele şi recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele şi materiile prime accizabile din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(18) Prin excepţie de la prevederile alin. (12)-(17), în cazul antrepozitelor fiscale autorizate ca mici distilerii potrivit art. 353 alin. (3) din Codul fiscal, care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic, operatorii economici care solicită autorizarea ca antrepozitari trebuie să depună la autoritatea vamală teritorială o declaraţie pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deţinute, precum şi a capacităţii de încărcare a instalaţiei tip alambic.

(19) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (18), instalaţiile de tip alambic se sigilează pe perioada de nefuncţionare de către autoritatea vamală teritorială.

(20) Locurile destinate producţiei de alcool etilic şi distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele şi rezervoarele de alcool şi distilate, precum şi a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile calendaristice. Sistemul de supraveghere trebuie să funcţioneze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncţionare a antrepozitului, chiar şi în condiţiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la reţeaua de distribuţie.

(21) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (20) micile distilerii prevăzute la alin. (19).

(22) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în partide separate, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(23) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic şi de distilate în stare vărsată numai dacă deţine rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(24) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producţie sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(25) Obligativitatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare şi a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.

(26) Locurile destinate producţiei sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(27) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care nivelul accizelor este exprimat în lei/tonă se dotează cu mijloace de măsurare a masei.

(28) Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcţie de valoarea totală a accizelor aferente materiilor prime achiziţionate şi utilizate în vederea obţinerii produsului finit, în funcţie de consumurile specifice, împărţită la cantitatea totală de materii prime folosite. Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime achiziţionate şi utilizate se stabileşte de operatorul economic pe baza datelor privind cantităţile de materii prime utilizate pentru obţinerea unei cantităţi de produs finit echivalente unităţii de măsură în care este exprimat nivelul accizelor.

(29) Media ponderată prevăzută la alin. (28) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materii prime care nu sunt supuse reglementărilor privind regimul accizelor armonizate.

31. (1) În aplicarea art. 364 alin. (4) din Codul fiscal, rezerva de stat şi rezerva de mobilizare se autorizează ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deţine.

(2) Pentru obţinerea autorizaţiei, instituţiile care gestionează rezerva de stat şi rezerva de mobilizare depun o cerere la autoritatea fiscală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10 .

(3) Locurile aferente operatorilor economici care constituie şi menţin exclusiv stocurile de urgenţă, conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea şi menţinerea unui nivel minim de rezerve de ţiţei şi de produse petroliere, se autorizează ca un singur antrepozit fiscal de depozitare pentru fiecare operator economic în parte, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care acesta le deţine.

(4) Pentru obţinerea autorizaţiei, operatorii economici care constituie şi menţin stocurile de urgenţă depun la autoritatea fiscală teritorială o cerere potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10. Cererea este însoţită de documentul transmis operatorului economic de către Ministerul Economiei, din care rezultă produsele energetice şi cantităţile de produse energetice care reprezintă stocurile de urgenţă pe care acesta are obligaţia să le constituie şi să le menţină.

Articolul 365

Autorizarea ca antrepozit fiscal

(1) Autoritatea competentă emite autorizaţia de antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

32.

(2) Autorizaţia pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilităţii data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare.

(3) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie, în baza documentaţiei depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizaţia aferentă antrepozitului fiscal se înscriu natura activităţii autorizată a fi desfăşurată, precum şi materiile prime accizabile care pot fi primite în regim suspensiv de accize şi produsele accizabile finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operaţiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanţi şi carburanţi tradiţionali sau între biocombustibili şi combustibili tradiţionali, în baza documentaţiei depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizaţia aferentă antrepozitului fiscal trebuie menţionate produsele accizabile plasate în regim suspensiv de accize, precum şi operaţiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale depozitare, respectiv depozitare, depozitare şi amestec, depozitare şi aditivare.

(2) Autorizaţia conţine următoarele elemente:

a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;

b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;

c) adresa antrepozitului fiscal;

d) tipul produselor accizabile primite/expediate în/din antrepozitul fiscal şi natura activităţii;

e) nivelul garanţiei;

f) perioada de valabilitate a autorizaţiei, care este de 5 ani;

g) orice alte informaţii relevante pentru autorizare.

(3) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(4) În cazul modificării autorizaţiei din oficiu, înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să îl informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării şi asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

33.

(1) În sensul prevederilor art. 365 alin. (5) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizaţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei de antrepozit fiscal. În alte situaţii cum ar fi introducerea unui nou produs accizabil în nomenclatorul de fabricaţie sau înscrierea de noi materii prime accizabile în autorizaţia de antrepozit fiscal, solicitările se depun la autoritatea vamală teritorială, care, după ce le analizează, le transmite, împreună cu propunerea de soluţionare, către autoritatea fiscală teritorială.

(2) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricaţie, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta autorităţii vamale centrale documentaţia completă potrivit prevederilor pct. 24 alin. (3), în vederea obţinerii încadrării tarifare a produsului, precum şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.

(3) În sensul alin. (2), prin noţiunea de "produs nou" se înţelege produsul finit accizabil care datorită caracteristicilor şi proprietăţilor fizico-chimice şi organoleptice determină o încadrare într-o nouă categorie de produse în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ale antrepozitului fiscal, faţă de cele deţinute potrivit autorizaţiei de antrepozit fiscal.

(4) În situaţia prevăzută la alin. (2), antrepozitarul autorizat poate desfăşura activitatea de producţie în condiţiile în care a fost depusă documentaţia completă în vederea obţinerii încadrării tarifare a produselor finite, precum şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(5) Imediat după introducerea în fabricaţie a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligaţia îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la pct. 26 alin. (1)-(3).

(6) În situaţia prevăzută la alin. (5), atunci când se constată diferenţe între încadrarea tarifară rezultată în urma efectuării analizelor şi încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente, dacă noua încadrare tarifară are consecinţe în ceea ce priveşte stabilirea codului de produs accizabil ori respectivului produs îi corespunde un alt nivel de accize faţă de cel stabilit iniţial, pentru produsele deja eliberate pentru consum accizele aferente se regularizează după cum urmează:

a) în cazul în care produsului accizabil îi corespunde un nivel al accizelor mai ridicat, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a plăti diferenţele de accize stabilite potrivit noului nivel; în acest caz, momentul exigibilităţii accizelor este momentul eliberării pentru consum a produselor accizabile potrivit art. 340 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, iar plata accizelor se efectuează potrivit art. 345 alin. (1) din Codul fiscal;

b) în cazul în care produsului accizabil îi corespunde un nivel al accizelor mai scăzut, antrepozitarul autorizat poate solicita restituirea diferenţelor de accize stabilite potrivit noului nivel, în conformitate cu prevederile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

Încadrarea tarifară şi stabilirea codurilor de produse accizabile se efectuează de autoritatea vamală centrală.

34. (1) În cazul pierderii autorizaţiei de antrepozit fiscal, titularul autorizaţiei trebuie să anunţe pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(2) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei eliberează la cerere un duplicat al acesteia.

35.

(1) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia produselor accizabile, care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, depun la autoritatea vamală teritorială, cu cel puţin 60 de zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la care trebuie să anexeze documentele prevăzute la pct. I nr. 11 şi pct. III din această anexă, declaraţia privind producţia realizată în anul anterior solicitării reautorizării, o situaţie privind ieşirile totale de produse accizabile, cantităţile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel naţional, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(2) Antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile, care doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, depun la autoritatea vamală teritorială, cu cel puţin 60 de zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 10 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la care anexează documentele prevăzute la pct. I nr. 11 şi pct. III din această anexă, o situaţie privind ieşirile totale de produse accizabile din anul anterior, cantităţile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel naţional, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(3) Cererile de reautorizare nedepuse în termenul prevăzut la alin. (1) şi (2) se soluţionează potrivit procedurii generale de autorizare.

(4) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (1) şi (2), autoritatea vamală teritorială înaintează documentaţiile complete către autoritatea fiscală teritorială, însoţite de un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum şi aspectele avute în vedere la luarea acestei decizii.

(5) Autoritatea fiscală teritorială poate solicita antrepozitarului autorizat orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanţia.

36.

(1) Modificarea autorizaţiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, a denumirii sau a formei de organizare este valabilă de la data aprobării de către autoritatea fiscală teritorială.

(2) Modificarea prevăzută la alin. (1), precum şi orice altă modificare intervenită asupra autorizaţiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizaţiei nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.

(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(7) Antrepozitarul autorizat care doreşte continuarea activităţii într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizaţia pentru acel antrepozit fiscal solicită în scris autorităţii competente

reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puţin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din normele metodologice.

(8) În situaţia prevăzută la alin. (7), perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal se prelungeşte până la data soluţionării cererii de reautorizare.

(9) Perioada de valabilitate a autorizaţiilor de antrepozit fiscal valide, emise anterior datei de 1 ianuarie 2016, se prelungeşte de drept până la 5 ani.

Articolul 366

Respingerea cererii de autorizare

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

(3) Soluţionarea contestaţiilor potrivit alin. (2) se realizează de către structura cu atribuţii de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central.La data de 24-07-2017 Articolul 366 din Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 46, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(4) Procedura de soluţionare a contestaţiilor se stabileşte prin ordin al ministrului finanţelor publice.La data de 24-07-2017 Articolul 366 din Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 46, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 367

Obligaţiile antrepozitarului autorizat

(1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) să constituie în favoarea autorităţii competente o garanţie care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile, în conformitate cu prevederile art. 348 şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

b) să instaleze şi să menţină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securităţii produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menţinerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorităţii competente;

d) să ţină evidenţe exacte şi actualizate, pentru fiecare antrepozit fiscal în parte, cu privire la materiile prime, lucrările în derulare şi produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale şi expediate din antrepozitele fiscale şi să prezinte evidenţele corespunzătoare, la cererea autorităţilor competente;

e) să ţină un sistem corespunzător de evidenţă a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil şi de securitate;

f) să asigure accesul autorităţii competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare şi în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acesteia;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorităţii competente;

i) să cerceteze şi să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înştiinţeze autorităţile competente despre orice modificare pe care intenţionează să o aducă datelor în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcţionare a condiţiilor prevăzute la art. 364;

l) să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situaţiile de raportare prevăzute în normele metodologice;

m) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

37.

(1) În aplicarea art. 367 alin. (1) din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială stabileşte în sarcina antrepozitarilor autorizaţi o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal, precum şi riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulaţiei intracomunitare.

(2) Antrepozitarul autorizat nu este obligat să constituie garanţie pentru produsele energetice supuse accizelor care sunt deplasate din România pe teritoriul Uniunii Europene exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte fixe, în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord.

(3) Nivelul garanţiei ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 8.

39.

(1) În aplicarea art. 367 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, antrepozitarul autorizat care intenţionează să aducă modificări asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar are obligaţia să anunţe la autoritatea vamală teritorială intenţia sa de modificare cu cel puţin 5 zile înainte de producerea acesteia. Această obligaţie se referă inclusiv la menţionarea oricărui produs accizabil ce urmează a fi obţinut în baza unei documentaţii diferite faţă de cea care a stat la baza emiterii autorizaţiei. Atunci când intenţia de modificare atrage modificarea autorizaţiei, autoritatea vamală comunică această intenţie autorităţii fiscale teritoriale, însoţită de propunerea de modificare a autorizaţiei. În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta autorităţii fiscale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

(2) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizaţi care deţin antrepozite fiscale de producţie şi/sau de depozitare depun la autoritatea vamală teritorială o situaţie lunară centralizatoare privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal. Situaţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexele nr. 12-17, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi se depun on-line până pe data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică antrepozitarilor autorizaţi prevăzuţi la art. 364 alin. (4) din Codul fiscal.

(4) În cazul în care în perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal intervin modificări care conduc la schimbarea competenţei în ceea ce priveşte autorizarea ca antrepozit fiscal, soluţionarea cererilor de modificare a autorizaţiilor de antrepozit fiscal rămâne, până la expirarea autorizaţiei de antrepozit fiscal, în competenţa autorităţii care a emis autorizaţia, iar antrepozitarul autorizat are obligaţia de a se conforma cerinţelor legale aferente modificărilor intervenite.

(2) Se exceptează de la obligaţia prevăzută la alin. (1) lit. a), b) şi l) antrepozitarii care deţin doar antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii şi menţinerii stocurilor de urgenţă conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea şi menţinerea unui nivel minim de rezerve de ţiţei şi de produse petroliere, precum şi antrepozitele fiscale de depozitare aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare.

(3) Prevederile alin. (1) se detaliază corespunzător pe grupe de produse accizabile şi în funcţie de activitatea desfăşurată în antrepozitul propus, conform precizărilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

38. (1) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (3) din Codul fiscal, în vederea înregistrării producţiei de bere, fiecare antrepozitar autorizat pentru producţie bere este obligat:

a) să înregistreze producţia de bere rezultată la sfârşitul procesului tehnologic şi să înscrie datele în rapoartele de producţie şi gestionare, cu specificarea capacităţii ambalajelor şi a recipientelor de depozitare, precum şi a cantităţii de bere exprimate în litri;

b) să determine concentraţia zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentraţiei exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociaţia de Standardizare din România, şi să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realităţii concentraţiei zaharometrice a sortimentelor de bere se are în vedere concentraţia înscrisă în specificaţia tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(2) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (3) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool şi distilate îşi pot desfăşura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalaţiile şi utilajele de producţie de alcool etilic de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(3) În sensul alin. (2), în cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool, sigiliile se aplică pe întregul flux tehnologic de la ieşirea alcoolului brut, rafinat şi tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare şi până la contoare, inclusiv pe acestea.

(4) În sensul alin. (2), în cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de distilate, sigiliile se aplică la ieşirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalaţiile de distilare.

(5) În situaţiile prevăzute la alin. (3) şi (4), sigiliile se aplică şi pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură şi control, pe orice orificii şi robineţi existenţi pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(6) În cazul producţiei de alcool, aparatele şi piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare şi rafinare, precum şi de pe tot circuitul instalaţiilor de distilare trebuie îmbinate în aşa fel încât să poată fi sigilate.

(7) Sigiliile prevăzute la alin. (2) aparţin autorităţii vamale teritoriale, sunt înseriate şi poartă, în mod obligatoriu, însemnele acestei autorităţi. Operaţiunile de sigilare şi desigilare, atunci când se impun, se efectuează de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele şi piesele componente.

(8) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (7), şi a caracteristicilor acestora, uniformizarea şi /sau personalizarea, precum şi coordonarea tuturor operaţiunilor ce se impun revin Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(9) Sigiliile prevăzute la alin. (2) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(10) Se interzice antrepozitarilor autorizaţi deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezenţa unui reprezentant al autorităţii vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(11) Atunci când intervine necesitatea sigilării şi desigilării aparatelor şi pieselor de pe tot fluxul tehnologic se procedează după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producţie de alcool şi de distilate;

b) cererea de desigilare se transmite autorităţii vamale teritoriale cu cel puţin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operaţiunii propriu-zise, solicitând şi desemnarea unui reprezentant al acestei autorităţi, care va proceda la desigilare;

c) cu ocazia desigilării, reprezentantul autorităţii vamale teritoriale întocmeşte un proces-verbal de desigilare, în două exemplare, în care se consemnează data şi ora desigilării, cantitatea de alcool şi de distilate înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum şi stocul de alcool şi de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare şi în recipiente, măsurate în hectolitri de alcool pur, conform definiţiei de la art. 336 pct. 11 din Codul fiscal.

(12) În situaţia în care antrepozitarul autorizat pentru producţie de alcool şi distilate constată un incident sau o disfuncţionalitate în funcţionarea unui contor, acesta procedează după cum urmează:

a) transmite imediat o declaraţie către autoritatea vamală teritorială şi solicită prezenţa unui reprezentant al acestei autorităţi. Declaraţia se consemnează într-un registru special înfiinţat în acest scop la nivelul antrepozitului fiscal;

b) pentru remedierea defecţiunii se solicită prezenţa unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activităţi de reparaţii ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, care desigilează mijloacele de măsurare, le repune în stare de funcţionare şi le resigilează;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorităţii vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depăşeşte 24 de ore, se întrerupe activitatea de producţie a alcoolului şi a distilatelor, instalaţiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(13) Atunci când în situaţiile prevăzute la alin. (11) şi (12) este necesară întreruperea activităţii, aceasta se consemnează într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale, în prezenţa reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se menţionează cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activităţii, data şi ora întreruperii acesteia, stocul de alcool şi de distilate existent la acea dată şi indicii înregistraţi de contoare în momentul întreruperii activităţii.

(14) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (11) sau de întrerupere a activităţii prevăzut la alin. (13), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(15) Reluarea activităţii în antrepozitul fiscal se face în baza unei declaraţii de remediere a defecţiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat şi vizată de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale, însoţită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activităţi de reparaţii ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorităţii vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(16) Toţi antrepozitarii autorizaţi trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenţă a produselor accizabile aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieşite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum şi a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(17) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producţia de alcool etilic şi distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure şi evidenţa materiilor prime introduse în fabricaţie, precum şi a semifabricatelor aflate pe linia de fabricaţie. Cantităţile de alcool şi de distilate obţinute se evidenţiază în hectolitri de alcool pur, conform definiţiei de la art. 336 pct. 12 din Codul fiscal.

(18) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (17) antrepozitele fiscale, mici distilerii, care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic.

(4) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acţiunilor sau a părţilor sociale ale antrepozitarilor autorizaţi ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată, revocată, suspendată sau pentru care a expirat perioada de valabilitate conform prezentului capitol se aduce la cunoştinţa autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea acestei operaţiuni, în vederea efectuării inspecţiei fiscale, cu excepţia celor care fac obiectul tranzacţiilor pe piaţa de capital.

(5) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producţia şi/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată sau revocată, suspendată sau pentru care a expirat perioada de valabilitate conform prezentului capitol se poate face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligaţiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective şi-a asumat obligaţia de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanţii sub forma unei scrisori de garanţie bancară la nivelul obligaţiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacţiei, ale antrepozitarului.

(6) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (4) şi (5) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

Articolul 368

Netransmisibilitatea autorizaţiei de antrepozit fiscal

(1) Autorizaţiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizaţi numiţi şi nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizaţia nu se transferă noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

Articolul 369

Anularea, revocarea şi suspendarea autorizaţiei de antrepozit fiscal

(1) Autoritatea competentă poate anula autorizaţia pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizaţia pentru un antrepozit fiscal în următoarele situaţii:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

3. activitatea desfăşurată este în situaţie de faliment, dizolvare sau lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment, dizolvare sau lichidare;

2. persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerinţele prevăzute la art. 367, cu excepţia obligaţiei prevăzute la art. 367 alin. (1) lit. l);

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) în cazul în care antrepozitarul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţie;

f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 60 de zile faţă de termenul legal de plată;

g) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal de depozitare este mai mic decât limita prevăzută în normele metodologice, potrivit prevederilor art. 364 alin. (1) lit. a).

(3) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizaţia pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1-6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele contravenţionale ce atrag suspendarea autorizaţiei;

b) pe o perioadă de 1-12 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 452 alin. (1) lit. b)-e), g) şi i);

c) până la soluţionarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mişcare acţiunea penală pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d).

(4) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizaţiei de antrepozit fiscal se comunică şi antrepozitarului deţinător al autorizaţiei.

(5) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizaţiei pentru un antrepozit fiscal la structura cu atribuţii de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ.

La data de 24-07-2017 Alineatul (5) din Articolul 369 , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 47, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(6) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată ulterioară comunicării cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(7) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(8) În cazul în care antrepozitarul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţia pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie îşi produce efecte.

(9) În cazul anulării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puţin 5 ani de la data anulării.

(10) În cazul revocării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puţin 180 de zile de la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte potrivit alin. (6). Aceste prevederi se aplică şi în situaţia în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare, la calculul termenului de 180 de zile fiind luate în calcul perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(11) În situaţia în care, în perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal, intervin modificări ale condiţiilor de autorizare sau de funcţionare ale antrepozitului fiscal, iar neconformarea la acestea atrage revocarea autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea competentă la data la care persoana a cărei autorizaţie a fost revocată din cauza neconformării la aceste condiţii îndeplineşte toate condiţiile de autorizare/funcţionare.

(12) Antrepozitarii autorizaţi, cărora le-a expirat ori le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizaţia şi care deţin stocuri de produse accizabile la data expirării, suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condiţiile prevăzute de normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

40.

(1) În aplicarea prevederilor art. 369 din Codul fiscal, în baza actelor de control emise de organele de specialitate prin care sunt consemnate încălcări ale prevederilor legale în domeniul accizelor, autoritatea fiscală teritorială dispune suspendarea, cu excepţia cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, revocarea sau anularea autorizaţiilor de antrepozit fiscal, după caz.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), încheiate de către alte autorităţi decât autoritatea vamală, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecinţe fiscale, se comunică birourilor vamale de interior/frontieră în a căror rază de competenţă se află operatorul economic sau, în cazul operatorilor economici mari contribuabili, la structura de specialitate din cadrul Direcţiei Generale a Vămilor, în vederea analizării măsurilor ce se impun. Autoritatea vamală teritorială analizează actele de control şi transmite autorităţii fiscale teritoriale, dacă situaţia o impune, propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal. În situaţia actelor de control încheiate de autoritatea vamală competentă, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecinţe fiscale, acestea se comunică autorităţii fiscale teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, cu propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal.

(3) Decizia autorităţii fiscale teritoriale se aduce la cunoştinţa antrepozitarului autorizat sancţionat. Totodată, această decizie se aduce la cunoştinţa autorităţii vamale teritoriale, care, în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte, procedează la verificarea stocurilor de produse deţinute de operatorul economic la acea dată.

(4) Nu se impune transmiterea unei propuneri de revocare sau de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal, atunci când deficienţele constatate nu generează consecinţe fiscale şi organul de

control constată remedierea acestora în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control.

(5) Cu excepţia cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune încetarea suspendării autorizaţiei de antrepozit fiscal, în baza referatului emis în acest sens de aceeaşi autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficienţelor.

(6) Suspendarea, revocarea, anularea sau expirarea autorizaţiei de antrepozit fiscal atrage întreruperea ori încetarea activităţii şi, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalaţiile de producţie, de către autoritatea vamală teritorială. În cazul în care pe fluxul tehnologic există produse aflate în procesul de producţie, acesta se finalizează sub supraveghere vamală, urmând ca sigilarea instalaţiei să se realizeze după încheierea acestui proces. Prin finalizarea procesului de producţie se înţelege realizarea produsului finit, aşa cum este acesta descris în manualul de procedură, depus la momentul autorizării antrepozitului fiscal de producţie, respectiv la momentul prevăzut la pct. 30 alin. (4).

(7) Antrepozitarii autorizaţi a căror autorizaţie a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc, materii prime, semifabricate, produse finite, numai după ce anunţă în scris autoritatea vamală teritorială cu privire la virarea accizelor datorate la bugetul de stat, după caz.

(8) După data la care suspendarea sau revocarea autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte, deplasarea produselor accizabile, materii prime sau semifabricate, înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale către alte antrepozite fiscale de producţie în vederea procesării.

(9) În situaţia prevăzută la alin. (8), produsele accizabile sunt însoţite de un document comercial care trebuie să conţină aceleaşi informaţii ca şi exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial se certifică atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitarul autorizat destinatar, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea expeditorul.

(10) În cazul revocării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea fiscală teritorială numai după o perioadă de cel puţin 180 de zile de la data revocării, respectiv de la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte conform art. 369 alin. (6) din Codul fiscal. În situaţia în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare la autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit. b) din Codul fiscal sau la instanţa de judecată, la calculul termenului de 180 de zile se au în vedere perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(11) Cererea de renunţare la un antrepozit fiscal, în care se menţionează motivele avute în vedere, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligaţia de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deţine stocuri de produse accizabile şi dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunţare însoţită de actul de verificare se transmite autorităţii fiscale teritoriale, care procedează la revocarea autorizaţiei.

(12) Termenul de 180 de zile prevăzut la alin. (10) nu se aplică operatorilor economici care au renunţat la o autorizaţie de antrepozitar potrivit alin. (11) şi care doresc o nouă autorizare, cu condiţia ca aceştia să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor. Termenul de 180 de zile prevăzut la alin. (10) nu se aplică nici antrepozitarilor autorizaţi, dacă revocarea autorizaţiei de antrepozit fiscal deţinute a intervenit ca o consecinţă a aplicării prevederilor art. 369 alin. (11) din Codul fiscal.

(13) Cererea de renunţare la autorizaţia emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce autoritatea fiscală teritorială a decis revocarea sau anularea autorizaţiei din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare ori de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(14) Atunci când renunţarea la autorizaţia de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operaţiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parţială a activităţii, antrepozitarul autorizat anunţă acest fapt la autoritatea vamală teritorială cu cel puţin 60 de zile înainte de data efectuării operaţiunii şi solicită revocarea autorizaţiei de antrepozitar pe care o deţine.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situaţia în care se intenţionează continuarea aceleiaşi activităţi cu produse accizabile în regim suspensiv de accize şi în aceleaşi condiţii, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizaţiei de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizaţie.

Secţiunea a 10-a
Destinatarul înregistrat

Articolul 370

Reguli generale

(1) Persoana care intenţionează să primească, în cadrul activităţii sale, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru trebuie să se autorizeze în calitate de destinatar înregistrat.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deţine sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

Articolul 371

Cererea de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Destinatarul înregistrat poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1), potrivit prevederilor din normele metodologice.

La data de 24-07-2017 Alineatul (1) din Articolul 371 , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 48, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

42. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 371 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(2) Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 18, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deţine autorizaţie de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală teritorială. Cererea se depune exclusiv pentru tipurile şi cantităţile de produse accizabile înscrise în autorizaţia de utilizator final şi este însoţită de următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) copie de pe autorizaţia de utilizator final deţinută de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;

c) copie de pe contractele încheiate cu antrepozitarii autorizaţi din statele membre de expediere şi codurile de acciză ale acestora;

d) declaraţia pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele şi scopul pentru care sunt achiziţionate;

e) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(4) În aplicarea art. 371 alin. (2) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să primească doar ocazional produse accizabile, de la un singur expeditor, care se deplasează din alt stat membru în regim suspensiv de accize, depune la autoritatea vamală teritorială cererea prevăzută la alin. (2) în care înscrie denumirea expeditorului şi cantitatea-limită de produse accizabile pe care intenţionează să o primească, stabilită de comun acord cu expeditorul.

(2) Destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea competentă. Autorizarea prevăzută la art. 336 pct. 8 se face pentru o cantitate- limită de produse accizabile primită de la un singur expeditor şi pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

42.

(4) În aplicarea art. 371 alin. (2) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să primească doar ocazional produse accizabile, de la un singur expeditor, care se deplasează din alt stat membru în regim suspensiv de accize, depune la autoritatea vamală teritorială cererea prevăzută la alin. (2) în care înscrie denumirea expeditorului şi cantitatea-limită de produse accizabile pe care intenţionează să o primească, stabilită de comun acord cu expeditorul.

(3) În vederea obţinerii autorizaţiei de destinatar înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

Articolul 372

Condiţii de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Pentru a fi autorizată, persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat trebuie să aibă declarat cel puţin un loc în care urmează să realizeze recepţia de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului comerţului.

(2) În situaţia în care recepţia produselor accizabile se realizează în mai multe locuri, cererea este însoţită de o declaraţie privind locurile în care urmează a se realiza recepţia acestor produse, precum şi de dovada înregistrării acestora la oficiul registrului comerţului.

(3) Cererea care nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (1) şi (2) se respinge.

(4) Autorizaţia de destinatar înregistrat se eliberează numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, nici persoana însăşi, nici administratorii acestor persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnaţi definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F.;

e) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat deţine un sistem computerizat de evidenţă a produselor accizabile achiziţionate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate şi a stocurilor de astfel de produse.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

43. (1) În sensul art. 372 alin. (1) din Codul fiscal, locul în care destinatarul înregistrat realizează recepţia produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre poate să reprezinte sediul social, în măsura în care acesta îndeplineşte condiţiile pentru recepţia fizică a respectivelor produse, sau un punct de lucru pentru recepţia produselor accizabile înregistrat la oficiul registrului comerţului în condiţiile prevăzute la alin. (2).

(2) Locurile declarate de către destinatarul înregistrat, altele decât sediul social, nu reprezintă locuri de livrare directă în sensul art. 401 alin. (3) din Codul fiscal. Totuşi, în vederea deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor a produselor accizabile către oricare dintre punctele de lucru declarate, exclusiv în scopul realizării supravegherii fiscale, se utilizează opţiunea de livrare directă, operată informatic în programul NSEA Autorizări.

(3) În cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să primească produse accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor în locuri de livrare directă se aplică prevederile pct. 124.

(4) Destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize, conform prevederilor art. 372 alin. (2) din Codul fiscal, nu poate utiliza opţiunea de livrare directă.

(5) În aplicarea art. 372 alin. (4), autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de persoana care intenţionează să obţină calitatea de destinatar înregistrat.

(6) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite persoanei care intenţionează să fie destinatar înregistrat orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea acesteia;

b) amplasarea şi capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepţionează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile, identificate prin încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;

d) capacitatea acesteia de a asigura garanţia conform prevederilor pct. 8 alin. (20) şi (21).

(7) Destinatarii înregistraţi care primesc produse energetice în vrac potrivit pct. 14 alin. (1) trebuie să facă dovada deţinerii, sub orice formă, de rezervoare fixe, standardizate, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală, în locul în care urmează a fi recepţionate produsele energetice.

(8) În acţiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuţii de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

Articolul 373

Autorizarea ca destinatar înregistrat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca destinatar înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

44.

(1) În aplicarea prevederilor art. 373 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei prevăzute la pct. 42 alin. (3), în termen de 30 de zile de la depunerea de către solicitant a documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea, însoţită de documentaţia completă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat. În acest caz autorizaţia de destinatar înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) După analizarea documentelor depuse de solicitant potrivit pct. 42 alin. (3), dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deţine autorizaţie de utilizator final. În acest caz autorizaţia de destinatar înregistrat este valabilă atât timp cât este valabilă autorizaţia de utilizator final. Autoritatea vamală teritorială care a emis autorizaţia de utilizator final are obligaţia de a comunica la autoritatea fiscală teritorială data de la care valabilitatea autorizaţiei de utilizator final încetează, în vederea operării în sistemul informatic.

(4) În situaţiile prevăzute la pct. 43 alin. (2) şi (3), autorizaţia de destinatar înregistrat conţine, în aplicaţia informatică, opţiunea de livrare directă.

(5) În situaţiile prevăzute la alin. (2) şi (3), autoritatea fiscală teritorială comunică în scris autorizaţia de destinatar înregistrat la autoritatea vamală teritorială, care la rândul său o comunică solicitantului.

(2) Procedura de autorizare a destinatarilor înregistraţi nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizaţia conţine următoarele elemente:

a) codul de accize;

b) elementele de identificare ale destinatarului înregistrat;

c) tipul produselor accizabile care urmează a fi recepţionate;

d) nivelul şi forma garanţiei;

e) data de la care autorizaţia devine valabilă;

f) locurile declarate pentru recepţia produselor accizabile şi adresa acestora.

(4) Autorizaţia de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea competentă.

(5) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizaţia are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia.

(6) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(7) În cazul modificării autorizaţiei din oficiu, înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să îl informeze pe destinatarul înregistrat asupra modificării şi asupra motivelor acesteia.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

44.

(6) În aplicarea art. 373 alin. (7) din Codul fiscal, autorizaţia de destinatar înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei de destinatar înregistrat modificate rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(8) Destinatarul înregistrat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

44.

(7) În aplicarea art. 373 alin. (8) din Codul fiscal, destinatarii înregistraţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, destinatarii înregistraţi solicită modificarea autorizaţiei la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiţii:

a) pentru fiecare nouă locaţie proprie în care urmează a se realiza primirea produselor accizabile, cererea trebuie însoţită de dovada dreptului de deţinere sub orice formă legală a spaţiului şi de certificatul constatator care dovedeşte înscrierea la oficiul registrului comerţului ca punct de lucru;

b) în cazul modificării datelor de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, acesta trebuie să depună pe lângă cerere şi actul adiţional /hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

c) dacă modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea se depune cu cel puţin 60 de zile calendaristice înainte de recepţia produselor şi este însoţită de lista produselor accizabile, indicându-se codul NC, codul de încadrare în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, precum şi cantitatea de produse accizabile primite în regim suspensiv de accize, estimată la nivelul unui an.

(8) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorităţii fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei de destinatar înregistrat.

(9) Autorizaţia de destinatar înregistrat modificată ca urmare a prevederilor alin. (7) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(10) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoţite de exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, conform pct. 126 alin. (7).

(11) În cazul pierderii autorizaţiei de destinatar înregistrat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei eliberează, la cerere, un duplicat al acesteia.

Articolul 374

Respingerea cererii de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

45.

(1) În aplicarea prevederilor art. 374 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei prevăzute la pct. 42 alin. (3), dacă în termen de 30 de zile de la depunerea documentaţiei complete autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat.

(3) În situaţia prevăzută la pct. 42 alin. (3), după analizarea documentelor depuse de solicitant, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deţine autorizaţie de utilizator final.

(2) În cazul în care autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) a respins cererea de autorizare a unui destinatar înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie la structura cu atribuţii de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

La data de 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 374 , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 49, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 375

Obligaţiile destinatarului înregistrat

(1) Orice destinatar înregistrat are obligaţia de a îndeplini următoarele cerinţe:

a) să garanteze plata accizelor în condiţiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat sau a expeditorului înregistrat a produselor accizabile;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

46.

(1) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat prevăzut la art. 371 alin. (1) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (20), iar destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile prevăzut la art. 371 alin. (2) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (21).

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidenţe produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorităţii competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite;

d) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcţionare a condiţiilor prevăzute la art. 372;

e) să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situaţiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

46.

(2) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competenţă îşi are sediul social o situaţie lunară centralizatoare a achiziţiilor de produse accizabile. Situaţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi se depune on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(2) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele menţionate în autorizaţie, destinatarul înregistrat are obligaţia de a depune o notificare la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

46.

(3) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (2) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat are obligaţia să respecte prevederile pct. 44 alin. (8).

(3) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepţia de produse accizabile într-un nou loc dacă acesta nu a fost declarat.

Articolul 376

Netransferabilitatea autorizaţiei de destinatar înregistrat

(1) Autorizaţiile sunt emise numai pentru destinatarii înregistraţi numiţi şi nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului de recepţie a produselor accizabile, autorizaţia nu se transferă noului proprietar.

Articolul 377

Revocarea autorizaţiei de destinatar înregistrat

(1) Autorizaţia de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerinţele prevăzute la art. 375, cu excepţia obligaţiei prevăzute la art. 375 alin. (1) lit. e);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat

amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

e) în cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie.

(2) În cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte. Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţă acestuia.

(3) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

La data de 24-07-2017 Alineatul (3) din Articolul 377 , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 50, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(4) Destinatarul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei la structura cu atribuţii de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ.

La data de 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 377 , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 50, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

Secţiunea a 11-a
Expeditorul înregistrat

Articolul 378

Reguli generale

Persoana care intenţionează să expedieze în regim suspensiv de accize produse accizabile puse în liberă circulaţie trebuie să se autorizeze în calitate de expeditor înregistrat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

47.

(2) Intră sub incidenţa prevederilor art. 378 din Codul fiscal şi antrepozitarii autorizaţi care intenţionează să expedieze în regim suspensiv de accize, de la locul de import la antrepozitul fiscal pe care îl deţin, produsele accizabile provenite din operaţiuni proprii de import.

Articolul 379

Cererea de autorizare ca expeditor înregistrat

(1) Expeditorul înregistrat în România poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1).

La data de 24-07-2017 Alineatul (1) din Articolul 379 , Sectiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 51, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

48. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 379 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să fie autorizată în calitate de expeditor înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(2) Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 20, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia.

(3) Antrepozitarii autorizaţi prevăzuţi la pct. 47 alin. (2) anexează la cererea menţionată la alin. (1) numai următoarele documente:

a) declaraţia pe propria răspundere cu privire la birourile vamale de intrare prin care produsele accizabile intră pe teritoriul Uniunii Europene;

b) lista produselor accizabile ce urmează a fi importate, codul NC, codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile şi cantitatea estimată a fi expediată pe parcursul unui an;

c) abrogată;

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei de expeditor înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

Articolul 380

Condiţii de autorizare ca expeditor înregistrat

Autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) eliberează autorizaţia de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

La data de 24-07-2017 Partea introductivă a art. 380 din Sectiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 52, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

49. În aplicarea prevederilor art. 380 lit. a) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să obţină calitatea de expeditor înregistrat trebuie să depună documentele care sunt menţionate în cuprinsul cererii prevăzute la pct. 48.

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, nici persoana însăşi, nici administratorii acestei persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnaţi definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de A.N.A.F.

Articolul 381

Autorizarea ca expeditor înregistrat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca expeditor înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

50.

(1) În aplicarea art. 381 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentaţiei complete potrivit pct. 49, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 48 alin. (2), însoţită de documentaţia aferentă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii de autorizare, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială şi a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal şi la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca expeditor înregistrat. Autorizaţia de expeditor înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(2) Procedura de autorizare a expeditorilor înregistraţi nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizaţia conţine următoarele elemente:

a) codul de accize;

b) elementele de identificare ale expeditorului înregistrat;

c) tipul produselor accizabile care urmează a fi expediate;

d) nivelul şi forma garanţiei;

e) data de la care autorizaţia devine valabilă;

f) locurile de import.

(4) Autorizaţia de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea competentă. În cazul solicitantului care deţine şi calitatea de antrepozitar autorizat, autorizaţia de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data emiterii acesteia.

(5) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării autorizaţiei din oficiu, înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe expeditorul înregistrat asupra modificării şi asupra motivelor acesteia.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

50.

(3) În aplicarea art. 381 alin. (6) din Codul fiscal, autorizaţia de expeditor înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei modificate de expeditor înregistrat rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(7) Expeditorul înregistrat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

50.

(4) În aplicarea prevederilor art. 381 alin. (7) din Codul fiscal, expeditorii înregistraţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, expeditorii înregistraţi solicită modificarea autorizaţiei la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiţii:

a) pentru un nou loc de import, cererea trebuie depusă cu cel puţin 15 zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

c) dacă se modifică tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puţin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorităţii fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei. Autorizaţia de expeditor înregistrat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizaţiei de expeditor înregistrat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizaţiei.

Articolul 382

Respingerea cererii de autorizare ca expeditor înregistrat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

51.

(1) În aplicarea art. 382 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 zile de la depunerea documentaţiei complete potrivit pct. 48 autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal şi la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca expeditor înregistrat.

(2) În cazul în care autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) a respins cererea de autorizare a unui expeditor înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie la structura cu atribuţii de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

La data de 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 382 , Sectiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 53, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 383

Obligaţiile expeditorului înregistrat

(1) Orice expeditor înregistrat are obligaţia de a garanta plata accizelor în condiţiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii produselor accizabile.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

52. (1) În aplicarea prevederilor art. 383 alin. (1), expeditorul înregistrat este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor de la pct. 8 alin. (17).

(2) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele menţionate în autorizaţie, expeditorul înregistrat are obligaţia de a depune o cerere la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

52.

(2) În aplicarea art. 383 alin. (2) din Codul fiscal, expeditorul înregistrat are obligaţia să respecte prevederile pct. 50 alin. (4).

(3) Expeditorul înregistrat are obligaţia să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situaţiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

52.

(3) În aplicarea art. 383 alin. (3) din Codul fiscal, expeditorul înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competenţă îşi are sediul social o situaţie lunară centralizatoare a livrărilor de produse accizabile. Situaţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 21, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi se depune on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

Articolul 384

Netransferabilitatea autorizaţiei de expeditor înregistrat

Autorizaţiile sunt emise numai pentru expeditorii înregistraţi numiţi şi nu sunt transferabile.

Articolul 385

Revocarea autorizaţiei de expeditor înregistrat

(1) Autorizaţia de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerinţele prevăzute la art. 383 alin. (1) şi (2);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

e) în cazul în care expeditorul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie.

(2) În cazul în care expeditorul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii prevăzute la art. 359 alin. (1) cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

La data de 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 385 , Sectiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 54, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(3) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa acestuia.

(4) Expeditorul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei la structura cu atribuţii de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ.

La data de 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 385 , Sectiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 54, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de expeditor înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

Secţiunea a 12-a
Importatorul autorizat

Articolul 386

Reguli generale

(1) Persoana fizică sau juridică care intenţionează să importe produse accizabile supuse marcării prin banderole sau timbre trebuie să se autorizeze în calitate de importator.

(2) Calitatea de importator autorizat conferă acestuia dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

Articolul 387

Cererea de autorizare ca importator autorizat

(1) Importatorul autorizat în România poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1).

La data de 24-07-2017 Alineatul (1) din Articolul 387 , Sectiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 55, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

54. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 387 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să fie autorizată în calitate de importator autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(2) Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 20 şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei de importator autorizat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

Articolul 388

Condiţii de autorizare ca importator autorizat

Autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) eliberează autorizaţia de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

La data de 24-07-2017 Partea introductivă a art. 388 din Sectiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 56, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

55. În aplicarea prevederilor art. 388 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana care intenţionează să obţină calitatea de importator autorizat trebuie să depună documentele care sunt menţionate în cuprinsul cererii prevăzute la pct. 54.

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, persoana însăşi sau oricare dintre administratorii acesteia să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de A.N.A.F.

Articolul 389

Autorizarea ca importator autorizat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca importator autorizat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

56.

(1) În aplicarea art. 389 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 54 alin. (1), însoţită de documentaţia aferentă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială şi a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal şi la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca importator autorizat. Autorizaţia de importator autorizat are termen de valabilitate nelimitat.

(2) Procedura de autorizare a importatorilor autorizaţi nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizaţia conţine următoarele elemente:

a) codul de accize;

b) elementele de identificare ale importatorului autorizat;

c) tipul produselor accizabile care urmează a fi importate;

d) nivelul şi forma garanţiei;

e) data de la care autorizaţia devine valabilă;

f) locurile de import.

(4) Autorizaţia de importator autorizat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care acesta face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea competentă.

(5) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării autorizaţiei din oficiu, înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe importatorul autorizat asupra modificării şi asupra motivelor acesteia.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

56.

(3) În aplicarea art. 389 alin. (6) din Codul fiscal, autorizaţia de importator autorizat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei modificate de importator autorizat rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(7) Importatorul autorizat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

56.

(4) În aplicarea prevederilor art. 389 alin. (7) din Codul fiscal, importatorii autorizaţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, importatorii autorizaţi solicită modificarea autorizaţiei la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiţii:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) în situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorităţii fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei. Autorizaţia de importator autorizat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizaţiei de importator autorizat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizaţiei.

Articolul 390

Respingerea cererii de autorizare ca importator autorizat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

57.

(1) În aplicarea art. 390 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 zile de la depunerea documentaţiei complete potrivit pct. 54 autoritatea vamală teritorială constată că operatorul

economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal şi la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca importator autorizat.

(2) În cazul în care autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) a respins cererea de autorizare a unui importator autorizat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie la structura cu atribuţii de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

La data de 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 390 , Sectiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 57, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 391

Obligaţiile importatorului autorizat

(1) Orice importator autorizat are obligaţia de a garanta plata accizelor în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

58. (1) În aplicarea prevederilor art. 391 alin. (1) din Codul fiscal, importatorul autorizat este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (22).

(2) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele menţionate în autorizaţie, importatorul autorizat are obligaţia de a depune o cerere la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

58.

(2) În aplicarea art. 391 alin. (2) din Codul fiscal, importatorul autorizat are obligaţia să respecte prevederile pct. 56 alin. (4).

(3) În aplicarea prevederilor art. 391 alin. (3) din Codul fiscal, importatorul autorizat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competenţă îşi are sediul social o situaţie lunară centralizatoare a importurilor de produse accizabile. Situaţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi se depune în format letric până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă.

(3) Importatorul autorizat are obligaţia să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situaţiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

Articolul 392

Netransferabilitatea autorizaţiei de importator autorizat

Autorizaţiile sunt emise numai pentru importatorii autorizaţi numiţi şi nu sunt transferabile.

Articolul 393

Revocarea autorizaţiei de importator autorizat

(1) Autorizaţia de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) când titularul acesteia nu respectă una dintre cerinţele prevăzute la art. 391 alin. (1) şi (2);

b) când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

e) în cazul în care importatorul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţie.

(2) În cazul în care importatorul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii prevăzute la art. 359 alin. (1) cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

La data de 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 393 , Sectiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 58, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(3) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa acestuia.

(4) Importatorul autorizat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei la structura cu atribuţii de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice - aparat central, potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ.

La data de 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 393 , Sectiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 58, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de importator autorizat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

Secţiunea a 12^1-a
Monitorizare şi control

Articolul 393^1

Activitate de monitorizare şi control

Activitatea de monitorizare şi control al respectării de către autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) a condiţiilor legale privind autorizarea antrepozitarilor autorizaţi, a destinatarilor înregistraţi, a expeditorilor înregistraţi şi a importatorilor autorizaţi se efectuează de către Ministerul Finanţelor Publice, potrivit procedurii aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice.

La data de 24-07-2017 Capitolul I din Titlul VIII a fost completat de Punctul 59, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Secţiunea a 13-a
Excepţii de la regimul de accizare pentru produse energetice şi energie electrică

Articolul 394

Excepţii

(1) Nu se aplică regimul de accizare pentru:

1. produsele cu codurile NC 4401 şi 4402 şi căldura rezultată în aval utilizând aceste produse;

2. următoarele utilizări de produse energetice şi energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât şi în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică şi în procesele electrolitic şi metalurgic se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice şi în procesele electrolitice şi metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs;

e) procesele mineralogice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 13-a
Excepţii de la regimul de accizare pentru produse energetice şi energie electrică

59. (1) În sensul art. 394 alin. (1) din Codul fiscal, nu se datorează accize pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal şi care nu se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când sunt livrate operatorilor economici care declară pe propria răspundere că utilizează produsele respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Codul fiscal.

(2) Pentru cărbunele, cocsul şi gazul natural prevăzute la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal se aplică prevederile pct. 72.

(3) În aplicarea alin. (1), înainte de fiecare livrare a produselor energetice cumpărătorul are obligaţia să transmită furnizorului de produse energetice din România o declaraţie pe propria răspundere, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

60. (1) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care deţin autorizaţii de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deţinerea autorizaţiei de utilizator final nu se aplică:

a) produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal care nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(3) Operatorii economici care achiziţionează produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal ce nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, notifică acest fapt autorităţii vamale teritoriale.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 23, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(6) Exceptarea de regimul de accizare pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal supuse notificării, produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (5). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate al notificării este de un an de la data înregistrării.

(7) Operatorii economici au obligaţia de a transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială potrivit alin. (5). Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(8) Cantităţile de produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal înscrise în notificare pentru care nu se datorează accize, se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a acestora şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor pe o perioadă de un an. Cantităţile de produse energetice înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

61. (1) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final potrivit pct. 60 alin. (1) beneficiază de exceptare de la regimul de accizare atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt achiziţionate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(2) În situaţia prevăzută la alin. (1), destinatarul înregistrat are dreptul să livreze produsele energetice în exceptare de la regimul de accizare numai dacă deţine autorizaţie de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici autorizaţi în calitate de utilizatori finali potrivit pct. 60 alin. (1). Calitatea de utilizator final exclusiv pentru livrările către alţi utilizatori finali permite destinatarului înregistrat să efectueze livrări în exceptare de la regimul de accizare către alţi utilizatori finali, dar nu îi dă dreptul de a le utiliza el însuşi în exceptare de la regimul de accizare.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal transportate în vrac conform pct. 14 alin. (1) se livrează către un singur utilizator final direct, utilizând opţiunea de livrare directă prevăzută la art. 401 alin. (3) din Codul fiscal.

(4) Atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal utilizate de operatorul economic care deţine autorizaţie de utilizator final provin din achiziţii intracomunitare proprii, acesta trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(5) Autorizaţiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(6) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului din anexa nr. 24, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele prevăzute în aceasta.

(7) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamală teritorială eliberează autorizaţia de utilizator final, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine, sub orice formă legală, utilajele, terenurile şi clădirile;

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizaţiei fiind prevăzut în anexa nr. 25.

(9) După emiterea autorizaţiei de utilizator final, autoritatea vamală teritorială transmite, la cerere, o copie a acestei autorizaţii operatorului economic care furnizează produsele energetice în regim de exceptare de accize.

(10) Eliberarea autorizaţiei de utilizator final este condiţionată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanţii în favoarea autorităţii fiscale teritoriale, după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) şi g) din Codul fiscal, nivelul garanţiei ce trebuie constituite reprezintă 50% din valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice înscrise în autorizaţia de utilizator final;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele de la alin. (3) de la acelaşi articol, nivelul garanţiei ce trebuie constituite reprezintă o sumă echivalentă cu 50% din valoarea obţinută prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut la nr. crt. 12 din anexa nr. 1 de la titlul VIII din Codul fiscal, asupra cantităţilor de produse energetice înscrise în autorizaţia de utilizator final;

(11) Garanţia stabilită în conformitate cu prevederile alin. (10) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, fără încălcarea legislaţiei fiscale în domeniul accizelor;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, fără încălcarea legislaţiei fiscale în domeniul accizelor;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, fără încălcarea legislaţiei fiscale în domeniul accizelor;

(12) Garanţia se constituie sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanţii personale, cu respectarea prevederilor pct. 8.

(13) Garanţia poate fi deblocată, total sau parţial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorităţii fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor energetice în scopul pentru care acestea au fost achiziţionate.

(14) Garanţia se execută atunci când se constată că produsele energetice achiziţionate în regim de exceptare de la regimul de accizare au fost folosite în alt scop decât cel exceptat, şi contravaloarea accizelor aferente acestor produse nu a fost plătită potrivit art. 345 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

(15) În situaţia prevăzută la alin. (4) garanţia prevăzută la alin. (10) acoperă şi garanţia aferentă calităţii de destinatar înregistrat.

(16) Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă în autorizaţia de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(17) În cazul produselor energetice de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, care nu se regăsesc la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal şi sunt utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, dar pentru care operatorul economic nu deţine autorizaţia de utilizator final prevăzută la pct. 60, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină. În acest caz, înainte de fiecare livrare a produselor energetice, cumpărătorul are obligaţia să transmită furnizorului de produse energetice din România o declaraţie pe propria răspundere, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22^1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

62. (1) Deţinătorii autorizaţiilor de utilizator final prevăzuţi la pct. 60 alin. (1) au obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenţionează să o aducă asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizaţia de utilizator final, cu minimum 5 zile lucrătoare înainte de producerea respectivei modificări.

(2) În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, operatorul economic are obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală teritorială, în termen de 30 de zile de la data emiterii documentului care atestă modificarea şi să prezinte o copie de pe acest document.

63. Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor

energetice, care va cuprinde informaţii cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziţionată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate şi destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

64. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) destinatarii înregistraţi prevăzuţi la pct. 61 alin. (2), care deţin autorizaţie de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici autorizaţi în calitate de utilizatori finali, nu fac dovada livrării efective a produselor energetice către utilizatorii finali prevăzuţi la pct. 60 alin. (1);

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziţionat altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final;

d) asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizaţia de utilizator final au intervenit modificări care nu au fost comunicate potrivit pct. 62;

e) utilizatorul final înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, mai vechi de 60 de zile faţă de termenul legal de plată.

(2) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

65. (1) Autoritatea vamală teritorială poate anula autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(2) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

66. (1) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(2) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(3) O nouă autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(4) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

67. Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici prevăzuţi la pct. 60 alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei operatorilor economici autorizaţi în calitate de utilizatori finali, listă care se actualizează până la data de 15 a fiecărei luni.

68. În aplicarea art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, prin costul unui produs se înţelege suma tuturor achiziţiilor de bunuri şi servicii la care se adaugă cheltuielile de personal şi consumul de capital fix la nivelul unei activităţi, aşa cum este definită la pct. 1 alin. (4)-(6). Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate. În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin costul energiei electrice se înţelege valoarea reală de cumpărare a energiei electrice sau costul de producţie al energiei electrice, dacă este produsă în întreprindere.

69. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare duală a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul şi gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producţie a fierului, zincului şi a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oţelului;

c) cărbunele şi cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului şi oţelului;

d) gazul utilizat pentru a menţine sau a creşte conţinutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;

f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producţie a carbonatului de sodiu;

g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.

h) cărbunele utilizat drept combustibil în procesul de producţie al zahărului concomitent cu utilizarea dioxidului de carbon generat prin arderea cărbunelui, în scopul realizării aceluiaşi proces de producţie, astfel cum rezultă din decizia Curţii de Justiţie Europene în Cauza C-426/12.

70. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2, lit. c) din Codul fiscal, prin procese metalurgice se înţelege acele procese industriale de transformare a materiilor prime naturale şi/sau artificiale, după caz, în produse finite sau semifabricate care se încadrează în nomenclatura CAEN la secţiunea C "Industria prelucrătoare", diviziunea 24 "Prelucrarea metalelor de bază", în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităţilor economice NACE a doua revizuire şi de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum şi a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 393 din 30 decembrie 2006.

71. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2. lit. e) din Codul fiscal, prin procese mineralogice se înţelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la secţiunea C "Industria prelucrătoare", diviziunea 23 "Fabricarea altor produse minerale nemetalice", în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893 /2006 al Parlamentului European şi al Consiliului.

72. (1) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural şi pentru energia electrică, prevăzute la art. 355 alin. (3) şi, respectiv la art. 358 alin. (1) din Codul fiscal, care urmează a fi utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorităţii vamale teritoriale. Notificarea se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Exceptarea de la plata accizelor pentru produsele energetice supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Operatorul economic utilizator transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(5) Cantităţile de cărbune, cocs, gaz natural sau energia electrică pentru care nu se datorează accize înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a acestora şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor pe o perioadă de un an. Cantităţile de cărbune, cocs, gaz natural sau energia electrică înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

73. În toate situaţiile în care se constată că produsele energetice şi energia electrică, achiziţionate în exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal, au fost utilizate altfel decât potrivit scopului declarat, se procedează la recuperarea accizelor devenite exigibile potrivit art. 340 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) Prevederile art. 355 alin. (2) se aplică produselor energetice utilizate în unul dintre scopurile prevăzute la alin. (1).

(3) Nu se consideră producţie de produse energetice:

a) operaţiunile pe durata cărora sunt obţinute accidental produse energetice;

b) operaţiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul propriei întreprinderi, cu condiţia ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care ar trebui plătită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operaţie constând în amestecul - în afara unui loc de producţie sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiţia ca:

1. accizele asupra componentelor amestecului să fi fost plătite anterior; şi

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(4) Condiţia prevăzută la alin. (3) lit. c) pct. 1 nu se aplică dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(5) Modalitatea şi condiţiile de aplicare a alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

Secţiunea a 14-a
Scutiri de la plata accizelor

Articolul 395
Scutiri generale

(1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

a) în contextul relaţiilor diplomatice sau consulare;

b) de către organizaţiile internaţionale recunoscute ca atare de autorităţile publice din România şi de către membrii acestor organizaţii, în limitele şi în condiţiile stabilite prin convenţiile internaţionale privind instituirea acestor organizaţii sau prin acordurile de sediu;

c) de către forţele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forţelor armate în cauză, pentru personalul civil însoţitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

d) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu ţări terţe sau cu organizaţii internaţionale, cu condiţia ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce priveşte scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

74.

(1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal se acordă direct pe baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 28, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, dacă beneficiarul achiziţionează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumiţi în continuare furnizori, cu excepţia situaţiilor prevăzute la pct. 75-77.

(2) Beneficiază de scutire şi contractanţii forţelor armate aparţinând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, aşa cum sunt definiţi în Acordul dintre părţile la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forţelor lor, încheiat la Londra la 19 iunie 1951, precum şi Ministerul Apărării Naţionale şi structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia când achiziţionează produse accizabile pentru sau în numele forţelor NATO.

(3) Certificatul de scutire se întocmeşte de către beneficiarul scutirii şi se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ştampilarea certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(4) În situaţia în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentaţiei sale;

b) exemplarul al doilea însoţeşte transportul de la furnizor la beneficiar şi se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(5) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 395 alin. (1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii se adresează Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităţilor de produse accizabile care pot fi achiziţionate în regim de scutire, pe grupele de produse prevăzute la art. 335 din Codul fiscal.

(6) În cazul scutirilor prevăzute la art. 395 alin. (1) lit. c) şi, după caz, lit. d) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se adresează Ministerului Apărării Naţionale sau structurilor cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia, în vederea determinării cantităţilor de produse accizabile care pot fi achiziţionate în regim de scutire, pe grupele de produse prevăzute la art. 335 din Codul fiscal.

(7) Cantităţile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (5) şi (6) reprezintă necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staţionare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(8) După stabilirea cantităţilor de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naţionale sau structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia, după caz, va/vor transmite autorităţii vamale teritoriale care deserveşte beneficiarul o situaţie centralizatoare cuprinzând cantităţile stabilite pentru fiecare beneficiar. Autoritatea vamală teritorială certifică, pe baza situaţiei centralizatoare, certificatele de scutire pentru fiecare solicitant.

(9) Modelul certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 28 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice se utilizează şi în cazul achiziţiilor de produse accizabile în regim de scutire de la plata accizelor de pe teritoriul României.

(10) În cazul situaţiilor în care operaţiunile sunt scutite de TVA şi se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură şi aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(11) În situaţiile prevăzute la alin. (9) şi (10), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligaţia de a înregistra în evidenţele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operaţiuni în parte.

(13) Deplasarea produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoţită pe lângă certificatul de scutire şi de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la art. 402 din Codul fiscal.

(14) În cazul prevăzut la alin. (13), la sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor art. 404 din Codul fiscal.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

(3) Fără să contravină prevederilor art. 402 alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un beneficiar al scutirilor prevăzute la alin. (1), sunt însoţite de certificat de scutire.

(4) Modelul şi conţinutul certificatului de scutire sunt cele stabilite prin normele metodologice.

(5) Procedurile prevăzute la art. 402-407 nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forţelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe prevederile Tratatului Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), procedurile prevăzute la art. 402-407 se aplică deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forţelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul naţional sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul naţional şi teritoriul acelui stat membru.

(7) Este scutit de la plata accizelor importul definitiv de bunuri care îndeplineşte condiţiile pentru scutire prevăzute de Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 346/6 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 286/15 din 17 octombrie 2006.

(8) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirii prevăzute la alin. (7) vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul 396

Scutiri speciale

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terţ ori către o ţară terţă.

(2) Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană ori maritimă către un teritoriu terţ sau către o ţară terţă.

(3) Regimul de scutire de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică şi produselor accizabile furnizate de magazinele duty-free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terţ ori către o ţară terţă.

(4) În sensul prezentului articol, călător către un teritoriu terţ sau către o ţară terţă înseamnă orice călător care deţine un document de transport pentru călătorie pe cale aeriană sau maritimă ori un alt document care face dovada destinaţiei finale situate pe un teritoriu terţ sau o ţară terţă.

(5) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1)-(3) se stabilesc prin normele metodologice.

Articolul 397

Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevăzute la art. 335 alin. (2) lit. a), atunci când sunt:

a) complet denaturate;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

78. (1) În înţelesul art. 397 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin alcool etilic complet denaturat se înţelege alcoolul etilic denaturat cu eurodenaturantul prevăzut la alin. (2), precum şi cu denaturanţii comunicaţi Comisiei Europene şi acceptaţi de către aceasta şi celelalte state membre.

(2) În România, formula admisă a fi utilizată pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentraţie pe hectolitru de alcool pur, este următoarea: izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 1 litru (chimic pur), metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 1 litru (chimic pură) şi benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

78.

(3) În aplicarea art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, substanţele admise pentru denaturarea alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanţele admise pentru denaturarea acestuia, în concentraţie pe hectolitru de alcool pur, sunt cel puţin două din următoarele:

a) pentru produsele cosmetice:

1. dietilftalat (nr. CAS 84-66-2) 0,1 litri (chimic pur);

2. ulei de mentă 0,15 litri;

3. ulei de lavandă 0,15 litri;

4. benzoat de benzil (nr. CAS 120-51-4) 5 litri (chimic pur);

5. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur);

6. 1,2 propandiol (nr. CAS 57-55-6) 2 litri (chimic pur);

7. terţbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);

8. benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);

Prin produse cosmetice se înţelege orice substanţă sau amestec destinate punerii în contact cu părţile externe ale corpului uman, respectiv epidermă, zonele cu păr, unghii, buze şi organe genitale externe, sau cu dinţii şi mucoasele cavităţii orale, cu scopul exclusiv sau principal de a le curăţa, de a le parfuma, de a schimba aspectul acestora, de a le proteja, de a le menţine în condiţii bune sau de a corecta mirosurile corpului, aşa cum este prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice, cu modificările şi completările ulterioare.

b) pentru alte produse decât cele cosmetice:

1. alcooli superiori 3 kg;

2. violet de metil (nr. CAS 8004-87-3; C.I. 42535) 0,1 grame (chimic pur);

3. monoetilenglicol (nr. CAS 107-21-1) 0,35 kilograme (chimic pur);

4. salicilat de etil/metil (nr. CAS 118-61-6/nr. CAS 119-36-8) 0,06 kilograme (chimic pur);

5. albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,35 grame (chimic pur);

6. terţbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);

7. etil terţbutil eter (nr. CAS 637-92-3) 2 litri (chimic pur);

8. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur).

(4) Cantităţile/Volumele de substanţe prevăzute la alin. (2) şi (3) sunt exprimate în substanţă cu puritate 100% şi trebuie să se regăsească la finalul operaţiunii de denaturare, după omogenizare în produsul finit.

(5) Cantităţile/Volumele de substanţe prevăzute la alin. (2) şi (3) pot fi depăşite cu maximum 10%.

(6) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat produselor cosmetice nu pot fi utilizate următoarele formule:

a) formula de denaturare care cuprinde doar uleiul de lavandă şi uleiul de mentă; şi

b) formula de denaturare care cuprinde doar uleiul de mentă şi 1,2 propandiol.

(7) Pentru alcoolul etilic destinat altor produse decât cele cosmetice nu poate fi utilizată formula de denaturare care cuprinde doar albastrul de metilen şi violetul de metil.

(8) Operatorii economici utilizatori de alcool parţial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul parţial denaturat cu substanţele prevăzute la alin. (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanţelor pe care ei le propun. Solicitarea trebuie să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea acelui denaturant specific şi descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum şi declaraţia pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se utilizează alcoolul parţial denaturat nu intră în reacţie cu substanţele propuse ca denaturanţi, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic parţial denaturat cu substanţele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul stă la baza documentaţiei necesare eliberării autorizaţiei de utilizator final.

(9) Operatorii economici utilizatori de alcool parţial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanţe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziţii de alcool etilic astfel denaturat şi de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(10) În înţelesul art. 397 alin. 91) lit. b) din Codul fiscal, prin produse destinate consumului uman se înţelege produsele alimentare astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, cu modificările şi completările ulterioare.

c) utilizate pentru producerea oţetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

80. (1) În aplicarea art. 397 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, prin medicamente se înţelege produsele definite în directivele 2001/82/CE şi 2001/83/CE.

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentraţie ce nu depăşeşte 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiţia ca în fiecare caz concentraţia de alcool să nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia altor produse;

h) utilizate în procese de fabricaţie, cu condiţia ca produsul finit să nu conţină alcool;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

80.

(2) În sensul art. 397 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin procese de fabricaţie se înţelege totalitatea procedeelor folosite pentru transformarea materiilor prime şi a semifabricatelor în produse finite, cu condiţia ca produsele finite să nu conţină alcool.

i) utilizate ca eşantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producţie ori în scopuri ştiinţifice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

81. (1) În situaţiile de scutire directă, pentru produsele prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal , scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(2) În situaţiile de scutire indirectă, pentru produsele prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat sau din operaţiuni proprii de import. Destinatarul înregistrat care livrează produse ce urmează a fi utilizate într-un scop scutit de la plata accizelor va evidenţia în factură contravaloarea accizelor plătite la bugetul de stat.

(3) Atunci când utilizatorul face achiziţii intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. b)-i) din Codul fiscal, trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(4) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o ţară terţă în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. b)-i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie şi utilizatorul materiei prime.

82. (1) Scutirea de accize se acordă direct:

a) în situaţiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. d) şi f) din Codul fiscal;

b) în situaţia prevăzută la art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, numai pentru producţia de alcool sanitar;

c) în situaţiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. a), c) şi e) din Codul fiscal.

(2) Beneficiază de scutirea directă prevăzută la alin. (1) lit. b) şi c) numai antrepozitarii autorizaţi care funcţionează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înţelege utilizarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice, în antrepozitul fiscal în care acestea au fost produse, pentru realizarea de produse finite care se consumă ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(3) În toate situaţiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizaţiei de utilizator final.

83. (1) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final, în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic şi produsele alcoolice achiziţionate anterior în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prevăzut în anexa nr. 25.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite antrepozitului fiscal care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

84. (1) Deţinătorii autorizaţiilor de utilizator final au obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenţionează să o aducă asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizaţia de utilizator final, cu minimum 5 zile lucrătoare înainte de producerea respectivei modificării.

(2) În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, operatorul economic are obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală în termen de 30 de zile de la data emiterii documentului care atestă realizarea efectivă a modificărilor şi să prezinte o copie de pe acest document.

85. Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice, care cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

86. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinaţia cantităţii de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice achiziţionate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic şi/sau produsele alcoolice achiziţionate altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final;

d) utilizatorul final înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, mai vechi de 60 de zile faţă de termenul legal de plată.

(2) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

87. (1) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(2) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

88. (1) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(2) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(3) O nouă autorizaţie de utilizator final poate fi obţinută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(4) Stocurile de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

89. (1) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. Autoritatea vamală centrală asigură

publicarea listei cuprinzând aceşti operatori economici pe pagina sa de web, listă care se actualizează lunar, până la data de 15 a fiecărei luni.

(2) În aplicarea pct. 81 alin. (1), livrarea în scutire directă a produselor alcoolice se face la preţuri fără accize, iar deplasarea şi primirea produselor accizabile spre/de un utilizator final autorizat se supun prevederilor art. 420 din Codul fiscal.

(3) În toate situaţiile în care autoritatea competentă constată că produsele alcoolice achiziţionate în scutire de la plata accizelor potrivit art. 397 din Codul fiscal au fost utilizate altfel decât potrivit scopului declarat, ia măsurile necesare în vederea recuperării accizelor devenite exigibile potrivit art. 340 alin. (4) din Codul fiscal.

90. (1) Scutirea de accize se acordă indirect:

a) în situaţiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. g), h) şi i) din Codul fiscal;

b) în situaţiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. c) şi e) din Codul fiscal, cu excepţia antrepozitarilor care funcţionează în sistem integrat, aşa cum este acesta definit la pct. 82 alin. (2) teza a doua;

c) în situaţia prevăzută la art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, cu excepţia producţiei de alcool sanitar.

(2) În cazul scutirii indirecte de accize, livrarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice se face la preţuri cu accize, iar operatorii economici au dreptul să solicite restituirea accizelor.

(3) Depozitele farmaceutice achiziţionează alcoolul etilic la preţuri cu accize şi îl livrează către spitale şi farmacii la preţuri fără accize, în baza autorizaţiilor de utilizator final deţinute de acestea din urmă. Depozitele farmaceutice stabilesc preţurile de vânzare cu amănuntul pentru alcoolul etilic, pe baza preţului de achiziţie al acestuia, mai puţin accizele.

(4) În situaţia prevăzută la alin. (3) depozitele farmaceutice păstrează o copie a autorizaţiei de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(5) Pentru cantităţile de alcool etilic livrate la preţuri fără accize spitalelor şi farmaciilor, depozitele farmaceutice au dreptul să solicite restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice depun la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantităţii de alcool etilic livrată spitalelor şi farmaciilor la preţuri fără accize, constând într-o situaţie centralizatoare a documentelor aferente cantităţilor efectiv livrate.

(6) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii depun lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic şi/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoţire pentru alcoolul etilic parţial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat. În cazul operatorului economic prevăzut la pct. 81 alin. (3), utilizatorul autorizat ca destinatar înregistrat va prezenta dovada achiziţiei în regim suspensiv, reprezentată de documentul administrativ electronic şi raportul de recepţie aferent, iar în cazul utilizatorului prevăzut la pct. 81 alin. (4), declaraţia vamală de import;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plăţii accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat, a destinatarilor înregistraţi şi a operatorilor economici care au realizat operaţiuni proprii de import;

c) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a cantităţilor efectiv utilizate şi a documentelor aferente.

(7) Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la alin. (6) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală. Modelul cererii de restituire de accize este cel prevăzut prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Transformarea/utilizarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice în scopurile prevăzute la alin. (1) poate avea loc în afara antrepozitului, cu condiţia ca accizele aferente să fi fost percepute.

(3) Denaturarea alcoolului etilic în afara unui antrepozit fiscal, precum şi utilizarea alcoolului etilic şi altor produse alcoolice prevăzute la alin. (1) în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată scutirea sunt interzise.

(4) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului se reglementează prin normele metodologice.

Articolul 398

Scutiri pentru tutun prelucrat

(1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor ştiinţifice şi celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

91. (1) În cazul ţigaretelor, scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 398 din Codul fiscal se aplică dacă sunt destinate unor teste ştiinţifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiţia ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestora, ci prin mijloace specifice cercetării ştiinţifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de ţigarete, în limita cantităţii de 200.000 de ţigarete pe semestru, exclusiv pentru testarea realizată direct de către aceştia sau prin intermediul unei societăţi specializate în efectuarea testelor ştiinţifice ori privind calitatea produselor.

(3) Noţiunea de "teste ştiinţifice sau teste privind calitatea produselor" prevăzută la art. 398 alin. (1) din Codul fiscal nu cuprinde testele de piaţă destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoţire a lotului de ţigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor ştiinţifice sau celor privind calitatea produselor este avizul de însoţire a mărfii.

Articolul 399

Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviaţie, alta decât aviaţia turistică în scop privat. Prin aviaţie turistică în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

92. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se acordă direct cu condiţia ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal, fie direct de către aeronava care utilizează combustibilul în scopul scutit, fie indirect potrivit prevederilor alin. (2).

(2) În aplicarea alin. (1) se consideră că produsele energetice sunt aprovizionate indirect de la un antrepozit fiscal în cazul în care combustibilul pentru aviaţie expediat de la un antrepozit fiscal este recepţionat în scutire de accize de către persoana prevăzută la alin. (4), în alimentatoare autorizate exclusiv pentru circulaţia în incinta aeroportului, şi care alimentează efectiv aeronavele, precum şi în cazul în care combustibilul pentru aviaţie expediat de la un antrepozit fiscal este recepţionat în scutire de accize de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. c) în alimentatoare destinate alimentării aeronavelor deţinute de aceasta sau în rezervoarele deţinute sub orice formă de aceasta, pentru alimentarea ulterioară a aeronavelor pe care le deţine. În acest caz, responsabilitatea cu privire la livrarea combustibilului pentru aviaţie potrivit scopului scutit revine persoanei prevăzute la alin. (4), iar dovada livrării efective a acestuia la aeronavele care îl utilizează efectiv, potrivit scopului scutit, este documentul de livrare semnat de comandantul aeronavei aprovizionate, respectiv de conducătorii structurilor competente din cadrul instituţiilor prevăzute la alin. (4) lit. c).

(3) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se acordă direct şi în cazul în care operatorii economici prevăzuţi la alin. (4) lit. b) aprovizionează aeronavele deţinute cu produse energetice care provin din achiziţii intracomunitare proprii. În acest caz operatorii economici trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie se efectuează la preţuri fără accize către:

a) operatorii economici care deţin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deţine certificat de autorizare ca operator aerian sau care deţine dreptul de folosinţă, sub orice formă, a unei aeronave pentru care există un certificat de autorizare pentru aviaţie. Prin certificat de autorizare pentru aviaţie se înţelege orice document care atestă că aeronava este luată în evidenţa autorităţilor competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) instituţiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranţa şi securitatea naţională.

(5) Pentru aeronavele înregistrate în România, certificatele prevăzute la alin. (4) lit. b) se eliberează de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(6) Intră sub incidenţa prevederilor alin. (4), fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autorităţile aeronautice civile din statele respective, şi livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil pentru aviaţie de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri, altele decât cele turistice în scop privat.

(7) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (4) lit. a) care dispun de spaţii de depozitare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil pentru aviaţie a aeronavelor au obligaţia să autorizeze respectivele spaţii de depozitare, ca antrepozite fiscale de depozitare.

(8) În cazul operatorilor economici care deţin certificate de autorizare ca agenţi de handling pentru combustibili pentru aviaţie, autorizaţia de antrepozit fiscal se emite pentru locurile şi produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(9) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică direct şi în cazul operatorilor economici prevăzuţi la alin. (4) lit. a) care nu dispun de spaţii de depozitare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil pentru aviaţie a aeronavelor, cu condiţia ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(10) Prin beneficiarul scutirii de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se înţelege persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) şi lit. c).

(11) Dovada care stă la baza acordării scutirii de la plata accizelor o reprezintă certificatul de livrare semnat de reprezentantul persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c) ori de comandantul aeronavei, după caz.

(12) Certificatul de livrare se întocmeşte de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei direct sau indirect, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei se întocmeşte în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare este transmis şi acelui antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către persoanele prevăzute la alin. (4) întocmeşte jurnalul prevăzut în anexa nr. 29, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei întocmeşte jurnalul prevăzut în anexa nr. 30, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(13) În cazul în care combustibilul pentru aviaţie este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene şi care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleaşi condiţii cu cele prevăzute la alin. (2), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviaţie de la antrepozitul fiscal către aeronave este însoţită de avizul de însoţire. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă certificatul de livrare prevăzut la alin. (11). Certificatul de livrare se întocmeşte de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal întocmeşte jurnalul prevăzut în anexa nr. 29. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei întocmeşte jurnalul prevăzut în anexa nr. 30.

(14) Jurnalele prevăzute la alin. (12) şi (13) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(15) Antrepozitele fiscale de producţie sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (7), înscriu zilnic, în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 29, toate cantităţile de combustibil livrate cu destinaţia de a fi utilizate drept combustibil pentru aviaţie.

(16) Jurnalele menţionate la alin. (15) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(17) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (7) înregistrează zilnic atât intrările, cât şi ieşirile de combustibil, în jurnalele privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării drept combustibil pentru aviaţie, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 30.

(18) Jurnalele menţionate la alin. (17) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(19) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de combustibil în vederea utilizării drept combustibil pentru aviaţia turistică în scop privat, astfel cum este definită la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(20) În sensul alin. (19), nu se aplică scutirea de la plata accizelor în cazuri precum cele de mai jos, fără a avea un caracter limitativ:

a) în cadrul activităţilor pe care le desfăşoară, operatorii economici utilizează aeronavele pe care le deţin pentru uzul gratuit al propriilor angajaţi, cum ar fi deplasarea membrilor personalului la clienţi sau la târguri comerciale;

b) în cazul aeronavelor închiriate sau deţinute în leasing, în situaţia în care operatorul economic care deţine sau care utilizează aeronava nu asigură el însuşi în mod direct şi cu titlu oneros serviciile de transport aerian.

În acest sens au fost pronunţate deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 şi C-250/10.

92^1.

(1) Scutirea directă de la plata accizelor, conform art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, se aplică şi în cazul produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie de către instituţiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranţa şi securitatea naţională, deplasate către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România.

(2) În sensul alin. (1), prin loc de livrare directă se înţelege locul unde produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie sunt recepţionate în alimentatoarele destinate alimentării aeronavelor deţinute de instituţiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranţa şi securitatea naţională sau în rezervoarele deţinute sub orice formă de aceste instituţii de stat, pentru alimentarea ulterioară a aeronavelor pe care le deţine, cu respectarea condiţiilor prevăzute la art. 401-412 din Codul fiscal şi pct. 124-134 din prezentele norme.

(3) Prevederile pct. 92 referitoare la documentele justificative necesare aplicării scutirii directe de la plata accizelor se aplică în mod corespunzător.

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigaţia ambarcaţiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor şi energia electrică produsă la bordul navelor. Prin ambarcaţiune de agrement privată se înţelege orice ambarcaţiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

93. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se acordă direct cu condiţia ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal, fie direct de către nava care utilizează combustibilul în scopul scutit, fie indirect potrivit prevederilor alin. (2).

(2) În aplicarea alin. (1) se consideră că produsele energetice sunt aprovizionate indirect de la un antrepozit fiscal în cazul în care aprovizionarea este efectuată de o navă deţinută de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. b), care are rolul de a aproviziona alte nave deţinute de aceeaşi persoană prevăzută la alin. (4) lit. b), dacă din motive obiective, care ţin de amplasarea fizică a antrepozitului fiscal, precum şi de caracteristicile tehnice ale navelor, este imposibilă aprovizionarea directă de la antrepozitul fiscal a acestora. În acest caz, responsabilitatea cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigaţie potrivit scopului scutit revine persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b), iar dovada livrării efective a acestuia la navele care îl utilizează efectiv, potrivit scopului scutit, este documentul de livrare semnat de comandantul navei aprovizionate.

(3) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se acordă direct şi în cazul în care operatorii economici prevăzuţi la alin. (4) lit. b) aprovizionează navele deţinute cu produse energetice care provin din achiziţii intracomunitare proprii. În acest caz operatorii economici trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele Uniunii Europene şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, se efectuează la preţuri fără accize către:

a) operatorii economici care au în obiectul de activitate desfăşurarea activităţii de aprovizionare a navelor cu combustibil pentru navigaţie;

b) persoana care deţine certificat de autorizare pentru navigaţie sau care deţine dreptul de folosinţă, sub orice formă, a unei nave pentru care există un certificat de autorizare pentru navigaţie. Prin certificat de autorizare pentru navigaţie se înţelege orice document care atestă că nava este luată în evidenţa autorităţilor competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) instituţiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranţa şi securitatea naţională.

(5) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (4) lit. a), care dispun de spaţii de depozitare corespunzătoare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil pentru navigaţie a navelor, au obligaţia să autorizeze respectivele spaţii de depozitare, ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Prin beneficiarul scutirii de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se înţelege persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) şi lit. c).

(7) Dovada care stă la baza acordării scutirii de la plata accizelor o reprezintă certificatul de livrare semnat de reprezentantul persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c) ori de comandantul aeronavei, după caz.

(8) Antrepozitele fiscale de producţie sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), înscriu zilnic toate cantităţile de combustibil livrate cu destinaţia utilizării exclusive pentru navigaţie în jurnale speciale, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(9) Jurnalele menţionate la alin. (8) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(10) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (5) înregistrează zilnic în jurnalele privind intrările şi ieşirile de produse energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţie, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 32, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(11) Jurnalele menţionate la alin. (10) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(12) Antrepozitarul autorizat justifică scutirea directă de la plata accizelor la livrarea din antrepozitul fiscal a combustibilului pentru navigaţie către nave, cu următoarele documente:

a) în cazul navelor înregistrate în România, copie de pe atestatele de bord sau, după caz, de pe carnetele de ambarcaţiune ale navelor care urmează a fi aprovizionate de la antrepozitul fiscal, direct sau indirect, potrivit alin. (1);

b) copie de pe certificatele de autorizare pentru navigaţie ale navelor care urmează a fi aprovizionate direct sau indirect conform alin. (1) sau, după caz, orice alt documente care atestă că navele sunt luate în evidenţa autorităţilor competente din România ori din statul în care acestea sunt înregistrate;

c) declaraţia pe propria răspundere a reprezentantului legal al persoanei prevăzute la alin. (4) cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigaţie achiziţionat în regim de scutire de la plata accizelor, cu menţionarea datelor de identificare a navelor care îl utilizează potrivit scopului scutit;

d) în cazul aprovizionării indirecte prevăzute la alin. (2), declaraţia pe propria răspundere a reprezentantului legal al persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) cu privire la faptul că, urmare a locului în care este amplasat antrepozitul fiscal şi a caracteristicilor navelor care urmează a fi aprovizionate, nu este posibilă aprovizionarea directă prevăzută la alin. (1).

(13) După efectuarea aprovizionării directe a navei cu combustibil pentru navigaţie, o copie a documentului de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparţine nava se depune la antrepozitul fiscal de la care nava a fost aprovizionată. În cazul aprovizionării indirecte prevăzute la alin. (2), nava care a aprovizionat direct de la antrepozitul fiscal emite un document de livrare către nava care utilizează efectiv combustibilul potrivit scopului scutit. În acest caz, documentul de livrare semnat de comandantul navei care utilizează efectiv combustibilul pentru navigaţie nu se depune la antrepozitul fiscal, ci se păstrează de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. b).

(14) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de combustibil în vederea utilizării drept combustibil pentru navigaţia ambarcaţiunilor de agrement private, astfel cum sunt definite la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

(15) În sensul alin. (14), nu se aplică scutirea de la plata accizelor în situaţii precum următoarele, fără a se limita la acestea:

a) în cadrul activităţilor pe care le desfăşoară, operatorii economici utilizează navele pe care le deţin pentru uzul gratuit al propriilor angajaţi, cum ar fi deplasarea membrilor personalului la clienţi sau la târguri comerciale;

b) în cazul navelor închiriate sau deţinute în leasing, în situaţia în care operatorul economic care deţine sau care utilizează nava nu asigură el însuşi în mod direct şi cu titlu oneros serviciile de transport naval.

În acest sens au fost pronunţate deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 şi C-250/10.

115. Scutirea directă de la plata accizelor pentru motorina utilizată drept combustibil pentru motor în situaţiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se acordă cu condiţia ca aceasta să fie marcată şi colorată potrivit prevederilor art. 428 din Codul fiscal.

116. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţiile de utilizator final prevăzute la pct. 95, 99 şi 108, în următoarele situaţii:

a) beneficiarul scutirii a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) beneficiarul scutirii nu a justificat legal destinaţia cantităţii de produse energetice achiziţionate;

c) beneficiarul scutirii a utilizat produsul energetic achiziţionat altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final;

d) la solicitarea scrisă a beneficiarului scutirii.

(2) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

117. (1) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final emisă conform pct. 95, 99 şi 108 atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(2) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

118. (1) Deţinătorul autorizaţiei de utilizator final poate contesta decizia de revocare prevăzută la pct. 116 sau decizia de anulare prevăzută la pct. 117 a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(2) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(3) O nouă autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(4) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

c) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia de energie electrică, precum şi energia electrică utilizată pentru menţinerea capacităţii de a produce energie electrică;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

94. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal se acordă direct dacă:

a) energia electrică provine de la operatori economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE);

b) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, sau provin din achiziţii intracomunitare proprii ori din operaţiuni proprii de import;

c) cărbunele şi cocsul de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal provin de la operatorii economici prevăzuţi la pct. 16 alin. (1);

d) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal provine de la un distribuitor autorizat sau redistribuitor autorizat, în sensul prevăzut la pct. 15 alin. (1).

(2) În vederea aplicării scutirii directe conform pct. 95, beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal solicită autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi au sediul eliberarea de autorizaţii de utilizator final.

(3) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (2):

a) energia electrică prevăzută la art. 358 din Codul fiscal;

b) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal, şi

c) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) altele decât cele de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepţia cărbunelui şi cocsului de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.

În acest caz beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal notifică autoritatea vamală teritorială. Modelul notificării este cel prevăzut în anexa nr. 23 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Beneficiază de scutirea directă de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal şi operatorii economici care utilizează produse energetice provenite din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import. Scutirea directă de acordă direct în baza autorizaţiei de utilizator final.

(5) Destinatarii înregistraţi, importatorii sau operatorii economici prevăzuţi la alin. (1), care achiziţionează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producţie de energie electrică sau producţie combinată de energie electrică şi termică, livrează produsele la preţuri fără accize şi solicită autorităţii fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate cu această destinaţie care au fost plătite, după caz, la momentul recepţiei, importului sau al achiziţiei.

(6) În vederea restituirii accizelor în situaţia prevăzută la alin. (5), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic depun la autoritatea fiscală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize, potrivit modelului aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Cererea este însoţită de copia autorizaţiei de utilizator final al beneficiarului scutirii şi de documentul care atestă plata accizelor aferente produselor energetice care au fost livrate în scutire.

(7) În situaţiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, centralele de producţie de energie electrică sau centralele de producţie combinată de energie electrică şi termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea făcându-se în baza autorizaţiei de utilizator final. Atât achiziţionarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligaţiei, cât şi restituirea efectivă a cantităţilor astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizaţiei de utilizator final.

95. (1) În vederea aplicării scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal , beneficiarul scutirii trebuie să solicite eliberarea autorizaţiei de utilizator final.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală. Face excepţie de la această condiţie operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obţinut anterior autorizaţie de utilizator final.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 25.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie se estimează pe baza normelor de consum şi a producţiei preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

96. (1) Notificarea prevăzută la pct. 94 alin. (3) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantităţile de energie electrică şi gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pe o durată de un an. Cantităţile de energie electrică şi gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

97. (1) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final prevăzute la pct. 95 alin. (1) au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 26.

(2) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final conform pct. 95 şi care au transmis notificări conform pct. 96, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

98. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se acordă direct.

(2) În sensul art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, gazul natural, cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f) şi h) din Codul fiscal sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum şi organizaţiilor de caritate.

(3) În înţelesul alin. (2), prin consumatori casnici se înţelege clienţii casnici aşa cum sunt aceştia definiţi prin ordin al preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) În aplicarea alin. (2), prin organizaţii de caritate se înţelege organizaţiile care au înscrise în obiectul de activitate şi care desfăşoară efectiv activităţi caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătăţii, al protecţiei drepturilor copilului, al protecţiei bătrânilor, al protecţiei victimelor violenţei împotriva femeilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamităţi naturale.

(5) În cazul organizaţiilor prevăzute la alin. (4), scutirea de la plata accizelor se acordă în baza:

a) autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, pentru cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal;

b) notificării transmise autorităţii vamale teritoriale, pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal.

99. (1) Autorizaţia de utilizator final prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. a) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire - în copie şi în original - din care să rezulte că organizaţia desfăşoară una dintre activităţile prevăzute la pct. 98 alin. (4);

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie şi documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(3) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25. Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de un an de la data emiterii.

(4) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

100. (1) Notificarea prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. b) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantităţile de gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pe o durată de un an. Cantităţile de gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

101. Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final conform pct. 99 şi care au transmis notificări conform pct. 100, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

102. Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizaţie de caritate care deţine autorizaţie de utilizator final are obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui an calendaristic, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor caritabile şi stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

d) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia combinată de energie electrică şi energie termică;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

94. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal se acordă direct dacă:

a) energia electrică provine de la operatori economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE);

b) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, sau provin din achiziţii intracomunitare proprii ori din operaţiuni proprii de import;

c) cărbunele şi cocsul de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal provin de la operatorii economici prevăzuţi la pct. 16 alin. (1);

d) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal provine de la un distribuitor autorizat sau redistribuitor autorizat, în sensul prevăzut la pct. 15 alin. (1).

(2) În vederea aplicării scutirii directe conform pct. 95, beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal solicită autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi au sediul eliberarea de autorizaţii de utilizator final.

(3) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (2):

a) energia electrică prevăzută la art. 358 din Codul fiscal;

b) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal, şi

c) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) altele decât cele de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepţia cărbunelui şi cocsului de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.

În acest caz beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal notifică autoritatea vamală teritorială. Modelul notificării este cel prevăzut în anexa nr. 23 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Beneficiază de scutirea directă de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal şi operatorii economici care utilizează produse energetice provenite din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import. Scutirea directă de acordă direct în baza autorizaţiei de utilizator final.

(5) Destinatarii înregistraţi, importatorii sau operatorii economici prevăzuţi la alin. (1), care achiziţionează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producţie de energie electrică sau producţie combinată de energie electrică şi termică, livrează produsele la preţuri fără accize şi solicită autorităţii fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate cu această destinaţie care au fost plătite, după caz, la momentul recepţiei, importului sau al achiziţiei.

(6) În vederea restituirii accizelor în situaţia prevăzută la alin. (5), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic depun la autoritatea fiscală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize, potrivit modelului aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Cererea este însoţită de copia autorizaţiei de utilizator final al beneficiarului scutirii şi de documentul care atestă plata accizelor aferente produselor energetice care au fost livrate în scutire.

(7) În situaţiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, centralele de producţie de energie electrică sau centralele de producţie combinată de energie electrică şi termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea făcându-se în baza autorizaţiei de utilizator final. Atât achiziţionarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligaţiei, cât şi restituirea efectivă a cantităţilor astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizaţiei de utilizator final.

95. (1) În vederea aplicării scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal , beneficiarul scutirii trebuie să solicite eliberarea autorizaţiei de utilizator final.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală. Face excepţie de la această condiţie operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obţinut anterior autorizaţie de utilizator final.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 25.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie se estimează pe baza normelor de

consum şi a producţiei preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

96. (1) Notificarea prevăzută la pct. 94 alin. (3) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantităţile de energie electrică şi gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pe o durată de un an. Cantităţile de energie electrică şi gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

97. (1) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final prevăzute la pct. 95 alin. (1) au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 26.

(2) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final conform pct. 95 şi care au transmis notificări conform pct. 96, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

98. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se acordă direct.

(2) În sensul art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, gazul natural, cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f) şi h) din Codul fiscal sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum şi organizaţiilor de caritate.

(3) În înţelesul alin. (2), prin consumatori casnici se înţelege clienţii casnici aşa cum sunt aceştia definiţi prin ordin al preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) În aplicarea alin. (2), prin organizaţii de caritate se înţelege organizaţiile care au înscrise în obiectul de activitate şi care desfăşoară efectiv activităţi caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătăţii, al protecţiei drepturilor copilului, al protecţiei bătrânilor, al protecţiei victimelor violenţei împotriva femeilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamităţi naturale.

(5) În cazul organizaţiilor prevăzute la alin. (4), scutirea de la plata accizelor se acordă în baza:

a) autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, pentru cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal;

b) notificării transmise autorităţii vamale teritoriale, pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal.

99. (1) Autorizaţia de utilizator final prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. a) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire - în copie şi în original - din care să rezulte că organizaţia desfăşoară una dintre activităţile prevăzute la pct. 98 alin. (4);

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie şi documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(3) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25. Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de un an de la data emiterii.

(4) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

100. (1) Notificarea prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. b) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantităţile de gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pe o durată de un an. Cantităţile de gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

101. Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final conform pct. 99 şi care au transmis notificări conform pct. 100, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

102. Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizaţie de caritate care deţine autorizaţie de utilizator final are obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui an calendaristic, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor caritabile şi stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi - folosite de gospodării şi/sau de organizaţii de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi navelor;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

103. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal se acordă indirect, cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal, din operaţiuni intracomunitare proprii ori din operaţiuni proprii de import.

(2) În cazul în care aprovizionarea se efectuează din operaţiuni intracomunitare proprii, operatorii economici trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(3) Înainte de fiecare achiziţie de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul anunţă la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, pentru un posibil control.

(4) În vederea restituirii accizelor, beneficiarii scutirii indirecte transmit trimestrial autorităţii fiscale teritoriale, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, documentele justificative cu privire la utilizarea combustibilului pentru motor potrivit scopului prevăzut la art. 399 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal, după cum urmează:

a) memoriul în care sunt descrise operaţiunile pentru care a fost utilizat combustibilul pentru motor şi în care se menţionează: perioada de desfăşurare a operaţiunii, numărul orelor de funcţionare a motoarelor şi a instalaţiilor, precum şi consumul normat de combustibil pentru motor al respectivelor motoare şi instalaţii, înscris în specificaţiile tehnice ale acestora;

b) copii ale documentelor care atestă efectuarea operaţiunilor de dragare, certificate de autoritatea competentă;

c) copia facturii de achiziţie a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

d) dovada plăţii accizelor către furnizor sau la bugetul de stat, după caz, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la lit. a)-d) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(5) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin întocmirea unui proces-verbal în care se înscriu în mod distinct motivele de fapt şi temeiul de drept pentru accizele propuse spre respingere, precum şi cuantumul accizelor aprobate a fi restituite şi prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(6) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte a dreptului de restituire, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(7) În aplicarea art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, prin utilizare în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi navelor se înţelege utilizarea în acest scop de către toate motoarele şi instalaţiile care echipează aeronavele şi navele.

(8) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de carburanţi utilizaţi pentru efectuarea unor zboruri dus-întors spre un centru de întreţinere aeronautică, respectiv a unor deplasări navale dus-întors către un centru de întreţinere navală. În acest sens au fost pronunţate deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 şi C-250/10.

(9) Potrivit jurisprudenţei Curţii de Justiţie Europene, astfel cum s-a stabilit prin hotărârile Curţii Europene de Justiţie în cauzele C-391/05 şi C-505/10, în cazul navelor special concepute pentru efectuarea operaţiunilor de dragare prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, care dispun de un singur rezervor pentru combustibil din care se alimentează atât motoarele de propulsie care asigură navigaţia, cât şi motoarele staţionare care asigură funcţionarea instalaţiilor din dotare, este aplicabilă scutirea prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

g) combustibilii pentru motor utilizaţi pentru operaţiunile de dragare în cursurile de apă navigabile şi în porturi;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

103. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal se acordă indirect, cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal, din operaţiuni intracomunitare proprii ori din operaţiuni proprii de import.

(2) În cazul în care aprovizionarea se efectuează din operaţiuni intracomunitare proprii, operatorii economici trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(3) Înainte de fiecare achiziţie de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul anunţă la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, pentru un posibil control.

(4) În vederea restituirii accizelor, beneficiarii scutirii indirecte transmit trimestrial autorităţii fiscale teritoriale, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, documentele justificative cu privire la utilizarea combustibilului pentru motor potrivit scopului prevăzut la art. 399 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal, după cum urmează:

a) memoriul în care sunt descrise operaţiunile pentru care a fost utilizat combustibilul pentru motor şi în care se menţionează: perioada de desfăşurare a operaţiunii, numărul orelor de funcţionare a motoarelor şi a instalaţiilor, precum şi consumul normat de combustibil pentru motor al respectivelor motoare şi instalaţii, înscris în specificaţiile tehnice ale acestora;

b) copii ale documentelor care atestă efectuarea operaţiunilor de dragare, certificate de autoritatea competentă;

c) copia facturii de achiziţie a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

d) dovada plăţii accizelor către furnizor sau la bugetul de stat, după caz, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la lit. a)-d) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(5) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin întocmirea unui proces-verbal în care se înscriu în mod distinct motivele de fapt şi temeiul de drept

pentru accizele propuse spre respingere, precum şi cuantumul accizelor aprobate a fi restituite şi prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(6) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte a dreptului de restituire, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(7) În aplicarea art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, prin utilizare în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi navelor se înţelege utilizarea în acest scop de către toate motoarele şi instalaţiile care echipează aeronavele şi navele.

(8) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de carburanţi utilizaţi pentru efectuarea unor zboruri dus-întors spre un centru de întreţinere aeronautică, respectiv a unor deplasări navale dus-întors către un centru de întreţinere navală. În acest sens au fost pronunţate deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 şi C-250/10.

(9) Potrivit jurisprudenţei Curţii de Justiţie Europene, astfel cum s-a stabilit prin hotărârile Curţii Europene de Justiţie în cauzele C-391/05 şi C-505/10, în cazul navelor special concepute pentru efectuarea operaţiunilor de dragare prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, care dispun de un singur rezervor pentru combustibil din care se alimentează atât motoarele de propulsie care asigură navigaţia, cât şi motoarele staţionare care asigură funcţionarea instalaţiilor din dotare, este aplicabilă scutirea prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

94. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal se acordă direct dacă:

a) energia electrică provine de la operatori economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE);

b) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, sau provin din achiziţii intracomunitare proprii ori din operaţiuni proprii de import;

c) cărbunele şi cocsul de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal provin de la operatorii economici prevăzuţi la pct. 16 alin. (1);

d) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal provine de la un distribuitor autorizat sau redistribuitor autorizat, în sensul prevăzut la pct. 15 alin. (1).

(2) În vederea aplicării scutirii directe conform pct. 95, beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal solicită autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi au sediul eliberarea de autorizaţii de utilizator final.

(3) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (2):

a) energia electrică prevăzută la art. 358 din Codul fiscal;

b) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal, şi

c) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) altele decât cele de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepţia cărbunelui şi cocsului de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.

În acest caz beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal notifică autoritatea vamală teritorială. Modelul notificării este cel prevăzut în anexa nr. 23 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Beneficiază de scutirea directă de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal şi operatorii economici care utilizează produse energetice provenite din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import. Scutirea directă de acordă direct în baza autorizaţiei de utilizator final.

(5) Destinatarii înregistraţi, importatorii sau operatorii economici prevăzuţi la alin. (1), care achiziţionează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producţie de energie electrică sau producţie combinată de energie electrică şi termică, livrează produsele la preţuri fără accize şi solicită autorităţii fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate cu această destinaţie care au fost plătite, după caz, la momentul recepţiei, importului sau al achiziţiei.

(6) În vederea restituirii accizelor în situaţia prevăzută la alin. (5), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic depun la autoritatea fiscală teritorială la care a efectuat plata

o cerere de restituire de accize, potrivit modelului aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Cererea este însoţită de copia autorizaţiei de utilizator final al beneficiarului scutirii şi de documentul care atestă plata accizelor aferente produselor energetice care au fost livrate în scutire.

(7) În situaţiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, centralele de producţie de energie electrică sau centralele de producţie combinată de energie electrică şi termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea făcându-se în baza autorizaţiei de utilizator final. Atât achiziţionarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligaţiei, cât şi restituirea efectivă a cantităţilor astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizaţiei de utilizator final.

95. (1) În vederea aplicării scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal , beneficiarul scutirii trebuie să solicite eliberarea autorizaţiei de utilizator final.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală. Face excepţie de la această condiţie operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obţinut anterior autorizaţie de utilizator final.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 25.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie se estimează pe baza normelor de consum şi a producţiei preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

96. (1) Notificarea prevăzută la pct. 94 alin. (3) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantităţile de energie electrică şi gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pe o durată de un an. Cantităţile de energie electrică şi gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

97. (1) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final prevăzute la pct. 95 alin. (1) au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor

energetice, care cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 26.

(2) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final conform pct. 95 şi care au transmis notificări conform pct. 96, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

98. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se acordă direct.

(2) În sensul art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, gazul natural, cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f) şi h) din Codul fiscal sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum şi organizaţiilor de caritate.

(3) În înţelesul alin. (2), prin consumatori casnici se înţelege clienţii casnici aşa cum sunt aceştia definiţi prin ordin al preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) În aplicarea alin. (2), prin organizaţii de caritate se înţelege organizaţiile care au înscrise în obiectul de activitate şi care desfăşoară efectiv activităţi caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătăţii, al protecţiei drepturilor copilului, al protecţiei bătrânilor, al protecţiei victimelor violenţei împotriva femeilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamităţi naturale.

(5) În cazul organizaţiilor prevăzute la alin. (4), scutirea de la plata accizelor se acordă în baza:

a) autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, pentru cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal;

b) notificării transmise autorităţii vamale teritoriale, pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal.

99. (1) Autorizaţia de utilizator final prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. a) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire - în copie şi în original - din care să rezulte că organizaţia desfăşoară una dintre activităţile prevăzute la pct. 98 alin. (4);

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie şi documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(3) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25. Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de un an de la data emiterii.

(4) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

100. (1) Notificarea prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. b) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantităţile de gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pe o durată de un an. Cantităţile de gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

101. Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final conform pct. 99 şi care au transmis notificări conform pct. 100, prin înscrierea

acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

102. Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizaţie de caritate care deţine autorizaţie de utilizator final are obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui an calendaristic, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor caritabile şi stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

i) produsele energetice care intră în România dintr-un stat membru sau dintr-o ţară terţă, conţinute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum şi în containere speciale şi destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

104. În aplicarea art. 399 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal:

a) prin rezervor standard se înţelege:

(i) rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de acelaşi tip ca şi vehiculul în cauză şi a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât şi pentru funcţionarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum şi rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

(ii) rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de acelaşi tip ca şi containerul în cauză şi a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcţionarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) prin containere speciale se înţelege orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

105. Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal se acordă direct, în baza actelor normative care reglementează acordarea ajutoarelor umanitare.

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate şi de alte instituţii de asistenţă socială, instituţii de învăţământ şi lăcaşuri de cult;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

106. În situaţia prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă după cum urmează:

a) direct, atunci când beneficiarii se aprovizionează cu produse energetice de la un antrepozit fiscal. Scutirea de la plata accizelor se acordă direct şi în cazul furnizării gazului natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal;

b) indirect, prin restituire, atunci când beneficiarii se aprovizionează cu produse energetice, altele decât gazul natural, de la operatori economici care nu deţin calitatea de antrepozitari autorizaţi.

107. (1) Scutirea prevăzută la pct. 106 lit. a) se acordă în baza autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, cu excepţia gazului natural pentru care scutirea se acordă în baza notificării transmise de beneficiar la autoritatea vamală teritorială.

(2) Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie de utilizator final /notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor pe o durată de 3 ani. Cantităţile de combustibil pentru motor înscrise în autorizaţia de utilizator final/notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

108. (1) Autorizaţia de utilizator final prevăzută la pct. 107 alin. (1) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire, în copie şi în original, din care să rezulte că solicitantul desfăşoară una dintre activităţile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. k);

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie şi documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(3) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25.

(4) Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(5) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

109. (1) Notificarea prevăzută la pct. 107 alin. (1) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

110. (1) Deţinătorii de autorizaţii de utilizator final prevăzute la pct. 108 au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată şi stocul de produse energetice la sfârşitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(2) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final şi care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

111. În cazul scutirii indirecte prevăzute la pct. 106 alin. (1) lit. b), pentru a beneficia de restituirea accizelor beneficiarul scutirii depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a produselor energetice;

b) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

112. În sensul art. 399 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, lăcaşurile de cult sunt cele definite potrivit legislaţiei în domeniul cultelor.

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obţinute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

(i) produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;

(ii) produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 şi de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;

(iii) produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 şi 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

(iv) produse obţinute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 şi 4402;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

113. (1) În situaţia prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă direct pentru biocombustibili şi biocarburanţi. În cazul bioetanolului scutirea operează numai cu condiţia ca acesta să fie denaturat potrivit pct. 78.

(2) În sensul alin. (1), prin biocombustibili şi biocarburanţi se înţelege produsele energetice utilizate drept combustibili pentru încălzire, respectiv combustibili pentru motor, care sunt obţinute în totalitate din biomasă.

(3) În sensul alin. (2), prin biomasă se înţelege fracţiunea biodegradabilă a produselor, deşeurilor şi reziduurilor de origine biologică provenite din agricultură - inclusiv substanţe vegetale şi animale - , silvicultură şi industriile conexe, inclusiv piscicultură şi acvacultură, precum şi fracţiunea biodegradabilă a deşeurilor industriale şi urbane.

(4) Încadrarea produselor în categoria biocombustibililor sau biocarburanţilor prevăzuţi la alin. (1) se efectuează în baza unui buletin de analiză emis de un laborator acreditat conform standardului ISO 17025 pentru efectuarea de astfel de analize, prin care se certifică faptul că acestea sunt obţinute exclusiv din biomase.

(5) Asimilarea biocombustibililor şi biocarburanţilor cu produse energetice echivalente pentru care este stabilit un nivel al accizelor se efectuează potrivit pct. 14 alin. (2)-(5).

(6) Scutirea prevăzută la alin. (1) se acordă în baza notificării transmise de beneficiarul scutirii la autoritatea vamală teritorială.

(7) Notificarea prevăzută la alin. (6) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23 şi este însoţită de:

a) declaraţia pe propria răspundere privind utilizarea biocombustibililor şi biocarburanţilor în stare pură, respectiv că aceştia nu vor face obiectul amestecului cu combustibili pentru încălzire sau carburanţi tradiţionali;

b) documente justificative, de exemplu manuale tehnice de utilizare, din care să rezulte că beneficiarul deţine sub orice formă instalaţii/motoare care potrivit specificaţiilor tehnice emise de producător pot funcţiona utilizând exclusiv biocombustibil, respectiv biocarburant;

c) fundamentarea cantităţilor de biocombustibil, respectiv biocarburant ce urmează a fi utilizate în regim de scutire de la plata accizelor.

(8) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(9) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (8). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(10) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(11) Cantităţile de biocombustibil înscrise în notificare se estimează pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pentru o perioadă de un an. Cantităţile de biocombustibil înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

(12) Cantităţile de biocarburant înscrise în notificare se estimează pe baza datelor determinate în funcţie de consumul mediu al vehiculelor deţinute şi de numărul de kilometri estimaţi a fi efectuaţi, pentru o perioadă de un an. Cantităţile de biocarburant înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

(13) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(14) Prevederile alin. (6) nu se aplică operatorilor economici autorizaţi potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal care achiziţionează biocarburanţi.

(15) Operatorii economici autorizaţi potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal achiziţionează biocarburanţii în scutire directă de la plata accizelor în baza declaraţiei pe propria răspundere referitoare la obligaţiile de a asigura:

a) comercializarea biocarburanţilor în stare pură, şi

b) afişarea de avertismente în atenţia clienţilor referitoare la obligaţia acestora de a utiliza biocarburanţii achiziţionaţi în stare pură, fără a fi amestecaţi cu carburanţi tradiţionali.

(16) Operatorii economici autorizaţi potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal care comercializează biocarburanţi trebuie să se asigure că sunt respectate condiţiile prevăzute la art. 394 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal. În acest sens, aceştia au obligaţia de a afişa avertismente în atenţia clienţilor.

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

114. (1) În situaţia prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă direct pentru energia electrică produsă din surse regenerabile de energie care este furnizată direct unui consumator final.

(2) În înţelesul art. 399 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, prin surse regenerabile de energie se înţelege surse precum: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deşeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalaţiile de epurare a apelor uzate, biogaz şi altele asemenea.

(3) Scutirea prevăzută la alin. (1) se acordă în baza notificării transmise de producătorul de energie electrică la autoritatea vamală teritorială. Consumatorii casnici producători de energie electrică care beneficiază de scutirea prevăzută la alin. (1) nu au obligaţia de a notifica autoritatea vamală teritorială.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială comunică solicitantului înregistrarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(6) Scutirea de la plata accizelor pentru energia electrică supusă notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (5). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(7) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(8) După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de producătorul de energie electrică.

n) energia electrică obţinută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalaţiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staţionare de energie electrică în curent continuu, instalaţiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la reţeaua electrică şi sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 kW.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

Secţiunea a 15-a
Restituiri de accize

Articolul 400

Restituiri de accize

(1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, necorespunzătoare sau degradate calitativ returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite la bugetul de stat pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

119. (1) Conform prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele energetice returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiţionării sau distrugerii, după caz, accizele plătite pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a returna produsele energetice în antrepozitul fiscal, cu cel puţin 2 zile lucrătoare înainte de efectuarea returului, menţionând cauzele, cantităţile de produse energetice care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, data şi locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum şi procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor, respectiv reciclare, recondiţionare, distrugere.

(3) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la returul produselor energetice în antrepozitul fiscal şi certifică documentul de recepţie a produselor energetice returnate. În cazul distrugerii produselor energetice, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la distrugere şi certifică documentul de distrugere.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de recepţie a produselor energetice returnate ori în cazul distrugerii, de la certificarea documentului de distrugere, autoritatea vamală teritorială întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot

fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În aplicarea art. 400 alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, antrepozitarul autorizat depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepţie certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) documentul care justifică faptul că produsele respective au fost achiziţionate de la antrepozitul fiscal destinatar, în copie;

c) documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat, în copie.

(6) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(2) Pentru băuturile alcoolice şi produsele din tutun retrase de pe piaţă, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, accizele plătite la bugetul de stat pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

120. (1) Pentru băuturile alcoolice şi produsele din tutun prelucrat retrase de pe piaţă în condiţiile prevăzute la art. 400 alin. (2) din Codul fiscal, accizele plătite pot fi restituite. Prin retragere de pe piaţă se înţelege retragerea din circuitul economic a produselor eliberate pentru consum, în vederea reciclării, recondiţionării sau distrugerii acestora.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a retrage de pe piaţă produsele accizabile, în vederea reciclării, recondiţionării, distrugerii, cu cel puţin 7 zile lucrătoare înainte de data la care se realizează distrugerea acestora ori produsele sunt introduse în antrepozitul de producţie, în cazul reciclării sau recondiţionării. Distrugerea băuturilor alcoolice şi a produselor din tutun prelucrat retrase de pe piaţă poate fi efectuată fie în antrepozit fiscal, fie într-o altă locaţie stabilită de operatorul care retrage produsele de pe piaţă, cu condiţia respectării prevederilor legislaţiei de mediu în materie de distrugere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cauzele, cantităţile de băuturi alcoolice şi produse din tutun prelucrat care fac obiectul retragerii de pe piaţă, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, precum şi procedura care urmează a fi aplicată acestora: reciclare, recondiţionare, distrugere.

(4) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care:

a) în cazul reciclării sau recondiţionării ori în cazul distrugerii în antrepozit fiscal, asistă la reintroducerea băuturilor alcoolice şi produselor din tutun prelucrat în antrepozitul fiscal şi certifică documentul de recepţie a produselor accizabile returnate;

b) în cazul distrugerii, indiferent de locaţia în care aceasta se realizează, asistă la distrugerea băuturilor alcoolice şi produselor din tutun prelucrat şi certifică documentul de distrugere;

c) în cazul reciclării sau recondiţionării băuturilor alcoolice şi produselor din tutun prelucrat marcate cu timbre sau banderole, vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de distrugere sau a vizării procesului-verbal de dezlipire a marcajelor, după caz, autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanţei dintre documentul de recepţie menţionat la alin. (4) lit. a) şi documentele prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c), după caz, întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele retrase de pe piaţă. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 400 alin. (2) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepţie/a documentului de distrugere certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4) lit. c), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre şi care urmează a fi reciclate sau recondiţionate.

(7) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(9) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) lit. c) însoţeşte timbrele şi banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.

(3) În cazul produselor pentru care accizele au fost plătite în România şi care ulterior sunt exportate sau livrate intracomunitar, persoana care a efectuat exportul sau livrarea intracomunitară poate solicita restituirea accizelor.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

121. (1) Conform art. 400 alin. (3) din Codul fiscal, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România care sunt exportate, accizele plătite pot fi restituite dacă se face dovada că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) Exportatorul anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a exporta produsele accizabile. În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, anunţul se transmite cu cel puţin 7 zile lucrătoare înainte de data la care se realizează exportul.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cantităţile de produsele accizabile care fac obiectul exportului, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) Exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declaraţiei vamale de export certificată în acest sens.

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului care certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanţei dintre documentele menţionate la alin. (4) şi (5), întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele exportate. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În aplicarea art. 400 alin. (3) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia declaraţiei vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

122. (1) În sensul art. 400 alin. (3) din Codul fiscal, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România care sunt livrate intracomunitar, accizele plătite pot fi restituite dacă livrarea este însoţită de documentul prevăzut la art. 416 din Codul fiscal şi dacă se face dovada că accizele aferente acestora au devenit exigibile şi au fost percepute în statul membru în cauză.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic care efectuează livrarea intracomunitară anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puţin două zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cantităţile de produse accizabile care fac obiectul livrării intracomunitare, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, ce cuprinde seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) Operatorul economic prevăzut la alin. (2) transmite la autoritatea vamală teritorială exemplarul 3 al documentului de însoţire certificat potrivit art. 416 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal.

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului prevăzut la alin. (5), autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanţei dintre acesta şi documentul prevăzut la alin. (4), întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În aplicarea art. 400 alin. (3) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copiile exemplarelor 1 şi 3 de pe documentul de însoţire prevăzut la art. 416 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre;

d) documentul emis de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie care atestă că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în statul membru în cauză.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(10) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) însoţeşte timbrele şi banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.

(4) Pentru produsele accizabile reintroduse în antrepozitul fiscal, accizele plătite pot fi restituite.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

123. (1) În sensul art. 400 alin. (4) din Codul fiscal, pentru produsele accizabile reintroduse în antrepozitele fiscale din România, accizele plătite pot fi restituite, în alte situaţii decât cele prevăzute la art. 400 alin. (1)-(3) din Codul fiscal.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a reintroduce produsele accizabile în antrepozitul fiscal, cu cel puţin două zile lucrătoare înainte de reintroducere, menţionând cauzele, cantităţile de produse accizabile care fac obiectul reintroducerii în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, precum şi procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor în antrepozitul fiscal.

(3) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la reintroducerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal şi certifică documentul de recepţie a produselor accizabile reintroduse.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de recepţie a produselor accizabile reintroduse în antrepozitul fiscal, autoritatea vamală teritorială întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele reintroduse în antrepozitul fiscal. În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială verifică şi concordanţa dintre documentul de recepţie menţionat la alin. (3) şi documentul prevăzut la alin. (4). Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 400 alin. (4) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepţie în antrepozitul fiscal, certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre.

(7) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(9) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) însoţeşte timbrele şi banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.

(5) Cuantumul accizelor restituite nu poate depăşi suma efectiv plătită la bugetul de stat.

(6) Termenul în care persoana interesată îşi poate exercita dreptul de a solicita restituirea accizelor este termenul de prescripţie a dreptului de a cere restituirea reglementat de Codul de procedură fiscală.

Secţiunea a 16-a
Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Articolul 401

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

(1) Antrepozitarii autorizaţi de către autorităţile competente ale unui stat membru sunt recunoscuţi ca fiind autorizaţi atât pentru circulaţia naţională, cât şi pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Uniunii Europene, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o ţară terţă sau un teritoriu terţ:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;

2. un destinatar înregistrat;

3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii Europene, în sensul art. 405 alin. (1);

4. un destinatar în sensul art. 395 alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinaţiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, locul de import înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 şi lit. b) şi cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 371 alin. (2), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

124. (1) În aplicarea art. 401 alin. (3) din Codul fiscal, prin loc de livrare directă se înţelege locul unde produsele accizabile expediate de către un antrepozitar autorizat sau de către un expeditor înregistrat în regim suspensiv de accize pot fi primite, cu condiţia ca acest loc să fie indicat de către antrepozitarul autorizat din statul membru de destinaţie sau de către destinatarul înregistrat. În cazul destinatarului înregistrat, locul de livrare directă reprezintă alte locuri decât cele prevăzute la pct. 43 alin. (1) şi (2). Locurile prevăzute la pct. 43 alin. (2) sunt doar asimilate unor locuri de livrare directă, în scopul realizării supravegherii fiscale. În cazul expediţiilor către un antrepozit autorizat din România, locul de livrare directă este un loc indicat de antrepozitarul autorizat, altul decât antrepozitul său fiscal.

(2) În aplicarea alin. (1), noţiunea de produse accizabile nu cuprinde şi tutunul prelucrat prevăzut la art. 354 din Codul fiscal.

(3) Prin livrare directă a produselor accizabile în regim suspensiv se înţelege livrarea care respectă următoarele cerinţe:

a) locul de livrare directă se indică de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat la autoritatea vamală teritorială, înainte de prima expediere a produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) locul de livrare directă îndeplineşte condiţiile pentru recepţia fizică a produselor accizabile;

c) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat întocmeşte raportul de primire. Cantitatea înscrisă în raportul de primire este înregistrată în evidenţele privind stocurile de astfel de produse ale antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, concomitent atât ca intrare, cât şi ca eliberare pentru consum;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă pentru o eventuală verificare, potrivit prevederilor din ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscale.

(4) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operaţiune este permisă în acel stat membru.

(5) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul şi cantitatea de produs aflat în interior.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuţi la alin. (3) au obligaţia de a respecta cerinţele prevăzute la art. 404 alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică şi deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediţie şi, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4 şi lit. b), în momentul în care destinatarul a recepţionat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(8) Prezenta secţiune nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

Articolul 402

Documentul administrativ electronic

(1) Deplasarea produselor accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu prevederile alin. (2) şi (3).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

126. (1) În aplicarea art. 402 alin. (1) din Codul fiscal, deplasarea produselor accizabile de la un antrepozit fiscal din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Uniunii Europene se realizează în regim suspensiv de la plata accizelor, numai dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Produsele accizabile importate în România pot fi deplasate în regim suspensiv de la plata accizelor către un destinatar din alt stat membru, dacă deplasarea se efectuează de către un expeditor înregistrat în România potrivit art. 336 alin. (9) din Codul fiscal şi cu condiţia ca deplasarea să fie acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie încărcat în sistemul computerizat de monitorizare a mişcărilor intracomunitare cu produse accizabile, denumit EMCS, cu cel mult 7 zile lucrătoare înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(4) Momentul emiterii codului de referinţă administrativ unic prevăzut la art. 402 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal reprezintă momentul în care expeditorul are dreptul de a iniţia deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(5) În aplicarea art. 402 alin. (11) din Codul fiscal, prin autoritate competentă se înţelege autoritatea vamală teritorială.

(6) În situaţia prevăzută la art. 402 alin. (11) din Codul fiscal, autoritatea vamală teritorială poate autoriza ca expeditorul să nu includă în proiectul de document administrativ electronic datele privind destinatarul, dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la momentul înaintării proiectului respectiv, dar numai cu condiţia ca acest fapt să fi fost anunţat la autoritatea vamală teritorială.

(7) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoţire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menţionează codul de referinţă administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a acelui stat membru de expediţie.

(2) În sensul alin. (1), expeditorul înaintează un proiect de document administrativ electronic autorităţii competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulaţiei şi a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare sistemul informatizat.

(3) Autoritatea competentă a expeditorului, prin sistemul informatizat prevăzut la alin. (2), efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic este validat de către autoritatea competentă a expeditorului prin atribuirea unui cod de referinţă administrativ unic, specific fiecărei mişcări în regim suspensiv de accize;

b) datele nu sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic nu este validat, iar expeditorul este informat fără întârziere.

(4) În cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la alin. (2) lit. b) şi la alin. (3), autoritatea competentă a expeditorului transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorităţii competente a destinatarului, care la rândul ei îl transmite destinatarului prin intermediul sistemului informatic, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.

(5) În cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă a expeditorului înaintează documentul administrativ electronic autorităţii competente din statul membru în care declaraţia de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoţeşte produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoţită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menţionează codul de referinţă administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) şi (7) trebuie să poată fi prezentate autorităţilor competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 401 alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinaţia, prin intermediul sistemului informatizat, şi poate indica o nouă destinaţie, care trebuie să fie una dintre destinaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 ori 3 sau la alin. (3), după caz, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Alin. (10) al art. 402 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^7.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranţă în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Alin. (11) al art. 402 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^7.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute şi cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităţii competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

(13) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în cazul deplasărilor de produse energetice prin conducte fixe, care se desfăşoară integral pe teritoriul României, documentul administrativ electronic se va întocmi după citirea contorului care înregistrează cantitatea expediată prin conductă.

Articolul 403

Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

(1) Pe teritoriul României este permisă divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări.

(2) Autoritatea competentă a expeditorului poate permite, în condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., ca expeditorul să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize cu condiţia să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile.

La data de 03-01-2016 Alin. (2) al art. 403 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^8.

(3) Divizarea pe teritoriul altui stat membru a unei deplasări intracomunitare de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări se poate efectua cu condiţia:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;

2. divizarea să se desfăşoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;

3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

127. (1) În aplicarea art. 403 din Codul fiscal, autoritatea vamală teritorială poate permite divizarea unei deplasări de produse energetice în regim suspensiv de accize, în condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisă a fi divizată pe teritoriul României numai dacă acel stat membru permite o astfel de procedură, iar destinatarii din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat, respectă condiţiile stabilite prin ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

Articolul 404

Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) La primirea de produse accizabile, la oricare dintre destinaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4 sau la alin. (3), destinatarul trebuie să respecte următoarele cerinţe:

a) să confirme că produsele accizabile au ajuns la destinaţie;

b) să păstreze produsele primite în vederea verificării şi certificării datelor din documentul administrativ electronic la solicitarea autorităţii competente a destinatarului;

c) să înainteze fără întârziere şi nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepţia cazurilor justificate corespunzător autorităţilor competente a destinatarului, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

128.

(2) Destinatarul poate să întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire, peste termenul-limită prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, numai în cazuri temeinic justificate, potrivit ordinului menţionat la alin. (1).

(2) Modalităţile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinaţie şi de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menţionaţi la art. 395 alin. (1) sunt prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Alin. (2) al art. 404 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^9.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

128. (1) Modalităţile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinaţie şi de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menţionaţi la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzute la art. 404 alin. (2) din Codul fiscal, sunt cele prevăzute în ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) Autoritatea competentă a destinatarului efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire şi îl transmite autorităţii competente a expeditorului;

2. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt.

(4) Atunci când expeditorul este din alt stat membru, raportul de primire se înaintează acestuia prin intermediul autorităţii fiscale din statul membru, de către autoritatea competentă din România.

(5) În cazul în care locul de expediţie şi cel de destinaţie se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Alin. (5) al art. 404 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^9.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

128.

(3) În cazul prevăzut la art. 404 alin. (5) din Codul fiscal, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordinul menţionat la alin. (1).

Articolul 405

Raportul de export

(1) În situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 şi la alin. (2) lit. b), după caz, dacă exportul are loc din România, autorităţile competente întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieşire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalităţile prevăzute la art. 337 alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul României.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

129. (1) În aplicarea art. 405 alin. (1) din Codul fiscal, produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Uniunii Europene, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde acestea părăsesc teritoriul Uniunii Europene, inclusiv în cazul în care acestea sunt deplasate via o ţară terţă sau un teritoriu terţ.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize, potrivit art. 405 alin. (1) din Codul fiscal, numai dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieşire ori a biroului unde se realizează formalităţile de ieşire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) Autorităţile competente înaintează raportul de export expeditorului.

(3) În condiţiile în care expeditorul este din alt stat membru, iar biroul vamal de ieşire este din România, autorităţile competente verifică pe cale electronică informaţiile ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate, autorităţile competente din România transmit raportul de export autorităţilor competente din statul membru de expediţie.

(4) Autorităţile competente din statul membru de expediţie înaintează raportul de export expeditorului.

Articolul 406

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 402 alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiţii:

a) produsele să fie însoţite de un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca şi proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 402 alin. (2);

b) să informeze autoritatea competentă a expeditorului înainte de începerea deplasării, prin procedura stabilită prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Lit. b) a alin. (1) al art. 406 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^10.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

130. (1) În aplicarea art. 406 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, în situaţia în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai după înştiinţarea autorităţii vamale centrale (responsabilă pentru sistemul informatizat şi corespondenţa cu autorităţile competente din statele membre) prin transmiterea copiei documentului care va însoţi deplasarea produselor, pe care a fost înscris numărul de referinţă eliberat de autoritatea vamală teritorială, în vederea atribuirii codului de referinţă administrativ unic, care reprezintă acordul pentru începerea efectivă a deplasării produselor.

(2) Modelul documentului pe suport hârtie este prevăzut în anexa nr. 34, care face parte integrantă din prezentele normele metodologice.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 402 alin. (2).

(3) De îndată ce informaţiile cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 402 alin. (3), acest document înlocuieşte documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 402 alin. (4) şi (5), precum şi cele ale art. 404 şi 405 se aplică în mod corespunzător.

(4) Până la momentul validării informaţiilor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie de pe documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidenţele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie, expeditorul comunică informaţiile prevăzute la art. 402 alin. (10) sau la art. 403 prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritatea competentă a expeditorului înaintea modificării destinaţiei sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2)-(5) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 407

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinaţie

(1) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la alin. (2) lit. b) şi la alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situaţia prevăzută la art. 406 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) şi (3), destinatarul prezintă autorităţii competente din România, cu excepţia cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi informaţii ca şi raportul de primire şi care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

131. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire şi modelul raportului de export sunt prevăzute în anexa nr. 35 şi, respectiv, în anexa nr. 36, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Cu excepţia cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie de pe documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorităţii competente din statul membru de expediţie, care o transmite expeditorului sau o ţine la dispoziţia acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 404 alin. (1) lit. c) . Prevederile art. 404 alin. (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situaţia prevăzută la art. 406 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) şi (3), autorităţile competente din statul membru de export trimit autorităţilor competente din România un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca şi raportul de export şi care atestă încheierea deplasării, cu excepţia cazului în care raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autorităţile competente din România transmit sau pun la dispoziţia expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, autorităţile competente din statul membru de

export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 405 alin. (1). Prevederile art. 405 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 408

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) Fără să contravină prevederilor art. 407, raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 401 alin. (7).

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în absenţa unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 404 dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize este:

a) în cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a)pct. 1, 2 şi 4, la alin. (2) lit. b) şi la alin. (3), o adnotare făcută de autorităţile competente din statul membru de destinaţie, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinaţia declarată;

b) în cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a)pct. 3, o adnotare făcută de autorităţile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieşire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar şi care conţine aceleaşi informaţii ca şi raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autorităţile competente din statul membru de expediţie au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

132. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită prezenţa unui reprezentant al autorităţii vamale teritoriale, în vederea verificării şi confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoţit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize şi a dovezilor justificative.

(3) În urma menţiunilor reprezentantului autorităţii vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorităţii vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorităţii competente a statului membru de expediţie a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în anexa nr. 35.

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieşire din alt stat membru, în absenţa raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi considerată încheiată potrivit adnotărilor autorităţii competente din statul membru de destinaţie sau de export.

Articolul 409

Structura şi conţinutul informaţiilor

(1) Structura şi conţinutul informaţiilor care trebuie schimbate potrivit art. 402-405 de către persoanele şi autorităţile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele şi procedurile privind schimbul acestor informaţii, precum şi structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la art. 406 şi 407 sunt stabilite de către Comisia Europeană.

(2) Situaţiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum şi normele şi procedurile care trebuie urmate în aceste situaţii sunt stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Alin. (2) al art. 409 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^11.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

133. Structura şi conţinutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire şi raportului de export aferente deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informaţiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel naţional şi se regăsesc în ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, emis în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.

Articolul 410

Proceduri simplificate

(1) Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfăşoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., stabilite pe baza prevederilor art. 402-408.

La data de 03-01-2016 Alin. (1) al art. 410 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^12.

(2) Prin acord şi în condiţiile stabilite de România cu alte state membre interesate pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente şi regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.

(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.

Articolul 411

(1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulaţie de către un importator care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv de accize, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operaţiuni cu produse accizabile în regim suspensiv de accize;

b) importatorul deţine cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România;

2. un birou vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

3. un birou vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoţite de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul importatorului înregistrat în România care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

Articolul 412

Nereguli şi abateri

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a) şi nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru şi la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (2), autorităţile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum trebuie să informeze autorităţile competente din statul membru de expediţie.

(4) Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinaţie şi pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie considerată eliberare pentru consum potrivit art. 340 alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediţie şi în momentul expedierii produselor accizabile.

(5) Face excepţie de la prevederile alin. (4) cazul în care în termen de 4 luni de la începerea deplasării în conformitate cu art. 401 alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente din statul membru de expediţie în conformitate cu art. 401 alin. (7).

(6) Dacă persoana care a constituit garanţia potrivit prevederilor art. 348 nu a avut sau nu a putut să aibă cunoştinţă de faptul că produsele nu au ajuns la destinaţie, acesteia i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informaţii de către autorităţile competente din statul membru de expediţie pentru a-i

permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu art. 401 alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (2) şi (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu art. 401 alin. (6), se aplică dispoziţiile alin. (1). În aceste situaţii, autorităţile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autorităţile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

(8) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situaţie apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 340 alin. (10) şi (11), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. 401 alin. (7).

La data de 03-01-2016 Alin. (8) al art. 412 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^13.

(9) În sensul prezentului articol, nu se consideră neregulă diferenţele constatate între cantităţile înregistrate la expediere, respectiv la recepţie, care pot fi atribuite toleranţelor aparatelor de măsurare şi care sunt în limitele claselor de precizie ale aparatelor, stabilite conform Hotărârii Guvernului nr. 264/2006 privind stabilirea condiţiilor de introducere pe piaţă şi de punere în funcţiune a mijloacelor de măsurare, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

134. (1) În aplicarea art. 412 din Codul fiscal, în cazul pierderilor intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de persoana care a efectuat recepţia produselor accizabile, autoritatea vamală teritorială stabileşte natura pierderilor şi regimul de admitere a acestora.

(2) În aplicarea art. 412 alin. (8) din Codul fiscal, prin neregulă se înţelege pierderile sau distrugerile care intervin în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferite de cele prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. a) şi b), care au drept consecinţă încheierea cu lipsuri sau neîncheierea deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor conform art. 401 alin. (7) din Codul fiscal.

(3) Pentru pierderile, altele decât cele admise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit pct. 2 alin. (1) lit. a) şi b), se datorează accize calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării acestora, cu respectarea prevederilor pct. 2 alin. (5) şi (6).

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător şi în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului naţional al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(5) În toate situaţiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială şi se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Secţiunea a 17-a
Deplasarea intracomunitară şi impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

Articolul 413

Persoane fizice

(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziţionate de o persoană fizică pentru uz propriu şi transportate personal de aceasta dintr-un stat membru în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziţionează produsele accizabile.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

135. (1) În aplicarea art. 413 alin. (1) şi (3) din Codul fiscal, prin achiziţii de produse accizabile pentru uz propriu se înţelege achiziţiile de produse accizabile efectuate de către persoanele fizice şi transportate de către acestea, care nu depăşesc următoarele limite cantitative:

a) tutunuri prelucrate:

1. ţigarete - 800 de bucăţi;
2. ţigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 de bucăţi;
3. ţigări de foi - 200 de bucăţi;
4. tutun de fumat - 1 kg;
b) băuturi alcoolice:
1. băuturi spirtoase - 10 litri;
2. produse intermediare - 20 litri;
3. vinuri şi băuturi fermentate - 90 litri;
4. bere - 110 litri.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se au în vedere cel puţin următoarele elemente:
a) statutul comercial al celui care deţine produsele accizabile şi motivele pentru care le deţine;
b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;
c) orice document referitor la produsele accizabile;
d) natura produselor accizabile;
e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziţionate şi transportate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condiţiile şi în cantităţile prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

135. (1) În aplicarea art. 413 alin. (1) şi (3) din Codul fiscal, prin achiziţii de produse accizabile pentru uz propriu se înţelege achiziţiile de produse accizabile efectuate de către persoanele fizice şi transportate de către acestea, care nu depăşesc următoarele limite cantitative:
a) tutunuri prelucrate:
1. ţigarete - 800 de bucăţi;
2. ţigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 de bucăţi;
3. ţigări de foi - 200 de bucăţi;
4. tutun de fumat - 1 kg;
b) băuturi alcoolice:
1. băuturi spirtoase - 10 litri;
2. produse intermediare - 20 litri;
3. vinuri şi băuturi fermentate - 90 litri;
4. bere - 110 litri.

(2) În aplicarea art. 413 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal, prin achiziţii de produse accizabile în scopuri comerciale se înţelege achiziţiile de produsele accizabile efectuate de către persoanele fizice şi transportate de către acestea, care depăşesc limitele cantitative prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru stabilirea destinaţiei comerciale a produselor accizabile achiziţionate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se au în vedere următoarele cerinţe:
a) statutul comercial al deţinătorului şi motivele deţinerii produselor;
b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;
c) orice alt document cu privire la produsele respective;
d) natura produselor;
e) cantitatea de produse.

(4) Achiziţiile de produse accizabile în scopuri comerciale sunt supuse prevederilor art. 414 din Codul fiscal.

(5) Autoritatea vamală competentă stabileşte pe baza criteriilor prevăzute la alin. (3) dacă produsele deţinute în cantităţi inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (1) sunt destinate a fi utilizate altfel decât pentru uz propriu, respectiv în scopuri comerciale.

(4) Produsele achiziţionate şi transportate în cantităţi superioare limitelor prevăzute în normele metodologice şi destinate consumului în România se consideră a fi achiziţionate în scopuri comerciale şi, în acest caz, se datorează acciza în România.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

135.

(2) În aplicarea art. 413 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal, prin achiziţii de produse accizabile în scopuri comerciale se înţelege achiziţiile de produsele accizabile efectuate de către persoanele fizice şi transportate de către acestea, care depăşesc limitele cantitative prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru stabilirea destinaţiei comerciale a produselor accizabile achiziţionate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se au în vedere următoarele cerinţe:

a) statutul comercial al deţinătorului şi motivele deţinerii produselor;

b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;

c) orice alt document cu privire la produsele respective;

d) natura produselor;

e) cantitatea de produse.

(4) Achiziţiile de produse accizabile în scopuri comerciale sunt supuse prevederilor art. 414 din Codul fiscal.

(5) Autoritatea vamală competentă stabileşte pe baza criteriilor prevăzute la alin. (3) dacă produsele deţinute în cantităţi inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (1) sunt destinate a fi utilizate altfel decât pentru uz propriu, respectiv în scopuri comerciale.

(5) Acciza devine exigibilă în România şi pentru cantităţile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, mijloace de transport atipice înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili şi transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesionişti.

Articolul 414

Produse cu accize plătite, deţinute în scopuri comerciale în România

(1) Fără să contravină prevederilor art. 417 alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deţinute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, deţinerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu şi transportarea de către aceasta în conformitate cu art. 413 se consideră deţinere în scopuri comerciale.

(3) Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazul prevăzut la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deţine produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără să contravină prevederilor art. 419, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în alt stat membru se deplasează în cadrul Uniunii Europene în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deţinute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiţia ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităţilor prevăzute la art. 415 alin. (1) şi (2).

(6) Produsele accizabile deţinute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru şi România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deţinute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România şi care sunt livrate într-un alt stat membru, persoana care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

136. În aplicarea art. 414 alin. (7) din Codul fiscal, persoana care efectuează livrarea intracomunitară a produselor accizabile anterior eliberate pentru consum în România poate solicita restituirea accizelor conform procedurii prevăzute la pct. 122.

Articolul 415

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

(1) În situaţiile prevăzute la art. 414 alin. (1) şi (7), produsele accizabile circulă între alt stat membru şi România, respectiv între România şi alt stat membru împreună cu documentul de însoţire prevăzut la art. 416.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

137. (1) În aplicarea art. 415 alin. (1) din Codul fiscal, în situaţia în care un operator economic din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naştere în momentul în care acesta recepţionează produsele.

(2) Operatorul economic din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de către furnizorul din alt stat membru, să depună o declaraţie cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială şi să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele;

c) să înştiinţeze autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile şi să păstreze produsele în locul de recepţie cel puţin 24 de ore pentru a permite acestei autorităţi să se asigure că produsele au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite. După expirarea termenului de 24 de ore, operatorul economic poate proceda la recepţia produselor accizabile primite.

(2) Persoanele prevăzute la art. 414 alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înaintea expedierii produselor, să depună o declaraţie la autoritatea competentă teritorială şi să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorităţii competente să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Articolul 416

Documentul de însoţire

(1) Documentul de însoţire se întocmeşte de către furnizor în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 şi 3 însoţesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepţiei şi cu menţionarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinaţie, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoţire se stabileşte prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

138. (1) Deplasarea produselor accizabile eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru, în vederea utilizării în scop comercial, este însoţită de documentul de însoţire prevăzut la art. 416 din Codul fiscal.

(2) Documentul de însoţire se utilizează şi în cazul circulaţiei intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) În aplicarea prevederilor art. 416 alin. (2) din Codul fiscal, modelul documentului de însoţire este prevăzut în anexa nr. 37, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru şi care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor din statul membru în România este însoţită de documentul de însoţire sau de un document comercial stabilit de statul membru de expediţie, care conţine aceleaşi informaţii ca şi documentul de însoţire.

Articolul 417

Vânzarea la distanţă şi reprezentantul fiscal

(1) Vânzarea la distanţă din alt stat membru în România reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziţionate de o persoană stabilită în România, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, fiind supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România şi autorizat de autorităţile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispoziţiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul în nume propriu sau prin reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor în condiţiile stabilite şi la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să ţină evidenţe ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Persoana nestabilită în România care efectuează o vânzare la distanţă în România trebuie să transmită autorităţii competente, în nume propriu sau prin reprezentantul fiscal, o situaţie lunară privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(6) Vânzarea la distanţă din România în alt stat membru reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziţionate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzătorul stabilit în România ori în numele acestuia, fiind supuse accizelor în acel stat membru. Accizele plătite în România se restituie, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul din România prezintă autorităţilor competente dovezi care să ateste că produsele accizabile au ajuns şi accizele s-au plătit în statul membru de destinaţie.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

139. (1) În aplicarea art. 417 din Codul fiscal, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru şi destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor. Vânzătorul din alt stat membru se înregistrează şi garantează plata accizelor la autoritatea vamală centrală. În cazul desemnării unui reprezentant fiscal, acesta se înregistrează, se autorizează şi garantează plata accizelor la autoritatea vamală teritorială de care aparţine.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România şi să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obţinerii autorizaţiei, reprezentantul fiscal depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoţită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfăşurarea acestei activităţi;

b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal este prevăzut în anexa nr. 38, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal pentru vânzări la distanţă de produse accizabile nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanţiile necesare pentru aplicarea corectă a dispoziţiilor legale şi pentru care măsurile de urmărire şi control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare ca reprezentant fiscal nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârşit o infracţiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizaţiei ca reprezentant fiscal se comunică în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizaţia de reprezentant fiscal este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiţii prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizaţia de reprezentant fiscal poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligaţii care îi revine, după caz, din deţinerea acestei autorizaţii.

(10) Autorizaţia de reprezentant fiscal se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârşeşte una din faptele menţionate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizaţiei de reprezentant fiscal se aduce la cunoştinţa titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizaţiei de reprezentant fiscal produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoştinţă. Totuşi, în cazuri excepţionale şi în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizaţiei impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru vânzarea la distanţă efectuată în România, plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deserveşte autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primeşte produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepţia mărfurilor de către destinatar.

(15) În aplicarea art. 417 alin. (4) din Codul fiscal, vânzătorul sau reprezentantul fiscal înregistrează lunar în evidenţele proprii toate operaţiunile efectuate cu produse accizabile.

(16) Vânzătorii sau reprezentanţii fiscali, după caz, depun în format letric, la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au sediul social, o situaţie centralizatoare, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia.

(17) Modelul situaţiei centralizatoare prevăzute la alin. (16) este prevăzut în anexa nr. 19.

(18) Reprezintă o vânzare la distanţă din România în alt stat membru livrarea de produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat şi nu desfăşoară o activitate economică independentă. Vânzătorul din România sau reprezentantul său fiscal stabilit în acel alt stat membru trebuie să respecte legislaţia din statul membru respectiv.

(19) Persoanele menţionate la alin. (16) trebuie să ţină o evidenţă strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanţă din România în alt stat membru, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

a) numărul de ordine corespunzător livrării;

b) data livrării;

c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuieşte factura;

d) ţara de destinaţie;

e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;

f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;

g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unităţi de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;

h) dovada primirii produselor de către destinatar;

i) dovada plăţii accizelor în statul membru de destinaţie;

j) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;

k) data solicitării restituirii accizelor.

(20) Vânzătorul depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 39, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, menţionând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanţă, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinaţie, pe parcursul unui trimestru.

(21) Cererea se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinaţie şi cuprinde informaţii referitoare la cantităţile de produse accizabile şi numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum şi suma totală de restituit.

Nedepunerea în termen a cererii nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca aceasta să fie depusă în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(22) Momentul plăţii accizelor în statul membru de destinaţie reprezintă momentul de la care persoanele menţionate la alin. (16) beneficiază de dreptul de restituire a accizelor.

(23) Vânzătorul are obligaţia să păstreze la dispoziţia autorităţii fiscale teritoriale, pe o perioadă de cel puţin 5 ani, facturile şi toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul naţional pentru produsele expediate, cât şi plata accizelor în statele membre de destinaţie.

(24) Autoritatea fiscală teritorială transmite cererea şi documentaţia depuse de vânzător autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei transmite un punct de vedere asupra dreptului de restituire a accizelor, precum şi asupra cuantumului accizei de restituit. După analiza documentaţiei, inclusiv a punctului de vedere transmis de autoritatea vamală teritorială, autoritatea fiscală teritorială emite decizia de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(25) În cazul în care se emite o decizie de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(26) Cuantumul accizelor restituite nu poate depăşi valoarea accizelor plătite prin preţul de achiziţie al produselor accizabile.

Articolul 418

Distrugeri şi pierderi

(1) În situaţiile prevăzute la art. 414 alin. (1) şi la art. 417 alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost

eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră sau ca o consecinţă a autorizării de către autorităţile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză se dovedeşte într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanţia depusă în temeiul art. 415 alin. (2) lit. a) sau al art. 417 alin. (4) lit. a) se eliberează.

(3) Regulile şi condiţiile pe baza cărora se determină pierderile menţionate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

140. (1) În aplicarea prevederilor art. 418 din Codul fiscal, în cazul distrugerii totale sau în cazul pierderii iremediabile survenite în cursul transportului pe teritoriul României a produselor accizabile eliberate pentru consum într-un alt stat membru, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) expeditorul, transportatorul sau primitorul prezintă imediat autorităţii vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, emise de autoritatea vamală, Ministerul Afacerilor Interne sau autoritatea competentă în domeniu, precum şi informaţii precise cu privire la cantitatea de produse accizabile care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România;

b) să fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile în contabilitatea operatorului economic.

(2) Prin distrugere totală sau pierdere iremediabilă a produselor accizabile se înţelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundaţiilor sau altor cazuri de forţă majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al deplasării produsului;

c) este o consecinţă a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru pierderile neadmise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit alin. (1) se datorează accize, calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării lor.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială şi se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrării în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite şi constatate în cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacă autoritatea competentă din statul membru în care acestea au avut loc ori au fost constatate a acceptat ca fiind satisfăcătoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) şi (5) garanţiile depuse în conformitate cu prevederile pct. 137 alin. (2) lit. a) şi pct. 139 alin. (2) se eliberează.

Articolul 419

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 414 alin. (1) sau cu art. 417 alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 414 alin. (1) sau cu art. 417 alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum şi nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziţionării produselor accizabile, se aplică dispoziţiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu art. 415 alin. (2) lit. a) sau cu art. 417 alin. (4) lit. a) şi de orice persoană care a participat la neregulă.

(4) Autorităţile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă ori constatată

neregula. Autorităţile competente din statul membru de destinaţie eliberează garanţia depusă în temeiul art. 415 alin. (2) lit. a) sau al art. 417 alin. (4) lit. a).

(5) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situaţie apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul art. 414 alin. (1) sau al art. 418 alin. (1), care nu face obiectul art. 417 din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

141. (1) În aplicarea art. 419 alin. (5) din Codul fiscal, prin neregulă se înţelege pierderile sau distrugerile care intervin în cursul unei deplasări intracomunitare a produselor cu accize plătite, diferite de cele prevăzute la art. 418 alin. (1) din Codul fiscal, care au drept consecinţă încheierea cu lipsuri sau neîncheierea deplasării produselor accizabile cu accize plătite.

(2) În cazul pierderilor intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială stabileşte natura pierderilor şi regimul de admitere al acestora.

(3) Pentru pierderile neadmise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit art. 418 alin. (1) din Codul fiscal se datorează accize, calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării de către primitorul produselor accizabile.

(4) În toate situaţiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială şi se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Secţiunea a 18-a

Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

Articolul 420

Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

(1) Produsele accizabile prevăzute la art. 349-353 şi art. 355 alin. (2) se deplasează în regim de exceptare sau de scutire directă către un utilizator final doar dacă sunt acoperite de documentul administrativ electronic procesat prevăzut la art. 402.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru produsele utilizate de un utilizator final în cadrul antrepozitului fiscal.

(3) În situaţia de la alin. (1) se aplică în mod corespunzător prevederile secţiunii a 16-a.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

142. (1) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal, deplasarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, în regim de exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal, de la antrepozitul fiscal la deţinătorul autorizaţiei de utilizator final este însoţită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal.

(2) Atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal provin din operaţiuni proprii de import ale utilizatorului final prevăzut la art. 336 pct. 28 din Codul fiscal, deplasarea acestora în regim de exceptare de la regimul de accizare, între biroul vamal din teritoriul Uniunii Europene unde sunt importate şi locul în care sunt primite de utilizatorul final, este însoţită de declaraţia vamală a mărfurilor întocmită în scris, denumită document administrativ unic.

(3) Deplasarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, în regim de exceptare de la regimul de accizare, de la un destinatar înregistrat către deţinătorul autorizaţiei de utilizator final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă prevăzut la pct. 124, este însoţită de un document comercial care conţine aceleaşi informaţii ca şi exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33.

(4) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal, deplasarea până la utilizator în regim de exceptare de la regimul de accizare, potrivit art. 394 din Codul fiscal, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal care nu se regăsesc la alin. (2) de la acelaşi articol este însoţită de o copie a declaraţiei prevăzute la pct. 59 alin. (3).

(5) La sosirea produselor energetice, deţinătorul autorizaţiei de utilizator final sau operatorul economic utilizator, după caz, înştiinţează autoritatea vamală teritorială şi păstrează produsele în locul de recepţie maximum 24 de ore, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

143. (1) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal, în toate situaţiile de scutire directă prevăzute la art. 397 din Codul fiscal, livrarea produselor prevăzute la art. 349-353 din Codul fiscal se face la preţuri fără accize.

(2) Deplasarea produselor accizabile prevăzute la alin. (1), de la antrepozitul fiscal la deţinătorul autorizaţiei de utilizator final, este însoţită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal.

(3) Atunci când produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt achiziţionate de deţinătorul autorizaţiei de utilizator final prin operaţiuni proprii de import, deplasarea acestora de la biroul vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene este însoţită de declaraţia vamală a mărfurilor întocmită în scris, denumită document administrativ unic.

(4) Deplasarea produselor accizabile prevăzute la alin. (1) de la un destinatar înregistrat către deţinătorul autorizaţiei de utilizator final, atunci când nu se aplică prevederile pct. 124 aferente locului de livrare directă, este însoţită de un document comercial care conţine aceleaşi informaţii ca şi exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33.

(5) La sosirea produselor accizabile prevăzute la alin. (1), operatorul economic utilizator înştiinţează autoritatea vamală teritorială şi păstrează produsele în locul de recepţie maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

144. (1) În cazul scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie de către aeronavele aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor este însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal. La rubrica "Destinatar" se înscriu tot datele antrepozitarului expeditor, iar la rubrica "Locul livrării" se înscrie adresa aeroportului în cauză.

(2) În aplicarea alin. (1), autorizaţia antrepozitului fiscal care alimentează aeronava conţine opţiunea de livrare directă, în aplicaţia informatică.

(3) După sosirea produselor la destinaţie, în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, expeditorul întocmeşte raportul de primire, utilizând sistemul informatizat.

(4) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele, aceasta este însoţită de avizul de însoţire.

145. (1) În cazul scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţie de către navele aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea acestora este însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal. La rubrica "Destinatar" se înscriu tot datele antrepozitarului expeditor, iar în rubrica "Locul livrării" se înscrie adresa portului în cauză.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), autorizaţia antrepozitului fiscal care alimentează nava conţine opţiunea de livrare directă, în aplicaţia informatică.

(3) După sosirea produselor la destinaţie, expeditorul întocmeşte raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(4) În cazul deplasării combustibilului pentru navigaţie, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, aceasta este însoţită de avizul de însoţire sau de factură.

146. (1) În aplicarea prevederilor art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal, în situaţia în care achiziţia produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la preţuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal.

(2) La sosirea produselor energetice utilizatorul final autorizat trebuie să înştiinţeze autoritatea vamală teritorială şi să păstreze produsele în locul de recepţie maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. După expirarea termenului de 24 de ore utilizatorul final autorizat poate proceda la recepţia produselor energetice primite.

(3) În cazul scutirii de la plata accizelor care se acordă direct la momentul efectuării formalităţilor de import, deplasarea produselor energetice de la biroul vamal de intrare pe teritoriul Uniunii Europene este însoţită de documentul administrativ unic.

Secţiunea a 19-a

Marcarea produselor alcoolice şi a tutunului prelucrat

Articolul 421

Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secţiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare şi alcool etilic, cu excepţiile prevăzute prin normele metodologice;

b) tutun prelucrat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

147. În aplicarea art. 421 alin. (1) din Codul fiscal, nu intră sub incidenţa sistemului de marcare:

a) alcoolul etilic denaturat potrivit prevederilor pct. 78 alin. (2), (3) şi (8);

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;

c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentraţie alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;

d) produsele accizabile supuse marcării care provin din producţia internă şi sunt destinate exportului;

e) produsele accizabile supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;

f) aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice.

(2) Nu este supus obligaţiei de marcare orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secţiuni.

Articolul 422

Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile prevăzute la art. 421 revine antrepozitarilor autorizaţi, destinatarilor înregistraţi sau importatorilor autorizaţi.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

148. (1) În aplicarea prevederilor art. 422 din Codul fiscal, în cazul achiziţiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarul înregistrat se aplică pe produse de către antrepozitul fiscal de producţie sau de un alt antrepozit fiscal desemnat de acesta.

(2) În cazul achiziţiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarul înregistrat se aplică pe produse de către antrepozitul fiscal de producţie sau de un alt antrepozit fiscal desemnat de acesta.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), atunci când antrepozitul fiscal expeditor din alt stat membru refuză să aplice banderolele, acestea se aplică de către destinatarii înregistraţi, în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situaţie, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(4) În cazul importurilor de produse supuse marcării, marcajele procurate de importatorul autorizat se aplică pe produse de către furnizorul extern. În situaţia în care furnizorul extern nu aplică timbrele sau banderolele, acestea pot fi aplicate de către importatorul autorizat în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.

Articolul 423

Proceduri de marcare

(1) Marcarea produselor accizabile prevăzute la art. 421 se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea şi elementele inscripţionate pe marcaje sunt stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

149. (1) În aplicarea prevederilor art. 423 alin. (2) din Codul fiscal, dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 40, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special şi se realizează de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod şi o serie de emisiune aprobate de către direcţia specializată cu atribuţii de control din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripţionate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: ţigarete, ţigări, ţigări de foi, tutun de fumat;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic trebuie să aibă inscripţionate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, ţuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conţinut;

e) concentraţia alcoolică în volum.

(5) Inscripţionarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) şi (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziţia organelor în drept de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A., la solicitarea acestora.

(6) În cazul băuturilor alcoolice banderolele se aplică pe sistemul de închidere a ambalajelor, indiferent de tipul acestora, de exemplu: din sticlă, din aluminiu, din carton, din plastic, fără a se limita la acestea, astfel încât prin deschiderea ambalajelor să se asigure distrugerea banderolelor. Se marchează cu banderole toate ambalajele individuale cu capacitatea mai mică sau egală cu 3 litri, care conţin produse intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal şi alcool etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal.

(7) Potrivit pct. 12 alin. (1) comercializarea alcoolului etilic şi a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în recipiente ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac. Sunt interzise eliberarea în consum în vrac şi deţinerea în vrac în afara unui regim suspensiv de accize a produselor intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal şi alcoolului etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 397 din Codul fiscal.

(8) În cazul produselor din tutun prelucrat timbrele se aplică pe ambalajele individuale, pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse.

(9) În situaţia în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirii operatorilor economici cu drept de marcare, se inscripţionează prescurtările sau iniţialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S. A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcare i se atribuie un cod de marcare de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizaţi şi al destinatarilor înregistraţi, codul de marcare este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizaţi, codul de marcare este format din două caractere alfanumerice aferente codului de ţară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conţine 11 caractere alfanumerice, acesta este precedat de cifra "0", astfel încât numărul total de caractere să fie de 11.

(11) În cazul importatorilor autorizaţi care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, codul de marcare atribuit conţine indicativul ţării din care se face efectiv importul.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat are obligaţia să asigure ca banderolele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze banderola, iar timbrele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, astfel încât timbrul să nu poată fi îndepărtat de pe ambalaj fără a fi deteriorat.

La data de 17-06-2017 Alineatul (3) din Articolul 423 , Sectiunea a 19-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) şi (3) sunt considerate ca nemarcate.

Articolul 424

Eliberarea marcajelor

(1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor către:

a) antrepozitarul autorizat pentru produsele accizabile prevăzute la art. 421;

b) destinatarul înregistrat care achiziţionează produsele accizabile prevăzute la art. 421;

c) importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 421.

(2) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă.

(3) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă.

(4) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării.

(5) Procedurile de eliberare a marcajelor, precum şi de restituire a contravalorii marcajelor se stabilesc prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

150. (1) În aplicarea prevederilor art. 424 alin. (5) din Codul fiscal, în vederea eliberării marcajelor, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, după caz, depune o notă de comandă la autoritatea vamală teritorială. Modelul notei de comandă este prevăzut în anexa nr. 41, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Nota de comandă se depune în trei exemplare şi este însoţită de următoarele documente:

a) contractul de achiziţie a produselor accizabile supuse marcării, în copie, în cazul destinatarului înregistrat/importatorului autorizat;

b) situaţia livrărilor de produse accizabile marcate pe ultimele şase luni, după caz.

(3) În situaţia în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se depune un memoriu justificativ în care sunt explicate motivele care au generat necesităţile suplimentare.

(4) În termen de 7 zile lucrătoare de la depunerea notei de comandă şi a documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială decide asupra aprobării notei de comandă. Nota de comandă se aprobă - total sau parţial - în funcţie de:

a) documentaţia anexată;

b) datele din situaţia lunară privind utilizarea marcajelor, după caz.

(5) După aprobare, exemplarele notei de comandă au următoarele destinaţii: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. şi al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială.

(6) Exemplarul 2 al notei de comandă, aprobată de autoritatea vamală teritorială, se transmite de către operatorul economic cu drept de marcare către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. împreună cu dovada achitării contravalorii marcajelor comandate, în contul acestei companii.

(7) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S. A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii şi înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(8) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.

151. (1) Expedierea marcajelor de către destinatarii înregistraţi/importatorii autorizaţi, în vederea aplicării pe produse, se face în maximum 15 zile lucrătoare de la eliberarea marcajelor de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.

(2) După expirarea termenului de 15 zile, marcajele neexpediate în termen se returnează, de către destinatarii înregistraţi/importatorii autorizaţi, Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S. A., în vederea distrugerii.

(3) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorul/furnizorul extern se face numai ca bagaj neînsoţit, în regim vamal de export temporar. În vederea acordării acestui regim vamal, importatorul autorizat va prezenta autorităţii vamale competente:

a) documentul de transport internaţional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul /furnizorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) contractul încheiat între importator şi producătorul/ furnizorul extern, în copie;

c) autorizaţia de importator, în copie.

(4) Reimportul marcajelor se realizează odată cu importul produselor accizabile marcate.

152. (1) Antrepozitarii autorizaţi cu drept de marcare au obligaţia utilizării marcajelor aprobate prin nota de comandă în termen de 6 luni de la eliberarea acestora de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. La expirarea acestui termen, marcajele neutilizate se restituie Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A., în vederea distrugerii. Termenul de restituire nu poate depăşi 6 luni de la expirarea termenului de utilizare a marcajelor. Distrugerea marcajelor neutilizate se desfăşoară sub supraveghere fiscală.

(2) Operatorii economici cu drept de marcare sunt obligaţi să transmită lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorităţii vamale teritoriale, evidenţa achiziţionării, utilizării şi returnării marcajelor pentru luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în

anexa nr. 42, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. În cazul banderolelor, această evidenţă se întocmeşte pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor şi caracteristicilor inscripţionate pe acestea.

(3) În vederea evidenţierii marcajelor deteriorate în procesul de marcare, la sfârşitul fiecărei zile, aceste marcaje se lipesc pe un formular special, întocmit potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 43 , care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare şi care nu pot fi recuperate pentru a fi evidenţiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(5) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, operatorii economici cu drept de marcare au obligaţia ca, în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea declaraţiei, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariţia marcajelor, să anunţe autoritatea vamală teritorială în vederea luării măsurilor corespunzătoare.

(6) Pentru marcajele distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (4), precum şi pentru marcajele pierdute sau furate, operatorii economici datorează contravaloarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile care ar fi putut fi marcate. În acest caz obligaţia de plată a contravalorii accizelor intervine în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, pierderea sau furtul, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(7) Semestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate în procesul de marcare, se distrug, sub supraveghere fiscală, de către operatorii economici cu drept de marcare, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu.

(8) Marcajele neutilizate în termenul prevăzut la alin. (1) sau deteriorate, expediate unui antrepozit fiscal de producţie sau unui alt antrepozit fiscal desemnat de acesta, situat în alt stat membru, pot fi supuse operaţiunii de distrugere în cadrul acestui antrepozit, în condiţiile stabilite de autorităţile competente din statul membru respectiv. În acest caz dovada distrugerii marcajelor este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea antrepozitului fiscal respectiv transmisă operatorului economic cu drept de marcare din România şi care poartă viza autorităţii competente din statul membru în care a avut loc operaţiunea de distrugere.

(9) Distrugerea într-un antrepozit fiscal de producţie din România, atunci când se impune, a marcajelor achiziţionate de clienţi prin autorităţile competente din ţările lor de rezidenţă, este permisă dacă este admisă de acele autorităţi. În acest caz, antrepozitul fiscal înştiinţează autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală şi semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operaţiunii respective.

(10) Distrugerea marcajelor neutilizate şi a celor deteriorate se face cu aprobarea şi sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale, conform procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

153. Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), antrepozitarii autorizaţi deduc lunar numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA;

b) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), destinatarii înregistraţi deduc numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA;

c) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), importatorul autorizat deduce cu ocazia fiecărei operaţiuni de import de produse marcate numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA.

(6) Marcajele neutilizate în termen de 6 luni de la achiziţie se restituie unităţii specializate pentru tipărirea acestora, în vederea distrugerii.

Secţiunea a 20-a
Marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia

Articolul 425

Reguli generale

(1) Produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor pot fi eliberate pentru consum, deţinute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare ori vândute, pe teritoriul României, numai dacă sunt marcate şi colorate potrivit prevederilor art. 426 şi 427.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor:

a) destinate exportului, livrărilor intracomunitare şi cele care tranzitează teritoriul României, cu respectarea modalităţilor şi procedurilor de supraveghere fiscală stabilite prin normele metodologice;

b) livrate către sau de la Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale;

c) uleiurile uzate, colectate de la motoare de combustie, transmisii de la motoare, turbine, compresoare etc., de către operatorii economici autorizaţi în acest sens sau care sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire;

d) pentru care deţinătorul acestora poate face dovada plăţii accizelor la bugetul de stat la nivelul celui prevăzut pentru motorină în anexa nr. 1;

e) transportate prin conducte fixe.

Articolul 426

Substanţe utilizate pentru marcare şi colorare

(1) Pentru marcarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit ştiinţific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină.

(2) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de produs energetic.

(3) Pentru colorarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor se utilizează colorantul solvent blue 35 sau echivalent.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

154. (1) În aplicarea prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul fiscal, prin colorant solvent blue 35 sau echivalent se înţelege substanţa 1,4-bis(butylamino)anthracene-9,10-dione, a cărei formulă moleculară este C(22)H(26)N(2)O(2) având nr. CAS 17354-14- 2, indiferent de denumirea comercială sub care acesta este prezentată.

(4) Nivelul de colorare este de 25 mg +/- 10% de colorant pe litru de produs energetic.

(5) Operatorii economici care comercializează substanţe prevăzute la alin. (1) şi (3) au obligaţia de a se înregistra la organul competent potrivit procedurilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

154. (1) În aplicarea prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul fiscal, prin colorant solvent blue 35 sau echivalent se înţelege substanţa 1,4-bis(butylamino)anthracene-9,10-dione, a cărei formulă moleculară este C(22)H(26)N(2)O(2) având nr. CAS 17354-14- 2, indiferent de denumirea comercială sub care acesta este prezentată.

(2) În aplicarea prevederilor art. 426 alin. (5) din Codul fiscal, operatorii economici care comercializează substanţe utilizate pentru marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia din punct de vedere al nivelului accizelor se înregistrează la autoritatea vamală teritorială. Înregistrarea se face pe baza cererii al cărei model este prevăzut în anexa nr. 44, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. În termen de două zile lucrătoare de la transmiterea cererii, autoritatea vamală teritorială înregistrează cererea în registrul special creat în acest scop, dacă au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (4).

(3) Operatorii economici care comercializează substanţe utilizate pentru marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia ţin evidenţa cantităţilor de marcatori şi coloranţi respectiv a intrărilor, ieşirilor şi stocurilor deţinute, precum şi a persoanelor către care au fost comercializate aceste produse.

(4) Operatorii economici care comercializează substanţe utilizate pentru marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia din punct de vedere al nivelului accizelor pot livra substanţele utilizate pentru marcare şi colorare după înregistrarea la autoritatea vamală conform alin. (2). Autoritatea vamală teritorială înregistrează operatorii economici comercianţi dacă prezintă un certificat de analiză, emis de producător sau emis de un laborator acreditat în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene conform standardului ISO 17025, prin care se atesta că substanţele comercializate corespund condiţiilor prevăzute la art. 426 alin. (1) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte marcatorul şi corespund condiţiilor prevăzute la alin. (1) în ceea ce priveşte colorantul.

Articolul 427

Responsabilitatea marcării şi colorării

(1) Antrepozitarul autorizat din România are obligaţia marcării şi colorării produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor în antrepozitul fiscal pe care îl deţine. În cazul achiziţiilor intracomunitare şi al importurilor, responsabilitatea marcării şi colorării la nivelurile prevăzute la art. 426 alin. (2) şi (4), precum şi a omogenizării substanţelor prevăzute la art. 426 alin. (1) şi (3) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfăşoară astfel de operaţiuni şi care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(2) Operaţiunea de marcare şi colorare a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, realizată în antrepozite fiscale, se face sub supraveghere fiscală.

(3) Operatorii economici din România care achiziţionează marcatori şi coloranţi în scopul prevăzut la art. 425 alin. (1) au obligaţia ţinerii unor evidenţe stricte privind cantităţile de astfel de produse utilizate.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

155. (1) În aplicarea prevederilor art. 427 alin. (3) din Codul fiscal, marcatorii şi coloranţii se depozitează în locuri special amenajate, aflate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(2) Operatorii economici cu drept de marcare şi colorare a păcurii şi a produselor asimilate acesteia din punct de vedere al nivelului accizelor anunţă în scris la autoritatea vamală teritorială intenţia de marcare şi colorare, cu menţionarea datei şi locului unde se realizează operaţiunea de marcare şi colorare, precum şi a cantităţii de produse energetice ce urmează a fi marcate şi colorate.

(3) Scoaterea marcatorilor şi coloranţilor din locul de depozitare, cantităţile de păcură/produse asimilate acesteia, marcate şi colorate, precum şi cantităţile de marcatori şi colorant folosite se menţionează într-un proces-verbal, întocmit de operatorul cu drept de marcare şi colorare, pentru fiecare operaţiune în parte.

(4) Sunt interzise, cu excepţiile prevăzute de lege, eliberarea pentru consum, deţinerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, nemarcate şi necolorate sau marcate şi colorate necorespunzător potrivit prezentului titlu.

(5) Sunt/Este interzise/interzisă marcarea şi/sau colorarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor cu alte substanţe decât cele precizate la art. 426 alin. (1) şi (3) sau achiziţionate de la alţi operatori economici decât cei prevăzuţi la art. 426 alin. (5).

(6) Este interzisă utilizarea de substanţe şi procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parţială a colorantului şi/sau marcatorului prevăzuţi/prevăzut la art. 426 alin. (1) şi (3).

(7) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, eliberate pentru consum, deţinute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare sau vândute, pe teritoriul României, nemarcate şi necolorate, sau marcate şi colorate necorespunzător, precum şi în cazul neîndeplinirii de către operatorii economici a obligaţiilor ce privesc modalităţile şi procedurile de supraveghere fiscală stabilite prin normele metodologice se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină.

Secţiunea a 21-a
Marcarea şi colorarea motorinei

Articolul 428

Reguli generale

(1) Produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. c) pot fi utilizate în scutire directă de la plata accizelor potrivit art. 399 alin. (1) lit. b), numai dacă sunt marcate şi colorate conform art. 429.

(2) Livrarea motorinei utilizate drept combustibil pentru motor către operatorii economici beneficiari ai scutirii se face numai după marcarea şi colorarea acesteia.

(3) Sunt/Este interzise/interzisă deţinerea, comercializarea şi/sau utilizarea motorinei marcate şi colorate potrivit prevederilor art. 429 în alte scopuri decât cele pentru care s-a acordat scutirea directă de la plata accizelor, conform alin. (1).

Articolul 429

Substanţe utilizate pentru marcare şi colorare

(1) Pentru marcarea motorinei se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit ştiinţific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină.

(2) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de motorină.

(3) Pentru colorarea motorinei se utilizează colorantul solvent blue 35 sau echivalent.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

156. Substanţele utilizate pentru colorarea motorinei sunt cele prevăzute la art. 429 alin. (3) din Codul fiscal. Prevederile de la pct. 154 se aplică corespunzător. Modelului cererii de înregistrare la autoritatea vamală teritorială a operatorului economic care comercializează substanţe utilizate pentru marcarea şi colorarea motorinei se înregistrează la autoritatea vamală teritorială. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 44.

(4) Nivelul de colorare este de 5 mg +/- 10% de colorant pe litru de motorină.

(5) Operatorii economici care comercializează substanţe prevăzute la alin. (1) şi (3) au obligaţia de a se înregistra la organul competent potrivit procedurilor din normele metodologice.

Articolul 430

Responsabilitatea marcării şi colorării

(1) Antrepozitarul autorizat din România are obligaţia marcării şi colorării motorinei în antrepozitul fiscal pe care îl deţine. Responsabilitatea marcării şi colorării la nivelurile prevăzute la art. 429 alin. (2) şi (4), precum şi a omogenizării substanţelor prevăzute la art. 429 alin. (1) şi (3) în masa de produs finit revine antrepozitarului autorizat.

(2) Marcarea şi colorarea motorinei pe teritoriul României se realizează în antrepozite fiscale sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

157. (1) În aplicarea prevederilor art. 430 alin. (2) din Codul fiscal, marcarea şi colorarea motorinei în antrepozitele fiscale din România se face înainte de eliberarea acesteia în consum.

(2) Marcatorii şi coloranţii trebuie depozitaţi în locuri special amenajate, aflate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(3) Operatorii economici cu drept de marcare şi colorare a motorinei anunţă în scris la autoritatea vamală teritorială intenţia de marcare şi colorare, cu menţionarea datei şi locului unde se realizează operaţiunea de marcare şi colorare, precum şi a cantităţii de produse energetice ce urmează a fi marcate şi colorate.

(4) Scoaterea marcatorilor şi coloranţilor din locul de depozitare, cantităţile de motorină marcate şi colorate, precum şi cantităţile de marcatori şi colorant folosite se menţionează într-un proces-verbal, întocmit de operatorul cu drept de marcare şi colorare, pentru fiecare operaţiune în parte.

(3) Operatorii economici din România care achiziţionează marcatori şi coloranţi în scopul prevăzut la art. 428 alin. (1) au obligaţia ţinerii unor evidenţe stricte privind cantităţile de astfel de produse utilizate.

(4) Sunt/Este interzise/interzisă marcarea şi/sau colorarea motorinei cu alte substanţe decât cele precizate la art. 429 alin. (1) şi (3) sau achiziţionate de la alţi operatori economici decât cei prevăzuţi la art. 429 alin. (5).

(5) Este interzisă utilizarea de substanţe şi procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parţială a colorantului şi/sau marcatorului prevăzuţi/prevăzut la art. 429 alin. (1) şi (3).

Secţiunea a 22-a
Alte obligaţii pentru operatorii economici cu produse accizabile

Articolul 431

Confiscarea tutunului prelucrat

(1) Prin derogare de la prevederile legale în materie care reglementează modul şi condiţiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizaţi pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistraţi sau importatorilor autorizaţi de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizaţi, al destinatarilor înregistraţi, al expeditorilor înregistraţi sau al importatorilor autorizaţi se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia şi/sau depozitarea de tutun prelucrat.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi importatorii autorizaţi, precum şi procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat şi importator autorizat are obligaţia să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul şi depozitarea cantităţilor de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

158. (1) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (1) din Codul fiscal, organul care a dispus confiscarea produselor din tutun prelucrat înştiinţează operatorii economici despre cantităţile ce urmează a fi preluate de către aceştia. Această înştiinţare cuprinde informaţii cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data şi locul confiscării, precum şi locul de unde se vor prelua produsele.

(2) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (1) lit. b) şi alin. (2) din Codul fiscal, repartizarea către antrepozitarii autorizaţi pentru producţia şi/sau depozitarea de tutun prelucrat, a fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat, altele decât cele din nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizaţi, al destinatarilor înregistraţi sau al importatorilor autorizaţi, se face proporţional cu cota de piaţă deţinută de aceştia.

(3) Situaţia privind cotele de piaţă ale antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia şi/sau depozitarea de tutun prelucrat se comunică, trimestrial, de către autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit. c) din Codul fiscal către autoritatea fiscală teritorială, direcţiile cu atribuţii de control din subordinea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi Ministerului Afacerilor Interne.

(4) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (3) din Codul fiscal, predarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat, confiscate, se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, semnat atât de reprezentanţii organului care a dispus confiscarea produselor, cât şi de reprezentanţii operatorilor economici care le preiau. Depozitarea produselor din tutun prelucrat preluate în custodie se poate face în orice loc de depozitare deţinut de către operatorii economici.

(5) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci/containere sigilaţi/sigilate cu sigiliile organului care a dispus confiscarea, fiecare colet/sac/container fiind însoţit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul şi cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal. Listele de inventar se înregistrează în evidenţele organului care a efectuat confiscarea şi se menţionează în cuprinsul procesului-verbal de predare-primire.

(6) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componenţa acestor produse.

(7) În vederea efectuării operaţiunii de distrugere, antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi sau importatorii autorizaţi depun o cerere la autoritatea vamală centrală, în care menţionează locul unde se va desfăşura operaţiunea de distrugere.

(8) Distrugerea are loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data primirii aprobării şi în prezenţa unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliţie şi un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală. În baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, locaţia unde urmează a fi distruse produsele din tutun prelucrat confiscate trebuie să asigure condiţiile necesare pentru desfăşurarea distrugerii potrivit prevederilor alin. (6), în scopul prevenirii oricărei posibilităţi care să permită eliberarea în consum a acestora.

(9) În situaţia în care, cu ocazia efectuării distrugerii, se constată existenţa unor sigilii deteriorate /rupte, precum şi la solicitarea oricărui membru al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conţinutului coletelor/sacilor /containerelor.

(10) Nepreluarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii înştiinţării prevăzute la alin. (1), atrage suspendarea, până la încadrarea în prevederile legale, a autorizaţiei de antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat sau importator autorizat, după caz.

Articolul 432

Controlul

(1) Toţi operatorii economici cu produse accizabile sunt obligaţi să accepte orice control ce permite autorităţii competente prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. să se asigure de corectitudinea operaţiunilor cu produse accizabile.

La data de 03-01-2016 Alin. (1) al art. 432 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din

ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^14.

(2) Autorităţile competente iau măsuri de supraveghere fiscală şi control pentru asigurarea desfăşurării activităţii autorizate în condiţiile legii. Modalităţile şi procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producţiei, depozitării, circulaţiei şi importului produselor supuse accizelor armonizate se stabilesc prin normele metodologice.

Articolul 433

Întârzieri la plata accizelor

Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 15 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

159. (1) În aplicarea prevederilor art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială are obligaţia de a comunica autorităţii vamale teritoriale, până pe data de 15 inclusiv a lunii, situaţia privind operatorii economici plătitori de accize care înregistrează întârzieri la plata accizelor cu mai mult de 15 zile de la termenul legal de plată.

(2) Măsura suspendării autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize se dispune de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Măsura suspendării autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize încetează:

a) dacă operatorul economic prezintă un certificat de atestare fiscală prevăzut la art. 158 din Codul de procedura fiscală, din care să rezulte că nu mai înregistrează obligaţii fiscale restante reprezentând accize, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, sau

b) dacă autoritatea vamală teritorială primeşte de la autoritatea fiscală teritorială o copie a documentului care atestă reîntregirea garanţiei.

Articolul 434

Procedura de import pentru produse energetice

Efectuarea formalităţilor vamale de import aferente benzinelor şi motorinelor se face prin birourile vamale la frontieră stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Art. 434 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^15.

Articolul 435

Condiţii de distribuţie şi comercializare

(1) Comercializarea pe piaţa naţională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(2) Comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentraţia alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

160. (1) În sensul art. 435 alin. (2) din Codul fiscal, noţiunea de "alcool etilic" nu cuprinde distilatele.

(3) Operatorii economici care doresc să distribuie şi să comercializeze angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat şi produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat şi biocombustibili - sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Alin. (3) al art. 435 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^16.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

160. (1) În sensul art. 435 alin. (2) din Codul fiscal, noţiunea de "alcool etilic" nu cuprinde distilatele.

(2) Benzina, motorina, petrolul lampant, gazul petrolier lichefiat prevăzute la art. 435 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal reprezintă produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal. Biocombustibilii prevăzuţi la art. 435 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal reprezintă produsele energetice utilizate drept combustibili pentru motor care sunt obţinute în totalitate din biomasă, denumiţi biocarburanţi.

(4) Operatorii economici care intenţionează să comercializeze în sistem en detail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat şi biocombustibili - sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

La data de 03-01-2016 Alin. (4) al art. 435 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^16.

(5) Nu intră sub incidenţa alin. (3) antrepozitarii autorizaţi pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale şi destinatarii înregistraţi pentru locurile declarate pentru recepţia produselor accizabile.

(6) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianţi angro sunt însoţite şi de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparţine. Ambalajele în care sunt prezentate băuturile alcoolice trebuie să conţină şi informaţii privind producătorul.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

(3) Intră sub incidenţa prevederilor art. 435 alin. (6) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere şi vinuri, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic.

(4) În situaţia realizării băuturilor alcoolice sub licenţă, livrările sunt însoţite de o copie a documentului din care rezultă dreptul producătorului de a utiliza marca protejată. Documentul care atestă dreptul de a produce băuturi alcoolice sub licenţă poate fi unul din următoarele: contract de licenţă, cesiune, consimţământ scris din partea titularului mărcii sau declaraţia producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în baza contractelor de licenţă.

(5) Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările sunt însoţite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică şi caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

(6) Persoanele care eliberează pentru consum bere şi băuturi fermentate, trebuie să deţină declaraţii/certificate de calitate emise de producător din care să rezulte că ponderea gradelor Plato provenite din malţ, cereale malţificabile şi/sau nemalţificabile în numărul total de grade Plato al produsului finit este mai mare de 30%, respectiv că ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe şi sucurilor concentrate de fructe este mai mare de 50%.

(7) Operatorii economici distribuitori şi comercianţii angro sau en detail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat şi produse energetice răspund pentru provenienţa nelegală a produselor deţinute.

(8) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locaţii decât antrepozitele fiscale, precum şi uleiurile uzate pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producţie ori pot fi supuse operaţiilor de ecologizare, în condiţiile prevăzute de normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

161. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (8) din Codul fiscal, toate reziduurile de produse energetice de tipul - scurgeri, spălări, curăţări, decantări, degradate calitativ - rezultate din exploatare în alte locaţii decât antrepozitele fiscale de producţie pot fi vândute sau cedate, pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, către un antrepozit fiscal de producţie. Vânzarea sau cedarea are loc numai pe bază de factură sau aviz de însoţire, vizate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei rază de competenţă îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal, precum şi de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale din a cărei rază de competenţă sunt colectate reziduurile.

(2) Colectarea reziduurilor de produse energetice menţionate la alin. (1) poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producţie produse energetice sau de către operatorii economici autorizaţi pentru operaţiuni de ecologizare.

(3) În cazul colectării reziduurilor de către un operator economic autorizat pentru operaţiuni de ecologizare, factura/avizul de însoţire menţionate la alin. (1) vor fi vizate, după caz, şi de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei raza de competenţă îşi desfăşoară activitatea acest operator.

(4) Colectarea reziduurilor de produse energetice rezultate din exploatare, de tipul uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc., se face de către operatorii economici autorizaţi în acest sens potrivit legislaţiei de mediu. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru încălzire, se aplică prevederile art. 355 alin. (4) din Codul fiscal şi pct. 14 alin. (2)-(5).

(5) Vânzarea sau cedarea reziduurilor de produse energetice colectate, prevăzute la alin. (4), poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoţire, vizate de reprezentantul autorităţii

vamale teritoriale în a cărei rază de competenţă îşi desfăşoară activitatea operatorul economic autorizat pentru colectare, precum şi de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei rază de competenţă îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal de producţie sau urmează să fie utilizat pentru încălzire reziduul respectiv.

(6) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operaţiunilor de ecologizare şi /sau prelucrare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială este anunţată în scris cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.

(9) În cazul comercializării şi transportului de tutun brut şi tutun parţial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerinţe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parţial prelucrat provenit din operaţiuni proprii de import, din achiziţii intracomunitare proprii sau din producţia internă proprie pot desfăşura această activitate numai în baza unei autorizaţii eliberate în acest scop de către autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.;.

La data de 03-01-2016 Lit. a) a alin. (9) al art. 435 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^16.

b) tutunul brut sau tutunul parţial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producţia de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parţial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuţi la lit. a), trebuie să fie însoţită de un document comercial în care se înscrie numărul autorizaţiei operatorului economic.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

162. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (9) din Codul fiscal, în vederea comercializării tutunului brut sau tutunului parţial prelucrat operatorii economici trebuie să fie autorizaţi de către autoritatea vamală teritorială. Prin comercializarea tutunului brut sau tutunului parţial prelucrat se înţelege achiziţia acestuia de pe piaţa internă, din Uniunea Europeană sau din ţări terţe, precum şi livrarea pe piaţa internă, în Uniunea Europeană sau în ţări terţe.

(2) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile antrepozitelor fiscale autorizate pentru producţia de tutun prelucrat.

(3) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin tutun brut sau tutun parţial prelucrat se înţelege produsul rezultat în urma operaţiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unităţi autorizate ca prim-procesatoare.

(10) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin. (9), intervine ca sancţiune exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(11) Prin derogare de la prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor şi serviciilor de piaţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, vânzările cu prime către consumator nu se aplică pentru produsele accizabile supuse regimului de marcare prin timbre sau banderole prevăzute la art. 421. Prin consumator se înţelege persoana definită la art. 4 lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(12) Pentru produsele energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat -, prin normele metodologice se stabileşte tratamentul din punctul de vedere al accizelor pentru diferenţele cantitative constatate în afara regimului suspensiv de accize.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

163. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (12) din Codul fiscal, pentru a stabili tratamentul fiscal din punct de vedere al accizelor pentru diferenţele cantitative la operatorii economici care deţin produse energetice în alte locuri decât antrepozitele fiscale, pot solicita institutelor/societăţilor prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) efectuarea de studii privind diferenţele specifice activităţilor de depozitare, manipulare, distribuţie şi transport, după caz.

(2) Datorită proprietăţilor fizico-chimice ale produselor energetice care generează fluctuaţii ale volumului acestora în funcţie de diferenţele de temperatură, precum şi urmare a volatilităţii ridicate a produselor energetice, se constată pe parcursul anului diferenţe cantitative datorate acestor fenomene. Diferenţele cantitative pot fi:

a) pe timpul transportului, acestea fiind constatate de operatorii economici între cantităţile de produse energetice înscrise în documentele însoţitoare ale transportului şi cantităţile de produse

energetice efectiv constatate faptic la momentul recepţiei acestora. În funcţie de contractele comerciale, operatorii economici pot solicita antrepozitarilor autorizaţi modificarea documentelor de vânzare a produselor energetice pentru a reflecta cantitatea efectiv recepţionată;

b) pe timpul depozitării/manipulării/distribuirii produselor. Pentru toate achiziţiile de produse energetice, realizate în cursul unui an calendaristic, deţinute în alte locuri decât antrepozitele fiscale, diferenţele cantitative constatate între stocul scriptic şi stocul faptic, se stabilesc pe operatorii economici pe baza inventarului anual efectuat conform reglementărilor contabile. Intenţia de inventariere se anunţă în scris la autoritatea vamală cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de efectuarea inventarului.

(3) Diferenţele cantitative prevăzute la alin. (2) lit. a), constatate în plus, care se încadrează în limitele stabilite în studiile menţionate la alin. (1) nu generează obligaţii din punct de vedere al regimului accizelor. Diferenţele în plus care depăşesc limitele respective se înregistrează în evidenţele contabile ale operatorilor economici. Pentru acestea accizele devin exigibile la momentul recepţiei bunurilor şi se plătesc în termenul prevăzut la art. 345 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) Diferenţele cantitative prevăzute la alin. (2) lit. b), constatate în plus ca urmare a compensării cu diferenţele în minus, pe baza inventarului anual, care se încadrează în limitele stabilite în studiile menţionate la alin. (1) nu generează obligaţii din punct de vedere al regimului accizelor. Diferenţele care depăşesc limitele stabilite prin studiile menţionate la alin. (1), se înregistrează în evidenţele contabile ale operatorilor economici. Pentru acestea accizele devin exigibile la data încheierii inventarierii anuale şi se plătesc în termenul prevăzut la art. 345 alin. (1) din Codul fiscal.

(5) Diferenţele cantitative constatate în minus pe timpul transportului, prevăzute la alin. (2) lit. a), precum şi cele prevăzute la alin. (2) lit. b), determinate ca urmare a compensării cu diferenţele în plus, pe baza inventarului anual, indiferent dacă se încadrează sau nu în limitele stabilite în studiile menţionate la alin. (1) nu generează obligaţii din punct de vedere al regimului accizelor.

(6) Operatorii economici care nu au solicitat institutelor/ societăţilor prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) efectuarea de studii privind diferenţele specifice activităţilor de depozitare, manipulare, distribuţie şi transport, după caz, datorează accize pentru toate diferenţele în plus calculate ca urmare a compensării cu diferenţele în minus, pe baza inventarului anual, în cazul diferenţelor de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. b), precum şi pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. a), în situaţia în care nu are loc o reglare a documentelor de vânzare de către antrepozitarul autorizat.

Articolul 436

Decontările între operatorii economici

(1) Decontările între operatorii economici plătitori de accize şi operatorii economici cumpărători de produse accizabile se fac integral prin unităţi bancare.

(2) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (1):

a) comercializarea în regim en detail;

b) livrările de produse accizabile către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

c) livrările de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligaţiilor faţă de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă actele normative speciale nu prevăd altfel sau dacă nu se face dovada plăţii accizelor la bugetul statului;

d) livrările de produse accizabile, în cazul compensărilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management şi Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă nu se face dovada plăţii accizelor la bugetul de stat.

Articolul 437

Valorificarea produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

(1) Alcoolul şi băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea statului se supun distrugerii.

(2) Produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea statului, care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, se supun distrugerii.

(3) Circulaţia produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidenţa prevederilor secţiunii a 16-a.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

164. (1) Alcoolul etilic şi băuturile alcoolice care fac obiectul unei proceduri de executare silită şi care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare pot fi valorificate de către organele de executare silită către antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic - materie primă numai în vederea procesării. În acest caz livrarea se face pe bază de factură la preţuri care nu cuprind accizele.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi pentru produsele energetice care fac obiectul unei proceduri de executare silită şi care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare.

(3) Produsele accizabile care fac obiectul unei proceduri de executare silită şi care îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, cu excepţia tutunurilor prelucrate, se valorifică de organele de executare silită către operatorii economici comercianţi pe bază de factură la preţuri care cuprind şi accizele.

(4) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile potrivit alin. (1)-(3) trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute de lege, după caz.

Articolul 438

Valorificarea produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflaţi în procedura falimentului

(1) Circulaţia produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflaţi în procedura falimentului prevăzută în Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă nu intră sub incidenţa prevederilor secţiunii a 16-a.

(2) Produsele accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflaţi în procedura falimentului şi care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare pot fi valorificate către antrepozitarii autorizaţi şi numai în vederea procesării.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), livrarea acestor produse se face în regim de supraveghere fiscală pe bază de factură care trebuie să respecte prevederile art. 319.

Capitolul II
Regimul accizelor nearmonizate

Articolul 439

Sfera de aplicare

(1) Accizele nearmonizate sunt venituri datorate la bugetul statului şi care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele nearmonizate sunt taxe speciale percepute asupra următoarelor produse:

a) produse din tutun încălzit care, prin încălzire, emit un aerosol ce poate fi inhalat, fără a avea loc combustia amestecului de tutun, cu încadrarea tarifară NC 2403 99 90;

b) lichidele cu conţinut de nicotină destinate inhalării cu ajutorul unui dispozitiv electronic de tip "Ţigaretă electronică", cu încadrarea tarifară NC 3824 90 96.

Articolul 440

Faptul generator

Produsele accizabile prevăzute la art. 439 sunt supuse accizelor la momentul producerii, achiziţiei intracomunitare sau importului acestora pe teritoriul Comunităţii.

Articolul 441

Exigibilitatea

Momentul exigibilităţii accizelor intervine:

a) la data recepţionării produselor provenite din achiziţii intracomunitare;

b) la data efectuării formalităţilor de punere în liberă circulaţie a produselor provenite din operaţiuni de import;

c) la data vânzării pe piaţa internă a produselor provenite din producţia internă.

Articolul 442

Nivelul şi calculul accizelor

(1) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la art. 439 este cel prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu, şi se aplică începând cu 1 ianuarie 2016. Pentru anii următori, nivelul accizelor aplicabil începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul actualizat calculat conform alin. (2).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Nivelul şi calculul accizelor

165. (1) În aplicarea art. 442 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele prevăzute la 439 alin. (2) din Codul fiscal care sunt prezentate sub forma unei rezerve care conţine atât produsele prevăzute

la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cât şi produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cuantumul accizelor datorate reprezintă suma dintre accizele datorate pentru fiecare componentă în parte.

(2) În cazul în care produsele sunt prezentate sub forma unei rezerve care conţine atât produsele prevăzute la art. 354 alin. (4) din Codul fiscal, cât şi produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cuantumul accizelor datorate reprezintă suma dintre accizele datorate pentru fiecare componentă în parte.

(2^1) Pentru produsele prevăzute la alin. (1), fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 339-341 din Codul fiscal şi ale secţiunilor a 3-a, a 9-a şi a 16-a de la capitolul I - Regimul accizelor armonizate, titlul VIII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal.

(3) Pentru produsele prevăzute la alin. (2) se aplică în mod corespunzător prevederile secţiunilor a 9-a - Regimul de antrepozitare, a 16-a - Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize şi a 19-a - Marcarea produselor alcoolice şi a tutunului prelucrat.

(2) Nivelul accizelor prevăzut în anexa nr. 2 se actualizează anual cu creşterea preţurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, faţă de perioada octombrie 2014-septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Naţional de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice până cel mai târziu pe data de 20 octombrie a fiecărui an.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care în ultimele 12 luni are loc scăderea preţurilor de consum, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, faţă de perioada octombrie 2014-septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Naţional de Statistică până la data de 15 octombrie.

(4) Pentru produsele prevăzute la art. 439 accizele se datorează o singură dată şi se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităţilor produse şi comercializate, importate sau achiziţionate intracomunitar, după caz.

Articolul 443

Scutiri

(1) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat pentru produsele prevăzute la art. 439 operatorii economici care au achiziţionat direct dintr-un stat membru sau din import aceste produse şi care ulterior le livrează în alt stat membru, le exportă ori le returnează furnizorilor.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

166. (1) În aplicarea art. 443 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal care sunt exportate, accizele plătite pot fi restituite dacă se face dovada că acestea au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), exportatorul anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a exporta produsele accizabile, cu cel puţin 7 zile lucrătoare înainte de data în care se realizează exportul.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cantităţile de produsele accizabile care fac obiectul exportului, momentul exigibilităţii accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal , valoarea accizelor plătite.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declaraţiei vamale de export certificată în acest sens.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (4), autoritatea vamală teritorială întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele exportate. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia declaraţiei vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(7) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a

accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

167. (1) În aplicarea art. 443 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele prevăzute la 439 alin. (2) din Codul fiscal care sunt livrate intracomunitar, accizele plătite pot fi restituite dacă livrarea este însoţită de un document care conţine aceleaşi informaţii cu cele din cuprinsul documentului prevăzut la art. 416 din Codul fiscal.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic care efectuează livrarea intracomunitară anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puţin două zile lucrătoare înainte de expediere, menţionând cantităţile de produse accizabile care fac obiectul livrării intracomunitare, momentul exigibilităţii accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal, valoarea accizelor plătite.

(3) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, operatorul economic transmite la autoritatea vamală teritorială documentul prevăzut la alin. (1) prin care se certifică faptul că produsele accizabile au fost recepţionate într-un alt stat membru.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (3), autoritatea vamală teritorială întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului prevăzut la alin. (1) prin care se certifică faptul că produsele accizabile au fost recepţionate într-un alt stat membru;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(6) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 439 retrase de pe piaţă, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, accizele plătite se restituie la cererea operatorului economic.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

168. (1) În aplicarea art. 443 alin. (2) din Codul fiscal, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal, retrase de pe piaţă, accizele plătite pot fi restituite, la cerere.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a retrage de pe piaţă produsele accizabile, în vederea distrugerii, cu cel puţin 7 zile lucrătoare înainte de data în care se realizează distrugerea acestora.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cauzele, cantităţile de produse care fac obiectul retragerii de pe piaţă, momentul exigibilităţii accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal , valoarea accizelor plătite.

(4) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la distrugerea produselor şi certifică documentul de distrugere.

(5) Operatorul economic transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare efectuării distrugerii, o copie a documentului de distrugere certificat prevăzut la alin. (4).

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (5), autoritatea vamală teritorială, după analizarea acestora, întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele retrase de pe piaţă. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de distrugere certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(10) Termenul în care persoana interesată îşi poate exercita dreptul de a solicita restituirea accizelor este termenul de prescripţie a dreptului de a cere restituirea reglementat de Codul de procedură fiscală.

(3) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se stabilesc prin normele metodologice.

Articolul 444

Plătitori de accize

(1) Plătitorii de accize sunt operatorii economici care produc şi comercializează în România produsele prevăzute la art. 439, achiziţionează din teritoriul Uniunii Europene ori importă produsele prevăzute la art. 439.

(2) În sensul alin. (1), plătitorii de accize care produc bunurile prevăzute la art. 439 sunt operatorii economici care au în proprietate materia primă şi care produc aceste bunuri cu mijloace proprii sau le transmit spre prelucrare la terţi, indiferent dacă prelucrarea are loc în România sau în afara României.

(3) Operatorul economic care produce, achiziţionează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 439 trebuie să se autorizeze la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

169. În aplicarea art. 444 alin. (3) din Codul fiscal, procesarea tutunului prelucrat în vederea obţinerii produselor prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal şi a produselor care se prezintă sub forma unei combinaţii între produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal şi cele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se efectuează în antrepozite fiscale de producţie tutun prelucrat.

170.

(1) În aplicarea art. 444 alin. (3) din Codul fiscal, operatorul economic care produce, achiziţionează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal trebuie să se autorizeze la autoritatea vamală teritorială.

(2) Pentru obţinerea autorizaţiei prevăzute la alin. (1), operatorul economic depune o cerere, potrivit modelului din anexa nr. 45, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, însoţită de documentele prevăzute în aceasta.

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizaţiei orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului economic;

b) amplasarea locurilor unde se recepţionează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;

d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanţia financiară.

(4) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia de a depune o garanţie corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziţionate/importate/ produse în anul anterior. În cazul unui nou operator economic, garanţia reprezintă 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziţiona/importa/produce la nivelul unui an. Garanţia poate fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanţii personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 8.

(5) Autorizaţia prevăzută la art. 444 alin. (3) din Codul fiscal are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(6) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale menţionate în autorizaţie, operatorul economic are obligaţia de a solicita autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locaţie în care urmează a se realiza recepţia de produse supuse accizelor, cu cel puţin 15 zile înainte de recepţia produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puţin 60 de zile înainte de recepţia produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepţia de produse supuse accizelor într-o locaţie dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor recepţionate de către operatorul economic sunt însoţite de documentul comercial care atestă achiziţia intracomunitară sau de declaraţia vamală de punere în liberă circulaţie.

(9) Autorizaţia poate fi revocată de autoritatea emitentă în situaţia în care operatorul economic nu respectă prevederile de la alin. (4) şi (6) sau atunci când înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală mai vechi de 30 de zile, faţă de termenul legal de plată.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa operatorului economic.

(11) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizaţiei poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să anunţe în scris acest fapt autorităţii vamale emitente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(15) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi importatorii autorizaţi pentru produsele prevăzute la pct. 165 alin. (2).

(4) Operatorul economic care nu are domiciliul fiscal în România şi intenţionează să desfăşoare activităţi economice cu produse accizabile prevăzute la art. 439, pentru care are obligaţia plăţii accizelor în România, va desemna un reprezentant fiscal stabilit în România pentru a îndeplini obligaţiile care îi revin potrivit prezentului capitol.

Articolul 445

Obligaţiile plătitorilor

Operatorii economici plătitori de accize prevăzuţi la art. 444 sunt obligaţi:

a) să se înregistreze ca plătitori de accize la autoritatea fiscală competentă;

b) să calculeze accizele, să le evidenţieze distinct în factură şi să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului şi vărsarea integrală a sumelor datorate;

c) să ţină evidenţa accizelor, conform prevederilor din normele metodologice, şi să depună anual deconturile privind accizele, conform dispoziţiilor legale privind obligaţiile de plată, la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

Articolul 446

Declaraţiile de accize

Plătitorii de accize prevăzuţi la art. 444, cu excepţia importatorilor, au obligaţia de a depune la autoritatea competentă o declaraţie de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declaraţia.

Articolul 447

Termenul de plată a accizelor la bugetul de stat

(1) Pentru situaţiile prevăzute la art. 441 lit. a) şi c), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care intervine exigibilitatea accizelor.

(2) Pentru situaţiile prevăzute la art. 441 lit. b), plata accizelor se face la data exigibilităţii accizelor.

Articolul 448

Regimul produselor accizabile deţinute de operatorii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante

(1) Produsele accizabile prevăzute la art. 439 deţinute de operatorii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (1), trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute de lege, după caz.

Articolul 448^1

Excepţie de la regimul accizelor nearmonizate

Prin excepţie de la prezentul capitol, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a), fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 339-341 şi ale secţiunilor a 3-a, a 9-a şi a 16-a de la capitolul I - Regimul accizelor armonizate, titlul VIII - Accize şi alte taxe speciale.

La data de 17-06-2017 Capitolul II din Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017

Articolul 448^2

Restituiri speciale

(1) Pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a), fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, accizele nearmonizate aferente, virate la bugetul de stat, pot fi restituite la solicitarea antrepozitarilor autorizaţi care livrează aceste produse în alte state membre ori le exportă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

170^1.

(1) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, pentru care accizele nearmonizate au fost plătite în România şi care ulterior sunt livrate intracomunitar, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă livrarea este însoţită de documentul prevăzut în anexa nr. 46, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi dacă se face dovada că produsele au fost recepţionate în statul membru de destinaţie.

(2) Antrepozitarul anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puţin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) se întocmeşte de către antrepozitar în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitar;

b) exemplarele 2 şi 3 însoţesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 se restituie antrepozitarului, cu certificarea recepţiei şi, după caz, cu menţionarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinaţie.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului prevăzut la alin. (3) lit. d), autoritatea vamală teritorială întocmeşte un proces-verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Procesul-verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorităţii care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor, însoţită de următoarele documente:

a) copiile exemplarului 1 şi copia exemplarului 3, care conţine certificarea recepţiei, de pe documentul prevăzut la alin. (1);

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) documentul emis de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie care atestă tratamentul fiscal din punctul de vedere al accizelor, aplicat respectivelor produse.

(6) Autoritatea competentă analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

170^2.

(1) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, care sunt exportate, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă se face dovada că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) Exportatorul anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a exporta produsele accizabile, cu cel puţin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cantităţile de produse accizabile care fac obiectul exportului, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor nearmonizate aferente produselor exportate şi dovada care atestă că acestea au fost virate la bugetul de stat.

(4) Exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declaraţiei vamale de export certificată în acest sens.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului care certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, autoritatea vamală teritorială întocmeşte un proces-verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele exportate. Procesul-verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorităţii care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor, însoţită de următoarele documente:

a) copia declaraţiei vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă virarea accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(7) Autoritatea competentă analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(2) Cuantumul sumei restituite potrivit alin. (1) nu poate depăşi suma efectiv plătită la bugetul de stat.

(3) Modalitatea şi condiţiile de acordare a restituirii prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin normele metodologice.

La data de 17-06-2017 Capitolul II din Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017

Capitolul III
Contravenţii şi sancţiuni

Articolul 449

Contravenţii şi sancţiuni

(1) Constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate potrivit legii infracţiuni, şi se sancţionează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) producerea de vinuri liniştite, sub limita de 1.000 hl de vinuri liniştite pe an, fără înregistrarea la autoritatea vamală teritorială potrivit art. 362 alin. (3);

b) vânzarea cu amănuntul din antrepozitul fiscal a produselor accizabile, cu excepţiile prevăzute de lege, potrivit art. 362 alin. (6);

c) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. l), art. 375 alin. (1) lit. e), art. 383 alin. (3) şi art. 391 alin. (3);

d) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. j), art. 375 alin. (2), art. 383 alin. (2) şi art. 391 alin. (2);

e) nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 367 alin. (1) lit. f) şi i);

f) primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerinţelor prevăzute la art. 404 alin. (1);

g) nerespectarea prevederilor art. 424 alin. (6);

h) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (3) şi art. 430 alin. (3);

i) nerespectarea prevederilor art. 426 alin. (5) şi art. 429 alin. (5);

j) refuzul operatorilor economici de a prelua şi de a distruge cantităţile confiscate de tutun prelucrat, în condiţiile prevăzute la art. 431 alin. (1)-(3).

(2) Următoarele fapte constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate potrivit legii infracţiuni:

a) vânzarea de către orice persoană a ţigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat preţuri de vânzare cu amănuntul potrivit art. 343 alin. (9);

b) vânzarea ţigaretelor de către orice persoană la un preţ ce depăşeşte preţul de vânzare cu amănuntul declarat potrivit art. 343 alin. (10);

c) vânzarea de ţigarete de către orice persoană către persoane fizice la un preţ mai mic decât preţul de vânzare cu amănuntul declarat potrivit art. 343 alin. (11);

d) valorificarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal pentru care autorizaţia a expirat, a fost revocată sau anulată, fără plata accizelor la bugetul de stat, potrivit art. 344 alin. (2);

e) nerespectarea prevederilor art. 356 alin. (2) şi art. 357;

f) nerespectarea prevederilor art. 362 alin. (1) şi (7);

g) nesesizarea autorităţii competente în cazul deteriorării sigiliilor aplicate potrivit art. 367 alin. (1) lit. c);

h) nerespectarea prevederilor art. 397 alin. (3);

i) transportul de produse accizabile în regim suspensiv de accize care nu este acoperit de documentul administrativ electronic sau, după caz, de un alt document utilizat pentru acest regim, prevăzut în prezentul titlu, ori cu nerespectarea procedurii în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie potrivit prevederilor art. 402 alin. (1) şi art. 406 alin. (1);

j) deţinerea în scopuri comerciale, cu neîndeplinirea condiţiei prevăzute la art. 414 alin. (1), a produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un alt stat membru;

k) deţinerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prevederilor art. 421 alin. (3), fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la art. 452 alin. (1) lit. h);

l) nerespectarea prevederilor art. 428 alin. (3);

m) nerespectarea prevederilor art. 435 alin. (1);

n) nerespectarea prevederilor art. 435 alin. (2);

o) desfăşurarea activităţilor de comercializare angro a băuturilor alcoolice şi tutunului prelucrat şi activităţilor de comercializare în sistem angro şi/sau en detail a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, precum şi a biocombustibililor, cu nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 435 alin. (3) şi (4);

p) achiziţionarea produselor accizabile de la persoane care desfăşoară activităţi de distribuţie şi comercializare angro a băuturilor alcoolice şi tutunului prelucrat, respectiv comercializare în sistem angro a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat, precum şi a biocombustibililor şi care nu respectă condiţiile sau obligaţiile prevăzute la art. 435 alin. (3) şi (4);

q) nerespectarea prevederilor art. 436 alin. (1).

(3) Contravenţiile prevăzute la alin. (2) se sancţionează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum şi cu:

a) confiscarea produselor, iar în situaţia când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. b), f), h)-n);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor şi mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazurile prevăzute la lit. i) şi k);

La data de 01-01-2018 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 449 , Capitolul III , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 93, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

c) suspendarea activităţii de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1-3 luni, în cazul comercianţilor în sistem angro şi/sau en detail, pentru situaţiile prevăzute la lit. k) şi o);

d) oprirea activităţii de producţie a produselor accizabile prin sigilarea instalaţiei, în cazul producătorilor, pentru situaţiile prevăzute la lit. g) şi m).

(4) Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizaţia de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. j) şi alin. (2) lit. g) şi m).

(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizaţia de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. b), d) şi e).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

171. (1) Constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate potrivit legii infracţiuni, şi se sancţionează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) neînscrierea distinctă în facturi şi/sau în avize de însoţire a valorii accizelor, a menţiunii accize percepute ori a menţiunii exceptat/scutit de accize, după caz, potrivit pct. 6 alin. (13), pct. 7 alin. (2), alin. (4)-(6), pct. 12 alin. (14), pct. 81 alin. (2), pct. 164 alin. (3);

b) nerespectarea de către gospodăriile individuale a obligaţiilor prevăzute la pct. 12 alin. (5)-(7);

c) depunerea cu date incomplete sau incorecte a situaţiilor lunare centralizatoare prevăzute la pct. 39 alin. (2), pct. 46 alin. (2), pct. 52 alin. (3), pct. 58 alin. (3);

d) nedepunerea la autoritatea vamală teritorială ori depunerea cu date incomplete sau incorecte a situaţiilor lunare centralizatoare prevăzute la pct. 63, pct. 85, pct. 92 alin. (14), (16) şi (18), pct. 93 alin. (9) şi (11), pct. 97 alin. (1), pct. 102, pct. 110 alin. (1), pct. 139 alin. (16);

(2) Următoarele fapte constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate potrivit legii infracţiuni:

a) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute la pct. 7;

b) amplasarea mijloacelor de măsurare a producţiei şi a concentraţiei alcoolice pentru alcool etilic şi distilate în alte locuri decât cele prevăzute la pct. 30 alin. (14) şi (15);

c) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic;

d) nerespectarea condiţiilor şi procedurilor prevăzute la pct. 78 şi 79 privind denaturarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice;

e) eliberarea în consum în vrac şi deţinerea în vrac în afara unui regim suspensiv de accize a produselor intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal şi alcoolului etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 397 din Codul fiscal;

f) nerespectarea procedurii prevăzute la pct. 38 privind sigilarea şi desigilarea instalaţiilor de fabricaţie a alcoolului şi distilatelor;

g) întocmirea studiilor prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) sau a referatelor prevăzute la pct. 25 alin. (1) cu date inexacte ori incorecte şi care au influenţe fiscale;

h) utilizarea biocombustibililor şi biocarburanţilor în amestec cu combustibili pentru încălzire sau carburanţi tradiţionali, dacă pentru produsul astfel obţinut nu se face dovada plăţii accizelor la nivelul prevăzut pentru combustibilul tradiţional.

(3) Contravenţiile prevăzute la alin. (2) se sancţionează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei, precum şi cu:

a) confiscarea produselor, iar în situaţia când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), c), d), e) şi h);

b) suspendarea activităţii de producţie a produselor accizabile prin sigilarea instalaţiei, pentru situaţiile prevăzute la lit. e) şi f).

(4) La propunerea organului de control, pentru situaţiile prevăzute la alin. (2) lit. b), d), e) şi f), autorizaţiile de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pot fi suspendate de către autoritatea care le-a emis.

Articolul 450

Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor

(1) Constatarea şi sancţionarea faptelor ce constituie contravenţie potrivit art. 449 se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, prin A.N.A.F. şi unităţile sale subordonate, cu excepţia sancţiunilor privind suspendarea sau revocarea autorizaţiei de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat ori importator autorizat, care se dispune de autoritatea competentă, la propunerea organului de control.

(2) Sancţiunile contravenţionale prevăzute la art. 449 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor şi al altor entităţi fără personalitate juridică, sancţiunile se aplică reprezentanţilor acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 449, agentul constatator făcând menţiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

172. (1) Constatarea şi sancţionarea faptelor ce constituie contravenţie potrivit pct. 171 se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, prin Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi unităţile sale subordonate.

(2) Sancţiunile contravenţionale prevăzute la pct. 171 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor şi al altor entităţi fără personalitate juridică, sancţiunile se aplică reprezentanţilor acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la pct. 171, agentul constatator făcând menţiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Articolul 451

Dispoziţii aplicabile

Contravenţiilor prevăzute la art. 449 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

173. Contravenţiilor prevăzute la pct. 171 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

174. Operatorii economici care au depus la autoritatea fiscală teritorială scrisori de garanţie bancară emise de societăţi bancare care nu au sucursale în România au obligaţia de a se conforma prevederilor pct. 8 alin. (4) lit. a) până la data de 31 martie 2016.

175. Notificările emise potrivit prezentului titlu până la 31 decembrie 2015 inclusiv rămân valabile până la 31 martie 2016.

176. (1) În aplicarea art. 421 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, băuturile fermentate liniştite, altele decât bere şi vinuri, marcate cu banderole anterior datei de 1 ianuarie 2016, se comercializează ca atare până la epuizarea stocurilor.

(2) Marcajele neutilizate de tip banderolă aflate la data de 1 ianuarie 2016 în stocul operatorilor economici cu drept de marcare a băuturilor fermentate liniştite, altele decât bere şi vinuri, se restituie Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. până cel târziu la 31 martie 2016, în vederea distrugerii. Distrugerea marcajelor neutilizate se desfăşoară sub supraveghere fiscală.

177. În situaţia în care Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, prevedea depunerea unor notificări în vederea aplicării de excepţii sau scutiri de la plata accizelor, acestea îşi păstrează valabilitatea până la 29 februarie 2016 inclusiv. Începând cu data de 1 martie 2016, operatorii economici trebuie să îndeplinească condiţiile de depunere a notificărilor respective în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

178. Conformarea la prevederile pct. 170 se va efectua începând cu data de 1 martie 2016. În perioada 1 ianuarie 2016-29 februarie 2016, operatorul economic care achiziţionează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produsele prezentate la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal anunţă autorităţii vamale teritoriale, intenţia sa, în scopul efectuării de controale cu privire la respectarea prevederilor art. 440 şi 441 din Codul fiscal.

179. În cazul operatorului economic care produce produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal, conformarea la prevederile pct. 170 se efectuează începând cu data de 1 iulie 2016. Până la data de 30 iunie 2016 inclusiv, operatorul economic care produce produsele de la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal anunţă la autoritatea vamală teritorială intenţia sa de a produce, în scopul efectuării de controale cu privire la respectarea prevederilor art. 440 şi 441 din Codul fiscal.

Capitolul IV
Infracţiuni

Articolul 452

Infracţiuni

(1) Constituie infracţiuni următoarele fapte:

a) producerea de produse accizabile care intră sub incidenţa regimului de antrepozitare prevăzut în prezentul titlu în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea competentă;

b) achiziţionarea de alcool etilic şi de distilate în vrac de la alţi furnizori decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau expeditorii înregistraţi de astfel de produse, potrivit prezentului titlu;

c) livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din antrepozitele fiscale sau locurile de recepţie în cazul destinatarilor înregistraţi către cumpărători, persoane juridice, fără deţinerea de către antrepozitarul autorizat sau a destinatarului autorizat expeditor a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată;

d) marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deţinerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel;

e) refuzul sub orice formă a accesului autorităţilor competente cu atribuţii de control pentru efectuarea de verificări inopinate în antrepozitele fiscale;

f) livrarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile, altfel decât se prevede în prezentul titlu;

g) achiziţionarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile, altfel decât se prevede în prezentul titlu;

h) deţinerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 ţigarete, 400 ţigări de foi de 3 grame, 200 ţigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 300 litri;

i) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum şi amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantităţi de alcool sau distilate necontorizate;

j) eliberarea pentru consum, deţinerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, nemarcate şi necolorate sau marcate şi colorate necorespunzător, cu excepţiile prevăzute la art. 425 alin. (2);

k) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (5) şi art. 430 alin. (4);

l) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (6) şi art. 430 alin. (5).

(2) Infracţiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, cele prevăzute la lit. f) şi g);

b) cu închisoare de la un an la 5 ani, cele prevăzute la lit. b), e) şi h)-k);

c) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, cele prevăzute la lit. a), c), d) şi l).

(3) După constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. b)-e), g) şi i), organul de control competent dispune oprirea activităţii, sigilarea instalaţiei în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalaţiei şi înaintează actul de control autorităţii fiscale care a emis autorizaţia, cu propunerea de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal.

Anexa nr. 1

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (lei/U.M.)					
			2017	2018	2019	2020	2021	2022
0	1	2	3	4	5	6	7	8
Alcool şi băuturi alcoolice								
1	Bere, din care:	hl/1 grad	3,3	3,3	3,3	3,3	3,3	3,3
	1.1. Bere produsă de producătorii independenţi a căror producţie anuală nu depăşeşte 200 mii hl		1,82	1,82	1,82	1,82	1,82	1,82
2	Vinuri	hl de produs						
	2.1. Vinuri liniştite		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	2.2. Vinuri spumoase		47,38	47,38	47,38	47,38	47,38	47,38
3	Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	hl de produs						
	3.1. liniştite, din care:		396,84	396,84	396,84	396,84	396,84	396,84
	3.1.1. cidru de mere şi de pere		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	3.1.2. hidromel obţinut prin fermentarea unei soluţii de miere în apă		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	3.2. spumoase		47,38	47,38	47,38	47,38	47,38	47,38
	3.2.1. cidru de mere şi de pere		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
4	Produse intermediare	hl de produs	396,84	396,84	396,84	396,84	396,84	396,84
5	Alcool etilic, din care:	hl de alcool pur	3.306,98	3.306,98	3.306,98	3.306,98	3.306,98	3.306,98
	5.1. Alcool etilic produs de micile distilerii		1.653,49	1.653,49	1.653,49	1.653,49	1.653,49	1.653,49
Tutun prelucrat								
6	Ţigarete	1.000 ţigarete	439,94	448,74	483,74*	503,97 ** 533,97	563,97	563,97

*Nivel aplicabil începând cu 1 ianuarie 2019. **Nivel aplicabil începând cu 1 ianuarie 2020.									
7	Ţigări şi ţigări de foi	1.000 bucăţi	303,23		303,23	303,23	303,23	303,23	303,23
8	Tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete	kg	383,78		398,70	416,70	435,40	457,20	480,10
9	Alte tutunuri de fumat	kg	383,78		398,70	416,70	435,40	457,20	480,10
Produse energetice									
10	Benzină cu plumb	tonă	2737,96*)	2.945,75**)	2.945,75	2.945,75	2.530,17	2.530,17	2.530,17
		1000 litri	2108,23*)	2.268,23**)	2.268,23	2.268,23	1.948,23	1.948,23	1.948,23
11	Benzină fără plumb	tonă	2358,92*)	2.566,71**)	2.566,71	2.566,71	2.151,13	2.151,13	2.151,13
		1000 litri	1816,36*)	1.976,36**)	1.976,36	1.976,36	1.656,36	1.656,36	1.656,36
12	Motorină	tonă	1985,89*)	2.175,24**)	2.175,24	2.175,24	1.796,53	1.796,53	1.796,53
		1000 litri	1678,04*)	1.838,04**)	1.838,04	1.838,04	1.518,04	1.518,04	1.518,04
* Nivel aplicabil începând cu data de 15 septembrie 2017. ** Nivel aplicabil începând cu data de 1 octombrie 2017.									
13	Păcură	tonă							
	13.1. utilizată în scop comercial		71,07		71,07	71,07	71,07	71,07	71,07
	13.2. utilizată în scop necomercial		71,07		71,07	71,07	71,07	71,07	71,07
14	Gaz petrolier lichefiat	tonă							
	14.1. utilizat drept combustibil pentru motor		607,70		607,70	607,70	607,70	607,70	607,70
	14.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		537,76		537,76	537,76	537,76	537,76	537,76
	14.3. utilizat în consum casnic*)		0,00		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
*) Prin gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic se înţelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.									
15	Gaz natural	GJ							
	15.1. utilizat drept combustibil pentru motor		12,32		12,32	12,32	12,32	12,32	12,32
	15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire								
	15.2.1. în scop comercial		0,81		0,81	0,81	0,81	0,81	0,81
	15.2.2. în scop necomercial		1,52		1,52	1,52	1,52	1,52	1,52
16	16.1. utilizat drept combustibil pentru motor	tonă	2.640,92		2.640,92	2.640,92	2.640,92	2.640,92	2.640,92
		1.000 litri	2.112,73		2.112,73	2.112,73	2.112,73	2.112,73	2.112,73
	16.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire	tonă	2.226,35		2.226,35	2.226,35	2.226,35	2.226,35	2.226,35
		1.000 litri	1.781,07		1.781,07	1.781,07	1.781,07	1.781,07	1.781,07
17	Cărbune şi cocs	GJ							
	17.1. utilizate în scopuri comerciale		0,71		0,71	0,71	0,71	0,71	0,71
	17.2. utilizate în scopuri necomerciale		1,42		1,42	1,42	1,42	1,42	1,42
18	Electricitate	Mwh							
	18.1. Electricitate utilizată în scop comercial		2,37		2,37	2,37	2,37	2,37	2,37
	18.2. Electricitate utilizată în scop necomercial		4,74		4,74	4,74	4,74	4,74	4,74
**) Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice nu se accizează.									

La data de 31-12-2019 Numărul curent 6 din Anexa nr. 1 , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 2. din Articolul III , ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1059 din 31 decembrie 2019

La data de 01-01-2020 Numerele curente 10-12 din Anexa nr. 1 , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019

Anexa nr. 2

Nr. crt.	Denumirea produsului	U . M.	Acciza (lei/U.M.)
0	1	2	3
1	Lichid care conţine nicotină	ml	0,5

2	Tutunul conţinut în produse din tutun încălzit	kg	384

Anexe la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Anexa nr. 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....

Sediul:

Localitatea ....., str. ..... nr. .., bl. .., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....

Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....

Codul de identificare fiscală .....

Codul de accize/Codul de marcare .....

DECLARAŢIE

privind preţurile de vânzare cu

amănuntul pe sortimente de ţigarete

Începând cu data de ....., preţurile de vânzare cu amănuntul practicate pe sortimente vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul ţigaretelor conţinute într-un pachet	Preţul de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general	Director economic
Numele şi prenumele	Numele şi prenumele
. . . . .	. . . . .
Semnătura	Semnătura
. . . . .	. . . . .

Anexa nr. 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAŢIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

privind îndeplinirea condiţiilor de încadrare

în categoria mică fabrică de bere/mică distilerie

Denumire mică fabrică de bere/mică distilerie.

Sediul:

Localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....

Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....

Codul de identificare fiscală .....

Codul de accize/Codul de marcare .....

Subsemnatul ....., legitimat prin CI/BI seria ... nr. ....., eliberat(ă) de ..... la data de ....., cod numeric personal nr. ....., cunoscând dispoziţiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere, în calitate de reprezentant al ....., următoarele:

1. Cantitatea de bere/alcool pur produsă de ..... în anul calendaristic precedent este de ... hl produs/hl alcool pur.

2. Cantitatea de bere/alcool pur estimată a fi produsă de ..... în anul calendaristic în curs nu va depăşi 200.000 hl produs/10 hl alcool pur.

Anexez la prezenta următoarele documente:

a) copia documentului de identitate;

b) dovada calităţii de reprezentant al .....;

c) documente care atestă îndeplinirea condiţiei prevăzute la pct. 1 din prezenta declaraţie pe propria răspundere.

Numele şi prenumele .....

C.J.A.P. Piatra Neamț

Semnătura .....
Data .....

Anexa nr. 3
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

SITUAŢIA
eliberărilor pentru consum de ţigarete/
ţigări şi ţigări de foi în luna .... anul .....
Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Preţul de vânzare cu amănuntul declarat*)	Cantitatea eliberată pentru consum (mii bucăţi)	Acciza (lei)
0	1	2	3	4

Notă
*) Pentru ţigări şi ţigări de foi nu se va înscrie preţul de vânzare cu amănuntul declarat.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa nr. 4
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

SITUAŢIA
eliberărilor pentru consum de tutun fin tăiat,
destinat rulării în ţigarete/alte tutunuri de
fumat în luna .... anul .....
Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Cantitatea eliberată pentru consum (kg)	Acciza (lei)
0	1	2	3

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa nr. 5
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare.	Data. . . . .

CERERE
privind înregistrarea operatorului economic autorizat

pentru producţie/achiziţii intracomunitare/import/furnizare
de: cărbune/lignit/cocs gaz natural/energie electrică

1. Numele operatorului economic				
2. Adresa	Judeţul. . . . . ., sectorul. . . . . ., localitatea. . . . . ., str. . . . . nr. . . . ., bl. . . . ., sc. . . . , et. . . . ., ap. . . ., cod poştal			
3. Telefon				
4. Fax				
5. Adresa e-mail				
6. Codul de identificare fiscală				
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact				
8. Descrierea activităţii economice desfăşurate în România	[ ] Furnizare gaz natural	[ ] Extracţie cărbune şi lignit	[ ] Producţie cocs	[ ] Furnizare energie electrică
	[ ] Achiziţie intracomunitară cărbune/cocs/lignit		[ ] Import cărbune/ cocs /lignit	
9. Anexaţi copia legalizată a autorizaţiei eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu.				

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele solicitantului sau ale reprezentantului furnizorului extern
.....
Data .....
Semnătura .....

Anexa nr. 6
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare.	Data. . . . .

DECLARAŢIE
pentru înregistrarea gospodăriei individuale care
realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu

1. Numele şi prenumele persoanei fizice					
2. Adresa	Judeţul . . . . . ., sectorul . . . . . , localitatea . . . . . , str. . . . . , nr. . . . . , bl. . . . . ., sc. . . . . , et. . . . . , ap. . . . . ., cod poştal				
3. Telefon					
4. Codul numeric personal					
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura	Producţie				
	[ ]	[ ]	[ ]	[ ]	[ ]
	Bere	Vinuri	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	Țuică	Rachiuri
6. Menţionaţi cantitatea (în litri) obţinută în anul anterior:					
6.1. — bere					
6.2. — vinuri					
6.3. — băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri					
7. Menţionaţi instalaţiile de producţie deţinute pentru producţie de ţuică şi rachiuri din fructe*)					
7.1. — ţuică					

7.2. — rachiuri din fructe	
7.3. — alte rachiuri	
8. Menţionaţi cantitatea obţinută în anul anterior, în litri şi concentraţia alcoolică:	
8.1 — ţuică	
8.2. — rachiuri din fructe	
8.3. — alte rachiuri	

Notă

*) Se vor anexa şi copiile documentelor cu privire la deţinerea instalaţiilor pentru producţie de ţuică şi rachiuri din fructe.

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....

Semnătura ..... Data

Anexa nr. 7
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data . . . . .

DECLARAŢIE
pentru înregistrarea micilor producători de vinuri liniştite

1. Denumirea operatorului economic/ Numele şi prenumele	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ...., cod poştal .....
3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura	
6. Menţiuni privind instalaţiile şi spaţiile de producţie deţinute	

Semnătura Data
....

Anexa nr. 8
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data . . . . .

DECLARAŢIE
privind producţia de vinuri liniştite realizată şi comercializată în calitate de mic producător
semestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ...., cod poştal .....
3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	

C.T.C.E. Piatra Neamţ

5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulat de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7.2. unităţi de alimentaţie publică 7.3. antrepozite fiscale	
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete:
Numele şi prenumele .....
..... Data .....
Semnătura declarantului

Anexa nr. 9
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare	Data . . . . .

DECLARAŢIE
privind achiziţiile/livrările intracomunitare de vinuri liniştite efectuate în calitate de mic producător
semestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ...., cod poştal .....
3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din ..... (statul membru)	....
6. Cantitatea achiziţionată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care, către: ..... (statul membru)	....
8. Cantitatea livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete:
Numele şi prenumele .....
..... Data .....
Semnătura declarantului

Anexa nr. 10

C.T.C.E. Piatra Neamţ

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. de înregistrare	Data . . . . .

CERERE
pentru acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal
(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Activităţile economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul de identificare fiscală ale persoanei afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator;	
11. Cazierele judiciare ale administratorilor şi cazierul judiciar al persoanei juridice	
12. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depun separat câte o parte a II-a, precum şi alte informaţii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal .....
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)	
3. Arătaţi dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv.	

C.J.E.T. Piatra Neamţ

4. Enumeraţi tipurile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum şi tipurile şi cantităţile estimate pentru fiecare dintre următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcţie de acciza unitară pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs) ..... - (cod şi subcod) ..... Tip produs (denumire produs) ..... - (cod şi subcod) .... Tip produs (denumire produs) ..... - (cod şi subcod) .....
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificaţi capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv).	
6. Anexaţi un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal.	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexaţi copia actelor de proprietate.	
9. Dacă locul se află în proprietatea altei persoane, anexaţi următoarele: - copia contractului de leasing sau deţinerii sub orice formă legală; - o declaraţie semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control.	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţia pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: - numele, adresa şi telefonul garantului propus; - declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi o perioadă de timp specificate (scrisoare de garanţie bancară).	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele	
.....	Data .....
Semnătura solicitantului	
.....	

Anexa nr. 11
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data . . . . .

DECLARAŢIE
privind media ponderată pentru produsul .....

I. INFORMAŢII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE ACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ						

Nr. crt.	Denumire produs	Cod NC	U.M.*)	Nivel accize (lei/u.m.)	Cantitate utilizată**)	Accize aferente materiei prime
0	1	2	3	4	5	6
TOTAL Accize materii prime utilizate (sumă coloana 6)						
TOTAL Materii prime accizabile utilizate (sumă coloana 5)						

II. INFORMAŢII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE NEACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ

Nr. crt.	Denumire produs	U.M.*)	Cantitate utilizată**)	
0	1	2	3	
TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate (sumă coloana 3)				

III. INFORMAŢII PRIVIND PRODUSUL ACCIZABIL FINIT REALIZAT

Denumire produs	Cod NC	U.M.	Nivel accize (lei/u.m.)
0	1	2	3

IV. MEDIA PONDERATĂ
TOTAL Accize materii prime utilizate
TOTAL Materii prime accizabile utilizate +
TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate

Media ponderată (lei/u.m.)	

Notă

*) Unitatea de măsură este cea prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

**) Se completează cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obţinerea unei unităţi de măsură aferente cantităţii de produs finit pentru care este prevăzut nivelul accizelor în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

Exemplu: Pentru obţinerea unui produs din categoria produselor intermediare, se va completa cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obţinerea unei cantităţi de 1 hl de produs finit.

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

. . . . .	. . . . .
Semnătura	Data

Anexa nr. 12

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul
fiscal de producţie de alcool şi băuturi spirtoase
în luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate în tone/hectolitri alcool pur, după caz)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenţa (E)
				Operaţii interne		U.E.	Import			
				Din producţie proprie	Alte achiziţii					

(A) stocul iniţial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) intrări: cantităţile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe,

C.J.C.P. Piatra Neamţ

aferente perioadei de raportare; (C) cantităţile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) cantităţile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare; (E) diferenţe: cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc iniţial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D

II. Produse în curs de fabricaţie (exprimate în hl alcool pur)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
					Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

C.J.C.E. Piatra Neamţ

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Concen-traţie alcoolică	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activi-tatea proprie (E)	Stoc final (F)	Dife-ren-ţa (G)
						Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
										Regim suspensiv			Scutire			
										Teritoriul naţional	U.E.	Export				

C.T.C.E. Piatra Neamţ

Cantităţile de alcool se exprimă în hectolitri alcool pur, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operaţiunilor desfăşurate în perioada de raportare. Diferenţa (G) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D) - utilizat în activitatea proprie (E) - stoc final (F)

	Conducătorul antrepozitului fiscal . . . . .
Data	Semnătura

Anexa nr. 13

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....
SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate
în antrepozitul fiscal de producţie
de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate în kg/hl, după caz)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Concentraţie	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)			Utilizat (C)	Stoc final (D)	Dife-renţa (E)
					Operaţii interne	U.E.	Import			

A - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe/raport de primire; C - cantităţi de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producţie al produselor intermediare; D - stoc final - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (E) = stoc iniţial (A) + intrări (B) - ieşiri (C) - stoc final (D)

II. Produse în curs de fabricaţie (exprimate în hectolitri)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
					Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri)

Cod produs accizabil	Cod NC	Concentra-ţie	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activi-tatea proprie (E)	Stoc final (F)	Dife-ren-ţa (G)
						Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
										Regim suspensiv			Scutire			
										Teritoriul naţional	U.E.	Export				

C.T.C.E. Piatra Neamţ

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate pentru consum; ieşiri fără accize - cantităţile fiecăror produse intermediare ieşite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producţie; F - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (G) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D) - utilizat în activitatea proprie (E) - stoc final (F)

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal . . . . .
	Semnătura

Anexa nr. 14
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul
fiscal de producţie de bere
în luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate în hl/kg, după caz)

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malţ			Alte materii de extracţie		
Orz			Malţ colorat		
Orez şi griş			Bere		
Porumb			Altele		
Zahăr şi glucoză					

II. Bere fabricată (în hectolitri)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri						Consum (F)	Stoc final (G)	Diferenţa (H)
								Cu accize (D)		Fără accize (E)						
										Regim suspensiv						
					Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (U.E.)	Import	Grad Plato mediu	Consum	Teritoriul naţional	U.E.	Export	Operaţiuni scutite			

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - cantităţile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize: gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu.

Exemplu: 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

Gradul Plato mediu =	$\frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13{,}33$

F - consum propriu de materii prime, în scopul realizării produsului finit; G - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (H) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D + E) - consum (F) - stoc final (G)

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal . . . .
	Semnătura

Anexa nr. 15

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal ....
Cod accize ....
Localitatea ...., judeţul/sectorul ....
Str. .... nr. ....
Cod poştal ....
Domiciliul fiscal ....
SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în
antrepozitul fiscal de producţie tutunuri prelucrate
în luna ...... anul ......

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri									Utilizate în activitatea proprie (F)	Stoc final (G)	Diferenţa (H)
					Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (U.E.)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)									
										Regim suspensiv						Scutire			
										Teritoriul naţional		U.E.		Export					
								Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate				

În cazul ţigaretelor, al ţigărilor de foi, cantităţile vor fi exprimate în mii bucăţi, iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producţie; G - stoc final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (H) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D + E) - consum (F) - stoc final (G)

Cantităţile de produse vor fi exprimate în mii bucăţi, respectiv kg, după caz.

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal . . . .
	Semnătura

Anexa nr. 16

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal ....
Cod accize..
Localitatea ...., judeţul/sectorul ......
Str. .... nr. ....
Cod poştal ....
Domiciliul fiscal ....
SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de
producţie de produse energetice în luna .... anul ....

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferenţa (H)
					Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)	Fără accize (E)				Cu accize	Fără accize		
									Regim suspensiv			Scutiri				
									Teritoriul naţional	U.E.	Export					

C.F.C.L. Piatra Neamţ

Cantităţile de produse se exprimă în tone. Prin excepţie, în cazul materiilor prime având codul de produs S300, cantităţile se exprimă în hectolitri alcool pur.
A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - autoconsum - cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; G - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (H) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D + E) - autoconsum (F) - stoc final (G)

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal . . . . .
	Semnătura

Anexa nr. 17
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul ....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....
SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în
antrepozitul fiscal de depozitare în luna ..... anul .....

C.J.C.M. Piatra Neamţ

Cod produs accizabil	Cod NC	Concen-traţie grad alcoolic	Grade Plato mediu	U.M.	Stoc iniţial (A)	Intrări					Ieşiri					Utilizate în activitatea proprie (G)	Stoc final (H)	Diferenţa (I)
						Regim suspensiv (B)			Produs din activitatea proprie (C)	Cantităţi pentru amestec (D)	Cu accize (E)	Fără accize (F)						
												Regim suspensiv			Scutire/ Exceptare			
						Achiziţii interne (RO)	Alte Achiziţii (U.E.)	Import				Teritoriul naţional	U.E.	Export				

C.T.C.E. Piatra Neamţ

Cantităţile de produse vor fi exprimate în hl pentru grupele de produse accizabile S, W, I, B, mii bucăţi sau kg pentru T, tone pentru E.
A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; C - cantităţi de produs din activitatea proprie, utilizate pentru amestec; D - cantităţi de aditivi, biocombustibili pentru încălzire şi biocarburanţi prevăzuţi la pct. 21 alin. (3), precum şi marcatori şi coloranţi prevăzuţi la pct. 156; E - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor; G - cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal. Rubricile C, D, G se completează doar în cazul antrepozitelor de depozitare produse energetice I; H - stoc final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (I) = stoc iniţial (A) + intrări (B + C + D) - ieşiri (E+ F) - (G) - stoc final (H)
Coloana "Grade Plato mediu" se va completa numai în cazul berii - dacă berea prezintă diverse grade Plato, se înscrie grade Plato mediu;
De exemplu: 1.000 hl bere de 12 grade Plato; 2.000 hl bere de 13 grade Plato; 3.000 hl de bere de 14 grade Plato

Grade Plato mediu =	$\frac{(1.000 \times 12) + (2.000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1.000 + 2.000 + 3.000} = 13,33$
Data	Conducătorul antrepozitului fiscal . . . . .
	Semnătura

Anexa nr. 18
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE DE AUTORIZARE		Nr. . . . .
DESTINATAR ÎNREGISTRAT		Casetă rezervată autorității vamale teritoriale
1. Nume și prenume sau denumirea societății și adresa exactă		Cod unic de înregistrare
		Număr de identificare TVA
		Număr de telefon
		Număr de fax
		Adresa de e-mail
2. În cazul persoanelor juridice, se vor înscrie numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui administrator:		
3. Adresa locației/locațiilor de recepție a produselor:		
4. Natura produselor și cantitatea medie lunară de produse estimată a fi recepționată într-un an, după caz:		
■ Băuturi alcoolice		■ produse energetice
□ bere . . . . . litri		□ combustibili . . . . . litri
□ vin liniștit . . . . . litri		□ carburanți . . . . . litri
vin spumos . . . . . litri		■ tutun prelucrat
□ produse intermediare . . . . . litri		□ țigarete . . . . . bucăți
□ Băuturi fermentate liniștite . . . . . litri		□ țigări și țigări de foi . . . . . bucăți
□ băuturi fermentate spumoase . . . . . litri		□ tutun de fumat . . . . . kg
□ băuturi alcoolice spirtoase . . . . . litri		
5. Dacă sunteți deja titularul unei autorizații eliberate de autoritatea competentă, vă rugăm să indicați data și obiectul autorizației:		
Număr ……..din ……..1……..1		
Număr ……..din ……..1……..1		
6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de destinatar înregistrat, precizați acest fapt: ……		

7. Documente de anexat: □ cazierele judiciare ale administratorilor □ bilanțul pe ultimii 2 ani □ confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize □ certificatul constatator, eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția produselor accizabile, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare □ copia contractelor încheiate direct între destinatarul înregistrat propus și persoana autorizată din alt stat membru □ lista cantităților de produse accizabile recepționate în fiecare lună din anul precedent □ scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanția se constituie prin consemnarea de mijloace bănești la Trezoreria Statului □ numele, adresa și telefonul garantului produs, precum și garanția cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și o perioadă de timp specificată (scrisoarea de garanție bancară), atunci când se constituie o garanție bancară	
Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.	
Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societății	Data, numele și calitatea acestuia (proprietar, asociat)

Anexa nr. 19

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal/importator autorizat
.....
Cod accize/Cod identificare fiscală .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....,
bl. ...., sc. ..... et. ..... ap., ... cod poştal .....
SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile
în luna ..... anul .....

Primăria Piatra Neamț

Document			Provenienţa (2)	Cod accize expeditor	Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat) (V/Î)	Densitate la 15°C kg/l (3)	Concentraţie grad alcoolic (4)	Grade Plato (5)	Recipienţi		Cantitate			Acciza datorată - mii lei -
Tip (1)	Număr	Data achiziţie									Capacitate nominală	nr.	kg	litri	mii bucăţi	

C.T.C.E. Piatra Neamţ

(1) e-DA; declaraţia vamală de punere în liberă circulaţie.
(2) Se va înscrie indicativul SM de expediere/ statul din care este efectuat importul.
(3) Se va completa numai în cazul produselor energetice.
(4) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.
(5) Se va completa numai în cazul berii.

RECAPITULAREA PERIOADEI									
Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	U.M.	Vrac/ Îmbuteliat (V/Î)	Stoc la începutul lunii	Canti-tatea intrată	Surplus pe parcursul lunii	Pierderi	Stoc efectiv	Diferenţa (+) sau (-)

Numele şi prenumele .....
Semnătura ..... Data .....

Anexa nr. 20
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. ..... din .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de importator autorizat/
expeditor înregistrat

Societatea ....., cu sediul social în ....., str. ..... nr. ....., înregistrată în registrul comerţului la nr. ..... din data de ....., codul de identificare fiscală ....., telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ...., sectorul ....., judeţul ....., posesorul buletinului/cărţii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ă de ....., având funcţia de ....., solicit eliberarea autorizaţiei de importator autorizat/expeditor înregistrat pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. ..... .

Documente de anexat:

a) certificatul constatator eliberat de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, din care să rezulte capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, după caz, atât pentru expeditorul înregistrat, cât şi pentru importatorul autorizat;

b) cazierele judiciare ale administratorilor şi cazierul judiciar al persoanei juridice, eliberate de instituţiile abilitate din România atât pentru expeditorul înregistrat, cât şi pentru importatorul autorizat;

c) declaraţie privind forma de constituire a garanţiei, atât pentru expeditorul înregistrat, cât şi pentru importatorul autorizat;

d) declaraţie pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Uniunii Europene, atât pentru expeditorul înregistrat, cât şi pentru importatorul autorizat;

e) lista produselor accizabile şi cantităţile estimate a fi importate la nivelul unui an şi codul NC al produselor, în cazul importatorului autorizat;

f) lista produselor accizabile şi cantităţile estimate a fi expediate în regim suspensiv de accize la nivelul unui an, codul NC al produselor şi codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, în cazul expeditorului înregistrat;

g) contractele încheiate direct între importator şi furnizorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al furnizorului extern, se prezintă o declaraţie a producătorului extern care să ateste relaţia contractuală dintre acesta şi furnizorul extern al deţinătorului de autorizaţie de importator, în cazul importatorului autorizat;

h) contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru, în cazul expeditorului înregistrat;

i) contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o ţară terţă sau dintr-un teritoriu terţ, precum şi declaraţia pe propria răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii Europene, în cazul expeditorului înregistrat;

j) declaraţie pe propria răspundere care să cuprindă o prezentare a operaţiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfăşura, în cazul expeditorului înregistrat.

Data .....
Numele şi prenumele .....

Semnătura .....

Anexa nr. 21
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea expeditorului înregistrat
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ... et. ..., ap. ...
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....
SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind livrările de produse accizabile
în luna ..... anul .....
Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Denumirea operatorului
B - Data expedierii
C - Cantitatea livrată

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	UM	Beneficiarul livrării										Cantitatea totală livrată (7+12)
				Antrepozite/Destinatari înregistraţi					Alţi beneficiari (export/organizaţii scutite)					
				A	Codul de accize	ARC	B	C	A	Nr. DVE/ Nr. Certificat de scutire	ARC	B	C	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantităţile de produse vor fi exprimate în hl pentru grupele de produse accizabile S, W, I, B, mii bucăţi sau kg pentru T, tone pentru E.

Certificată de conducerea expeditorului înregistrat	
Numele şi prenumele	
Semnătura	Data . . . . .

Anexa nr. 22
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAŢIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE
privind utilizarea produselor energetice prevăzute la
art. 355 alin. (1) din Codul fiscal care nu se regăsesc la
art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, în unul dintre scopurile
exceptate de la regimul de accizare prevăzute la
art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Codul fiscal şi/sau
utilizarea alcoolului etilic denaturat în unul dintre scopurile
pentru care se acordă scutire indirectă de la plata accizelor
prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal
Denumire operator economic .....
Sediul: .....
Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul .....,
codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Obiect principal de activitate ..... cod CAEN .....
Subsemnatul, ..., legitimat prin CI/BI seria ..... nr. ....., eliberat(ă) de ..... la data de ....., cod numeric personal nr. ....., în calitate de reprezentant al ....., cunoscând dispoziţiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere că*):

Notă

*) Se bifează căsuţa corespunzătoare în funcţie de situaţia pentru care se depune declaraţia pe propria răspundere.

[] produsele energetice aprovizionate potrivit avizului de însoţire nr. .....şi/sau facturii nr. ....., după caz, vor fi utilizate în regim de exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal şi pct. 59 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal;
[] alcoolul etilic denaturat aprovizionat potrivit Avizului de însoţire nr. .....şi/sau Facturii nr. ....., după caz, va fi utilizat în regim de scutire indirectă de la plata accizelor potrivit art. 397 din Codul fiscal şi pct. 90 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.
Anexez la prezenta următoarele documente:
1. copia documentului de identitate;
2. dovada calităţii de reprezentant al ..... .
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa 22^1
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAŢIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE
privind utilizarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2)
din Codul fiscal care nu se regăsesc la art. 355 alin. (3) din
Codul fiscal, în alte scopuri decât în calitate de combustibil
pentru motor sau combustibil pentru încălzire
Denumire operator economic .....
Sediul: .....
Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Obiect principal de activitate .....cod CAEN .....
Subsemnatul, ..., legitimat prin CI/BI seria.....nr. ....., eliberat(ă) de ..... la data de ....., cod numeric personal nr. ....., în calitate de reprezentant al ....., cunoscând dispoziţiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere că produsele energetice aprovizionate potrivit avizului de însoţire nr. .....şi/sau facturii nr. ....., după caz, vor fi utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, respectiv pentru ..... .
Anexez la prezenta următoarele documente:
a) copia documentului de identitate;
b) dovada calităţii de reprezentant al ..... .
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa nr. 23
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data . . . . .
Nr. înregistrare în registrul special constituit la nivelul autorităţii vamale teritoriale	Data . . . . .

NOTIFICARE
privind utilizarea produselor energetice şi energiei electrice în exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal/în regim de scutire de la plata accizelor potrivit art. 399 din Codul fiscal

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Localitatea . . . . . , str. . . . . nr. . . . . , bl. . . . . , sc. . . . . , et. . . . . , ap. . . . . , județul/sectorul . . . . . , codul poștal . . . . . ., telefon/fax . . . . .
3. Telefon	

4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activității desfășurate	Utilizare potrivit art. 394 din Codul fiscal gaz natural cărbune și cocs energie electrică Utilizare potrivit art. 399 din Codul fiscal gaz natural cărbune/cocs energie electric biocombustibili/biocarburanți produse energetice prevăzute la pct. 94 alin. (3) lit. c) de la titlul VIII din normele metodologice
9. Cantitatea de produse accizabile estimată a fi utilizată	
10. Copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor privind activitatea desfășurată - anexa nr. 1 la prezenta declarație	
11. Documentele prevăzute la pct. 113 alin. (7) de la titlul VIII din normele metodologice - anexa nr. 2 la prezenta declarație*)	

Numele şi prenumele .....

Semnătura .....

Notă

*) Se depun numai pentru utilizarea biocombustibililor şi biocarburanţilor în stare pură.

Anexa nr. 24

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE

privind acordarea autorizaţiei de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic	
2. Adresă/Număr de identificare TVA	Judeţul ....., sectorul..... Localitatea ..... Strada ....., Bloc ....., scara ....., etaj ....., ap. ..... Codul poştal ..... Număr de identificare TVA .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul unic de identificare	
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal	
8. Codul CAEN şi denumirea activităţii economice în care se utilizează produsele accizabile	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Judeţul....., sectorul..... Localitatea ..... Strada ..... Codul poştal .....
11. Capacitatea de depozitare	
12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/exceptare de la	

C.J.C.E. Piatra Neamț

regimul de accizare şi cantitatea estimată							
Denumire comercială	Cod NC*1)	Canti-tatea estima-tă*2) pentru un an/ trei ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. ... alin. ... pct. ... lit. ... din Codul fiscal)	Destinaţia produsului		
					Producţie	Consum propriu	Comercializare către utilizator final

13. Produse ce urmează a fi obţinute				
Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinaţia produsului obţinut	
			Comercializare	Consum propriu

14. Sunteţi titularul unei alte autorizaţii eliberate de autoritatea vamală competentă: [] Da [] Nu	Tip autorizaţie *3)	Număr/Dată	Validă/Invalidă

15. Documente de anexat:
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia, producţia şi comercializarea produselor,
precum şi copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;
- cazierul fiscal al solicitantului;
- cazierul judiciar al administratorului;
- copii ale documentelor care atestă forma de deţinere a utilajelor, terenurilor şi clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);
- copii ale licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii, după caz;
- fundamentarea cantităţii pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziţionat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor.

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum şi documentele anexate sunt corecte şi complete.
Data .....
Numele şi prenumele administratorului .....
Semnătura .....

Notă

*1) Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.
*2) Prin cantitatea estimată pentru un an se înţelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar în cazul cantităţii estimate pentru trei ani se înţelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.
*3) Rubrica Tip autorizaţie se va completa cu toate tipurile de autorizaţii emise anterior sau în derulare.

Anexa nr. 25
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea vamală teritorială
.....
AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
Nr. ..... din data .....
Cod utilizator final .....
....., cu sediul în ....., str. ..... nr. ....., bl. ...., sc. ....., et. ....., ap. ....., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ....., înregistrată la registrul comerţului cu nr. ....., având codul de identificare fiscală ....., se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator ....., situat în ....., str. ....., nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....., cod poştal ....., judeţul ..... telefon/fax ..... .
Această autorizaţie permite achiziţionarea în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... pct. ..... lit. ...., a următoarelor produse:
– denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
– denumire produs, cod NC şi cantitate .....;

– denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
Nivelul garanţiei .....
Autorizaţia este valabilă începând cu data de .....;
Conducătorul autorităţii vamale teritoriale,
.....
(numele, prenumele, semnătura)

Anexa nr. 26
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator
.....
Cod utilizator punct de lucru .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Strada ..... nr. ..... bloc ....., sc. ....., et. ...., ap. ..., cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....
SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile/utilizările de produse accizabile şi livrările
de produse finite rezultate în luna ..... anul .....
Temei legal aferent facilităţii fiscale solicitate:

1. conform art. ... alin.	lit. ... Cod fiscal - Autorizaţie nr. .....
2. conform art. ... alin.	lit. ... Cod fiscal - Autorizaţie nr. .....
3. conform art. ... alin.	lit. ... Cod fiscal - Autorizaţie nr. .....

1. ACHIZIŢII/LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE

Document		Achiziţie/ Livrare		Furnizor/ Beneficiar	Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar	Cod produs accizabil	Cod NC	Starea produsului	Densitate la 15°C kg/l	Concentraţie	Recipienţi		Cantitate	
Tip	Număr/ Serie/ ARC	Tip	Data								Capacitate nominală	Nr.	kg	litri
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

(1) Factura/e-DA/DI/AIM (aviz de însoţire a mărfii)/NP (notă de predare); (3) pentru achiziţii se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L"; (6) în cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final; (9) se va menţiona V - produse în vrac sau I - îmbuteliat; (10) se completează numai în cazul produselor energetice; (12) se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.

2. RECAPITULAREA ACHIZIŢIILOR/LIVRĂRILOR DE PRODUSE ACCIZABILE

Cod produs accizabil	Codul NC al produ-sului	Starea produ-sului	Stoc la începutul lunii		Cantitate intrată		Surplus pe parcursul lunii		Cantitate ieşită						Pierderi		Sto la sfâ luni
									Consum propriu		Producţie		Comercializare				
			kg	litri	kg	litri	kg	litri	kg	litri	kg	litri	kg	litri	kg	litri	kg
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33

(18) Se va menţiona V - produse în vrac sau I - îmbuteliat; (25), (26) - cantitatea consumată în scopul pentru care a obţinut autorizaţia; (27),(28) - cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (29), (30) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize.

3. RECAPITULAREA PRODUSELOR FINITE REALIZATE/LIVRATE*)

Codul NC a l produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitatea expediată		Stoc la sfârşitul lunii		Diferenţe (+) sau (-)	
	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47

Notă
*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final conform art. 397 din Codul fiscal.

Diferenţa - cantităţile de produse finite stabilite după formula: stoc la începutul lunii + cantitate realizată în luna de raportare - cantitate expediată - stoc la sfârşitul lunii.

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*)			
Codul NC al produsului	Cantitate expediată		Destinatar
	cant.	UM	
48	49	50	51

Notă

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final conform art. 397 din Codul fiscal.

(51) - Se va înscrie codul ţării în cazul destinaţiei UE, EX în cazul exporturilor şi codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naţionale.

Numele și prenumele	Data . . . . .
. . . . .	
Semnătura	
. . . . .	

Anexa nr. 27

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE
de restituire a accizei în baza prevederilor
art. 395 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
.....

2. Adresa din România: localitatea ....., str. ..... nr. ....., sectorul ....., codul poştal ....., codul de identificare fiscală ....., judeţul ..... .

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantităţii de ..... litri de ....., achiziţionaţi conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul ....., deschis la ..... .

Numele şi prenumele	
Semnătura solicitantului	Data . . . . .

Anexa nr. 28

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE

Seria nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
Denumirea/numele .....
Strada şi numărul .....
Codul poştal, locul .....
Statul membru (gazdă) .....

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(denumire, adresă şi număr de telefon)
.....
.....
.....

3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI

Instituţia/Persoana beneficiară (1) declară:

(a)	că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate (2)

C.T.C.E. Piatra Neamţ

[ ]	pentru uzul oficial al:
[ ]	unei misiuni diplomatice străine
[ ]	unei reprezentanţe consulare străine
[ ]	unei organizaţii internaţionale
[ ]	forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului d Nord (NATO)

. . . . . .

(denumirea instituţiei) (vezi căsuţa 4)

(b)	că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor aplicabile scutirii în statul membru menţionat l căsuţa 1, şi
(c)	că informaţiile de mai sus sunt reale.

Instituţia sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor, accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

. . . . . .

Locul, data

. . . . . .

Ştampila

4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

. . . . .		. . . . .
Locul, data		Numele şi statutul semn
	ŞTAMPILA	
	. . . . .	
	Semnătura	

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informaţii cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate

(1) Numele şi adresa .....

(2) Codul de accize .....

(opţional)

B. Informaţii cu privire la produse

	Descrierea detaliată		Valoarea fără accize	

C.T.C.E. Piatra Neamț

Nr.	a produselor *3) (sau referinţa la formularul de comandă ataşat)	Cantitatea sau numărul		LEI
Valoarea unitară	Valoarea totală			
Suma totală				

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte

• în totalitate

• până la cantitatea de . . . . . (număr) (4)

condiţiile de scutire de accize

. . . . . .

Locul, data

Nume

ŞTAMPILA

. . . . . .

Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA
(doar în caz de scutire pentru uz oficial)
Prin scrisoarea nr. ...(referire la dosar)..... din ...(data)...
....(denumirea instituţiei beneficiare)..... i se acordă permisiunea de către .....(denumirea autorităţii competente)..... de a folosi ştampila în cadrul căsuţei 6.

..... Locul, data	..... Numele şi statutul semnatarului

ŞTAMPILA
.....
Semnătura

Notă

*1) Tăiaţi dacă este cazul.
*2) Bifaţi rubrica potrivită.
*3) Tăiaţi spaţiul care nu este utilizat. Această obligaţie se aplică şi în cazul în care este anexat formularul de comandă.
*4) Bifaţi produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuţa 5.
Instrucţiuni de completare la anexa nr. 28

C.J.C.E. Piatra Neamț

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidenţele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. (a) Specificaţiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

– un exemplar care se păstrează de expeditor,

– un exemplar care însoţeşte documentul administrativ electronic tipărit.

(b) Orice spaţiu neutilizat în căsuţa 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugiri.

(c) Documentul trebuie completat lizibil şi într-o manieră care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

(d) Dacă descrierea produselor (căsuţa 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituţia/persoana beneficiară va trebui să ataşeze o traducere.

(e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituţia/persoana beneficiară va anexa o traducere a informaţiilor cu privire la produsele din căsuţa 5.B.

(f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirmă detaliile în căsuţele 1 şi 3 (a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituţiei.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie şi el vizat.

b) Indicaţia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosind un cod din 3 litere, potrivit standardului internaţional ISOIDIS 4127, stabilit de Organizaţia Internaţională de Standardizare.

6. Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin ştampila autorităţii competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi din statul membru în care se găseşte. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiară de obligaţia de a solicita ştampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituţia beneficiară menţionează această dispensă la căsuţa 7 din certificat.

Anexa nr. 29

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/depozitare

.....

Sediul:

Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....

Str. ..... nr. ..., bl. ....., sc. ..., et. ..., ap. .....

Codul poştal ....., telefon/fax .....

Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL

privind livrările de combustibil destinat

utilizării exclusiv pentru aviaţie în

luna ..... anul .....

Nr. crt.	Cod produs	Cod NC	U. M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată
				Antrepozite fiscale de depozitare				Alţi beneficiari				
				Denumirea	Codul de	Numărul	Cantitatea	Denumirea	Codul de	Numărul	Cantitatea	

	accizabil			operatorului	accize	şi data facturii	livrată	operatorului	identificare fiscală	şi data facturii	livrată	(6+10)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL												

Cantităţile de produse se exprimă în tone.
Certificată de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele ....
Semnătura ..... Data

Anexa nr. 30
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea operatorului economic/antrepozitarului autorizat
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ..., et. ..., ap. ....
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....
JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil
destinat utilizării exclusiv pentru aviaţie
în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Numărul şi data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziţia				Beneficiarul livrării		
					Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţionată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al aeronavei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
TOTAL									TOTAL		

Cantităţile de produse se exprimă în tone.
Certificată de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele .....
Semnătura ....
Data

Anexa nr. 31
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/depozitare
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. .....
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....
JURNAL
privind livrările de combustibil destinat
utilizării exclusiv pentru navigaţie
în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U. M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată (7+11)
				Antrepozite fiscale de depozitare				Alţi beneficiari				
				Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL												

Cantităţile de produse se exprimă în tone.
Numele şi prenumele ....
Semnătura ..... Data

Anexa nr. 32
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

C.T.C.E.P. Pentru Neamț

Denumirea operatorului economic
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ....
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....
JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil
destinat utilizării exclusiv pentru navigaţie
în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Provenienţa produselor energetice1)	Numărul şi data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U. M.	Furnizor				Beneficiarul livrării		
						Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţionată	Denumirea Operatorului economic	Nr. de înmatriculare al navei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL										TOTAL		

Notă

*1) Se va specifica AF dacă aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, DÎ dacă produsele provin din achiziţii
intracomunitare proprii în calitate de destinatar înregistrat sau IM dacă produsele provin din operaţiuni proprii de import.

Cantităţile de produse se exprimă în tone.
Certificată de conducerea operatorului economic distribuitor
Numele şi prenumele .....
Semnătura ....
Data

Anexa nr. 33
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	2. Expeditor		2.a. Codul de acciză al expeditorului		Tip trimitere	1.a. Cod tip destinație	1.d. Cod de Referință Administrativ Unic - ARC	
					1.e. Data și ora validării	1.f. Număr secvențial	9.a. Număr de referință local	9.d. Cod tip origine
	5. Destinatar		5.a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA		7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză/Nr. TVA	
	3. Locul de expediere		3.a. Codul de acciză al antrepozitului		14. Organizatorul		14.a. Nr. TVA transportului	
	12. Operator garant		12.a. Codul de acciză al operatorului		15. Primul transportator		15.a. Nr. TVA	
			12.b. Nr. TVA					
			11. Garanția					
	6.a. Cod stat membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz	
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii			
					9.e. Data expedierii	9.f. Ora expedierii		1.b. Durata transportului
DETALII	13. Transport		16.f. Informații complementare					
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unități transport		16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informații sigiliu		
DETALII EXPEDIERE	17.a. Nr. unic de referință al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentrația alcoolică	17.h. Grade Plato
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine	17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială	17.r. Marca comercială a produselor	
		17.1.b. Nr. de ambalaje		17.1.c. Identitate sigiliu		17.1.d. Informații sigilii		

	17.1.a. Tip ambalaj		comercial		
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole	17.2.c. Țara terță de origine	17.2.d. Alte informații	17.2.1.a. Codul operațiunii cu vinuri
	18. Scurtă descriere a documentului		18.c. Referință document		

Anexa nr. 34
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE ÎN PROCEDURĂ ALTERNATIVĂ	2. Expeditor		2.a. Codul de acciză al expeditorului		Tip trimitere	1.a. Cod tip destinație	1.d. Cod de Referință Administrativ Unic - ARC	
					1.e. Data și ora validării	1.f. Număr secvențial	9.a. Număr de referință local	9.d. Cod tip origine
	5. Destinatar		5.a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA		7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză/Nr. TVA	
	3. Locul de expediere		3.a. Codul de acciză al antrepozitului		14. Organizatorul		14.a. Nr. TVA transportului	
	12. Operator garant		12.a. Codul de acciză al operatorului		15. Primul transportator		15.a. Nr. TVA	
			12.b. Nr. TVA					
			11. Garanția					
	6.a. Cod stat membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz	
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii			
					9.e. Data expedierii	9.f. Ora expedierii		1.b. Durata transportului
DETALII TRANSPORT	13. Transport		16.f. Informații complementare					
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unități transport		16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informații sigiliu		
DETALII EXPEDIERE	17.a. Nr. unic de referință al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentrația alcoolică	17.h. Grade Plato
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine	17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială	17.r. Marca comercială a produselor	
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambalaje		17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informații sigilii		
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole		17.2.c. Țara terță de origine		17.2.d. Alte informații	17.2.1.a. Codul operațiunii cu vinuri	
	18. Scurtă descriere a documentului			18.c. Referință document				

Anexa nr. 35
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

RAPORT DE PRIMIRE

1. Atribut		
a. Data şi ora validării raportului de primire:		
2. e-DA privind deplasarea produselor accizabile		
a. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC	b. Număr secvenţial	
3. Destinatar		
a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poştal
	f. Oraşul	
4. Locul livrării		

a. Codul de acciză/Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poştal
	f. Oraşul	
5. Biroul vamal de destinaţie		
a. Codul biroului vamal		
6. Raport de primire		
a. Data sosirii produselor accizabile	b. Concluzia generală a primirii	
c. Informaţii complementare		
7. Corpul raportului de primire		
a. Numărul unic de referinţă al articolului		
b. Indicator de minusuri sau plusuri	c. Minusuri sau plusuri constatate	
d. Cod produs accizabil	e. Cantitatea refuzată	
7.1. Motivul insatisfacţiei		
a. Motivul insatisfacţiei	b. Informaţii complementare	

Anexa nr. 36

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

RAPORT DE EXPORT

1. Atribut		
a. Data şi ora validării raportului de export:		
2. e-DA privind deplasarea produselor accizabile		
a. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC	b. Număr secvenţial	
3. Destinatar		
a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poştal
	f. Oraşul	
4. Locul livrării		
a. Codul de acciză/Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poştal
	f. Oraşul	
5. Biroul vamal de destinaţie		
a. Codul biroului vamal nu se aplică		
6. Raport de export		
a. Data sosirii produselor accizabile	b. Concluzia generală a primirii	
c. Informaţii complementare		
7. Corpul raportului de export		
a. Numărul unic de referinţă al articolului		
b. Indicator de minusuri sau plusuri	c. Minusuri sau plusuri constatate	
d. Cod produs accizabil	e. Cantitatea refuzată	
7.1. Motivul insatisfacţiei		
a. Motivul insatisfacţiei	b. Informaţii complementare	

Anexa nr. 37

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE

pentru circulaţia intracomunitară a

produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

<table>
<tr><td>1</td><td rowspan="2">1. Expeditor Nr. de TVA
(Nume şi adresă)</td><td colspan="2">2. Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Exemplar pentru expeditor</td><td colspan="2" rowspan="2">3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie
(Nume şi adresă)</td></tr>
<tr><td>4. Primitor Nr. de TVA
(Nume şi adresă)</td></tr>
<tr><td></td><td>5. Transportator/mijloace de transport</td><td colspan="2" rowspan="2">6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei</td></tr>
<tr><td>1</td><td>7. Locul livrării</td></tr>
<tr><td rowspan="6"></td><td>8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">9. Codul produsului (Codul NC)</td></tr>
<tr><td></td><td rowspan="2">10. Cantitate</td><td>11. Greutatea brută (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td>12. Greutatea netă (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="2">13. Preţul de facturare/valoarea comercială</td></tr>
<tr><td colspan="3">14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="5">A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)</td><td>15. Căsuţele 1-13 corect completate
Restituirea exemplarului 3 solicitată
Da [] Nu [](*)</td></tr>
<tr><td>Societatea semnatară şi numărul de telefon</td></tr>
<tr><td>Numele semnatarului</td></tr>
<tr><td>Locul şi data</td></tr>
<tr><td>Semnătura</td></tr>
</table>

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE

(versoul exemplarului 1)

Circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

Observaţii generale

1. Documentul de însoţire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 34 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei 92/12/CEE.

2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot pretipărite. Nu sunt admise ştersături sau tăieturi.

3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuţelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989, pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele şi să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

4. Orice spaţiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

5. Documentul de însoţire simplificat constă în 3 exemplare:

exemplarul 1

trebuie păstrat de expeditor;

exemplarul 2

însoţeşte produsele şi este păstrat de primitor;

exemplarul 3

însoţeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menţionată la căsuţa 4, dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

Rubrici

Căsuţa 1

Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie, de asemenea, indicat.

C.T.C.E. Piatra Neamț

Căsuţa 2. Numărul de referinţă al operaţiunii: numărul de referinţă comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.
Căsuţa 3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie: numele şi adresa autorităţii din statul membru de destinaţie, căruia i-a fost declarată anticipat expediţia.
Căsuţa 4. Primitor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primeşte produsele. Dacă există un număr de accize trebuie, de asemenea, indicat.
Căsuţa 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuţa 1 sau căsuţa 4, se va indica, de asemenea, mijlocul de transport.
Căsuţa 6. Număr de referinţă şi data declaraţiei:
Declaraţia şi/sau autorizaţia care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie înainte de începerea expediţiei.
Căsuţa 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuţa 4.
Căsuţa 8. Descrierea completă a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu, containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu, cartoane; şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.
Pentru alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentraţia alcoolică (procent în volum la 20 grade C).
Pentru bere, concentraţia alcoolică va fi menţionată fie în grade Plato, fie în procente în volum la 20 grade C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinaţie şi a statului membru de expediere.
Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea la 15 grade C.
Căsuţa 9. Codul produsului: codul NC.
Căsuţa 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcţie de accizele din statul membru de destinaţie, de exemplu:
– ţigarete, numărul de bucăţi, exprimat în mii;
– ţigări şi ţigări de foi, greutatea netă;
– alcool şi băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 grade C cu două zecimale;
– produse energetice cu excepţia păcurii, litri la temperatura de 15 grade C.
Căsuţa 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.
Căsuţa 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.
Căsuţa 13. Preţul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulaţia nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă menţiunea "nu în scop de vânzare".
Căsuţa 14. Certificate: acest spaţiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislaţiei comunitare.
2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie, conform legislaţiei comunitare.
3. În cazul berii produse de micii producători independenţi conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de bere."
4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur."

Căsuţa 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulaţia produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepţie, acesta va fi menţionat.
Căsuţa A. Menţiuni privind verificarea: autorităţile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcţionarul responsabil.

Căsuţa B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a
produselor accizabile deja eliberate pentru consum
- faţă -

2	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume şi adresă)	2. Număr de referinţă al operaţiunii	
Exemplar pentru expeditor	4. Primitor Nr. de TVA (Nume şi adresă)	3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresă)	
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei	
2	7. Locul livrării		
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Preţul de facturare/valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	15. Căsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [] Nu [](*)	
		Societatea semnatară şi numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul şi data	
		Semnătura	

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI Produse recepţionate de primitor Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă ..... Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorităţii competente Data ..... Numărul de referinţă ..... Alte observaţii ale primitorului: Locul/Data ..... Numele semnatarului ..... Semnătura ..... (*) Tăiaţi menţiunea inutilă.
A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a
produselor accizabile deja eliberate pentru consum
- faţă -

3	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume şi adresă)	2. Număr de referinţă al operaţiunii	
Exemplar pentru expeditor	4. Primitor Nr. de TVA (Nume şi adresă)	3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresă)	
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei	
3	7. Locul livrării		
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	

C.J.C.E. Piatra Neamţ

		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Preţul de facturare/valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	15. Căsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [] Nu [](*)	
		Societatea semnatară şi numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul şi data	
		Semnătura	

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

CERTIFICAREA RECEPŢIEI Produse recepţionate de primitor Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă ..... Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorităţii competente Data ..... Numărul de referinţă ..... Alte observaţii ale primitorului: Locul/Data ..... Numele semnatarului ..... Semnătura ..... (*) Tăiaţi menţiunea inutilă.
A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

Anexa nr. 38
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare.	Data. . . . .

CERERE

privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. .. cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale	

administratorilor	
11. Arătaţi dacă solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	[ ] [ ] Da Nu
12. Anexaţi actul constitutiv al societăţii care îi permite desfăşurarea activităţii de reprezentant fiscal	
13. Anexaţi copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Nivelul garanţiei Anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele Semnătura solicitantului

....

Data

.....

Anexa nr. 39

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea operatorului economic

.....

Sediul:

Judeţul ....., sectorul .....,

localitatea .....,

str. ..... nr. ...., bl. .....,

sc. ....., et. ....., ap. ...,

cod poştal .....,

telefon/fax .....

Cod de identificare fiscală .....

CERERE

de restituire a accizelor în cazul vânzării la distanţă în trimestrul ..... anul .....

Nr. crt.	Statul membru de destinaţie	Numărul de ordine corespunzător livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U. M.	Cantitatea	Suma solicitată a fi restituită*)
0	1	2	3	4	5	6

Numele şi prenumele

.....

Semnătura Data

....

Notă

*) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinaţie.

Anexa 40

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

MACHETELE

timbrelor şi banderolelor

a) Timbre pentru marcarea ţigaretelor şi produselor din tutun

```
      - 45 mm -
  ┌──────────────────┐
  │                  │
  │                  │
```

C.J.P.C.F. Piatra Neamț

```
│                    │- 22 mm -
│                    │
│                    │
└────────────────────┘

    - 32 mm -
┌──────────────┐
│              │
│              │- 12 mm -
│              │
└──────────────┘

    - 32 mm -
┌──────────────┐
│              │
│              │- 16 mm -
│              │
│              │
└──────────────┘
```

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi alcoolului etilic

– ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egală cu 500 ml:

```
                          - 160 mm -
┌──────────────────────────────────────────────────────────┐
│                                                          │
│                                                          │
│                                                          │- 18 mm -
│                                                          │
│                                                          │
└──────────────────────────────────────────────────────────┘

            - 80 mm -
┌──────────────────────────────┐
│                              │
│                              │
│                              │- 18 mm -
│                              │
│                              │
└──────────────────────────────┘
```

– ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

```
                - 120 mm -
┌────────────────────────────────────────────┐
│                                            │
│                                            │
│                                            │- 18 mm -
│                                            │
│                                            │
└────────────────────────────────────────────┘

        - 60 mm -
┌────────────────────┐
│                    │
│                    │
│                    │- 18 mm -
│                    │
│                    │
└────────────────────┘
```

– ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

```
        - 60 mm -
┌────────────────────┐
│                    │
│                    │
│                    │- 18 mm -
│                    │
│                    │
└────────────────────┘

      - 40 mm -
┌──────────────────┐
│                  │
│                  │
│                  │- 18 mm -
│                  │
│                  │
└──────────────────┘
```

Anexa nr. 41

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

NOTA DE COMANDĂ Nr. .....

C.T.O.E. Piatra Neamț

pentru timbre/banderole din .....
(ziua) (luna) (anul)
Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....
Sediul: .....
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
str. ..... nr. ..., bl. ....., sc. ....., et. ..., ap. ..
cod poştal .....,
telefon/fax .....

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje - buc. -	Preţul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoare - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -	Valoarea totală - lei -
Total	*		*			

Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data aprobării comenzii .....
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....
Conducătorul autorităţii vamale teritoriale
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....

Anexa nr. 42
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

EVIDENŢA
achiziţionării, utilizării, deteriorării, distrugerii
şi returnării marcajelor în luna ..... anul .....
Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
str. ..... nr. ..., bl. ....., sc. ....., et. ..., ap. ..
cod poştal ..... telefon/fax .....
Cod de identificare fiscală .....
Codul de accize ..... Codul de marcare .....

Nr. crt.		numărul de banderole	numărul de timbre
Pentru producţia internă			
1	Stoc marcaje la începutul lunii		
2	Marcaje cumpărate în cursul lunii		
3	Total (rd. 1 + rd. 2)		
4	Marcaje aplicate		
5	Marcaje deteriorate (se menţionează cauzele)		
6	Marcaje distruse (se menţionează cauzele)		
7	Total marcaje utilizate (rd. 4 + rd. 5 + rd. 6)		
8	Marcaje returnate Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.		
9	Stoc marcaje la sfârşitul lunii (rd. 3 - rd. 7 - rd. 8)		
Pentru achiziţii intracomunitare şi achiziţii din import			
1	Stoc marcaje la începutul lunii la operator		
	Stoc marcaje la începutul lunii la producător/		

Piatra Neamț

2	furnizor		
3	Marcaje cumpărate în cursul lunii		
4	Marcaje expediate în vederea aplicării		
5	Total marcaje la producător/expeditor (rd. 2 + rd. 4)		
6	Marcaje aplicate şi reintroduse în România		
7	Marcaje deteriorate (se menţionează cauzele)		
8	Marcaje distruse (se menţionează cauzele)		
9	Total marcaje utilizate de producător/furnizor (rd. 6 + rd. 7 + rd. 8)		
10	Stoc marcaje la sfârşitul lunii la producător/ expeditor (rd. 5 - rd. 9)		
11	Marcaje returnate Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.		
12	Stoc marcaje la sfârşitul lunii la operator (rd. 1 + rd. 3 - rd. 4 - rd. 11)		

Certificată de conducerea operatorului economic
Numele şi prenumele .....
Data .....
Semnătura .....
Autoritatea vamală teritorială
Verificat de .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa nr. 43
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

EVIDENŢA
marcajelor deteriorate
Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
str. ..... nr. ..., bl. ....., sc. ....., et. ..., ap. ..
cod poştal ..... telefon/fax .....
Cod de identificare fiscală .....
Codul de accize ..... Codul de marcare .....
MARCAJE DETERIORATE

Loc pentru lipire

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat	Semnătura şefului de secţie
. . . . .	. . . . .
Semnătura	Data
. . . . .	. . . . .

Anexa nr. 44
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE
pentru înregistrarea operatorilor economici
comercianţi de marcatori şi coloranţi prevăzuţi
la art. 426 şi 429 din Codul fiscal
Denumire operator economic .....
Sediul: .....
Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ..., sc. ...., et. ...., ap. ....,
judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....

C.J.P.I. Piatra Neamţ

Codul de identificare fiscală .....
Obiect principal de activitate ....., cod CAEN .....
Subsemnatul, ..., legitimat prin CI/BI seria ..... nr. ....., eliberat de ..... la data de ....., cod numeric personal nr. ....., în calitate de reprezentant al ....., solicit înregistrarea în registrul autorităţii vamale teritoriale, potrivit pct. 154 şi 156 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal, pentru următoarele substanţe utilizate pentru marcare şi/sau colorare:
[] pentru marcare: solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit ştiinţific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină;
[] pentru colorare: solvent blue 35 sau echivalent, respectiv substanţa 1,4-bis (butylamino) anthracene-9,10-dione, a cărei formulă moleculară este C(22)H(26)N(2)O(2), având nr. CAS 17354-14-2.
Anexez la prezenta următoarele documente:
a) copia documentului de identitate;
b) dovada calităţii de reprezentant al .....;
c) certificatele de analiză prevăzute la pct. 154 alin. (4) din normele metodologice.
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa nr. 45
la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. de înregistrare	Data . . . . .

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de operator economic cu produse supuse accizelor nearmonizate
(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII GENERALE	
1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ..... strada ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., codul poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor.	
11. Arătaţi dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat	[] [] Da Nu

definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală.	
12. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize, după caz.	
13. Anexaţi copiile contractelor de achiziţie încheiate între operatorul economic şi partenerul extern sau ale contractelor de prestări servicii, după caz.	
14. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare.	
II. INFORMAŢII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZĂ SĂ FIE PRODUSE/RECEPŢIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locaţie se depune separat câte o parte a II-a)	
1. Adresa locului unde se produc/ recepţionează produsele	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ..... strada ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., codul poştal .....
2. Enumeraţi tipurile de produse accizabile ce urmează a fi produse/ achiziţionate/importate, cantitatea de produse estimată a fi produsă/ achiziţionată intracomunitar/importată la nivelul unui an.	[] Lichid care conţine nicotină, cod NC 3824 90 96__ ml [] Tutun cod NC 2403 99 90 conţinut în produse din tutun încălzit ..... kg
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţie	
3. În cazul unui depozit în numerar, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară.	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele:	
- numele, adresa şi telefonul garantului propus;	
- declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioadă de timp specificate (scrisoare de garanţie bancară).	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

. . . . .	. . . . .
Numele şi prenumele	Data
. . . . .	

Titlul IX
Impozite şi taxe locale

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 453

Definiţii

În înţelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) activitate economică - orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii şi lucrări pe o piaţă;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. (1) În înţelesul art. 453 lit. a) din Codul fiscal, activitatea economică se referă la orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii şi lucrări pe o piaţă şi cuprinde activităţile de producţie, comerţ sau prestări de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor liberale sau asimilate acestora. În cazul instituţiilor publice, aşa cum sunt definite de Legea nr. 500/2002

privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv în cazul instituţiilor publice locale, aşa cum sunt definite de Legea nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, nu sunt considerate activităţi economice acele activităţi care asigură îndeplinirea scopului pentru care au fost create aceste instituţii.

(2) Exemplu pentru aplicarea prevederilor de la alin. (1):

Un liceu realizează următoarele activităţi:

a) activităţi didactice, inclusiv programe "Şcoala după şcoală" ori cele pentru care se percep taxe;

b) oferă cazare în internat şi masă la cantină exclusiv elevilor şi profesorilor;

c) tipărire de cărţi prin tipografia proprie;

d) închiriază altor persoane sala de sport şi cantina.

Activitatea didactică este activitatea de bază şi nu se consideră activitate economică.

Cazarea în internat, respectiv servirea mesei la cantină, asigură accesul la şcoală elevilor din alte localităţi; în lipsa acestora unii elevi nu ar putea urma şcoala, deci s-ar diminua rolul social al instituţiei. În aceste condiţii, oferirea de cazare şi masă nu reprezintă activitate economică.

Tipărirea de cărţi şi publicaţii în cadrul editurii este activitate economică dacă acestea sunt oferite contra cost.

Închirierea sălii de sport şi a cantinei constituie activitate economică.

b) clădire - orice construcţie situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosinţa sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalaţii, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereţii şi acoperişul, indiferent de materialele din care sunt construite, inclusiv construcţiile reprezentând turnurile de susţinere a turbinelor eoliene;

La data de 06-12-2018 Litera b) din Articolul 453 , Capitolul I , Titlul IX a fost modificată de ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 285 din 29 noiembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1028 din 03 decembrie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. (1) În vederea încadrării unei construcţii în categoria clădirilor, conform definiţiei de la art. 453 lit. b) din Codul fiscal, aceasta trebuie să fie fixată în pământ cu caracter permanent, respectiv trebuie să existe intenţia de a fi păstrat pe acelaşi amplasament cel puţin pe durata unui an calendaristic.

(2) De exemplu, sunt considerate clădiri, în înţelesul alin. (1), un container folosit ca punct de vânzare, o tonetă de ziare, o toaletă publică instalată într-un parc, care sunt menţinute în acelaşi loc mai mult de un an calendaristic.

(3) De exemplu, nu sunt considerate clădiri, în înţelesul alin. (1): un container folosit ca vestiar pe durata unui şantier, instalat între 1 mai 2016 şi 30 septembrie 2017, o toaletă publică amplasată pe durata unui concert, un cort, un balon pentru acoperirea unui teren de sport, care vara este strâns, o casă de lemn amplasată în curtea unui magazin în vederea vânzării.

c) clădire-anexă - clădiri situate în afara clădirii de locuit, precum: bucătării, grajduri, pivniţe, cămări, pătule, magazii, depozite, garaje şi altele asemenea;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

3. (1) În înţelesul art. 453 lit. c) din Codul fiscal, clădirile-anexă sunt clădiri care servesc ca dependinţe ale clădirilor rezidenţiale, situate în afara clădirii de locuit, cum sunt: bucătăriile, cămările, pivniţele, grajdurile, magaziile, depozitele, garajele şi altele asemenea.

(2) Clădirile menţionate la alin. (1) nu sunt considerate clădiri-anexă dacă sunt utilizate pentru desfăşurarea de activităţi economice.

d) clădire cu destinaţie mixtă - clădire folosită atât în scop rezidenţial, cât şi nerezidenţial;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

4. (1) În înţelesul art. 453 lit. d) din Codul fiscal, clădirea cu destinaţie mixtă este o clădire care are suprafeţe folosite în scop rezidenţial, identificate similar criteriilor de la pct. 6, respectiv suprafeţe care sunt folosite în scop nerezidenţial identificate similar criteriilor de la pct. 5.

(2) Suprafaţa clădirii cu destinaţie mixtă se compune din suprafaţa folosită în scop rezidenţial şi suprafaţa folosită în scop nerezidenţial. Delimitarea celor două suprafeţe se face pe baza criteriilor de la pct. 3, 5 şi 6.

e) clădire nerezidenţială - orice clădire care nu este rezidenţială;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

5. (1) În înţelesul art. 453 lit. e) din Codul fiscal, în categoria clădirilor nerezidenţiale sunt incluse acele clădiri care sunt folosite pentru activităţi administrative, de agrement, comerciale, de cult, de

cultură, de educaţie, financiar-bancare, industriale, de sănătate, sociale, sportive, turistice, precum şi activităţi similare, indiferent de utilizare şi/sau denumire, fără ca aceasta să intre în categoria clădirilor rezidenţiale.

(2) Structurile de primire turistice sunt considerate clădiri nerezidenţiale.

(3) Clădirile sau spaţiile din acestea unde se înregistrează sedii secundare şi puncte de lucru se consideră că sunt folosite în scop nerezidenţial.

(4) Clădirile în care nu se desfăşoară nicio activitate sunt considerate rezidenţiale sau nerezidenţiale în funcţie de destinaţia care reiese din autorizaţia de construire.

De exemplu, sunt clădiri nerezidenţiale: o clădire de birouri, un magazin, o fabrică, o clădire unde se desfăşoară activitate de asigurare, un spital, o şcoală, un hotel.

7. Pentru încadrarea în una dintre categoriile de la art. 453 lit. d)-f) din Codul fiscal, se are în vedere destinaţia finală a clădirilor, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate de alte persoane decât proprietarii lor, precum şi modul de înregistrare a cheltuielilor cu utilităţile. Proprietarii clădirilor vor anexa la declaraţiile fiscale orice document din care reiese destinaţia clădirii, precum: contracte de închiriere, contracte de comodat, autorizaţii de construire şi orice altele documente justificative.

f) clădire rezidenţială - construcţie alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care satisface cerinţele de locuit ale unei persoane sau familii;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

6. (1) În înţelesul art. 453 lit. f), clădirile rezidenţiale sunt clădiri folosite pentru locuit, alcătuite din una sau mai multe camere, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care satisfac cerinţele de locuit ale unei persoane sau familii şi care nu sunt folosite pentru desfăşurarea unor activităţi economice.

(2) Clădirile în care nu se desfăşoară nicio activitate sunt considerate rezidenţiale dacă aceasta este destinaţia care reiese din autorizaţia de construire.

7. Pentru încadrarea în una dintre categoriile de la art. 453 lit. d)-f) din Codul fiscal, se are în vedere destinaţia finală a clădirilor, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate de alte persoane decât proprietarii lor, precum şi modul de înregistrare a cheltuielilor cu utilităţile. Proprietarii clădirilor vor anexa la declaraţiile fiscale orice document din care reiese destinaţia clădirii, precum: contracte de închiriere, contracte de comodat, autorizaţii de construire şi orice altele documente justificative.

8. (1) Pentru identificarea localităţilor şi încadrarea acestora pe ranguri de localităţi se aplică prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului naţional - Secţiunea a IV-a - Reţeaua de localităţi, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

(2) Ierarhizarea funcţională a localităţilor urbane şi rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanţă europeană;

b) rangul I - municipii de importanţă naţională, cu influenţă potenţială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanţă interjudeţeană, judeţeană sau cu rol de echilibru în reţeaua de localităţi;

d) rangul III - oraşe;

e) rangul IV - sate reşedinţă de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor şi sate aparţinând municipiilor şi oraşelor.

(3) În aplicarea titlului IX din Codul fiscal, localităţilor componente ale oraşelor şi municipiilor li se atribuie aceleaşi ranguri cu cele ale oraşelor şi ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

g) nomenclatură stradală - lista care conţine denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum şi titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală şi urbană şi reprezintă evidenţa primară unitară care serveşte la atribuirea adresei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum şi a fiecărui imobil, teren şi/sau clădire;

h) rangul unei localităţi - rangul atribuit unei localităţi conform legii;

h^1) terenul aferent clădirii de domiciliu - terenul proprietăţii identificat prin adresa acestuia, individualizată prin denumire proprie a străzii şi numărul poştal atribuit de la adresa de domiciliu;La data de 31-03-2017 Articolul 453 din Capitolul I , Titlul IX a fost completat de ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 26 din 24 martie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 210 din 28 martie 2017

i) zone din cadrul localităţii - zone stabilite de consiliul local, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, conform documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidenţe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

9. (1) Consiliile locale adoptă hotărâri, potrivit art. 453 lit. i) din Codul fiscal, privind stabilirea unui număr de cel mult patru zone şi delimitarea acestora, în intravilanul unităţilor administrative-teritoriale, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, pe baza documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, a registrelor agricole, a evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidenţe agricole sau cadastrale. În cazul municipiului Bucureşti, hotărârea se adoptă de Consiliul General al Municipiului Bucureşti. Delimitarea zonelor se face astfel încât acestea să acopere integral suprafaţa intravilanului unităţii administrativ-teritoriale. În cazul în care în intravilan, în urma delimitării zonelor, sunt terenuri care nu au fost cuprinse în nicio zonă, acestea se consideră a fi în zona A.

(2) Identificarea zonelor în intravilanul unităţilor administrative-teritoriale se face prin literele: A, B, C şi D. În cazul în care se stabilesc 3 zone, acestea sunt: A , B şi C. În cazul în care se stabilesc 2 zone, acestea sunt: A şi B. În cazul în care se stabileşte doar o zonă, aceasta este A.

(3) În cazul în care la nivelul unităţii administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în cursul unui an care se vor aplica începând cu anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor corespunde opţiunii consiliilor locale respective de menţinere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(4) Pentru asigurarea unei stabilităţi în ceea ce priveşte delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

(5) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităţilor, delimitarea zonelor ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren, în cazul persoanelor fizice şi al celor juridice, după caz, se modifică potrivit noilor condiţii, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(6) În situaţia prevăzută la alin. (5), impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren datorate se determină din oficiu de organele fiscale locale, fără a se mai depune o nouă declaraţie fiscală, iar contribuabililor li se comunică modificările survenite.

(7) În cazul unor înfiinţări, reînfiinţări sau reorganizări de unităţi administrativ-teritoriale, vechile delimitări ale zonelor rămân în vigoare până la adoptarea unor noi hotărâri ale consiliilor locale, conform dispoziţiilor alin. (3).

10. (1) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităţilor se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii şi a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 şi se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 şi se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(2) În cazul blocurilor de locuinţe, precum şi în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiaşi curţi - lot de teren, care au un sistem constructiv şi arhitectonic unitar şi în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reşedinţă/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(3) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) şi (2), după cum urmează:

a) clădirile distanţate spaţial de celelalte clădiri amplasate în aceeaşi curte - lot de teren, precum şi clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive şi arhitectonice diferite - faţade şi materiale de construcţie pentru pereţii exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - şi nu au legături interioare.

(4) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidenţele organelor fiscale ale autorităţilor administraţiei publice locale, precum şi în orice alte evidenţe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(5) La elaborarea şi aprobarea nomenclaturii stradale se aplică prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităţilor, atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcţii, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

11. În sensul prezentelor norme metodologice, termenii şi noţiunile de mai jos au următoarele înţelesuri:

a) acoperiş - partea de deasupra care acoperă şi protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planşeul dintre apartamente este asimilat acoperişului;

b) agrement - activitate de divertisment, distracţie desfăşurată în cluburi, cazinouri, clădiri dotate cu instalaţii, echipamente şi alte dotări specifice agrementului turistic şi practicării sporturilor de iarnă, din parcuri de distracţii şi altele asemenea, la care accesul se face contra cost;

c) an de referinţă - anul pentru care se datorează un impozit sau o taxă, potrivit titlului IX din Codul fiscal;

d) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uşi;

e) clădire finalizată - construcţie care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiţii:

(i) are ca scop adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalaţii şi de altele asemenea;

(ii) are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereţi şi acoperiş;

(iii) are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizaţia de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizaţie de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul suprafaţa construită desfăşurată a părţii din clădire care are elementele de la pct. (ii);

f) consilii locale - consilii comunale, orăşeneşti, municipale, consiliile subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, Consiliul General al Municipiului Bucureşti, conform definiţiei din Legea administraţiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

g) destinaţie finală - modul în care o clădire sau un teren este folosit efectiv de utilizatorul final;

h) entitate - o persoană juridică sau o persoană fizică;

i) logie - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită şi deschisă către exterior;

j) lucrări de interes public - orice lucrări finanţate din bugetele componente ale bugetului general consolidat, precum şi lucrări finanţate din fonduri externe nerambursabile prin intermediul programelor aprobate de Comisia Europeană;

k) nivel - fiecare dintre părţile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe acelaşi plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălţime deasupra solului;

l) organe fiscale locale - structuri de specialitate din cadrul autorităţilor administraţiei publice locale cu atribuţii de administrare a creanţelor fiscale, organizate de către autorităţile administraţiei publice locale, conform Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare;

m) perete - element de construcţie aşezat vertical sau înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior şi care susţine planşeele, etajele şi acoperişul;

n) rotunjire - operaţiune de stabilire a sumelor datorate bugetelor locale la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin reducere când fracţiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani şi prin majorare când fracţiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari.

Reguli de rotunjire:

(i) rotunjirea se aplică la fiecare tip creanţă, respectiv creanţă principală sau creanţă accesorie;

(ii) nu se aplică rotunjiri pentru calculele intermediare privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale;

(iii) pentru calculele intermediare se utilizează primele două zecimale;

(iv) în cazul majorării impozitelor sau taxelor rotunjirea se aplică după majorarea acestora stabilită conform art. 489 din Codul fiscal;

(v) în cazul bonificaţiei prevăzute la art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) şi art. 472 alin. (2) din Codul fiscal se aplică regulile de la pct. (i)-(iv), cu excepţia cazului în care prin rotunjire rezultă o valoare a bonificaţiei mai mare de 10% din impozit, caz în care rotunjirea bonificaţiei se face prin diminuare.

Exemplu: Impozitul pe clădiri calculat este de 55,14 lei. Consiliul local a hotărât majorarea impozitelor şi taxelor locale cu 21%, astfel că impozitul va fi majorat cu acest procent, rezultând valoarea de 66,72 lei. În urma rotunjirii, suma datorată va fi de 67 lei. Acest impozit poate fi plătit la cele 2 termene de plată în cuantum de 34 lei, respectiv 33 lei. În cazul în care contribuabilul plăteşte întreaga sumă până la primul termen de plată, beneficiază de bonificaţie. Presupunând că bonificaţia este stabilită la nivelul de 10%, aceasta va fi: 67 lei x 10% = 6,7 lei. Deoarece bonificaţia nu poate depăşi 10%, aceasta se rotunjeşte prin diminuare şi va fi de 6 lei. Suma finală de plată va fi: 67 lei - 6 lei = 61 lei. În cazul în care, din cauza plăţii cu întârziere, rezultă accesorii de plată de 3,23 lei, suma datorată cu titlu de accesorii va fi de 3 lei;

o) suprafaţa secţiunii unui nivel - suprafaţa unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereţilor, inclusiv suprafaţa balcoanelor şi a logiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereţilor, suprafaţa secţiunii unui nivel reprezintă suma suprafeţelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafeţelor balcoanelor şi a logiilor şi a suprafeţelor secţiunilor pereţilor, toate aceste suprafeţe fiind situate la acelaşi nivel, la suprafeţele utile ale încăperilor/incintelor adunând şi suprafeţele incintelor de deservire comună.

Articolul 454

Impozite şi taxe locale

Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri;
b) impozitul pe teren şi taxa pe teren;
c) impozitul pe mijloacele de transport;
d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;
e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;
f) impozitul pe spectacole;
g) taxele speciale;
h) alte taxe locale.

Capitolul II
Impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri

Articolul 455

Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, oricăror entităţi, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entităţi a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relaţia contractuală cu persoana de drept public.

La data de 03-01-2016 Alin. (2) al art. 455 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^17.

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum şi taxa pe clădiri prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(4) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se stabileşte proporţional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă. Pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile din luna respectivă.

La data de 03-01-2016 Alin. (4) al art. 455 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din

ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^17.

(4^1) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe clădiri se datorează proporţional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

La data de 03-01-2016 Alin. (4^1) al art. 455 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^18.

(5) Pe perioada în care pentru o clădire se plăteşte taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

(5^1) În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unităţii administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul unui an apar situaţii care determină datorarea taxei pe clădiri, diferenţa de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe clădiri se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

La data de 03-01-2016 Alin. (5^1) al art. 455 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^19.

(6) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spaţiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

12. Impozitul pe clădiri este anual şi se datorează începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal.

13. Impozitul pe clădiri se determină pentru un an fiscal conform situaţiei existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

14. (1) Impozitul pe clădiri este datorat, după caz, de:

a) titularul dreptului de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;

b) locatar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, clădirea face obiectul unui contract de leasing financiar;

c) fiduciar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, clădirea face obiectul unui contract de fiducie.

(2) Dacă o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multor persoane, la stabilirea impozitului datorat se au în vedere următoarele:

a) cotele-părţi sunt prezumate a fi egale, până la proba contrară. Fiecare dintre coproprietari datorează un impozit egal, rezultat în urma împărţirii impozitului datorat pentru întreaga clădire;

b) în cazul în care cotele-părţi din dreptul de proprietate asupra clădirii sunt determinate, fiecare coproprietar datorează impozitul corespunzător cotei-părţi deţinute.

c) în organizarea evidenţei fiscale organul fiscal reflectă dreptul de proprietate în cote-părţi pe baza actelor doveditoare. Evidenţa respectivă nu are implicaţii cu privire la datorarea şi plata obligaţiilor fiscale;

d) în cazul existenţei a doi sau mai mulţi coproprietari, în actele administrative fiscale se vor indica şi ceilalţi coproprietari, cu caracter informativ.

15. (1) Taxa pe clădiri este datorată de persoanele fizice sau persoanele juridice, altele decât cele de drept public, care deţin dreptul de administrare, folosinţă închiriere sau concesiune asupra clădirii, stabilit în condiţiile legii.

(2) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) transmit ulterior altor persoane dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă a clădirii, taxa pe clădiri va fi datorată doar de prima entitate care nu este de drept public, care a primit dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă.

16. Impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri se stabilesc în funcţie de destinaţia finală a clădirii, care poate fi rezidenţială, nerezidenţială sau mixtă, pe baza declaraţiei pe propria răspundere a contribuabilului, şi se calculează în conformitate cu prevederile art. 457-460 din Codul fiscal.

17. (1) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la intervale de timp mai mari de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe clădiri se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporţional cu numărul de luni prevăzute în contract; pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile;

c) concesionarul, locatarul, administratorul sau utilizatorul, după caz, depune o declaraţie la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) concesionarul, locatarul, administratorul sau utilizatorul, după caz, are obligaţia să plătească taxa pe clădiri la bugetul local lunar, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă care se referă la intervale de timp mai mici de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe clădiri se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporţional cu numărul de zile sau de ore, după caz, prevăzute în contract; fracţiunile de oră se rotunjesc la oră;

c) persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz, are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă are obligaţia să colecteze taxa pe clădiri de la concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz, şi să o verse la bugetul local, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(3) Valoarea la care se calculează taxa pe clădiri este valoarea înregistrată în contabilitatea persoanei de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz.

18. În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unităţii administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul anului apar situaţii care generează datorarea taxei pe clădiri, atunci în anul fiscal următor diferenţa de impozit pentru perioada de datorare a taxei se va compensa cu obligaţii datorate aceluiaşi buget sau se va restitui.

19. Exemple pentru aplicarea prevederilor referitoare la taxa pe clădiri:

A. O unitate administrativ-teritorială (UAT) deţine în proprietate o clădire pe care o dă în administrare unei persoane de drept public (A), care o închiriază ulterior unei persoane de drept privat (B), care la rândul ei o închiriază unei/unor terţe persoane (C).

a) Conform prevederilor Codului fiscal, taxa pe clădiri este datorată de persoana de drept privat (B).

b) Taxa se calculează similar impozitului pe clădiri, în funcţie de scopul în care clădirea este folosită de ultima persoană/ultimele persoane (C).

c) În cazul în care clădirea are destinaţie finală rezidenţială, nu se datorează taxa pe clădiri, având în vedere că aceasta nu este folosită pentru activităţi economice sau agrement, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

d) În cazul în care clădirea are destinaţie finală nerezidenţială, fiind folosită pentru activităţi economice sau agrement desfăşurate în relaţie cu alte persoane decât persoanele juridice de drept public, taxa datorată de persoana B se va calcula în conformitate cu prevederile art. 458 sau ale art. 460 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

e) În cazul în care clădirea are destinaţie finală mixtă, taxa se va stabili în conformitate cu prevederile art. 459 sau ale art. 460 alin. (4) din Codul fiscal, după caz.

B. În cazul în care o clădire proprietate a statului este concesionată, închiriată, dată în administrare ori în folosinţă, după caz, unei persoane fizice pentru o perioadă care începe la data de 24 martie 2016 şi se încheie la data de 26 martie 2018, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 aprilie 2016, o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoţită de o copie a contractului de închiriere în care este menţionată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, nu se va datora taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, taxa se calculează lunar, astfel:

a) Pentru luna martie 2016:

Fiind fracţiune mai mică de o lună, taxa pe clădiri se calculează proporţional cu numărul de zile:

Taxa lunară = valoarea clădirii x (8 zile / 365 de zile) x cota taxei

b) Pentru lunile întregi din perioada de valabilitate a contractului:

Taxa lunară = (valoarea clădirii / 12 luni) x cota taxei

c) Luna martie 2018:

Taxa lunară = valoarea clădirii x 23 de zile / 365 de zile x cota taxei

Locatarul va plăti taxa lunar, până la data de 25 a lunii următoare, începând cu data de 25 aprilie 2016, până la data de 25 aprilie 2018.

C. În cazul unui contract care prevede închirierea unei clădiri aflate în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale pentru două ore în ziua de 27 august 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal local o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoţită de o copie a contractului de închiriere în care este menţionată valoarea clădirii, până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, nu se datorează taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, taxa se calculează proporţional cu numărul de ore, astfel:

Taxa = (valoarea clădirii/365 zile) x (2 h/24 h) x cota taxei.

În cazul în care contractul de închiriere priveşte doar o anumită suprafaţă dintr-o clădire, valoarea corespunzătoare acestei suprafeţe se determină proporţional cu cota-parte pe care aceasta o reprezintă în suprafaţa totală a clădirii.

Locatarul plăteşte locatorului taxa pe clădiri, iar acesta din urmă o varsă la bugetul local până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

D. În cazul unui contract care prevede închirierea unei clădiri aflată în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale, pe o perioadă de câte două ore în 3 zile pe săptămână, pe durata a 5 săptămâni, începând cu data de 1 octombrie 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 noiembrie 2016, o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoţită de o copie a contractului de închiriere în care este menţionată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, nu se datorează taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, taxa se calculează astfel:

Taxa = (valoarea clădirii/365 zile) x (3 zile x 5) x (2 h/24 h) x cota taxei.

În cazul în care contractul de închiriere priveşte doar o anumită suprafaţă dintr-o clădire, valoarea corespunzătoare acestei suprafeţe se determină proporţional cu cota-parte pe care aceasta o reprezintă în suprafaţa totală a clădirii.

Locatarul plăteşte, lunar, locatorului taxa pe clădiri, iar acesta din urmă o varsă la bugetul local până la data de 25 noiembrie 2016, respectiv până la data de 27 decembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 decembrie 2016.

Articolul 456

Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe clădiri pentru:

a) clădirile aflate în proprietatea publică sau privată a statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale, cu excepţia încăperilor folosite pentru activităţi economice sau agrement, altele decât cele desfăşurate în relaţie cu persoane juridice de drept public;

b) clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, instituţiilor publice cu finanţare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) clădirile aflate în proprietatea fundaţiilor înfiinţate prin testament constituite, conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

d) clădirile care, prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult, aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial, asociaţiilor religioase şi componentelor locale ale acestora, precum şi casele parohiale, cu excepţia încăperilor folosite pentru activităţi economice;

La data de 22-05-2017 Litera d) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 107 din 18 mai 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 376 din 19 mai 2017

e) clădirile funerare din cimitire şi crematorii;

f) clădirile utilizate de unităţile şi instituţiile de învăţământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcţioneze provizoriu ori acreditate, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice care generează alte venituri decât cele din taxele de şcolarizare, servirea meselor pentru preşcolari, elevi sau studenţi şi cazarea acestora, precum şi clădirile utilizate de către creşe, astfel cum sunt definite şi funcţionează

potrivit Legii nr. 263/2007 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea creşelor, cu modificările şi completările ulterioare;

g) clădirile unei instituţii sau unităţi care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei Naţionale sau a Ministerului Tineretului şi Sportului, precum şi clădirile federaţiilor sportive naţionale, ale Comitetului Olimpic şi Sportiv Român, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

La data de 13-01-2019 Litera g) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 8, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

h) clădirile unităţilor sanitare publice, cu excepţia încăperilor folosite pentru activităţi economice;

i) clădirile din parcurile industriale, parcurile ştiinţifice şi tehnologice, precum şi cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat;

j) clădirile care sunt afectate activităţilor hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătăţiri funciare şi de intervenţii la apărarea împotriva inundaţiilor, precum şi clădirile din porturi şi cele afectate canalelor navigabile şi staţiilor de pompare aferente canalelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

k) clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje şi tuneluri şi care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcţii, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

l) clădirile aferente infrastructurii feroviare publice sau infrastructurii metroului;

m) clădirile Academiei Române şi ale fundaţiilor proprii înfiinţate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

n) clădirile aferente capacităţilor de producţie care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat;

o) clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadniţe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri şi/sau pătule pentru depozitarea şi conservarea cerealelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

p) clădirea folosită ca domiciliu şi/sau alte clădiri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. a), c)-e) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoaşterea meritelor personalului armatei participant la acţiuni militare şi acordarea unor drepturi acestuia şi urmaşilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

q) clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

r) clădirile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război şi a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

s) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 şi 5 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare; scutirea rămâne valabilă şi în cazul transferului proprietăţii către copiii acestor categorii de beneficiari;

La data de 21-10-2019 Litera s) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 185 din 17 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 848 din 18 octombrie 2019

t) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat şi a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanţilor legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere şi întreţinere persoane cu handicap grav sau accentuat şi persoane încadrate în gradul I de invaliditate;

La data de 20-05-2018 Litera t) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018

u) clădirile aflate în proprietatea organizaţiilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, cu statut de utilitate publică, precum şi cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosinţă de acestea de la o instituţie sau o autoritate publică, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

v) clădirile destinate serviciului de apostilă şi supralegalizare, cele destinate depozitării şi administrării arhivei, precum şi clădirile afectate funcţionării Centrului Naţional de Administrare a Registrelor Naţionale Notariale;

w) clădirile deţinute sau utilizate de către întreprinderile sociale de inserţie.

x) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care au faţada stradală şi/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările şi

completările ulterioare, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice.La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

20. (1) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului/taxei pe clădiri în cazul încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, se efectuează următoarele operaţiuni:

a) se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii. Suprafaţa construită desfăşurată a clădirii care nu poate fi măsurată pe conturul exterior se stabileşte prin măsurarea suprafeţei utile, delimitată de conturul interior al încăperilor, iar rezultatul se înmulţeşte cu coeficientul de transformare de 1,4;

b) se determină suprafaţa construită desfăşurată a încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin împărţirea suprafeţei prevăzute la lit. b) la suprafaţa prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la art. 460 alin. (1), (2) sau (3) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit art. 489 din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulţirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

(2) Pentru orice clădire care nu aparţine domeniului public sau domeniului privat al statului ori al unităţilor administrativ-teritoriale se datorează impozit/taxă pe clădiri, dacă în cuprinsul art. 456 din Codul fiscal nu se prevede altfel.

21. (1) În aplicarea art. 456 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situaţia respectivă, cu excepţia contribuabililor care sunt deja cuprinşi în baza de date a unităţii administrativ-teritoriale.

(2) În înţelesul art. 456 alin. (1) lit. t) din Codul fiscal, scutirea de impozit/taxa pe clădiri se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporţional cu numărul de luni menţionate în certificat.

(3) Diferenţele de impozit/taxă pe clădiri se vor compensa cu obligaţii datorate aceluiaşi buget sau se vor restitui în anul fiscal în care contribuabilul depune documentele justificative sau organul fiscal local constată încadrarea în situaţiile menţionate la art. 456 alin. (1) din Codul fiscal.

22. Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, se are în vedere destinaţia finală a clădirii/încăperii, după cum urmează:

a) pentru clădirea/încăperea care este folosită în scop economic sau de agrement, se datorează impozit/taxă pe clădiri;

b) pentru clădirea/încăperea care nu este folosită în scop economic sau de agrement, nu se datorează impozit/taxă pe clădiri.

Exemplu: În cazul unui apartament construit de ANL în condiţiile Legii nr. 152/1998 privind înfiinţarea Agenţiei Naţionale pentru Locuinţe, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, aparţinând domeniului public sau privat al statului sau al unei unităţi administrativ-teritoriale, folosit pentru locuit, nu se datorează impozit pe clădiri şi nici taxă pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult se înţelege bisericile, locaşurile de închinăciune, casele de rugăciuni şi anexele acestora. Termenul lăcaş este variantă a termenului locaş.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea unui cult recunoscut de lege sau a unei asociaţii religioasă, cum ar fi: clopotniţa, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troiţa, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, aşezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfăşurarea activităţilor cu caracter administrativ-

bisericesc, reşedinţa chiriarhului, precum şi altele asemenea; prin aşezământ cu caracter social-caritabil se înţelege serviciul social organizat în conformitate cu prevederile Nomenclatorului serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015.

(3) Beneficiază de scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal cultele şi asociaţiile religioase care îndeplinesc condiţiile prevăzute de Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, republicată.

(4) Prevederile art. 456 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal se aplică pentru toate clădirile Academiei Române şi ale fundaţiilor proprii înfiinţate de Academia Română, în calitate de fondator unic, inclusiv în cazul în care acestea sunt folosite de alte entităţi, cu excepţia cazurilor când sunt utilizate activităţi economice.

(4^1) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. p), r), s), t) din Codul fiscal, în cazul clădirilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe clădiri se acordă corespunzător cotei-părţi din dreptul de proprietate asupra clădirii.

(5) În înţelesul art. 456 alin. (1) lit. v) din Codul fiscal, termenul "arhivă" se referă la arhiva notarială, în conformitate cu prevederile Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, republicată.

(6) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. x) din Codul fiscal, titularii dreptului de proprietate sau administrare a unei clădiri clasate ca monument istoric, de arhitectură sau arheologic depun la organul fiscal local următoarele documente:

a) autorizaţia de construire, eliberată cu respectarea prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv pe baza şi în conformitate cu avizul Ministerului Culturii şi Identităţii Naţionale sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii şi Identităţii Naţionale şi cu celelalte avize, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare;

b) procesul-verbal de recepţie finală privind lucrările efectuate;

c) actul prin care se face regularizarea taxei pentru autorizaţia de construire.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri datorate pentru următoarele clădiri:

a) clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, altele decât cele prevăzute la alin. (1) lit. x);

La data de 01-01-2018 Litera a) din Alineatul (2) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017

b) clădiri pentru care s-a instituit un regim de protecţie, altele decât monumentele istorice, amplasate în zone de protecţie ale monumentelor istorice şi în zonele construite protejate;

c) clădirile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizaţii neguvernamentale şi întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale;

d) clădirile utilizate de organizaţii nonprofit folosite exclusiv pentru activităţile fără scop lucrativ;

e) clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

f) clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparţinut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

g) clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparţinut comunităţilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, republicată, pentru perioada pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

h) clădirea nouă cu destinaţie de locuinţă, realizată în condiţiile Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi clădirea cu destinaţie de locuinţă, realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia;

i) clădirile afectate de calamităţi naturale, pentru o perioadă de până la 5 ani, începând cu 1 ianuarie a anului în care s-a produs evenimentul;

j) clădirea folosită ca domiciliu şi/sau alte clădiri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

k) clădirea folosită ca domiciliu, aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţară ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social;

l) clădirile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislaţia în domeniul ajutorului de stat;

m) clădirile la care proprietarii au executat pe cheltuială proprie lucrări de intervenţie pentru creşterea performanţei energetice, pe baza procesului-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, întocmit în condiţiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenţie recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanţă energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanţei energetice a blocurilor de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările şi completările ulterioare;

n) clădirile unde au fost executate lucrări în condiţiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creştere a calităţii arhitectural-ambientale a clădirilor, cu modificările şi completările ulterioare;

o) clădirile persoanelor care domiciliază şi locuiesc efectiv în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilităţi persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare;

p) clădirile deţinute de cooperaţiile de consum sau meşteşugăreşti şi de societăţile cooperative agricole, în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislaţia în domeniul ajutorului de stat;

r) clădirile deţinute de asociaţiile de dezvoltare intercomunitară.

s) clădirile folosite pentru desfăşurarea de activităţi sportive, inclusiv clădirile care asigură funcţionarea bazelor sportive.La data de 13-01-2019 Alineatul (2) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 9, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

24. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe clădiri şi a taxei pe clădiri pe bază de criterii şi proceduri proprii. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Scutirea sau reducerea de impozit/taxă pe clădiri se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care contribuabilul depune actele care atestă încadrarea clădirii în una din situaţiile de la art. 456 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În aplicarea art. 456 alin. (2) din Codul fiscal Consiliile locale pot avea în vedere obiectivele din Lista Patrimoniului Mondial, obiective din Lista Tentativă a Patrimoniului Mondial a României, obiective din anexa nr. III la Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului naţional - Secţiunea a III-a - zone protejate, zonele de interes arheologic prioritar, monumente istorice de valoare naţională şi universală definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, categorii de obiective rare la nivel naţional sau vulnerabile, monumente istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Între documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă pe clădiri, potrivit art. 456 alin. (2) lit. m) şi n) din Codul fiscal, pentru lucrările la clădirile monument istoric din zonele de protecţie ale monumentelor istorice şi din zonele construite protejate, se numără copia avizului conform al Ministerului Culturii sau al direcţiilor judeţene de cultură, respectiv al Direcţiei de Cultură a Municipiului Bucureşti, potrivit prevederilor legale.

25. (1) Hotărârile adoptate conform pct. 24 includ prevederi referitoare la:

a) categoriile de clădiri pentru care se acordă scutire de impozit/taxă;

b) categoriile de clădiri pentru care se aplică diverse procente de reducere;

c) documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă.

(2) În cazurile în care organul fiscal dispune de documentele menţionate la alin. (1) lit. c), nu mai este necesară depunerea acestora de către contribuabili.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxei, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(3^1) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxei pentru clădirile prevăzute la alin. (2) lit. s) se aplică pentru toate clădirile de pe raza unităţii administrativ-teritoriale, indiferent de proprietarul acestora.La data de 13-01-2019 Articolul 456 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 10, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019

(4) Impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor fizice şi juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiţie.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

26. Reducerea de impozit pe clădiri, în situaţia prevăzută la art. 456 alin. (4) din Codul fiscal, se acordă pe baza cererii contribuabililor, persoane fizice sau juridice, la care anexează documente justificative aferente activităţii pentru care sunt autorizaţi, referitoare la funcţionarea structurilor turistice, cum ar fi, de exemplu: facturi de utilităţi, facturi fiscale, state de plată a salariaţilor sau orice alte documente solicitate de organul fiscal local.

27. (1) Facilităţile fiscale acordate la plata impozitului/taxei pe clădiri prevăzute la art. 456 din Codul fiscal se acordă pe baza cererii persoanelor fizice sau juridice, la care se anexează copii ale documentelor justificative care atestă situaţia respectivă, certificate de conformitate cu originalul potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Dacă în cursul unui an intervin schimbări care conduc la modificarea condiţiilor în care se acordă scutirile sau reducerile de impozit pe clădiri, persoanele în cauză trebuie să depună noi declaraţii fiscale în termen de 30 de zile de la apariţia schimbărilor.

(3) Pentru aplicarea corespunzătoare a pct. 12 din prezentele norme metodologice, scutirile şi reducerile de la plata impozitului pe clădiri prevăzute la art. 456 alin. (2) din Codul fiscal se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, cu excepţia celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(5) În cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r), s) şi t):

La data de 01-01-2017 Partea introductivă a alineatului (5) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 39, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

a) scutirea se acordă integral pentru clădirile aflate în proprietatea persoanelor menţionate la alin. (1) lit. r), deţinute în comun cu soţul sau soţia. În situaţia în care o cotă-parte din clădiri aparţine unor terţi, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deţinută de aceşti terţi;

b) scutirea se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deţinută în comun cu soţul sau soţia, pentru clădirile aflate în proprietatea persoanelor menţionate la alin. (1) lit. s) şi t). În situaţia în care o cotă-parte din clădirea de domiciliu aparţine unor terţi, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deţinută de aceşti terţi.

La data de 01-01-2017 Litera b) a alin. (5) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 39, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

La data de 05-09-2016 Alin. (5) al art. 456 a fost introdus de pct. 1 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016:

Articolul II

Scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. r) şi s), art. 464 alin. (1) lit. r) şi s) şi art. 469 alin. (1) lit. a) şi c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta ordonanţă de urgenţă, aferente anului 2016, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă. Organele fiscale locale recalculează impozitele datorate proporţional cu perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 şi data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(6) Scutirea de la plata impozitului/taxei pe clădiri, stabilită conform alin. (1) lit. t), se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.La data de 20-05-2018 Articolul 456 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018

Articolul 457

Calculul impozitului pe clădirile rezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile rezidenţiale şi clădirile-anexă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08%-0,2%, asupra valorii impozabile a clădirii. Cota impozitului pe clădiri se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(2) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate a acesteia, exprimată în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/mp -	
	Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice şi încălzire (condiţii cumulative)	Fără instalaţii de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	1.000	600
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	300	200
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	200	175
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	125	75
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(3) În cazul unei clădiri care are pereţii exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (2) valoarea impozabilă corespunzătoare materialului cu ponderea cea mai mare.

La data de 03-01-2016 Alin. (3) al art. 457 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^20.

(4) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol sau la mansardă, exceptând suprafeţele podurilor neutilizate ca locuinţă, ale scărilor şi teraselor neacoperite.

(5) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafaţa construită desfăşurată a clădirii se determină prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcţie de rangul localităţii şi zona în care este amplasată clădirea, prin înmulţirea valorii determinate conform alin. (2)-(5) cu coeficientul de corecţie corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localităţii	Rangul localităţii					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

(7) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corecţie prevăzut la alin. (6) se reduce cu 0,10.

(8) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se reduce în funcţie de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 50%, pentru clădirea care are o vechime de peste 100 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

b) cu 30%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 50 de ani şi 100 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

c) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă.

(9) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepţia la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acţiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenţie la structura de rezistenţă a clădirii, pentru asigurarea cerinţei fundamentale de rezistenţă mecanică şi stabilitate, prin acţiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum şi, după caz, alte lucrări de intervenţie pentru menţinerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerinţe fundamentale aplicabile construcţiilor, conform legii, vizând, în principal, creşterea performanţei energetice şi a calităţii arhitectural-ambientale şi funcţionale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condiţiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii creşte cu cel puţin 50% faţă de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

28. Pentru aplicarea prevederilor art. 457 din Codul fiscal, consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în cazul municipiului Bucureşti, adoptă anual hotărâri privind cota impozitului /taxei pe clădiri.

29. Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor şi valorilor prevăzute de art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, se au în vedere instalaţiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana a doua din tabel acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalaţii de apă, de canalizare, electrice şi de încălzire, după cum urmează:

(i) clădirea se consideră dotată cu instalaţie de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducţiune din reţele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puţ, fântână sau izvor - în sistem propriu;

(ii) clădirea se consideră că are instalaţie de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în reţeaua publică;

(iii) clădirea se consideră că are instalaţie electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la reţeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalaţii eoliene, fotovoltaice sau microhidrocentrală;

(iv) clădirea se consideră că are instalaţie de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - şi îl transmit în sistemul de distribuţie în interiorul clădirii, constituit din conducte şi radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia din tabel acele clădiri care nu se regăsesc în explicaţiile de la lit. a), respectiv cele care nu au niciuna dintre aceste instalaţii sau au doar una, două ori trei dintre ele.

30. Menţiunea cu privire la existenţa sau inexistenţa instalaţiilor se face prin declaraţia contribuabilului.

31. În situaţia în care, pe parcursul anului fiscal, o clădire încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalaţii de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" din tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, ca efect al dotării cu toate cele patru instalaţii, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu anul fiscal următor celui în care a apărut această situaţie, contribuabilul având obligaţia depunerii unei noi declaraţii fiscale. În mod similar se procedează şi în situaţia în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalaţii, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalaţii.

32. În cazul unei clădiri ai cărei pereţi exteriori sunt construiţi din materiale diferite, tipul clădirii va fi considerat cel corespunzător materialului care are ponderea cea mai mare, aşa cum reiese din proiectul care a stat la baza emiterii autorizaţiei de construire, iar în lipsa acestuia pe baza declaraţiei pe propria răspundere a contribuabilului.

33. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localităţi şi zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât şi pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 8 şi 9 din normele metodologice pentru aplicarea titlului IX din Codul fiscal.

34. (1) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri, care stă la baza calculului impozitului pe clădirile rezidenţiale datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din documentaţia cadastrală, iar în lipsa acestora, din schiţa/fişa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Dacă în documente este înscrisă suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafaţa utilă şi, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

35. Pentru determinarea valorii impozabile în cazul în care clădirea are suprafeţe ce se încadrează în categoria E sau F din tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri pentru aceste suprafeţe se stabileşte distinct şi se cumulează cu impozitul calculat pentru celelalte suprafeţe.

36. Pentru calculul impozitului pe clădirile rezidenţiale, în cazul persoanelor fizice, se utilizează următoarele date:

a) rangul localităţii unde se află situată clădirea;

b) zona în cadrul localităţii;

c) suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, iar dacă aceasta nu se cunoaşte, suprafaţa utilă:

(i) cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

(ii) în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafaţa utilă a clădirii înmulţită cu coeficientul de transformare de 1,4;

d) tipul clădirii şi instalaţiile cu care este dotată aceasta, pentru încadrarea în tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal;

e) amplasarea apartamentului într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

f) anul terminării clădirii sau anul în care s-a efectuat recepţia la terminarea lucrărilor de renovare majoră;

g) folosinţa clădirii, respectiv în scop rezidenţial sau în scop nerezidenţial;

h) cotele adiţionale şi majorările stabilite pentru impozitul pe clădiri, în condiţiile art. 489 din Codul fiscal.

37. Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2016, în cazul unei clădiri rezidenţiale aflate în proprietate unei persoane fizice:

A. Date despre clădire:

a) rangul localităţii: III;

b) zona în cadrul localităţii: C;

c) suprafaţa utilă: 67 mp;

d) tipul clădirii: cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalaţii (apă, canalizare, electrică şi de încălzire);

e) apartament amplasat într-un bloc cu 7 etaje şi mai mult de 8 apartamente;

f) anul terminării clădirii: 1951; nu s-au efectuat lucrări de renovare majoră;

g) clădirea este folosită în scop rezidenţial;

h) consiliul local a hotărât pentru anul 2016 o cotă adiţională de 15%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, aşa cum rezultă din aplicarea art. 457 din Codul fiscal:

a) se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

67 mp x 1,4 = 93,8 mp;

b) se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

(i) suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la lit. a) se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalaţii, astfel:

93,8 mp x 1.000 lei/mp = 93.800 lei;

(ii) se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei C şi rangului III, respectiv 2,10, care se diminuează cu 0,1 conform art. 457 alin. (7) din Codul fiscal:

93.800 lei x 2 = 187.600 lei;

(iii) vechimea clădirii este cuprinsă între 50 de ani şi 100 de ani, astfel că valoarea impozabilă se reduce cu 30%, conform art. 457 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal:

187.600 lei x 30% = 56.280 lei

187.600 lei - 56.280 lei = 131.320 lei;

(iv) se determină impozitul pe clădiri anual:

131.320 lei x 0,1% = 131,32 lei;

(v) având în vedere hotărârea consiliului local de instituire a unei cote adiţionale de 15%, impozitul determinat la pct. iv se majorează cu acest procent sau pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,15 respectiv:

131,32 lei x 1,15 = 151,018 lei.

Potrivit pct. 11 lit. n) din normele metodologice de aplicare a titlului IX, fracţiunea de 0,018 lei se neglijează, fiind sub 50 de bani, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte la 151 lei.

Articolul 458

Calculul impozitului pe clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2-1,3% asupra valorii care poate fi:

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referinţă;

La data de 03-01-2016 Lit. a) a alin. (1) al art. 458 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^21.

b) valoarea finală a lucrărilor de construcţii, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă.

(2) Cota impozitului pe clădiri se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, utilizate pentru activităţi din domeniul agricol, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(4) În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin. (1), impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 şi art. 460 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declaraţie la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar şi în situaţia în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referinţă, în cazul persoanelor juridice.

39. (1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării şi reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referinţă şi nu se înregistrează în evidenţele contabile.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declaraţia contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referinţă.

(3) Începând cu luna iunie a anului 2016, organele fiscale locale comunică Ministerului Finanţelor Publice, până la data de 15 a fiecărei luni, informaţiile din rapoartele de evaluare depuse de contribuabili, în vederea introducerii acestora într-un registru electronic. Registrul electronic se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice şi poate fi consultat de orice persoană. Instrucţiunile de completare, organizare şi exploatare a registrului electronic se aprobă prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice.

40. Rapoartele de evaluare în scopul stabilirii impozitului pe clădiri pot fi verificate de autorităţile locale în conformitate cu standardele de evaluare în vigoare la data evaluării.

41. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind activităţi din domeniul agricol numai cele care corespund activităţilor corespunzătoare grupelor 011-016 din Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN.

42. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind utilizate pentru activităţi din domeniul agricol numai acele clădiri folosite în exclusivitate pentru activităţile care corespund grupelor 011-016 din Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN.

Articolul 459

Calculul impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) În cazul clădirilor cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea impozitului calculat pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial conform art. 457 cu impozitul determinat pentru suprafaţa folosită în scop nerezidenţial, conform art. 458.

(2) În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfăşoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457.

(3) Dacă suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial nu pot fi evidenţiate distinct, se aplică următoarele reguli:

a) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfăşoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457;

b) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfăşoară activitatea economică, iar cheltuielile cu utilităţile sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică, impozitul pe clădiri se calculează conform prevederilor art. 458.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

43. Pentru clădirile cu destinaţie mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, la adresa cărora este înregistrat un domiciliu fiscal, la care nu se desfăşoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din Codul fiscal.

44. În cazul unei clădiri cu destinaţie mixtă, aflată în proprietatea persoanelor fizice, la adresa căreia este înregistrat un domiciliu fiscal, unde se desfăşoară o activitate economică, atunci când suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial rezultă din documentaţia cadastrală, impozitul se calculează prin însumarea impozitului aferent suprafeţei folosite în scop rezidenţial, calculat potrivit art. 457 din Codul fiscal, cu impozitul aferent suprafeţei folosite în scop nerezidenţial, calculat potrivit art. 458 din Codul fiscal.

45. Delimitarea suprafeţelor pentru stabilirea impozitului, în funcţie de destinaţia rezidenţială sau nerezidenţială, rezultă din documentul anexat la declaraţia depusă de contribuabil la organul fiscal local competent, care poate fi, după caz:

a) contractul de închiriere, în care se precizează suprafaţa transmisă pentru desfăşurarea activităţii economice;

b) contractul de comodat încheiat conform art. 2.146-2.157 din Codul civil, în care se precizează suprafaţa în care se precizează suprafaţa transmisă pentru desfăşurarea activităţii economice;

c) autorizaţia de construire şi/sau de desfiinţare, după caz, privind schimbarea de destinaţie a clădirii, în condiţiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) documentaţia cadastrală;

e) orice documente doveditoare, altele decât cele prevăzute la lit. a)-d);

f) declaraţia pe propria răspundere a proprietarului clădirii înregistrată la organul fiscal, în cazul în care nu există alte documente doveditoare.

46. În aplicarea prevederilor art. 459 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului/taxei pe clădiri atunci când suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial rezultă din alte documente decât din documentaţia cadastrală şi au fost puse la dispoziţia organului fiscal prin declaraţia pe propria răspundere a proprietarului se efectuează următoarele operaţiuni:

a) se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii. Suprafaţa construită desfăşurată a clădirii care nu poate fi măsurată pe conturul exterior se stabileşte prin măsurarea suprafeţei utile, delimitată de conturul interior al încăperilor, iar rezultatul se înmulţeşte cu coeficientul de transformare de 1,4;

b) se determină suprafaţa construită desfăşurată a încăperilor care sunt folosite în scop nerezidenţial;

c) se determină cota procentuală din clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite în scop nerezidenţial, prin împărţirea suprafeţei prevăzute la lit. b) la suprafaţa prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea încăperilor care sunt folosite în scop nerezidenţial, prin înmulţirea valorii clădirii rezultată dintr-un raport de evaluare nerezidenţial, cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite în scop rezidenţial, în conformitate cu prevederile art. 457 din Codul fiscal;

f) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite în scop nerezidenţial, în conformitate cu prevederile art. 458 din Codul fiscal;

g) se determină impozitul total, prin însumarea impozitului determinat la lit. e) cu impozitul determinat la lit. f) şi aplicarea rotunjirilor, conform pct. 11 lit. n) din prezentele norme.

46^1. (1) În aplicarea prevederilor art. 459 alin. (3) din Codul fiscal, pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, unde este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfăşoară activitatea economică, iar suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi nerezidenţial nu sunt evidenţiate distinct, impozitul se calculează conform art. 458 din Codul fiscal dacă există cheltuieli cu utilităţile înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică. În cazul în care nu există cheltuieli cu utilităţile înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică, impozitul se calculează conform prevederilor art. 457 din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma «cheltuieli cu utilităţile» se înţelege: cheltuieli comune aferente imobilului, cheltuieli cu energia electrică, gazele naturale, cheltuieli de termoficare, apă şi canalizare.

47. Pentru aplicarea art. 460 alin. (4) din Codul fiscal, pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă, aflate în proprietatea persoanelor juridice, valoarea aferentă suprafeţelor folosite în scop rezidenţial şi valoarea suprafeţelor folosite în scop nerezidenţial se stabilesc în funcţie de ponderea acestora în suprafaţa construită desfăşurată totală a clădirii.

48. Exemple de calcul al impozitului datorat pentru anul 2016, în cazul unei clădiri cu destinaţie mixtă, aflată în proprietatea unei persoane fizice, când se cunosc suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi în scop nerezidenţial:

A. Date despre clădire:

a) rangul localităţii: 0;

b) zona în cadrul localităţii: B;

c) suprafaţa utilă a clădirii: 190 mp, din care 90 mp cu destinaţie rezidenţială şi 100 mp cu destinaţie nerezidenţială;

d) tipul clădirii: cu cadre din beton armat, dotată cu toate cele patru instalaţii;

e) data construcţiei: 2000;

f) cotele de impozitare stabilită prin hotărâre a consiliului local pentru 2016: pentru clădirile rezidenţiale 0,1%, iar pentru clădirile nerezidenţiale 1%;

g) pentru anul 2016, consiliul local nu a stabilit cote adiţionale la impozitul pe clădiri.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, aşa cum rezultă din aplicarea art. 459 din Codul fiscal:

a) se determină impozitul aferent suprafeţei folosite în scop rezidenţial:

(i) se determină suprafaţa construită desfăşurată prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

90 mp x 1,4 = 126 mp;

(ii) se determină valoarea impozabilă a suprafeţei rezidenţiale: suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1.1 se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu cadre de beton armat, dotată cu toate cele patru instalaţii, astfel:

126 mp x 1.000 lei/mp = 126.000 lei;

(iii) se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei B şi rangului 0, respectiv 2,50:

126.000 lei x 2,50 = 315.000 lei;

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial:

315.000 lei x 0,1% = 315 lei;

b) se determină impozitul aferent suprafeţei folosite în scop nerezidenţial:

(i) valoarea la 31 decembrie 2015 a clădirii reiese dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat şi este de 650.000 lei;

(ii) se calculează cota procentuală din clădire care corespunde suprafeţei folosite în scop nerezidenţial:

(100 mp x 1,4)/(190 mp x 1,4) = 52,63%;

(iii) se determină valoarea suprafeţei folosite în scop nerezidenţial, prin înmulţirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la pct. (ii):

650.000 lei x 52,63% = 342.095 lei;

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafaţa folosită în scop nerezidenţial:

342.095 lei * 1% = 3.420,95 lei;

c) impozitul total anual pentru clădirea cu folosinţă mixtă se calculează prin însumarea impozitului determinat la lit. a) cu cel determinat la lit. b): 315 lei + 3.420,95 lei = 3.735,95 lei, care se rotunjeşte la 3.736 lei;

d) dacă valoarea suprafeţei folosite în scop nerezidenţial nu reiese dintr-un raport de evaluare sau dintr-un act doveditor al transferului dreptului de proprietate încheiat în ultimii 5 ani anteriori anului 2016, respectiv 2011-2015, impozitul aferent se calculează conform art. 458 alin. (4), astfel:

(i) se determină suprafaţa construită desfăşurată prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

100 mp x 1,4 = 140 mp;

(ii) se determină valoarea impozabilă a suprafeţei rezidenţiale: suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. (i) se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu cadre de beton armat, dotată cu toate cele patru instalaţii, astfel:

140 mp x 1.000 lei/mp = 140.000 lei;

(iii) se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei B şi rangului 0, respectiv 2,50:

140.000 lei x 2,50 = 350.000 lei;

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial, prin aplicarea cotei de 2%, prevăzute la art. 458 alin. (4):

350.000 lei x 2% = 7.000 lei;

e) impozitul total anual pentru clădirea cu folosinţă mixtă se calculează prin însumarea impozitului determinat la lit. a) cu cel determinat la lit. d):

315 lei + 7.000 lei = 7.315 lei.

Articolul 460

Calculul impozitului/taxei pe clădirile deţinute de persoanele juridice

(1) Pentru clădirile rezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08%-0,2% asupra valorii impozabile a clădirii.

(2) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2%-1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 şi art. 460 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declaraţie la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar şi în situaţia în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referinţă, în cazul persoanelor juridice.

39. (1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării şi reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referinţă şi nu se înregistrează în evidenţele contabile.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declaraţia contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referinţă.

(3) Începând cu luna iunie a anului 2016, organele fiscale locale comunică Ministerului Finanţelor Publice, până la data de 15 a fiecărei luni, informaţiile din rapoartele de evaluare depuse de contribuabili, în vederea introducerii acestora într-un registru electronic. Registrul electronic se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice şi poate fi consultat de orice persoană. Instrucţiunile de completare, organizare şi exploatare a registrului electronic se aprobă prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice.

40. Rapoartele de evaluare în scopul stabilirii impozitului pe clădiri pot fi verificate de autorităţile locale în conformitate cu standardele de evaluare în vigoare la data evaluării.

41. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind activităţi din domeniul agricol numai cele care corespund activităţilor corespunzătoare grupelor 011-016 din Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN.

42. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind utilizate pentru activităţi din domeniul agricol numai acele clădiri folosite în exclusivitate pentru activităţile care corespund grupelor 011-016 din Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN.

(3) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, utilizate pentru activităţi din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 şi art. 460 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declaraţie la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar şi în situaţia în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referinţă, în cazul persoanelor juridice.

39. (1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării şi reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referinţă şi nu se înregistrează în evidenţele contabile.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declaraţia contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referinţă.

(3) Începând cu luna iunie a anului 2016, organele fiscale locale comunică Ministerului Finanţelor Publice, până la data de 15 a fiecărei luni, informaţiile din rapoartele de evaluare depuse de contribuabili, în vederea introducerii acestora într-un registru electronic. Registrul electronic se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice şi poate fi consultat de orice persoană. Instrucţiunile de completare, organizare şi exploatare a registrului electronic se aprobă prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice.

40. Rapoartele de evaluare în scopul stabilirii impozitului pe clădiri pot fi verificate de autorităţile locale în conformitate cu standardele de evaluare în vigoare la data evaluării.

41. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind activităţi din domeniul agricol numai cele care corespund activităţilor corespunzătoare grupelor 011-016 din Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN.

42. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind utilizate pentru activităţi din domeniul agricol numai acele clădiri folosite în exclusivitate pentru activităţile care corespund grupelor 011-016 din Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN.

(4) În cazul clădirilor cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice, impozitul se determină prin însumarea impozitului calculat pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial conform alin. (1), cu impozitul calculat pentru suprafaţa folosită în scop nerezidenţial, conform alin. (2) sau (3).

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

47. Pentru aplicarea art. 460 alin. (4) din Codul fiscal, pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă, aflate în proprietatea persoanelor juridice, valoarea aferentă suprafeţelor folosite în scop rezidenţial şi valoarea suprafeţelor folosite în scop nerezidenţial se stabilesc în funcţie de ponderea acestora în suprafaţa construită desfăşurată totală a clădirii.

(5) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/taxa şi poate fi:

a) ultima valoare impozabilă înregistrată în evidenţele organului fiscal;

b) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

c) valoarea finală a lucrărilor de construcţii, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior;

d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în cursul anului fiscal anterior;

e) în cazul clădirilor care sunt finanţate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii şi comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referinţă.

La data de 03-01-2016 Alin. (6) al art. 460 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^22.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care aparţin persoanelor faţă de care a fost pronunţată o hotărâre definitivă de declanşare a procedurii falimentului.

(7^1) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care sunt scutite de plata impozitului/taxei pe clădiri potrivit art. 456 alin. (1).La data de 25-06-2018 Articolul 460 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018

(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referinţă, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.

(9) În cazul în care proprietarul clădirii pentru care se datorează taxa pe clădiri nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 3 ani anteriori anului de referinţă, diferenţa de taxă faţă de cea stabilită conform alin. (1) sau (2), după caz, va fi datorată de proprietarul clădirii.

(10) Cota impozitului/taxei pe clădiri prevăzută la alin. (1) şi (2) se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

Articolul 461

Declararea, dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

(1) Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii şi datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) Pentru clădirile nou-construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizaţia de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizaţia de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepţie în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcţii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizaţia de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizaţiei, în condiţiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafaţa construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speţă pereţi şi acoperiş. Procesul-verbal de recepţie se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizaţia de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construită desfăşurată în raport cu care se stabileşte impozitul pe clădiri.

(4) Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale reprezintă o obligaţie legală a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizaţie de construire.

(5) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(6) În cazul extinderii, îmbunătăţirii, desfiinţării parţiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, inclusiv schimbarea integrală sau parţială a folosinţei, care determină creşterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective, şi datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

La data de 03-01-2016 Alin. (6) al art. 461 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^23.

(7) În cazul desfiinţării unei clădiri, proprietarul are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării

sau distrugerii şi încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizaţie de desfiinţare.

(8) Dacă încadrarea clădirii în funcţie de rangul localităţii şi zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(9) În cazul clădirilor la care se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea de cadastru, ca anexă la declaraţia fiscală.

(10) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât şi locatarul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoţită de o copie a acestor documente.

(11) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia depunerii unei declaraţii la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

La data de 03-01-2016 Alin. (11) al art. 461 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^23.

(12) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situaţie centralizatoare a acestor contracte.

La data de 03-01-2016 Alin. (12) al art. 461 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^23.

(13) În cazul unei situaţii care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situaţia respectivă.

(14) Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiţionată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(15) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

49. Organul fiscal local are obligaţia înregistrării în evidenţele fiscale a rezidenţei proprietarilor clădirilor, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

50. În aplicarea prevederilor art. 461 din Codul fiscal, prin expresia clădire dobândită se înţelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice, precum şi orice clădire aflată în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale pentru care o persoană de drept privat deţine dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori de folosinţă.

51. În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii/ înstrăinării este cea menţionată în actul respectiv.

52. În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătoreşti, data dobândirii este data rămânerii definitive şi irevocabile/ definitive şi executorii a hotărârii judecătoreşti, după caz.
53. Pentru aplicarea art. 458 alin. (1) lit. c) şi art. 460 alin. (5) lit. d), în cazul în care valoarea clădirii nu se evidenţiază distinct în actele prin care se dobândeşte/înstrăinează dreptul de proprietate, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv. De exemplu, în cazul unui contract de vânzare-cumpărare a unei clădiri şi a unui teren, în sumă totală de 300.000 lei, în care nu este identificată distinct valoarea clădirii, impozitul pe clădiri se va calcula asupra valorii de 300.000 lei.
54. Structurile de specialitate cu atribuţii în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului şi autorizării executării lucrărilor de construcţii din aparatul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, întocmesc procesele-verbale prevăzute la art. 461 alin. (3) din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidenţele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidenţe cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe clădiri.
55. (1) În cazul unei clădiri executate fără autorizaţie de construire şi nedeclarate de deţinătorul acesteia, organul fiscal local poate înregistra clădirea în evidenţe, în vederea impunerii, pe baza procesului-verbal de constatare întocmit de structurile de specialitate.
(2) Impozitul pe clădirile menţionate la alin. (1) se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor edificării clădirii, în limita termenului de prescripţie. În cazul în care data edificării este anterioară anului 2016, impozitul pe clădiri datorat până la 31 decembrie 2015 inclusiv, se stabileşte în conformitate cu prevederile legale în vigoare până la această dată.
(3) În înţelesul alin. (2), data edificării se stabileşte în baza unui proces-verbal de constatare întocmit de organul fiscal local. Procesul-verbal de constatare se întocmeşte şi în cazul contribuabililor care declară o clădire ce a fost executată fără autorizaţie de construire.
56. Contribuabilii, persoane fizice şi persoane juridice, sunt obligaţi să depună declaraţii, chiar dacă beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului/taxei pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit/taxă pe clădiri.
57. În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, contribuabilii au obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află clădirea, în termen de 30 de zile după cum urmează:
a) pentru o clădire dobândită prin acte translative ale dreptului de proprietate, de la data menţionată în act;
b) pentru o clădire dobândită prin hotărâre judecătorească, de la data rămânerii definitive şi irevocabile/definitive şi executorii a hotărârii judecătoreşti, după caz;
c) pentru o clădire care face obiectul unui contract de fiducie, de la data prevăzută în contract;
d) pentru o clădire nou-construită, de la data dobândirii, aşa cum este prevăzută la art. 461 alin. (3) din Codul fiscal;
e) pentru o clădire care a fost extinsă, îmbunătăţită, desfiinţată parţial sau care a suferit altfel de modificări, de la data la care au avut loc aceste modificări, dacă acestea au condus la modificarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%;
f) pentru o clădire a cărei folosinţă a fost schimbată integral sau parţial, de la data acestei schimbări; dacă schimbarea folosinţei reiese dintr-un contract de închiriere, de comodat sau de alt tip, de la data prevăzută în contract;
g) pentru o clădire desfiinţată, de la data demolării sau distrugerii.
58. Impozitul pe clădiri se stabileşte pe baza declaraţiilor prevăzute la pct. 57, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.
59. În vederea stabilirii taxei pe clădiri, declaraţia se depune la organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă, după cum urmează:
a) de către titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care nu este persoană de drept public, în cazul contractelor care se referă la perioade mai mari de o lună, chiar dacă acesta retransmite dreptul de administrare, închiriere, folosinţă sau concesiune asupra clădirii altor persoane care nu sunt de drept public;
b) de către persoana de drept public care transmite unor entităţi, care nu sunt de drept public, dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, în cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună.
60. (1) În declaraţia privind taxa pe clădiri, contribuabilul va menţiona destinaţia finală a clădirii. În cazul în care un contribuabil (A) transmite ulterior dreptul de administrare, închiriere, folosinţă sau concesiune asupra clădirii unui contribuabil (B), contribuabilul (B) îi va comunica contribuabilului (A) modificarea destinaţiei clădirii, pentru a fi declarată de contribuabilul (A) la organul fiscal competent.

(2) La declaraţia privind taxa pe clădiri se vor anexa copii ale documentului prin care se transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă. Dacă valoarea clădirii/încăperii pentru care se datorează taxa pe clădiri nu reiese din acest document, la declaraţie se anexează şi un document din care reiese valoarea clădirii/încăperii respective.

61. Contribuabilii au obligaţia să depună declaraţii în termen de 30 de zile de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului/taxei pe clădiri;

c) intervin schimbări privind numele şi prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

Articolul 462

Plata impozitului/taxei

(1) Impozitul pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

62. În sensul aplicării art. 462 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipaţie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv.

(3) Impozitul pe clădiri, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) şi (3) se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se plăteşte lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosinţă.

La data de 03-01-2016 Alin. (5) al art. 462 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^24.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă colectează taxa pe clădiri de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă şi o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

La data de 03-01-2016 Alin. (6) al art. 462 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^25.

Capitolul III
Impozitul pe teren şi taxa pe teren

Articolul 463

Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, oricăror entităţi, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entităţi a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relaţia contractuală cu persoana de drept public.

La data de 03-01-2016 Alin. (2) al art. 463 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din

ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^26.

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum şi taxa pe teren prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(4) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se stabileşte proporţional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă. Pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile din luna respectivă.

La data de 03-01-2016 Alin. (4) al art. 463 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^26.

(4^1) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe teren se datorează proporţional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

La data de 03-01-2016 Alin. (4^1) al art. 463 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^27.

(5) Pe perioada în care pentru un teren se plăteşte taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

(5^1) În cazul în care pentru o suprafaţă de teren proprietate publică sau privată a statului ori a unităţii administrativ-teritoriale se datorează impozit pe teren, iar în cursul unui an apar situaţii care determină datorarea taxei pe teren, diferenţa de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

La data de 03-01-2016 Alin. (5^1) al art. 463 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^28.

(6) În cazul terenului care este deţinut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

63. Impozitul pe teren este anual şi se datorează începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal.

64. Impozitul pe teren se determină pentru un an fiscal conform situaţiei existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

65. (1) Impozitul pe teren este datorat de:

a) titularul dreptului de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, indiferent unde este situat terenul în România şi de categoria de folosinţă, în intravilan sau extravilan;

b) locatar, în cazul în care terenul face obiectul unui contract de leasing financiar la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;

c) fiduciar, în cazul în care terenul face parte dintr-un patrimoniu fiduciar la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, conform art. 488 din Codul fiscal.

(2) Se consideră proprietari de terenuri şi acei contribuabili cărora, în condiţiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fişe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

66. (1) Taxa pe teren se datorează de persoanele fizice sau persoanele juridice, altele decât cele de drept public, care deţin dreptul de închiriere, administrare, folosinţă sau concesiune, stabilit în condiţiile legii.

(2) Taxa pe teren se stabileşte proporţional cu perioada din an pentru care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă.

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) transmit ulterior dreptul de închiriere, administrare, folosinţă sau concesiune asupra terenului, taxa pe teren se datorează de prima persoană de drept privat care are relaţia contractuală cu persoana de drept public şi se calculează în mod similar impozitului pe teren, în conformitate cu prevederile art. 465 din Codul fiscal.

67. (1) Taxa pe teren se stabileşte proporţional cu perioada din an pentru care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă.

(2) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la intervale de timp mai mari de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe teren se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporţional cu numărul de luni prevăzute în contract; pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile;

c) titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz, are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz, are obligaţia să plătească taxa pe teren la bugetul local, lunar, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(3) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de închiriere care se referă la intervale de timp mai mici de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe teren se datorează de locatar, concesionar, administrator sau utilizator;

b) taxa se calculează proporţional cu numărul de zile sau de ore, după caz, prevăzute în contract; fracţiunile de oră se rotunjesc la oră;

c) persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz, depune o declaraţie la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare ori folosinţă şi o varsă lunar până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

68. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 66.

69. (1) Dacă un teren se află în proprietatea comună a două sau mai multor persoane, la stabilirea impozitului datorat se au în vedere următoarele:

a) cotele-părţi sunt prezumate a fi egale, până la proba contrară. Fiecare dintre coproprietari datorează un impozit egal, rezultat în urma împărţirii impozitului datorat pentru întregul teren;

b) în cazul în care cotele-părţi din dreptul de proprietate asupra terenului sunt determinate, fiecare coproprietar datorează impozitul corespunzător cotei-părţi deţinute.

(2) În organizarea evidenţei fiscale organul fiscal reflectă dreptul de proprietate în cote-părţi pe baza actelor doveditoare. Evidenţa respectivă nu are implicaţii cu privire la datorarea şi plata obligaţiilor fiscale.

(3) În cazul existenţei a doi sau mai mulţi coproprietari, în actele administrative fiscale se vor indica şi ceilalţi coproprietari, cu caracter informativ.

(4) Organul fiscal local are obligaţia înregistrării în evidenţele fiscale a rezidenţei proprietarilor terenurilor, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

70. (1) Pentru suprafeţele de teren acoperite de o clădire se datorează impozit/taxa pe teren.

(2) Prin sintagma suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire se înţelege suprafaţa construită la sol a clădirilor.

Articolul 464

Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru:

a) terenurile aflate în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, cu excepţia suprafeţelor folosite pentru activităţi economice sau agrement;

b) terenurile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, instituţiilor publice cu finanţare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) terenurile fundaţiilor înfiinţate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

d) terenurile aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial şi asociaţiilor religioase, precum şi componentelor locale ale acestora, cu excepţia suprafeţelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

e) terenurile aparţinând cimitirelor şi crematoriilor;

f) terenurile utilizate de unităţile şi instituţiile de învăţământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcţioneze provizoriu ori acreditate, cu excepţia suprafeţelor care sunt folosite pentru activităţi economice care generează alte venituri decât cele din taxele de şcolarizare, servirea meselor pentru preşcolari, elevi sau studenţi şi cazarea acestora, precum şi clădirile utilizate de către creşe, astfel cum sunt definite şi funcţionează potrivit Legii nr. 263/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

g) terenurile unităţilor sanitare publice, cu excepţia suprafeţelor folosite pentru activităţi economice;

h) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigaţie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi staţiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosinţă a terenului, emis de oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară;

i) terenurile folosite pentru activităţile de apărare împotriva inundaţiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecţie definite în lege, precum şi terenurile utilizate pentru exploatările din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeţei solului;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

72. Terenurile utilizate pentru exploatările din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale.

j) terenurile degradate sau poluate, incluse în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestora;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

73. Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se au în vedere prevederile din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare, şi din Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcţionarea şi atribuţiile comisiilor de specialişti, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare.

k) terenurile care prin natura lor şi nu prin destinaţia dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură;

l) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naţionale, drumuri principale administrate de Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România - S.A., zonele de siguranţă a acestora, precum şi terenurile ocupate de piste şi terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranţă;

m) terenurile pe care sunt amplasate elementele infrastructurii feroviare publice, precum şi cele ale metroului;

n) terenurile din parcurile industriale, parcurile ştiinţifice şi tehnologice, precum şi cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat;

o) terenurile aferente capacităţilor de producţie care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat;

p) terenurile Academiei Române şi ale fundaţiilor proprii înfiinţate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepţia terenurilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

q) terenurile instituţiilor sau unităţilor care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului, cu excepţia terenurilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

r) terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război şi a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

73^1. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. r), s), t), u) din Codul fiscal, în cazul terenurilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe teren se acordă corespunzător cotei-părţi din dreptul de proprietate asupra terenului.

s) terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 şi 5 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr.

189/2000, cu modificările şi completările ulterioare; scutirea rămâne valabilă şi în cazul transferului proprietăţii către copiii acestor categorii de beneficiari;
La data de 21-10-2019 Litera s) din Alineatul (1) , Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 185 din 17 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 848 din 18 octombrie 2019

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

73^1. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. r), s), t), u) din Codul fiscal, în cazul terenurilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe teren se acordă corespunzător cotei-părţi din dreptul de proprietate asupra terenului.

t) terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat şi a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanţilor legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere şi întreţinere persoane cu handicap grav sau accentuat şi persoane încadrate în gradul I de invaliditate;
La data de 20-05-2018 Litera t) din Alineatul (1) , Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

73^1. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. r), s), t), u) din Codul fiscal, în cazul terenurilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe teren se acordă corespunzător cotei-părţi din dreptul de proprietate asupra terenului.

74. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. t) din Codul fiscal, scutirea de impozit/taxa pe teren se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporţional cu numărul de luni menţionate în certificat.

u) terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. a), c)-e) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 82/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

v) terenurile destinate serviciului de apostilă şi supralegalizare, cele destinate depozitării şi administrării arhivei, precum şi terenurile afectate funcţionării Centrului Naţional de Administrare a Registrelor Naţionale Notariale;

w) suprafeţele de fond forestier, altele decât cele proprietate publică, pentru care nu se reglementează procesul de producţie lemnoasă, cele certificate, precum şi cele cu arborete cu vârsta de până la 20 de ani;

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

75. Facilităţile fiscale menţionate la art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal se acordă tuturor suprafeţelor de fond forestier certificate, tuturor arboretelor cu vârsta de până la 20 de ani aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice şi juridice.

76. În înţelesul art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal, prin sintagma «suprafeţe de fond forestier» se înţelege acele suprafeţe care sunt certificate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin structurile teritoriale de specialitate ale acesteia, potrivit prevederilor Legii nr. 46 /2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 1.476/2002 pentru aprobarea unor măsuri privind gospodărirea durabilă a pădurilor.

x) terenurile deţinute sau utilizate de către întreprinderile sociale de inserţie;

y) terenurile aflate în proprietatea organizaţiilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, cu statut de utilitate publică, precum şi cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosinţă de acestea de la o instituţie sau o autoritate publică, cu excepţia terenurilor care sunt folosite pentru activităţi economice.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

71. (1) În aplicarea art. 464 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situaţia respectivă, cu excepţia contribuabililor care sunt deja cuprinşi în baza de date a unităţii administrativ-teritoriale.

(2) Diferenţele de impozit/taxă pe teren se compensează cu obligaţii datorate aceluiaşi buget sau se restituie în anul fiscal în care contribuabilul depune documentele justificative sau organul fiscal local constată încadrarea în situaţiile menţionate la art. 464 alin. (1) din Codul fiscal.

z) suprafeţele construite ale terenurilor aferente clădirilor clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. x), indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepţia terenurilor care sunt folosite pentru activităţi economice.La data de 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren datorate pentru:

a) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

b) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94 /2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

c) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999, republicată, pe durata pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

d) terenurile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizaţii neguvernamentale şi întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale;

e) terenurile utilizate de organizaţii nonprofit folosite exclusiv pentru activităţile fără scop lucrativ;

f) terenurile aparţinând asociaţiilor şi fundaţiilor folosite exclusiv pentru activităţile fără scop lucrativ;

g) terenurile afectate de calamităţi naturale, pentru o perioadă de până la 5 ani;

h) terenurile aferente clădirii de domiciliu şi/sau alte terenuri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

i) terenurile, inclusiv zonele de protecţie instituite, ocupate de clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, altele decât cele prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. x), cu excepţia terenurilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

La data de 01-01-2018 Litera i) din Alineatul (2) , Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017

j) terenurile aflate în proprietatea persoanelor ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţară ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social;

k) terenurile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat /de minimis având un obiectiv prevăzut de legislaţia în domeniul ajutorului de stat;

l) terenurile din extravilan situate în situri arheologice înscrise în Repertoriul Arheologic Naţional folosite pentru păşunat;

m) terenurile persoanelor care domiciliază şi locuiesc efectiv în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996, republicată, cu modificările ulterioare;

n) terenurile extravilane situate în arii naturale protejate supuse unor restricţii de utilizare;

o) terenul situat în extravilanul localităţilor, pe o perioadă de 5 ani ulteriori celui în care proprietarul efectuează intabularea în cartea funciară pe cheltuială proprie;

p) suprafeţele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric şi protejate;

q) terenurile, situate în zonele de protecţie ale monumentelor istorice şi în zonele protejate;

r) suprafeţele terenurilor afectate de cercetările arheologice, pe întreaga durată a efectuării cercetărilor.

s) potrivit legii, consiliile locale pot reduce impozitul pe suprafeţele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric, în funcţie de suprafaţa afectată şi de perioada punerii monumentelor istorice la dispoziţia publicului pentru vizitare, precum şi instituţiilor specializate pentru cercetare.La data de 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

77. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 464 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe teren şi a taxei pe teren pe bază de criterii şi proceduri proprii. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) În aplicarea art. 464 alin. (2) lit. i), l), n), p) şi q) din Codul fiscal, consiliile locale pot avea în vedere obiectivele din Lista patrimoniului mondial, terenuri aferente obiectivelor din Lista tentativă a patrimoniului mondial a României, terenuri din zonele de interes arheologic prioritar, terenuri aferente obiectivelor din anexa III la Legea nr. 5/2000, terenuri ale obiectivelor de valoare naţională şi universală definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, terenuri ale unor categorii de obiective rare la nivel naţional

sau vulnerabile, terenuri ale obiectivelor reprezentative pentru patrimoniul cultural local definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Între documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă de la art. 464 alin. (2) lit. r) din Codul fiscal se numără copia autorizaţiei de cercetare arheologică sistematică sau preventivă.

78. Scutirea sau reducerea de impozit/taxă pe teren se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care contribuabilul depune actele care atestă încadrarea terenului în una dintre situaţiile de la art. 464 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepţia celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

79. Hotărârile adoptate conform art. 464 alin. (2) din Codul fiscal includ prevederi referitoare la:

a) categoriile de terenuri pentru care se acordă scutire de impozit/taxă;

b) categoriile de terenuri pentru care se aplică diverse procente de reducere;

c) documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă, iar în cazul monumentelor istorice, terenurilor din zonele construite protejate, din zonele de protecţie ale monumentelor istorice şi din siturile arheologice şi industriale avizul direcţiilor judeţene de cultură sau, după caz, al Direcţiei de Cultură a Municipiului Bucureşti.

80. În cazurile în care organul fiscal local dispune de documentele menţionate la pct. 79 lit. c), nu mai este necesară depunerea acestora de către contribuabili.

81. (1) Facilităţile fiscale acordate la plata impozitului/taxei pe teren prevăzute la art. 464 din Codul fiscal se acordă pe baza cererii persoanelor fizice sau juridice, la care se anexează copii ale documentele justificative care atestă situaţia respectivă, certificate de conformitate cu originalul potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Dacă în cursul unui an intervin schimbări care conduc la modificarea condiţiilor în care se acordă scutirile sau reducerile de impozit pe teren, persoanele în cauză trebuie să depună noi declaraţii fiscale în termen de 30 de zile de la apariţia schimbărilor.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxei, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(4) Impozitul pe terenurile aflate în proprietatea persoanelor fizice şi juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50% . Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiţie.

(5) În cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r), s) şi t):

La data de 01-01-2017 Partea introductivă a alineatului (5) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 40, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

a) scutirea se acordă integral pentru terenurile aflate în proprietatea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. r), deţinute în comun cu soţul sau soţia. În situaţia în care o cotă-parte din teren aparţine unor terţi, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deţinută de aceşti terţi;

b) scutirea se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu aflate în proprietatea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. s) şi t), deţinute în comun cu soţul sau soţia. În situaţia în care o cotă-parte din terenul respectiv aparţine unor terţi, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deţinută de aceşti terţi.

La data de 01-01-2017 Litera b) a alin. (5) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 40, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

La data de 05-09-2016 Alin. (5) al art. 464 a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016:

Articolul II

Scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. r) şi s), art. 464 alin. (1) lit. r) şi s) şi art. 469 alin. (1) lit. a) şi c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta ordonanţă de urgenţă, aferente anului 2016, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă. Organele fiscale locale recalculează impozitele datorate proporţional cu perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 şi data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(6) Scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren, stabilită conform alin. (1) lit. t), se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.La data de 20-05-2018 Articolul 464 din

Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018

Articolul 465

Calculul impozitului/taxei pe teren

(1) Impozitul/Taxa pe teren se stabileşte luând în calcul suprafaţa terenului, rangul localităţii în care este amplasat terenul, zona şi categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

La data de 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (2) din Articolul 465 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 778 din 02 octombrie 2017

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8282-20706	6878-17194	6042-15106	5236-13090	711-1788	569-1422
B	6878-17194	5199-12998	4215-10538	3558-8894	569-1422	427-1068
C	5199-12998	3558-8894	2668-6670	1690-4226	427-1068	284-710
D	3558-8894	1690-4226	1410-3526	984-2439	278-696	142-356

(2^1) Abrogat.

La data de 01-01-2018 Alineatul (2^1) din Articolul 465 , Capitolul III , Titlul IX a fost abrogat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 778 din 02 octombrie 2017

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la alin. (5).

La data de 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 465 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 778 din 02 octombrie 2017

(4) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor, exprimate în lei pe hectar:

Nr. crt.	Zona Categoria de folosinţă	A	B	C	D
1	Teren arabil	28	21	19	15
2	Păşune	21	19	15	13
3	Fâneaţă	21	19	15	13
4	Vie	46	35	28	19
5	Livadă	53	46	35	28
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	28	21	19	15
7	Teren cu ape	15	13	8	0
8	Drumuri şi căi ferate	0	0	0	0
9	Teren neproductiv	0	0	0	0

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corecţie
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(6) Ca excepţie de la prevederile alin. (3)-(5), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul/taxa pe teren se calculează conform prevederilor alin. (7) numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

La data de 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (6) din Articolul 465 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 778 din 02 octombrie 2017

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidenţa contabilă, pentru anul fiscal respectiv, venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(7) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la art. 457 alin. (6):

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Impozit (lei)
1	Teren cu construcţii	22-31
2	Teren arabil	42-50
3	Păşune	20-28
4	Fâneaţă	20-28
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48-55
5.1	Vie până la intrarea pe rod	0
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48-56
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	0
7	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	8-16
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	0
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	1-6
8.1	Teren cu amenajări piscicole	26-34
9	Drumuri şi căi ferate	0
10	Teren neproductiv	0

(7^1) În cazul terenurilor aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial în România şi asociaţiilor religioase, precum şi componentelor locale ale acestora, cu excepţia suprafeţelor care sunt folosite pentru activităţi economice, valoarea impozabilă se stabileşte prin asimilare cu terenurile neproductive.La data de 25-06-2018 Articolul 465 din Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018

(8) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile şi terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosinţă se pot face numai pe bază de documente, anexate la declaraţia făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei. Procedura de înregistrare şi categoriile de documente se vor stabili prin norme metodologice.

(9) Nivelul impozitului pe teren prevăzut la alin. (2) şi (7) se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a
Calculul impozitului/taxei pe teren

82. Impozitul pe teren se stabileşte anual în funcţie de suprafaţa terenului, rangul localităţii în care este amplasat terenul, zona şi categoria de folosinţă a terenului, în mod diferenţiat, în intravilanul şi extravilanul localităţilor, după cum urmează:

a) în intravilan:

(i) pe ranguri de localităţi, identificate prin cifrele române: 0, I, II, III, IV şi V;

(ii) pe zone, identificate prin literele: A, B, C şi D;

(iii) prin aplicarea coeficienţilor de corecţie prevăzuţi la art. 465 alin. (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, în funcţie de categoria de folosinţă, identificate prin literele: A, B, C şi D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 465 alin. (7) din Codul fiscal, înmulţite cu coeficienţii de corecţie corespunzători prevăzuţi la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal.

83. În aplicarea prevederilor art. 465 alin. (6) din Codul fiscal, veniturile/cheltuielile din arendă, precum şi cele rezultate din orice transfer al dreptului de administrare/folosinţă, din punct de vedere fiscal, nu se consideră venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate, agricultură.

84. (1) Exemplul de calcul I privind stabilirea impozitului pe teren amplasat în intravilan: Un contribuabil deţine într-o unitate administrativ-teritorială:

a) în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona B, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,8732 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0678
2.	Teren arabil	0,0490
3.	Păşune	0,0386
4.	Fâneaţă	0,0769
5.	Livadă	0,0562
6.	Teren cu vegetaţie forestieră	0,1312
7.	Teren cu ape	0,0614
8.	Drumuri	0,1319
9.	Teren neproductiv	0,2602

b) în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona A, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,0202 ha, având categoria de folosinţă: teren neproductiv;

c) în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona A, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,2578 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0483
2.	Păşune	0,0576
3.	Drumuri	0,1519

d) în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona D, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 1,24762 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0778
2.	Teren arabil	0,0514
3.	Păşune	0,0311
4.	Fâneaţă	0,0943
5.	Livadă	0,4321
6.	Teren cu vegetaţie forestieră	0,2300
7.	Teren cu ape	0,0690
8.	Drumuri	0,1304
9.	Teren neproductiv	0,1315

(2) Prin hotărârea consiliului local:

a) pentru localitatea de rangul III, zona A, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 5.236 lei/ha şi 13.090 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 10.009 lei

/ha, asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adiţională de 48%, rezultând un nivel de 14.813 lei/ha;

b) pentru localitatea de rangul III, zona B, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 3.558 lei/ha şi 8.894 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 7.773 lei/ha asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adiţională de 48%, rezultând un nivel de 11.504 lei/ha;

c) pentru localitatea de rangul V, zona A, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 569 lei/ha şi 1.442 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 1.319 lei/ha, asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adiţională de 26%, rezultând un nivel de 1.662 lei/ha;

d) pentru localitatea de rangul V, zona D, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 142 lei/ha şi 356 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 300 lei/ha asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adiţională de 30%, rezultând un nivel de 390 lei/ha.

(3) Prin hotărârea consiliului local:

a) pentru localitatea de rangul III, zona A, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Suma potrivit zonei A	Coeficientul de corecţie corespunzător rangului III	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adiţională de 48% (col. 4 x 48%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	28	3	84	124
2	Păşune	21		63	93
3	Fâneaţă	21		63	93
4	Vie	46		138	204
5	Livadă	53		159	235
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	28		84	124
7	Teren cu ape	15		45	67
8	Drumuri şi căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

b) pentru localitatea de rangul III, zona B, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Suma potrivit zonei B	Coeficientul de corecţie corespunzător rangului III	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adiţională de 48% (col. 4 x 48%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	21		63	93
2	Păşune	19		57	84
3	Fâneaţă	19		57	84
4	Vie	35		105	155
5	Livadă	46		138	204

6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	21	3	63	93
7	Teren cu ape	13		39	57
8	Drumuri şi căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

c) pentru localitatea de rangul V, zona A, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2), nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Suma potrivit zonei A	Coeficientul de corecţie corespunzător rangului V	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adiţională de 26% (col. 4 x 26%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	28	1	28	35
2	Păşune	21		21	27
3	Fâneaţă	21		21	27
4	Vie	46		46	60
5	Livadă	53		53	67
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	28		28	35
7	Teren cu ape	15		15	19
8	Drumuri şi căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

d) pentru localitatea de rangul V, zona D, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Suma potrivit zonei D	Coeficientul de corecţie corespunzător rangului V	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adiţională de 30% (col. 4 x 30%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	15	1	15	20
2	Păşune	13		13	17
3	Fâneaţă	13		13	17
4	Vie	19		19	27
5	Livadă	28		28	36
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	15		15	20
7	Teren cu ape	0		0	0
8	Drumuri şi căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

(4) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, se determină astfel:

a) pentru suprafaţa de 0,0678 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. a) din localitatea de rangul III, zona B, respectiv: 0,0678 ha x 11.504 lei/ha = 779,9712 lei;

b) pentru suprafaţa de 0,0483 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. c) din localitatea de rangul V, zona A, respectiv: 0,0483 ha x 1.662 lei/ha = 80,2746 lei;

c) pentru suprafaţa de 0,0778 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. d) din localitatea de rangul V, zona D, respectiv: 0,0778 ha x 390 lei/ha = 30,42 lei.

(5) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafeţe, altele decât cele de la alin. (4), astfel:

a) pentru cele amplasate în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona B				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosinţă decât curţi-construcţii	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei /ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcţii	0,0678	Vezi alin. (4) lit. a)	
2	Teren arabil	0,0490	93	4,5570
3	Păşune	0,0386	84	3,2424
4	Fâneaţă	0,0769	84	6,4596
5	Livadă	0,0562	204	11,4648
6	Teren cu vegetaţie forestieră	0,1312	93	12,2016
7	Teren cu ape	0,0614	57	3,4998
8	Drumuri	0,1319	0	0
9	Teren neproductiv	0,2602	0	0
TOTAL rând 2 +…+ 9 din coloana 4 41,4252				

b) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona A				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosinţă decât curţi-construcţii	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. c) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcţii	0,0483	Vezi alin. (4) lit. b)	
2	Păşune	0,0576	27	1,5552
3	Drumuri	0,1519	0	0
TOTAL rând 2 + 3 din coloana 4 1,5552				

c) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona D				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosinţă decât curţi-construcţii	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. d) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcţii	0,0778	Vezi alin. (4) lit. c)	
2	Teren arabil	0,0514	20	1,0280
3	Păşune	0,0311	17	0,5287
4	Fâneaţă	0,0943	17	1,6031
5	Livadă	0,4321	36	15,5556
6	Teren cu vegetaţie forestieră	0,2300	20	4,6000

7	Teren cu ape	0,0690	0	0
8	Drumuri	0,1304	0	0
9	Teren neproductiv	0,1315	0	0
TOTAL rând 2 + …+ 9 din coloana 4 23,3154				

(6) Contribuabilul prevăzut la alin. (1) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin. (4) şi (5)	Impozitul pe teren datorat - TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (4) lit. a)	779,9712
2	alin. (4) lit. b)	80,2746
3	alin. (4) lit. c)	30,42
4	alin. (5) lit. a)	41,4252
5	alin. (5) lit. b)	1,5552
6	alin. (5) lit. c)	23,3154
IMPOZITUL PE TEREN DATORAT - TOTAL 956,9616 = 957 lei		

(7) Exemplu de calcul II privind stabilirea impozitului pe teren amplasat în intravilan:
Un contribuabil deţine în unitatea administrativ-teritorială de rangul III, în intravilan, la nivelul căreia s-au stabilit nivelurile impozitului pe teren potrivit prevederilor alin. (2) lit. a) şi b) şi alin. (3) lit. a) şi b) ale prezentului punct:

a) în zona A, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,0650 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0350
2.	Teren arabil	0,0300

b) în zona B, potrivit nomenclaturii stradale, la o anumită adresă, un teren în suprafaţă de 0,2400 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren arabil	0,0200
2.	Păşune	0,0300
3.	Fâneaţă	0,1900

c) în zona B, potrivit nomenclaturii stradale, la o altă adresă decât cea de la lit. b), un teren în suprafaţă de 0,0550 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren arabil	0,0350
2.	Păşune	0,0200

(8) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, pentru suprafaţa de 0,0350 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (7) lit. a), impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii - zona A, se determină astfel: 0,0350 ha x 14.813 lei/ha = 518,4550 lei.

(9) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafeţe, altele decât cele de la alin. (8), astfel:

a) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. a)				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. a) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)

0	1	2	3	4
1	Teren cu construcţii	0,0350	14.813	518,4550
2	Teren arabil	0,0300	124	3,7200
b) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. b)				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0200	93	1,8600
2	Păşune	0,0300	84	2,5200
3	Fâneaţă	0,1900	84	15,9600
TOTAL rând 1 + 2 + 3 din coloana 4 20,3400				
c) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. c)				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0350	93	3,2550
2	Păşune	0,0200	84	1,6800
TOTAL rând 1 + 2 din coloana 4 4,9350				

(10) Contribuabilul prevăzut la alin. (7) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin. (4) şi (5)	Impozit pe teren datorat - TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (9) lit. a) nr. crt. 1	518,4550
2	alin. (9) lit. a) nr. crt. 2	3,7200
3	alin. (9) lit. b)	20,3400
4	alin. (9) lit. c)	4,9350
IMPOZITUL PE TEREN DATORAT - TOTAL 547,45 = 547		

(11) Exemplu de calcul III

a) Un contribuabil deţine într-o unitate administrativ-teritorială, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,1110 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0600
2.	Teren arabil	0,0230
3.	Păşune	0,0280

b) suprafaţa de 0,0600 ha a terenului prevăzut în tabelul de la lit. a) la nr. crt. 1 se înmulţeşte cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul de la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal;

c) suprafeţele de teren prevăzute în tabelul de la lit. a), respectiv 0,0230 ha de la categoria de folosinţă «Teren arabil» şi de 0,0280 ha de la categoria de folosinţă «Păşune» se impozitează /taxează potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal.

(12) În cazul coproprietarilor, pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 465 alin. (2)-(5) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe teren, se iau în calcul suprafeţele de teren potrivit cotelor-părţi deţinute de fiecare coproprietar în parte.

85. Exemple pentru aplicarea prevederilor referitoare la taxa pe teren:

A. O unitate administrativ-teritorială (UAT) deţine în proprietate un teren pe care îl dă în administrare unei persoane de drept public (A), care îl închiriază ulterior unei persoane de drept privat (B), care la rândul ei îl închiriază unei/unor terţe persoane (C).

B. În cazul în care un teren proprietate privată a statului este închiriat unei persoane juridice pe o perioadă de 2 ani, care începe la data de 24 martie 2016 şi se încheie la data de 23 martie 2018, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 aprilie 2016, o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe teren, însoţită de o copie a contractului de închiriere.

Taxa se calculează lunar, conform prevederilor art. 465 din Codul fiscal, având în vedere suprafaţa terenului şi rangul localităţii în care este amplasat terenul, zona şi categoria de folosinţă a terenului, în mod diferenţiat, în intravilanul şi extravilanul localităţilor, astfel:

a) Pentru luna martie a anului 2016:

Fiind fracţiune mai mică de o lună, taxa pe teren se calculează proporţional cu numărul de zile:

Taxa lunară = taxa teren x (8 zile/365 zile);

b) Pentru lunile întregi din perioada de valabilitate a contractului:

Taxa lunară = taxa teren/12 luni;

c) Luna martie a anului 2018:

Taxa lunară = taxa teren x 23 zile/365 zile.

Locatarul va plăti taxa lunar, până la data de 25 a lunii următoare, începând cu data de 25 aprilie 2016, până la data de 25 aprilie 2018.

C. În cazul unui contract care prevede închirierea unui teren aflat în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale pe o perioadă de 2 ore în ziua de 27 august 2016, locatorul are obligaţia să depună la organul fiscal local o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe teren până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

Conform pct. 67 alin. (3), taxa se calculează proporţional cu numărul de ore:

Taxa = (taxa teren/365 zile) x (2h/24h).

Locatarul va plăti locatorului taxa pe teren, pe care acesta o va vărsa la bugetul local până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

D. În cazul unui contract care prevede închirierea unui teren aflat în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale, pe o perioadă de câte 2 ore în 3 zile pe săptămână, pe durata a 5 săptămâni, începând cu data de 1 octombrie 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 noiembrie 2016, o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe teren.

Deoarece contractul se referă la intervale de timp mai mici de o lună, taxa pe teren se calculează conform pct. 67 alin. (3):

Taxa = (taxa teren/365 zile) x (3 zile x 5) x (2h/24h).

Locatarul va plăti, lunar, locatorului taxa pe teren, pe care acesta o varsă la bugetul local până la data de 25 noiembrie 2016, respectiv până la data de 27 decembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 decembrie 2016.

E. O unitate administrativ-teritorială închiriază un teren în suprafaţă de 100 mp, situat în intravilan zona A, rangul 0 şi înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, unei terţe persoane pentru o perioadă de 2 ore/zi timp de 3 săptămâni.

Prin hotărârea consiliului local, în baza prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 9.500 lei/ha.

Conform pct. 67 alin. (3) taxa pe teren se calculează astfel:

Taxa = (0,0100 ha x 9.500 lei/ha/365 zile) x (7 zile x 3 săptămâni) x (2h/24 h) = 0,2603 x 21 x 0,0833 = 0,4553 = 1 leu

86. Pentru a beneficia în anul următor de prevederile art. 465 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele juridice trebuie să aibă înregistrate în evidenţa contabilă pentru anul respectiv documente privind desfăşurarea activităţii de agricultură, respectiv documente privind veniturile şi cheltuielile aferente acestei activităţi, ca de exemplu: facturi privind procurarea de seminţe, facturi privind aprovizionarea cu combustibil, cheltuieli cu salarizarea personalului, facturi privind vânzarea de seminţe sau alte produse obţinute din activitatea desfăşurată.

87. În cazul terenurilor pe care se află amplasată o clădire, dintre cele prevăzute la art. 456 alin. (1) din Codul fiscal, cu încăperi care sunt folosite pentru activităţi economice, pentru calculul impozitului pe teren se efectuează următoarele operaţiuni:

a) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor folosite pentru activităţi economice, conform prevederilor art. 456 alin. (1) din Codul fiscal;

b) suprafaţa terenului se înmulţeşte cu cota procentuală prevăzută la lit. a) rezultând astfel suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde încăperilor folosite pentru activităţi economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde încăperilor folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea suprafeţei determinate la lit. a) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 465 din Codul fiscal.

Articolul 466

Declararea şi datorarea impozitului şi a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, şi datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcţie de rangul localităţii şi zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul modificării categoriei de folosinţă a terenului, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinţei, şi datorează impozitul pe teren conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul terenurilor la care se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea respectivă, ca anexă la declaraţia fiscală.

(7) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe teren se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât şi locatarul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoţită de o copie a acestor documente.

(8) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia depunerii unei declaraţii la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

La data de 03-01-2016 Alin. (8) al art. 466 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^30.

(9) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situaţie centralizatoare a acestor contracte.

La data de 03-01-2016 Alin. (9) al art. 466 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^30.

(10) În cazul unei situaţii care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situaţia respectivă.

(11) Declararea terenurilor în scop fiscal nu este condiţionată de înregistrarea acestor terenuri la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(12) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe teren.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

88. Impozitul pe teren, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior celui în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, se datorează de partea care înstrăinează.

89. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile deţinute în proprietate sau în folosinţă, după caz, de natură să conducă la modificarea impozitului/taxei pe teren, funcţionarii publici cu atribuţii privind completarea, ţinerea la zi şi centralizarea datelor în registrele agricole au obligaţia de a comunica aceste modificări organului fiscal local, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind terenurile, precum şi a schimbării categoriei de folosinţă a terenurilor, se realizează de către contribuabili prin depunerea unor declaraţii la care se anexează copii după acte, certificate de conformitate cu originalul, conform prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, prin care se atestă proprietatea persoanelor asupra terenurilor în cauză sau schimbarea respectivă, după caz.

(3) Impozitul pe teren se datorează şi în cazul contribuabililor pentru terenurile dobândite prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile/definitive şi executorii prin care li s-a constituit sau reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui punerii în posesie constatate prin procese-verbale, fişe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(4) Referitor la registrele agricole se au în vedere reglementările în vigoare privind registrul agricol, precum şi normele tehnice de completare a registrului agricol.

90. (1) În sensul prevederilor art. 466 alin. (2) din Codul fiscal obligaţia de depunere a declaraţiei revine şi contribuabililor care înstrăinează terenul.

(2) Declaraţiile se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

91. Autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul comunei, al oraşului, al municipiului sau al sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, stabilesc, pentru anul fiscal 2016, până la data de 31 martie 2016, suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire, respectiv de un apartament, pe baza datelor cuprinse în actele de proprietate sau în alte documente care atestă această suprafaţă, depuse de contribuabili în vederea stabilirii impozitului pe clădiri, sau a datelor furnizate de compartimentele de specialitate din cadrul autorităţilor administraţiei publice locale sau alte instituţii care deţin aceste date.

92. (1) Declaraţia privind taxa pe teren se depune la organul fiscal în a cărui rază de competenţă este amplasat terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care intră în vigoare contractul prin care se acordă dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă.

(2) Obligaţia depunerii declaraţiei în scopul stabilirii taxei pe teren aparţine persoanei care are calitatea de concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare, chiar dacă aceasta transmite ulterior altor persoane dreptul de administrare, închiriere, folosinţă sau concesiune asupra terenului.

(3) La declaraţia privind taxa pe teren se anexează copii ale documentelor prin care se transmite dreptul de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosinţă şi din care reiese suprafaţa şi categoria de folosinţă a terenului pentru care se datorează taxa pe teren.

(4) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosinţă ce se referă la perioade mai mici de o lună, la declaraţia privind taxa pe teren se anexează o situaţie centralizatoare şi copiile contractelor de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosinţă din care reies suprafaţa şi categoria de folosinţă a terenului.

Articolul 467

Plata impozitului şi a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

93. În sensul aplicării art. 467 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipaţie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe teren datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

(3) Impozitul pe teren, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) şi (3) se referă la impozitul pe teren cumulat.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se plăteşte lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosinţă.

La data de 03-01-2016 Alin. (5) al art. 467 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^31.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă şi o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

La data de 03-01-2016 Alin. (6) al art. 467 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^32.

Capitolul IV
Impozitul pe mijloacele de transport

Articolul 468

Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepţia cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(4) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1
Reguli generale

94. Potrivit prevederilor art. 468 din Codul fiscal, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de:

a) persoana care are în proprietate un mijloc de transport înmatriculat/înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

b) locatar, în cazul în care mijlocul de transport face obiectul unui contract de leasing, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

c) proprietarii navelor fluviale de pasageri, ai bărcilor şi luntrelor folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unităţile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

d) fiduciarul, în cazul în care mijlocul de transport face parte dintr-un patrimoniu fiduciar, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, conform art. 488 din Codul fiscal.

95. Contribuabilii ale căror mijloace de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun aceloraşi obligaţii ca şi cei ale căror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării şi, implicit aceloraşi sancţiuni.

96. În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organele fiscale locale în a căror rază este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoţită de o copie a acestuia.

97. (1) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul are obligaţia declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile şi datorează impozit pe mijlocul de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a avut loc predarea-primirea mijlocului de transport.

98. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute la pct. 7 din tabelul de la art. 470 alin. (8) din Codul fiscal.

99. Prin sintagma "folosite pentru transportul persoanelor fizice", prevăzută la art. 469 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, se înţelege folosirea atât pentru activităţi ce privesc necesităţile familiale, cât şi pentru activităţi de agrement.

100. Impozitul pe mijloacele de transport se face venit la bugetul local al unităţii/subdiviziune administrativ-teritoriale unde contribuabilul are domiciliul, sediul/punctul de lucru.

101. (1) La nivelul fiecărui organ fiscal al comunei, al oraşului, al municipiului, după caz, se instituie şi se conduce Registrul de evidenţă a mijloacelor de transport supuse înmatriculării/înregistrării, denumit în continuare registru. Registrul, formular tipizat, se ţine în format letric sau în format electronic, potrivit capacităţii administrative de care dispune organul fiscal local. La nivelul municipiului Bucureşti, registrul se instituie şi se conduce la nivelul organului fiscal local al sectorului.

(2) În cazul unui proprietar, persoană fizică sau persoană juridică, de mijloc de transport care face obiectul înmatriculării/ înregistrării în România şi care înstrăinează/dobândeşte mijlocul de transport prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege, organul fiscal are obligaţia înregistrării actului de înstrăinare-dobândire în registrul prevăzut la alin. (1).

Documentele translative ale dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2016 se utilizează şi după această dată în relaţia cu autorităţile /instituţiile/serviciile publice centrale sau locale, după caz.

(3) Actul de înstrăinare-dobândire a mijlocului de transport, în cazul în care ambele părţi au domiciliul fiscal în România, se prezintă de persoana care înstrăinează, în original, precum şi 4 fotocopii ale acestuia, cu menţiunea «Conform cu originalul». Cele 5 exemplare sunt utilizate după cum urmează:

a) exemplarul original rămâne la persoana care dobândeşte;

b) un exemplar rămâne în arhiva organului fiscal local la care este luată în evidenţa fiscală persoana care înstrăinează;

c) un exemplar rămâne la persoana care înstrăinează proprietatea;

d) un exemplar, pe care se înscrie şi de către organul fiscal de la domiciliul dobânditorului numărul de înregistrare din registrul prevăzut la alin. (1), se depune la organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport;

e) un exemplar se depune la organul fiscal local unde îşi are domiciliul fiscal persoana care dobândeşte proprietatea.

(4) În cazul unui mijloc de transport înstrăinat de către o persoană fizică cu domiciliul fiscal în România unei persoane fizice sau unei persoane juridice, după caz, care nu are domiciliul fiscal în

România, persoana care înstrăinează prezintă actul de înstrăinare-dobândire a mijlocului de transport, în original, precum şi 3 fotocopii ale acestuia, cu menţiunea «Conform cu originalul», sub semnătura ambelor părţi, menţionând, lizibil şi olograf, identitatea fiecărei persoane semnatare, pe fiecare din acestea înscriindu-se numărul de înregistrare din registrul prevăzut la alin. (1) de către organul fiscal de la domiciliul fiscal al persoanei care înstrăinează. Cele 4 exemplare sunt utilizate după cum urmează:

a) exemplarul original rămâne la persoana care dobândeşte;

b) un exemplar rămâne în arhiva organului fiscal local la care este luată în evidenţa fiscală persoana care înstrăinează;

c) un exemplar rămâne la persoana care înstrăinează proprietatea;

d) un exemplar se depune la organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport.

(5) În cazul în care un mijloc de transport a fost preluat de către un operator economic în condiţiile Legii nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz, în registrul prevăzut la alin. (1) se înregistrează certificatul de distrugere emis de operatorul economic respectiv, iar proprietarul care predă mijlocul de transport are obligaţia să furnizeze organului fiscal local o copie certificată "Conform cu originalul", precum şi cu menţiunea "Documentele anexate sunt corecte şi complete, conforme cu realitatea" şi semnată de către contribuabil.

(6) În cazul unei hotărâri judecătoreşti care consfinţeşte faptul că o persoană a pierdut dreptul de proprietate, aceasta are obligaţia înregistrării documentului respectiv în registrul prevăzut la alin. (1) şi să depună la organul fiscal o copie certificată "Conform cu originalul" şi semnată de către contribuabil.

(7) Pe baza actului de înstrăinare-dobândire, organul fiscal local unde se afla înregistrat mijlocul de transport înstrăinat scoate din evidenţele fiscale mijlocul de transport respectiv.

În cazul dobândirii unui mijloc de transport pe bază de factură emisă de un operator economic din România sau din alt stat, precum şi în cazul dobândirii unui mijloc de transport din alt stat decât România pe baza altor documente emise din statul de provenienţă, proprietarii dobânditori declară la organul fiscal local de domiciliu mijloacele de transport, anexând copii ale documentelor certificate «Conform cu originalul», precum şi cu menţiunea «Documentele anexate sunt corecte şi complete, conforme cu realitatea», sub semnătura contribuabilului, iar în cazul documentelor completate în altă limbă decât româna, şi copii ale documentelor traduse în limba română de către un traducător autorizat. Factura este actul de înstrăinare-dobândire, iar prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(8) Organul competent cu înmatricularea/înregistrarea/ radierea mijloacelor de transport transmite, anual, în format electronic, organului fiscal local o situaţie centralizatoare a radierilor/înmatriculărilor /înregistrărilor mijloacelor de transport din unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială.

Periodicitatea comunicării informaţiilor poate fi lunară, conform înţelegerii părţilor.

Organele fiscale locale transmit, în condiţii de reciprocitate, informaţiile înregistrate în evidenţa proprie în luna precedentă:

a) conform înţelegerii părţilor, către organele competente cu înmatricularea/înregistrarea /radierea mijloacelor de transport;

b) către organele fiscale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul contribuabilii dobânditori de mijloace de transport sau în care şi-au schimbat domiciliul sau reşedinţa contribuabilii proprietari de mijloace de transport.

(9) Pentru realizarea schimbului de informaţii dintre organele fiscale locale şi organele competente cu înmatricularea/radierea mijloacelor de transport se pot încheia protocoale pentru a optimiza şi eficientiza schimbul de informaţii. Schimbul de informaţii este reciproc. Schimbul de informaţii se face utilizând orice canale de comunicare, inclusiv accesul online în bazele de date, în funcţie de capacitatea tehnică a părţilor, cu asigurarea securităţii accesului şi informaţiilor, precum şi cu asigurarea integrităţii informaţiilor.

(10) Registrul, formularul tipizat privind înstrăinarea-dobândirea mijloacelor de transport şi protocolul-cadru pentru realizarea schimbului de informaţii dintre organele fiscale locale şi organele competente privind înmatricularea/înregistrarea/ radierea mijloacelor de transport, respectiv instrucţiunile de aplicare, se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice, al ministrului finanţelor publice şi al ministrului afacerilor interne.

Articolul 469

Scutiri

(1) Nu se datorează impozitul pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, văduvelor de război sau văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. II şi III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016:

Articolul II

Scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. r) şi s), art. 464 alin. (1) lit. r) şi s) şi art. 469 alin. (1) lit. a) şi c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta ordonanţă de urgenţă, aferente anului 2016, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă. Organele fiscale locale recalculează impozitele datorate proporţional cu perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 şi data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

b) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat şi a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanţilor legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere şi întreţinere persoane cu handicap grav sau accentuat şi persoane încadrate în gradul I de invaliditate, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

La data de 20-05-2018 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 469 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificată de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018

c) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 şi 5 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului; scutirea rămâne valabilă şi în cazul transferului proprietăţii către copiii acestor categorii de beneficiari;

La data de 21-10-2019 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 469 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 185 din 17 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 848 din 18 octombrie 2019

d) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

e) navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei;

f) mijloacele de transport ale instituţiilor publice;

g) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localităţi, dacă tariful de transport este stabilit în condiţii de transport public;

h) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare;

i) mijloacele de transport folosite exclusiv pentru transportul stupilor în pastoral;

j) mijloacele de transport folosite exclusiv pentru intervenţii în situaţii de urgenţă;

k) mijloacele de transport ale instituţiilor sau unităţilor care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului;

l) mijloacele de transport ale fundaţiilor înfiinţate prin testament constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

m) mijloacele de transport ale organizaţiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii;

n) autovehiculele acţionate electric;

o) autovehiculele second-hand înregistrate ca stoc de marfă şi care nu sunt utilizate în folosul propriu al operatorului economic, comerciant auto sau societate de leasing;

p) mijloacele de transport deţinute de către organizaţiile cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(4) Impozitul pe mijloacele de transport se reduce cu 50% pentru persoanele fizice care domiciliază în localităţile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localităţi din Munţii Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acţiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a judeţului Tulcea şi a Rezervaţiei Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a
Scutiri

102. În aplicarea art. 469 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situaţia respectivă, cu excepţia contribuabililor care sunt deja cuprinşi în baza de date a unităţii/subdiviziunii administrativ-teritoriale.

102^1. În aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, în cazul mijloacelor de transport aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe mijloacele de transport se acordă corespunzător cotei-părţi din dreptul de proprietate asupra respectivului mijloc de transport.

103. În aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, impozitul pe mijlocul de transport nu se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporţional cu numărul de luni menţionate în certificat.

104. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care contribuabilii prezintă organelor fiscale ale administraţiei publice locale documentele prin care atestă situaţiile prevăzute de lege.

105. Intră sub incidenţa prevederilor art. 469 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice, aflate în proprietatea atât a persoanelor fizice, cât şi a persoanelor juridice cu domiciliul în unităţile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei.

106. (1) Unităţile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 105 se stabilesc prin ordine ale prefecţilor judeţelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecţilor se aduc la cunoştinţă publică, se comunică autorităţilor administraţiei publice locale interesate, în condiţiile Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi vor fi publicate în monitorul oficial al judeţului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea şi funcţionarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităţilor administrativ-teritoriale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 75/2003.

107. Intră sub incidenţa prevederilor art. 469 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

108. Pentru aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, operatorii economici, comercianţi auto sau societăţi de leasing care au mijloace de transport înregistrate ca stoc de marfă prezintă, după caz, următoarele:

a) proces-verbal de reintrare în posesie a vehiculului înscris ca marfă pe stoc - în copie;

b) declaraţie de inventar;

c) extras din situaţiile financiare care dovedesc înscrierea pe stoc;

d) dovada radierii din circulaţia pe drumurile publice;

e) o cerere de scoatere din evidenţele fiscale;

f) copie a actului de înstrăinare-dobândire către un operator economic care are ca obiect de activitate reciclarea/vânzarea pieselor rezultate din dezmembrarea mijlocului de transport şi/sau a oricărui alt act doveditor al recunoaşterii daunei totale de către asigurător sau al transferului de proprietate, spre exemplu factura de valorificare a vehiculului avariat către un operator specializat în dezmembrarea şi reciclarea vehiculelor, în cazul mijlocului de transport declarat daună totală.

109. Pentru aplicarea prevederilor art. 469 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol pe bază de criterii şi proceduri proprii. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor pe baza unei proceduri cadru aprobată de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

110. Scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport stabilită conform art. 469 alin. (2) din Codul fiscal se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care mijlocul de transport se încadrează în situaţiile respective, cu excepţia celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(5) Scutirile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) se acordă integral pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului, aflat în proprietatea persoanelor menţionate la aceste litere, deţinute în comun cu soţul sau soţia. În situaţia în care o cotă-parte din dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport aparţine unor terţi, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deţinută de aceşti terţi.

La data de 01-01-2017 Alineatul (5) din Articolul 469 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificat de Punctul 41, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016:

Articolul II

Scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. r) şi s), art. 464 alin. (1) lit. r) şi s) şi art. 469 alin. (1) lit. a) şi c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta ordonanţă de urgenţă, aferente anului 2016, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă. Organele fiscale locale recalculează impozitele datorate proporţional cu perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 şi data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport, stabilită conform alin. (1) lit. b), se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.La data de 20-05-2018 Articolul 469 din Capitolul IV , Titlul IX a fost completat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018

Articolul 470

Calculul impozitului

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcţie de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcţie de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulţirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracţiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracţiune mecanică	Lei/200 cmc sau fracţiune din aceasta
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cmc sau fracţiune din aceasta)		
1	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri şi autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cmc, inclusiv	8
2	Motociclete, tricicluri şi cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cmc	9
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cmc şi 2.000 cmc inclusiv	18
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cmc şi 2.600 cmc inclusiv	72
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cmc şi 3.000 cmc inclusiv	144
6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	290
7	Autobuze, autocare, microbuze	24
8	Alte vehicule cu tracţiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	30
9	Tractoare înmatriculate	18

II. Vehicule înregistrate		
1	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei/200 cmc
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cmc	2-4
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cmc	4-6
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidenţiată	50-150 lei/an

(3) În cazul mijloacelor de transport hibride, impozitul se reduce cu minimum 50%, conform hotărârii consiliului local.

(4) În cazul unui ataş, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele respective.

(5) În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă			Impozitul (în lei/an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	142
	2	Masa de cel puţin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	142	395
	3	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	395	555
	4	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	555	1257
	5	Masa de cel puţin 18 tone	555	1257
II	3 axe			
	1	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	142	248
	2	Masa de cel puţin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	248	509
	3	Masa de cel puţin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	509	661
	4	Masa de cel puţin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	661	1019
	5	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	1019	1583
	6	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	1019	1583
	7	Masa de cel puţin 26 tone	1019	1583
III	4 axe			
	1	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	661	670
	2	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	670	1046
	3	Masa de cel puţin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	1046	1661
	4	Masa de cel puţin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1661	2464
	5	Masa de cel puţin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1661	2464
	6	Masa de cel puţin 32 tone	1661	2464

La data de 01-01-2018 Tabelul de la Alineatul (5) din Articolul 470 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificat de Punctul 94, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(6) În cazul unei combinaţii de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă	Impozitul (în lei/an)	
	Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare

I	2+1 axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0
	2	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
	3	Masa de cel puţin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	64
	4	Masa de cel puţin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	64	147
	5	Masa de cel puţin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	147	344
	6	Masa de cel puţin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	344	445
	7	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	445	803
	8	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	803	1408
	9	Masa de cel puţin 28 tone	803	1408
II	2+2 axe			
	1	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	138	321
	2	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	321	528
	3	Masa de cel puţin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	528	775
	4	Masa de cel puţin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	775	936
	5	Masa de cel puţin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	936	1537
	6	Masa de cel puţin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1537	2133
	7	Masa de cel puţin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	2133	3239
	8	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	2133	3239
	9	Masa de cel puţin 38 tone	2133	3239
III	2+3 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1698	2363
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2363	3211
	3	Masa de cel puţin 40 tone	2363	3211
IV	3+2 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1500	2083
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2083	2881
	3	Masa de cel puţin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2881	4262
	4	Masa de cel puţin 44 tone	2881	4262
V	3+3 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	853	1032
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1032	1542
	3	Masa de cel puţin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1542	2454
	4	Masa de cel puţin 44 tone	1542	2454

La data de 01-01-2018 Tabelul de la Alineatul (6) din Articolul 470 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificat de Punctul 95, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

(7) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (6), impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a. Până la 1 tonă, inclusiv	9
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	34
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	52
d. Peste 5 tone	64

La data de 01-01-2016 Alin. (7) al art. 470 a fost modificat de pct. 37 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(8) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozit - lei -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	21
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	56
3. Bărci cu motor	210
4. Nave de sport şi agrement	Între 0 şi 1.119
5. Scutere de apă	210
6. Remorchere şi împingătoare:	X
a) până la 500 CP, inclusiv	559
b) peste 500 CP şi până la 2000 CP, inclusiv	909
c) peste 2000 CP şi până la 4000 CP, inclusiv	1398
d) peste 4000 CP	2237
7. Vapoare - pentru fiecare 1000 tdw sau fracţiune din acesta	182
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	X
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 de tone, inclusiv	182
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone şi până la 3000 de tone, inclusiv	280
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	490

(9) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Calculul impozitului

111. Impozitul pe mijloacele de transport cu tracţiune mecanică este anual şi se stabileşte în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 470 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cmc sau fracţiune din aceasta.

112. Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

113. Prin sintagma document similar, prevăzută la art. 470 alin. (9) din Codul fiscal, se înţelege adeverinţa eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

114. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2016, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1.500 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.500 cmc.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 470 alin. (2) din Codul fiscal:

1. se determină numărul de fracţiuni a 200 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cmc, respectiv: 1.500 cmc: 200 cmc = 7,5; pentru calcul se consideră fracţiunea de 0,5 din 200 cmc la nivel de unitate, rezultă 8 fracţiuni;

2. se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cmc inclusiv, respectiv 8 lei/200 cmc;

2.2. numărul de fracţiuni prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 8 lei/200 cmc = 64 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 489 alin. (2) din Codul fiscal şi considerând că în anul fiscal 2015 pentru anul fiscal 2016 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,15, respectiv: 64 lei x 1,15 = 73,60 lei; potrivit prevederilor pct. 11 lit. n) din prezentele norme metodologice, fracţiunea de 0,60 lei fiind peste 0,50 lei se întregeşte la 1 leu, impozitul pe mijloacele de transport se rotunjeşte la 74 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2016, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cmc.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din art. 470 alin. (2) din Codul fiscal:

1. se determină numărul de fracţiuni a 200 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cmc, respectiv: 2.500 cmc: 200 cmc = 12,50; pentru calcul se consideră fracţiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracţiuni;

2. se determină impozitul asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2.001 cmc şi 2.600 cmc inclusiv, respectiv: 72 lei /200 cmc;

2.2. numărul de unităţi prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 72 lei/200 cmc = 936 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 489 alin. (2) din Codul fiscal şi considerând că în anul fiscal 2015 pentru anul fiscal 2016 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,15, respectiv: 936 lei x 1,15 = 1.076,4 lei;

2.4. având în vedere prevederile pct. 11 lit. n) din prezentele norme metodologice, suma de la pct. 2.3 se rotunjeşte la 1.076 lei.

115. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea şi încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către organele fiscale locale în a căror rază de competenţă se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

116. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 470 alin. (5) din Codul fiscal, impozitul anual se stabileşte în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată şi de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înţelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea impozitului, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 şi, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informaţie suplimentară, deţinătorii vor prezenta o adeverinţă eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcţie atât transportului de persoane, cât şi de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 8 din tabelul de la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 470 alin. (5) din Codul fiscal. Intră sub incidenţa acestui alineat automobilele mixte şi automobilele specializate /autospecializate, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

117. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

118. Pentru remorci, semiremorci şi rulote impozitul anual este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de masa totală maximă autorizată a acestora.

119. În cazul combinaţiilor de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, omologate ca atare prin cartea de identitate a vehiculului, impozitul datorat este cel prevăzut la art. 470 alin. (6) din Codul fiscal.

120. Impozitul pe mijloacele de transport se stabileşte pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinaţie, întrucât Registrul Auto Român omologhează

vehiculele rutiere conform Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 5 noiembrie 2007 de stabilirea a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor şi remorcilor acestora, precum şi a sistemelor, componentelor şi unităţilor tehnice separate destinate vehiculelor respective.

121. Sub incidenţa prevederilor de la pct. 4 din tabelul prevăzut la art. 470 alin. (8) din Codul fiscal, respectiv nave de sport şi agrement, se include orice ambarcaţiune, indiferent de tip şi de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile şi care este destinată utilizării în scopuri sportive şi recreative definite de art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2.195/2004 privind stabilirea condiţiilor de introducere pe piaţă şi/sau punere în funcţiune a ambarcaţiunilor de agrement.

122. (1) Dacă mijlocul de transport înregistrat nu are caracteristicile unui autovehicul, nu intră sub incidenţa prevederilor art. 470 alin. (2), (4), (5) sau (6) din Codul fiscal, în vederea stabilirii impozitului pe mijloacele de transport, fiind considerat utilaj.

(2) Dacă mijlocul de transport înregistrat este prevăzut cu roţi şi axe fără a avea autopropulsie se impozitează conform art. 470 alin. (7) din Codul fiscal, pentru categoria remorci, semiremorci sau rulote.

(3) Dacă mijlocul de transport înregistrat este prevăzut cu roţi, axe şi autopropulsie, impozitul se stabileşte conform art. 470 alin. (2), (5) sau (6) din Codul fiscal, după caz.

(4) Dacă un mijloc de transport prevăzut la alin. (1) şi (3) nu are carte de identitate atunci se datorează taxa prevăzută la art. 486 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

Articolul 471

Declararea şi datorarea impozitului pe mijloacele de transport

(1) Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii şi datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

La data de 01-01-2016 Alin. (2) al art. 471 a fost modificat de pct. 38 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, şi datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

La data de 01-01-2016 Alin. (3) al art. 471 a fost modificat de pct. 38 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(4) În cazul radierii din circulaţie a unui mijloc de transport, proprietarul are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competenţă îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, şi încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul oricărei situaţii care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, şi datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârşitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoţită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât şi locatorul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoţită de o copie a acestor documente.

(7) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 4-a

Declararea şi datorarea impozitului pe mijloacele de transport

123. La înstrăinarea unui mijloc de transport în cursul anului, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanţa Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere, în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, urmând ca apoi cumpărătorul să declare mijlocul de transport la organul fiscal local pe raza căruia are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, în termen de 30 de zile de la data actului de dobândire şi să înmatriculeze/înregistreze pe numele său mijlocul de transport la autorităţile competente. Actul de înstrăinare-dobândire se înregistrează în registrul prevăzut la pct. 101.

124. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru întregul an fiscal de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior şi încetează de a se mai datora începând cu 1 ianuarie a anului fiscal următor în următoarele situaţii:

a) înstrăinarea mijlocului de transport;

b) radierea mijlocului de transport din circulaţie; ori

c) radierea contribuabililor persoane juridice din evidenţele fiscale, inclusiv din Registrul prevăzut la pct. 101, ca urmare a pronunţării unei sentinţe de închidere a procedurii falimentului;

d) schimbarea domiciliului fiscal al contribuabilului într-o altă unitate administrativ-teritorială, caz în care acesta are obligaţia să depună declaraţie fiscală în acest sens, atât la organul fiscal unde a avut domiciliul fiscal, cât şi la organul fiscal unde îşi stabileşte noul domiciliu fiscal, în termen de 30 de zile de la apariţia acestei situaţii.

(2) Pentru mijloacele de transport dobândite de către contribuabili până la 31 decembrie a anului curent, care au fost înmatriculate/înregistrate în România anterior dobândirii, contribuabilii dobânditori datorează impozitul pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor anului curent, chiar dacă nu l-au înmatriculat/înregistrat pe numele lor, după data de 31 decembrie.

125. Înstrăinarea priveşte pierderea proprietăţii prin transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege.

126. (1) Radierea din evidenţă a vehiculelor se face de către autoritatea care a efectuat înmatricularea sau înregistrarea doar în cazul scoaterii definitive din circulaţie a acestora, la cererea proprietarului, în următoarele cazuri:

a) proprietarul doreşte retragerea definitivă din circulaţie a vehiculului şi face dovada depozitării acestuia într-un spaţiu adecvat, deţinut în condiţiile legii, spaţiu care nu afectează domeniul public sau care afectează domeniul public, dar pentru care există o convenţie sau o autorizaţie, în acest scop, de la autorităţile competente;

b) proprietarul face dovada dezmembrării, casării sau predării vehiculului la unităţi specializate în vederea dezmembrării;

c) la scoaterea definitivă din România a vehiculului respectiv;

d) în cazul furtului vehiculului.

(2) Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenţei fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui certificat de distrugere emis în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea operatorilor economici care desfăşoară activităţi de reparaţii, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucţie a vehiculelor rutiere, precum şi de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale art. 19 din Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz.

(3) În lipsa documentului prevăzut la alin. (2), contribuabilul care nu mai poate face dovada existenţei fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidenţele organelor fiscale locale prezintă o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului şi a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia şi operează, în ceea ce priveşte scăderea de la plata obligaţiilor fiscale datorate, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care depune această declaraţie la organul fiscal la care figurează înregistrat, numai dacă are achitate integral orice obligaţii fiscale datorate de natura impozitului asupra mijloacelor de transport stabilite până la data de 31 decembrie a anului fiscal în care depune declaraţia.

(4) Scoaterea din evidenţă a vehiculelor înregistrate, la trecerea acestora în proprietatea altei persoane, se face de către autoritatea care a efectuat înregistrarea, la cererea proprietarului, în condiţiile legii.

(5) Vehiculele declarate, potrivit legii, prin dispoziţie a autorităţii administraţiei publice locale, fără stăpân sau abandonate se radiază din oficiu în termen de 30 de zile de la primirea dispoziţiei respective.

127. În baza situaţiei centralizatoare prevăzute la pct. 101 alin. (8), organele fiscale locale constată care din mijloacele de transport declarate sunt înmatriculate, devenind astfel bunuri impozabile, şi care nu sunt înmatriculate, caz pentru care nu se datorează impozit.

128. Orice persoană fizică sau persoană juridică ce a dobândit/înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligaţia să depună declaraţia fiscală la organul fiscal al autorităţilor administraţiei publice locale în a cărui rază de competenţă îşi are domiciliul fiscal, indiferent de durata deţinerii mijlocului de transport respectiv, chiar şi în cazul în care, în aceeaşi zi, imediat după dobândire, are loc înstrăinarea acestui obiect impozabil.

129. În cazul mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică, sunt aplicabile prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale Ordinului ministrului administraţiei şi internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii şi eliberarea autorizaţiei de circulaţie provizorie sau pentru probe a vehiculelor, cu completările ulterioare.

130. (1) Pentru definirea categoriilor de folosinţă ale vehiculelor rutiere se au în vedere prevederile Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinţei nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip şi eliberarea cărţii de identitate a vehiculelor rutiere, precum şi omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, cu modificările ulterioare.

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidenţele organelor fiscale ale autorităţilor administraţiei publice se utilizează declaraţiile stabilite conform modelului aprobat prin ordin al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice, cu avizul ministrului finanţelor publice, în conformitate cu prevederile art. 342 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declaraţia fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o copie de pe cartea de identitate, precum şi copia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial de donaţie, certificatul de moştenitor etc., hotărârea judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă/definitiva şi executorie, după caz, sau orice alt document similar. Întreaga răspundere pentru veridicitatea celor declarate, precum şi pentru autenticitatea actelor depuse aparţine contribuabilului.

131. Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru anul fiscal următor dacă la 31 decembrie a anului fiscal în curs acestea se află în reparaţii curente, reparaţii capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din reţeaua comercială sau de la unităţile de reparaţii de profil.

132. Deţinerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

133. În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileşte un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

134. (1) În aplicarea prevederilor art. 471 alin. (5) din Codul fiscal, organul fiscal local în ale cărui evidenţe era înregistrat mijlocul de transport transmite dosarul, cu confirmare de primire, în vederea impunerii, în termen de 15 zile, organului fiscal local de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru.

(2) Organul fiscal local de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică exactitatea datelor privind impunerea la noua adresă.

135. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează de către locatar începând cu data 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârşitul anului în care încetează contractul de leasing financiar.

(2) La încheierea contractului de leasing financiar locatarul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local competent pentru a înregistra mijlocul de transport pe rolul său fiscal în baza procesului-verbal de predare-primire a vehiculului, în original şi copie, însoţit de o copie a contractului de leasing care atestă identitatea locatarului, persoană fizică sau juridică.

(3) La încetarea contractului de leasing financiar la termenul scadent în contract, locatarul care optează pentru achiziţionarea vehiculului are obligaţia depunerii la organul fiscal competent a documentelor aferente transferului proprietăţii, respectiv dovada plăţii facturii valorii reziduale şi o dovadă a achitării tuturor eventualelor debite restante emisă de locator. Anualitatea impozitării ia în considerare data facturii reziduale şi a documentelor care dovedesc transferul proprietăţii.

(4) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta solicită radierea autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său şi transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. În termen de 30 de zile, locatorul depune declaraţia fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

136. În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecaţi din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoştinţeze despre modificările intervenite, impozitele aferente se debitează în evidenţele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriţi la plată, potrivit reglementărilor legale.

Articolul 472

Plata impozitului

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificaţie de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

137. În sensul aplicării art. 472 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipaţie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe mijloacele de transport datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

(3) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

Capitolul V
Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor

Articolul 473

Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obţină un certificat, un aviz sau o autorizaţie menţionată în prezentul capitol trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizaţia necesară.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

138. Se datorează taxă conform art. 473 din Codul fiscal pentru:

a) eliberarea certificatului de urbanism;

b) prelungirea certificatului de urbanism;

c) avizarea certificatului de urbanism;

d) eliberarea autorizaţiei de construire;

e) prelungirea autorizaţiei de construire;

f) eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială a unei construcţii;

g) eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări;
h) eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii;
i) eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere, de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri;
j) autorizarea amplasării de chioşcuri, containere, tonete, cabine, spaţii de expunere, corturi şi panouri, firme şi reclame situate pe căile şi în spaţiile publice;
k) eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu;
l) eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă.

Articolul 474

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize şi autorizaţii

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită conform tabelului următor:

Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	- lei -
a) până la 150 mp, inclusiv	5-6
b) între 151 şi 250 mp, inclusiv	6-7
c) între 251 şi 500 mp, inclusiv	7-9
d) între 501 şi 750 mp, inclusiv	9-12
e) între 751 şi 1.000 mp, inclusiv	12-14
f) peste 1.000 mp	14 + 0,01 lei/mp, pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(4) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean se stabileşte de consiliul local în sumă de până la 15 lei, inclusiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

139. (1) În sensul aplicării art. 474 alin. (1)-(4) din Codul fiscal, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, cu excepţia certificatului de urbanism emis de către consiliul judeţean, caz în care un procent de 50% se constituie venit la bugetul local al judeţului. La nivelul municipiului Bucureşti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafaţa de teren la care se raportează calculul taxei este suprafaţa întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situaţie solicitantul individualizează o anumită suprafaţă din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

140. Calculul taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire se face de către structurile de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

(5) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii de construire pentru o clădire rezidenţială sau clădire-anexă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţii.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru alte construcţii decât cele menţionate la alin. (5) este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie, inclusiv valoarea instalaţiilor aferente.

(7) Pentru taxele prevăzute la alin. (5) şi (6) stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcţie se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcţie declarate de persoana care solicită autorizaţia şi se plăteşte înainte de emiterea acesteia;

La data de 01-01-2016 Lit. a) a alin. (7) al art. 474 a fost modificată de pct. 39 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

b) pentru taxa prevăzută la alin. (5), valoarea reală a lucrărilor de construcţie nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 457;

c) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizaţia respectivă, persoana care a obţinut autorizaţia trebuie să depună o declaraţie privind valoarea lucrărilor de construcţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale;

d) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care se depune situaţia finală privind valoarea lucrărilor de construcţii, compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcţie;

e) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale a comunicat valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice diferenţă de taxă datorată de către persoana care a primit autorizaţia sau orice diferenţă de taxă care trebuie rambursată de autoritatea administraţiei publice locale.

(8) Taxa pentru prelungirea unei autorizaţii de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială, a unei construcţii este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părţii desfiinţate.

(10) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare şi prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotehnice şi a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol şi alte excavări se datorează de către titularii drepturilor de prospecţiune şi explorare şi se calculează prin înmulţirea numărului de metri pătraţi de teren ce vor fi efectiv afectaţi la suprafaţa solului de foraje şi excavări cu o valoare cuprinsă între 0 şi 15 lei.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

144. (1) Abrogat.

(2) Autorizaţia de foraje şi excavări nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei de foraje şi excavări are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile prevăzute la art. 474 alin (10) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii operaţiunilor.

(11) În termen de 30 de zile de la finalizarea fazelor de cercetare şi prospectare, contribuabilii au obligaţia să declare suprafaţa efectiv afectată de foraje sau excavări, iar în cazul în care aceasta diferă de cea pentru care a fost emisă anterior o autorizaţie, taxa aferentă se regularizează astfel încât să reflecte suprafaţa efectiv afectată.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

144. (1) Abrogat.

(2) Autorizaţia de foraje şi excavări nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei de foraje şi excavări are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile prevăzute la art. 474 alin (10) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii operaţiunilor.

(12) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii, care nu sunt incluse în altă autorizaţie de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de şantier.

(13) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie.

(14) Taxa pentru autorizarea amplasării de chioşcuri, containere, tonete, cabine, spaţii de expunere, corpuri şi panouri de afişaj, firme şi reclame situate pe căile şi în spaţiile publice este de până la 8 lei, inclusiv, pentru fiecare metru pătrat de suprafaţă ocupată de construcţie.

(15) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileşte de consiliul local şi este de până la 13 lei, inclusiv, pentru fiecare racord.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

145. (1) În aplicarea art. 474 alin. (15) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea autorizaţiilor privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie

electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalaţie/beneficiar, înainte de efectuarea lucrărilor.

(2) În aplicarea art. 474 alin. (16) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor şi adeverinţelor de către autorităţile publice centrale şi locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenţei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localităţii.

(3) Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la art. 474 alin (1) şi (2) din Codul fiscal se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(16) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte de către consiliile locale în sumă de până la 9 lei, inclusiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

141. În aplicarea art. 474 alin (5)-(16) din Codul fiscal se stabilesc următoarele reguli:

a) Pentru eliberarea autorizaţiei de construire, în cazul unei clădiri rezidenţiale, atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 0,5% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizaţiei, în conformitate cu proiectul prezentat, în condiţiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, valoare care include instalaţiile aferente şi nu include T.V.A.

b) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor rezidenţiale, proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizaţiei de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condiţiile art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 0,5% asupra valorii impozabile, dacă valoarea declarată a lucrărilor de construcţie este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condiţiile art. 457 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

c) În situaţia în care se apreciază că valoarea declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al organului fiscal local din raza de competenţă unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligaţia să efectueze cel puţin inspecţia fiscală parţială, în condiţiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanţei dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei şi înregistrările efectuate în evidenţa contabilă. Noţiunea situaţia finală corespunde procesului-verbal de recepţie.

d) În cazul în care beneficiarul autorizaţiei de construire nu efectuează începerea lucrărilor pentru care autorizaţia de construire s-a emis în termenul stabilit şi nu solicită prelungirea acesteia, organul fiscal local are obligaţia de a restitui suma reprezentând taxă pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

În acest scop, beneficiarul are obligaţia de a depune o cerere de restituire a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire, în termen de 30 de zile de la data expirării autorizaţiei de construire, la autoritatea publică locală competentă.

Compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a constata neînceperea lucrărilor în baza unui proces-verbal de constatare.

e) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare parţială sau totală a unei construcţii se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii impozabile a clădirii rezidenţiale sau nerezidenţiale, după caz.

f) În cazul oricăror construcţii şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor, ca de exemplu: gard, construcţie fără acoperiş, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare parţială sau totală se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcţiilor sau amenajării supuse desfiinţării, declarată de beneficiarul autorizaţiei.

142. Prin grija structurilor de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desfiinţare, se întocmeşte procesul-verbal, formular tipizat, în care se menţionează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului şi a autorizaţiei de desfiinţare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri şi/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcţiilor/amenajărilor supuse desfiinţării, precum şi elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafaţa construită la sol a clădirilor, suprafaţa construită desfăşurată a clădirilor, suprafaţa terenului, valoarea impozabilă a clădirilor şi altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

143. Prin termenul desfiinţare se înţelege demolarea ori dezmembrarea parţială sau totală a construcţiei şi a instalaţiilor aferente, precum şi a oricăror altor amenajări.

145. (1) În aplicarea art. 474 alin. (15) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea autorizaţiilor privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalaţie/beneficiar, înainte de efectuarea lucrărilor.

(2) În aplicarea art. 474 alin. (16) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor şi adeverinţelor de către autorităţile publice centrale şi locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenţei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localităţii.

(3) Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la art. 474 alin (1) şi (2) din Codul fiscal se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Articolul 475

Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru desfăşurarea unor activităţi

(1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare se stabileşte de consiliul local şi este de până la 20 lei, inclusiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

146. Pentru aplicarea art. 475 alin. (1) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare are în vedere următoarele reguli:

a) taxa se referă la autorizaţiile sanitare de funcţionare eliberate de direcţiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările ulterioare;

b) nivelul taxei se stabileşte prin hotărâre a consiliului local al municipiilor, oraşelor şi comunelor. În cazul municipiului Bucureşti se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti;

c) taxa este anuală;

d) taxa se achită integral, anticipat eliberării sale, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv;

e) taxa constituie venit la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde se află situat obiectivul sau unde se desfăşoară activitatea pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului Bucureşti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situat obiectivul sau unde se desfăşoară activitatea pentru care se solicită autorizarea;

f) taxa nu se restituie dacă autorizaţia a fost suspendată temporar sau definitiv;

g) direcţiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizaţiei respective dovada efectuării plăţii taxei în contul unităţii administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea.

(2) Taxele pentru eliberarea atestatului de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se stabilesc de către consiliile locale şi sunt de până la 80 lei, inclusiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

147. (1) Pentru aplicarea art. 475 alin. (2) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea atestatelor de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se achită integral, anticipat eliberării atestatului de producător, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv, fără a substitui orice altă autorizaţie/aviz/acord/licenţă prevăzută ca obligaţie legală pentru organizarea şi funcţionarea unor astfel de activităţi comerciale.

(2) Taxa se face venit la bugetele locale ai căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective.

(3) Taxa se încasează de la persoanele fizice, producători, care intră sub incidenţa Legii nr. 145/2014 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieţei produselor din sectorul agricol.

(4) Taxa se face venit la bugetele locale ai căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective.

(5) Nivelul taxei se stabileşte prin hotărâri adoptate de consiliile locale. În cazul municipiului Bucureşti, nivelul taxei se stabileşte prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(3) Persoanele a căror activitate este înregistrată în grupele CAEN 561 - Restaurante, 563 - Baruri şi alte activităţi de servire a băuturilor şi 932 - Alte activităţi recreative şi distractive, potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ-teritorială se desfăşoară activitatea, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea acestor activităţi, în funcţie de suprafaţa aferentă activităţilor respective, în sumă de:

a) până la 4.000 lei, pentru o suprafaţă de până la 500 mp, inclusiv;

b) până la 8.000 lei pentru o suprafaţă mai mare de 500 mp.

La data de 01-01-2016 Alin. (3) al art. 475 a fost modificat de pct. 40 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(4) Nivelul taxei prevăzute la alin. (3) se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se desfăşoară activitatea.

(5) Autorizaţia privind desfăşurarea activităţilor prevăzute la alin. (3), în cazul în care persoana îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află sediul sau punctul de lucru.

La data de 01-01-2016 Alin. (5) al art. 475 a fost modificat de pct. 40 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 476

Scutiri

(1) Sunt scutite de taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor următoarele:

a) certificatele, avizele şi autorizaţiile ai căror beneficiari sunt veterani de război, văduve de război sau văduve nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) certificatele, avizele şi autorizaţiile ai căror beneficiari sunt persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare;

La data de 02-06-2016 Lit. b) a alin. (1) al art. 476 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

c) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru lăcaşuri de cult sau construcţii-anexă;

d) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului;

e) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru lucrările de interes public naţional, judeţean sau local;

f) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie publică;

g) autorizaţiile de construire pentru autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii;

h) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie sau o unitate care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului;

i) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o fundaţie înfiinţată prin testament, constituită conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

j) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o organizaţie care are ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii;

k) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, în cazul unei calamităţi naturale.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea taxei pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor pentru:

a) lucrări de întreţinere, reparare, conservare, consolidare, restaurare, punere în valoare a monumentelor istorice astfel cum sunt definite în Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, datorate de proprietarii persoane fizice care realizează, integral sau parţial, aceste lucrări pe cheltuială proprie;

b) lucrări destinate păstrării integrităţii fizice şi a cadrului construit sau natural al monumentelor istorice definite în Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările ulterioare, finanţate de proprietarii imobilelor din zona de protecţie a monumentelor istorice, în concordanţă cu reglementările cuprinse în documentaţiile de urbanism întocmite potrivit legii;

c) lucrări executate în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcţiilor existente, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) lucrări executate în zone de regenerare urbană, delimitate în condiţiile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului şi urbanismul, cu modificările şi completările ulterioare, lucrări în care se desfăşoară operaţiuni de regenerare urbană coordonate de administraţia locală, în perioada derulării operaţiunilor respective.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

148. (1) Scutirile sau reducerile de taxe prevăzute la art. 476 alin. (2) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea. La nivelul municipiului Bucureşti, scutirile sau reducerile de taxe se adoptă prin hotărâri ale consiliilor locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(2) Hotărârile adoptate conform alin. (1) care se pot aplica monumentelor istorice, imobilelor din zonele construite protejate, din zonele de protecţie ale monumentelor istorice şi din siturile arheologice şi industriale trebuie să respecte avizul direcţiilor judeţene de cultură sau, după caz, al Direcţiei de Cultură a Municipiului Bucureşti.

Capitolul VI
Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate

Articolul 477

Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înţelegere încheiată cu altă persoană datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepţia serviciilor de reclamă şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise şi audiovizuale.

(2) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise şi audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităţilor agenţilor de publicitate potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare şi alte tipărituri, precum şi prin radio, televiziune şi internet.

(3) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate.

(5) Cota taxei se stabileşte de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% şi 3%.

(6) Valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate cuprinde orice plată obţinută sau care urmează a fi obţinută pentru serviciile de reclamă şi publicitate, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate prevăzută la alin. (1) se declară şi se plăteşte de către prestatorul serviciului de reclamă şi publicitate la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

La data de 02-06-2016 Alin. (7) al art. 477 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

149. În aplicarea prevederilor art. 477 din Codul fiscal, serviciile de decorare şi întreţinere se includ în valoarea serviciului de reclamă şi publicitate.

150. (1) Prestatorul de servicii de reclamă şi publicitate evidenţiază în conturi analitice, în mod distinct, taxa de servicii de reclamă şi publicitate datorată pe fiecare municipiu, oraş, comună, sector în parte, pe raza căruia se realizează serviciul de publicitate, situaţie pe care o transmite persoanei care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate.

(2) Pe baza situaţiei primite de la prestatorul de servicii de reclamă şi publicitate, beneficiarul serviciilor de reclamă şi publicitate depune declaraţia de impunere şi varsă taxa pentru servicii de

reclamă şi publicitate la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

Articolul 478

Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, un afişaj sau o structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate, cu excepţia celei care intră sub incidenţa art. 477, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, în raza căreia/căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivă. La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă revine bugetului local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se calculează anual prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a suprafeţei afişajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 32 lei, inclusiv;

b) în cazul oricărui altui panou, afişaj sau oricărei altei structuri de afişaj pentru reclamă şi publicitate, suma este de până la 23 lei, inclusiv.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracţiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate, datorată aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(5) Persoanele care datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate sunt obligate să depună o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afişaj.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

151. (1) În sensul prevederilor art. 478 din Codul fiscal, taxa pentru utilizarea unui panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, este stabilită prin hotărâre a consiliilor locale, pe metru pătrat de afişaj. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte prin hotărâre de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Taxa este plătită de utilizatorul final şi se face venit la bugetul local. În cazul municipiului Bucureşti, taxa constituie venit la bugetul local al sectorului pe raza căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj.

(3) Taxa datorată se calculează prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a afişajului cu suma pe metru pătrat stabilită prin hotărârea consiliului local.

152. (1) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, aşa cum este prevăzută la art. 478 din Codul fiscal, este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afişul, panoul sau firma, după caz.

(2) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afişului.

(3) Exemplu de calcul în cazul expunerii unui afiş, panou sau siglă:

Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se determină prin înmulţirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 mp.

153. Taxa se calculează pentru un an fiscal în funcţie de numărul de luni în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate. Fracţiunile mai mici de o lună se rotunjesc la lună.

Articolul 479

Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate şi taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică instituţiilor publice, cu excepţia cazurilor când acestea fac reclamă unor activităţi economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afişajul sau structura de afişaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 477 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se datorează pentru afişele, panourile sau alte mijloace de reclamă şi publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalaţiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulaţie, precum şi alte informaţii de utilitate publică şi educaţionale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate pentru afişajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcţia lor, realizării de reclamă şi publicitate.

Capitolul VII
Impozitul pe spectacole

Articolul 480

Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiţie sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligaţia de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

154. În sensul prevederilor art. 480 din Codul fiscal, impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, la bugetele locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competenţă se desfăşoară. La nivelul municipiului Bucureşti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competenţă se desfăşoară manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

Articolul 481

Calculul impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor.

(2) Consiliile locale hotărăsc cota de impozit după cum urmează:

a) până la 2% pentru spectacolul de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiţie sportivă internă sau internaţională;

La data de 01-01-2016 Lit. a) a alin. (2) al art. 481 a fost modificată de pct. 41 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

b) până la 5% în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de:

a) a înregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunţa tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vând bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu încasa sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerinţe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Ministerul Tineretului şi Sportului.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a
Calculul impozitului

155. În sensul art. 481 din Codul fiscal, persoanele fizice şi persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiţii sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi biletelor de intrare.
156. În aplicarea art. 481 alin. (4) din Codul fiscal, persoanelor care datorează impozitul pe spectacole le revine obligaţia de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul sau sediul atât abonamentele, cât şi biletele de intrare şi de a afişa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum şi la locul de desfăşurare a spectacolelor, interzicânduli-se să încaseze sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente.
157. În cazul în care contribuabilii prevăzuţi la pct. 156 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competenţă a altor autorităţi ale administraţiei publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligaţia de a înregistra abonamentele şi biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităţilor publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolele.
158. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete şi abonamente de intrare la spectacole prin sistem propriu de înseriere şi numerotare, folosind programul informatic propriu, care să conţină informaţii minime obligatorii conform Hotărârii Guvernului nr. 846/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidenţa şi gestionarea abonamentelor şi biletelor de intrare la spectacole.

Articolul 482

Scutiri

Spectacolele organizate în scopuri umanitare sunt scutite de la plata impozitului pe spectacole.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 3-a

Scutiri

159. În sensul art. 482 din Codul fiscal, contractele încheiate între organizatorii spectacolelor şi beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară aceste manifestări, prealabil organizării acestora. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.
160. Contractele care intră sub incidenţa prevederilor art. 482 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările şi completările ulterioare .

Articolul 483

Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declaraţiei şi plata la timp a impozitului.

Capitolul VIII
Taxe speciale

Articolul 484

Taxe speciale

(1) Pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, precum şi pentru promovarea turistică a localităţii, consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituţia sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestaţii ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Taxa specială pentru promovarea turistică a localităţii la nivelul municipiului Bucureşti se face venit la bugetul local al municipiului Bucureşti.La data de 30-03-2018 Articolul 484 din Capitolul VIII , Titlul IX a fost completat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea 1

Taxe speciale

161. În sensul art. 484 din Codul fiscal, se stabilesc următoarele reguli:

a) consiliile locale, consiliile judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, prin proceduri aprobate, vor stabili condiţiile şi sectoarele de activitate în conformitate cu Legea nr. 273 /2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi modul de organizare şi funcţionare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective şi modalităţile de consultare şi de obţinere a acordului persoanelor fizice şi juridice beneficiare ale serviciilor respective. Hotărârile acestora vor fi afişate la sediul autorităţilor administraţiei publice locale şi vor fi publicate, potrivit legii;

b) în vederea asigurării resurselor financiare pentru promovarea turistică, consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot institui taxe speciale, ca de exemplu: pentru cazarea în structuri de cazare, de agrement sau pentru alte activităţi turistice, stabilite prin hotărâre a consiliului local, în limitele şi în condiţiile legii;

c) taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 484 din Codul fiscal, se fac venit la bugetul local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înfiinţate. La nivelul municipiului Bucureşti se fac venit la bugetul local al sectoarelor, cu excepţia taxei speciale pentru promovarea turistică a localităţii care la nivelul municipiului Bucureşti se face venit la bugetul local al municipiului Bucureşti.

Articolul 485

Scutiri

(1) Autorităţile deliberative pot acorda reduceri sau scutiri de la plata taxelor speciale instituite conform art. 484, pentru următoarele persoane fizice sau juridice:

a) veteranii de război, văduvele de război şi văduvele nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare;

La data de 02-06-2016 Lit. b) a alin. (1) al art. 485 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

c) instituţiile sau unităţile care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului, cu excepţia incintelor folosite pentru activităţi economice;

d) fundaţiile înfiinţate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

e) organizaţiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii;

f) persoanele cu handicap grav sau accentuat, persoanele încadrate în gradul I de invaliditate şi reprezentanţii legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat şi ai minorilor încadraţi în gradul I de invaliditate.

La data de 01-01-2016 Lit. f) a alin. (1) al art. 485 a fost modificată de pct. 42 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(2) Taxele speciale instituite conform art. 484 se reduc cu 50% pentru persoanele fizice care domiciliază în localităţile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările ulterioare.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

Secţiunea a 2-a

Scutiri

162. Pentru acordarea scutirilor prevăzute la art. 485 din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) prin autorităţi deliberative se înţelege consiliul local, consiliul judeţean, Consiliul General al Municipiului Bucureşti, consiliile locale ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, potrivit Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) prin reprezentant legal se înţelege părintele sau persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile şi să îndeplinească obligaţiile faţă de persoana cu handicap potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

163. Scutirile pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea. La nivelul municipiului Bucureşti, scutirile se adoptă prin hotărârile consiliilor locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Capitolul IX
Alte taxe locale

Articolul 486

Alte taxe locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile judeţene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură şi arheologice şi altele asemenea.

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deţinerea sau utilizarea echipamentelor şi utilajelor destinate obţinerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localităţii unde acestea sunt utilizate, precum şi taxe pentru activităţile cu impact asupra mediului înconjurător.

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) şi (2) se calculează şi se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autorităţile deliberative interesate.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

164. În sensul aplicării prevederilor art. 486 alin. (3) din Codul fiscal, procedurile vor fi aprobate de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor; în municipiul Bucureşti această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(4) Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorţ pe cale administrativă este în cuantum de 500 lei şi poate fi majorată prin hotărâre a consiliului local, fără ca majorarea să poată depăşi 50% din această valoare. Taxa se face venit la bugetul local.

(5) Pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale, consiliul local stabileşte o taxă de până la 32 lei, inclusiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

165. Nivelul taxei pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deţinute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, prevăzută la art. 486 alin. (5) din Codul fiscal, se aprobă de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor, în lei/mp sau fracţiune de mp. În municipiul Bucureşti nivelul taxei se aprobă de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

166. Taxa prevăzută la pct. 165 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, şi se face venit la bugetul local administrat de către consiliul local care deţine planurile respective.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, pot institui taxa pentru reabilitare termică a blocurilor de locuinţe şi locuinţelor unifamiliale, pentru care s-au alocat sume aferente cotei de contribuţie a proprietarilor, în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 487

Scutiri

Autorităţile deliberative pot acorda reduceri sau scutiri de la plata taxelor instituite conform art. 486 următoarelor persoane fizice sau juridice:

a) veteranii de război, văduvele de război şi văduvele nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

c) instituţiile sau unităţile care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului, cu excepţia incintelor folosite pentru activităţi economice;

d) fundaţiile înfiinţate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

e) organizaţiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii.

Articolul 487^1

Termenul de depunere a documentelor

Scutirile sau reducerile de la plata impozitului/taxei pe clădiri, a impozitului/taxei pe teren, a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 456, 464 şi 469 se aplică, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal, persoanelor care deţin documente justificative emise până la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior şi care sunt depuse la compartimentele de specialitate ale autorităţilor publice locale, până la data de 31 martie, inclusiv.

La data de 24-07-2017 Capitolul IX din Titlul IX a fost completat de Punctul 60, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017

Articolul 488

Contracte de fiducie

În cazul persoanelor fizice şi juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele şi taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operaţiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operaţiunii de fiducie, cu respectarea prevederilor prezentului titlu, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost încheiat contractul de fiducie.

Capitolul X
Alte dispoziţii comune

Articolul 489

Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judeţene

(1) Autoritatea deliberativă a administraţiei publice locale, la propunerea autorităţii executive, poate stabili cote adiţionale la impozitele şi taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcţie de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum şi de necesităţile bugetare locale, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) lit. b) şi c).

(2) Cotele adiţionale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 50% faţă de nivelurile maxime stabilite în prezentul titlu.

(3) Criteriile prevăzute la alin. (1) se hotărăsc de către autoritatea deliberativă a administraţiei publice locale.

(4) Pentru terenul agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, consiliul local poate majora impozitul pe teren cu până la 500%, începând cu al treilea an, în condiţiile stabilite prin hotărâre a consiliului local.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

167. (1) Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 489 alin. (4) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în categoria terenurilor agricole intră cele care corespund următoarelor categorii de folosinţă:

(i) arabil;

(ii) păşuni;

(iii) fâneţe;

(iv) vii;

(v) livezi;

b) terenul agricol corespunde încadrării ca nelucrat dacă, în fapt, nu este utilizat/exploatat/lucrat /întreţinut potrivit categoriei de folosinţă cu care figurează înregistrat în registrul agricol.

(2) Prin hotărâre a consiliului local se stabilesc:

a) majorarea între 0% şi 500%, inclusiv, pentru terenul agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, indiferent că acesta se află în intravilan sau în extravilan; majorarea poate fi diferită în funcţie de condiţiile stabilite prin această hotărâre;

b) condiţiile care trebuie avute în vedere pentru majorarea impozitului pe teren, în cazul terenurilor agricole nelucrate timp de 2 ani consecutiv.

(3) Constatarea stării de fapt se face prin proces-verbal întocmit de către persoana/persoanele anume împuternicită/ împuternicite prin dispoziţie de către primarul comunei/oraşului/ municipiului /sectorului municipiului Bucureşti.

(4) Procesul-verbal privind starea de fapt a terenului agricol nelucrat, contrasemnat de contribuabil ori de împuternicitul acestuia sau, în lipsa oricăruia dintre aceştia, de persoana din cadrul aparatului de specialitate al primarului, alta decât cea care întocmeşte şi semnează acest proces-verbal, se înmânează sau se transmite contribuabilului, prin oricare dintre modalităţile prevăzute de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare. În acest proces-verbal se prezintă elementele de fapt şi de drept ale situaţiei ce conduce la majorarea impozitului pe teren.

(5) La propunerea primarului, prin hotărâre a consiliului local, cu caracter individual, se majorează impozitul pe teren pentru contribuabilii cărora pe parcursul a doi ani consecutivi li s-au transmis procesele-verbale prevăzute la alin. (3) şi (4). Majorarea impozitului pe teren se aplică numai pentru terenurile agricole nelucrate, identificate, după cum urmează:

a) pentru cele amplasate în intravilan, prin stradă şi număr administrativ, potrivit nomenclaturii stradale;

b) pentru cele din extravilan, conform titlului de proprietate şi procesului-verbal de punere în posesie sau oricărui alt document, în baza cărora a fost deschis rolul fiscal.

(6) Majorarea impozitului pe teren în cazul terenului agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, se aplică pentru anul fiscal următor celui în care se adoptă hotărârea consiliului local prevăzută la alin. (5).

(7) În preambulul hotărârii consiliul local este obligatoriu să se cuprindă procesele-verbale prevăzute la alin. (3) şi (4).

(5) Consiliul local poate majora impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren cu până la 500% pentru clădirile şi terenurile neîngrijite, situate în intravilan.

(6) Criteriile de încadrare în categoria clădirilor şi terenurilor prevăzute la alin. (5) se adoptă prin hotărâre a consiliului local.

(7) Clădirile şi terenurile care intră sub incidenţa alin. (5) se stabilesc prin hotărâre a consiliului local conform elementelor de identificare potrivit nomenclaturii stradale.

(8) Hotărârile consiliului local stabilite potrivit alin. (7) au caracter individual.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

168. Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 489 alin. (5)-(8) din Codul fiscal, privind clădirile /terenurile neîngrijite situate în intravilan, se au în vedere următoarele:

a) în cazul clădirilor: stare avansată de degradare, stare de paragină, insalubre, faţade nereparate /necurăţate/netencuite/ nezugrăvite, geamuri sparte sau alte situaţii de asemenea natură;

b) în cazul terenurilor: stare de paragină, acoperit de buruieni, părăsit/abandonat, insalubre, neefectuarea curăţeniei în curţi, neîntreţinerea/nerepararea împrejmuirilor sau alte situaţii de asemenea natură;

c) fac excepţie de la majorarea impozitului pentru clădirile/terenurile neîngrijite proprietarii care deţin autorizaţie de construire/desfiinţare valabilă, în vederea construirii/renovării/ demolării /amenajării terenului şi au anunţat la Inspectoratul de Stat în Construcţii şi la autoritatea publică locală începerea lucrărilor;

d) în vederea identificării clădirilor/terenurilor neîngrijite de pe raza unităţii administrativ-teritoriale, se împuternicesc angajaţii din cadrul aparatului de specialitate al primarului, cu atribuţii în acest sens, să efectueze verificări pe raza unităţii administrativ-teritoriale şi să întocmească fişa de evaluare şi nota de constatare;

e) după identificarea şi evaluarea clădirii/terenului neîngrijite/neîngrijit, prin grija compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului, proprietarul va fi somat ca pe parcursul anului fiscal prin care s-a constatat starea clădirii/terenului, după caz, să efectueze lucrările de întreţinere/îngrijire necesare până la sfârşitul anului respectiv şi să menţină în continuare clădirea /terenul în stare de întreţinere/îngrijire;

f) dacă pe parcursul anului respectiv proprietarul clădirii/terenului s-a conformat somaţiei, se încheie proces-verbal de conformitate. În cazul intervenţiilor pe monumente istorice, clădiri şi terenuri din zonele de protecţie a monumentelor istorice şi din zonele construite protejate, procesul-verbal face referire la conformarea lucrărilor cu avizul Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor deconcentrate ale acestuia, potrivit prevederilor legii;

g) dacă, după expirarea termenului acordat, se constată că proprietarul nu a efectuat lucrările de întreţinere/îngrijire necesare, persoanele prevăzute la lit. d) vor încheia o notă de constatare în care va fi consemnată menţinerea clădirii/terenului în categoria celor considerate, conform prezentei proceduri, ca fiind neîngrijite. În acest caz, la sesizarea compartimentului de specialitate, primarul unităţii administrativ-teritoriale va propune spre adoptare consiliului local proiectul de hotărâre de majorare a impozitului pentru imobilul respectiv. În municipiul Bucureşti, această atribuţie revine consiliilor locale ale sectoarelor. Hotărârea are caracter individual, va cuprinde elementele de identificare privind zona în cadrul localităţii, respectiv elementele de identificare potrivit nomenclaturii stradale, precum şi datele de identificare ale contribuabilului. Organul fiscal local va opera majorarea în evidenţele fiscale, va emite şi va comunica actul administrativ fiscal în baza hotărârii consiliului local;

h) în cazul în care proprietarul unei clădiri sau al unui teren neîngrijit înstrăinează imobilul respectiv înaintea termenului la care trebuia să efectueze lucrările de întreţinere/îngrijire necesare, se reia procedura de la lit. d), pe numele noului proprietar;

i) majorarea impozitului pe clădiri/teren în cazul clădirii neîngrijite şi/sau al terenului neîngrijit nu înlocuieşte sancţiunile şi nici nu exonerează de răspundere în ceea ce priveşte aplicarea prevederilor:

(i) Ordonanţei Guvernului nr. 21/2002 privind gospodărirea localităţilor urbane şi rurale, aprobate cu modificări şi completări prin Legea nr. 515/2002;

(ii) art. 75 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

(iii) oricăror altor reglementări în această materie.

Articolul 490

Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Autorităţile administraţiei publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizărilor aferente.

Articolul 491

Indexarea impozitelor şi taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează anual, până la data de 30 aprilie, de către consiliile locale, ţinând cont de rata inflaţiei pentru anul fiscal anterior, comunicată pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanţelor Publice şi Ministerului Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

(2) Sumele indexate conform alin. (1) se aprobă prin hotărâre a consiliului local şi se aplică în anul fiscal următor. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Dacă hotărârea consiliului local nu a fost adoptată cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de expirarea exerciţiului bugetar, în anul fiscal următor, în cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei ori se determină prin aplicarea unei cote procentuale, se aplică de către compartimentul de resort din aparatul de specialitate al primarului, nivelurile maxime prevăzute de prezentul cod, indexate potrivit prevederilor alin. (1).La data de 29-12-2018 Articolul 491 din Capitolul X , Titlul IX a fost completat de Punctul 28, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018

Articolul 492

Elaborarea normelor

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

Capitolul XI
Sancţiuni

Articolul 493

Sancţiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravenţională sau penală, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenţii următoarele fapte, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate, potrivit legii, infracţiuni:

a) depunerea peste termen a declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) şi (13), art. 466 alin. (2), (5), alin. (7) lit. c), alin. (9) şi (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) şi alin. (6) lit. b) şi c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) şi art. 483 alin. (2);

b) nedepunerea declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) şi (13), art. 466 alin. (2), (5) şi alin. (7) lit. c), alin. (9) şi (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) şi alin. (6) lit. b) şi c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) şi art. 483 alin. (2).

(3) Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 70 lei la 279 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b) cu amendă de la 279 lei la 696 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 325 lei la 1.578 lei.

(4^1) Necomunicarea informaţiilor şi a documentelor de natura celor prevăzute la art. 494 alin. (12) în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 500 la 2.500 lei.

La data de 01-01-2016 Alin. (4^1) al art. 493 a fost introdus de pct. 43 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(5) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300%.

(6) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se fac de către primari şi persoane împuternicite din cadrul autorităţii administraţiei publice locale.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizează prin hotărâre a consiliilor locale conform procedurii stabilite la art. 491.

(8) Contravenţiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

La data de 01-01-2018 Alineatul (8) din Articolul 493 , Capitolul XI , Titlul IX a fost modificat de Punctul 96, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Capitolul XII
Dispoziţii finale

Articolul 494

Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

(1) Impozitele şi taxele locale, majorările de întârziere, precum şi amenzile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum şi amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum şi amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepţiile prevăzute la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport, majorările de întârziere, precum şi amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat sau înregistrat mijlocul de transport respectiv.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

169. În vederea aplicării art. 494 alin (2)-(4) şi (7)-(9) din Codul fiscal, în municipiul Bucureşti impozitul /taxa pe clădiri, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul/taxa pe teren, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul asupra mijloacelor de transport, precum şi amenzile aferente acestora, taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul pe spectacole, precum şi amenzile aferente acestora, precum şi celelalte taxe locale prevăzute la art. 486 din Codul fiscal se fac venit la bugetul local al sectorului.

(5) Veniturile provenite din impozitul pe mijlocul de transport stabilit în concordanţă cu prevederile art. 470 alin. (5) şi (6), majorările de întârziere, precum şi amenzile aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreţinere,

modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judeţene, din care 60% constituie venituri la bugetul local şi 40% constituie venituri la bugetul judeţean. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul constituie venituri în proporţie de 60% la bugetele sectoarelor şi 40% la bugetul municipiului Bucureşti.

(6) Taxele locale prevăzute la cap. V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităţilor administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism şi a autorizaţiilor de construire de către preşedinţii consiliilor judeţene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporţie de 50% la bugetul local al comunelor şi de 50% la bugetul local al judeţului.

La data de 01-01-2016 Alin. (6) al art. 494 a fost modificat de pct. 44 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(7) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat afişajul, panoul sau structura pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum şi amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 486, precum şi amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv ori unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

169. În vederea aplicării art. 494 alin (2)-(4) şi (7)-(9) din Codul fiscal, în municipiul Bucureşti impozitul /taxa pe clădiri, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul/taxa pe teren, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul asupra mijloacelor de transport, precum şi amenzile aferente acestora, taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul pe spectacole, precum şi amenzile aferente acestora, precum şi celelalte taxe locale prevăzute la art. 486 din Codul fiscal se fac venit la bugetul local al sectorului.

(10) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) majorările pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale;

b) taxele judiciare de timbru şi alte taxe de timbru prevăzute de lege;

c) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale.

(11) Sumele prevăzute la alin. (10) lit. b) şi c) se ajustează pentru a reflecta rata inflaţiei în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

(12) În vederea clarificării şi stabilirii reale a situaţiei fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale au competenţa de a solicita informaţii şi documente cu relevanţă fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocaţii, executorii judecătoreşti, organele de poliţie, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidenţă a persoanelor, precum şi orice altă entitate care deţine informaţii sau documente cu privire la bunurile impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoanele care au calitatea de contribuabil au obligaţia furnizării acestora fără plată, în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

La data de 01-01-2016 Alin. (12) al art. 494 a fost modificat de pct. 44 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

170. În vederea aplicării art. 494 alin. (12) din Codul fiscal, pentru stabilirea reală a situaţiei fiscale a contribuabililor, organele fiscale ale autorităţilor administraţiei publice locale au competenţa de a solicita informaţii şi documente cu relevanţă fiscală contribuabililor în cauză, iar în cazul în care informaţiile nu sunt concludente, autorităţile administraţiei publice locale pot solicita registrului comerţului, Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, notarilor, avocaţilor, executorilor judecătoreşti, organelor de poliţie, organelor vamale, serviciilor publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciilor publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciilor publice comunitare de evidenţă a persoanelor, precum şi oricărei altei entităţi care deţine informaţii sau documente cu privire la bunuri impozabile ori taxabile sau pentru identificarea contribuabililor ori a materiei impozabile ori taxabile, după caz, menţionând corect denumirea persoanei fizice/juridice, codul numeric personal/codul de identificare fiscală, domiciliul/sediul acestora sau orice alte informaţii.

Articolul 495

Dispoziţii tranzitorii

În vederea stabilirii impozitelor şi taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care la data de 31 decembrie 2015 au în proprietate clădiri nerezidenţiale sau clădiri cu destinaţie mixtă au obligaţia să depună declaraţii până la data de 31 mai 2016 inclusiv, conform modelului aprobat prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului cod;

La data de 25-03-2016 Lit. a) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

b) persoanele juridice au obligaţia să depună declaraţii privind clădirile pe care le deţin în proprietate la data de 31 decembrie 2015, destinaţia şi valoarea impozabilă a acestora, până la data de 31 mai 2016 inclusiv;

La data de 25-03-2016 Lit. b) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

c) persoanele fizice şi juridice care la data de 31 decembrie 2015 deţin mijloace de transport radiate din circulaţie conform prevederilor legale din domeniul circulaţiei pe drumurile publice au obligaţia să depună o declaraţie în acest sens, însoţită de documente justificative, la compartimentele de specialitate ale autorităţii publice locale, până la data de 31 mai 2016 inclusiv;

La data de 25-03-2016 Lit. c) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

d) scutirile sau reducerile de la plata impozitului/taxei pe clădiri, a impozitului/taxei pe teren, a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 456, 464 şi 469 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2016 persoanelor care deţin documente justificative emise până la data de 31 decembrie 2015 şi care sunt depuse la compartimentele de specialitate ale autorităţilor publice locale, până la data de 31 martie 2016 inclusiv;

La data de 01-01-2016 Lit. d) a art. 495 a fost modificată de pct. 45 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

e) prevederile art. 491 se aplică începând cu 1 ianuarie 2017, pentru stabilirea nivelurilor impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2018, utilizând rata pozitivă a inflaţiei înregistrată pentru anul 2016;

La data de 25-03-2016 Lit. e) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

f) consiliile locale adoptă hotărâri privind nivelurile impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2016, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului cod. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

g) prin excepţie de la prevederile lit. f), nivelurile impozitelor şi taxelor locale se aprobă prin dispoziţie a primarului, până la expirarea termenului prevăzut la lit. f), în cazul în care consiliul local este dizolvat, sau prin decizie emisă de către secretarul unităţii administrativ-teritoriale ori de către persoana desemnată în condiţiile art. 55 alin. (8^1) din Legea administraţiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu avizul administraţiei judeţene a finanţelor publice până la expirarea termenului prevăzut la lit. f), în cazul în care consiliul local este dizolvat şi primarul nu îşi poate exercita atribuţiile ca urmare a încetării sau suspendării mandatului în condiţiile legii, ori în situaţia în care faţă de acesta au fost dispuse potrivit legii penale măsuri preventive, altele decât cele care determină suspendarea mandatului şi care fac imposibilă exercitarea de către acesta a atribuţiilor prevăzute de lege. Dispoziţia primarului, respectiv decizia secretarului sau persoanei desemnate se aduc la cunoştinţă publică.

La data de 02-06-2016 Lit. g) a art. 495 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

171. (1) În aplicarea art. 495 din Codul fiscal, pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care au în proprietate clădiri nerezidenţiale sau clădiri cu destinaţie mixtă au obligaţia să depună declaraţii până la 31 martie 2016. Depun declaraţii şi persoanele fizice care au în proprietate clădiri cu destinaţie mixtă la adresa cărora nu se desfăşoară nicio activitate economică;

b) declaraţiile depuse de persoanele menţionate la lit. a) vor fi însoţite de unul dintre următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii ulterioară datei de 1 ianuarie 2011;

(ii) procesul-verbal de recepţie finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 5 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 5 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidenţiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

c) nu se depun documentele prevăzute la lit. b) în cazul clădirilor cu destinaţie mixtă:

(i) dacă la adresa clădirii nu se desfăşoară nicio activitate economică;

(ii) dacă la adresa clădirii se desfăşoară activitate economică, suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial nu pot fi evidenţiate distinct şi cheltuielile cu utilităţile nu sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică;

d) persoanele juridice care deţin în proprietate clădiri au obligaţia să depună declaraţii, până la 31 martie 2016, în care se menţionează destinaţia clădirii, la care pot anexa unul din următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie 2015;

(ii) procesul-verbal de recepţie finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 3 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 3 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidenţiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

e) în cazul în care persoanele juridice nu depun declaraţia menţionată la lit. d), se aplică prevederile art. 493 din Codul fiscal, iar clădirile vor fi considerate că au destinaţie nerezidenţială, valoarea impozabilă a acestora fiind ultima valoare impozabilă înregistrată în evidenţele organului fiscal.

(2) Formularele tipizate pentru activitatea de administrare a impozitelor şi taxelor locale, aflate în stocul autorităţilor administraţiei publice locale până la data de 31 decembrie 2015, se vor utiliza până la epuizarea acestora.

(3) Potrivit prevederilor art. V din Ordonanţa Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare şi modificarea şi completarea unor acte normative, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 316/2015, se aplică în mod corespunzător, în sensul că atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice de drept privat, precum şi entităţile fără personalitate juridică nu au obligaţia de a aplica ştampila pe declaraţii, inclusiv pe cele fiscale, pe cereri sau pe orice alte documente depuse la organele fiscale locale.

Notă CTCE

Potrivit art. 8 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016, prin excepţie de la prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, dispoziţiile art. 6 intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

171. (1) În aplicarea art. 495 din Codul fiscal, pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care au în proprietate clădiri nerezidenţiale sau clădiri cu destinaţie mixtă au obligaţia să depună declaraţii până la 31 martie 2016. Depun declaraţii şi persoanele fizice care au în proprietate clădiri cu destinaţie mixtă la adresa cărora nu se desfăşoară nicio activitate economică;

b) declaraţiile depuse de persoanele menţionate la lit. a) vor fi însoţite de unul dintre următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii ulterioară datei de 1 ianuarie 2011;

(ii) procesul-verbal de recepţie finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 5 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 5 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidenţiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

c) nu se depun documentele prevăzute la lit. b) în cazul clădirilor cu destinaţie mixtă:

(i) dacă la adresa clădirii nu se desfăşoară nicio activitate economică;

(ii) dacă la adresa clădirii se desfăşoară activitate economică, suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial nu pot fi evidenţiate distinct şi cheltuielile cu utilităţile nu sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică;

d) persoanele juridice care deţin în proprietate clădiri au obligaţia să depună declaraţii, până la 31 martie 2016, în care se menţionează destinaţia clădirii, la care pot anexa unul din următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie 2015;

(ii) procesul-verbal de recepţie finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 3 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 3 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidenţiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

e) în cazul în care persoanele juridice nu depun declaraţia menţionată la lit. d), se aplică prevederile art. 493 din Codul fiscal, iar clădirile vor fi considerate că au destinaţie nerezidenţială, valoarea impozabilă a acestora fiind ultima valoare impozabilă înregistrată în evidenţele organului fiscal.

Notă CTCE

Potrivit art. II din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, contravenţia prevăzută la pct. 171 alin. (1) lit. b), precum şi limitele contravenţiilor prevăzute la pct. 171 alin. (1), din titlul VIII al Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta hotărâre, se aplică în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Formularele tipizate pentru activitatea de administrare a impozitelor şi taxelor locale, aflate în stocul autorităţilor administraţiei publice locale până la data de 31 decembrie 2015, se vor utiliza până la epuizarea acestora.

(3) Potrivit prevederilor art. V din Ordonanţa Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare şi modificarea şi completarea unor acte normative, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 316/2015, se aplică în mod corespunzător, în sensul că atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice de drept privat, precum şi entităţile fără personalitate juridică nu au obligaţia de a aplica ştampila pe declaraţii, inclusiv pe cele fiscale, pe cereri sau pe orice alte documente depuse la organele fiscale locale.

Articolul 495^1

(1) Pentru anul 2016, primul termen de plată a impozitului pe clădiri, impozitului pe teren, respectiv a impozitului pe mijloacele de transport, prevăzut la art. 462 alin. (1), art. 467 alin. (1) şi la art. 472 alin. (1), se prorogă de la 31 martie 2016 la 30 iunie 2016.

(2) Prin excepţie de la prevederile art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) şi art. 472 alin. (2), pentru anul 2016, contribuabilii care achită integral, până la 30 iunie 2016, impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, respectiv impozitul pe mijloacele de transport beneficiază de bonificaţia stabilită de consiliul local.

La data de 25-03-2016 Art. 495^1 a fost introdus de pct. 2 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

Notă CTCE

Potrivit art. 8 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016, prin excepţie de la prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, dispoziţiile art. 6 intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Titlul X
Impozitul pe construcţii

Articolul 496

Contribuabili

(1) Sunt obligate la plata impozitului pe construcţii, stabilit conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, cu excepţia instituţiilor publice, institutelor naţionale de cercetare-dezvoltare, asociaţiilor, fundaţiilor şi a celorlalte persoane juridice fără scop patrimonial, potrivit legilor de organizare şi funcţionare;

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele juridice cu sediul social în România înfiinţate potrivit legislaţiei europene.

(2) În cazul operaţiunilor de leasing financiar, calitatea de contribuabil o are utilizatorul, iar în cadrul operaţiunilor de leasing operaţional, calitatea de contribuabil o are locatorul.

Articolul 497

Definiţia construcţiilor

În înţelesul prezentului titlu, construcţiile sunt cele prevăzute în grupa 1 din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

1. (1) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară şi care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activităţii de explorare şi producţie a resurselor de petrol, gaze şi alte substanţe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanţă cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile şi practicile acceptate ale domeniului de activitate, construcţiile casate nu intră sub incidenţa art. 497 din Codul fiscal.

(2) Nu sunt considerate construcţii, în sensul art. 497 din Codul fiscal, imobilizările corporale în curs de execuţie evidenţiate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

Articolul 498

Cota de impozitare şi baza impozabilă

(1) Impozitul pe construcţii se calculează prin aplicarea unei cote de 1% asupra valorii construcţiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior, evidenţiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor menţionate la art. 497, din care se scade:

a) valoarea clădirilor, pentru care se datorează impozit pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX. Intră sub incidenţa acestor prevederi şi valoarea clădirilor din parcurile industriale, ştiinţifice şi tehnologice care, potrivit legii, nu beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri;

b) valoarea lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere la construcţii închiriate, luate în administrare sau în folosinţă;

c) valoarea construcţiilor şi a lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere a construcţiilor, aflate sau care urmează să fie trecute, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale;

d) valoarea construcţiilor din subgrupa 1.2 "Construcţii agricole" din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe;

e) valoarea construcţiilor situate în afara frontierei de stat a României, astfel cum aceasta este definită potrivit legii, inclusiv cele situate în zona contiguă a României şi zona economică exclusivă a României, astfel cum sunt delimitate prin Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată, pentru operaţiunile legate de activităţile desfăşurate în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 56 şi 77 din Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996;

f) valoarea construcţiilor din domeniul public al statului şi care fac parte din baza materială de reprezentare şi protocol, precum şi a celor din domeniul public şi privat al statului, închiriate sau date în folosinţă instituţiilor publice, construcţii administrate de Regia Autonomă "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat";

g) valoarea construcţiilor deţinute de structurile sportive, definite potrivit legii.

Norme de aplicare

NORME METODOLOGICE din 6 ianuarie 2016

2. (1) În aplicarea prevederilor art. 498 alin. (1) din Codul fiscal, prin valoarea construcţiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior se înţelege valoarea evidenţiată contabil în soldul conturilor corespunzătoare construcţiilor, fără a lua în considerare construcţiile înregistrate în conturi în afara bilanţului, conform reglementărilor contabile aplicabile.

(2) Pentru determinarea bazei impozabile stabilite prin prevederile art. 498 alin. (1) din Codul fiscal, corelat cu reglementările în vigoare pentru determinarea impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal, în cazul în care valoarea evidenţiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor este diferită de valoarea care a reprezentat baza pentru determinarea impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal, valoarea care se scade este valoarea evidenţiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor.

(2) În situaţia în care, în cursul anului curent, se înregistrează operaţiuni de majorare sau diminuare a valorii soldului debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor menţionate la art. 497, impozitul pe construcţii calculat potrivit alin. (1) nu se recalculează. Aceste modificări sunt luate în considerare pentru determinarea impozitului pe construcţii datorat pentru anul următor.

(3) Cheltuiala cu impozitul calculat potrivit alin. (1) este cheltuială deductibilă la stabilirea rezultatului fiscal reglementat de titlul II.

Articolul 499

Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

(1) Contribuabilii prevăzuţi la art. 496 sunt obligaţi să calculeze şi să declare impozitul pe construcţii, până la data de 25 mai inclusiv a anului pentru care se datorează impozitul.

(2) Impozitul pe construcţii, declarat potrivit alin. (1), se plăteşte în două rate egale, până la datele de 25 mai şi 25 septembrie inclusiv.

(3) Prin excepţie de la alin. (1) şi (2), contribuabilii care încetează să existe în cursul anului au obligaţia de a declara şi a plăti impozitul determinat conform art. 498 alin. (1), până la data încheierii perioadei din an în care persoana juridică a existat.

(4) Contribuabilii nou-înfiinţaţi datorează impozitul pe construcţii începând cu anul fiscal următor.

(5) Modelul şi conţinutul declaraţiei privind impozitul pe construcţii se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(6) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat şi se administrează de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Articolul 500

Perioada de aplicare

Prevederile prezentului titlu se aplică până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

Titlul XI
Dispoziţii finale

Articolul 501

Data intrării în vigoare a Codului fiscal

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, cu excepţia cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.

Articolul 502

Abrogarea actelor normative

(1) La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:

1. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările şi completările ulterioare;

2. art. 16 din Legea apiculturii nr. 383/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 9 ianuarie 2014;

3. art. 16 lit. e) din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 28 octombrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

4. art. 130 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015;

5. art. 26 din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările şi completările ulterioare;

6. art. 12 alin. (13) din Legea energiei electrice şi a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, cu modificările şi completările ulterioare;

7. art. 8 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, cu modificările şi completările ulterioare;

8. art. 10 paragrafele 2 şi 3 din Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

9. art. 7 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuinţe proprietate personală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 13 martie 2014;

10. art. 15 alin. (2) din Legea Societăţii Naţionale de Cruce Roşie din România nr. 139/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările şi completările ulterioare;

11. art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările şi completările ulterioare;

12. art. 26 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei şi faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările şi completările ulterioare;

13. art. V alin. (5) şi (6) din Legea nr. 77/2012 pentru modificarea şi completarea Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2012;

14. art. 17 alin. (3) din Legea farmaciei nr. 266/2008, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2015;

15. art. 41 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 noiembrie 2006, cu modificările ulterioare;

16. orice alte dispoziţii contrare prezentului cod.

(2) Trimiterile făcute prin alte acte normative la Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările următoare, se consideră a fi făcute la prezentul cod.

(3) Trimiterile cuprinse în alte acte normative din domeniul asigurărilor sociale la «contribuţia individuală de asigurări sociale» sau «contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate» se înlocuiesc, după caz, cu «contribuţia de asigurări sociale» sau «contribuţia de asigurări sociale de sănătate».La data de 01-01-2018 Articolul 502 din Titlul XI a fost completat de Punctul 97, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017

Articolul 503

Alte prevederi

În aplicarea prevederilor prezentului cod, Guvernul va asigura respectarea prevederilor referitoare la soldul structural anual al administraţiei publice prevăzute la art. 3 alin. (1) din Tratatul privind stabilitatea, coordonarea şi guvernanţa în cadrul uniunii economice şi monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Ţărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda şi Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2 martie 2012, ratificat prin Legea nr. 83/2012, şi art. 9 din Regulamentul (CE) nr. 1.466/1997 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii poziţiilor bugetare şi supravegherea şi coordonarea politicilor economice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 209 din 2 august 1997, cu modificările şi completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condiţiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (1) din Constituţia României, republicată.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. II din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018:

Articolul II

Prin derogare de la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în contextul pregătirii, organizării şi desfăşurării Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 sunt acordate următoarele scutiri de impozite şi taxe:

1. Veniturile obţinute/realizate de persoane fizice nerezidente, persoane juridice străine şi orice entităţi nerezidente, ca urmare a pregătirii, organizării şi desfăşurării Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 sunt scutite de impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi.

2. Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate şi taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se datorează pentru reclama şi publicitatea efectuate pentru pregătirea, organizarea şi desfăşurarea în România a Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020.

3. Evenimentele sportive care au loc în cadrul pregătirii, organizării şi desfăşurării în România a Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 sunt scutite de la plata impozitului pe spectacole.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. 1 - 3 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 31 din 14 mai 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 403 din 23 mai 2019:

Articolul 1

(1) Prin derogare de la dispoziţiile art. V alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 89/2018 privind unele măsuri fiscal-bugetare şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, aprobată cu modificări şi

completări prin Legea nr. 13/2019, pentru sumele de plată stabilite prin deciziile de impunere anuale, emise şi comunicate de organul fiscal competent între data de 15 martie 2019, inclusiv, şi data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, inclusiv, pentru definitivarea contribuţiei individuale de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, pentru perioada 2014-2017, termenul de plată este de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a sumelor prevăzute la alin. (1) se acordă o bonificaţie de 10% din aceste sume, dacă sunt plătite integral în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(3) Prin derogare de la dispoziţiile art. V alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 89/2018, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 13/2019, pentru sumele de plată stabilite prin deciziile de impunere anuale, emise şi comunicate de organul fiscal competent după data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, pentru definitivarea contribuţiei individuale de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, pentru perioada 2014-2017, termenul de plată este de 120 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

(4) Pentru plata cu anticipaţie a sumelor prevăzute la alin. (3) se acordă o bonificaţie de 10% din aceste sume, dacă sunt plătite integral în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

(5) Valoarea bonificaţiei diminuează sumele de plată prevăzute la alin. (1) şi (3).

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1)-(5) se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice, la propunerea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, care se emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Articolul 2

(1) Se anulează contribuţia de asigurări sociale de sănătate, precum şi obligaţiile fiscale accesorii aferente acestora, stabilite prin decizie de impunere emisă şi comunicată contribuabilului, în cazul persoanelor fizice pentru care baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate a fost întregită la nivelul salariului de bază minim brut pe ţară sau, după caz, la valoarea a douăsprezece salarii de bază minime brute pe ţară, pentru perioadele fiscale cuprinse între 1 iulie 2015 şi 31 decembrie 2017, potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sau Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) În cazul în care organul fiscal nu a emis decizie de impunere pentru obligaţiile fiscale şi accesoriile de natura celor prevăzute la alin. (1) pentru perioadele fiscale cuprinse între 1 iulie 2015 şi 31 decembrie 2017, aceasta nu se mai emite.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) sunt aplicabile şi persoanelor care nu au realizat venituri în perioada fiscală cuprinsă între 1 iulie 2015 şi 31 decembrie 2017, pentru care baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate stabilită potrivit Legii nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, sau Legii nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, este salariul de bază minim brut pe ţară, cu excepţia celor are au optat pentru plata contribuţiei conform prevederilor Legii nr. 112/2016 privind aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 41/2015 pentru modificarea şi completarea unor acte normative, precum şi pentru reglementarea unor măsuri bugetare.

Articolul 3

(1) Anularea obligaţiilor fiscale prevăzute la art. 2 se efectuează din oficiu de către organul fiscal competent, prin emiterea unei decizii de anulare a obligaţiilor fiscale, care se comunică contribuabilului.

(2) În cazul în care, anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, organul fiscal competent a emis, dar nu a comunicat decizia de impunere prin care a stabilit obligaţii de natura celor prevăzute la art. 2, acesta nu mai comunică decizia de impunere, iar obligaţiile fiscale se scad din evidenţa analitică pe plătitor, pe bază de borderou de scădere.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

VALERIU-ŞTEFAN ZGONEA

PREŞEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

Bucureşti, 8 septembrie 2015.

Nr. 227.